

Giới thiệu Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống

Thể loại : sắc hiệp, tiên hiệp, hệ thống, xuyên không

Trong cuộc sống này thì giữa sự sống và cái chết...

Chỉ là một ranh giới mỏng manh...

Giống như Ác Ma và Thiên Thần...

Con đường ta chọn đi là thích làm gì thì làm....

.....

Trần Tuấn Huy, một thiếu niên 16 tuổi, sống cùng một cô em gái 10 tuổi trong một cô nhi viện, từ lúc hần mới 5 tuổi thì bố mẹ mất tích, nên hai anh em được chuyển vào cô nhi viện nuôi dưỡng, lớn lên Tuấn Huy bắt đầu làm thêm kiếm sống, cho em gái sống thật tốt, nhưng tai nạn kéo đến, Tuấn Huy chết đi, linh hồn xuyên qua thế giới khác, bắt đầu tu luyện để trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bi kịch và xuyên không

Dạ Cầu, năm X200.

Trần Tuấn Huy là một học sinh bình thường, sống cùng em gái trong một cô nhi viện, tuy đời sống bình thường nhưng rất hạnh phúc khi có em gái lúc nào cũng vui vẻ và người bạn gái lúc nào cũng ở bên cạnh hần, Ngọc Lan.

Nhưng biến cố kéo tới, phá vỡ cuộc sống của Tuấn Huy.

Một nhóm người bí mật bắt Tuấn Huy và em gái hần Quỳnh Hân, một tổ chức tên Tsuko (vết sẹo), cho hai người họ xem một đoạn hình ảnh về một đôi nam nữ trung niên bị tra tấn đến chết, ba mẹ của Tuấn Huy và Quỳnh Hân.

Bọn chúng muốn ADN đặc biệt trong người hai người họ, trừ khi bị kích động mạnh, nó mới phát động, nên bọn chúng còn bắt cả Ngọc Lan và gia đình cô ấy đến tra tấn.

Quỳnh Hân không chịu nổi đã bị kích động, khiến căn bệnh Latixa (một căn bệnh liên quan đến não) bùng phát, khiến não bị phá hủy mà chết đi.

- Dừng lại, tao bảo chúng mày dừng lại..

Tuấn Huy gào thét trong tuyệt vọng, con mắt máu đen từ từ đổi màu, máu như nước mắt chảy ra, sợi dây xích đang treo bị phá nát, móng tay dài ra, sắc bén như vuốt hổ, răng nanh cũng dài ra, sau lưng mọc ra hai cánh dơi đen kịt, huyết mạch của Tuấn Huy không phải bình thường, mà là Hấp Huyết Ma Nhân.

- Nhanh lên, nó thức tỉnh r.... Hực..

Một tên đàn ông cao to đang cầm dây thừng đánh lên người cha Ngọc Lan gào lên, nhưng đó lại là câu nói cuối cùng của hần, một bộ móng vuốt xuyên thủng yết hầu hần, xé cơ thể và đầu hần ra làm hai, máu bắn tung tóe.

Pằng.... Cộc... Cộc...

Từng tiếng súng máy vang lên, mưa đạn bay tới tấp tấn Tuấn Huy, nhưng một bức tường bằng máu dựng lên chặn lại hết thảy.

- Bọn mày, phải chết, chết hết....

Tuấn Huy dùng con mắt kì lạ nhìn chung quanh, sau bức tường máu là bóng người màu đỏ mờ ảo, đây là Thị Huyết Nhân của Hấp Huyết Ma Nhân, chỉ cần nhìn máu lưu thông có thể xác định được vị trí của kẻ sống.

Kréc....

Cơ thể thu nhỏ, Tuấn Huy biến thành một con dơi ẩn trong bóng tối, lao đi với tốc độ kinh khủng, trong chớp mắt đã vòng lại sau lưng bọn chúng.

Phốc.... Phốc....

Từng cái đầu, bộ phận cơ thể văng lên cao, máu tươi nhuộm đỏ sân nhà, một cảnh tượng không khác gì địa ngục.

Tuấn Huy bước đến ôm lấy hai thân thể của Quỳnh Hân và Ngọc Lan, Ngọc Lan bị dây thừng đánh đến bong da tróc thịt, chỉ còn thoi thóp vài hơi, trong khi Quỳnh Hân cơ thể đã không còn hơi ấm.

- E...m...yê...u...a...n...h...nhê...u...l...ấ...m...

Ngọc Lan cố gắng từng hơi thở để nói, bàn tay xinh đẹp cố gắng vuốt lên má Tuấn Huy một cái, sau đó buông xuống, mắt nhắm nghiền, sinh cơ đoạn tuyệt.

- Không....

Tuấn Huy gào khóc, nước mắt thay bằng máu chảy xuống, bàn tay thấm đẫm máu tươi run run vuốt ve mái tóc Ngọc Lan và Quỳnh Hân, hai người con gái hần yêu thương nhất, đều mất đi trước mặt hần.

Bóp... Bóp...

Bỗng nhiên có tiếng vỗ tay vang dội từ phía trước, một cô gái trẻ với mái tóc vàng dài đến chân, mặc một bộ đồ bó khấn hai nụ hoa vươn nhon ra ngoài, bước đến trước mặt Tuấn Huy.

- Chúc mừng, nhà ngươi đã thức tỉnh, vui chứ?

Cô gái mở môi anh đào nói chuyện, giọng điệu mang theo sự treu tức nồng đậm.

- Chết....

Tuấn Huy mất đó ngẫu vườn móng vuốt đâm tới cô gái, nhưng bàn tay cô ta nhanh chóng bắt lấy cổ tay của Tuấn Huy, khiến hần không thể di chuyển cánh tay được.

- Dù có sức mạnh thế nào, hay cơ thể không bao giờ bị phá hủy, thì sâu kiến, vẫn chỉ là sâu kiến.

Cô gái đưa miệng gần tai Tuấn Huy thì thầm, bàn tay nhanh như chớp xuyên thủng l-ng ngực Tuấn Huy, cánh tay còn lại xuyên qua đầu hần, cả hai lõi ra hai trái tim màu đen đang đập.

Bụp...

Hai trái tim nổ tung, cơ thể Hấp Huyết Ma Nhân cũng nổ ra, máu tươi vung vẩy lên người cô gái, ngón tay khế đưa lên miệng, cái lưỡi mềm liềm nhẹ ngón tay, máu làm vẻ đẹp của cô ta thêm tuyệt hảo.

.....

- Gừ, a...

Từ một vách núi vang ra tiếng gầm rống giận dữ, trong một hang động nhỏ có một người thiếu niên tầm 14, 15 tuổi, mái tóc đen nhánh che đi khuôn mặt anh tuấn, quần áo rách tươm, đầy vết thương trên người, nằm trên một đồng cỏ khô.

- Người tỉnh rồi sao? Bình tĩnh lại đi...

Một cô gái với mái tóc đen nhánh, đôi mắt một xanh một đỏ, làn da trắng mịn, khuôn mặt trái xoan, đôi môi đỏ mọng, mày kiếm, bộ ngực tròn trịa đang đưa, đôi chân thon dài bước đi dịu nhẹ và lúc nào cũng có từng cánh bướm bay xung quanh, bước đến bên cạnh thiếu niên, lo lắng nắm tay hần.

Thiếu niên này tên là Dương Tuấn, một tên sai vặt vì làm lỗi mà bị ném xuống đây, một thường dân không có pháp lực dĩ nhiên là thật nát xương tan, nhưng rất may chỉ bị va đập mà chết, linh hồn Tuấn Huy xuyên qua, nhập vào cơ thể này và được cô gái tên Lan Hồ Điệp này cứu sống.

Đôi mắt màu đen của Tuấn Huy đổi thành một đen một trắng, răng nanh cũng bắt đầu dài ra, móng vuốt lần nữa xuất hiện, Hấp Huyết Ma Nhân mỗi khi thức tỉnh hoặc đói khát mà không thoả mãn sẽ sinh ra ham muốn hoang lạc, khiến li trí mất kiểm soát, nên họ luôn có những người vợ Hấp Huyết Ma Nhân để thoả mãn.

Xoẹt...

Móng vuốt sắc bén xoạt qua quần áo Hồ Điệp, bộ quần áo bằng vải dễ dàng bị xé rách, bộ ngực tròn xinh xắn với hai nụ hoa hồng hào lộ ra, bên dưới là một u động sạch trơn đang rì rì mặt dịch.

- A, người làm gì vậy?

Hồ Điệp sợ hãi hét lên, nhưng đã bị miệng Dương Tuấn (gọi nó vậy luôn cho tiện) chặn lại, đôi mắt hai màu sự hãi của Hồ Điệp nhìn vào đôi mắt của Dương Tuấn, không hiểu vì sao nàng cảm thấy được bên trong là sự cô đơn, thù hận,... khiến trong lòng nàng dâng lên một sự thương cảm khó hiểu, cuối cùng không còn phản kháng mà buông xuôi.

Mặc dù cả hai là thường dân, nhưng Dương Tuấn vẫn còn Hấp Huyết Ma Nhân huyết mạch, nên sức mạnh và tốc độ hơn hẳn người khác.

- Um, um...

Lưỡi Dương Tuấn như một con rắn lòi lại trong miệng Hồ Điệp, cuối cùng chán nản mà quay lấy lưỡi Hồ Điệp, nước bọt cả hai hoà quyện, chảy ra khoe miệng cả hai, tay Dương Tuấn không chịu ngồi im mà di chuyển lên hai quả đảo tiền phía trên, nhào nặn đủ kiểu, chắc lát còn đưa tay vào nụ hoa trên quả đảo, khiến nụ hoa căng cứng lên...

Phía dưới cơ vật đã thoát khỏi vòng vây, hùng dũng cơ lên bên ngoài u động, khiến nó e thẹn bóp lại, mặt dịch nhè nhè tiết ra, bàn tay mềm mại của Hồ Điệp vỗ thức cảm lấy cơ vật mà xoa nhẹ nhẹ, bàn tay Dương Tuấn không chịu yếu thế mà nhào nặn mạnh mẽ, khiến Hồ Điệp dạt đến cực khoái, tay bóp chặt cơ vật, u động phun ra một cột mặt dịch, ướt đẫm một vùng cỏ khô bên dưới.

Dục hoá công tâm, Dương Tuấn không chịu nổi nữa dè Hồ Điệp nằm xuống, cơ vật hùng dũng xông vào u động, khai phá nơi chưa ai đặt chân vào.

- Uí, nó to quá, đau...

Hồ Diệp tay nắm lấy đống cỏ, răng cắn chặt, miệng rên rĩ từng chữ.

Phốc...

Dương Tuấn hồng hồng sưng sưng, đầu cự vật nóng rộng mặt đạo, cửa khẩu cuối cùng bị xuyên phá, đầu cự vật chạm đến điểm cuối mặt đạo, mặt dịch cùng một chút huyết chảy ra bên ngoài, tí tách nhỏ xuống đống cỏ khô.

- I, đau quá, đừng cử động, đau lắm...

Hai dòng nước mắt rơi xuống, Hồ Diệp đưa tay đẩy cơ thể Dương Tuấn, muốn hấn dùng cử động ngay, nhưng đó lại là một sai lầm.

Cơ thể bị đẩy ra khiến cự vật cũng di chuyển, thân cự vật mài lên mặt đạo, mặt đạo run rẩy bóp chặt cự vật, khiến cự vật thêm sưng sưng mà trương to, Dương Tuấn cũng lấy đà đẩy mạnh lần nữa.

- Uí, đừng mà, đau lắm... Hừ...

Hồ Diệp hiện tại không thể ngăn cản Dương Tuấn, chỉ biết húng đỡ từng cú đẩy như trời giáng vào cửa hoa động, mặt đạo cứ bóp chặt cự vật, mặt dịch ẩm áp cứ xuất ra không ngừng, khiến Dương Tuấn càng thêm hăng say.

Phập... Bịch...

Da thịt va chạm, thịt cứng va thịt mềm, mặt dịch tung tóe, Hồ Diệp bây giờ khuôn mặt đỏ ửng, tay che miệng vì không muốn nghe thấy tiếng rên của mình, nhưng bị Dương Tuấn mở ra, chèn miệng hấn vào đó.

Phạt....

Cuối cùng suốt gần một giờ, cự vật mới mờ miệng, hoa động cũng mờ cửa đón khách, tinh hoa như thác tuôn vào, bơm đầy tròn hoa động.

- Um, ư, ừm ừm...

Hồ Diệp miệng bị khoá chặt, chỉ biết rên rĩ những từ ngữ vô nghĩa, cuối cùng vô thức vòng tay ôm lấy lưng Dương Tuấn, thiếp đi.

Đôi mắt của Dương Tuấn trở lại bình thường, không còn những cảm xúc lẫn lộn trong đó, nhưng đôi mắt một đen một tím vẫn không thay đổi, cơ thể trở lại người bình thường.

Keng, Dâm Hiệp Hệ Thống đã khởi động...

Hoàn thành nhiệm vụ khởi động hệ thống nhận được gói quà Tân Thủ đặc biệt.

Keng, bắt đầu khôi phục kí ức trong 1s nữa.

- A....

Từng câu nói kì lạ vang lên trong đầu Dương Tuấn, rồi bỗng nhiên đầu hấn đau đớn cực kì, giống như nào bộ phận to như sấp nõ tung, khiến hấn ngất đi và nằm cạnh Hồ Diệp.

.....

Trong khi đó, ở một vùng biển giới xa xôi, một luồng sáng bay xuống, nhập vào một con cá dưới một hồ nước, sau đó từ từ con cá biến đổi, trở nên to hơn và phần đầu thì mọc ra nửa cơ thể người, khiến sinh vật sống trong hồ sợ hãi bỏ chạy, một mỹ nhân ngư với khuôn mặt giống như đức Ngọc Lan, sau đó một luồng sáng mang theo hình ảnh hỗn loạn nhập vào mỹ nhân ngư, đôi mắt nàng mở ra, chiếu sáng cả hồ nước mênh mông.

Một vùng đất trù phú, trong một tòa lâu đài nguy nga, một luồng sáng bay xuống, rơi vào một bông hoa hồng trong hoa viên, bông hoa chìm sâu vào lòng đất, biến đổi, rễ hoa đâm gai xâm chiếm cả lòng đất, nhụy hoa mọc ra nửa cơ thể một bé gái, đôi mắt nhắm nghiền, khuôn mặt lại giống như đức Quỳnh Hân, giống như Ngọc Lan, cô bé cũng có lại kí ức, đôi mắt lộ sáng, ánh mắt vô định nhìn phương xa.

- Tuấn Huy/ Anh hai....

Một thế giới, một ngày, ba linh hồn xuyên không...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Nhiệm vụ

Thế giới này gọi là Huyền Tiên Giới, gồm 4 đại lục lớn là Hoàng Minh, Vũ Huỳnh, Sa Hải, Chu Linh đại lục, mỗi đại lục lại có 4 Đế Quốc chia nhau thống trị, mỗi Đế Quốc lại có 5 Vương Thành, mỗi Vương Thành lại có 12 Đại Thổ, mỗi Đại Thổ thống trị 4 Đại Gia Tộc.

Nơi Dương Tuấn xuyên qua là Chu Linh đại lục, một Đại Thổ nhỏ tên là Thạch Bàn, có bốn đại gia tộc là Quan, Vũ, Hoa, Sở.

Muốn tu tiên cần có một Thần Hồn, giúp cảm nhận pháp lực trong linh khí, chia làm nhất phẩm đến cửu phẩm.

Tu sĩ tu tiên được chia cảnh giới là: Thường Dân, Luyện Thể, Nhập Linh, Khai Thể, Phá Linh, Kết Anh, Phích Anh, Hư Linh, Hợp Nguyên, Độ Kiếp, Đại Thừa mỗi đại cảnh giới có 10 tiểu cảnh giới.... Ngay Tiên, Nhân Tiên, Thiên Tiên, Đại Tiên, Minh Tiên, Đại La Minh Tiên, Kim Ất Đại Tiên, Ngự Hành Hoàng Tiên, Càn Khôn Đại Tiên....

Công pháp được chia làm Nhân, Linh, Huyền, Hoàng, Địa, Thiên, Thánh, Tiên, Thần giai có nhất đến cửu phẩm.

Trang bị ở đây gồm Pháp Khí, Đế Khí, Thánh Khí và Tiên Khí chia làm nhất đến cửu phẩm.

Ngoài Nhân Tộc còn có vô số tộc khác biết tu luyện, đã thú khí có linh trí cũng có thể tu luyện, hoá thành hình người.

- Ác Ma Thú, mọi vật khi khai sinh linh trí, bắt đầu tu luyện, vô cùng hung ác, thích ăn thịt tu sĩ để gia tăng tu vi.

- Linh Thú, khai sinh linh trí, từ khi sinh ra đã có cơ thể giống người, sống ăn dật, chỉ thích tu luyện thành tiên.

- Tiên Thú, sinh ra đã có tu vi kinh khủng, thống trị một vùng trong im lặng, rất hiếm khi xuất hiện.

.....

Đó là những kí ức mà Dương Tuấn nhớ lại, mở mắt ra, vẫn là trần hang đá như cũ, nhưng bàn tay hấn thì đang cắm vào thứ gì đó rất mềm mại.

- Um~ a~

Hồ Diệp trong giấc ngủ say thì tỉnh giấc bởi một bàn tay rắn chắc nhào nặn gò bồng đảo của nàng, khiến khuôn mặt vừa trở về bình thường chốc lát ửng đỏ, nhưng nàng cũng không di chuyển, mà nằm im gài vô ngái say.

Keng, Dâm Hiệp Hệ Thống kính chào kí chủ...

Một giọng nói máy móc bằng linh vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hấn dừng lại hoạt động.

- Hả? Hệ thống Dâm Hiệp? Đâu ta sao?

Keng, hệ thống không biết đùa, thỉnh kí chủ tạm lại nhân phẩm.

- Ác, nếu đáng vậy thì gửi thích cho ta xem hệ thống có gì nào.

Keng, trước hết là bảng thống tin.

.....

Dâm Hiệp: Dương Tuấn. Tuổi 14.

Đăng cấp: 1. EXP: [0/5000].

Tu vi Thường Dân. Pháp Lực: [0/999].

Mỹ Lực: 23.

YY: 18cm - 3cm.

Danh tính: Không.

Danh hiệu: Dâm Hiệp tập sự.

Thần Thể: Không.

Huyết Mạch: Hấp Huyết Ma Nhân.

Kỹ Năng: 0.

Trang Bị: 0/6.

Dâm Điểm: 0.

Sát điểm 0.

.....

Keng, diệt sát kẻ địch nhận Pháp Lực và sát điểm, EXP và đảm điểm thông qua kí chủ giao hợp và hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được, đối với xử nữ sẽ được gấp đôi.

Keng, đăng cấp tăng lên ngẫu nhiên khai mở công năng, chỉ số và gia tăng chỉ số.

Ngoài ra, khi độ Hào Cầm của một đối tượng đối với kí chủ đạt một mức nhất định, cũng sẽ có ban thưởng.

Keng, Đảm điểm và sát điểm có thể dùng để mua sắm ở cửa hàng hệ thống, ngoài ra còn có thể sử dụng trong một số công năng.

Ngoài ra khi song tu sẽ tự động hấp thu pháp lực rất nhiều.

Keng, phát hiện gói quà Tân Thủ đặc biệt, có hay không mở ra?

- Mở...

Keng, mở ra gói quà Tân Thủ đặc biệt, nhận được:

Nhận 1 vé Pháp Lực + 1 vạn.

Nhận 1 vé exp + 2 vạn.

Nhận được 1 lần rút Thần Hồn ngẫu nhiên (tối đa ngũ phẩm).

Nhận 1 Pháp Khí Hoà Long Thiên Đạo tứ phẩm.

Nhận 1 Đạo Pháp Long Khiếu Cửu Thiên tứ phẩm Nhân giới.

Nhận 1 Thần Pháp Thiên Quân Hoành Bộ tứ phẩm Nhân giới.

Nhận được 1000 Đảm điểm, X2 vì lí do ai cũng biết.

.....

- Ô, nhiều đồ như vậy?

Dương Tuấn gửi gói đầu, cầm trong tay ba tấm giấy màu vàng trong tay, không để ý Hồ Diệp đang bỏ trốn.

Pháp....

Ba tờ giấy biến mất, hoá thành ba luồng sáng nhập vào Dương Tuấn.

Keng, đăng cấp tăng lên 1→5. Mĩ Lực +5,.

→Khai mở chỉ số Lực Lượng 20.

Keng, tu vi tăng lên Luyện Thể tầng 5. [1/5000].

Cảm giác cơ thể trở nên thoải mái, cơ bắp trở nên thêm cứng cáp, thân thể cũng nhẹ nhàng hơn.

- Um, tên của người là gì?

Bỗng nhiên Hồ Diệp từ trong góc tối thẹn thùng đưa đầu ra, miệng ấp a ấp úng hỏi Dương Tuấn.

Keng....

Nữ tử: Lan Hồ Diệp. Tuổi 15.

Tu vi: Thường Dân. [900/999].

.....

- Ta là Dương Tuấn, Hồ Diệp, đa tạ nàng đã cứu ta và cũng xin lỗi vì hành động đó.

Dương Tuấn dùng hết sự chân thành nói.

- Không, không, chỉ là ta sống ở đây nên mới cứu người thôi.

- Nàng sống ở đây? Tại sao vậy?

- Um, bởi vì đôi mắt của ta quá kì lạ, nên bọn họ nói ta xấu xí và đuổi ta ra khỏi thôn, nên ta mới sống trong hang động này.

- Nàng không có xấu, đôi mắt của nàng rất đẹp kia mà.

Hồ Diệp được Dương Tuấn khen ngợi thì mặt đỏ bừng, ném cho hắn một bộ quần áo vải thô rồi bỏ chạy.

Dương Tuấn lắc đầu, nở nụ cười vui vẻ.

- Chắc, có lẽ nên đi luyện tập công pháp một chút.

.....

Dương Tuấn chọn một khu rừng nhỏ để luyện tập, thanh Hoà Long Thiên Đạo chạm khắc cán là đầu rồng, lưỡi dao hơi to nhưng sắc bén, khi truyền pháp lực vào thì bốc lên một ngọn lửa màu tím.

- Long Khiếu...

Dương Tuấn quát lên, dao trong tay hừng hực lửa tím, bỏ xuống một kiếm đầy uy lực, một đầu hòa long lao ra, càn quét một mảng rừng phía trước, đốt mọi thứ trong tầm ảnh hưởng thành tro.

Keng, Long Khiếu Cửu Thiên +100 exp.

Keng, diệt sát Ác Ma Thủ Mộc Thứ, Luyện Thể tầng 2 nhận 20 sát điểm và pháp lực.

Hai âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn dừng lại động tác.

- Ách, thật là ta chỉ lờ tay mà thôi.

Dương Tuấn chấp tay trước ngực, cúi đầu nói.

Àm.. Âm..

Bỗng nhiên mặt đất rung động, giống như có một vật cực nặng rơi xuống, âm thanh ầm ỉ vang lên cách đó không xa.

Dương Tuấn hướng phía âm thanh mà đập thân pháp lao đi, mỗi lần sử dụng thì exp thân pháp cũng tăng lên đáng kể.

- Hắc hắc, mỗi ngon đến cửa, hôm nay đúng là tốt số.

Vừa đến nơi, Dương Tuấn đã nghe được giọng nói khàn khàn của một người đàn ông, nhìn kĩ là một trung niên nhân vác chùy cực lớn, râu tóc bù xù, vô cùng xấu xí.

P phía trước mặt hắn là ba cô gái, người đứng sau cùng là một thiếu nữ quốc sắc thiên hương, mày liễu mắt như sao, mái tóc đen nhánh mượt dài đến lưng, mặc bộ áo lụa màu hồng càng thêm xinh đẹp, bên cạnh là hai người khác nhan sắc cũng sắc sảo, nhưng kém xa cô gái này.

- Sở Kiều tiểu thư, người mau chạy, để nô tỳ cản hắn.

Một cô gái đang che chắn trước người vị tiểu thư này hết lên.

- Thanh Mai, Lan Chi, cố gắng đợi ta, ta sẽ gọi người đến.

Sở Kiều sợ hãi bỏ chạy, nhưng vừa bước đi mấy bước đã vô lực ngã xuống.

- Muốn chạy? Có Mề Dâm Châm này của ta, đừng hòng.

Tên đàn ông cười đậm tiện, trong tay còn cầm hai thanh châm đồng màu đỏ.

- Tiểu th.... Hừ...

Chưa kịp nói hết câu, Thanh Mai và Lan Chi đã bị tên này ném trứng châm vào đám huyết, khiến toàn thân vô lực, nóng ran, u động thì không ngừng tiết ra một dịch

Keng....

Nam tư Dâm Bát Đán. Tuổi 37.

Tu vi Luyện Thể tầng 7.

.....

Bát Đán thấy độc kế đã xong, thì vội vàng thoát y, lao đến phía Thanh Mai và Lan Chi đang tự xé quần áo vì dục hoả thiếu dốt.

- Đùng vội, đánh với ta hãy nói..

Một giọng nói vang lên bên tai Bát Đán, cảm giác lạnh lạnh ngang cổ khiến hắn giật mình nháy mắt về sau, một nhát dao khí xoạt qua vị trí lúc này thành một rãnh sâu.

- Moá, kè nào?

Bát Đán tức giận gầm lên, chúi trong tay vùng vẫy, gió mạnh thổi bụi đất bay tứ tung.

- Đùng nóng, đùng nóng giận, sắp chết thì đùng nóng giận như vậy.

Lại là giọng nói đó, cảm giác ón lạnh xông lên não, Bát Đán cảm chúi vùng ngang vùng dọc, nhưng chà trúng bất cứ thứ gì.

Xoạt.... Phốc...

Bỗng nhiên, cánh tay trái của Bát Đán bị cắt đứt, máu tươi vẩy lên mặt hắn, khuôn mặt thất thần nhanh chóng đổi thành vận vẹo vì đau đớn.

- A.....

Bát Đán gào khóc đau đớn, lăn lộn trên mặt đất như con cẩu đang nghịch cát.

- Còn trán trời gì không?

Một bàn chân đạp lên đầu Bát Đán, giọng nói của Dương Tuấn vang lên, lưỡi dao rực cháy kẻ vào cổ Bát Đán.

- Người, người là ai?

- Xuống hoàng tuyền mà hỏi.

Pháp...

Lưỡi dao sắc bén xoạt qua cổ Bát Đán, cái đầu mạng theo về không thể tin lẫn lóc, máu tươi như thác bắn lên cao, ướt đầm mặt đất chung quanh.

Keng, diệt sát Luyện Thể tầng 7 tu sĩ, nhận được 70 điểm sát và pháp lực.

Keng, phát động nhiệm vụ trưởng thành.

..... [Đã Cứu phải Giúp đến cùng].....

Mô tả: Kí chủ lần đầu cứu người, nhưng người gặp nạn lại trúng nạn mà chỉ kí chủ có thể giải, nên thỉnh kí chủ giúp đến cùng.

Ban thưởng: 5000 EXP, 5000 điểm tích lũy và pháp lực.

Thất bại: Cắt trym

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Hồng Hoang Yễn Điệp

- Ực...

Dương Tuấn vuốt nước bọt, nhìn hai tỷ nữ cũng vị tiểu thư đang co quắp dưới đất, ngón tay cho vào mặt động không ngừng ma sát bên trong.

- Đây là giúp người a.....

Dương Tuấn bắt đặc dĩ thoát ra y phục, cự vật hùng dũng chỉ thiên, toả ra nhiệt khí mãnh liệt.

Thanh Mai và Lan Chi đang tự thoải mái thì bò đến cạnh Dương Tuấn, cả hai đưa miệng liếm láp cự vật của Dương Tuấn, khuôn mặt đỏ bừng dâm dăng, hai cái lưỡi như con rắn không xương quấn lấy cự vật.

- Nhanh giải quyết thôi...

Dương Tuấn gầm lên, tay lật Lan Chi lại, cự vật không nhân nhượng đâm vào mặt động của nàng ta, mặt đạo trơn trượt bởi mặt dịch khiến cự vật dễ dàng xuyên phá màng trinh.

- A, nóng quá....

Lan Chi bị Dương Tuấn đẩy mạnh, miệng há hốc rên lên, mặt dịch cùng một chút máu chảy ra bên ngoài, đầu cự vật thì chạm đến bên ngoài hoa động, mặt đạo bóp chặt thân cự vật như không muốn nó rời ra.

Keng, nhận được 200 dâm điểm và pháp lực.

Phạch.. Pháp...

Dương Tuấn dùng hông nhấp vừa mạnh vừa nhanh, Lan Chi mềm không ngấm lại được chỉ biết rên ri dâm dục, dâm dịch cứ tiết ra mãi không ngừng.

Vì không muốn kéo dài thời gian, nên Dương Tuấn dùng hết sức nhấp, tay bắt lấy hai quả đảo tiền kinh lĩnh phía trước, nhào nặn đủ kiểu, cuối cùng mặt đạo đạt đến cực khoái bóp chặt cự vật, đầu cự vật cũng mở rộng, phun ra ào ạt tinh hoa.

Kéo cự vật thấm dầm hỗn hợp chất dịch ra khỏi mặt động Lan Chi, Dương Tuấn đổi ngay sang Thanh Mai.

(Sở Kiều môn chính, ăn sau cùng mới ngon, hắc hắc)

- Hừ, nhấp đi, ta muốn sướng~

Thanh Mai vùng tay lên cổ Dương Tuấn, thì lưỡi liếm lên cổ Dương Tuấn, tay véo hai đầu ti của Dương Tuấn, khuôn mặt đỏ bừng, miệng cứ rên ri bới từng cú đập của cự vật vào động hoa.

- Ự, a, xuất, ta xuất rồi...

Thanh Mai hét lên, dâm dịch phía dưới bắn ra như thác, cơ thể run rẩy, vô lực nằm dưới đất, mặt động vẫn còn chảy ra tinh hoa trắng đục.

Keng, nhận được 100 dâm điểm và pháp lực.

- Đùng đứng lại đây....

Sở Kiều sợ hãi lùi về sau, thái độ nhàn không có vẻ trúng phải dâm dục.

Keng, nâng ta đã tự giải dâm dục, nhiệm vụ cưỡng chế hoàn thành.

- Ô, đã vậy, tạm biệt tiểu thư....

Dương Tuấn nở nụ cười thần thiện với Sở Kiều, nhưng đó lại là nụ cười đáng sợ với nàng, khiến nàng lấy tay che mặt lại, cơ thể run rẩy kịch liệt vì sợ hãi.

Dương Tuấn từ lúc nào đã chạy đi, kiểm tra thông tin của mình.

Pháp Lực: 5301/5000.

Dâm Điểm: 5300.

Keng, tu vi tăng lên Luyện Thể tầng 6.

- Hừm, trời cũng gần tối, có lẽ nên kiếm chút thức ăn rồi trở về.

Dương Tuấn bắt được hai con gà rừng, là Ác Ma Thú Lâm Vũ Kê, Luyện Thể tầng 1, Dương Tuấn tiện tay giặt luôn, thịt muối vẫn là thịt.

- Hồ Điệp, ta về rồi đây....

- Á.....

Dương Tuấn từ đầu lao vào hang động, ánh đuốc mập mờ soi sáng cả hang động, đứng trước mặt hắn là Hồ Điệp đang khoả thân, nàng đang thay quần áo và nghĩ Dương Tuấn đã rời đi cũng như là thói quen của nàng từ lâu.

Hồ Diệp mặt đỏ bừng ôm quần áo chạy vào góc tối, từng cánh hồ điệp màu đen ghép thành bức tường che lại nơi đó.

Dương Tuấn thì vẫn bình tĩnh gom củi và rom lại để nướng thịt gà, miếng اللحم băm.

- Ta thấy hết cả rồi thì có gì để xấu hổ chứ?

.....

Nói luôn, Tuấn Huy hay Dương Tuấn bây giờ kiếp trước vẫn là giai tửn, mặc dù có abxyz với Ngọc Lan nhưng chưa làm mấy việc rape thế này, nên cũng không biết mình nên làm gì.

Chuẩn rảo bà đậu đấy.

.....

- Tại sao người chưa đi?

Hồ Diệp mặt đỏ bừng đưa đầu ra, hỏi Dương Tuấn.

- Ta nhớ nàng nên về đây, ở bên nàng luôn.

- Thật sao? A, ta không cần.

Hồ Diệp hỏi lại thì bỗng nhiên nhận ra điều gì đó, mặt đỏ thêm đỏ hết lên.

- Hahaha.... Khục khục, không đùa nữa, đến ăn gà nướng này.

Dương Tuấn cười lớn, che miệng cố gắng nín cười, sau đó vẫy tay gọi Hồ Diệp.

- Um, ta không ăn được...

- Tại sao à? Giận ta sao?

- Không phải.

- Vậy đứng ngại, đến đây.

- Không, không được, ta, ta, ta....

- Làm sao?

- Ta, ta, ta từ trước đến giờ ăn chay, không có ăn thịt.

- Ặc.

Dương Tuấn ghen lời, người ta ăn chay, lại nướng thịt mời ăn, thật là ngu quá mà.

- Không được, nàng không ăn thịt ngựa sẽ không lớn đâu.

- Thật?

- Ta nói thật mà.

- Được, ta ăn.

Dương Tuấn lời một li do ra nói bừa, nhưng Hồ Diệp tin răm rắp, tay còn từ xoa bộ ngực tròn trịa của mình, khiến Dương Tuấn quay sang chỗ khác phi cười.

- Đứng rồi, nàng sống ở đây không gặp nguy hiểm gì sao?

Trong lúc đang ăn, Dương Tuấn bỗng nghĩ ra việc gì đó, hỏi Hồ Diệp.

- Không có, người thấy những bạn hồ điệp này không?

Hồ Diệp đưa ngón tay nâng một cánh bướm, nói với Dương Tuấn.

- Ừm, chúng không đặc biệt cho lắm.

- Đứng nghỉ vậy, bọn chúng là Hồng Hoang Yến Diệp, chúng bắt từ, khi tập hợp tấn công thì dù tiên nhân cũng bị ăn không còn mình xương đâu.

Nhìn cánh bướm bình thường này mà nguy hiểm như vậy khiến Dương Tuấn rùng mình, nhưng hần lại thối mác lần nữa, hỏi.

- Vậy tại sao chúng không giết ta?

- Không, chúng nói người giống ta, không có ác ý, nên không giết người.

Một cánh hồ điệp bay xuống đáp lên vai Dương Tuấn, toả ra mùi hương hoa thơm dịu nhẹ, khiến cơ thể Dương Tuấn vô cùng nhẹ nhõm.

Ăn xong con gà nướng, Dương Tuấn thoa mỡ nằm xuống đồng cỏ khô, ngủ say trong giấc lịt.

Hồ Diệp đi vào cuối hang, ánh sáng mặt trăng từ một lỗ thủng trên trần trần hang chiếu xuống, giữa vầng sáng đó là một bình ngọc được đặt trên một cột đá, từ trong bình ngọc chảy ra không ngừng nước, hoà thành một dòng suối chảy quanh cột đá, mùi thơm dịu đầu toả ra từ nước suối, suối khá sâu và rộng nên Hồ Diệp cúi bô y phục, bước xuống dòng suối nhỏ.

Lần nước lần trên bờ vai mảnh khảnh của Hồ Diệp, lần xuống bờ eo thon thả và bộ ngực tròn phía trước, mùi tóc đen mượt óng ánh thêm bởi giọt nước vương phía trên, Hồ Diệp xinh đẹp càng thêm khuynh quốc khuynh thành.

- U'....

Dòng nước suối bỗng nhiên trở nên ấm nóng lên, chui vào trong mật động, khiến khuôn mặt từ nên đỏ bừng, nó làm nàng nhớ lại cảm giác cự vật xông phả bên trong, bất giác nàng cho tay xuống dưới, cho vào mật động khuấy đảo.

- Um, mạnh nữa đi, sướng quá, ra, ta ra, a~

Hồ Diệp dựa tựa xuống vữa rên rì, cuối cùng ngón tay cọ mạnh mẽ và nhanh hơn, mật dịch cuồng xuất phà vào nước suối, Hồ Diệp há miệng thở ra từng làn hơi nóng, khuôn mặt đỏ bừng từ từ trở lại bình thường.

Mặc lại y phục, Hồ Diệp tiến đến nơi Dương Tuấn nằm ngủ, lấy hết can đảm nằm cạnh phía lưng hắn, lưng cả hai tựa vào nhau.

- Ho~

Được khoảng một kíc, Hồ Diệp định rời đi thì Dương Tuấn khẽ ngáp một tiếng, khiến nàng giật mình nằm im, một cánh tay lực lưỡng vòng qua eo nàng, kéo nàng vào lồng ngực rắn chắc của hắn.

- Um...

Hồ Diệp quay mặt sang, ngược nhìn Dương Tuấn, hắn vẫn còn ngủ say khiến nàng thở phào, đầu vô thức tựa vào ngực Dương Tuấn, cảm nhận hơi ấm và mùi hương của nam nhân, mắt nặng trĩu, ngủ say trong ngực Dương Tuấn.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Ngư ông đắc lợi

Ánh sáng của mặt trời chiếu rọi tu tiên giới...

Dương Tuấn tỉnh giấc bởi những tia nắng nhẹ chiếu vào mặt, mắt khẽ mở ra, tay chân khẽ cử động, tay phải co bóp để gỡn cốt, tay trái cũng hoạt động, nhưng lại cảm phải một vật tròn tròn, lại mềm mại vô cùng.

- U'~

Quả đào của mình bị bóp chặt khiến Hồ Diệp tỉnh giấc, miệng khẽ rên một tiếng, khuôn mặt buổi sáng bỗng chốc đỏ bừng.

Buổi sáng cự vật sung mãn sau khi nghe được tiếng rên này càng thêm hưng dũng, vươn cao đầu cọ lên giữa đùi Hồ Diệp, nhiệt khí toả ra nóng hổi.

- Ăn~

Hồ Diệp tay che miệng, vùng khỏi vòng tay Dương Tuấn, che mặt chạy vào cuối hang động.

- Ặi, ta làm sai gì sao?

Dương Tuấn thờ dãi, gãi gãi đầu, tự hỏi.

.....

Rừng rậm Chân Cờ...

Là một khu rừng lớn cách nơi ở của Hồ Điệp là vách Nguyệt Ngọc khoảng 30 dặm, Ác Ma Thú tu vi cũng không cao, thích hợp đi lịch huyện, nên khá nhiều tu sĩ Luyện Thể và Nhập Linh tiến vào.

Dương Tuấn sau khi cùng Hồ Điệp ăn cá nướng thì rời đi, tìm đường đến rừng Chân Cờ, hẳn cũng thắc mắc là hằng ngày Hồ Điệp làm gì.

Gần rừng Chân Cờ là một cỏ thành khá lớn tên Nam Hoa cổ thành, là nơi trao đổi, buôn bán, tổ hợp sản bắt Ác Ma Thú, nơi nghỉ ngơi cũng như là chỗ sống của rất nhiều Thường Dân.

- Luyện Thể cảnh, Luyện Thể cảnh mau đến gia nhập Liên Thủ Đoàn, tổ hợp sản bắt Ác Ma Thú đây.

Trên đường phố tập nập người đi kẻ lại, thì một đoàn người khá đông hồ hởi, sau lưng mang theo một lá cờ màu đỏ, bên trên thêu chữ Liên màu vàng, chung quanh họ cũng có một số tu sĩ trẻ tuổi tầm 15, 16 tuổi vây quanh.

- Im lặng, mau xếp hàng đi...

Một người đàn ông trung niên bước ra quát một tiếng, âm thanh như sóng âm đập vào tai, khiến bọn tu sĩ nhào nhào im lặng xếp hàng.

- Vị huynh đài này, cho ta hỏi Liên Thủ Đoàn là gì?

Dương Tuấn kéo một tên nam tử bằng tuổi hẳn lại hỏi nhỏ.

- Người bị nhờ hư hay sao mà không biết Liên Thủ Đoàn? Để ta nói cho người thông nào, Liên Thủ Đoàn là một bang hội lớn, thành viên sản bắt Ác Ma Thú sẽ bán lợi phẩm cho bang hội để nhận lại công hiến, từ đó đổi ra vô số thiên tài đại bảo, Để Khí Tiên Đan, nghe nói bang chủ lập nên Liên Thủ Đoàn từ hai bàn tay trắng, bấy giờ tu vi ông ta cũng đạt đến Độ Kiếp viên mãn, hơn nữa ở đây cũng chỉ là một phần dà nhỏ mà thôi.

Tên nam tử nói liên tục, giống như là học thuộc lòng từ bao giờ.

- Thì ra là vậy, ta cũng không thích tham gia bang phái cho lắm.

Dương Tuấn xoay đầu bỏ đi, tìm một chỗ bán quần áo và lụa, mua vài cuộn lụa bỏ vào trong túi đồ hệ thống, từ khi lên cấp thì hệ thống cũng mở ra công năng Sáng Tạo, chỉ cần cho vào nguyên liệu thì sẽ tạo ra thành phẩm ngẫu nhiên.

Thay đổi một bộ áo bảo sạch sẽ, tóc búi cao, Dương Tuấn trở thành một vị công tử ca hoa phong nhã, lưng mang Thiên Dao, mắt sắc hơn đao, khiến bao muội tử chết mê chết mệt.

Tiến vào bà rừng rừng Chân Cờ, Dương Tuấn cảm Hoà Long Thiên Dao, Thị Huyền Nhân mở ra, trước mặt đang có hai huyết vật đang đánh nhau, đáng đáp là một con hổ và một con gấu.

Thiên Quân Hoàn Bộ bước ra, vật cản trở là không nhìn thấy, tốc độ khi đi trong rừng còn nhanh hơn bình thường nhiều lần.

Gầm... Rống....

Đạp thân pháp được hơn 20 trọng, thì một khoảng rừng bị phá hủy hiện ra trước mắt Dương Tuấn, ở đó đang có một con hổ thân mình hùng hực hoá điểm, vô cùng to lớn, ước chừng cao 2 trọng, răng vuốt sắc bén, đang giao đầu cùng một con gấu đen, chỉ có một bên mắt, cơ bắp cuộn cuộn, cao hơn con hổ rất nhiều, mặt đất dưới chân nó thì như có linh trí đang di chuyển.

Keng....

Ác Ma Thú Man Hoà Hồ.

Tu vi Nhập Linh tăng 3.

.....

Ác Ma Thú Thổ Úc Hùng

Tu vi Nhập Linh tăng 3.

.....

Ác Ma Thú Dạ Bồn Lang.

Tu vi Luyện Thể viên mãn.

.....

- Hử? Còn một con Ác Ma Thú nữa sao?

Dương Tuấn mở Thị Huyền Nhân, quan sát chung quanh, phát hiện phía tay trái ở một bụi cây rậm có một con sói nửa trắng nửa đen, dài 2 trọng, đôi mắt sáng quắc, miệng nhỏ dài nhìn về phía hai con Ác Ma Thú tu vi Nhập Linh này.

Nhập Linh cảnh Ác Ma Thú sẽ sinh ra Thần Hồn, tạo thành Hồn Đan, chỉ cần Luyện Thể cảnh viên mãn thôn phệ nó sẽ lập tức tiến thăng, tạo dựng Thần Hồn mạnh mẽ hơn.

- Chậc, đúng là ngay ông đặc lợi gấp chục nước béo cò đây mà.

Dương Tuấn lắc lắc đầu, đạp thân pháp vòng ra sau lưng Dạ Bồn Lang, chém ra một nhát đao khí, cầu dẫn sự chú ý của nó.

- Giữ....

Dạ Bồn Lang bị quấy rầy thì gầm gừ, đuổi theo Dương Tuấn đang cố dẫn dụ nó ra nơi khác, không muốn đánh động hai con Ác Ma Thú kia.

Vút....

Một bóng đen nhanh như chớp chắn trước mặt Dương Tuấn, móng vuốt sắc bén vung đến trước mặt hắn.

Cheng... Vút....

Dương Tuấn trong gang tấc lấy bán đao đỡ đòn, nhưng lực lượng cường đại vẫn đánh bay Dương Tuấn, ghim sâu thân thể vào một gốc đại thụ, hai tay tê rần vì phản chấn.

- Hử...

Dạ Bồn Lang tấn công thành công thì hú lớn, lao đến há mồm muốn xé nát đầu Dương Tuấn, nhưng chỉ ngọam trúng vào cây, Dương Tuấn đã biến mất trước khi nó tiến lại gần.

- Hoà Thiệu Thiên Xích...

Trong khi Dạ Bồn Lang đang cố tìm kiếm Dương Tuấn, hẳn đã xuất hiện bên cạnh Dạ Bồn Lang, Thiên Dao hùng hực từ hoá, vung một đao cực mạnh lên giữa bụng Dạ Bồn Lang.

Ừnh...

Hử...

Bị một đao mạnh mẽ hất tung, bụng rách một vết thương chảy xém, Dạ Bồn Lang hú lớn, bộ lông từ đen trở thành trắng tinh, miệng mở ra, bên trong lấp lánh ánh sáng, một luồng sáng trắng bắn ra, nhanh như chớp xé nát không khí mà hướng Dương Tuấn bắn tới.

- Nhanh quá... Long Khiếu....

Dương Tuấn không kịp đạp thân pháp, đánh dùng toàn lực chém ra hóa long khí, ngạnh kháng đối chiến luồng quang xạ này của Dạ Bồn Lang.

Ầm...

Quang xạ chạm hóa long, một vụ nổ mạnh phát ra, khí kinh đầy Dạ Bồn Lang lùi ra ba bước, thân thể một mùi ngai xuống đất, còn Dương Tuấn thì bị hất bay ra xa, dùng Thiên Dao chặt vật chống đỡ thân thể.

Dương Tuấn nuốt vào một viên Hoạt Lực Đan từ hệ thống, giúp hồi lại một ít thể lực và pháp lực, đủ để Dương Tuấn hoạt động bình thường, bước đến bên cạnh Dạ Bồn Lang, nó đã không còn chút sức lực, nằm đó đợi Dương Tuấn giết chết.

Ánh mắt kiên quyết, không mang chút sợ hãi của Dạ Bồn Lang nhìn Dương Tuấn, mặc dù thua nhưng nó đã đánh hết sức, nên nó không có chút tiếc nuối nào.

- Chậc, nhìn đôi mắt của ngươi làm ta nhớ đến ta ngày xưa, không chút nuối tiếc hay sợ hãi gì cả, cho nên ta cho ngươi một cơ hội, trở nên mạnh mẽ để giết ta.

Dương Tuấn cho Dạ Bồn Lang nuốt một viên Hoạt Lực Đan, sau đó dùng đao bổ một nhát, đánh ngất nó, sau đó quay lại chỗ hai con Ác Ma Thú đang giao chiến.

Trận chiến gần như đã đến hồi kết, thân thể bọn chúng đầy vết thương, máu tươi tí tách nhỏ xuống, vùng đất xung quanh từ lâu đã ướt đầm máu đỏ, thân thể lạng lạng sắp ngã.

Cầm chặt Thiên Dao, Dương Tuấn đợi đúng thời điểm hai con Ác Ma Thú đánh ngã nhau, đạp thân pháp nhẩy vào chiến trường.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đùng tới đây~

Keng, diệt sát Nhập Linh tầng 3 Ác Ma Thủ nhận được 3000 sát điểm và pháp lực.

Keng, diệt sát Nhập Linh tầng 3 Ác Ma Thủ nhận được 3000 sát điểm và pháp lực.

Keng, nhận được 2 Hồn Đan tam phẩm

Keng, lần đầu vượt cấp diệt sát kẻ địch được tặng 1 gói quà Trường Thành.

Liên tục bốn âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, bảy giờ hán đang đứng trong một vùng đất bị hâm sâu, máu tươi, vết chảy đen khắp nơi, dưới chân là xác hai con Ác Ma Thủ, Dương Tuấn cũng chẳng tốt hơn, toàn thân máu tươi nhuộm đỏ, cánh tay chỉ chít vết răng, vết rách do móng vuốt tạo thành.

Thông tin hiện tại:

HP: 10/300.

MP: 20/400. (Hay pháp lực để thi triển công pháp).

Pháp Lực: 6301/6000.

Keng, tu vi tăng lên Luyện Thể tầng 7.

Âm thanh thông báo tăng cấp của hệ thống vang lên, một dòng nước ấm chảy khắp cơ thể Dương Tuấn, phục hồi những vết thương, khôi phục sức sống.

Mỗi khi lên cấp, thi dù có chết đi cũng có thể sống lại, giống như được sinh ra lần nữa, không một chút khiếm khuyết.

- Công năng này thật tiện lợi a, lấy chút thịt ăn chút nhỉ?

Dương Tuấn dùng Thiên Dao xé phần thịt ở bụng và thân của con hổ và gấu, ném vào túi đồ, sau đó thả lại một viên Hồn Đan, xem như làm việc tốt cho Ác Ma Thủ nào may mắn.

Sau khi Dương Tuấn rời đi, một bóng đen lao ra, nuốt lấy viên Hồn Đan, sau đó từ từ cắn nuốt thịt của hai con Ác Ma Thủ này, thịt chẳng là thứ đại bổ, bóng đen nhìn về hướng Dương Tuấn rời đi, ánh mắt trở nên sắc bén, nó chính là Dạ Bồn Lang mà Dương Tuấn đã tha mạng.

.....

Trở về hang động của Hồ Diệp, Dương Tuấn từ hệ thống mua một bộ nồi, chảo, lấy trong túi đồ một cái bàn cùng hai cái ghế bằng gỗ, đây là do khi vào rừng Dương Tuấn đã làm ra, dùng củi đốt lửa, Dương Tuấn làm sạch thịt, dùng gia vị từ hệ thống ướp thịt, lấy một phần nấu canh, một phần dùng đầu từ một loại cây trong rừng Chấn Cơ chiên vàng, một ít rau hán hái được từ túi đồ cũng xào sơ qua, tạo thành một bữa ăn đơn giản.

Dù sao, Dương Tuấn kiếp trước là trẻ mồ côi, nên tay nghề nấu ăn của hán khi nấu cho em gái và Ngọc Lan là không phải tầm thường.

Tiểu là vẫn chưa tìm được gạo, cho nên không có cơm, Dương Tuấn dọn hai bộ chén đĩa cho mình và Hồ Diệp, sau đó gọi nàng ấy.

Bữa cơm diễn ra chóng vánh, bàn thịt nhanh chóng bị càn quét, Hồ Diệp và Dương Tuấn xoa cái bụng căng tròn do ăn no của mình, thoải mái.

- Hư~ Hư~ Bỗng nhiên nóng quá vậy?

Dương Tuấn phe phẩy bàn tay, cảm giác sức nóng đang lan toả khắp cơ thể, khuôn mặt trở nên đỏ rực.

Hồ Diệp cũng chẳng khá hơn, khuôn mặt đỏ bừng, viên mắt ướt át, miệng thở ra từng làn hơi nóng, ngã gục trên bàn ăn.

- U~ Ta nóng quá, cơ thể ta nóng, nóng quá~

Hồ Diệp cố gắng đứng dậy, thân thể liều xiêu men theo vách đá đi vào cuối hang động, Dương Tuấn cũng cố gắng đi theo, vừa hỏi hệ thống.

Keng, là do Ác Ma Thủ Hồ Tộc và Hùng Tộc trong huyết mạch có một loại chất dẫn dễ dùng làm đắm được, nhưng nó có tác dụng không mạnh mẽ, cần một khoảng thời gian để phát huy tác dụng.

Dương Tuấn dùng sức vỗ đầu một cái, tay kiếp trước thật hổ và gấu cũng gây kích ứng nhẹ, nhưng cũng chỉ khi liên quan đến mật và gấm mà thôi, trước nay hán cũng chưa chế biến qua chúng, đây thực sự là lần đầu tiên hán chế biến chúng, thật quá tai hại mà.

- U, a, nóng quá, nóng quá...

Cuối hang động là dòng suối long lanh, Hồ Diệp từ lúc nào đã cởi bỏ quần áo, ở bên trong dòng suối tự tại thoải mái, nhưng lại không có chút tác dụng nào.

- Vì nghĩa quên thân....

Dương Tuấn cởi bỏ y phục, nhảy vào trong dòng suối, tay ôm Hồ Diệp vào lòng, hai bàn tay nhanh nhẹn nhào nặn hai quả đào tiên tròn trịa của nàng.

- Uhm, hum, đừng làm như vậy mà~ Nha~

Hồ Diệp đưa ngón tay vào miệng, cố gắng kìm nén, miệng cố nói Dương Tuấn dừng lại, nhưng bị hán kéo hai nụ hoa, khiến nàng há hốc miệng mà rên lên.

- Để ta giúp nàng....

Dương Tuấn đưa miệng lại gần bên tai Hồ Diệp, miệng thì thầm, sau đó ngậm vành tai của nàng, day nhẹ nhẹ, bàn tay tinh nghịch đưa xuống phía dưới, hai ngón tay cho vào mật động chọc ngoáy.

- Hư, a~ Dừng m~

Hồ Diệp chưa nói hết câu đã bị miệng Dương Tuấn khoát lại, lưỡi hán giao hoạt quán lấy lưỡi nàng, nước bọt chảy dài xuống cằm.

- Đến nào....

Dương Tuấn bồng Hồ Diệp lên, cự vật hùng dũng xồng phà mật động, mật đạo bóp chặt cự vật không rời, nước suối âm bị ép vào trong mật động, khiến Hồ Diệp ngất ngây vì khoái lạc.

(Không nói nữa, tự tưởng tượng đi ☹)

.....

Sau một canh giờ róng rã chiến đấu, Dương Tuấn bế Hồ Diệp, từ trong túi đồ lấy ra một cái giường gỗ, một đồng lớn bóng vai lấy từ trong rừng và một kíp da thú sạch phủ lên trên, dùng một cuộn lụa, bồng, da thú cho vào Sáng Tạo, là đã có hai cái gối đầu cùng chân, Dương Tuấn đặt Hồ Diệp như một con mèo nhỏ trong lòng nằm lên giường, sau đó cũng nằm lên, kéo chân lại, cùng Hồ Diệp ngủ say trong hạnh phúc.

(Tự sưu nhi chưa vị thành niên đã xyz rồi ☹)

.....

Lại một buổi sáng bình thường nữa, Hồ Diệp tỉnh giấc trong vòng tay ấm áp của Dương Tuấn, khiến nàng không muốn dậy ngay, cổ nằm im tận hưởng nó, ngược nhìn khuôn mặt đang ngủ của Dương Tuấn mà khiến nàng ngày càng không rời mắt.

- Mật ta dính gì sao?

Bỗng nhiên Dương Tuấn tỉnh linh mở miệng nói, khiến Hồ Diệp giật mình, mặt đỏ bừng xoay người đi hướng khác, khiến Dương Tuấn phì cười, kéo nàng xoay người lại.

- Thế nào? Mật ta xấu chỗ nào nào?

Dương Tuấn đưa khuôn mặt của mình sát lại gần mặt Hồ Diệp, hơi thở nóng hổi phả vào nhau, khuôn mặt Hồ Diệp từ từ đỏ ửng.

- Xấu ở đây này....

Hồ Diệp xoay mặt đi, hai nắm tay dấm thấm thụp lên ngực Dương Tuấn, giống như một cô vợ đang giận dỗi chồng mình.

- Hắc hắc, để ta xấu xa cho nàng xem...

- Nha~ Dừng mà~ Á, ư...

Buổi sáng trong hang động vang ra âm thanh thờ hồn hén của một đôi nam nữ, tiếng da thịt va chạm càng thêm sự đắm dục của họ.

Thái Dương hơi ngả bóng, cũng đã gần trưa, Dương Tuấn và Hồ Diệp mới dừng lại, cả hai thay y phục, Hồ Diệp giận dỗi xoay người đi, trước đó còn thẹn thùng hôn má Dương Tuấn, Dương Tuấn thì nở nụ cười vui vẻ, tiếp tục đi vào rừng lịch luyện, cũng như sưu tầm một ít thực vật hoặc gì đó có ích.

Lần này, Dương Tuấn may mắn tìm được một dòng sông khá lớn, tôm cá sung túc, nước cũng khá sâu, cho nên Dương Tuấn dùng một loại gỗ dẻo dai, khá bền, dùng sàng tạo làm ra lưới, quăng xuống sông, muốn kéo một mẻ lớn.

Ừnh....

Vừa kéo một tấm lưới đầy ụ tôm cá, một cột nước khổng lồ toé lên, bên trong là một con cá sấu cực to, toàn thân màu nâu sẫm cứng rắn, ánh mắt đỏ ngầu nhìn Dương Tuấn.

Keng....

Ác Ma Thái Thạch Bị Ngục Ngư.

Tu về Nhập Linh tầng 6.

.....

Rống....

Ngạc ngư rống lớn, thân hình khổng lồ lao tới Dương Tuấn, Dương Tuấn mặt biến sắc thu tất cả vào tử đồ, nhanh chóng đáp thân pháp chạy trốn...

Uỳnh....

Mặt đất chấn động vì thân hình của cá sấu, mặt đất không chịu nổi áp lực nứt toác như mạng nhện, cá sấu tức giận vì mất mồi đuổi theo Dương Tuấn, tốc độ của nó không kém thân pháp Dương Tuấn là bao, Dương Tuấn vừa chặt vật né chướng ngại vừa chạy thì con cá sấu cứ thế càn quét, khiến khoảng cách cả hai nhanh chóng rút ngắn.

Dương Tuấn khòc không ra nước mắt, vừa chạy vừa la hét.

- Ngạc Ngư ca, ta không làm gì sai à, đuổi theo ta làm gì?

Rống....

Con cá sấu hầu như không nghe, chỉ rống lớn sau đó tăng tốc đuổi theo Dương Tuấn không bỏ.

- Đứng, đứng tới đây~ À.....

Tiếng thét sự hãi của một thiếu niên vang dội trong khu rừng, khiến từng đàn phi cầm sợ hãi bay tứ tán, một cột bụi cát bắn lên trời cao, liên tục nhiều cột bụi như vậy, mỗi lần xuất hiện cột bụi lại là một tiếng hét đau lòng vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Huyết mạch tiến cấp - bắt tử nhân

Hộc.... Hộc....

Trong một hang động tĩnh tối, vọng ra tiếng thờ đốc của một nam nhân, Dương Tuấn may mắn cắt đuôi được con cá sấu, sau đó trốn vào hang động này vì cảm nhận được sự chấn động mãnh liệt của mặt đất từ xa.

Hang động tối tăm khiến Dương Tuấn phải mở Thị Huyết Nhân để quan sát, thì một điều khiến hắn phải giật mình sợ hãi.

Phía trước, là một cái hồ cực lớn, bên trong không phải nước mà là máu tươi đang di chuyển như cơ sự sống, khi Dương Tuấn bước đến gần thì phản hang động sau lưng Dương Tuấn sụp xuống, phong toà mọi lối đi, bỗng nhiên hang động bùng sáng lên, cái hồ máu loé ra từng tia sáng màu đỏ.

- Đây là cái gì? Tại sao ở đây có nhiều máu như vậy?

Dương Tuấn đi vòng quanh xem xét, thì một huyết trí này sôi trào, từ bên trong chui ra một con bò cạp khổng lồ bằng máu.

Keng....

Linh Thử Huyết Linh Ma Hạt.

Tu vì Độ Kiếp viên mãn.

.....

Độc xong thông tin về con bò cạp máu, mặt Dương Tuấn trắng bệch, xong, ta xong mất rồi!

Ừng ục....

Mặt hồ máu lần nữa sôi trào, xuất hiện một xoáy nước kì lạ, một nữ phụ với vẻ ngoài mỹ hoặc quyền rũ bước ra, mái tóc cùng đôi mày màu đỏ kì lạ, bộ áo bào rộng rãi xốc xếch lộ ra bộ ngực to lớn ở trong, bàn tay trắng nõn vuốt ve con huyết hạt cao hơn cô ta hai, ba trượng.

- Tiểu nam nhân, đừng sợ hãi, bọn ta sẽ không làm lại đến ngươi, chỉ là ngươi có hai lựa chọn, ngươi có muốn nghe hay không?

Người nữ phụ mở miệng nói, ngón tay vuốt nhẹ bờ môi đỏ mọng của mình, ánh mắt dụ hoặc nhìn Dương Tuấn.

- Cứ nói đi, đừng lo lắng vòng nữa, các ngươi rõ biết ta không có đường lui kìa mà.

Dương Tuấn khoanh tay trước ngực nói, vẻ mặt vênh vào ngạo mạn, nhưng thực chất là rất sợ hãi.

- Haha, ngươi thật vui tính, được ta nói, ngươi giải phong ấn giúp bọn ta, ngươi sẽ có lợi ích, hai, ngươi có thể chọn không giúp và góp "chút" tiệt vào huyết trí này.

Nữ phụ này che miệng nở nụ cười, phong tư quyền rũ của một nữ nhân thuần thực, nhưng bên trong là sát ý đậm đặc.

- Được, ta giải, ta giải cho các ngươi, nhưng làm thế nào?

Dương Tuấn gật đầu liên tục như gà mổ thóc, đùa sao, không làm chi có chết à.

- Rất thông minh, chỉ cần ngươi tìm được Huyết Ngọc Nhân ẩn nấp trong huyết trí này, phá hủy nó, phong ấn sẽ được phá giải, nhưng chuyện gì sẽ xảy ra trong đó thì bọn ta không chắc.

- Được, ta làm..

Ừm...

Dương Tuấn nháy ăm vào huyết trí, cố gắng lặn sâu xuống đáy nhưng khắp nơi chỉ là từng dòng máu di chuyển.

- Cái tên ngu xuẩn này, ta chưa nói hết kìa mà, đừng tưởng máu ở đây chỉ là máu bình thường, mà là Chân Linh Huyết của Thượng Cổ Huyết Hạt, chỉ cần xui xẻo gặp phải một giọt, thì sẽ bị nó cắn nuốt đến linh hồn cũng không tha đâu.

Người phụ nữ vỗ trán một cái, chịu thua sự ngạo dân của Dương Tuấn.

.....

Nữ phụ này là Tần Hiến Anh, lúc trước là một nữ tu thiên tài, đạt đến cảnh giới Nhân Tiên viên mãn, đang định đột phá thì bị gia tộc khác ám hại, phong ấn tại đây để làm thức ăn cho chân linh của Thượng Cổ Huyết Hạt, nhưng rất may chân linh này tiêu tán từ lâu, hoá thành một hồ máu ở đây, Hiến Anh khi bước vào thì được Huyết Hạt trao lại truyền thừa, không gian này cũng bị chia cắt, khiến 1000 năm qua không ai tìm được nơi này, Hiến Anh cũng bắt đầu tu luyện truyền thừa, nhưng đó lại là Ma Công tài sinh Thượng Cổ Huyết Hạt, khiến cô phải từ bỏ tu vi, hoá làm một với Huyết Trí để sống, tu vi chuyển hoá trở thành một con Huyết Hạt Linh Thú, từ đó không gian này lần nữa mở ra, những người tiến vào đều bị nhan sắc của Hiến Anh mê hoặc, làm thức ăn cho Huyết Hạt, máu bọn họ hoá vào Huyết Trí, từ từ ngưng tụ chân huyết để chân linh huyết của Thượng Cổ Huyết Hạt cắn nuốt, lần nữa tái sinh.

Câu chuyện này đã qua 3000 năm, Hiến Anh vẫn chỉ là Thường Dân trong khi tuổi đời và hình dáng không thay đổi, vẫn là một thiếu nữ 24 tuổi của gần 5000 năm trước.

.....

Trở lại với Dương Tuấn, thiếu niên này đang ở sâu trong Huyết Trí trầm tư suy nghĩ, vô cùng nghiêm túc.

- Hình như là..... mình lạc rồi chẳng?

Dương Tuấn vuốt vuốt cằm, đôi mày nhàu lại trầm tư.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

Bỗng nhiên Dương Tuấn cảm giác có gì đó xuyên vào cơ thể, sau đó liền có âm thanh hệ thống vang lên.

- Hả? Cảm giác như Huyết Trí có chút thay đổi, hay là mình nhìn lầm?

Dương Tuấn mở mắt ra, nhìn chung quanh Huyết Trí, cảm giác như chỗ này có chút thay đổi.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

Keng, Huyết Mạch + 10 vạn exp.

.....

Âm thanh hệ thống vang lên không ngừng, khiến đầu Dương Tuấn muốn nổ tung, một khung chiếu màu xanh lam hiện lên trước mặt Dương Tuấn, bên trong là một thanh ngang dài màu đen, ở bên trái là một dòng màu đỏ đang chảy lên, một dòng chữ số hiện lên phía trên

Hấp Huyết: 100 vạn 19999 vạn. Tiến thẳng Huyết Mạch.

- Hệ thống, chuyện gì xảy ra?

Keng, Huyết Mạch phát hiện môi trường cực kì có lợi, nên lập tức phát động Hấp Huyết để tiến cấp.

- Thì ra là vậy sao. Cách này cũng tốt, đội Huyết Trí cạn hết thì để tìm hơn rồi!

Dương Tuấn này ra một ý, tự khen mình thông minh một cái, tinh thần chìm vào tử đồ hệ thống, kiểm tra thu hoạch của mình hôm nay.

- Hừm, thức ăn hôm nay đã không phải là rồi, khoan, đây là gì?

Dương Tuấn kiểm tra túi đồ thì phát hiện một gói quà nằm lẳng lững ở đó, bên trên có dòng chữ Gói Quà Trưởng Thành, mở ra ngửi nhiên phàn thưởng.

- Thứ vận may xem sao?

Keng, mở ra gói quà Trưởng Thành nhận được Vé 101 Trò Chơi vĩnh cữu.

- Cái gì cơ? Vé 101 Trò Chơi? Cần lời giải thích?

Dương Tuấn đầu đầy dấu chấm hỏi, một mơ hồ hỏi hệ thống.

Keng, Vé 101 Trò Chơi là tích hợp không gian của 101 trò chơi khác nhau, cứ mỗi ngày chỉ có thể tiến vào đó một lần, có thể mang theo người khác, cách ly không gian thực tại, bên trong mỗi trò chơi sẽ có 3-10 nhiệm vụ, mỗi nhiệm vụ sẽ có một phần thưởng tương ứng độ khó, phải hoàn thành tất cả nhiệm vụ mới có thể thoát ra tại một vị trí khác vị trí ban đầu.

Hệ thống giải thích với Dương Tuấn.

- Nếu như vậy sau này đánh không lại có thể chui vào không gian này rồi. Đồ tốt nha.

Dương Tuấn vỗ tay một cái, phần khách vờ cùng.

Lúc này, bên ngoài Huyền Trì bây giờ đã cạn kiệt, Hiến Anh đợi bên ngoài sợ hãi, Huyền Trì cạn kiệt thì sức sống của nàng và Huyền Hạt cũng sẽ mất đi.

Keng, Huyền Mạch hấp thu cực hạn, tiến thẳng trở thành Bát Từ Nhân huyết mạch hoàn mỹ.

Bát Từ Nhân huyết mạch (hoàn mỹ): Huyền Mạch bắt từ, máu có thể giúp người bị người mang huyết mạch hút máu qua trở thành một người bắt từ như người mang huyết mạch.

.....

- Há? Bát Từ Nhân?

Dương Tuấn khó hiểu, nhưng Huyền Trì bây giờ đã cạn kiệt, chỉ còn cao đến bụng Dương Tuấn mà thôi, huyết trì bây giờ chỉ là một hồ sâu hơn trăm trượng.

Vật.... Uyển...

Một bóng người lao xuống, là Hiến Anh sắc mặt trắng bệch, Huyền Hạt không rõ bây giờ chỉ to bằng nắm tay.

- Hiến Anh, người bị gì vậy?

Dương Tuấn đỡ lấy thân thể lung lay sắp ngã của Hiến Anh, sở dĩ Dương Tuấn biết tên nàng vì hệ thống đã cho hết thông tin về nàng, nhưng việc Huyền Trì có liên quan đến sức sống của Hiến Anh thì không.

- Huyền Trì cạn rồi, mau, mau tìm Huyền Ngọc Nhân đi...

Huyền Hạt trong tay Hiến Anh tan thành một dòng máu chảy xuống huyền trì, Hiến Anh kiệt sức ngã vào vòng tay Dương Tuấn, khuôn mặt trắng bệch nói với Dương Tuấn.

Ừc... Ừc...

Huyền trì cạn kiệt bỗng nhiên sôi trào, Dương Tuấn ngay lập tức bế Hiến Anh nhẩy vọt ra khỏi hồ sâu, chạy ra khỏi hang động.

Ầm... Ầm...

Hang động sụp đổ, bên trong đồng đá vụn từ trên chui ra một con bò cạp khổng lồ, dài hơn 40 trượng, hai cái càng khổng lồ quét qua mặt đất, tạo ra một cơn bão cực mạnh thổi bay Dương Tuấn, điều đặc biệt là nó chỉ có một mắt, một viên huyết châu to lớn ở giữa trán.

Keng....

Chân Linh (linh hồn nguyên vẹn): Thượng Cổ Huyền Hạt.

Tu vì Đại Thừa cảnh viên mãn.

... Huyền Ngọc Nhân: Phách Linh viên mãn...

.....

- Không xong, Hiến Anh, bây giờ làm gì?

Dương Tuấn lo lắng hỏi Hiến Anh.

- Phải hủy Huyền Ngọc Nhân... Sức sống của ta sắp cạn rồi...

Hiến Anh dùng hết sức nói ra, cuối cùng đôi mắt nhắm nghiền, chân tay vô lực.

- Nè, đừng có chết chứ, ngươi còn chưa trả công cho ta, đừng có đùa như vậy.

Dương Tuấn tức tức thân thể Hiến Anh, cuối cùng đưa miệng đến gần cổ Hiến Anh, răng nanh dài ra, ngoạm vào cái cổ trắng ngần của Hiến Anh, hút máu của nàng, sau đó cắn lên bàn tay của mình, cho Hiến Anh uống máu, cứu sống nàng ta.

Uyển...

Một bóng đen với tốc độ kinh khủng đập tới, Dương Tuấn hết sức chật vật né tránh, tìm một chỗ thật xa đặt Hiến Anh đang từ địa ngục trở lại, tìm một hướng khác dẫn dụ Thượng Cổ Huyền Hạt.

Ầm...

Dương Tuấn vừa chạy được hơn 20 trượng đã bị cái đuôi khổng lồ của Thượng Cổ Huyền Hạt đập trúng, văng ra xa hơn trăm trượng, cơ thể biến thành một vũng máu thịt dưới đất, nhưng từ đó lại xuất hiện lại một người thiếu niên, Dương Tuấn.

- Phũ, đau đấy chứ...

Dương Tuấn thở ra một hơi, xoa xoa cơ thể vừa phục sinh của mình, trong lòng vừa sợ hãi vừa kích động.

Ầm...

Thân hình khổng lồ của Thượng Cổ Huyền Hạt rơi xuống, mặt đất chấn động kinh khủng, nứt toác ra, Dương Tuấn bị khí kinh thổi bay lên óc trên mặt đất.

Xuất ra Hoà Long Thiên Đảo, Dương Tuấn nắm chặt cán đao, ánh mắt đối chiến với Thượng Cổ Huyền Hạt.

Trận chiến này, nếu không thắng thì không còn cách nào cả.

.....

P/S: Chắc buổi tối có chương, dạo này làm thêm kiếm sống, mệt mỏi quá.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook-Full\(cham\)Net](http://Ebook-Full(cham)Net).

Chương 7: Ta nhận thân thể lẫn trái tim

Tác: Nhập Linh cảnh sẽ ngưng tụ Thần Hồn, thì họ sẽ phái vào một nơi gọi là Bích Hồn Thần Động, để liên kết với Thần Hồn của mình, từ từ đứng ra Hồn Tâm, dung nạp Thần Hồn và pháp lực để nuôi dưỡng Thần Hồn ở trong đó, pháp lực càng thuần khiết thì Thần Hồn khi xuất hiện sẽ có uy lực càng mạnh.

.....

Ầm..

Một vụ nổ lớn bùng lên, một đầu hỏa long màu tím khổng lồ từ đó bay lên không trung, tan ra như pháo hoa giữa bầu trời.

Dương Tuấn chân đầu với chân linh của Thượng Cổ Huyền Hạt rộng rãi 1 canh giờ, mua Đại Hoạt Lực Đan để phục hồi hoàn toàn từ hệ thống và hỏi sinh không biết bao nhiêu lần, Long Khiếu Cửu Thiên và Thiên Quân Hoành Bộ cũng đã tiến cấp, có thêm chiêu thức Chân Long Phi Thiên và Hoành Tảo Thiên Quân.

Thượng Cổ Huyền Hạt chân linh đang tìm Hiến Anh thì bị Dương Tuấn quấy rầy, khiến nó vô cùng giận dữ, nhưng nó không hiểu sao sâu kiến này nó giết mãi không chết.

Ầm... Roạt....

Dương Tuấn bị huyết hạt vỡ đánh bay, thân thể đập lên mặt đất, kéo ra một rãnh sâu hoắm, hạt vĩ không dừng lại lần nữa đập xuống, Dương Tuấn trở thành đồng huyết nhục đỏ tươi.

Ừc.... Ừc...

Từ đồng huyết nhục đó lại xuất hiện một người thiếu niên, Dương Tuấn lần nữa phục sinh khiến Huyền Hạt thật sự cuồng nộ.

Kréc....

Thượng Cổ Huyết Hạt rồng lớn, pháp lực toàn bộ ngưng tụ, suốt một canh giờ qua nó chỉ sử dụng tốc độ và sự cường đại của thân thể để giết Dương Tuấn, nhưng lần này nó không tiếc đem tất cả pháp lực và bản nguyên ra để giết Dương Tuấn.

Thượng Cổ Huyết Hạt từ từ thu nhỏ, thay vào đó là hư ảnh một con bọ cạp màu đỏ to hơn gấp mấy lần Huyết Hạt cũ, huyết hạt thu nhỏ rồi tan thành mưa máu, còn hư ảnh huyết hạt thì càng to lớn thêm, che khuất cả một vùng trời.

- Chắc, thật mẹ nó chơi lớn, đáng tiếc, không giết chết ta được.

Dương Tuấn chắc lưỡi, lắc lắc đầu, đập lên thân pháp, lao đến vùng Thiên Đảo vào hư ảnh huyết hạt.

Huyết Ngọc Nhân lơ lửng trên giữa trán hư ảnh huyết hạt bùng sáng, một luồng sáng cực lớn bắn ra, như trắng tàn sao rơi, sắc trời đều biến sắc.

Dương Tuấn nhanh chóng thu Thiên Đảo vào túi đồ, dang tay hứng đỡ luồng sáng này.

Ừnh....

Luồng sáng nhanh chóng bao trùm Dương Tuấn, đánh lên cả mặt đất, khiến mặt đất nứt toác, sụp đổ, để lại một hố sâu dài 2, 3 trăm trượng, vô cùng khủng bố.

Hư ảnh huyết hạt lại tàn, Huyết Ngọc Nhân to lớn cũng chỉ còn tờ bằng ngón tay cái, nằm lẫn lóc trên mặt đất, bây giờ chỉ cần có kẻ xấu số nhặt lên, nó sẽ hút cạn máu kẻ đó, cứ như vậy liên tục 1 vạn người, nó sẽ lần nữa tạo ra huyết trì, lần nữa khôi phục chân linh.

Bỗng một bàn tay nhặt lên Huyết Ngọc Nhân, khiến nó rung động vì vui mừng, nhưng chưa đến 1 giây sau nó đã rung động kịch liệt vì sợ hãi, người nhặt nó lên không ai khác là Dương Tuấn.

- Không ngờ nhũ, tức là người không thể giết ta, nên ta đành tiễn người một đoạn.

Rắc....

Bóp nhẹ ngón tay, Huyết Ngọc Nhân trong tay giống như một viên ngọc bình thường bị bóp nát, nó sợ hãi hơn là nó không thể hút máu Dương Tuấn được, điều này càng làm nó thêm sợ hãi.

Keng, diệt sát Phá Linh cảnh viên mãn nhận được 10 vạn sát điểm và pháp lực.

Keng, lần đầu vượt nhiều cấp diệt sát kẻ địch nhận gói quà Trưởng Thành lớn.

Keng, nhận được công pháp Thị Huyết Cuồng Ma Thiên giai cứu phẩm.

Ba âm thanh thông báo của hệ thống vang lên, làm Dương Tuấn thờ phào nhẹ nhõm.

Xuất ra quyền công pháp Thiên giai cứu phẩm, là một quyền da tróc màu vàng ồ, bên trên có hình văn của một con huyết hạt, bỗng nhiên huyết hạt di chuyển, lao về giữa trán Dương Tuấn, dung nhập vào trong hần.

Keng, phát hiện dị vật đột thể, hệ thống lập tức diệt trừ.

Keng, diệt sát hồn ký Thượng Cổ Huyết Hạt Khai Thể cảnh viên mãn không nhận được thưởng.

Dương Tuấn cảm giác thân thể mất kiểm soát, linh hồn飘飘 muốn thoát ra, nhưng âm thanh hệ thống vang lên như phao cứu sinh cứu sống hần, cảm giác linh hồn và thân thể trở lại thành một.

- Thật mẹ nó nguy hiểm mà, không ngờ Thượng Cổ Huyết Hạt lại còn chiêu này.

Dương Tuấn mở hời lạnh chảy ướt cả lưng áo, nói sợ hãi nhất chính là cảm giác lúc này.

Keng, tu vi liên tục đột phá, tu vi đạt đến Nhập Linh tầng 1.

..... Pháp Lực: [95 vạn8 vạn]....

Keng, nhận được gói quà Tăng Cấp nhỏ.

Keng, kí chủ chưa có Thần Hồn nên chưa thể tiếp tục đột phá.

Hệ thống tiếp tục vang lên thông báo, cảm giác cơ thể trở nên cường đại, bên trong cơ thể như thêm ra một khoảng trống.

- Đến lúc chọn một cái Thần Hồn rồi..

Dương Tuấn lấy ra vé rút Thần Hồn từ gói quà Tân Thủ lúc trước, tâm niệm khẽ động, tờ giấy trong tay rực cháy, biến thành một vòng xoáy đen giữa không trung.

Keng, chúc mừng kí chủ nhận được tam phẩm Thần Hồn Tham Thực Hoàng Sư.

[Tham Thực Hoàng Sư]: chân linh Hoàng Sư vô cùng tham ăn, có thể cắn nuốt Thần Hồn hoặc Hồn Đan khác để tiến phẩm.

Keng, Thần Hồn tự động dung hợp với kí chủ.

Keng, Thần Hồn dung hợp thành công.

Sau lưng Dương Tuấn bỗng lóe một luồng khói vàng, trong đó từ từ xuất hiện hư ảnh một con sư tử màu vàng hùng dũng, nhưng ngay lập tức trở thành một con sư tử con trụi, nằm xụi lỏ, bụng tóp lại tro xương như đôi lâu ngày.

- Thần Hồn mẹ gì thế này?

Dương Tuấn nhìn thấy Thần Hồn thì khóc không ra nước mắt, thật muốn cho mình một đao kết thúc sự sống.

Dương Tuấn lấy viên Hồn Đan tam phẩm lúc trước thu được ném cho Hoàng Sư, ngay lập tức hai mắt nó sáng quắc, miệng háp một cái viên Hồn Đan đã bay thẳng vào miệng, sau đó nó còn dùng đôi mắt long lanh cùng vẻ mặt thêm khát nhìn Dương Tuấn chờ mong.

- Không còn đâu, mau về Hồn Tăm đi.

Dương Tuấn lấy tay xoa Hoàng Sư, nó dùng vẻ mặt thất vọng nhìn Dương Tuấn, sau đó hoá thành một luồng khói bay vào cơ thể Dương Tuấn.

- Thần Hồn thật mẹ nó khôn nạn mà, còn dám chê cả ta.

Dương Tuấn bực bội mắng không khí, lúc này Hiến Anh từ đầu chạy đến, tu vi Thường Dân nên năng không sở hữu thân pháp mà phải chạy bộ đến, khiến hai quai đảo tiền dung đưa qua lại thích mắt.

- Hộc, hộc, ngoại có bị làm sao không? Chân linh Thượng Cổ Huyết Hạt đi đâu rồi?

Hiến Anh cúi người thờ dốc, hai gò bồng treo lủng lẳng ngoa nhân khiến nam nhân nào cũng muốn hái xuống mà thoả thích nhào nặn.

- Không cần lo, Huyết Hạt bị tã giết rồi.

Dương Tuấn nhìn hai quai đảo tiền không chớp mắt, nói.

- Thật sao? Đúng là ta không còn liên hệ với Huyết Ngọc Nhân nữa. Đa tạ ngoại.

Tân Hiến Anh mừng rỡ cúi người đa tạ Dương Tuấn, đây là lần đầu nâng cũi đầu trước một nam nhân.

- Vậy điều kiện lúc trước tính thế nào?

Dương Tuấn ngay lập tức thay đổi thái độ, hỏi Hiến Anh.

- Ân, ta biết, chỉ có điều bây giờ ta chỉ là thường dân, thiên tài địa bảo ta cũng không có, ta không biết đưa gì cho ngoại, nếu không chế thân thể sống 5000 năm này của ta, thì ta không còn gì để đưa cả.

Hiến Anh cúi gằm đầu, vừa nói mà khuôn mặt của nàng đỏ rực, từ trước đến giờ nàng chưa nói những điều này với nam nhân nào cả..

Bỗng nhiên Hiến Anh cảm giác thân thể bị bế lên, mặt nàng bị đưa vào một cái l-ng ngực rộng rãi, rắn chắc, ngoại Dương Tuấn thì còn có ai, hẳn bây giờ hai mồi đều thờ ra khói trắng, miệng nghiêm túc nói.

- Được, thân thể này, ta nhận, nhưng ta muốn cả trái tim có tình yêu của nàng nữa...

.....

P/S: *Zuá* zui sẽ có chương, gõ bằng điện thoại nên lâu vài ra...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Câu chuyện ba linh hồn

Trước hết đa tạ vị tđq1988 đây 5 KP cho truyện, rất đa tạ đậu hũ.

Buổi trưa sau khi đăng chương là lại vào đầu vào làm ca trưa, buổi tối còn tăng ca nên cố gắng gõ để phục vụ độc giả sớm nhất có thể, đa tạ mọi người đã hết lòng ủng hộ truyện.

Chương này sẽ nói về Ngọc Lan và Quỳnh Hân khá nhiều, nhưng cũng sẽ có phần 18+, nhưng mà nó hơi ít một tí, rút kinh nghiệm từng tham gia vào truyện Vô Địch Song Tử Hệ Thống.

.....

Chu Linh đại lục, Đại Thổ Hải Hoa, là một vùng đại thổ trù phú do có nhiều sông ngòi nối với biển, hồ lớn và đất bằng phẳng khiến nơi đây trở thành nơi giao thương lớn nhất Chu Linh đại lục, Hải Hoa bị thống trị bởi Tứ Đại Gia Tộc là Tô, Lỗ, Tư Mã, Tà gia, mạnh nhất là Tô gia, xưng là Tô Vương tộc.

Hồ Tam Nguyệt là một hồ nước cực lớn như biển, nằm cách Hoàng Thành Tô gia theo hướng Nam hai trăm dặm, có nhiều hòn đảo lớn nhỏ khác nhau, là nơi nhiều Ác Ma Thú lưỡng cư sinh sống, nên cũng có rất nhiều tu sĩ đến lịch luyện.

Trong Hồ Tam Nguyệt, Ngọc Lan xuyên không thành một Linh Thú nhân ngư, sống ẩn dật trong hồ để tu luyện thành tiên, tìm về Địa Cầu để gặp Tuấn Huy (hay Dương Tuấn hiện tại).

Mỗi một ngày tu luyện, lại là những dòng nước mát rồi xuống, bởi vì bản tay của Ngọc Lan đã nhuộm máu của những tu sĩ sẵn lòng dâng, Ác Ma Thú thèm khát máu thịt của một Linh Thú.

Tu vi cũng tăng lên nhanh chóng khi ăn thịt bọn chúng, khi máu tươi chảy qua thanh quản, bên trong Ngọc Lan lại có một sự thôi thúc kì lạ, nhiều lần muốn xâm chiếm lí trí của nàng, để nàng trở thành một Linh Thú tàn nhẫn huyết tính.

Nhưng nó đều bị đập tan khi kí ức về một nu cười của người đó, một sự ảm áp kì lạ thức tỉnh Ngọc Lan khỏi cơn mê muội, để cho nàng thanh tỉnh tiếp tục sống và tu luyện.

Ngọc Lan bây giờ là Mỹ Lan Nhân Ngư, Linh Thú cường đại với tu vi Phách Anh viên mãn, ẩn dật trong Hồ Tam Nguyệt.

.....

Chu Linh đại lục, Đại Thổ Minh Ngọc, Hoàng Thành Trương Gia....

Đại Thổ Minh Ngọc bị thống trị bởi Tứ Đại Gia Tộc là Trương, Vương, Lộc, Đồng gia, trong đó Trương gia là mạnh mẽ nhất, nên gia chủ Trương gia Trương Linh làm hoàng đế, xây dựng lên hoàng thành, nhưng không ai biết rằng, lòng đất dưới hoàng thành Trương gia bây giờ chỉ là rổ gai của hoa hồng.

Trần Quỳnh Hân, em gái của Dương Tuấn, linh hồn xuyên không vào một đoá hoa hồng trong ngư hoa viên, trở thành Linh Thú Mị Hồng Nữ Yêu, rút lấy bản nguyên Long Mạch, cùng long khí từ lăng mộ hoàng tộc để tu luyện, khiến tu vi tăng lên như gió xoáy, đã độ lấy Lôi Giáp đột phá lên Hư Linh cảnh tầng 1.

Quỳnh Hân tu luyện trong yên lặng, không có bất cứ ai quấy rầy, nhưng cô bé lúc nào cũng cảm thấy cô đơn và kí ức đau thương về ba mẹ tràn về làm cô bé luôn ở trong sợ hãi, cô bé khao khát sự an ủi, quan tâm hay một chút yêu thương từ người anh của mình, nhưng không, cô bé chỉ có một mình trong bóng tối u ám bao quanh.

Từ đó, cô bé nhút nhát, sợ hãi mọi thứ từ từ biến đổi tính cách...

.....

Không hề biết rằng hai người mình luôn thương yêu đã chết vẫn còn sống, Dương Tuấn bế Hiến Anh tìm một hang động sạch sẽ, đem cái giường vừa sáng tạo lấy ra, đặt lên sàn hang, thấp đuốc chiếu sáng hang động tối tăm.

Hiến Anh đó mặt ngồi ở một góc, từ trước đến nay chưa có nam nhân nào nói với nàng những câu như vậy, cũng như nàng cũng chưa từng làm nấy việc đen tối thế này, không ngờ lại là không được a...

- Nàng làm sao vậy? Sợ sao?

Dương Tuấn ngồi xuống cạnh Hiến Anh, ôm nàng vào lòng, hỏi.

- Không có, chỉ là thấp nghe nói nó đau lắm phải không?

Hiến Anh mặt đỏ bừng bừng ngược lên hỏi Dương Tuấn, về mặt thành thực đáng yêu khiến Dương Tuấn không chịu nổi hồn lên môi nàng một cái thật sâu.

- Um, um...

Hiến Anh bị Dương Tuấn tập kích bất ngờ thì cô hộc cổ nói gì đó nhưng lưỡi lại bị lưỡi Dương Tuấn khoá chặt nên chỉ nghe được tiếng ú ớ mà thôi.

Đánh mớn cháo lưỡi một lúc, Dương Tuấn rời bỏ cái miệng ảm áp thơm tho của Hiến Anh, nước bọt vương lại kéo dài trên không trung, Hiến Anh thì mặt đỏ bừng, miệng thở ra từng làn hơi nóng, nhìn nàng trắng bộ áo bào bấy giờ không còn là vẻ quyến rũ phong tình mà là vẻ mê hoặc đắm dục.

Cự vật từ bao giờ đã như chân long hiện thế, hùng dũng kì thiển, Dương Tuấn cũng không vội thoát ra y phục, mà từ từ cởi bỏ áo bào của Hiến Anh, bỏ vai mình khảnh, hai quai đao tiến to lớn cùng lần da trắng hồng lộ ra, hai nụ hoa e thẹn cũng căng, tay Dương Tuấn sờ nhẹ lên da xinh đẹp của Hiến Anh, mát lạnh và mềm mại như nhung lụa.

- Um, chàng đừng sờ như thế mà~

Hiến Anh mặt đỏ ửng, tay che miệng lại thì thầm.

- Ta muốn nàng cảm nhận thật sâu về chuyện này...

Dương Tuấn vòng ra sau lưng Hiến Anh, hai tay nhanh nhẹn bắt lấy hai quai đao cực lớn của Hiến Anh, nụ hoa màu cam nhạt căng cứng, hai quai đao to lớn nhưng vô cùng săn chắc và đàn hồi, nhào nặn vô cùng thích tay, bản tay to lớn của Dương Tuấn cũng không cảm hết hai quai đao tiến này.

- Án, um, đừng thô bạo như vậy mà~ A~

Hiến Anh tay nắm lấy cánh tay lực lưỡng của Dương Tuấn, miệng cứ rên ri không ngừng, nhưng bất ngờ Dương Tuấn rút lấy một bên nụ đao khiến nàng rên lớn, hai tay che lấy miệng mình.

Dương Tuấn thì như một đuta trẻ mất lấy mất để nụ đao, như muốn rút tính hoa bên trong quai đao vậy.

Cởi hẳn áo bào lẫn y phục, Dương Tuấn bắt đầu tham quan nơi mật động của Hiến Anh, bên trên mật động vô cùng sạch sẽ, mật động thì đóng mở liên tục, bên trong mật dịch đã tiết ra ướt đầm hai bên đùi Hiến Anh.

Dương Tuấn đưa miệng hôn nhẹ lên của mật động, cái lưỡi như một con rắn nhanh chóng chui vào trong, khám phá từng tác thật hồng phấn.

- Nha~ Đờng mà~ Nói đó, um, bản lắm~

Hiến Anh tay nắm chặt tấm da thú, ngửa người ra sau rên ri từng tiếng khi cái lưỡi giáo hoạt của Dương Tuấn quấy phá bên trong mật đạo của nàng.

Mật dịch như biết có kẻ xâm lấn thì trào ra ngăn cản, nhưng đều bị Dương Tuấn nuốt sạch, mật dịch ngon ngọt lại có chút mặn mặn, lại có mùi thơm của hoa lan nhẹ nhẹ, khiến Dương Tuấn thích thú liếm láp mạnh và nhanh hơn.

- Um, a~

Hiến Anh tay che miệng, cơ thể run rẩy, mặt đỏ bốp chát lưỡi Dương Tuấn, Hiến Anh đạt cực khoái khiến một dòng lĩ tủa ra, phun ướt đầm mặt Dương Tuấn.

Hiến Anh nằm trên giường mà cơ thể run rẩy, viên mật có chút ướt át, nàng chưa có cảm giác nẫu bao giờ.

- Nào, vẫn còn trò vui kìa mà...

Dương Tuấn bế Hiến Anh dậy, cho mặt cả hai đối diện nhau, cự vật thì chắn hông dùng làm kè trước mật động, chỉ cần một chút nữa lên sẽ xông thẳng vào mật động mà khuấy động.

- Nó to quá, có đau không?

Hiến Anh hai tay che mặt hơi hé ra để nhìn cự vật của Dương Tuấn, nó vô cùng to lớn và đầy gân xanh, nhìn vô cùng đáng sợ.

- Hơi đau một chút, nhưng sẽ sướng ngay thôi.

Dương Tuấn thì thâm bên tai Hiến Anh, rần rần nhẹ vành tai của nàng, cự vật cũng từ từ tiến vào trong mật động, được một khoảng thì bị vướng phải cửa ái cuối cùng.

Cảm giác hơi bị thốn ở bụng, Hiến Anh hai tay vòng cổ Dương Tuấn, môi khoai chặt môi Dương Tuấn, hồng nhấp mạnh một cái để cự vật vượt ái.

- Hừ, a~

Cảm giác đau thốn tận óc, Hiến Anh rời bỏ đôi môi của Dương Tuấn, hai dòng nước mắt lăn xuống má, suốt 5000 năm cô đơn, cuối cùng nàng cũng được giải thoát, được yêu một người mà nàng cũng yêu.

- Anh nhì~

- Á, ư, phu quân~ Đờng thô bạo như vậy mà~ Um...

Dương Tuấn hét lớn, hưng mạnh mẽ di chuyển, cự vật mãi lên mật động bốp chát, đầu cự vật liên tục chạm vào bên ngoài hoa động, mật dịch tiết ra liên tục càng làm cự vật di chuyển nhanh hơn, môi Dương Tuấn khoai lại môi Hiến Anh, lưỡi cả hai quấn chặt vào nhau....

Cự vật mãi lên mật đạo nhanh hơn, hoa động hé mở, đầu cự vật lập tức xông thẳng vào, đập ầm ầm lên bên trong hoa động, khiến Hiến Anh miệng há hốc, nước bọt chảy ra ngoài khoe miệng làm nàng trắng vỏ cùng đắm đuối.

Đột Hiến Anh xuống giường, Dương Tuấn tay nhanh nhẹn nhào nặn hai quai bông đao đang tung nảy lên xuống, tạo ra đủ loại hình thù với nó, bông mật đạo trở nên chặt khít, bốp chặt lấy cự vật, mật dịch tiết ra ướt đầm tấm da thú dưới giường.

Cự vật cũng đạt đến giới hạn, đầu nở ra, tinh hoa trắng đ-c bắn xối xả vào trong hoa động, bơm căng tròn hoa động như quả bóng đỏ chói, tinh hoa hoà cùng mật dịch chảy thẳng ra của mật động, đọng thành một vũng dưới giường da.

.....

Tiếp tục thêm hai canh giờ, Dương Tuấn hoành hành Hiến Anh đi mọi tư thế, khiến trí tuệ của nàng hoàn toàn bị đắm đuối, chìm đắm trong nhục dục, cả hai đạt đến cực khoái không biết bao nhiêu lần, nhưng Dương Tuấn vẫn không ngừng lại chút nào cả.

Hiến Anh nằm vô lực trên giường, mật động vẫn còn tiết ra không ngừng tinh hoa trắng đ-c, miệng há hốc, mắt trợn lên, ú ớ những từ ngữ vô nghĩa.

Dương Tuấn ngồi một bên thở ra một hơi, cảm giác sau khi vận động thật mệt mỏi, hân vui vẻ lần eo thon của Hiến Anh, sau đó ôm nàng vào lòng cùng say ngủ.

.....

P/S: Sắc hơi ngắn, xin lỗi đọc giả...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Nữ nhân thần bí

Buổi tối bỗng mất điện, không up chương được, xin lỗi độc giả.

Đã hai ngày từ lúc Dương Tuấn rời đi, Hồ Điệp ở trong hang động chờ đợi trong lo lắng, nhưng thật ra là vì Dương Tuấn chạy trốn nên đã lạc đường nên đang tìm kiếm đường về, Hồ Điệp cứ ngỡ là hấn ghét bỏ nàng nên đã rời đi, nước mắt rơi xuống mặt đất lại là một cánh hồ điệp lại được sinh ra.

Nhân tiện giới thiệu về Hồ Điệp, thật ra nàng chính là một đại năng từ thời Hồng Hoang, bình ngọc ở cuối hang động là nơi lưu giữ bản thể và toàn bộ tu vi của nàng, Hồng Hoang Yến Điệp thật ra là vật nuôi của nàng nên chính lúc nào cũng ở bên cạnh hồ điệp để bảo vệ nàng, cả hang động này là một không gian đặc biệt, do bình ngọc là Hồng Hoang Bích Bình này tạo ra, vừa là một Tiên Khí không gian, vừa là một kiện Tiên Khí có linh trí đặc biệt vô cùng.

Hồ Điệp kí ức đều ở trong Bích Bình, nhưng nàng vẫn có kí ức khác, chỉ cần gặp nguy hiểm thì đem Bích Bình đập vỡ, mọi điều nguy hiểm sẽ không còn.

- Chủ nhân, người đừng buồn nữa, hấn sẽ trở về ngay thôi...

Một đàn yến điệp hoá thành bóng người mờ ảo, giọng nói nữ nhân êm dịu từ đó phát ra.

- Nhưng mà, ngực ta đau lắm, tại sao ta lại nhớ hấn chứ? Tên lưu manh đó đã làm gì ta?

Hồ Điệp ngậy thơ hỏi người trong đàn yến điệp.

- Chủ nhân, người đã yêu rồi...

Dương Tuấn cùng Hiến Anh đang cố tìm đường về nhưng đã gần một ngày trời vẫn lang thang trong khu rừng này, Cung Loạn Sấm Lâm

Cung Loạn Sấm Lâm nằm cách vách Nguyệt Ngọc 100 dặm, nhưng lại là một hiểm địa cực kì đáng sợ, nhìn như một khu rừng bình thường nhưng thật sự là mê cung không lộ ra, Ác Ma Thủ thi tu vi khá cao, nhưng pháp lực nơi đây lại cực kì dồi dào, thiên tài địa bảo, mật tàng khắp nơi

Dương Tuấn cùng Hiến Anh mặc dù đạt thần pháp đi rừng rồi cả ngày vẫn chỉ thấy cây cối sung túc, ngoài ra chẳng có một bóng người hay Ác Ma Thủ nào cả.

- Hộc, hộc, phò~

Dương Tuấn ngồi xuống một tảng đá lớn, thở dốc, pháp lực cũng đã cạn kiệt, Hoạt Lực Đan cũng có giới hạn, không sử dụng liên tục được.

- Phu quân, theo như ta thấy, chúng ta rơi vào mê trận rồi.

Hiến Anh nhìn chung quanh, cảm giác được điều gì đó.

- Mê trận? Có người ám hại chúng ta sao?

Dương Tuấn quay sang hỏi Hiến Anh, về mặt võ công nghiêm túc.

- Không, mê trận này vô cùng tự nhiên, không có bàn tay con người sắp đặt.

Keng, kí chủ cần tìm ra trận nhân, phá hủy nó mới có thể thoát ra.

Ý thức Dương Tuấn chìm vào hệ thống, hỏi về mê trận nơi đây.

Keng, phát hiện trận nhân mê trận hướng Tây Nam 30 trung.

Âm thanh hệ thống vang lên thì Dương Tuấn ngay lập tức bế Hiến Anh, chân đạp thần pháp, hướng hướng Tây Nam mà đi.

Một khoảng đất trống khô cằn xuất hiện trước mắt Dương Tuấn, một nơi chẳng có chút nào đặc biệt, một ngọn cỏ cũng không có, hoàn toàn là mặt đất nứt nẻ, khô hạn.

- Mặt trận ở đây sao?

Keng, kí chủ dùng đao vạch chữ Phá (破) xuống đất cách 20 bước phía trước kí chủ, mặt trận sẽ xuất hiện.

- Hiến Anh, nàng mau tìm chỗ nấp đi, ta sắp phá trận.

- Ân.

Dương Tuấn xuất ra Thiên Dao, lưỡi dao hùng lực từ hoá, chân Dương Tuấn đạp thần pháp, phi không giữa không trung, tay nhanh như chớp vung dao khắc đao khí xuống đất, nhanh chóng vẽ ra chữ Phá dưới đất.

Rắc... Rắc... Uỳnh...

Mặt đất khô cằn ngay lập tức nứt toác, như có vật gì đó bên trong đang cựa quậy, một vật to lớn trồi lên, một con mắt màu đỏ rực, nhìn cầu hướng Dương Tuấn mà trừng mắt.

Keng, kí chủ nhanh chóng phá hủy trận nhân, nếu không sẽ phải tìm mặt trận nơi khác.

Dương Tuấn nghe xong thông báo thì vung đao, chém ra một đầu hoả long cự đại, lao đến con mắt đang lơ lửng giữa không trung.

Uỳnh... Răng rắc....

Hoả long xuyên qua con mắt, nó như thủy tinh bất đầu rạn nứt, sau đó tan vỡ thành từng mảnh nhỏ tiêu tán trong không trung.

Âm... Âm...

Không gian ngay lập tức chấn động, Dương Tuấn và Hiến Anh ngay lập tức bị một lực khống kì lạ kéo đi, xuyên qua một thông đạo sáng chói, khi ánh sáng loá mắt tắt đi thì cả hai đã đứng cách Cung Loạn Sấm Lâm 50 dặm, chỉ cần đi tiếp 50 dặm thì sẽ đến vách Nguyệt Ngọc ngay.

Ba canh giờ sau, Dương Tuấn và Hiến Anh cũng đến được vách Nguyệt Ngọc, bước vào trong hang động, từng đàn yến điệp từ đầu bay đến tới tấp, Hồ Điệp từ một góc động chạy ra, ôm chặt lấy Dương Tuấn, nước mắt lã chã.

- Hức, tên đáng ghét, ngại có phải chán ghét ta rồi không? Oa, hức...

Dương Tuấn vỗ về bờ vai của Hồ Điệp, vuốt ve mái tóc của nàng, để nàng khóc hết nỗi lòng sẽ tự nhiên vui vẻ.

Một giờ sau, khi Hồ Điệp khóc xong thì trong hang cũng đã lị nhứt yên điệp, Hồ Điệp lấy tay quệt mắt, nhìn Dương Tuấn hỏi

- Tại sao ta lại nhớ tên xấu xa như ngươi chứ? Tại sao ngươi không chết ở đầu luôn đi, hức, còn quay về làm gì?

- Ngươi ta đã yêu thương ở đây, làm sao ta có thể bỏ đi được?

Dương Tuấn ôm Hồ Điệp vào lòng, nói.

- Ân, vậy nàng ta là ai?

Hồ Điệp đỏ bừng mặt dựa vào lòng Dương Tuấn, nhưng bất chợt nhận ra sự hiện diện của Hiến Anh.

- A, nàng là Hiến Anh, sau này sẽ là tỷ muội tốt của nàng.

- Cái tên đáng ghét này, Yến Điệp, cần chết hẳn.

Hồ Điệp nghe hiểu ẩn ý bên trong câu nói của Dương Tuấn, ngay lập tức liền đứng đứng, ra lệnh Yến Điệp tấn công hấn.

Đàn yến điệp đồng loạt ngay lập tức cuốn lấy Dương Tuấn, chỉ trong nháy mắt Dương Tuấn đã không còn một mảnh xương.

Bụp... Bụp...

Bỗng nhiên đàn yến điệp nổ tung, bên trong rơi ra một giọt máu tươi, cả đàn nổ tung trở thành một cơn mưa máu, từ những giọt máu đó hoá lại thành một người, Dương Tuấn.

Keng, diệt sát 107 Hồng Hoang Yến Điệp nhận được 53 vạn sát điểm và pháp lực.

Âm thanh hệ thống vang lên, khiến Dương Tuấn trong lòng đánh một cái mùng rờ, pháp lực cùng sát điểm nhiều như vậy, sau này thiếu hụt có thể mượn nhờ Hồ Điệp một thoáng.

- Ngươi, ngươi, tại sao không chết đi....

Hồ Điệp tức giận dậm chân xuống đất, sau đó ngay lập tức chạy vào cuối hang động.

- Hiến Anh, ta xin lỗi, chỉ là cho nàng phải làm nhệ phụ nhân rồi.

Dương Tuấn bước đến cạnh Hiến Anh, vòng tay ôm eo nàng, nói.

- Ân, phu quân, chỉ cần người yêu ta, thì ta không cần gì nữa cả.

Hiển Anh tựa đầu nằng vào ngực Dương Tuấn, nói.

- Vây, giải quyết chuyện trước mắt đã...

Dương Tuấn bế Hiển Anh lên, phi ngay vào cuối hang, bên trong hơi vang ra tiếng nói gần gũi của Hồ Diệp thì một lúc sau đã tiếng thờ đốc, rên rì của hai nữ nhân và một nam nhân không ngừng vang dội trong hang động.

.....

Tuyệt Bích Thần Sơn, Hoàng Minh đại lục, Đế Quốc Lan Tư, là một ngọn núi tuyết cực kì to lớn, là một hiểm địa cực kì nguy hiểm đối với bất cứ tu sĩ nào, nhưng trên đỉnh núi cao vút mây xanh đó bảy giờ lại xuất hiện một quang trụ xanh lam, bên trong là một toà đài bằng tuyết bích cực lớn, pháp lực toả ra vô cùng đậm đặc, đứng trên đỉnh lâu đài là một cô gái với mái tóc đen mượt, khuôn mặt xinh đẹp, vóc dáng ngao nhân, mặc một bộ y phục trắng tinh, khiến nàng ta vô cùng thuần khiết, không nhiễm chút bụi trần.

- Lan Diệp, đến lúc khai mở trận chiến của ta và ngươi rồi!

Cô gái nói mấy câu, sau đó biến thành một luồng khói xanh lam, dung nhập vào trong quan tài bằng đang lơ lửng giữa không trung trong đại điện.

.....

P/S: Hôm nay khá rảnh nên sẽ cố up thêm 2c nữa.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Ma chiến tam quốc

Chương liên quan giới Tam Quốc nhưng sẽ được biên chế lại nên sẽ không giống, đừng trách a.

.....

Ngày hôm sau, Dương Tuấn sau khi đột phá tu vi đến Khai Thể tầng 3, Thần Hồn Sư Hoàng cũng đã mọc ra bộ lông vàng óng, nhưng nó vẫn cứ ngủ say mà chẳng thèm đếm xỉa gì đến Dương Tuấn, hẳn cũng hết cách rồi.

Keng, mở ra gói quà Trường Thành lớn nhận được bát phẩm pháp khí Sư Hoàng Chiến Kích.

[Sư Hoàng Chiến Kích]: Trường Cổ Sư Hoàng sau khi chết đi, chân linh cường đại hoá thành chiến kích, uy lực vô song.

Keng, mở ra gói quà Tăng Cấp nhỏ nhận được Huyền giai lục phẩm Nộ Hồng Sư Vương.

.....

- Đồ tốt, cũng đến lúc đổi vũ khí rồi, Thiên Dao độ sắc bén cũng đã hư hao.

Dương Tuấn nâng chiến kích màu vàng rực trên tay, đầu kích là một đầu sư tử vô cùng uy dũng, mũi kích nhọn hoắt sắc bén, có chút nặng nhưng bước vào Khai Thể cảnh cũng cần rèn luyện cơ thể nên cũng không quan trọng cho lắm.

Keng, sát điểm đạt đến 263 vạn, có hay không sử dụng 250 vạn để nâng cấp hệ thống?

Hệ thống âm thanh vang lên, khiến Dương Tuấn trầm tư suy nghĩ.

- Nâng cấp có gì tốt?

Keng, sau khi nâng cấp mở ra các công năng Nghề Nghiệp, Cây EXP và bán ra các loại vật phẩm mới trong cửa hàng hệ thống.

[Nghề Nghiệp]: các loại nghề nghiệp như Kiến Pháp Sư, Đoán Đế Sư, Tạo Tiên Sư, Dung Đan Sư, v.v.

[Cây EXP]: mỗi giờ tự động sản sinh ra một lượng exp nhất định, có thể bạo.

.....

- Được, nâng cấp.

Keng, nâng cấp cần 12 giờ, đã tiêu hao 250 vạn sát điểm, tiến hành nâng cấp, công năng túi đồ vẫn sử dụng được.

- Mười hai giờ sao? Hôm nay cũng không ra ngoài, nên làm gì đây?

Dương Tuấn vuốt cằm suy nghĩ, bỗng sực nhớ ra gì đó.

- Đứng rồi, vẫn còn cái đó.

Dương Tuấn từ túi đồ lấy ra một tờ giấy nhỏ màu tím, bên trên có khắc chữ GAME bằng vàng, vô cùng tinh xảo.

- Tiến vào không gian 101 Trò Chơi...

Dương Tuấn về tờ giấy trên không trung, sau đó từ từ không xuất hiện một lổ đen, kéo Dương Tuấn vào trong.

Mở mắt ra, nơi đây là một căn phòng, chung quanh là sự mờnh mờng của hắc ám, từng ô hình vuông với viền sáng xanh xếp gần nhau ở khắp nơi, tạo ra một không gian như đang chơi game VRMMORPG vậy.

- Chào mừng đến với Thế Giới Trò Chơi, trò chơi số 1 là Ma Chiến Tam Quốc, có 4 nhiệm vụ.

Một cô gái xinh xắn với mái tóc bạch kim xuất hiện, vẻ mặt tinh nghịch nói với Dương Tuấn.

- Nhiệm vụ số 1: Tinh Tây Ba?

• Giúp Lữ Bố giết Đồng Trác, kết duyên giữa Lữ Bố và Điều Huyền với nhau.

• Đánh bại Lữ Bố, Đồng Trác, cướp lấy Điều Huyền.

• Giúp Đồng Trác giết Lữ Bố.

- Nhiệm vụ số 2: Luận Anh Hùng.

• Giết Tào Tháo, cứu Lưu Bị để tụ họp lại cùng huynh đệ kết nghĩa vườn bàn đào.

• Giết Lưu Bị, kết oán cùng Quan Vũ và Trương Phi.

- Nhiệm vụ số 3: Đánh bại Ngũ Lương Tướng Ngay Quốc.

• Đánh bại ngũ lương tướng phó Tào Tháo là Trương Liêu, Từ Hoảng, Lạc Tiến, Vu Cầm và Trương Cáp.

- Nhiệm vụ số 4: Đánh bại Ngũ Hổ Tướng.

• Đánh bại Ngũ Hổ Tướng là Triệu Vân, Quan Vũ, Trương Phi, Mã Siêu, Hoàng Trung.

.....

Quy tắc trò chơi: Pháp lực vô hạn, tu vi không bị áp chế, vẫn có thể tăng cấp, túi đồ và công năng khác có thể sử dụng, huyết mạch không bị áp chế.

Ngoài ra còn có một tồn tại mạnh mẽ khác Ma Chủ.

Truyền tống đến vị trí đầu tiên: Hoàng Cản.

.....

Dương Tuấn mắt chói lóa, lần nữa mở mắt thì đang ở trong một cổ thành, nhìn không khác gì một toà thành nào ở Chu Linh đại lục cả, nhưng có điều pháp lực nơi đây có chút nồng đậm mà thôi.

- Mau chạy a, Trương Giác nhập ma rồi...

- Oa, oa...

Bỗng nhiên từ đầu bụi cát cuốn cuộn, từng người dân mặc áo vải thô, tóc rối tung, vẻ mặt sợ hãi chạy tán loạn, có đứa trẻ vấp ngã trên đất, khóc lóc.

Rống...

Một tiếng rống lớn vang lên, mấy căn nhà gỗ bị phá hủy tan tành, một bóng đen khổng lồ bước ra, hai cánh tay đen kịt đầy vân xanh, đôi mắt đỏ ngầu, sau lưng là đôi cánh đá khổng lồ, cao đến 5 trượng, vô cùng khủng bố.

Keng...

Nhập Ma: Trương Giác.

Tu vị Luyện Thể cảnh viên mãn.

Trạng thái Ma niệm nhập thần, hoá ma.

.....

- Tu vị yếu như vậy?

Dương Tuấn xuất ra Sư Hoàng Chiến Kích, đập lên thần pháp, mũi kích bén nhọn xuyên qua đầu Trương Giác hoá ma.

Rống.....

Trương giác hoá ma ngã đầu gào rống, sau đó giống như tờ giấy bị đốt rụi, tan thành tro bụi giữa không trung.

Keng, nhận được 1000 sát điểm và pháp lực.

- Chắc, yếu như vậy sao? Có lẽ nên hỏi đường đi Lạc Dương, Hán Thiệu Đế chắc cũng sắp lên ngôi rồi nhỉ?

Dương Tuấn xoay đầu, tìm một người nào đó nhưng chẳng thấy một bóng người nào cả, hần đánh thờ dài rồi đi.

Từ đồng tro bụi của Trương Giác, bay ra một luồng khói đen, hướng Lạc Dương mà bay đi, Dương Tuấn không hề hay biết.

Lạc Dương, Hán Linh Đế băng hà, hoàng tử lên ngôi, tự Hán Thiệu Đế, Viên Thiệu liên hợp Đông Trác từ khừ hoạn quan, nhưng Đông Trác vì muốn khống chế triều đình mà lập kẻ lừa Viên Thiệu, phế Hán Thiệu Đế, lập Lưu Hiệp lên ngôi, Viên Thiệu khi chạy trốn nghe tin thì trở về, thảo phạt Đông Trác, thiên hạ đệ nhất mỹ nhân Điều Huyền lợi dụng thân tín Đông Trác là Lữ Bố phản loạn, Lữ Bố do dự nhưng vẫn đồng ý chỉ chưa thực hiện ngay, nhưng Đông Trác lại mê mẩn sắc đẹp Điều Huyền, giành lấy nàng ta, khiến cả hai xung đột, Lữ Bố quyết định đứng dậy đánh giết Đông Trác khi Đông Trác bị Viên Thiệu và các chư hầu đánh bại, lui về Trường An.

Về sau Điều Huyền đem lòng yêu thương Lữ Bố thật sự, nên luôn luôn kề cận Lữ Bố.

Dương Tuấn cũng nghe tin mà đến Trường An, đập thần pháp tiến vào Trường An thành, đại chiến khắp nơi, xác người như núi, máu chảy thành sông, Dương Tuấn cũng chẳng quan tâm tìm kiếm Đông Trác và Lữ Bố.

Ầm...

Mặt đất bỗng nhiên rung động, mấy căn nhà phía xa sụp đổ, Dương Tuấn ngay lập tức hướng chỗ đó mà đi.

- Đông Trác lìa tặc, nhện gi cũng Chiến Thần Lữ Bố ta có thể nhận, chỉ có giành nữ nhân với ta quyết không nhận.

- Dám phản ta chỉ vì một nữ nhân, đáng chết.

Đến nơi, mặt đất đã rạn nứt kinh khủng, máu vậy khắp nơi, bên dưới đang có một người mặc giáp đỏ, mũ giáp có hai tiên vĩ, trên tay cầm chiến kích cực lớn, đối chiến cùng một người đàn ông khoảng tứ tuần, vác lưng nha đao (dao lớn có lưỡi răng cưa như răng sói), vũ khí va chạm liên tục, tia lửa toé ra liên tục.

- Lữ Bố, ta đến giúp chàng...

Từ phương xa chạy đến một nữ nhân, nhan sắc phải nói tuyệt mỹ vô song, mày liễu mắt phượng, trên tay cầm kiếm, chạy đến bên cạnh Lữ Bố.

- Liệt Thiên Phần Thế...

Lữ Bố hét lớn, Phương Thiên Hoạ Xích trường tay bùng lên lửa đỏ, chân đạp mạnh, lao lên không trung, giáng một kích đầy uy lực xuống Đông Trác.

- Đào Hành Nghịch Thiên...

Đông Trác không yếu thế vùng bản đao đỡ một kích của Lữ Bố, thân hình to lớn lung lay một chút, nhưng đỡ được một kích mạnh mẽ của Lữ Bố, ngay lập tức vùng lưỡi đao chém về Lữ Bố, nhưng Điều Huyền từ lúc nào đã xuất hiện đỡ lấy một đao của hắn.

- Phong Hoa Tuyết Nguyệt...

Điều Huyền vùng kiếm với tốc độ siêu việt, ánh kiếm chớp loé liên tục, Đông Trác dùng đao chắn được nhưng bị thương lỗ chỗ, quỵ gối xuống đất.

- Khụ khụ, ta cho các người xem...

Đông Trác ho ra mấy ngụm máu, sau đó mất đồ ngẫu, cơ thể bắt đầu bành trướng, cao hơn 6 trượng, cả người đen kịt, trên đầu mọc sừng, máu vuốt đen kịt dài sắc bén.

- Không ngờ người học Ma Thuật từ Tà Từ, nhưng ta không sợ đâu...

Lữ Bố hét lên định lao đến thì bàn tay không lồ của Đông Trác ma hoá quạt ngang, đánh bay Lữ Bố ra xa.

Ầm...

- Lữ Bố-

Điều Huyền chạy đến đỡ lấy Lữ Bố, bộ giáp đã vỡ một nửa, khoe miệng vương vãi máu tươi, Lữ Bố đã thụ thương.

Keng.....

Ma Hoá: Đông Trác.

Tu vị Nhập Linh tăng 9.

Trạng thái Ma thuật bạo phát khí lực, ma hoá.

.....

- Đến lúc rồi...

Dương Tuấn ngồi xếp bằng trên một mái nhà cách đó không xa, đôi mắt nhắm lại mở ra, tay nắm Sư Hoàng Kích, đập thần pháp tiến lên.

.....

P/S: Chương ngắn, đang nghiên cứu giới Tam quốc cùng các giới khác để viết truyện.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 11: Ma hoá - Kết thúc

Đáng thật là ta chơi game OMG 3Q mới có ý tưởng viết về thể giới game này, có lẽ viết không hay nhưng cũng sẵn PR game luôn☹. Đông Trác chết rồi thì thời đại Tam Quốc mới diễn ra tranh đấu, thật tội nghiệp.

Trường An thành, Tháo Phạt Đông Trác....

Đông Trác ma hoá trở nên khổng lồ, trọng thương Lữ Bố, Dương Tuấn cũng chẳng mấy quan tâm, làm nhiệm vụ trước mắt là giết Đông Trác, còn Điều Huyền và Lữ Bố có ra sao thì nhiệm vụ vẫn hoàn thành.

Rống....

Ma - Đông Trác vươn cánh tay khổng lồ định bóp nát Dương Tuấn, nhưng lại bị mũi kích chặn kình bản tay lại, không thể nhúc nhích dù chỉ một tấc.

- Dùng ma niệm cường hóa sao? Chiêu này ta thích nhưng ngoại hình thì ta không thích cho lắm, chết đi.

Dương Tuấn định vùng kích chém giết Ma Đông Trác thì dừng lại, vì Hồn Tâm đang rung động, Sư Hoàng từ muốn thoát ra...

- Con sư tử điên này muốn làm gì? Thì nó ra trước đã.

Gầm...

Tham Thục Sư Hoàng thoát ra thì vui mừng gào rống, nhưng thấy hình dáng khổng lồ của Ma Đông Trác thì sợ hãi cụp đuôi, hoá thành con mèo nhỏ nấp sau lưng Dương Tuấn.

Bộp....

Dương Tuấn vỗ trán một cái, hoàn toàn không còn lời nào để nói về cái Thần Hồn này, Bạo thiên, à nhầm, hệ thống người chơi ta sao?

Ầm...

Hai cánh tay khổng lồ của Ma Đông Trác đập xuống, mặt đất chấn động mãnh liệt, từng ngôi nhà xung quanh sụp đổ, Dương Tuấn đứng trong hố sâu không một vết xước, mũi kích từ lúc nào đã cắt đứt hai bàn tay của Ma Đông Trác.

Rống....

Xoạt....

Ma Đồng Trắc đau đớn ngửa đầu gào rống, nhưng mũi kích sắc bén của Sư Hoàng Chiến Kích xuyên thủng đầu hân từ trên xuống dưới, xè đôi hân ra, thân thể khổng lồ tan thành tro bụi.

Keng, nhận được 9 vạn sát điểm và pháp lực...

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 1, khai mở nhiệm vụ số 2.

Keng, nhận được lương thưởng nhiệm vụ x1.

- Được, đến nhiệm vụ thứ hai nào....

Gào....

Tham Thực Sư Hoàng gào lên, về mặt hưng phấn chạy đến bên cạnh đồng tro, kéo ra một luồng khói đen, thôn phệ, về mặt thoải mãn xoa xoa bụng, khiến Dương Tuấn có xúc động muốn đến đá nó một cái.

- Người biết thôn phệ mà niệm sao?

Dương Tuấn kéo đuôi Sư Hoàng từ lên không, làm nó vung vẩy gào lên, bốn cái chân vể vẩy trong không trung. Sư Hoàng con hoá thành luồng khói vàng, chui vào trong Hồn Tâm, để lại Dương Tuấn ở lại cười khỏ.

- Đến nước Tào Ngụy xa không nhỉ?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, mang chiến kích lên lưng, rồi đi Trường An, trước sự chứng kiến của Lữ Bố và Điều Huyền.

- Khụ khụ, tên đó là ai? Kê cường đại như vậy tại sao ta chưa nghe quai?

Lữ Bố ho ra mấy ngụm máu, chặt vật dính dấy, Điều Huyền ngay lập tức đỡ lấy, nói.

- Chẳng đúng bạn tâm nữa, mau, ta đưa chàng đi tìm Hoa Đà chữa trị.

.....

Một thời gian sau, Lưu Bị bị Tào Tháo bắt đi, đưa về phủ Tào Ngụy, từ đó Lưu Bị hằng ngày cuộc đất trồng rau, không khác gì một vị nông phu cả.

Ầm...

Cổng lớn phủ Tào bị đá văng, cánh cửa cao 3 trượng bằng gỗ chắc chắn bị một cước đạp nổ nát, Dương Tuấn hiên ngang vác chiến kích đi vào trong, tìm mai viên nơi Tào Tháo và Lưu Bị uống rượu luận anh hùng.

- Đứng lại, người chán sống rồi sao?

Một toán binh lính mặc giáp tiến đến ngăn cản Dương Tuấn, nhưng đều bị hất bay do khí kinh khi Dương Tuấn quét kích.

- Qua thuẫn của ta trước, rồi mới được bước qua...

Lúc này một vị tướng tay phải cầm thuẫn tay trái cầm đại đao ngăn lại Dương Tuấn, hét lên, dùng hết sức đẩy thuẫn về phía trước tấn công Dương Tuấn.

Cạch...

Mũi kích cán lại một thuẫn cự đại của vị tướng này, mũi kích xuyên qua mặt thuẫn, đầu nhọn mũi kích dừng lại giữa trán vị tướng, Dương Tuấn rút kích ra, bỏ mặc vị tướng đồng cứng tại chỗ.

- Nhạc Tiến đến đây, vị các hạ này xin dừng bước....

Lại thêm một vị tướng vác cự nỏ tiến đến cản đường, Dương Tuấn đạp thân pháp vượt qua, không nhìn lại một chút nào.

- Khoan đã, nếu như vậy sẽ không vui cho lắm, có lẽ nên đợi Xích Bích trận diễn ra thì dọn một lần luôn cho gọn.

Dương Tuấn chợt nghĩ ra điều gì đó, ngay lập tức xông vào mai viên, đánh ngất Tào Tháo cùng Lưu Bị, sau đó đem Lưu Bị rời đi, tìm một chỗ cách xa hai mươi dặm Tào phủ, đặt Lưu Bị ngất xỉu trong một hang động, sau đó đạp thân pháp bỏ đi, tìm một nơi có pháp lực dồi dào bề quan, dọn dẹp một lần luôn sẽ nhanh hơn là tìm một người một nơi.

Keng, nhận được lương thưởng nhiệm vụ nhỏ.

.....

Năm 208, lên mình Tôn - Lưu liên hợp chống lại quân Ngụy, gọi là Đại Chiến Xích Bích, Dương Tuấn tiêu dao khắp Tam Quốc, chỉ cần nơi nào pháp lực đậm đặc đều hấp thu, cảnh giới tuy không tăng nhưng hệ thống đã tạo ra một thứ gọi là Pháp Lực Đan, do pháp lực tinh khiết hoá thành đan được, có thể tạo ra một lượng pháp lực khổng lồ khi cần đột phá.

Còn cái gọi là Ma Chử đó thì đaz bị Dương Tuấn tiêu diệt, tu vi mặc dù là Hư Linh cảnh nhưng hoàn toàn bị áp chế, pháp lực và ma niệm chỉ sử dụng được vài lần mà thôi, Dương Tuấn bắt từ thì giết mãi cũng không chết, pháp lực cạn kiệt, bị một kích toàn diệt.

Dương Tuấn từ đó nhất ra một quyền công pháp kì lạ, hoàn toàn không có phẩm giai, ma niệm cường đại bị Sư Hoàng con nuốt sạch, đột phá ngũ phẩm.

[Hủy Diệt Ma Tồn], không phẩm giai, là môn công pháp sử dụng ma tâm làm vật dẫn, cường đại chính bản thân, trở thành ma vật có sức hủy diệt không bỏ.

Keng, có hay không sử dụng toàn bộ sát điểm sáng tạo lại công pháp?

Dương Tuấn đang trầm tư suy nghĩ có nên học công pháp này hay không thì âm thanh hệ thống vang lên.

- Có....

Keng, sáng tạo công pháp thành công....

[Ma Tồn Tiến Toạ]: là ma huy là tiền, là tà huy là chính, điều đó không quan trọng, chỉ cần đủ mạnh mẽ thì không cần quan tâm.

• Trở thành Ma: Chiến lực cường đại gấp trăm lần, điều khiển Ma Binh, vô tình, khát máu, chỉ cần có ma tâm, các người đều phải sợ hãi ta.

• Trở thành Tiên: Pháp Lực, công pháp uy lực tăng gấp trăm lần, Thần Binh vô kịng, không quan tâm nhân sinh, vô cảm, vô ưu, không có ma tâm.

Phẩm chất: Thiển giải truyền thuyết phẩm

.....

- Cái này? Kiểm kê rồi...

Dương Tuấn ngay lập tức học tập công pháp, tiến đến địa điểm diễn ra Đại Chiến Xích Bích, hoàn thành tất cả nhiệm vụ một lần.

Keng.... Ầm.. Alìh...

Đại chiến đã vào cao trào, thủy người cao như núi, máu cũng chảy thành biển lớn, mấy bản đá bắn ra từng đợt mưa đá, rơi xuống đầu binh sĩ, mưa tên cắm lên người như nhúm, tiếng la hét thảm liên tục vang lên.

Ầm....

Bỗng nhiên một bàn tay đen kịt đập xuống, mấy trăm binh sĩ tan thành một đồng huyết nhục, binh sĩ xung quanh sợ hãi tăn đi.

- Khặc khặc, chết hết đi...

Dương Tuấn hoá ma kỳ ling trên không trung, cười một nụ cười đáng sợ, mái tóc đen nhánh trở thành màu trắng tinh, trên đầu mọc ra sừng, cánh tay đen kịt, móng vuốt sắc nhọn, hàm răng nhọn hoắt như răng sói.

Lạch, cạch..

Mặt đất nứt vỡ, từ bên trong lao ra hàng ngàn, hàng vạn bộ xương khô mệc giáp, lao đến cán xé binh sĩ, tên, đao, kiếm, đều vô hiệu với chúng.

Keng, diệt sát Thường Dân nhận 1 sát điểm và pháp lực...

..... x50 vạn...(80 vạn binh Ngụy + 5 vạn quân liên hợp, không rõ)

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 3 và số 4, nhận được lương thưởng nhiệm vụ nhỏ x2.

Keng, hoàn như toàn bộ nhiệm vụ, nhận được lương thưởng nhiệm vụ lớn.

Keng, chuẩn bị thoát ra không gian trò chơi.

.....

Dương Tuấn bị ánh sáng làm chói mắt, lần nữa mở mắt ra đã ở trong hang động của Hồ Điệp, vẫn là hòn đá kéc cũ hân ngồi.

- Ta đi bao lâu rồi?

Keng, kí chủ chỉ mới đi một canh giờ mà thôi.

- Thì ra là vậy? Tổng hợp được bao nhiêu Pháp Lực đan rồi?

Keng, có tổng cộng 3 ngàn 2 trăm 63 viên, mỗi viên tăng 1 vạn pháp lực, tương đương một tiểu cảnh giới cho một tu sĩ dưới Hư Linh.

Keng, mạnh nhất có thể tăng 2 tiểu cảnh giới chỉ có hơn 300 viên.

- Được, nâng cấp còn cần 10 giờ nữa, trước hết vẫn giải quyết việc riêng đã.

Dương Tuấn nói với cưòi đảm tù, thân pháp quý nị nấp trong bóng tối, tập kích Hồ Diệp và Hiến Anh đang loay hoay trong gian bếp mà Dương Tuấn mới tạo ra ngày trước, âm thanh hỗn hển vang dội ra ngoài.

.....

P/S: Hôm nay xui quá, lại mất điện....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chuyện gì? đây là đâu? ta là ai?

Dương Tuấn ở trong hưng động cả ngày để luyện hoá Pháp Lực đan, cũng như tìm hiểu công năng nghề nghiệp từ hệ thống.

Mọi nghề nghiệp đều không cần mua sắm, đều sử dụng được, đều là nghề nghiệp tam phẩm nhưng càng sử dụng nhiều sẽ tiến phẩm cho nên cũng không cần quan tâm cho lắm.

Về cây EXP thì cứ mỗi giờ sẽ tạo ra 5000 exp, xem như là tạm ổn...

Keng, luyện hoá Pháp Lực đan, nhận 1 vạn pháp lực.

Keng, luyện hoá Pháp Lực đan, nhận 1 vạn pháp lực.

.....

Keng, tu vi đột phá Khai Thể cảnh viên mãn, chuẩn bị độ kiếp trong 1 ngày nữa.

Phục dụng hơn 100 viên Pháp Lực đan thì cảnh giới đạt đến viên mãn, Dương Tuấn cũng dừng lại việc luyện hoá đan được, chờ đợi độ kiếp, đẳng cấp cũng đạt đến cấp 5, khai mở công năng mới, Dung Hạp.

[Dung Hạp]: đem ba đạo cụ, vật phẩm dung hạp thành một, tạo ra một vật hoàn toàn khác.

- Xem cửa hàng một thoáng...

Dương Tuấn ý thức chìm vào hệ thống, mở ra cửa hàng, bên trong từ lúc nào đã có thêm hai khung vật phẩm mới là Trang Bị và Công Pháp, khung thứ ba là Linh Tinh, nên thứ gì cũng có chỉ là phẩm giai hơi thấp.

Trang Bị <

» Kiếm « Dao » Thương « Kích « Cung « Song Thích » Đại Dao « Song Trảo » Chùy « Cầu Thích » Giáp « Bao Tây » Mũ «.....

Nhưng chỉ bán đến Đệ Khí ngũ phẩm mà thôi...

Công Pháp <

Thần Pháp Địa giai cứu phẩm chỉ là tối đa, Vũ Khí, Công Pháp, Pháp Quyết đạt đến Thiên giai nhất phẩm, Dương Tuấn lựa chọn pháp quyết, chọn Thiên giai nhất phẩm pháp quyết.

(Pháp quyết khá giống công pháp nhưng có tầm xa và pháp lực tiêu hao cao hơn hẳn).

Thiên giai nhất phẩm <

» Long Quyền Bách Viêm, pháp quyết hoà trộn giữa Phong và Hoả, tạo ra long quyền phong sắc bén cùng hoà điểm nóng rực, uy lực có thể phá hủy Pháp Khí dưới bát phẩm

Giá: 35 vạn sát điểm/ 20 vạn điểm

» Lôi Từ Song Thủ, pháp quyết ngưng tụ Lôi lực, dung nhập vào song thủ, mang theo sự hủy diệt kinh khủng cùng tốc độ siêu việt, mỗi một kích ngang bằng Pháp Khí ngũ phẩm, kích toàn lực ngang bằng bát phẩm

Giá: 33 vạn sát điểm/ 14 vạn điểm

» Viêm Từ Bạo Liệt, hoà điểm ngưng tụ cực đại, bạo liệt càng hủy diệt kinh khủng, uy lực ngang bằng Pháp Khí bát phẩm

Giá: 41 vạn sát điểm/ 22 vạn điểm

» Luyện Ngục Băng Tinh, băng ngục lạnh giá giết người, giam cầm và phong ấn kẻ địch rất phù hợp.

Giá: 22 vạn sát điểm/ 18 vạn điểm

» Viêm Diễm Hoá Diễm, tất cảaohoa điểm đều bị cắn nuốt, ngưng tụ vào pháp khí, gia tăng gấp 10 lần uy lực, mỗi kích trọng thương đều bị hoá thiêu, khiến vết thương không lành, ăn sâu vào huyết tủy.

Giá: 35 vạn sát điểm/ 29 vạn điểm

.....

Và còn rất nhiều pháp quyết khác nhau nhưng Dương Tuấn cũng không tiếp tục xem nữa, mua quyền pháp quyết Viêm Diễm Hoá Diễm, sau đó thoát ra khỏi hệ thống, kiểm tra túi đồ.

Bên trong vẫn còn 4 ruộng thường nhiệm vụ nhỏ và 1 ruộng lớn, Dương Tuấn cũng không quan tâm lắm, mở hết tất cả các ruộng...

Keng, nhận được Ân Liễm Mật Bảo, có thể che giấu thân phận, tu vi

Keng, nhận được Thể x10 pháp lực và sát điểm (12 giờ).

Keng, khai phá công năng đặc biệt Cuồng Sát, lâm vào cuồng nộ, giết đến thối mẫm mới thôi.

Keng, may mắn bạo phát, nhận được công năng Nhất Kích Tất Sát, mỗi ngày có hai lần sử dụng công năng, khiến mọi sát thương đối với kẻ địch đều bị diệt sát, không thể phục sinh, không cộng dồn.

Keng, nhận được công năng Huyết Tế, hiến lấy máu tươi, cường hoá chiến lực đạt đến vô cực.

- Rất tiện, phù hợp cho việc làm sắp tới...

Dương Tuấn khước cái áo bảo màu đen lên, mũ áo che khuất khuôn mặt, giống như Từ Thần đang dạo phố, Dương Tuấn hướng một đại thành ở Đại Thổ Mễ Từ, tên Linh Giáo đại thành, một thành trì có nhiều thương nhân nhất Chu Linh đại lục, nơi đó cách đây 500 dặm, đi xe ngựa nhanh nhất cũng cần 3 ngày, nếu có Pháp Khí hoặc Thái Linh (Ma Thủ hoặc Linh Thủ bị tu sĩ thuần phục, trở thành vật nuôi) phi hành thì cần 1 ngày là đến, Dương Tuấn từ hệ thống mua một pháp khí thất phẩm phi hành tên Băng Không Phi Kiếm, chỉ cần truyền pháp lực vào lên có thể phi hành.

Sau khi tạm biệt Hồ Diệp cùng Hiến Anh, Dương Tuấn để lại cho cả hai mỗi người 20 viên Pháp Lực đan để luyện hoá, tăng lên tu vi bản thân, khiến cả hai vừa vui vừa ngạc nhiên.

- Anh mọii, đây là loại đan được gì? Tại sao có pháp lực dồi dào như vậy?

Hồ Diệp sau khi phục dụng xong Pháp Lực đan thì quay sang hỏi Hiến Anh, cả hai đã đổi cách xưng hô với nhau mấy ngày rồi, nên nói chuyện rất tự nhiên với nhau.

- Diệp tỷ, từ trước đến giờ ta cũng chưa gặp qua loại đan được này...

Hiến Anh cảm đan được quan sát tới lui nói.

- Yển Diệp, người có biết loại đan được này là gì không?

Hồ Diệp ném viên đan được cho bóng người trong đàn yển điệp, nâng ta cảm đan được xem xét, nhưng cũng lắc đầu không biết.

.....

Bốn canh giờ sau, Dương Tuấn phi hành một mũi đã đi được hơn 200 dặm, vừa đến Bàn Long sơn mạch, một dãy núi cao và nguy hiểm, Ma Thủ khắp nơi, Linh Thủ đều có thể bắt gặp, cho nên nhiều đội Liệp Thủ của Liệp Thủ Đoàn thuộc chi nhánh Đại Thổ Mễ Từ thường đến đây và cũng khá nhiều tu sĩ cũng đến lịch luyện, nhưng đều đi một đội nhiều người.

Dương Tuấn đứng trên gần đoạn bên ngoài Bàn Long sơn mạch, gọi là Thạch Long mạch, một vùng hiểm địa với Ma Thủ tu vi cao nhất cũng chỉ đến Kết Anh viên mãn.

Tựa lưng vào một thân cây khá lớn, Dương Tuấn thì đọc, pháp lực tuy có Hoạt Lực Đan hồi phục như sự mệt mỏi vẫn còn đây, Dương Tuấn từ lúc nào ngái say.

- Hả?

Dương Tuấn cảm giác thân thể chìm vào một vùng không gian mềm mại, dễ chịu, ấm áp, thư khoái vô cùng, mở mắt ra, Dương Tuấn phát hiện chung quanh là làn khói hồng mờ mờ vô tận, từng tia sáng lấp lánh di chuyển bên trong làn khói.

- Nơi này là đâu? Tại sao ta lại ở đây?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, bỗng cảm giác cánh tay của mình bị ai đó giữ chặt, nhìn lại, là một cô gái xinh đẹp tựa thiên tiên, đôi mắt nhắm lại ngủ say, mày liễu cong vút, làn da trắng nõn bóng láng, đôi môi hồng hào mím cười thỏ mánh, phía dưới là hai quả đào tiên tròn trịa, hai nụ hoa hồng nhạt căng cứng, làn cơ thon gọn, cặp chân dài thướt tha du hợp, mặt động thấp thoáng với vài bụi cỏ lơ lửng nhưng rất hợp mắt.

- Chuyện gì đây? Nàng ta là ai? Đây là đâu và ta là ai?

Dương Tuấn rồi trí, hai tay xoa đầu cố nhớ lại mọi thứ.

- Um- Phu quân, chàng thật là thô bạo quá đi- Người ta chết lên chết xuống mấy lần rồi đây~

Cô gái tỉnh giấc vì sự chuyển động của Dương Tuấn, sau đó ôm lấy người Dương Tuấn, khiến nụ hoa của nàng cọ sát lên người Dương Tuấn.

- Ấc, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì á?

Dương Tuấn hét lên, nhưng không có một ai trả lời hắn, ngoại trừ hệ thống...

Keng, kí chủ bình tĩnh, uống chén trà, ăn chút bánh, mọi chuyện thật ra là....

.....

Lúc đầu dự định của Dương Tuấn là đến đầu giá Pháp Lực đan của mình, đổi lấy Linh Pháp thạch, mua sắm một trang viên, cùng Hồ Điệp và Hiến Anh chung sống, ngày tu luyện tu vì, luyện khí luyện đan, đếm bàn luận nhân sinh, cây cuộc các kiểu.

Đơn giản như vậy thôi...

Nhưng, khi Dương Tuấn nghĩ ngợi lại không biết đã xảy ra việc gì, lại thêm ra một nữ nhân gọi hắn là phu quân, tại sao á?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ta dù là ma, hận nhất định phải trả

Dương Tuấn cuối cùng cũng đến Linh Giao đại thành, còn nữ nhân kia lúc nào cũng dính chặt lấy hắn như sam, hắn có nói thế nào thì nàng ta vẫn như vậy.

Hệ thống chỉ cho biết tên nàng là Mộc Khuê, 18 tuổi, tu vi Pháp Linh tầng 5, ngoài ra đều chỉ là dấu chấm hỏi cả, hệ thống cũng không nói gì thêm nữa, nên Dương Tuấn cũng đành chịu.

Linh Giao đại thành...

Trên con phố lớn tấp nập người qua lại, đa số là tu sĩ và thương nhân, ngoài ra có một số công tử tiểu thư không có tu vi cao cũng rất thường thấy.

Dương Tuấn tìm một quán trà thuê một phòng đôi lớn, có hai gian phòng, sau đó hỏi tên tiểu nhị phòng đầu giá lớn nhất ở Linh Giao đại thành, được biết Hoàng Tổ là nơi đầu giá lớn nhất ở Linh Giao đại thành và đang có một đại hội đang diễn ra, nên Dương Tuấn để Mộc Khuê ở lại, một mình đến đó.

- Lão bản, ta muốn đầu giá đồ vật....

Đi vào đại sảnh, Dương Tuấn bước đến chỗ một vị lão già đang ghi chép ở gần đó.

- Khuê khuê, vị các hạ này, người muốn đầu giá gì sao?

Vị lão già tuy tu vi không thấp, nhưng cũng cao hơn Dương Tuấn một chút, thế nhưng Dương Tuấn mặc Mật Bào nên không nhìn rõ tu vi hay dung mạo.

- Đúng, ta muốn bán đan được....

- Đan được? Phẩm giai là gì?

- Không phẩm giai, nhưng rất đặc biệt...

- Đưa ta xem...

Vị lão già này hơi có chút khinh thường khi nghe đan được không có phẩm giai, đối với Dung Đan Sư thì đó không khác gì phế phẩm, nhưng khi Dương Tuấn đưa Pháp Lực đan cho lão thì lão sợ hãi cực kì.

(Đan được có 3 loại Nhân Đan, Linh Đan và Tiên Đan, chia làm nhất đến cửu phẩm)

- Đây là? Linh Đan lục, không thất phẩm, không, ít nhất bát phẩm mới có pháp lực dồi dào thế này. Ngươi là Linh Đan Sư bát phẩm sao?

Lão già mặt biến sắc nhìn Dương Tuấn, giọng run run hỏi.

- Vậy các người có muốn đầu giá nó không?

Dương Tuấn trong bộ áo bào đen gần giống.

- Vâng, vâng, để tôi đi nói với ông chủ.

Một lúc sau, có một thiếu nữ mặc y trang đến mời Dương Tuấn đến gặp ông chủ, Dương Tuấn cũng bước đi theo, khi đến một gian phòng thì dừng lại, thiếu nữ mở cửa mời Dương Tuấn vào trong, sau đó đóng cửa rồi đi.

- Không biết quý danh của ngài là gì?

Trước mặt Dương Tuấn ngồi ở chính diện là một người phụ nữ, da dẻ trắng hồng, mày liễu mắt phượng, mái tóc đen nhánh xoã trên vai, trang điểm lên khiến nàng càng thêm tuyệt sắc, đôi môi căng mọng đỏ tươi, vận lên bộ áo lụa thướt tha, ăn sâu bên trong là hai quai đao khá to, có lẽ nàng không mặc nội trang nên hai nụ hoa xuyên thấu ra ngoài.

- Ta họ Hàn, gọi là Hàn Thiên....

Dương Tuấn giả danh, mặc dù thực lực có thể đủ đối kháng một Hư Linh cảnh, có thể Nhất Kích Tắt Sát nhưng cũng chỉ có hai lần, nếu bị vây bắt thì cũng có cách chạy trốn, nhưng có thể liên lụy đến Mộc Khuê đang nơm nớp không rõ danh tính.

- Hàn đan sư không biết đến phòng đầu giá hẻo lánh nơi đây làm gì?

Người phụ nữ nở miệng nói, Linh Đan Sư bát phẩm, cứu phẩm cho dù là Vương Thành hay Đế Quốc đều trọng dụng, tôn kính, huống chi một cái Đại Thổ nhỏ nhoi thế này...

- Không có gì, ta đi chu du khắp nơi, tạo ra đan được mới, nên đến đây bán đầu giá chứ.

Dương Tuấn nhìn người phụ nữ nói, ngắm nhìn một lượt từ phía trên xuống dưới nàng ta. Triệu Ngọc cảm giác ánh mắt của Dương Tuấn thì mỉm cười khê, đây không phải là lần đầu có nam nhân dùng ánh mắt soi mói nàng.

- Được rồi, chỉ cần ta lấy 8 phần, giá ban đầu của nó là 10 vạn Linh Pháp thạch, mỗi viên có thể tăng 1 tiểu cảnh giới dưới Hư Linh, tổng cộng có 50 bình, mỗi bình 10 viên, ba ngày sau, ta đến lấy tiền.

Dương Tuấn dứt khoát nói một tiếng sau đó quay người rời đi, để lại Triệu Ngọc khuôn mặt cứng đờ, trong lòng nàng rung động, nàng không xinh đẹp sao?

- Ta quên mất, đứng nên đưa gối với ta, hậu quả khó lường....

Dương Tuấn bước đến cửa, để lại một câu nói mang đầy sát khí, khiến Triệu Ngọc và lão già kìa lạnh toát sống lưng.

- Tô lão, đừng cáo thị, ngay hôm nay chúng ta đầu giá đan được...

- Vâng....

.....

Chỉ chưa đến nửa canh giờ, cả Linh Giao đại thành xôn xao vì phòng đầu giá Hoàng Tổ đầu giá một loại đan được mới, chỉ cần phục dụng liền đột phá một tiểu cảnh giới dưới Hư Linh cảnh, khiến vô số gia tộc thêm khát.

Nhưng một tu sĩ chỉ phục dụng được duy nhất 3 viên, nếu sử dụng nhiều hơn thì có thể khiến đan điền, kinh mạch bạo nổ, từ đó bạo thể mà chết.

Ngày đầu tiên đã đầu được 30 bình, thu lợi được 6520 vạn Linh Pháp thạch, một con số khổng lồ, dĩ nhiên Dương Tuấn được 8 phần trong đó, Triệu Ngọc thì cứ ngồi một mình trong phòng chải tóc, sau đó ngắm nghía khuôn mặt, tự hỏi là nàng đã già nên không còn xinh đẹp nữa chăng, tại sao hắn không có nhìn nàng thêm chút nào nữa.

Ngày hôm nay, Dương Tuấn đưa Mộc Khuê đi dạo phố, mua cho nàng ít trang y, ngọc bội, trâm cài, son phấn,..... cho nàng, nhưng có vẻ Mộc Khuê thích tự nhiên hơn.

- Phu quân- Ta đói rồi...

Mộc Khuê ôm chặt cánh tay của Dương Tuấn, nói với Dương Tuấn.

- Ừm, chúng ta đi...

Keng, phát hiện Thượng Cổ kỳ vật tàn mình cách kí chủ hướng Đông 20 trượng...

Bỗng nhiên âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến bước chân của hắn dừng lại.

- Khuê Khuê, nằng đi một mình đi, ta có việc riêng...

- Hừm, phu quân đáng ghét quá~

Mộc Khuê mặt phụng phù dậm chân, bực bội nói với Dương Tuấn.

- Ngoan nào, tôi nay ta sẽ "thường"....

Dương Tuấn kẻ sát tại Mộc Khuê thì thâm, nhất là chữ thường hẳn cần nhệ lên vành tai Mộc Khuê một cái, Mộc Khuê mặt đỏ bừng chạy đi, Dương Tuấn phì cười, sau đó hướng hướng hệ thống chỉ dẫn chạy đi...

Đến nơi, đó lại là một cửa hàng bán đồ cổ, từng kiện từng kiện đồ vật cũ kĩ phai màu được trưng bày trên kệ, gần đó là vị lão giả đang ngồi một mình đánh cờ.

Keng, Thượng Cổ kỳ vật tàn mình cách kỉ chỉ 2 thước.

Dương Tuấn tiến vào cửa hàng, nhìn ngó chung quanh, sau đó cầm lên một cái thanh đoản kiếm bị tàn phá, lưỡi kiếm cũ kĩ sẫm màu, gãy vỡ một nửa, nhưng độ sắc bén vẫn còn.

Bỗng nhiên Dương Tuấn bị truyền tống đến một vùng chiến trường, công pháp và pháp quyết đánh xuống như long trời lở đất, nhật tàn nguyệt tận, thương khung đổ vỡ, đến cuối cùng cũng chỉ còn một người đàn ông cầm trên tay đoản kiếm như lúc Dương Tuấn đang cầm, nhìn hướng Dương Tuấn sau đó ném đoản kiếm xuyên qua trán Dương Tuấn, mọi hình ảnh bắt đầu đổ vỡ, Dương Tuấn trở lại cửa hàng đồ cổ.

- Người nhìn thấy gì?

Bỗng vị lão giả kia xuất hiện trước mặt Dương Tuấn, khuôn mặt nhăn nhoe hỏi Dương Tuấn.

- Không có gì, lão bán, ta muốn mua thanh đoản kiếm này...

- Không bán...

Lão giả xua tay nói, sau đó lại ngồi xuống đánh cờ một mình.

- Lão bán, mở cửa tiệm lại không bán đồ vật, vậy người đây là làm gì?

- Ta đánh cờ, mắt người mù sao?

- Ta,.....

Dương Tuấn á khẩu, vị lão giả này nói một câu đã chặn họng hẳn, nói thế nào bây giờ, Dương Tuấn đành tắc đầu rồi đi.

- Khoan đã, ta sẽ đưa nó cho người, với một điều kiện...

- Ta nghe....

Dương Tuấn thần ảnh biến mất, ngay lập tức đã ngồi đối diện lão giả.

Keng...

???; Di Tu....

Tu vì Đại Tiên hậu kì.

.....

Âm...

Sau khi kiểm tra thông tin của Di Tu, trong lòng Dương Tuấn chấn động mãnh liệt, Đại Tiên hậu kì, đây không phải người có thể xuất hiện ở đây.

- A hèm, chỉ là ta muốn người đập vỡ khối đá này, ta sẽ đưa thanh đoản kiếm kia cho người.

Di Tu ho nhẹ vài tiếng, từ nhẫn trữ vật lấy ra một khối đá to bằng đầu người, đặt dưới đất.

Keng....

Tiên Thạch: Thạch Phong Bích.

Tu vì Minh Tiên viên mãn.

Mô tả: Tiên Thạch sống trong tiên mạch, tu luyện thành tiên, ẩn chứa đồ vật nghịch thiên bên trong

.....

- Cái...

Dương Tuấn cảm lặng, một hòn đá tu vi cùng Minh Tiên viên mãn, vị diện này thật mụ nó vi diệu.

- Thế nào, nếu không làm được, thì mau đi đi..

- Ta làm..

Dương Tuấn nhặt một hòn đá, sử dụng pháp quyết Viêm Diễm Hoá Diễm, hòn đá bốc cháy, sử dụng công năng Nhất Kích Tắt Sát, Dương Tuấn ném viên đá trúng ngay Tiên Thạch.

- Ta nói người cái tên ngố...

Di Tu chưa nói hết câu thì mặt biến sắc, Tiên Thạch bên ngoài hoá thành tá bụi, rũ xuống như thác, bên trong là một quyển sách hơi ố vàng, bên ngoài có dòng chữ lấp lánh, Di Tu nhanh chóng nhặt lấy bỏ vào trong nhẫn trữ vật, tay khác ném đoản kiếm cho Dương Tuấn, trong lòng vừa vui mừng vừa lạnh nư. Tiên Thạch này loại công tìm được rồi bảo quản suốt 1 vạn năm qua, từ khi lão mới đặt đến Ngày Tiên, tìm vô số cách để mở ra mà không chịu đi đến Tiên Giới, hôm nay gặp phải một tên tu sĩ trẻ tuổi đơn giản một kích liền phá không còn gì, vừa vui mừng vừa sợ hãi, nếu bị cướp đi đồ vật mới có thì thì hẳn tự vẫn còn tốt hơn.

Dương Tuấn mặc dù có Nhất Kích Tắt Sát nhưng không dám giết Di Tu, công năng này tuy mạnh nhưng cũng có điểm yếu, đó là độ chính xác, trừ khi đánh trúng đối phương, dù là một chút sát thương cũng sẽ bị kích sát, nếu không chạm nổi góc áo thì công năng này vô dụng.

.....

Trở về quán trọ, Mộc Khuê đã ngủ say trên giường, trên bàn còn bày biện húng tá món ăn, chắc nàng gần đói nên ăn cho đỡ tức, cuối cùng thôi miễn ngủ say, mà quên lau đi vết dầu mỡ trên miệng, vô cùng buồn cười, Dương Tuấn dùng khăn lau đi vết dầu, sau đó đắp chăn cho Mộc Khuê, sau đó ngồi bên cạnh cửa sổ, suy tư, chăm sóc cho Mộc Khuê khiến Dương Tuấn nhớ lại Quỳnh Hân, đứa em gái thân yêu của Dương Tuấn, nước mắt không kìm được rơi xuống.

- Ta dù có là Ma, hận này quyết phải trả....

Dương Tuấn cắn chặt răng, bàn tay siết chặt ngực, đôi mắt hiện lên từng đường vân đỏ tui, hận này phải trả bằng máu....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Vạn Long Sơn

Hôm nay, Dương Tuấn tìm một khu rừng để độ kiếp đột phá, mặc dù thời hạn độ kiếp là một ngày nhưng Dương Tuấn có thể làm cho nó tới nhanh hoặc chậm tùy ý, chỉ cần tiêu hao một chút đăm điểm mà thôi.

Âm... Âm...

Bầu trời trong xanh vẫn vũ mây đen, giống như một hồ đen mở ra giữa bầu trời, bên trong chớp giắt từng tia sét màu xanh lam, Lập Thế Kiếp Vân.

- Kiếp Vân sao? Yêu quái...

Dương Tuấn xuất ra Sư Hoàng Chiến Kích, vận dụng Viêm Diễm Hoá Diễm, Sư Hoàng Chiến Kích bùng cháy, Dương Tuấn dùng hết sức lực ném Chiến Kích, mũi kích xuyên qua hư không, xuyên qua kiếp vân còn chưa đánh xuống...

Ừnh....

Kiếp vân say hãi tan rã, Dương Tuấn thụ lại chiến kích, tu vi đột phá Khai Thế cảnh cũng cần pháp lực và ngoại lực rất nhiều để đột phá, Dương Tuấn cần tìm một hiểm địa để đi lịch luyện.

- Đứng rồi, thanh đoản kiếm tàn mình kia dùng thế nào đây?

Dương Tuấn bỗng nhớ ra, hỏi hệ thống.

Keng, hệ thống chưa thể trả lời...

- Êy, mua một ít đồ ăn về mới được....

Dương Tuấn thở dài, xoay người rồi đi, hướng phía cho trong Linh Giao đại thành, mua thức ăn mừng về cho Mộc Khuê, từ lúc nào, hẳn đã bắt đầu quan tâm rất nhiều đến Mộc Khuê...

.....

Ngày thứ ba, Dương Tuấn đến Hoàng Tổ lấy Linh Pháp thạch, bên Triệu Ngọc đưa ra 104 triệu Linh Pháp thạch, Dương Tuấn lấy 7500 vạn, còn lại đều để lại cho Triệu Ngọc, sau đó không nói một lời xoay người rồi đi.

- Chờ, chờ đã...

Triệu Ngọc áp úng lên tiếng, Dương Tuấn cũng ngừng lại bước chân, xoay người.

- Có chuyện gì?

- Ân, um, sắp tới Hoàng Tổ sẽ mở quan hiểm địa Chung Long Cẩm Địa, chẳng hay Hàn đan sư có hứng thú?

- Hiểm địa? Nơi đó có dị thảo chứ?

- A, vâng, nơi đó kì hoa dị thảo, Ma Thú cường đại rất nhiều, chỉ có Phách Anh cảnh trò xuống tu sĩ lên có thể tiến vào, đây là Hoàng Tổ Bài, người sở hữu nó mới có tư cách tiến vào.

Triệu Ngọc lấy ra một tấm thẻ bài màu hoàng kim, bên trên khắc hai chữ Hoàng Tổ, đưa cho Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng không ngại cầm lấy.

- Ta có thể đưa người theo chứ?

- A, vâng, ngài có thể mang theo một vị đồng hành.

- Khi nào bắt đầu?

- Hai ngày nữa sẽ khai quan...

.....

Hai ngày sau, Dương Tuấn không giải dạng Hàn Thiển mà đến Chung Long Cẩm Địa, tất nhiên Mộc Khuê cũng đi theo nhưng không biết từ khi nào nàng mang theo một cây dù hoa trên tay, đáng vẻ nàng niu như vô cùng quan trọng.

Chung Long Cẩm Địa là một vùng không gian cách biệt, được bao phủ bởi một kết giới riêng, chỉ có Hoàng Tổ mới biết cách mở ra, nơi đây có áp chế đặc biệt, chỉ tu sĩ tu vi dưới Hư Linh mới có thể tiến vào, nếu không sẽ bị Yêu Hoài thiêu chết.

Còn một canh giờ nữa sẽ khai quan, nhưng bên ngoài Chung Long Cẩm Địa đã đầy rẫy tu sĩ, hầu như đều là tu sĩ trẻ tuổi, tu vi cao nhất cũng chỉ có Kết Anh tầng 1, hầu hết đều là Phái Linh cảnh tầng 9 trở xuống, ngoài ra còn có mấy vị tu sĩ trung niên tu vi Kết Anh cảnh viên mãn, có lẽ là hộ vệ của vị công tử tiểu thư nào đó.

Rõng...

Đứng một canh giờ sau, bầu trời bỗng nhiên nổi bão lớn, từ đâu bay ra vô số hư ảnh kim long, bay lượn trên không trung sau đó đều đồng loạt chui vào trong kết giới, một cánh cửa đồng lớn từ từ trôi lên từ mặt đất, bên trên điêu khắc rất nhiều tượng rồng hoàng kim, cửa đồng khổng lồ nặng nề mở ra, bên trong là một thông đạo sáng chói.

- Khuê nhi, chúng ta đi...

Dương Tuấn từ trong cửa hàng hệ thống mua hai cái mặt nạ thép mỏng, đủ để che đi dung mạo, một đưa cho Mộc Khuê, một đeo lên mặt, sau đó kéo tay Mộc Khuê, tiến vào thông đạo sau khi được long điều trên cổng vào kiểm chứng.

Vụt....

Dương Tuấn và Mộc Khuê khi tiến vào thông đạo thì lập tức bị truyền tống đi, cả hai biến mất trong thông đạo, ánh sáng chói lọi khiến cả hai không nhìn thấy được gì cả, khi ánh sáng thôi đi, trước mặt họ là những đỉnh núi cao tạt mây xanh, rừng rậm mênh mông, Ma Thú phi hành vô số, còn Dương Tuấn và Mộc Khuê đang đứng trên một ngọn núi, xung quanh không có một ai cả.

- Không có người? Truyền tống vị trí khác nhau sao?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, quai thật không thấy bóng dáng của bất cứ tu sĩ nào, Tầm Huyết Nhân cũng không tìm thấy gì cả.

(Tầm Huyết Nhân, tiền cấp của Thị Huyết Nhân, có thể tìm thấy máu tươi của người sống trong 100 trượng xung quanh)

- Phu quân, mắt người đó quá...

Mộc Khuê đưa mặt sắt lại gần Dương Tuấn, đôi mắt của nàng nhìn chăm chăm vào mắt Dương Tuấn.

- Khuê Khuê, nàng đừng làm phiền ta, mắt ta không sao cả.

Dương Tuấn thu hồi Tầm Huyết Nhân, tay véo má Mộc Khuê một cái, xem như răn đe.

- A, đau quá phu quân...

Mộc Khuê bị Dương Tuấn véo má thì miệng kêu đau, sau đó phụng phịu ngồi bệt xuống đất, lì quay lại với Dương Tuấn, có vẻ rất giận dỗi.

- Haha, giận ta rồi sao? Hãy...

Dương Tuấn bồng Mộc Khuê lên, sau đó cẩn nhẹ vành tai của nàng một cái, Mộc Khuê mặt đỏ bừng vùng vẫy, khiến nàng càng thêm đáng yêu.

Ừnh...

Bỗng nhiên phía xa xuất hiện một vệt nổ lớn, khói bụi nghi ngút trời xanh, có lẽ là có giao tranh hoặc Ma Thú tấn công mà ra, điều kì lạ là không hề có chút "máu" nào ở khu vực đó trong Tầm Huyết Nhân của Dương Tuấn.

- Rất cực có chuyện gì?

Dương Tuấn đặt Mộc Khuê xuống, sau đó công nàng lên lưng, đập thần pháp hướng phía đằng kia mà đi, chỗ đó nhìn rất gần nhưng lại vô cùng xa, thần pháp đập đến cực hạn, nhưng mãi vẫn không đến.

- Áo trận sao? Tại sao xa như vậy?

Dương Tuấn ngừng thần pháp, nhìn chung quanh, nhưng không có chút khác lạ nào cả, kể cả hệ thống cũng không có thông báo.

- Phu quân, một thụ xung quanh nói chúng ta không nên đến nơi đó và hãy cẩn thận khi ở đây.

Bỗng nhiên Mộc Khuê nói với Dương Tuấn, tiếng lá cây xào xạc do gió từ lúc nào đã trở nên mạnh mẽ hơn.

Xoẹt.... Xoẹt....

Bỗng nhiên từ trong tán cây và bụi rậm lao ra vô số bóng người màu đen, làn da thâm đen, mắt vô hồn, điều đáng sợ là trong người bọn chúng không hề có chút máu nào.

Keng...

Dị Ma Thú: Vô Huyết Nhân.

Tu vi Phái Linh cảnh tầng 5/6 → Viên Mãn.

Kỹ năng: Bạo Huyết, dùng máu từ vết thương kẻ địch làm vật dẫn, khiến tất cả máu trong người kẻ địch bạo nổ, dẫn đến bạo thể tử vong.

Số lượng: 14.

.....

- Thì ra là vậy, chẳng trách Tầm Huyết Nhân vô dụng.

Dương Tuấn xuất ra Chiến Kích, pháp quyết gia trì hùng lực hoá diễm, mở ra công năng Nhất Kích Tất Sát, sau đó xoay kích, quạt ra một luồng hoà diễm cực lớn, quét qua toàn bộ Vô Huyết Nhân.

Nhất Kích Tất Sát có điểm yếu thì sẽ có điểm mạnh, tuy độ chính xác phải cần là tuyệt đối, nhưng không có nhắc đến giới hạn những kẻ bị kích sát.

Phốc.... Phốc....

Hoà diễm cường đại quét ngang, toàn bộ Vô Huyết Nhân đều bị hoà diễm thiêu đốt, trở thành một đồng tro tàn bị gió mạnh thổi bay.

Keng, nhận được 80 vạn Pháp Lực và sát diễm..

Keng, nhận được công năng Tự Hồn, giết càng nhiều, thu thập linh hồn càng nhiều, sẽ tạo ra uy lực vô song.

Keng, hệ thống đặc biệt bán ra Không Gian Thần Lực, có thể sáng tạo mọi thứ từ hư không, có giới hạn. (Giá: 100 vạn sát diễm. Còn: 182 vạn).

Keng, hệ thống sẽ tạo ra một không gian giống với mong muốn của kí chủ.

Liên tục âm thanh hệ thống vang lên, Dương Tuấn biết rõ hệ thống đang chào hàng để rút ruột Dương Tuấn, nhưng tạo ra một không gian mong muốn thì khi gặp nguy hiểm thì có thể đưa nữ nhân của mình vào trong, nên Dương Tuấn lập tức mua nó.

Keng, hệ thống xây dựng không gian đầu ngang bằng phòng ngủ của kí chủ (giống hệt) ở kiếp trước, có thể mở rộng nhưng sẽ tiêu hao dần diễm.

- Không tệ, nếu trong hiểm địa hoặc đang cần nơi giải quyết có thể tiến vào... Khục, nghiêm túc một chút....

Dương Tuấn ho nhẹ, sau đó nhìn chung quanh, tìm kiếm một vị trí đặc biệt nào đó.

.....

- Mộc Khuê, chúng ta đi...

- Ân...

Dương Tuấn bế Mộc Khuê, đạp thân pháp rời khỏi nơi này, tiến đến một ngọn núi kì lạ, nơi mà mỗi hang động đều có điêu khắc long điêu, Vạn Long Sơn.

.....

Vạn Long Sơn, là nơi chủng tộc Long Nhân sinh sống, cơ thể là nhân loại, nhưng lại có sừng rồng hoặc vây và đuôi của rồng, họ khác với Long Tộc bên ngoài Chung Long Cẩm Địa, Long Tộc bên ngoài có cơ thể hoàn toàn là nhân loại, nhưng có thể tự do hoá rồng, trở thành một con rồng khổng lồ cường đại, còn Long Nhân tộc chỉ có thể biến một phần cơ thể trở nên giống rồng mà thôi, nhưng điểm chung của họ vẫn là Dâm Huyết.

Bên trong Vạn Long Sơn, tất cả đều là nữ tộc và cứ mỗi 10 năm, khi kết giới mở ra, tu sĩ nhân tộc tiến vào, tu sĩ nhân tộc tiến vào, họ sẽ đến thương lượng để được nhận tinh hoa để tiếp tục nòi giống, nếu thương lượng không được thì họ bắt cóc về luôn, sau đó vô báo để hằng ngày lấy "sữa đặc".

Bởi như vậy, tu sĩ nhân tộc thường đem theo hộ vệ có tu vi cao để phòng bị bất di, riêng Dương Tuấn không biết nên tự chui đầu vào hang cọp, à nhầm, hang rồng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bị nhăm vào

Vạn Long Sơn.....

Dương Tuấn cùng Mộc Khuê đi đến chân núi, phía xa đã thấy có một ngôi đền khá lớn dưới chân núi, bên trên mái đền có điêu khắc tượng rồng hùng dũng mãnh, vô cùng mỹ lệ, nhưng cửa đền đóng chặt, không có mở ra, không thể nhìn thấy bên trong có gì cả.

Lộc...ộc...

Một tiếng động nhỏ do đá lăn xuống từ vách đá lọt vào tai Dương Tuấn, Tâm Huyết Nhân lập tức mở ra, bên trên vách đá có một người sống, điều đặc biệt là kẻ đó có hai vật nhọn trên đầu chứa máu, thứ mà nhân tộc không thể có.

Vụt....

Dương Tuấn biến mất, xuất hiện sau lưng kẻ theo dõi kia, bất ngờ thay kẻ đó là một nữ nhân xinh đẹp, mái tóc bạch kim, trên đầu lại có đôi sừng rồng kì lạ, cô gái cũng giật mình khi thấy có người đứng ở phía sau mình, nhưng rất nhanh khuôn mặt tái nhợt sợ hãi của cô biến thành dò ừng như háng tỉnh, đầu cũng bốc ra khói trắng...

- Tại sao cô theo dõi bọn ta?

Dương Tuấn nghiêm mặt lại nhìn cô gái hỏi.

- Uhm, ừm, thì là do ta lần đầu thấy nam nhân mà thôi, xin lỗi nhưng ta không có ý gì đâu...

Cô gái quỳ xuống đất, đầu cúi thấp xuống đất, tỏ vẻ rất thành kính.

- Mộc Khuê, đến đây đi...

Dương Tuấn gọi Mộc Khuê, nàng cũng xuất hiện trên chỗ đó, không biết từ khi nào từ người nàng bùng bùng sát khí, đến nỗi Dương Tuấn cũng lạnh cả sống lưng.

- Khục, Khuê Khuê, bình tĩnh nào....

Dương Tuấn ho nhẹ một tiếng, Mộc Khuê thu lại sát khí, cô gái kia thì từ lúc nào đã sợ hãi núp sau một tảng đá, khuôn mặt tái xanh nhìn Mộc Khuê đầy sợ hãi.

Keng....

Long Nhân: Long Phương Thủy.

Tu vi Khai Thể tăng 3.

.....

- Long Nhân?

Dương Tuấn tra thông tin của cô gái phát hiện cô ta là Long Nhân tộc, chẳng trách cô ta lại có sừng của rồng.

Keng, phát động lên hoàn nhiệm vụ...

.....[Muru Kẻ Ma Tộc].....

• Nhiệm vụ 1: Ngăn cản gián điệp Ma Tộc mở ra Ma Long Cổ Quan, giải phong ấn của Ma Long Eldoradol.

Ban thưởng: 1000 vạn Pháp Lực.

• Nhiệm vụ 2: Đi tìm thần phẫn ẫn của 5 Ma Tướng thuộc Ma Tộc, trừ đi hậu hoạ.

Ban thưởng: 1500 vạn Pháp Lực.

• Nhiệm vụ 3: Đánh bại thủ lĩnh Ma Tộc, ngăn cản Ma Tộc huyết trừ tu tiên giới.

Ban thưởng: 500 vạn sát điểm và đảm điểm.

→ Đại ban thưởng: Rương Quái Siêu Cấp x1.

Thất bại Tự hủy....

.....

Một bóng điện tử xanh lam xuất hiện trước mặt Dương Tuấn kèm theo giọng nói của hệ thống, khiến Dương Tuấn đứng người, không phải a, ta muốn sống yên bình một chút không được sao, cho ta nhiệm vụ không thấy khó về thể này,

Keng, chỉ cần tìm được thủ lĩnh Ma Tộc, có thể có cách để trở về vị diện Thái Dương hệ.

Một thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, thấp lên ngọn lửa hi vọng sắp vật tất bên trong Dương Tuấn, trở về Địa Cầu, phục thù cho Ngọc Lan, Quỳnh Hân và cả cha mẹ của Dương Tuấn.

Rắc....

Năm tay bóp chặt vào nhau vang lên răng rắc, sát khí bùng bùng còn dữ dội hơn Mộc Khuê lúc nãy khiến Phương Thủy mặt biến sắc, ngất xỉu.

- Phu quân, nàng ta ngất rồi..

Mộc Khuê lay động bờ vai của Dương Tuấn, đánh thức hẳn khỏi sự chìm đắm trong hận thù, nhìn lại khuôn mặt lo lắng của Mộc Khuê, Dương Tuấn không khỏi mỉm cười, vẹo mũi nằng một cái.

Bên này, Phương Thủy đã gần như hôn lả khỏi xác, trong khi Mộc Khuê và Dương Tuấn còn vui đùa, cứu mạng a....

.....

Chau Linh đại lục, Đại Thổ Minh Ngọc, Hoàng thành Trương gia....

Hôm nay, hoàng thành run sợ khi long mạch bị phát hiện đã khô cạn, long khí tiêu tán sẽ kéo đến thiên tai đại họa, khiến toàn bộ thường dân sợ hãi bỏ đi chỗ sống, khi long mạch khô cạn, toàn hoàng thành cảm giác cả mặt đất chấn động mãnh liệt, như có thứ gì đó cực lớn đi qua, Đại Thổ Minh Ngọc hoàn toàn trở thành Hoàng Thổ vì Quỳnh Hân và mục tiêu kế tiếp của nàng là Đại Thổ Dịch Băng, khí gần Đại Thổ Thạch Bàn và Mễ Tư.

Nàng muốn ăn, ăn để giải tỏa sự cô đơn, đáng sợ khi chỉ có một mình, bất chấp hậu quả của nó, Mị Hồng Yêu Quỳnh Hân, Hư Linh tăng 2.

.....

Trước Ngày Tiên gồm có các cảnh giới như Lập Thiên, Luyện Tiên, Đạp Thế, Vô Hoa, Nguyên Chấn, Lôi Tiên Kiếp, cũng có 10 tiểu cảnh giới, Lôi Tiên Kiếp là lúc tu sĩ độ Tiên Lôi Kiếp bước vào Tiên Giới.

Con đường tu tiên không hề đơn giản....

.....

Dương Tuấn theo hệ thống chỉ đường cổng Phương Thủy tiến vào Vạn Long Sơn, Dương Tuấn vô cùng ngạc nhiên khi bên trong Vạn Long Sơn lại là một vùng đất rộng lớn, có cả bầu trời trong xanh cao vút, từng nử Long Nhân Tộc có cánh rồng bay lượn trên bầu trời. Đúng lúc này có hai người đáp xuống, ngăn lại Dương Tuấn và Mộc Khuê.

- Đứng lại, Vạn Long Sơn không phải muốn vào là vào...

- À, chỉ là cô gái này ngất xỉu, nên ta đưa nàng về thôi...

Dương Tuấn bình tĩnh trả lời, cùng lúc đặt Phương Thủy xuống dựa lưng vào một tảng đá cạnh bên.

- Phương Thủy? Các người đã làm gì?

Trong đó một cô gái cầm kiếm chỉ vào Dương Tuấn, chỉ cần nhúc nhích một chút thì nàng ta sẽ ra tay, một kiếm xuyên hầu.

- Bọn ta không có làm gì a.....

Dương Tuấn nắm chặt tay Mộc Khuê, nằng đang toả ra sát khí nồng đậm, khiến hai nữ nhân kia run rẩy lùi về sau mấy bước.

- Hừ, theo bọn ta về gặp Văn Anh chấp sự....

Hai nữ nhân cầm kiếm kề vào cổ Dương Tuấn và Mộc Khuê, sau đó dẫn đường cho họ đi vào trong, bên trong là một thị trấn lớn, khắp nơi đều có từng ngôi nhà gỗ tuy có chút đơn sơ nhưng không kém mấy bên ngoài, điều đặc biệt là nơi đây chỉ toàn nữ nhân, lão thái và tiểu nữ hài mà thôi.

- Nơi này tại sao không có nam nhân?

Dương Tuấn lẩm bẩm, sau đó bị đưa vào một tù lâu khá lớn và duy nhất trên phố, có 5 tầng lầu, Dương Tuấn và Mộc Khuê bị đưa lên tầng cao nhất, trong một căn phòng, có một chiếc bàn và hai hàng ghế, ngồi ở bàn là một cô gái tuyệt sắc, nhưng lại mang vẻ lạnh lùng băng lãnh, làn da trắng tinh như tuyết, đôi môi đỏ mọng bên trên làn da đỏ càng thêm đẹp đẽ, ánh mắt và tay chân chủ phê duyệt văn thư.

- Văn Anh chấp sự, có hai kẻ xâm nhập Vạn Long Sơn và đánh bắt tinh Phương Thủy, nên xử lý thế nào?

Một cô gái đang đặt kiếm trên cổ Dương Tuấn nói.

- Nếu là nam nhân cứ ném vào Kho Chứa, nữ nhân thả đi...

Cô gái tên Long Văn Anh này nhìn cũng không nhìn một cái, nói ra.

- Từ từ, bọn ta không làm gì sai a?

Dương Tuấn thần ảnh bất ngờ biến mất, ngồi vắt vẻo trên một cái ghế gần đó, từ hư không lấy ra một chén trà nóng, uống một ngụm, tò vò thư thái, vô cùng thoải mái.

- Người.....

Cô gái đang giữ Dương Tuấn giật mình, hết lên, mũi kiếm chỉ vào giữa trán Dương Tuấn, Long Văn Anh cũng đứng lại công việc, chống cằm nhìn Dương Tuấn, nói.

- Nói đi, ngươi muốn gì?

- (Uống), chẹp, ta muốn tìm nội gián Ma Tộc bên trong Long Nhân tộc các người...

Dương Tuấn vô tư nhấp thêm một ngụm trà, nói.

- Không thể nào....

- Cái gì? Không thể....

Cả hai cô gái cùng Văn Anh hết lên, riêng Văn Anh trong lòng thì rung động mãnh liệt, sát ý đối với Dương Tuấn hé lộ.

- Long Bích, Long Vũ, hai người sắp xếp nơi ở cho bọn họ, ta đi tìm các đại chủ.

Văn Anh xoay người xua tay nói với Long Bích và Long Vũ, sau đó biến mất trong căn phòng.

- Mau đi.....

.....

Trong một chỗ sâu và tối tăm của Vạn Long Sơn...

Văn Anh xuất hiện cạnh một hồ nước nhỏ, nàng ta cúi bỏ y phục, lớp áo lụa tụt khỏi làn da trắng tinh, hai quả đào tiên to lớn đung đưa, Văn Anh bước chân xuống hồ nước, lặn sâu vào đó, từ lúc nào một tấm gương nổi lên, lơ lửng trước mặt Văn Anh.

- Lucifer đại nhân, có kẻ phát hiện nội gián trong Long Nhân tộc rồi a...

Văn Anh cung kính nói chuyện với bóng người trong tấm gương đó, bên trong vọng ra giọng nói băng lãnh cực kì của một nữ nhân.

- Không cần chờ, gấp đi...

Bóng người trong tấm gương vụt biến mất, tấm gương cũng chìm xuống đáy hồ, Văn Anh cũng bơi lên khỏi mặt nước, nước đầm trên người làm làn da thêm bóng loáng, Văn Anh mặc lại y phục, rời khỏi nơi này.

Dương Tuấn sinh mệnh đã bị nhắm vào.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Có thịt nhưng lại không có thịt

Vạn Long Trấn, thị trấn được xây bên trong Vạn Long Sơn, nơi sinh sống, tu luyện của Long Nhân tộc, Dương Tuấn và Mộc Khuê được sắp xếp ở trong một trang viên nhỏ đã hai ngày, nhưng bên đại chủ Long Nhân tộc vẫn chưa có động tĩnh.

- Ài, mấy hôm nay chân quá, đẳng cấp cũng tăng lên 15 rồi....

Dương Tuấn ngồi trên ghế uống trà, Mộc Khuê đứng cạnh bên xoa bóp vai cho Dương Tuấn, ra dáng một nữ phụ đang chăm sóc phu quân của mình.

Cạch...

Dương Tuấn đặt chén trà lên bàn, tay đan vào nhau, mắt chăm chăm nhìn phía trước, sau đó nhắm nghiền mắt, mở miệng nói.

- Đã đến rồi, tại sao không vào mà còn ăn thần?

- Nàng ta đáng sợ quá...

Phương Thủy từ từ không xuất hiện, nắp bên cánh cửa, chỉ có đầu thò ra, nói, một bên Mộc Khuê đã toả ra sát khí đậm đặc.

- Mộc Khuê, đứng có như vậy....

- Ân, phu quân...

Mộc Khuê thu liễm sát khí, vui vẻ mỉm cười xoa bóp vai cho Dương Tuấn, nhưng lực đạo có chút mạnh mẽ.

- A, vào, vào đi, đừng sợ, sợ nàng ấy, ấy...

Dương Tuấn hai vai tê rần, miệng lắp bắp nói với Phương Thủy, cảm thụ cơn đau từ đôi bàn tay của Mộc Khuê.

- Đa tạ người đã mang ta về, nay ta đến muốn nhờ người một việc.

- Việc gì?

- Chỉ là từ lâu trong Vạn Long trấn xảy ra chuyện kì lạ, rất nhiều nữ tộc trong Long Nhân tộc bị sát hại, sừng trên đầu bị lấy đi, trước đó còn bị lấy đi trinh tiết, vô cùng thảm thiết, đến bây giờ đã có hơn 900 Long Nhân tộc bị sát hại, thân là Giám Sát sự, ta phải tìm ra sự thật, có điều...

Phương Thủy nói liên tục không ngừng, nhưng đến đoạn cuối cùng lại ấp úng không nói.

- Có điều những người khác và cả người đều sợ nên mới nhờ ta chứ gì?

- A, đúng, đúng vậy.

- Ta có lợi ích gì?

- Ân, chỉ cần người giúp, các đại chủ sẽ thả các người ra....

- Người nghĩ bọn ta cần bọn họ thả ra sao?

Phương Thủy bỗng giật mình, đứng thật là Dương Tuấn và Mộc Khuê không cần phải thả, dù sao khi kết giới đóng lại bọn họ cũng tự truyền tống ra ngoài.

- Vậy các người muốn gì?

- Chắc người biết Ma Long Cổ Quan chứ?

- Ma Long Cổ Quan? Tại sao người biết nó?

- Không quan trọng, ta muốn đến đó nhìn một thoáng.

- Chuyện này, ta cần bàn lại với các đại chủ, cáo từ...

Phương Thủy sắc mặt nghiêm túc xoay người rời đi, nhưng những nét mặt sợ hãi và lo lắng trên mặt nàng ta đều được Dương Tuấn nhìn thấu.

- Mộc Khuê, chúng ta đi dạo một chút.

- Ân, Bào công...

.....

Ma Long Cổ Quan, quan tài tấn liệm thân xác Ma Long, đã bị phá bại lịch sử hơn 50 vạn năm, đi vào quên lãng đối với tu sĩ nhân tộc, phong ấn bên trong Chung Long Cẩm Địa, Vạn Long Sơn, nhưng Ma Tộc luôn không từ bỏ ý đồ phục sinh Ma Long, một bước đầu tiên trong việc phục sinh Ma Thần.

Ma Thần, tồn tại khủng bố vô cùng, từng đồ sát tu tiên giới lần Tiên Giới không còn mình vạn, với những thuộc hạ cường đại là Ma Long, Xi Vũu, Tà Vương, Quý Đế.

Tiên Thánh, tồn tại khảng bố từ Tiên Giới, một mình đứng đây diệt sát toàn quân Ma Tộc, phong ấn Ma Thần, rút bỏ chân linh Từ Đại Ma Linh, phong ấn khắp tu tiên giới, sau đó Tiên Thánh vì lấy bốn nguyên cùng tuổi thọ ra mà cường đại chiến lực, nên cũng ngã vong, trở thành Tiên Khí vĩnh hằng ban ra pháp lực dồi dào bao phủ toàn tu tiên giới.

.....

Thủ phạm gây ra sự kinh hãi bên trong Vạn Long trấn là do Long Văn Anh làm ra, muốn phục sinh Ma Long, cần máu của nữ tử lần đầu thất tiết, cần 998 giọt máu nữ tử khác nhau và người thực hiện việc phục sinh Ma Long cũng phải góp vào, long giác trên đầu họ sẽ được đưa vào Ma Long Khâu, làm chất dẫn cho huyết mạch bên trong thân xác Ma Long bị thiếu hụt, máu nữ tử được tưới lên Ma Long Căn, lấy âm khí thuần khiết tạo ra ma khí cường đại, Ma Long mới có thể phục sinh.

Ma Long Căn là một khối đá khá dài, to nhưng mềm như thật, cho nên các nữ tử Long Nhân khi chết đi vẫn giữ về mặt thống khoái, khoái lạc, Long Văn Anh sử dụng nó để tẩy đi trình tiết của các nữ tộc, bởi vì ma khí cần ăn âm khí tích lũy trong phòng hộ cuối cùng của nữ tử, đến nay nó đã ăn 997 người và đều đặc biệt là người cuối cùng hay Long Văn Anh phải bị một nam nhân làm cho thất tiết, âm dương hoà hợp, sinh ra sinh khí cho chân linh Ma Long xác nhập vào thân xác.

Long Văn Anh nhắm vào Dương Tuấn, bởi vì nam nhân trong Kho Chứa sinh lực đã gần như cạn kiệt, hơn vạn nữ nhân nhưng chỉ có khoảng 1 ngàn nam nhân, các người có thể hiểu bọn họ "khô sở" thế nào.

.....

Trong căn phòng của Long Văn Anh, cô ta đang suy nghĩ cách để đưa Dương Tuấn vào sự lối lẩn, cho các đại chủ phán quyết, lúc đó nàng sẽ lợi dụng bất di Dương Tuấn và nữ nhân thứ 998 sẽ là Long Phương Thủy, người đang nghỉ ngơi nằng nhất.

- Lucifer đại nhân, nhiệm vụ của ngài giao cho sắp hoàn thành rồi...

Long Văn Anh viết một lá thư, nhờ người đưa đến Dương Tuấn, sau đó đi tìm Phương Thủy, đánh ngất và bắt Phương Thủy đi, nội dung bức thư là hẹn gặp Dương Tuấn một mình vì có việc quan trọng về nội gián trong Long Nhân tộc, tất nhiên Dương Tuấn tin tưởng ngay, để Mộc Khuê trở về, mặc An Liễm Mật Bào đi đến địa điểm Văn Anh hẹn gặp.

Buổi tối hôm nay là nguyệt toàn, tức trăng tròn rằm một lệ, ánh sáng lam nhạt chiếu rọi khắp Vạn Long sơn....

Địa điểm gặp mặt là một lầu bên ngoài Vạn Long trấn, một lầu phòng khá lớn tách biệt, với một bàn tiệc rượu đầy ắp, Văn Anh tự bao giờ đã ngồi đó nhắm tầu thưởng nguyệt, khuôn mặt đã trở nên hồng hào.

- Chẳng hay Long chấp sự có thông tin gì cho ta?

Dương Tuấn thu hồi Mật Bào, ngồi đối diện với Văn Anh, mở miệng nói

- Hức...Chỉ là ta đang nghỉ ngơi Long Phương Thủy, từ rất lâu nàng ta đã có hành động bất thường, hôm nay lại biến mất không tung tích, khiến ta càng thêm nghi ngờ... Hức..

Văn Anh nhấp chén rượu trong tay, vừa nói vừa nức lên do say rượu.

- Phương Thủy? Ta thấy nàng ta không giống cho lắm

Dương Tuấn đưa tay cầm chén rượu lên uống một hơi, rượu chầy qua thanh quân cay nóng thư khoái, mùi hương thơm khó tả vương vấn trong miệng, đúng thật là rượu ngon.

- Haha, tin hay không thì tùy người, nhưng vấn đề này, có lẽ ta thắng rồi.

- Thế hả? Người đã cho ta uống cái gì?

Một cảm giác nóng bức mãnh liệt dâng trào trong người Dương Tuấn, cơ vật ngồi say nay hững hờ chống trời, khuôn mặt Dương Tuấn bắt đầu trở nên đỏ bừng, miệng thờ ra hơi nóng, mồ hôi như thác chảy xuống má.

- Ta không có bỏ gì vào rượu, chỉ là rượu này dùng d*nh thay của nữ tử và sữa của những nữ tử mới sinh con, sau đó bỏ vào một ít thảo dược, chưng cất lâu năm, gọi là Dâm Long Tửu, một loại dâm tửu mạnh mẽ hơn dâm dược gấp bội.

- Người làm việc này có lợi ích gì?

Dương Tuấn ôm chặt ngực trái, trái tim đang đập dữ dội, máu huyết lưu thông quá nhanh, dồn về cơ vật, khiến tinh binh mất nhà đang dồn lên não, lý trí của Dương Tuấn sắp mất đi kiểm soát.

- Nội gián chính là ta, Ma Văn Anh...

Văn Anh nở nụ cười thâm độc như ác ma, từ từ cúi bỏ y phục, mặc dù bên trong lòng là địa ngục độc ác, nhưng thân thể của Văn Anh vô cùng quyến rũ, hai quả đào tiên to lớn không lồ, nụ hoa lại bé tí lặn sâu vào trong, làn da trắng ngà cùng ánh trắng càng thêm tuyệt đẹp, mái tóc đen mượt thả dài xuống móng, đôi chân thon thả nhẹ nhàng tiến gần đến Dương Tuấn.

- Gư, hà, hà...

Dương Tuấn cố kìm nén dục vọng bên trong, nhưng lại càng không thể khi tinh binh đã chen ép thành công lý trí, Dương Tuấn như mình hồ xê toang quần áo, cơ vật giải thoát khỏi áp bức càng trở nên to lớn, khiến Văn Anh sợ hãi khi mà Ma Long Căn cũng không bằng hàng của Dương Tuấn.

- Gà, xoạc, chích, *ên, ph*..... (Gi gi đó)

Dương Tuấn găm giữ bao đến để Văn Anh xuống sàn phòng, không chút dao dũa mà cơ vật cứ thế xông thẳng vào mặt đạo, phá tan phòng hộ mà tiến vào trong cùng, Văn Anh đau đớn rơi nước mắt, nhưng Dương Tuấn chỉ quan tâm mà tiếp tục đẩy hông mạnh vào, đầu cơ vật dụi lên bên ngoài hoa động non nớt, mỗi cú va đập là Văn Anh bị thốn đến cả miệng, tuy đau đớn nhưng Văn Anh cảm giác được một sự sướng khoái bên trong.

- A, mạnh nữa đi, ả, đúng, mạnh, mạnh nữa đi, ả~

Không hề ngừng nghỉ suốt ba canh giờ, mặt trắng thối lả nhưong quyền cho thái dương, Văn Anh suốt đêm bị Dương Tuấn hành hạ, lên đỉnh Vu Sơn không biết bao nhiêu lần, một động bên ngoài sung tấy ứng đó, Dương Tuấn thả bom tinh hoa đẩy áp bên trong hoa động, cả căn phòng cũng vương vãi dầu tích chiến đấu của họ, Dương Tuấn sau khi xuất tinh lần đầu đã tỉnh lại, nhưng vì tức giận lần hệ thống bắt buộc phải thị Văn Anh thêm hai canh giờ nữa để hoàn thành nhiệm vụ, nên Dương Tuấn cứ tiếp tục không ngừng.

.....

Rầm...

Cửa phòng mở ra, một nhóm nữ tộc mang pháp khí tiến vào, bao vây Dương Tuấn lại, dùng áo bào che lại thân thể không mình vãi của Văn Anh.

- Bắt hắn đi...

Dương Tuấn trong cơn say bị bất ді, trước đó còn phong ấn tu vi của hắn lại, Dương Tuấn cũng không lo lắng, cứ tiếp tục gãi vờ ngủ để xem chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Gian thương hệ thống

Chỉnh sửa lại bảng tu vi và cách thưởng điểm khi diệt sát:

Tu sĩ tu tiên được chia cảnh giới là: Thường Dân, Luyện Thể, Nhập Linh, Khai Thể, Phá Linh, Kết Anh, Phách Anh, Hư Linh, Hợp Nguyên, Độ Kiếp, Đại Thừa, Lập Thiên, Luyện Tiên, Đạp Thể, Vô Hoa, Nguyên Chân, Lôi Tiên Kiếp, mỗi đại cảnh giới có 10 tiểu cảnh giới.....Nguy Tiên, Nhân Tiên, Thiên Tiên, Đại Tiên, Minh Tiên, Đại La Minh Tiên, Kim Ất Đại Tiên, Ngũ Hành Hoàng Tiên, Càn Khôn Đại Tiên, Nguyên Thần Thiên Tiên, Tiên Hoàng, Tiên Vương, Tiên Đế, Tiên Tôn, Tiên Thánh, Lục Đạo Tiên Tổ, Tam Vị Tiên Tôn, Thập Nguyên Tiên Thánh, Vĩnh Khôi Chân Tiên.....

• Điểm thưởng tăng 1:

- Thường Dân +1.

- Luyện Thể + 10.

- Nhập Linh + 100.

- Khai Thể + 1000.

- Phá Linh + 1 vạn

- Kết Anh + 10 vạn

- Phách Anh +100 vạn.

- Hư Linh + 500 vạn.

- Hợp Nguyên + 1000 vạn.

- Độ Kiếp + 5000 vạn.

- Đại Thừa + 100 triệu.

- Lập Thiên + 300 triệu.
- Luyện Tiên + 600 triệu.
- Đạp Thế + 1 tỷ.
- Nguyên Chấn + 3 tỷ.

→ Vượt cấp mỗi hai đại cảnh giới nhân đôi, ba đại cảnh giới nhân ba, mười đại cảnh giới nhân bốn....

.....

Pháp Lực hiện tại Khai Thế tầng 6.

»»» [580 vạn/650 vạn] «««

Khai lên một tiểu cảnh giới pháp lực cần để tăng cấp tăng gấp đôi

.....

Dương Tuấn sau khi bị bắt đi thì bị nhốt trong Long Ngục, ngục tù để nhốt rồng, nên nó vô cùng kiên cố, khó có thể phá hủy, Dương Tuấn thì cứ dương dương như không có chuyện gì xảy ra, bình thản như đang ở nhà mình vậy.

- Phu quân? Chẳng có thể cho ta ra ngoài không?

Từ trong đầu Dương Tuấn vang lên giọng nói của Mộc Khuê, từ đầu Dương Tuấn đã để nàng trong Không Gian Áo Hoá trước khi đến gặp Văn Anh, cho nên nàng vẫn ở đó đến tận bây giờ.

- Hiện giờ nàng không nên ra ngoài, đợi đúng thời điểm ta sẽ đưa nàng ra.

- Ặn....

Cạch... Cọc cọc...

Bỗng nhiên có tiếng cửa sắt mở ra, tiếng chân nện lên sàn nhà vang lên cọc cọc, âm thanh từ từ hướng đến l-ng giam của Dương Tuấn, một bóng người chấp tay sau lưng, đứng trước mặt Dương Tuấn nở nụ cười quỷ quyết, Long Văn Anh.

- Haha, kế hoạch của ta xem như hoàn thành, chỉ cần đem người huyết tể cho Ma Long, ngài ấy sẽ phục sinh.

- Ma Long? Một trong Tứ Đại Ma Linh?

- Xem ra nhân tộc như người cũng có chút hiểu biết, Ma Long sắp phục sinh rồi, người nên vui mừng khi góp phần vào việc phục sinh ngài ấy.

Long Văn Anh nhìn Dương Tuấn cười quỷ quyết, bên trong có chút kinh thường, sau đó xoay người rời đi, trước khi đi còn để lại câu nói.

- Cho người thêm một ngày, ngày mai là huyết nhật, thời điểm âm khí mạnh mẽ, Ma Long đại nhân sẽ phục sinh để dâng hon.

Huyết nhật, sáu mươi năm mới có một lần, khi ngân nguyệt tạo ra ngân khí, phân lại kim khí của thái dương, sinh ra huyết khí bao trùm tu tiên giới, thái dương từ bỏ kim khí, nhập huyết khí để luyện hoá, sinh ra ngày huyết nhật trên tu tiên giới.

- Một ngày này cũng chán, vào vui cùng Mộc Khuê vậy.

Dương Tuấn không chút lo lắng, điềm tĩnh tiến vào Không Gian Áo Hoá, đại chiến ba trăm hiệp cùng với Mộc Khuê.

.....

Ngày kết giới đóng lại còn 5 ngày....

Hôm nay là ngày huyết nhật, bầu không khí âm lạnh dị thường, hơi lạnh thấu xương, âm thịnh dương suy, khiến tất cả nữ tộc đều ở trong nhà, không dám ra ngoài, sợ bị nhiễm âm khí, hại đến tu vi.

Long Văn Anh bị một đem Dương Tuấn đến Ma Long Cổ Quan, nơi đây là một hang động tiền mặt trong núi đá, cửa vào thì chỉ là một khe hở vừa vặn một người đi qua, hơn nữa nơi này có huyền trận che đi linh giác, khiến không có ai thêm chú ý đến.

Bên trong núi đá là một hang động cực lớn, thạch bích cùng trần đá nối nhau cao hơn 500 trượng, có chút bụi bặm bám lên, nhìn chung có vẻ đã rất cũ kĩ, ở giữa hang động là một quan tài bằng đá khổng lồ, ầ nhất phải dài đến hai trăm trượng, cao 50 trượng, vô cùng hùng vĩ, xung quanh còn có xương cốt và vỏ kị mục nát, n sét chất thành núi, có lẽ người đến tiêu diệt Ma Long nhưng thất bại.

Dương Tuấn bị phong ấn tu vi trôi chảy một bên, Long Văn Anh thì từ nhẫn trữ vật lấy ra một đồng lịch kích lỵ nhỏ, mở nắp lỵ, nâng ta đồ lên xung quanh quan tài đá, một bên khác lấy ra một rương lớn thắm đẫm máu tươi, nhẩy lên quan tài đá, tại phần đầu quan tài có một lỗ đen sâu hút, đồ rương vào trong, bên trong là vô số long giác đủ màu.

Dương Tuấn vẫn thản nhiên đứng một bên quan sát, bởi vì dù có thế nào thì cơ thể này cũng bất tử, hệ thống sẽ tự động phục sinh, hơn nữa không phải Dương Tuấn không có cách giải bỏ phong ấn tu vi, cách đơn giản nhất là chỉ cần chết đi, khi phục sinh thì sẽ không bị phong ấn nữa.

Lạch.... Cạch.... Uỳnh....

Quan tài dài rung động kịch liệt, quan tài đá khổng lồ nứt vỡ rơi xuống như mưa, Dương Tuấn hơi dừng sức, cẩn lười, từ vọng vô cùng đơn giản.

Chưa đến hai giây sau, Dương Tuấn ngật trên mặt đất đứng dậy, phong ấn giải khai khiến cả cơ thể thoải mái, Khai Thế cảnh tầng 6.

Keng, Tụ Hồn giá trị đạt đến 99 vạn, thành kỉ chỉ sử dụng.

Bỗng nhiên âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, trong khi hắn đang suy nghĩ cách ngăn cản Ma Long hồi sinh.

- Tụ Hồn? Từ khi nào nó đạt đến giá trị như vậy? Sử dụng thì nó có tác dụng gì?

Keng, Tụ Hồn khi thu thập linh hồn sẽ ngẫu nhiên đạt đến giá trị nhất định, là do linh hồn bên trong Vạn Long Sơn, Chung Long Cẩm Địa và Ma Long Cổ Quan quá nhiều, hệ thống tự động hấp thụ, Tụ Hồn khi đạt cực hạn sẽ cho ra ngẫu nhiên một loại sức mạnh kinh thiên, Vĩnh Phong, Toàn Diệt, Hoá Thần, Hủy Tắc, v.v.

- Ghé gần như vậy?

Dương Tuấn sợ hết hồn, nếu đã vậy không thể không sử dụng như, nhiệm vụ vẫn còn đang chờ đây.

- Bạo Hồn...

Dương Tuấn lâm bầm, Tụ Hồn xung quanh Dương Tuấn bạo phát, hoá thành một loại lực khống thần bí, dung nhập vào trong cơ thể Dương Tuấn.

Keng, Tụ Hồn phát ra sức mạnh Hoá Thần....

[Hoá Thần]: trong một khoảng thời gian trở thành một tồn tại khủng bố, Tiền Ma có là gì? Pháp Tắc Thiên Đạo không thêm nhìn, nhẹ nhàng lên bóp nát tất cả.

→ Thời gian: 1 phút....

- Cái này, có khác gì Nhất Kích Tắt Sát? Bả hơn nữa ấy chứ.

Dương Tuấn trong lòng chấn động, nhưng lúc này không gian xung quanh cũng chấn động dữ dội, nắp cổ quan nổ tung, hoá thành bụi bặm phiêu đảng, từ trong quan tài nhỏ ra hai cánh tay đen kịt, móng vuốt sắc bén vịn lên thành quan tài, từ từ là từng cái đầu rồng với cổ dài nhỏ ra, đôi mắt đỏ ngầu hung ác.

Uỳnh....

Quan tài đá bạo nổ, bụi bặm tăn ra che khuất mọi thứ, bên trong con bả bụi đó là một bóng đen khổng lồ, cao đến 4, 5 trăm trượng, nhưng có vẻ là còn đang biến lớn.

Ầm....

Cuối cùng bóng đen biến hoá, hang động chật hẹp bị phá vỡ, Dương Tuấn đạp thần pháp kéo theo Văn Anh rời khỏi chỗ này, Ma Long phục sinh, cơ thể cao ngàn trượng che trời, một cái đầu rồng to khủng bố, trên lưng lại có vô số đầu rồng nhỏ đang đưa, hai cánh lớn như đại đao sắc bén chém đứt thương khung, đứng bằng bốn chân to như núi lớn, khí tức cường đại toả ra, nghiền ép âm khí đang thịnh vượng.

Keng....

Ma Linh: Ma Long Thượng Cổ.

Tu vi Nguyên Chấn viên mãn. (Tiên Hoàng tầng 9).

Mô tả: Là Đệ Tử Ma Linh của Ma Thần, tu vi suy yếu do chân linh không thể tu luyện, dùng tu vi bảo toàn thân xác.

.....

Ma Long sừng sững đứng giữa đất trời, trên người toả ra uy áp đáng sợ, Dương Tuấn đưa Văn Anh vào trong Không Gian ảo hoá, trước đó không chế tu vi nâng bằng một loại phù lục từ hệ thống, khi đẳng cấp đạt đến 15, cửa hàng bắt đầu bán ra gươm Phù Lục, gọi Khôn Vĩ Phù.

- Đáng tiếc cho người, vừa phục sinh liền ngủ say không tỉnh. Hiên.

Dương Tuấn đứng trên không trung, mở ra Tụ Hồn, trong một phút biến thành Thần, tồn tại vô thương, cả người Dương Tuấn phát ra ánh sáng mù vàng thần bí, thiên đạo quy tắc lần lượt không vận vẹo, một bàn tay khẽ nâng lên, Ma Long khó hiểu bị một lực khống nâng lên không trung, Dương Tuấn bóp nhẹ lòng bàn tay, không gian xung quanh Ma Long xua nên, thân thể khổng lồ nứt vỡ, tan thành mưa máu cực đại tưới lên toàn bộ Vạn Long sơn.

Keng, diệt sát Nguyên Chấn viên mãn, nhận được 3 tỷ Pháp Lực và Sát Điểm

Keng, lần đầu diệt sát vượt nhiều cấp nhân bốn, nhận 12 tỷ điểm

Keng, nhận được gói quà Siêu Cấp Vô Định Sát Nhân x2.

Keng, tu vì lên tục đột phá đến Khai Thể viên mãn. Độ kiếp: 3 ngày.

»»»[12 tỷ/3 tỷ] «««

Keng, hệ thống có thể thăng cấp đến phiên bản 1.5, tiêu hao 500 triệu sát điểm?

- Hừm, không tệ, nâng cấp hệ thống luôn vậy.

Dương Tuấn sau khi Hoá Thần thì kìm quang trên người biến mất, pháp tắc, hư không an tĩnh, Dương Tuấn cũng hạ xuống ngồi trên một tảng đá, trong đầu mặc niệm thăng cấp hệ thống.

Keng, tiêu hao 10 tỷ 500 triệu sát điểm, hệ thống thăng cấp đến phiên bản 2.5 cần 24 giờ.

- Há? Không phải chỉ có 500 triệu thôi sao? Tại sao đến hơn 10 tỷ? Hệ thống, mau trả điểm cho ta....

Dương Tuấn nước mắt lưng tròng, ruột đau như cắt, hệ thống người mau giải thích cho ta.

Keng, 500 triệu là nâng cấp lên 1.2, phiên bản 1.3 cần 1 tỷ, phiên bản 1.4 cần 3 tỷ 500 triệu, phiên bản 1.5 cần 6 tỷ 500 triệu. Tổng cộng 10 tỷ 500 triệu thừa kí chừ.

Phốc....

Dương Tuấn một ngụm máu phun ra ngoài, sát điểm vừa tìm được chưa gì đã bốc hơi gần hết, hệ thống người là ác thương, hắc, quả hắc.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Thập nhị hoàng đạo vị diện

Đa tạ đạo hữu Lục Tần Dương đã tặng hộ 200 TLT cho truyện..

.....

Tuấn và hệ thống cãi vã suốt một canh giờ, cuối cùng Dương Tuấn chịu thua hệ thống, ai bảo nó là chủ đây.

Keng, Không Gian ảo hoá của kí chủ của có thể tăng cấp, cứ mỗi 1m² sẽ tiêu hao 100 đăm điểm, tạo thêm một kiến trúc tùy theo kích cỡ sẽ tốn 1 vạn đến 100 vạn.

Keng, đăm điểm hiện có: 567.682,5.

- Hừ, đã vậy tạo ra một ngôi nhà đứng như nhà ta, nhưng kích thước tăng gấp 5 lần.

Keng, đo lường kiến trúc trong kí ức của kí chủ, nhà một tầng, chiều cao 5m, chiều dài 12m, chiều rộng 15m, diện tích là 600m², gấp 5 lần bằng 3000m², chiều cao tăng lên 10m, tạo thêm lầu hai, tiêu hao 35 vạn đăm điểm.

Một ngôi nhà khang trang và đẹp mắt xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, có một khu vườn rộng, hai tầng, ngói đỏ tường vàng, vô cùng rực rỡ.

Bên trong Không Gian ảo hoá, Mộc Khuê và Văn Anh cũng cảm thấy không gian bành trướng, rồi mọi thứ xung quanh thay đổi, cả hai xuất hiện trong một căn phòng khác.

.....

- Ờ ra cũng như thế...

Dương Tuấn gật gù, ờ ra hệ thống vẫn có chút việc làm vừa lòng hần.

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 1, nhận được 1000 vạn Pháp Lực.

Keng, Pháp Lực hiện tại....11 tỷ 560 triệu/30 triệu....

Yêu cầu độ kiếp: 3 ngày sau.

.....

- Nói đến tăng cấp mới nhớ đến cái kia Thần Hồn Sư Hoàng, không biết sau khi tiến cấp hình dạng như thế nào?

Dương Tuấn từ Hồn Tâm gọi ra Thần Hồn Sư Hoàng, bảy giờ nó đã trưởng thành, mỗi Thần Hồn đạt đến ngũ phẩm đều sẽ trưởng thành tối đa, bộ lông vàng kim óng ánh như vàng ròng, đôi mắt và răng nanh sắc bén như dao, có điều là nó vẫn chưa mọc ra bóm sư tử.

- Vẫn chưa có bóm sao? Đúng lý là nó đã trưởng thành rồi kia mà, hay có điều gì khác thường?

Dương Tuấn vuốt cằm suy nghĩ, bỗng nhiên nhớ ra một chương trình mà kiếp trước hần từng xem, ở Châu Phi, sư tử là loài vật chúa tể trên đồng cỏ và điều khiển Dương Tuấn muốn quý xuống đập đầu với hệ thống là, sư tử trưởng thành không có bóm, là giống cái.

- CMN, hệ thống, người đây là chơi ta phải không? Cho ta một cái Thần Hồn giống cái, vậy chẳng khác nào ta là một tên * sao?

Dương Tuấn trong lòng hừng hực lửa giận, khi nói xung thiên, đáng giận, lửa ta sát điểm cũng thôi, bảy giờ lại thêm lửa gạt giới tính Thần Hồn của ta bao lâu nay, nếu là các người, có thể nhận không?

Keng, là do kí chủ cách sống, ăn ở ra sao nên phải lĩnh quả báo....

Phốc....

Dương Tuấn bị hệ thống một lời chấn thổ huyết, ta làm gì sai à? Hệ thống, người đi ra, ta thể không dể người xuống.... đánh không chết không thôi.

- Hừ, xem như mày giỏi....

Dương Tuấn nén hết lửa giận, không tiếp tục nói chuyện với hệ thống, tiến vào không gian ảo hoá, xem nhà cũng như cùng các nàng.....

.....

Sau hai canh giờ vẫn vũ với Mộc Khuê và Văn Anh, mặc dù Văn Anh ban đầu có chút kháng cự, nhưng dưới ám y của Dương Tuấn thì cuối cùng nàng cũng bị khuất phục, gồng mình rút tinh hoa vào trong người các nàng. Dương Tuấn ngồi một bên suy tư, bỗng nhiên Dương Tuấn suy nghĩ ra một vấn đề, nếu mà Ma Tộc muốn phục sinh Ma Thần, mà cái kia thì linh đến từ Thần Giới, sau đó mới thành Ma, nói vậy thì ngoài Tiên Giới còn có Thần Giới, Ma Giới...?

Keng, phát động nhiệm vụ bắt buộc....

[Hoàn thành một trò chơi trong 101 Trò Chơi]

Ban thưởng: 200 vạn Pháp Lực, + nghề nghiệp ngẫu nhiên.

Thất bại: Hệ thống xoá bỏ tu vi....

.....

Cắt bỏ dòng suy nghĩ của Dương Tuấn, thông báo hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn.

- Hừ, làm thì làm...

Dương Tuấn hừ lạnh một tiếng, sau đó mặc niệm tiến vào không gian của 101 Trò Chơi.

Keng, kí chủ tiến vào thế giới Hoàng Đạo...

Mô tả: Thế giới Hoàng Đạo, trong một đại lục tên Thập Nhị Hoàng Đạo, mỗi một thế hệ trăm năm sẽ có 12 người được mỗi cung Hoàng Đạo chọn lựa, ban cho sức mạnh đặc biệt và khi họ trưởng thành đến 16 tuổi, họ sẽ tham gia đại chiến, chọn ra Hoàng Đạo chi Vương, người đứng đầu Thế Giới Hoàng Đạo, chương không mọi thứ, giống như Vương, người đứng đầu Thế Giới Hoàng Đạo, chương không mọi thứ, giống như một vị Thần.

- Nhiệm vụ số 1: Có được thân phận tên Thần Nhật Long, một thiếu niên nở còi, sinh ra không có đạo tính chiếu vào (Đạo Tinh chia làm Thanh Đạo, Ngâm Đạo và Hoàng Đạo), nhưng có chút sức mạnh nên trở thành đại ca, thích đánh nhau, biệt danh Sát Long.

Ban thưởng: 2 nươg thường nhiệm vụ, Hoàng Thiên Đạo Dâm Long, cứu tính xấp rỗng, sức mạnh khó tưởng tượng.

- Nhiệm vụ số 2: Đến trường Thiên Tinh, tìm kiếm Hoàng Đạo Bạch Dương, thách đấu, chiến thắng và thu phục.

Ban thưởng: 2 nươg thường nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ số 3: Đến trường Ly Ngọc, tìm kiếm Hoàng Đạo Kim Ngưu và Nhân Mã.

Ban thưởng: 2 nươg thường nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ số 3: Đến tỉnh Ty Lộc, tìm kiếm Hoàng Đạo Song Ngư và Bảo Bình.

Ban thưởng: 2 nươg thường nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ số 4: Đến Bình Long Sơn tìm Hoàng Đạo Thiên Bình.

.....

- Nhiệm vụ số 5: Đến rừng Phì Sa tìm Hoàng Đạo Bò Cạp (Thiên Yết) và Ma Kết.

.....

- Nhiệm vụ số 5: Đến trường tư thực Minh Bảo tìm kiếm Hoàng Đạo Xử Nữ và Sư Tử.

.....

- Nhiệm vụ số 6: Đến hải đảo Vỹ Long Đảo, tìm kiếm Hoàng Đạo Song Tử và Cự Giải.

.....

- Nhiệm vụ số 7: Trở thành Hoàng Đạo chi Vương....

.....

→ Tổng ban thường: 5 rương nhiệm vụ lớn, 1 vạn dân điểm.

.....

Quy tắc: Không thể sử dụng tu vi, nhưng vẫn có sức mạnh từ thể chất và một phần trăm pháp lực (200), túi đồ và cửa hàng hệ thống.

Kí chủ sắp tiến hành dung nhập vào thể giới Hoàng Đạo.....

Trước mắt Dương Tuấn loé sáng, sau đó cảm giác có sức mạnh lõi kéo cơ thể, chưa đến hai ba hơi thở thì nó biến mất, Dương Tuấn mở mắt phát hiện mình đang đứng trong khu vườn của một ngôi nhà, đứng gần một cái hồ nước nhỏ, bên trong có từng con cá Koi bơi lội.

Hình chiếu của Dương Tuấn hiện lên trong hồ, mặc dù mái tóc ngắn đi, nhưng dung mạo vẫn như cũ, cảm giác pháp lực trong cơ thể lưu chuyển yếu ớt, hơi có chút khó chịu, nhưng Dương Tuấn cũng mặc kệ.

Keng, quên nói với kí chủ, khi bạn bổ nhiệm vụ có chút sai sót...

- Hả? Sai sót? Chỗ nào?

Keng, nhiệm vụ số 7 là Hoàng Đạo chi Hậu, nhưng kí chủ dung nhập nên nhiệm vụ thay đổi, hệ thống giải thích để kí chủ thông nào, sau này sẽ bớt hời hợt.

- Hự? Chả lẽ thế giới này, Thập Nhị Hoàng Đạo đều là nữ?

Dương Tuấn thoát mồ hôi, vậy cái khoảng "thần phục" nghĩa là.....? Ta X....

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 1, nhận được Hoàng Thiên Đạo - Dâm Long.

[Dâm Long]: Hoàng Thiên Đạo do chín ngôi sao xếp thành hình rồng, vô cùng uy vũ.

- Sức mạnh:

- Long Thể: Sức mạnh của rồng, tốc độ, lực lượng, phòng ngự, tinh thần nhạy bén, trí tuệ siêu việt.
- Dâm Trảo: Đôi tay long hoả, tạo ra vẩy rồng, tăng cường gấp bội tốc độ, mang lực lượng kích thích cực kì ghê gớm.
- Dâm Nhãn: Ánh mắt dâm tà nhưng lại như cơ như không, đem lại cảm giác kì lạ khiến người bị nhìn trở nên bị kích thích.

.....

- Haha, cái này ta thích...

Dương Tuấn gò lên ngón tay cái, like một cái thật đậm cho hệ thống, cái này rất thích hợp.

Keng, phát động nhiệm vụ số 2, đến trường Thiên Tinh, tìm nữ sinh tên Mẫn Ý, Hoàng Đạo Bạch Dương, biệt danh Bạch Dương Vương Nữ.

- Được, đi nào....

Từ cửa hàng Dương Tuấn hay tạm gọi là Nhật Long, lấy ra một cái cặp, vác lên vai, mái tóc màu đen và áo sơ mi học sinh theo gió tung bay, vô cùng tiêu sái.

.....

P/S: Công việc tạm giảm đi, mỗi ngày có thể có 1c/1k5 chữ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Đổ Ta Đi.....

Đa tạ đạo hữu tdq1988 ủng hộ 100 TLT....

.....

Tinh Vũ Loan, trường cao trung Thiên Tinh, được ngay trị bởi Hoàng Đạo Bạch Dương hay Bạch Dương Vương Nữ đứng đầu, mọi hoạt động ầu đã đều bị cấm nhưng vẫn có thể thách đấu nhau trên Hoàng Đạo đài, nơi đây hầu hết là nữ sinh, chiếm 85% tổng học sinh, đều là Ngân Đạo và nam sinh hầu như toàn bộ đều là Thanh Đạo, có một số sơ hữu Ngân Đạo.

Dương Tuấn đi đến trường Thiên Tinh, một ngôi trường khang trang và đẹp để xuất hiện, tường sơn màu trắng tinh khiết, xây theo lối cân đối trái phải, ở giữa là tháp đồng hồ với mặt đồng hồ to to bở, bên trên còn có tháp chuông bằng đồng mạ vàng.

Một chữ Giàu...

- Thể chất Khai Thể cảnh viên mãn đã đủ mạnh rồi, vậy thêm cái Long Hoả kia thì sẽ thế nào?

Dương Tuấn suy nghĩ, sau đó ngay lập tức mở Long Hoả, hai cánh tay phải đầy bởi vẩy rồng màu đỏ, móng vuốt nhọn hoắt, có thể cắt đứt cả không khí.

- Hắc, không tệ, nhưng nếu cứ xài lực lượng thể này sao đủ trang sức?

Dương Tuấn cười hắc hắc, mở ra cửa hàng hệ thống.

Keng, hệ thống chỉ bán ra tạm thời kĩ năng phù hợp quy tắc vị diện này....

- 100 sát điểm

- Phong Nhãn: lưỡi dao sắc bén, có thể cắt được thép đặc 5cm.

- Hoả Cầu quái cầu dung hợp nhiều hoá nguyên tố, tạo ra sát thương đốt cháy hoàn kế độ, 100°C.

- Băng Lao: ngưng tụ lao nhọn bằng băng, tấn công đối thủ.

- Pháo Quyền: dùng hết lực lượng đầm một quyền cực mạnh vào không khí, nên nó lại như một viên pháo, oanh tạc vị trí cách kí chủ 3m.

.....

- 1000 sát điểm

- Thạch Vũ Nhãn: đôi mắt chứa đầy sự khiếp sợ, đánh vào sự sợ hãi trong nội tâm, hoá đá kẻ thù, chỉ khi thoát khỏi nỗi sợ hãi hoặc được người dùng thuật giải thuật thì mới có thể thoát ra.

- Lưu Tinh Hạ Thể: chỉ sử dụng được 1 lần 1 ngày, triệu hồi hư ảnh thần thạch rơi xuống vị trí hình tròn bán kính 5m, tạo ra vụ nổ lớn, tàn phá vô hạn.

- Siêu Cấp Võ Thuật Herjitsur gồm 12 thức, mỗi thức là một sức mạnh của một loại động vật được vô hoá, trở nên vô cùng mạnh mẽ khi gia tri thêm pháp lực.

.....

- Hừm, mua cái Siêu Cấp Võ Thuật này cũng được....

Keng, tiêu hao 1000 sát điểm...

Một luồng thông tin dung nhập vào não bộ Dương Tuấn, từng hình ảnh xuất hiện bên trong, hồ trảo, tượng chi, oa ngư (sên), thỏ, báo, điều cầm, v.v. với động tác kì lạ, một bóng người thực hiện những động tác ấy, Dương Tuấn nhớ như in nó vào đầu.

- Được, mặc dù vẫn sử dụng lực lượng nhưng ít ra vẫn có chút đẹp đẽ, đánh vào não.... Thạch Tượng Đà Cuộc...

Pháp lực gia trị lên chân phải, nếu nhìn kĩ thì nó trở nên bóng loáng, lực lượng bên trong vô cùng cường đại, Dương Tuấn một cước định đạp một lỗ lên tường tường Thiên Tinh thì một giọng nói vang lên...

- Nè, công trường không khoá đâu.

Một bóng người từ trong bức tường chui ra, là một người đàn ông trung niên, mặc đồng phục bảo vệ màu xanh lam, nở nụ cười nhìn Dương Tuấn.

- Hừ, chỉ là quen tay, à, quen chân...

Dương Tuấn rút chân lại, hết cả hồn, cứ tưởng là gặp quỷ rồi ấy chứ.

- Xin chào, ta là Lam Tường Vu, bảo vệ khu 3, Ngân Đạo Thiên Bích.

[Thiên Bích]: 12 ngôi sao xếp thành bức tường, khả năng điều khiển đá và dung nhập cơ thể vào tường hoặc kiến trúc có đá, còn có thể Thạch Hoá cơ thể, lực lượng tăng lên.

Vị bảo vệ tên Tường Vu vui vẻ nói chuyện với Dương Tuấn, lần đầu hẳn mới thấy có học sinh trường khác đến đây để phá tường vào trường học.

- À, ta tên Dương Tuấn, Thanh Đạo Xích Long.

- Ô, rất vui được gặp cậu, cậu đến thách đấu Bạch Dương Vương Nữ sao?

- Ừm, cũng gần đúng...

- Tôi khuyên cậu nên suy nghĩ lại, năng ta đáng sợ lắm.

- Không sao, có trò vui, phải chơi vui đã chứ...

Àm...

Vừa nói xong, Dương Tuấn một cước đạp bay một mảng tường bên cạnh Tường Vu, mảng tường nứt ra bay ra một đoạn gần 10m, kéo một đường rãnh dài trên sân trường. Tường Vu ngo ngắc, Dương Tuấn sử dụng pháp lực đạp lên thân pháp, tuy tốc độ kém xa nhưng cũng đã ngang bằng tốc độ âm thanh rồi.

- Cừu trắng a cừu trắng, đến đây cho ta "chấn" này.... Hắc hắc...

Dương Tuấn xuất hiện trong sân trường, cổ họng hét lớn, sóng âm vang vọng khắp trường Thiên Tinh.

- Hừ, kẻ nào dám nhục báng Nữ Vương?

- Ngạo mạn...

.....

Một nhóm nữ sinh mang theo cái tóc sừng cừu xoắn trên đầu chạy tới, trong trường Thiên Tinh ai cũng biết đây là Bạch Dương Vệ Đoàn hay nói đúng hơn là một lũ fan cuồng áo trắng mà thôi, nhưng bất cứ ai trong đó đều sở hữu Ngân Đạo vô cùng mạnh.

- Đến hay lắm, sử dụng Dâm Trào xem sao?

Dương Tuấn sử dụng Dâm Trào, hai cánh tay đây vẩy rỗng phát sáng ánh đỏ, bỗng nhiên không gian như chậm lại, nhóm nữ sinh kia cũng di chuyển chậm chạp, như đang quay slow motion vậy.

- Cái gì thế này?

Keng, Dâm Trào do Vô Thượng Dâm Long tạo ra, vượt qua qui tắc thời - không, có thể tùy ý sò, nắn, chạm, chọc các kiểu trong một khoảng thời gian, tối đa 5 phút.

- Ta X, kĩ năng bá đạo như vậy? Liệu có ngừng luôn thời gian được không?

Keng, có thể, giá trị pháp lực từ 100 điểm trở lên có thể ngừng thời gian trong 1 phút.

- Hừm, không tệ....

Dương Tuấn sở sò cầm, cười dâm tà, chân bước ra một bước, lập tức xuất hiện bên trong giữa nhóm nữ sinh, tựa như thần di vậy, nhưng là do tác dụng của Dâm Trào, một vườn trái cây cam, bưởi, quýt, nho rồi đến những vòng ba vãnh lên đang dung đưa chậm chạp.

- Khác khác....

Dương Tuấn cười dâm tà, bàn tay chớp đến một quả đào tiên to cỡ chàng trước mặt, nữ sinh này có mái tóc vàng óng xoả dài, đôi mắt xanh lam sợ hãi xoay chuyển, đầu chậm chậm nhìn về hướng Dương Tuấn, còn Dương Tuấn đã đặt hai tay lên nhào nặn đủ kiểu, nữ sinh mở miệng chậm chậm hét lên, trên mặt có thể thấy khói trắng bốc lên.

- A~ a~ a~ á~~~

Tiếng hét đáng yêu của nữ sinh vang lên chậm chạp, Dương Tuấn đổi ngay mục tiêu, bóp lấy bờ mông này rồi của nữ sinh khác, rồi lại đổi vị trí khác với nữ sinh khác nữa, tiếp tục hết 5 phút, cả nhóm nữ sinh mười mấy người đều ngồi bệt dưới đất, tay che ngực tay che mông, khuôn mặt đều đỏ bừng, đầu đều có thể thấy khói trắng bốc lên.

- Khác khác, đủ màu từ trắng đến đen, viền ren dụ dỗ, hình thù ngây thơ, còn có thái rông, ai lái kị...

Trong vòng 5 phút, tất cả nữ sinh đều bị Dương Tuấn sở qua cả ngực và mông, còn hít lấy một hơi tẩm tặc khen ngợi, gió lên ngón tay cái, sau đó nghiêng ngang bước qua các nàng, bước vào trong khu hợp học, Mẫn Ý Bạch Dương Vương Nữ đang ngủ ở lớp 3/2, tầng 3, là công việc hằng ngày khi đến lớp của nàng.

Nói về Mẫn Ý, nàng tuy có chút nóng nảy, ngạo mạn nhưng nàng rất nhiệt tình khi giúp đỡ người khác, nhất là ở ngoài trường học, cho nên có rất nhiều người yêu mến nàng, ngoài ra mái tóc bạch kim và dung mạo tuyệt sắc, vóc dáng quyến rũ của nàng cũng thu hút rất nhiều nam sinh.

- Ho~ Oáp...

Mẫn Ý ngủ gục trên bàn học ngồi đây, tay che miệng ngủ, tay vươn vai khiến hai quả đào này lên làm biết bao nam sinh sẽ thổ huyết từ mồm khi nhìn thấy cảnh này, đôi mắt xanh lam ngấn nước ướt át làm nàng trông vô cùng đáng yêu.

- Nữ Vương, có một nam sinh đến đây gọi ngài là cừu trắng, thuộc hạ đã cho Vệ Đoàn đi xử lí rồi ạ.

Một nữ sinh mặc quần áo hầu gái, mắt đeo kính, cúi người 90° nói với Mẫn Ý, vô cùng cung kính.

- Hum, hẳn từ trường nào đến? Là Thanh hay Ngân Đạo?

Mẫn Ý xoắn lọn tóc trong tay, khẽ nói, giọng nói êm ái vô cùng dễ nghe.

- Đồng phục có lẽ là trường Ishiyama, không rõ Đạo Tinh của hẳn có cấp bậc là gì?

- Vô dụng...

Ừnh...

Mẫn Ý vừa nói xong, cánh cửa bị khoá chặt cửa phòng học bị đá bay, cánh cửa đập lên bàn giáo viên, ép nó xuyên qua bức tường phòng học, dính hơn phần nửa vào tường.

- Cái gì thế? Vệ Đoàn đâu rồi?

- Nhóm nữ sinh kia à? Chắc đang xấu hổ chạy trốn hết rồi.

Dương Tuấn cười dâm tà, tay xoa xoa vào nhau, mở ra Dâm Nhân nhìn nữ sinh mặc đồ hầu gái này.

- A? Đứng mà.... Đứng là chỗ đó~ Nha~

Nữ sinh kia cảm giác thân thể bị sờ mó, sau đó tại chỗ rên rì như đang tự làm, ngất đi vì đã tiết thủy ướt cả bộ váy hầu gái.

- Uy lực mạnh thật....

Dương Tuấn cười mình, Dâm Nhân này không khác gì dâm được từ xa, uy lực có khi còn mạnh hơn gấp bội ấy chứ.

- Người đến tìm ta?

Mẫn Ý mỉm cười nói, bên trong mang theo sự kiêu ngạo và quyến rũ cực kì.

- Bạch Dương Vương Nữ?

Dương Tuấn nhìn nàng một lượt từ trên xuống dưới, mở miệng nói.

- Đúng vậy, rất cuộc người tìm ta có chuyện gì?

- Ta rất thật thà, "Đồ" ta nhé?

Dương Tuấn nhe răng cười, đưa lên ngón tay cái và ngón trỏ, động tác bần tèm với Mẫn Ý.

- Ê???????

Mẫn Ý đầu đầy đầy chấm hỏi, tự nhủ tên này bị điên hay CDSHT mất rồi?

Chương 20: Hoàng đạo sư tử xuất hiện

Trong lớp học, bây giờ nó đang bị bao trùm bởi sự im lặng, tình mạch đến nỗi cây kim rơi xuống cũng có thể nghe được nó rơi xuống đất như thế nào.

- Hử? Sai sao? Ta nhớ là như vậy mà.

Dương Tuấn vuốt vuốt cằm, mắt xoay chuyển, suy nghĩ.

- Phốc, haha, lần đầu ta thấy có người đến gặp ta rồi tỏ tình như vậy, người là người đầu tiên đấy, hử.

Cuối cùng Mẫn Ý nhận không được cười lớn, đôi mắt cong lại hình trăng khuyết cùng nụ cười như hoa nở trên môi, nhìn nàng giống một nữ sinh dễ thương hơn là một nữ vương Hoàng Đạo.

- Làm sao? Ở đây cấm của gái sao?

- Không cấm, nhưng đánh bại ta hãy nói.

Àm...

Mẫn Ý đứng dậy, tay vỗ bàn một cái, cái bàn như bị vật gì tông phải bay đi, lao đến trước mặt Dương Tuấn, bỗng nhiên nổ tung, bụi bặm mù mịt.

- Tung hoà mủ! Chạy rồi?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, phát hiện sự hiện diện của Mẫn Ý đã biến mất trong phòng học.

Mẫn Ý chạy đến sân trường, nơi mà sức mạnh của nàng đạt cực hạn là những nơi rộng rãi và bằng phẳng, nên mới đánh lạc hướng Dương Tuấn mà chạy đến đây.

- Đây rồi...

Ừnh...

Dương Tuấn đập cửa sổ nhảy xuống đất, thân hình đập xuống đất, mặt đất chấn động, khí kinh càn quét tứ phương, bụi bặm ngất trời, từng vết rạn nứt xuất hiện chi chít.

- Người là khi đột sao? Nhảy xuống cao như vậy?

Mẫn Ý nghiêng đầu nhìn Dương Tuấn hỏi.

- Hự, tâm ta tổn thương....

Dương Tuấn ôm ngực, mặt bất đắc dĩ mỉm cười đắng chát.

- Bạch Dương, Báo Hộ Đạo Tinh...

Mẫn Ý hét lên, trên đầu xuất hiện một đồng đốm sáng kì lạ, sau đó ghép lại thành một chòm sao, Bạch Dương, quần áo nữ sinh thay đổi, trở thành áo hai dây và váy ngắn bằng lông cừu màu trắng, trên đầu mọc ra sừng cừu màu nâu xoắn tròn lại, vô cùng dễ thương.

- Dâm Nhân...

Dương Tuấn sử dụng Dâm Nhân, đối với người bị nhàn vào sẽ bị kích thích thì người sử dụng có thể soi xuyên quần áo, phòng hộ của người khác.

- Ôi chà, chắc, chắc...

Dương Tuấn đứng tại chỗ tầm tắc, không để ý một cước của Mẫn Ý đang đến.

Bình.... Vào..... Âm...

Cú đá ngay vào bụng Dương Tuấn, hần như một quả bóng bị đá bay ra xa, găm chặt vào bức tường đằng sau lưng hắn.

Dâm Nhân vô dụng? Sự thật là Dâm Nhân chỉ khơi dậy dự vọng của một người lên mức cực đại mà thôi, còn Bạch Dương Hoàng Đạo là màu trắng tinh khiết, thanh thuần, vô dục.

- Khục, Dâm Nhân vô dụng ư?

Dương Tuấn ho vài cái, đứng dậy vô cùng chật vật, hần không muốn sử dụng pháp lực bảo vệ bản thân, đây là một cách rèn luyện cơ thể cho thời điểm độ cấp sắp tới.

- Dâm Trảo....

Dương Tuấn hét lên, đôi tay lần nữa phủ đầy vảy rồng màu đỏ, thời gian ngưng đọng, Mẫn Ý như tượng đá đứng im tại chỗ, động tác là đang lấy đá để đá Dương Tuấn lần nữa.

Keng, Dâm Trảo đã sử dụng tới đa 3 lần/ngày, cần 12h để hoàn lại.

Âm thanh hệ thống vang lên, Dương Tuấn cũng chẳng mấy quan tâm, sử dụng thần pháp tiến đến gần Mẫn Ý, hai tay đặt lên hai quả đào tiên của nàng nhào nặn mấy cái, cuối cùng cướp lấy tiểu hổ bằng lông cừu bên dưới.

Boong....

Thời gian tiếp tục chảy, Dương Tuấn đứng đối diện Mẫn Ý, trên tay còn cầm cái tiểu hổ khá ái kì dung đưa, Mẫn Ý giết mình cảm giác bên dưới có chút lạnh, mặt đỏ bừng, chân quỳ xuống đất, khóc thét...

- Hu oaa, người, người, người, oa...

Dương Tuấn mặc nơ hồ, mới lúc này hùng hùng hổ hổ, lấy đi tiểu hổ liền trở thành một bé gái khóc nhè, không thể tin được.

- Đừng, đừng khóc, ta trả lại đây...

- Hu hu oa-

Dương Tuấn mở hơi như hạt đậu lăn xuống má, hần càng nản nì, Mẫn Ý càng khóc lóc nhiều hơn.

- Hức, mẹ ta nói, nam nhân nhìn thấy tiểu báo của người thì phải giơ cho hần, ta không muốn đầu, oa-

Mẫn Ý nhắm nghiền mắt khóc lóc, bỗng cảm giác phía dưới không còn lạnh nữa, mở mắt ra thì Dương Tuấn đã biến mất, trên mặt đất còn có dòng chữ:

- Tại hạ bị mù, cáo từ...

Mẫn Ý nín khóc, miệng mím chặt, lần nữa rung rung nước mắt...

Oa~~~

(.....)

Dương Tuấn chạy từ trường Thiên Tinh về nhà, quên cả việc đập thần pháp, cứ thế chạy bộ hết 3, 4km, về đến nhà đã thở hổn hển như đang xxx.

- Hộc, hộc, con gái khỉ khóc, thật đáng sợ.

Dương Tuấn dùng tay áo quạt mồ hôi trên mặt, thì thầm, sau đó cởi bỏ giày, đi vào trong nhà, vừa đến căn phòng khách đã ngã đùng ra ngủ say.

Ọp... Ọp...

Tiếng sàn gỗ cũ kĩ chịu sức nặng của từng bước chân vang lên, một cô gái mặc kimono, tóc đen xoà dài đến lưng, bước đến bên cạnh Dương Tuấn đang say ngủ, vuốt ve mái tóc hần.

.....

Mẫn Ý sau khi khóc lóc muốn gầy lù suốt hai giờ thì hậm hực về nhà, trên đường tiện một đá liền đá thủng một lỗ trên tường, sát khi hậm hực khiến bất cứ ai cũng cảm thấy được, tránh xa nàng mấy trượng.

- Hừ, lùn nhỏ, thổi tha, đâm tà,....

Mẫn Ý mặt đỏ như gấc vừa đi vừa mắng Dương Tuấn, bỗng nhiên một người xuất hiện trước mặt nàng ta, làm nàng giật mình đá đến một cước.

Pặc....

Một cây quạt giấy mỏng manh giờ lên cán lại củ dái của Mẫn Ý, là một cô gái mặc áo len, tóc màu vàng óng ánh, đôi mắt sắc bén, lạnh lùng, phía dưới là hai quả đào tiên căng mọng, eo thon thả, chân dài vạt quần jean càng thêm thu hút tha.

- Có là ai?

Mẫn Ý cảnh giác rút chân, lùi về sau hỏi cô gái kia.

- Tiểu Bích Ngọc, 16 tuổi, học sinh trường tư thục Minh Bảo, Hoàng Đạo Sư Tử.

Cô gái کیا vui về mở miệng trả lời Mẫn Ý.

- Còn cô, Mẫn Ý, Hoàng Đạo Bạch Dương, học sinh trường Thiên Tinh. Tôi nói đúng chứ?

Bích Ngọc nói tiếp, nhìn Mẫn Ý mỉm cười hoà ái, nhưng Mẫn Ý lại cảm thấy như đang bị thứ gì đó đáng sợ nhìn vào.

- Cô, cô, sao cô biết tôi?

- Không quan trọng, tôi có việc quan trọng cần cô giúp....

- Việc gì?

- Chà qua là.....

- Là sao?

Mẫn Ý thấy Bích Ngọc ấp a ấp úng thì bực mình, gần giọng hỏi.

- Ừm, thì là, thì là tôi bị lạc đường, cô chỉ đường tôi đến chỗ tàu điện ngầm được không?

- Ừm, hướng đó đi.... Hề????

Mẫn Ý mặt mư hỏ, hôm nay đã có hai người hỏi nàng một câu mà khiến nàng sắp rối trí, hôm nay ta xuống giường sai hướng sao?

- Làm sao, đi đường nào?

Đôi mắt Bích Ngọc phát sáng, nhìn Mẫn Ý đầy chờ mong.

Qt- Ôt-

Bỗng nhiên một âm thanh xáu hổ vang lên từ bụng Bích Ngọc, nàng ta xáu hổ quay mặt đi, tay ôm lấy bụng, ngồi xổm xuống.

- Haiz, về nhà ta đi, ta làm vài món cho người...

- Ừm, đa tạ người.... Ta sáng nay đi lạc khỏi đoàn du lịch, đã thế còn đánh rơi ví tiền, hic...

Mẫn Ý thờ dài, nói với Bích Ngọc, còn Bích Ngọc thì thút thít kể khổ này nọ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Gặp mèo thần máu dâm?

Hơ oáp~

Dương Tuấn ngủ một giấc thì tỉnh giấc, vươn vai một cái, bỗng tay chạm phải thứ gì đó vô cùng mềm mại, đàn hồi như lò xo.

- Gì vậy?

Dương Tuấn đưa tay bóp vào vật đó một cái thật mạnh, cảm giác co giãn đàn hồi truyền đến, hai quai đảo tiền to đùng treo trước mặt Dương Tuấn, tay hẳn không ngừng nhào nặn chúng.

- Ừm, nhũ, um...

Một tiếng kêu rên nhỏ nhẹ như con mèo nhỏ vang lên, Dương Tuấn đập thân pháp biến mất, xuất hiện ở góc tường gần đó, một cô gái mặc kimono đang ngồi ở đó, hai tay ôm má, mặt đỏ bừng ra vẻ rất hường thụ, điều đặc biệt là cô ta có tai và đuôi của mèo.

- Cô là ai?

- Nyan, ta là Mèo Thần của căn nhà này, có muốn tiếp tục không?

Cô gái tự xưng là Thần Mèo này cởi bỏ kimono, để trệ ngang ngực, hai quai đảo khùng lấp ló, ở giữa là khe hở sâu hun hút.

- Hệ thống? Công năng dò xét vẫn sử dụng được chứ?

Keng, vẫn sử dụng được, bắt đầu dò thông tin....

Keng.....

Nữ Yêu Nekogami - Thần Mèo.

..... Hắc Mị Miêu...

Tuổi 156. Xứ nữ.

Tu vị Ước đoán thấp nhất → Phái Linh tầng 6

Mô tả: Là một loại yêu quái mang đến may mắn và sự bình an cho mỗi ngôi nhà.

.....

- Thực sự là Mèo Thần?

Dương Tuấn ngồi xuống sàn nhà, điềm tĩnh hỏi cô gái Thần Mèo kia.

- Hề? Không thích nữa sao? Ờ, đúng vậy, ta là Mèo Thần.

Mị Miêu kéo chiếc áo kimono lên, nhìn Dương Tuấn thờ dài nói.

- Ta nhớ là Mèo Thần chỉ là bức tượng thôi mà, làm sao lại có thể có nhân dạng và đi lại thế này?

- Không đâu, bọn ta cũng như con người thôi, tự do tự tại, muốn làm gì làm.

Mị Miêu tay nâng nâng hai quai đảo tiền, miệng nhỏ mở ra, nói.

- Ôm, vậy tôi đi tắm đây....

Dương Tuấn lảng tránh Mị Miêu, mở tủ đồ lấy quần áo mới, bước vào nhà tắm, đóng sầm cửa lại.

- Phù, cô ta đúng là đáng sợ.

Dương Tuấn thở phào, cõi bỏ quần áo, bơm nước ấm vào bồn tắm, hơi nóng tản ra sương mù bao trùm căn phòng, ngắm mình trong một cảm giác thoải mái cực kì đáng lên, phiền muộn một mối đều tan biến.

Cạch....

Bỗng cửa phòng mở ra, Mị Miêu quần một cái khăn tắm, tóc dài búi cao, bước vào trong phòng tắm, cõi bỏ khăn tắm, thân hình quyến rũ lấp ló bởi khói trắng càng thêm dụ hoặc.

- Àch, cô vào đây làm gì?

- Tất nhiên là đi tắm rồi..

Mị Miêu bước vào trong bồn tắm, ngồi đối diện với Dương Tuấn, hai gò bồng đảo lấp ló dưới làn nước ấm, bên trên ừng hừng bóng loáng.

- Có không thể đợi tôi tắm xong hay sao?

- Loài mèo chúng ta rất ghét nước, nhưng nếu có con người cùng tắm sẽ không sợ nữa.

Mị Miêu điềm tĩnh nói, nhưng ẩn ẩn trên môi có nụ cười dâm đãng.

- Có muốn làm gì thì làm...

Dương Tuấn nhắm mắt hưởng thụ làn nước ấm áp, từng lỗ chân lông dần nở háp thu nhiệt độ, cự vật bên dưới cũng thấy thoải mái nên trở nên cứng rắn, bỗng cự vật bị thứ gì đó kẹp chặt, ma sát trên dưới, ngay cả phần đầu cũng không tha.

- Khặc, cô làm gì đấy?

- Chẳng phải anh nói tôi muốn làm gì thì làm sao?

Mị Miêu trả lời, đôi chân dài như con rắn quấn lấy cự vật, mà sát không tha một tắc thịt nào, cự vật ngâm nước nóng đã thoải mái giờ còn được mát xa thì càng thêm cương cứng, đến nỗi bàn chân của Mị Miêu cũng không thể ôm hết nó được.

- Ân, to quá đi..

Mị Miêu mỉm cười liếm liếm môi, về mặt vú cùng dụ hoặc, bắt đầu tiến đến ép ngực vào tay Dương Tuấn, tay đưa xuống dưới tiếp tục công việc đang dở.

- Haiz, lão thiên, à nhầm, hệ thống, người đây là ép ta.

Dương Tuấn trong lòng thầm mắng hệ thống, vị diện này do hệ thống tạo ra, vậy người ở đây cũng là do hệ thống sáng tạo.

Keng, vị diện này là thật tồn tại, hệ thống không có tạo ra, kì chi đây là đang vu khống người tốt.

- Há? Người không tạo ra? Vậy mọi thứ ở đây đều là thật?

Keng, đúng vậy, chỉ có thân phận của kí chủ là do hệ thống bật hack thiên đạo để tạo ra, chứ kí chủ không hề có sự tồn tại ở đây.

- Ấc, nếu vậy ta đây là xuyên không?

Keng, có thể nói như vậy, nhưng đúng hơn là linh hồn kí chủ đi du lịch xuyên qua thời gian- không gian thôi.

- Vậy ta có thể mang người từ vị diện này về tu tiên giới không?

Keng, có thể, nhưng chỉ khi độ Hào Cầm của họ đạt trên 90 điểm và họ đồng ý.

- Tốt lắm...

Trong lúc Dương Tuấn đang nói chuyện với hệ thống, Mị Miêu đã của xuống nước, ngâm lấy cự vật mà mát như đang mát kem vậy, cái lưỡi điêu luyện quấn lấy cự vật, chốc chốc lại dùng đầu lưỡi nhón mà chọt vào miệng nhỏ nhỏ của cự vật.

- U, từ khi nào mà, ta xuất đây~

Dương Tuấn bất ngờ nhận ra hành động của Mị Miêu, cảm giác thư khoái dâng lên, không kìm được ôm lấy đầu Mị Miêu, cự vật bên dưới bùng nổ, tinh hoa như thác bắn thẳng vào trong vòm họng Mị Miêu.

- Ừm, ừm, ừc, ừc~

Mị Miêu rên rí không thành tiếng, cổ họng linh hoạt lên xuống, nuốt lấy từng ngụm tinh hoa đậm đặc của Dương Tuấn, không để chảy ra ngoài dù chỉ một giọt.

- Ân, ta tắm xong rồi, ta ra ngoài trước đây....

Mị Miêu đứng dậy, nói, vừa định bước ra khỏi bồn tắm đã bị Dương Tuấn kéo lại, lưng nàng dựa vào ngực hắn, hai tay nghịch hai nụ hoa của Mị Miêu.

- Nha~ Đùng có chỗ đó, a~

Mị Miêu rên rí, thân thể không chịu ngồi yên di chuyển, cho mật động cọ sát lên cự vật, nụ hoa bên trên dần căng cứng, mật động co bóp, mở ra, tiết ra một dịch ẩm nóng.

Bỗng Dương Tuấn bỗng Mị Miêu lên, bước ra khỏi bồn tắm, đặt nàng xuống cái ghế nhỏ, lấy xà phòng đổ lên người và tóc Mị Miêu, dùng vòi sen tưới nhẹ lên, gội đầu và chà rửa khắp cơ thể Mị Miêu.

- Ân, ha, hi....

Dương Tuấn chà rửa khắp nơi trên người Mị Miêu, lúc đi qua hai quả đào tiên thì ngừng lại, nhào nặn nó thành đủ loại hình dạng, một lát lại nắm lấy nụ hoa, day nhẹ nhẹ, bên dưới cự vật nóng hổi cứ chọc vào lưng Mị Miêu, làm nàng rên rí liên tục.

Chuyển dần xuống mật động, ngón tay Dương Tuấn chui tọt vào trong, cọ lên từng tắc thịt mềm mại, ẩm nóng bên trong, hơi ướt át vì Mị Miêu đã xuất ra một lần.

- Ừm, chỗ đó, đó sướng quá~

Mị Miêu mỉm môi, cảm thụ từng cơn sướng khoái đang dâng trào, hai tay tự xoa bóp ngực mình, để mặc Dương Tuấn đã cho ngón tay thứ hai vào bên trong.

- Nha~

Cuối cùng Mị Miêu cong người lên, mật đạo bóp chặt hai ngón tay của Dương Tuấn, một dòng nước ẩm nóng tiết ra, uớt nhẹp bên ngoài mật đạo, Dương Tuấn đưa hai ngón tay lên mát một cái, vị ngon ngọt như mật ong, càng mát càng thấy ngon, Dương Tuấn đi đến trước mặt Mị Miêu còn đang ngây ngất, đẩy nàng ngồi xuống sàn nhà, mở rộng mật động, đưa cái lưỡi linh hoạt như rắn vào trong, liếm sạch từng giọt mật dịch còn sót và đang tiết ra.

- Ân, đừng mà~ Bẩn lắm...

Mị Miêu cố đẩy đầu Dương Tuấn ra, nhưng lại không có chút sức lực nào, cuối cùng ôm chặt đầu Dương Tuấn vào mật động, xuất ra lần thứ ba, một dịch ngọt như mật ong đều đều bị Dương Tuấn nuốt chửng.

- Hắc hắc, lau khô người nào....

Dương Tuấn ngừng lại, dùng vòi sen gội rửa xà phòng trên người cả hai, sau đó dùng khăn tắm lau đi lớp nước bóng loáng trên da thịt Mị Miêu, hai bàn tay cũng chẳng có chút nghiêm túc nào mà tiếp tục đùa giỡn bộ vị nhạy cảm của nàng.

Dương Tuấn lau xong thì bế Mị Miêu vào phòng ngủ, đặt nàng lên giường, sau đó bất ngờ hôn lên môi Mị Miêu một nụ hôn vô cùng nồng cháy.

- Ừm, ừm, ha~

Mị Miêu ú ớ, đưa lưỡi mềm của mình cho lưỡi Dương Tuấn quấn lấy, nước dãi chảy ra ngoài khoe miệng cả hai, hai người trao nhau một ánh nhìn đầy yêu thương...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Thiên bình - tử hình

Dương Tuấn bế Mị Miêu lên chiếc giường ở góc phòng, trao nàng một nụ hôn nồng cháy, sau đó mon trón lần da trắng nõn mềm mại như nhung của nàng, cuối cùng bàn tay ma quái kia chạm đến mật động, hai ngón tay linh hoạt chui tọt vào trong chọc ngoáy, bàn tay còn lại không chịu ngồi im mà hướng lên trên nhân rần rại quá đỗi, sau đó cúi người ngâm lấy nụ hoa mát chùn chụt.

- Ân, chỗ đó, sướng quá~

Mị Miêu tay cũng tình quái lần nó xuống dưới, đột ngột nắm chặt cự vật, tập kích bất ngờ khiến cự vật càng thêm bành trướng, co giật, nhưng không có xuất ra, Mị Miêu nhè nhẹ mon trón cự vật, thỉnh thoảng ấn nhẹ lên miệng cự vật, nắn bóp hai quả tròn bên dưới.

Phụt..

Mật động bị quấy phá thì bóp lại, bên trong tuôn ra ào ạt mật dịch, hai ngón tay Dương Tuấn ướt đẫm, thấy thời điểm đã đến, Dương Tuấn xoay chiều, đặt Mị Miêu nằm xuống giường, cự vật hùng dũng chỉ thiên, kẻ sát mật động đang hé mở.

- Ta cho vào đây, nếu đau thì nói với ta nhé.

- Ừm...

Dương Tuấn và Mị Miêu thì thầm, đầu cự vật nhẹ nhàng chui vào mật động bé nhỏ đáng yêu, cự vật khá lớn nên chui vào khá khó khăn mặc dù đã có mật dịch bôi trơn.

- A, to quá ~

- Thêm chút nữa nào....

Cự vật nhẹ nhàng chui vào trong mật đạo, từng tắc thịt mềm mại ẩm nóng bóp chặt cự vật, giống như không muốn nó thoát ly, ở trong mật đạo mãi mãi, nhưng cự vật vẫn tiếp tục tiến lên, chạm vào bức màn mỏng manh thì dừng lại, Dương Tuấn đưa tay vuốt đi những sợi tóc rối loạn trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Mị Miêu, đôi mắt màu xanh lam ướt át, khiến ai nhìn vào cũng không muốn làm đau nàng.

- Ừm, chàng cứ tiếp tục đi, ta không sao đâu....

Mị Miêu quay mặt sang một bên, đó bùng mật, vô cùng đáng yêu.

- Vậy ta tới nhé....

Dương Tuấn đẩy hông, cự vật không chút thương tiếc xuyên qua phòng hộ, trượt trên mật đạo ẩm ướt, chạm đến bên ngoài hoa động trình nguyên, máu tươi rí rí chảy ra ngoài, thấm đẫm từng chút lên cự vật còn bên ngoài, mật động Mị Miêu không chứa hết được cự vật kia.

- Hiiii, nó đau....

Mị Miêu mỉm cười thoải mái, dòng nước mắt rơi xuống, mái tóc màu đen của nàng thay đổi, ấn ấn có một màu trắng tinh khôi đang thay thế cho màu đen, nhưng nó vô cùng chậm rãi, Dương Tuấn cũng không phát hiện, mà cúi người hôn lên đôi môi của Mị Miêu, hông di chuyển nhẹ nhàng, cự vật mãi lên mật đạo, mật dịch vô tận tiết ra không ngừng, con đau xư nư dần dần giảm bớt.

- Chẳng làm mạnh hơn đi ta, ta không còn đau nữa...

Sau khoảng năm phút, Mị Miêu ôm cổ Dương Tuấn nói, hai bên má đỏ ửng hồng, miệng thở ra từng làn hơi nóng ấm, Dương Tuấn nhận được tín hiệu thì hồng ngưng lại, sau đó bất ngờ thúc mạnh, cự vật đập lên hoa động, Mị Miêu bị thốn đến há hốc miệng.

- Hắc, này thì dụ dỗ ta này, nhận lấy.

Dương Tuấn cười dâm tà, hồng mệnh mẽ đi chuyển, cự vật ra vào mặt động nhanh như chớp, hoa động hứng chịu từng đợt và đập thì đầu hàng, cửa động hé mở, cự vật lên hùng dũng xông vào.

- Nya, sướng, sướng quá, là ta từ lâu đã thích chàng rồi, à, á, ư, với lại hôm nay là kì động dục mạnh nhất của loài mèo mà, ư, ưm....

Mị Miêu bị Dương Tuấn đẩy mạnh đến miệng há hốc, không ngừng rên rí và giải thích, nhưng chưa hết câu đã bị miệng Dương Tuấn chặn lại, ú ó.

- Vậy nàng phải sinh cho ta một đám mèo con đây....

- Ân....

Dương Tuấn thả mồi Mị Miêu, cự vật rời khỏi mặt động. Dương Tuấn bế Mị Miêu lên, cự vật từ phía dưới đâm lên, hai tay Dương Tuấn thô xuống dưới, nhào nặn hai quai đào tiền to đùng đầy dụ hoặc của Mị Miêu.

- Hắc hắc, mặc dù là mèo nhưng lại chỉ có hai nụ hoa thôi, không phải là sáu..

Dương Tuấn vừa đẩy hồng vừa véo hai nụ hoa màu hồng phấn trên đào tiền, vừa cười trừ chọc Mị Miêu.

- Mèo, ta cũng là con người mà, hya....

Mị Miêu hai tay vòng dưới chân ngực, miệng há hốc, mặt động bóp chặt cự vật, hoa động phun ra ào ạt mật dịch, đầu cự vật hé mở, bơm đầy tinh hoa hoa động, mặt dịch cùng tinh hoa hoà trộn chảy ra bên ngoài, ướt đầm ga giường.

- Hử, cuối cùng ta cũng ăn được chàng rồi..

Mị Miêu nằm trong lòng Dương Tuấn, miệng nhỏ vừa cười vừa nói, dụi đầu vào gần hơn trong lòng Dương Tuấn.

- Đúng là Miêu Tinh dụ dỗ nam nhân, xem ta xử lý nàng...

- Nya, chàng lại cứng nữa rồi sao?

- Hắc, ta lúc nào cũng sẵn sàng....

Dương Tuấn vùng người dậy, đặt Mị Miêu vênh mình lên, cự vật ngay lập tức chui tọt vào trong, hồng và miệng va đập vào nhau bành bạch, trong căn phòng vắng ra không ngừng tiếng thờ hồn hên và âm thanh rên rí dâm dục của một đôi nam nữ.

(.....)

Trời nhanh chóng sụp tối, Dương Tuấn cuối cùng cũng dừng lại, nhìn Mị Miêu nằm ngai say trên giường, ním cười vuốt ve mái tóc của nàng, đôi tai trên đầu động đậy, có vẻ rất thích thú khi được xoa đầu, Dương Tuấn mặc quần áo, ra ngoài, tiến đến cửa hàng tiện lợi 24h, mua thực phẩm ăn liền cùng nhiều thực phẩm tươi.

Trên đường quay trở về, con hẻm nhỏ bỗng chìm trong bóng tối, từng cơn gió lạnh thổi qua, trông như một cảnh trong phim kinh dị vậy, nhưng Dương Tuấn chỉ quan tâm, cứ tiếp tục bước đi.

Xoạt... Pập...

Bỗng nhiên trong bóng tối sâu thẳm lao ra một cánh tay trắng trẻo, chặc chặc là của một nữ nhân, nhắm đến cổ Dương Tuấn, nhưng lại bị Dương Tuấn chụp lấy, kéo một cái, nhưng cánh tay đó lại tan biến thành những đốm sáng nhỏ như đom đóm vậy.

- Là ai? Xuất hiện đi...

Dương Tuấn cảnh giác nhìn xung quanh, nhưng bất ngờ khi từ trong bóng tối bước ra vô số cô gái, giống nhau như đúc thì khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc màu xanh lam, đôi mắt đen nhánh, đến quần áo nữ sinh, cùng một động tác bước đi như người máy, sau đó ngừng lại không di chuyển nữa, nhưng gần như là bao vây lại Dương Tuấn bên trong.

- Tại sao có nhiều người như vậy? Lại còn giống như đúc? Chị em sinh chung yer Mẹ Âu Cơ?

Dương Tuấn đầu đầy đầu chằm chằm, nào bộ đều giống như đồng to, rồi tỉnh rồi mà.

- Nhà người, sự xuất hiện của người là vì phạm Thiên Đạo công bằng, Hoàng Đạo Thiên Bình phán quyết từ hình....

Bỗng nhiên cả trăm cô gái đồng thanh nói, chỉ tay về phía Dương Tuấn, bầu trời bỗng chiếu sáng cả một vùng trên đầu Dương Tuấn, một cái cân có với hai đầu treo màu hoàng kim không lồ từ trên trời rơi xuống, Dương Tuấn cảm giác sức ép dữ dội, nhưng không thể di chuyển, cuối cùng bị cân cán không lồ đè xuống, thế nát xương tan, con hẻm nhỏ bị tàn phá, gần đó lại là khu đất trống, nên không có một ai, một lỗ thủng đường kính 5, 6m xuất hiện, bên trong là một đồng màu thật nhầy nhụa.

Sau đó cả trăm cô gái hoá thành đốm sáng li ti, biến mất giữa hư không, Hoàng Đạo Thiên Bình, nắm giữ sự công bằng cả thế gian, chỉ cần nơi nào có dù chỉ một chút tin ngưỡng công bình, cô ta sẽ xuất hiện, sức mạnh cô ta là sự phán xét từ vong và Thiên Bình phán thần.

Ừng ục....

Đồng huyết nhục dung nhập vào nhau, kiến tạo lại một thiếu niên khoảng 15, 16 tuổi, ngoài Dương Tuấn có thể là ai, lúc này hẳn thì phào nhẹ nhõm, lúc này thật đáng sợ, một kích tất sát lại không thể né tránh, nếu Dương Tuấn không là Bất Tử Nhân thì đã tan tành hi vọng quay trở về phục thù.

- Phù, quay trở về thôi, thức ăn đều tan nát hết rồi... Haiz....

Dương Tuấn nhìn đồng thực phẩm vừa mua đã tan tành thì thở dài, bước khỏi cái hố mà trở về nhà, đúng là số đen mà, Thiên Bình nàng ta hãy đợi đấy, ta sẽ không ăn năn đến căn không còn thì ta không xứng là người sở hữu Dâm Hiệp hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Dung nhập kí ức đi của gái

Ngày thứ ba Dương Tuấn ở trong vị diện Thập Nhị Hoàng Đạo, bên ngoài chỉ mới trời qua ba giờ mà thôi, ti lệ thời gian là 1:24, một ngày bên trong chỉ bằng một giờ bên ngoài, nên dù Dương Tuấn ở đây cả tháng thì bên ngoài cũng chỉ hơn một ngày mà thôi.

Dương Tuấn ngồi ở hiên nhà hướng ra vườn suy nghĩ, khi tìm hiểu nhiệm vụ hệ thống giao cho cũng như độ Hào Cẩm hệ thống nói lúc trước thì Dương Tuấn mới phát hiện, nhiệm vụ số 1 lại có thêm dòng Tiến Độ: 50%, hệ thống gái thích là Dương Tuấn đã tìm được Bạch Dương và "đánh bại" nàng ta nên hoàn thành được một nửa, tiếp theo phải "thần phục" thì phải làm độ Hào Cẩm với Mẫn Y đạt ≥ 80 điểm, sau đó ăn rằng ta nữa là hoàn thành.

Độ Hào Cẩm phân chia như:

- 0→5: Vô cùng ghét bỏ, không thể ở cùng một chỗ.

- 6→10: Ghét bỏ, không thích đối diện với đối phương.

- 11→15: Có chút hảo cảm, nhưng không thích giao tiếp.

- 16→20: Hào cảm tốt, giao tiếp thân thiện.

- 21→30: Yêu thích nhưng không quá nhiều.

- 31→40: Yêu thích, ngưỡng mộ, sùng bái.

- 41→50: Có chút tình cảm yêu thương.

- 51→60: Thề non hẹn biển.

- 61→70: Yêu nhau sâu đậm.

- 71→80: Tình yêu không thể chia cách.

- 81→90: Hệ thống ban giấy đăng kí hôn nhân (v nói chung giống như là kẻ ước tình yêu ấy).

- 91→100: Xác định tình yêu không bao giờ đổi thay.

.....

- Hừm, hệ thống, có cách nào khiến ta mau chóng tăng Hào Cẩm với người khác hay không?

Dương Tuấn suy nghĩ, chuyện tán nữ nhân tăng Hào Cẩm thì hẳn xin quý, tuyệt không thể làm được, chỉ biết trông chờ vào hệ thống.

Keng, kí chủ có thể mua bán Siêu Cấp Cửa Gái Đại Chương được viết nguyên tác bởi Hoa Tâm Đại Dâm Thần hoặc mua kí ức của những bậc thánh nhân của gái.

- Thật là vãi chưởng, còn có cách này sao? Mau cho ta xem.

Dương Tuấn mồm rở, nhưng bỗng chốc khuôn mặt vui vẻ thay bằng sự im lặng vô tận, sắc mặt dần biến thành màu đen...

[Siêu Cấp Cửa Gái Đại Chương]: quyền đại chương viết ra 999 cách của gái cũng như từng bước thực hiện chi tiết đến nỗi đưa trẻ 8 tuổi cũng có thể của đồ đại nữ thần xinh đẹp lạnh lùng, do Hoa Tâm Đại Dâm Thần sáng tác, mang theo đại đạo và quy tắc Cửa Gái bên trong từng văn tự.

Giá: 6 tỷ sắt điểm...

Lưu ý: Chỉ có thể sử dụng trong vị diện 101 Trò Chơi.

.....

Kí Ức Thánh Nhân Cửa Gái

[Kí Úc của Thánh Ngã]: Lấy từ vị diện Anime To Love - ru, Rào, khi dung nhập vào thì mọi hành động đều được tính toán sao cho vị trí khuôn mặt đập vào hay bàn tay đều chạm vào những vị trí "thủ vị".

Tác dụng: Mỗi lần ngã chuẩn tăng 10 điểm Hoà Cầm, có thể bạo x2.

Giá: 3 tỷ 5000 vạn sát điểm....

[Thánh Cưa Gái]: Lấy từ vị diện Anime, một thiếu niên dùng cả thanh xuân để phá đảo toàn bộ game Cưa Gái 2D, trở thành vị thánh đã cưa là phải đổ....

Tác dụng: Mỗi từ ngữ ẩn chứa nghệ thuật kì diệu, Hào Cầm +2 mỗi câu, có thể bạo kích.

Giá: 2 tỷ 8000 vạn sát điểm....

[Thánh Hất Hơi]: Lấy từ vị diện Anime, hất hơi sẽ thổi bay y phục của các nữ nhân trong hình tròn đường kính 8m

Tác dụng: Hào Cầm +5 mỗi khi có người bị thổi bay y phục.

Giá: 4 tỷ 2000 vạn sát điểm....

.....V.V.....

Sát điểm hiện tại: 12 tỷ 1500 vạn.

- Hắc, quá hắc, một tỷ đã vài tỷ sát điểm, thật đáng sợ....

Keng, kì chi xin hãy lấy nào ra xem có huy không còn nếp nhăn? Kí ức và Đại Chương vô cùng trân quý, có thể nói là vô giá, hệ thống chịu bán ra đã là phương đức ba đời của kí chủ rồi mà còn mắng hệ thống ta hắc thương, có tin ta tăng giá hay không?

Hệ thống mắng lại Dương Tuấn, âm thanh từ bảng lệnh máy móc nhưng lại ẩn ẩn có chút tức giận bên trong.

- Ai da, hệ thống đại gia bớt giận, ta sai, là ta sai rồi...

Dương Tuấn lập tức lật mặt, trở nên ngoan ngoãn lạ thường.

Keng, bây giờ có mua huy không?

- Ta mua, ta mua kí ức của Thánh Ngã Rào....

Keng, tiêu hao 3 tỷ 5000 vạn sát điểm, mua và dung hợp kí ức....

Dung hợp.....1%.....5%.....

Trong lúc hệ thống dung hợp kí ức, Dương Tuấn ý niệm đi vào cửa hàng trang bị, vào mục Đế Khí.

- Vẫn là nên xài kiếm....

[Đế Khí - Kiếm].....

• Thái Bạch Tinh Kiếm, Đế Khí ngũ phẩm, có Đế Linh tứ phẩm Tinh Kiếm, tăng cao uy lực kiếm pháp gấp bội.

Giá: 3000 vạn sát điểm.

(Đế Linh, là linh trí của Đế Khí, hiện thân dạng linh hồn như Thần Hồn).

• Từ Trúc Thanh Kiếm, Đế Khí lục phẩm, Đế Linh ngũ phẩm Từ Trúc, mừng trên tay tinh thần thanh tịnh, ý chí không thể lung lay.

Giá: 3200 vạn sát điểm.

• Tự Kiếm Phi Kiếm, Đế Khí bát phẩm, Đế Linh bát phẩm, muốn là kiếm tức là kiếm, muốn là đao tức là đao, chuyển đổi vô hình, uy lực vô song.

Giá: 5800 vạn sát điểm.

• Minh Lôi Kiếm, Đế Khí cửu phẩm, Đế Linh cửu phẩm, thanh kiếm do Lôi Kiếp tẩy phạt, kiến tạo mà ra, uy lực như Lôi Kiếp.

Giá: 6200 vạn sát điểm.

.....

- Ủa, vẫn là chọn vũ khí khác, hay là tìm một cái gậy lớn, đập một cái mạng theo Nhất Kích Tắt Sát thì sao nhỉ? Ý hay, chọn thử Đế Khí xem....

[Bổng Khí].....

• Bình Thiên Bổng, Đế Khí tứ phẩm, một bổng che trời, đánh nát thương khung, Đế Linh tứ phẩm.

Kỹ năng +: Bình Thiên Đại Bổng, một bổng biến lớn đường kính 50 trượng, dài 200 trượng, đập xuống đại lực khủng bố.

Giá: 2 tỷ 3000 vạn sát điểm.

• Kim Cô Bổng, Đế Khí ngũ phẩm, là pháp bảo bản mệnh của Tề Thiên Đại Thánh, Đế Linh ngũ phẩm nhưng được hệ thống cường hóa thêm, chiến ý vô song, có thể phát ra Bổng Uy, chấn nhiếp toàn phần.

Giá: 3 tỷ 4000 vạn sát điểm.

• Tinh Không Hư Bổng, Đế Khí thất phẩm, được Hư Không quy tắc tự nhiên tạo thành, uy lực kinh khủng.

Kỹ năng +: Hư Không Đà Bổng, một bổng vô tận như hư không, pháp lực giá trị càng nhiều sẽ càng biến lớn, uy lực vô biên.

Giá: 5 tỷ 2000 vạn.

• Tuyệt Sát Bổng, Đế Khí cửu phẩm, Đế Linh cửu phẩm, chứa đầy Hủy Diệt quy tắc, một bổng xuất ra cận bã không còn.

Kỹ năng Bổng Pháp: Hủy Diệt Lục Bổng 6 thức....

Giá: 8 tỷ sát điểm.

.....

- Chà chà, cái này ta thích rồi đây....

Dương Tuấn nhìn hàng chục Đế Khí hệ Bổng này thì thêm nhỏ dãi, nhưng nếu mua chúng thì cũng cần Bổng Pháp thích hợp mới phát huy được uy lực cực hạn, trong túi vẫn còn hơn 8 tỷ sát điểm, tốt nhất vẫn là mua Tuyệt Sát Bổng, có cộng theo Bổng Pháp thì tốt hơn.

Keng, tiêu hao 8 tỷ sát điểm mua Tuyệt Sát Bổng, còn lại 6000 vạn sát điểm.

Tuyệt Sát Bổng là một đại bổng dài khoảng 2m, tròn 30cm, điều khắc hình rồng màu đen quấn quanh mỗi nửa bổng, hai đầu bổng có mũi nhọn nhỏ, nhưng rất sắc bén, cả thanh bổng toát ra khí tức Hủy Diệt kinh thiên.

Trong đầu Dương Tuấn xuất hiện một bộ công pháp kì lạ, có bóng đen diễn tập từng động tác, in sâu vào trong đầu Dương Tuấn, bây giờ hẳn có thể sử dụng hai thức đầu của Hủy Diệt Lục Bổng.

Đang lúc này thì kí ức cũng dung hợp thành công, đôi mắt nhắm lại của Dương Tuấn mở ra, thiên địa chung quanh bổng có những đường lên kết mỏng như sợi tơ, vô cùng vô tận, nhưng Dương Tuấn lại nhìn thấu và nắm rõ chúng như đã quen thuộc từ lâu.

Đây là sức mạnh của thánh ngài khi được hệ thống cường hoá, tính toán ở cấp độ kinh khủng, vô cùng chuẩn xác với mỗi động tác, cử chỉ của mình.

Hành trình của Thập Nhị Hoàng Đạo của Dương Tuấn chính thức bắt đầu....

.....

P/S: Hô Bình Gọi Thích).....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 24: Sọc xanh huyền thoại

Tác: Tính cách mìn có hơi lập dị, có lúc nghiêm túc chuẩn ngẫu, có lúc tà tà biến thái, diễn diễn khủng khủng, nói chung là không bình thường mxx h.

.....

Ngày thứ tư, Dương Tuấn cả buổi sáng không ngừng nghỉ cây cuốc với Mị Miêu, buổi trưa lần nữa đến trường Thiên Tinh, tìm Mẫn Ý làm nhiệm vụ, bất ngờ thay rằng ta đã đến trường Ly Ngọc, tham gia sự kiện thường niên tên Hoàng Chiến, mỗi trường lập ra một đội khoảng 10 người, tham gia 3 vòng đấu với nội dung khác nhau, trường chiến thắng sẽ có phần thưởng lớn.

- Cũng thật tiện lợi, nhất tiền song điều...

Dương Tuấn đạp lên thần pháp, hướng trường Ly Ngọc chạy đi, trường Ly Ngọc cách trường Thiên Tinh 50km, nên phải đi bằng phương tiện giao thông, còn Dương Tuấn đạp thần pháp chạy đi thì cứ như The Flash vậy, khoảng 1 phút đã tới nơi.

Trường Ly Ngọc cực lớn, hôm nay lại trang trí vô cùng lộng lẫy, học sinh ra vào tấp nập, cười nói vui vẻ, nhưng khi Dương Tuấn xuất hiện thì sự im lặng bao trùm, bởi vì trên người hắn toà ra một loại "Y" kì lạ, làm người khác lạnh gáy.

(Chiến ý, dã mỹ, tà ma ý hợp lại).....

- Ô, mi cay? Cho ta một suất cấp độ cao nhất...

Dương Tuấn lang thang trong con đường quán ăn của trường Ly Ngọc xây dựng lên để phục vụ nhu cầu ăn uống của các học sinh, ngồi xuống và hô to.

- A, à, có, có ngay..... Cấp độ 20 một suất lớn...

Người bán hàng giật mình típ bắp nín, gọi người chuẩn bị cho Dương Tuấn, còn những học sinh khác thì tránh xa, vì đang có một đám nam sinh tóc nhuộm màu khuyên xảm trở các kiểu, chuẩn đầu gấu học đường vênh váo bước đến sau lưng Dương Tuấn đang xì xụp ăn mì, chốc chốc mũi lại phải ra khói trắng

- Mày là thằng nào dám vào địa bàn bọn tao?

Một tên nam sinh tóc đỏ bước đến đặt bàn tay thô to của hắn lên vai Dương Tuấn, giọng hách dịch nói

Xoạt..... Ưc.....

Sợ mì cuối cùng trời xuống cổ họng, thờ một hơi thoải mái, Dương Tuấn ngay lập tức thay đổi sắc mặt, từ bình thường nghiêm túc trở thành lạnh băng, sát ý cuộn cuộn.

- Lão, không trả lời bỏ à? Xem đám...

Tên nam sinh hét lên, nắm tay nắm chặt, đám một quyền đến mặt Dương Tuấn, tuy nó có chút lực lượng do Thanh Đạo của tên này gài trị lên thì có lực lượng kinh khủng, nhưng đối với người thường mà thôi, còn Dương Tuấn không phải người bình thường và không bình thường ở nhiều ngầu.

Bình.....

Bỗng nhiên một cây bông điều khác biệt đẹp từ hư không xuất hiện, quá nhẹ ngang vai tên nam sinh này, lực lượng khủng bố bộc phát, tên kia như viên đạn ra khỏi nòng, bay ra xa xa, đập lên mấy gian hàng liền tiếp mới dừng lại, không chết cũng trọng thương thập tử nhất sinh.

- Aaaaa.....

- Đánh nhau rồi...

Đám đông học sinh hét lớn, sau đó tản ra càng thêm xa, chỉ biết nấp ló quan sát.

- Đánh nó.....

Cả đám nam sinh còn lại sau khi thất thần một lúc thì giật mình tỉnh lại mà hét lên, xông lên vùng quyền vùng cước đánh Dương Tuấn.

Còn Dương Tuấn vừa nãy dùng thứ nhất của Tuyệt Sát Bổng, Tuyệt Bổng, một bổng không thấy tung tích, Dương Tuấn thu lại Tuyệt Sát Bổng, dùng tay không nghiền chiến, à không, phải nói là nghiền ép....

Ầm.... Ầm....

Từng tiếng động lớn như công trình xây dựng vang lên, bụi cát, gió lớn thổi bay mấy gian hàng xung quanh, những học sinh phía xa cũng tò mò chuyện gì đang xảy ra.

Bụi bặm tán đi, một cảnh tượng khó tin vào mắt xuất hiện, mười mấy tên nam sinh đầu ghim chặt dưới mặt đất, chân hướng lên trời thẳng tắp như cột trụ, Dương Tuấn một tay vẫn còn cầm suất mì kia mà chén sạch suất cấp còn lại.

- Rác rưởi, giết các người chỉ làm bẩn tay của ta.

Dương Tuấn phun một câu xanh rờn, sau đó xoay người rồi đi, để lại cả sân trường im lặng như tờ và không để ý từ một cửa sổ phòng học trên tầng 4 có một đôi mắt sắc bén như một xạ thủ nhìn vào hắn, là một nữ sinh với mái tóc ngắn màu nâu, mắt tròn xoe xinh xắn, làn da trắng tuyết, phía dưới là hai quả đào tiền hơi lớn, vận lên đồng phục nữ sinh bỏ sát càng làm nó thêm căng tròn.

Trong một phòng cầu lạc bộ, một nữ sinh với mái tóc dài màu hoàng kim, đôi mắt đen tròn trăn trăn ngập chiến ý, mặc trên người đồng phục thể thao khiến hai quả đào khủng căng tròn lên, mông vênh lên như một mọt người khác chạm vào chúng, trên môi lại treo một nụ cười đầy áp vui vẻ khi một nữ sinh khác thì thào vào tai nàng.

- Haha, vui rồi đây.....

.....

Dương Tuấn đi loay quanh trường Ly Ngọc, bắt nạt từ đầu một mũi tên xé gió lao tới, rất may phản ứng của Dương Tuấn rất nhanh, nếu không mũi tên kia đã nhất kích tất sát cự vật yêu quái.

- Là ai? Ai dám ám sát đệ đệ ta?

Dương Tuấn cảnh giác hết lớn, đệ đệ quá sợ hãi nên co lại thành tiểu đệ đệ rồi đây này, không làm ra lý lẽ là không được.

- Tốt, có thể né được mũi tên của ta, người rất giỏi.

Từ một góc cây bước ra một thiếu nữ nhỏ nhắn đáng yêu, mái tóc ngắn màu nâu, đôi mắt tròn xoe long lanh, nhưng lại vô cùng sắc bén như đại bàng, trên tay cầm cung gỗ và gò tên đeo sau lưng, nói với Dương Tuấn.

- Tiểu muội muội, tuổi nhỏ không nên chơi cung, mà khoan, ngực có chút không đúng.

Dương Tuấn nhìn thiếu nữ chỉ cao 1m5 này nói, sau đó phát hiện bên dưới là hai quả đào tiền căng mọng không bình thường thì thất lên.

- Ai là tiểu muội muội, ta đây là thiếu nữ 16 tuổi rồi đây.... Hử...

Thiếu nữ 1m5 tức giận dậm chân nói với Dương Tuấn, về mặt đó bùng vì tức giận của nàng cộng thêm vẻ ngoài trẻ con thì làm Dương Tuấn nhận cười không được, trong lòng ẩn ẩn có xúc động đến xoa đầu nàng một cái.

- Hử, tiểu muội muội, nói với ca, tại sao nhắm đến tiểu huynh đệ của ca?

- Aaaa, tên khốn kiếp, ta không phải con nít.... Chết đi...

Thiếu nữ bộc tức giương cung, một mũi tên sắc bén xé gió lao đến giữa trán Dương Tuấn, hắn cũng nhắm mắt giả vờ trang bức, hai ngón tay dùng thế kiểm hiệp định kẹp lại mũi tên thì hắn đã lằm.

Bên trong mũi tên có chứa Hoàng Đạo lực.

Thiếu nữ này là Hoàng Đạo Nhân Mã, Hạ Tiểu Vi, là đội trưởng của câu lạc bộ bắn cung trường Ly Ngọc, biệt danh Cung Thủ loli.

Pháp.....

- Hử..... Ta X.....

Mũi tên bằng tinh thiết đặc chế, nhẹ, sắc bén, xuyên thủng cao, nhưng không gây hại cho người khác vì ai cũng biết sử dụng Đạo Tinh phòng thủ, nhưng Dương Tuấn thì khác, đã ngu còn trang bức, mũi tên xuyên qua giữa trán, xuyên thẳng qua đầu, nhất kích tất sát.

Phịch.....

Dương Tuấn từ thì ngã xuống đất, Tiểu Vi bộc tức bỗng nhận ra điều này, mặt biến sắc, quỹ xuống bên cạnh Dương Tuấn từ thì trợn mắt há mồm, run run rút ra mũi tên của mình, máu tươi bắn lên không trung như vòi phun nước.

- Huu, ta giết người rồi sao?

Tiểu Vi che mặt, nước mắt lăn xuống má, không còn giọt máu trên mặt, vô cùng sợ hãi.

- To nh? Mềm nữa chứ, ừm, rất đàn hồi...

Bỗng nhiên giọng nói trầm ấm mang chút ấm và vang lên, Tiểu Vi giật mình, sau đó cảm giác hai quả đào tiền của mình bị bàn tay thô bạo nắm bóp, Tiểu Vi ngay lập tức vùng dậy, ngã ngổ về sau.

Người vừa sầm sừ vừa phê bình vừa nãy không ai khác là Dương Tuấn, tên này phục sinh lên tay chân ngửa ngậy, làm chuyện quen tay, nhưng chưa hết, khi Tiểu Vi ngã về sau, Dương Tuấn trong đầu bắt đầu tính toán, khả năng cao nhất là giả vờ tay Tiểu Vi kéo phải cả vạt của hắn, sau đó hắn ngã về trước giống như là bị kéo đi, tay chân nhình nhện để cả vạt vào tay Tiểu Vi, hai tay chống hai bên mặt nàng, mặt đối mặt, mắt nhìn mắt, rất chi là ngon lành lẳng mạn.

Keng, Hào Cầm bạo kích + 10, Hào Cầm hiện tại 32.

- U, ừm, người chưa chết sao?

Tiểu Vi mặt đỏ bừng, tím nằng đang đập mạnh, hai tay run rẩy, quên đi hành động lúc ý của Dương Tuấn.

- Mỹ nữ trước mặt ta chưa ăn..... Khặc, ta chưa làm quen thì sao chết được.

Dương Tuấn dùng nét mặt chân thật nói, nhưng thực chất là do kì ức của Thánh Ngà mà ra, chứ thực sự là trong lòng Dương Tuấn đang hỗn loạn cực kì, tìm đâu sắp này ra ngoài, Thánh Ngà không chỉ biết nghĩ thôi đâu, mà còn biết dùng khuôn mặt chân thành, lời nói mặt ngọt mới có thể có hậu cung được chứ.

- Ta, ta, ta thực sự là mỹ nữ sao?

Keng, Hào Cầm +2.

- Đúng vậy, nếu nàng không là mỹ nữ thì ta chắc chắn rằng trên đời này không ai là tuyệt sắc giai nhân.

Keng, Hào Cầm +3.

- Uhm, cảm ơn người....

Mặt Tiểu Vi đó không thể đó hơn, chân chà sát vào nhau, vô cùng ngứa ngáy.

- Đội trưởng à, chị đầu rồi?

Bỗng nhiên có tiếng gọi vang lên, Tiểu Vi giật mình, định dấy Dương Tuấn ra nhưng hắn đã biến mất, trong lúc còn ngẩn ngơ thì một vài nữ sinh chạy đến nói chuyện với nàng, trong khi Dương Tuấn ẩn trong tán cây, đứng trên một cành cây xoa cằm, nói.

- Thật không ngờ, là sọc xanh huyền thoại....

.....

P/S: Cầu Thích ♥....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Trường Ly Ngọc Tan Tành

Dương Tuấn lần nữa đi tìm Mẫn Ý, nếu không hoàn thành hết nhiệm vụ sẽ không thể thoát ra, nên cần nhanh chóng ăn nạng, không, của nạng trước đã.

- Nàng ta đi đâu rồi? Nè, trường Thiên Tinh thành viên đang ở đâu?

Dương Tuấn đi xung quanh tìm kiếm vẫn không thấy, cuối cùng tìm được một tên nam sinh đang nằm rũ rượi ở góc hành lang như đang phê cần lên hỏi, mặt hắn trắng bệch không còn một giọt máu, giống như lâm vào tuyệt vọng trầm trọng.

- Họ ở trong phòng này, xong, xong cả rồi, aaa....

Tên nam sinh lim bầm, sau đó tự ôm đầu gào lên, giống như kẻ bị điên vậy.

- À khoan, thiếu một thứ....

Dương Tuấn định mở cửa phòng thì chợt nhớ ra điều gì đó, từ cửa hàng hệ thống mua một đoạn vải đỏ, quần ngang đôi mắt, giống như cosplay thành thầy tu mù vậy.

- Tốt....

[Vải đỏ Thầy Tu Mù]: dùng để che mắt, tạo nét cool.

Hiệu ứng + 1 hấp dẫn (Gia tăng 1 Hào Cầm với người khác).

.....

Dương Tuấn mang lên vài đồ, sau đó dùng pháp lực cảm ứng chung quanh, giống như dùng pháp lực để nhìn vào đàn kiến, kinh mạch hay Hồn Tâm vậy, nhìn được những thứ mắt thường không thể thấy, mở cửa phòng bước vào, Dương Tuấn phát hiện Mẫn Ý đang ngồi cách đó không xa, nhưng trên khuôn mặt xinh đẹp đó lại là sự lo lắng và tuyệt vọng chông chênh.

Nhưng điều đáng chú ý hơn, rất nhiều học sinh khác cũng ngồi ở đó, nhưng xương cốt, nội tạng bị gãy nát, tổn thương trầm trọng, giống như bị vật gì đó vừa lớn vừa nặng đập lên, mới có tình trạng này.

- Thật tàn nhẫn, các cậu có sao không?

Mẫn Ý lo lắng nhìn chung quanh, đến giờ từng từng người một, sau đó lại tuyệt vọng ngồi phịch xuống ghế lúc này, tất cả không ai chú ý đến Dương Tuấn.

- Nè, nè, các người bị cái gì vậy?

Dương Tuấn hỏi lớn, sự chú ý nhanh chóng đưa đến, nhưng chỉ trong chớp mắt lại quay về sự tuyệt vọng, chỉ có Mẫn Ý là còn chú ý đến. Dương Tuấn.

- Người đến một làm gì? Đi đi, ta không muốn nói chuyện với người.

- Ai gọi, ta đến tìm người nha, đừng vô tình như vậy chứ.

- Người không thấy tình trạng của chúng ta hay sao? Ta không rảnh rồi nói chuyện với người.

- Ta thấy họ bị thương nặng như vậy, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Nói đi, ta có thể giúp bọn họ.

- Thật sự? Người có thể giúp bọn họ sao?

- Thật....

Mẫn Ý lựa chọn tin tưởng Dương Tuấn, sau đó bắt đầu kể, các học sinh này cùng Mẫn Ý đến tham gia sự kiện lần này, nhưng sự kiện năm nay có chút khác, năm nhất Tịch Khai Như, Hoàng Đạo Kim Ngu, chỉ thích đánh nhau nên đến thách đấu Mẫn Ý, nhưng các học sinh này đến muốn giáng hoà, nhưng bị nàng ta thẳng tay đánh trọng thương, chỉ còn Mẫn Ý và một vài người là không bị thương nặng.

Và khi sự kiện kết thúc, trường thua cuộc sẽ bị mất đi một nửa quyền lợi trợ cấp như tiền lương giáo viên, thuốc, vật dụng, đạo cụ liên quan đến các môn học, có thể sẽ gây một trường học phá sản, đóng cửa.

- Thuốc này cho bọn họ uống đi....

Dương Tuấn từ cửa hàng hệ thống mua một mấy viên Phục Thương Đan, chỉ tốn không đến hai ngàn sát điểm, vì đây là loại đan dược không có mấy tác dụng với tu tiên giả, nhưng với phạm nhân những người này thì chính là Tiên Đan.

- Người sẽ không đầu độc bọn họ chứ?

- Hừ, ta muốn giết bọn họ thì bây giờ liền giết ngay, cần gì đầu độc họ.

Keng, Hào Cầm bạo kích +4 với Mẫn Ý, đạt 32 điểm.

- Được, ta tin người....

Mẫn Ý lựa chọn tin tưởng Dương Tuấn, sau đó cho từng người uống đan dược, xương cốt nổi lên nhau vang lên tiếng lạch cạch giòn giã, có người bị thương nội tạng thì phun ra một ngụm máu đen, nội tạng nếu mắt thường có thể nhìn thấy được thì sẽ thấy chúng đã phục hồi nguyên vẹn, giống như chưa có bị thương bao giờ vậy.

- Khục khục, ta khoẻ rồi...

- Khệ, cảm giác như vừa được tái sinh vậy...

Các học sinh bị thương từng người đứng dậy ho nhẹ, sau đó cảm thấy, Mẫn Ý lúc đầu còn lo lắng thì bây giờ dùng ánh mắt đầy sự cảm kích nhìn Dương Tuấn.

Keng, Hào Cầm bạo kích +8. Đạt 40 điểm

- Các người vẫn còn chưa khoẻ, hãy nghỉ ngơi, mọi việc còn lại để ta lo.

Dương Tuấn mỉm cười, sau đó xoay người rời đi, một đợt Hào Cầm liên tục tăng lên, Mẫn Ý cũng ngay lập tức chạy theo Dương Tuấn, trong lòng nàng bỗng nhiên có chút cảm tình với Dương Tuấn, làm nàng vô cùng khó hiểu.

(.....)

[Câu lạc bộ thể dục]

Dương Tuấn theo sự chỉ dẫn của Mẫn Ý đến đây, vì Tịch Khai Như là đội trưởng của câu lạc bộ thể dục này.

Àm....

Cửa phòng bằng tinh thiết bị một cuộc đá bay, mốp mốp đập lên bức tường đối diện, trong phòng câu lạc bộ cực lớn này chỉ có 3 người, là Tịch Khai Như với mái tóc dài màu vàng óng, còn lại là một nữ sinh và nam sinh, thần hình rắn chắc, lực lượng dồi dào.

- Haha, đến phục thù sao?

Khai Như gác cằm lên đầu gối, mỉm cười nhìn Mẫn Ý và tên dị hợm Dương Tuấn, mặc đồng phục học sinh lại cos Thầy Tu Mù, bị điên sao?

- Trâu vàng nh? Lâu lắm chưa ăn thịt trâu xiên nướng.

Dương Tuấn cười ha hả, nói một câu làm nữ sinh và nam sinh kia nắm tay nắm chặt, nam sinh kia nóng nảy đặt quyền vào mặt Dương Tuấn.

- Hắc,..... à chó.....

Dương Tuấn nở nụ cười, sau đó bỗng nhiên cả người biến mất, xuất hiện bên hông tên nam sinh, dùng võ thuật đá một cước vào vai tên nam sinh, lực lượng bùng nổ, tên nam sinh như viên pháo bay vụt đi, đập vỡ một mảng tường rồi tiếp tục ho đi, xuyên qua sân bóng rổ và lớp hội họa đang được sử dụng mới dừng lại.

Dương Tuấn đứng tại chỗ thu chân lại, trên đó còn bốc lên khói trắng, miệng treo một nụ cười thoải mái....

(Combo tốc biếnv).

- Ahaa, sức mạnh không tệ, mua vui cho ta đi...

Khải Như nọ nụ cười, chân nhẹ nhàng đáp xuống sân nhà, nhưng lực lượng lại bộc phát dữ dội, sân nhà nứt ra như mạng nhện, sóng xung kích thổi mạnh một cái, mọi thứ đều bị hất bay như cỏ bão trong nhà vậy.

Ồ.....hổng....

Đạo Tinh lo lắng trên đầu Khải Như, hư ánh một con trâu lớn màu vàng xuất hiện, trên đầu Khải Như dài ra cặp ngưi giác màu vàng nhọn hoắt, tuy thân thể vẫn nhỏ nhắn, thon thả nhưng bên trong là lực lượng khủng bố vô cùng.

- Lật bàn đây.....

Hai bàn tay trắng nõn của Khải Như đâm xuống sân nhà, lực lượng khủng bố tách ra đại địa, cả phòng cầu lạc bộ và một mảng lớn đất bị xé ra, giống như xuất hiện động đất 7, 8 độ Richter vậy.

.....

Cách xa đó, trong một căn phòng, một người đàn ông trung niên nhìn qua cửa sổ, nhìn tình cảnh chấn động đáng kinh thi tắc đầu, cười khổ.

- Con bé đó, lại đi phá hoại trường học nữa rồi.

Sau đó ông ta lấy ra một cái xi mát phôn, nhấn gọi một cái, bên kia có giọng nói của một cô gái êm ái ngọt ngào.

- Ngồi Tịch tổng cần nhờ tôi làm điều gì chẳng?

- Quách Hiểu Vân, tôi cần cô đến ngăn cản Khải Như, dùng Hoàng Đạo lực Xử Nữ của cô tạm phong ấn con bé lại một thời gian đi.

- Vâng, Tịch tổng, tiền lương là 3 tỷ đấy.

- 3 tỷ? Tôi cho cô 5 tỷ cũng được, nhanh lên.

- A, tôi mới thay thẻ mới, để tôi nhỏmà thẻ đã rồi gửi cho ngài ngay.

5 phút sau.....

Hiểu Vân - Xin lỗi, tôi vẫn chưa nhớ ra nó.

Tịch Thiên Minh - "....."

15 phút sau.....

Hiểu Vân - Tôi vẫn chưa nhớ ra, để tôi đi tìm tấm thẻ vậy.

Tịch Thiên Minh - Haiz, không cần nữa, chắc có lẽ tôi nên gọi đội xây dựng đến dọn đồng đồ nát kia thì hơn.

Hiểu Vân - "....."

.....

Bên này, Dương Tuấn và Khải Như đối chiến thì không hề biết cuộc đối thoại của hai con người kia, mà lúc này, 1/3 trường Ly Ngọc đã gần như bị phá hủy, khoản800m² đã thành đồng đổ nát.

Ầm....

Dương Tuấn bị một quyền của Khải Như đập bay, cây lên mặt đất thành một đường rãnh dài, nhưng lại không có chút bị thương, lăm lăm một tý mà thôi.

- Hà học, học học...

Nhưng Khải Như lại vô cùng mệt mỏi, dùng toàn lực để đánh Dương Tuấn nhưng chỉ tàn phá kiến trúc mà thôi, còn hân một chút thương tổn cũng không có, khiến nàng càng tức giận đánh càng hăng.

- Vui rồi chứ?

Dương Tuấn xuất hiện trước mặt Khải Như, mỉm cười hỏi một câu, nhưng lại làm nàng ta càng thêm tức giận.

Băng....

Một ngón tay nhanh như chớp đặt lên trán Khải Như, một bóng nhẹ nhàng gõ lên đó, nhưng lực lượng cường đại lại bộc phát, khí kinh lan rộng ra phía sau, bụi bặm ngất trời bị thổi bay, kiến trúc tàn dư hoá thành cát bụi, Khải Như ngo ngác đứng tại đó, tóc dài tung bay, nét mặt không thể tin, ngời bệt xuống đất.

Vừa này tay nàng không bị thương nhưng não bộ lại được trải nghiệm một loại lực lượng cường đại đến ghê tởm mà nàng chưa thể đạt tới, hay đúng hơn là nàng không thể chạm đến xuyệt qua, làm nàng như vừa đi một vòng qua Quỷ Môn quan vậy, trái tim nhỏ giống như ngừng đập.

- Mẫn Ý à, chúng ta chạy thôi...

Dương Tuấn hét lớn lên, sau đó giống như ảo thuật biến mất tại chỗ, Mẫn Ý phía xa một mơ hồ, ngón ngang trong gió, tại sao chạy à? Mà khoan, ngắm lại thì nơi này.....

..... Chạy à.....

Mẫn Ý giống như bị ma đuổi chạy đi phương xa, để lại một đám khói bụi nghi ngút, nữ sinh đang giao đầu với nàng cũng mơ hồ, nhận ra trường học đã bị tàn phá trầm trọng thì cũng ngồi bệt xuống, thì thào

- Xong, trường học lại xây lại lần 5. Huhu.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: quot;chiếnquot; thập nhị hoàng đạo

Dương Tuấn chạy khỏi trường Ly Ngọc, cũng quên để ý đến Mẫn Ý và các thành viên khác, chạy một mạch về nhà, về đến nhà thì đập vào mắt hắn là hình ảnh phê phom của Mị Miêu nằm trong phòng khách, cầm trong tay quả cầu bằng len mà đứa gờn như mèo vậy.

- Mèo, anh về rồi...

Mị Miêu quý gối, người đưa về phía trước, tay phải co lại để sát má, giống như một con mèo mừng chủ nhân về.

- Phải, thật là một môi mà...

Dương Tuấn ngã xuống sân nhà, một môi kinh khủng pháp lực tiêu hao quá nhiều, cần thời gian khá lâu để khôi phục lại, vì vậy bây giờ Dương Tuấn không khác thường dân là mấy.

- Nyan, chẳng sao vậy? Làm như vừa mới đi lững nhặng với ai về vậy đó.

Mị Miêu xoa xoa đầu Dương Tuấn, trên đó thấm đầm mồ hôi, chứng tỏ hẳn bây giờ rất mệt mỏi.

- Mị Miêu à, ta mệt rồi, đừng làm phiền ta...

Dương Tuấn úp mặt xuống sân nhà xoa xoa tay, sau đó bắt lấy cái đuôi của Mị Miêu kéo một cái, làm nàng cả người run lên bắn bật, mặt đỏ bừng.

- Mèo, thế ta đi tắm một mình vậy.

- Ta hết mệt rồi...

Dương Tuấn đứng phắt dậy, tay bế Mị Miêu, thân thể giống như đập thân pháp lao nhanh vào phòng tắm, ngay lập tức có tiếng nước chảy tí tách, sau đó là âm thanh thờ gáp và rên rí của hai con người.

.....

Keng, hai ngày sau Hoàng Đạo Đại Chiến sẽ diễn ra...

Sau khi "vật kện" với Mị Miêu hai canh giờ, Dương Tuấn để Mị Miêu ngủ say trên giường thì âm thanh hệ thống vang lên trong đầu hắn.

- Ta X, nhanh như vậy đã đến rồi sao?

Keng, hệ thống thông báo, kí chủ có thể cùng lúc hoàn thành tất cả nhiệm vụ tại không gian diễn ra Thập Nhị Hoàng Đạo đại chiến, sau đó chỉ cần kí chủ thân phục được cự Hoàng Đạo chỉ Hậu thì sẽ trở thành Hoàng Đạo chỉ Vương.

- Hự, ta tưởng chỉ cần ăn hết cả 12 người thì xong chứ? Phải ăn cả cự nữ hoàng đạo? Mà khoan đã, 100 năm mới có 1 Hoàng Hậu, vậy chẳng nhờ cự Hoàng Hậu là một vị bảo thái thái bà hay sao?

Keng, đến lúc đó kí chủ sẽ hiểu, nhân phẩm của hệ thống thể nào kí chủ không biết sao?

Dương Tuấn ngay lập tức mặt đều là màu đen, nhân phẩm của người, tốt, rất tốt à, ta tin người ta.

Dương Tuấn ý niệm chui vào cửa hàng, tìm một ít đồ vật có ích cho Hoàng Đạo đại chiến, bỗng nhiên đôi mắt của hắn sáng lên khi nhìn thấy một thứ, trên môi bắt gặp treo một nụ cười nhàm hiểm đầm tà.

.....

Hai ngày sau.....

Dương Tuấn tìm đến Mẫn Ý, vì hẳn không thể tự mình đi vào không gian Thập Nhị Hoàng Đạo, nên phải nhờ Mẫn Ý đưa vào, tranh qua cầu lại cuối cùng Mẫn Ý cũng đồng ý đưa Dương Tuấn vào, Hào Cảm đối với Mẫn Ý từ lúc nào đặt đến hơn 50 điểm

Có thể không ai biết là, 12 nữ sinh được Thập Nhị Hoàng Đạo lựa chọn không có cha mẹ, chỉ được các Hoàng Đạo sinh ra, nên các nàng gọi bọn họ là mẹ.

Từ bao giờ, bên trong không gian đó đã có 6 thiếu nữ, ngoài Nhân Mã Hạ Tiểu Vũ thì năm người kia Dương Tuấn không hề biết, nhưng điểm chung là người nào cũng xinh đẹp và quyến rũ, mỗi người một vẻ.

Đáng công năng dò xét từ hệ thống, Dương Tuấn biết được thông tin của họ.

Nữ sinh với mái tóc màu xanh lam, vóc người quyến rũ kia là Chu Đình Đình, là Song Tử.

Người bên trái nàng có mái tóc màu đỏ, vóc dáng thon thả, khuôn mặt xinh đẹp, tên là Trương Tinh Thu, là Cự Giải.

Người đối diện với Chúc Ân là một cô gái với vẻ đẹp ma mị, đôi mắt như cầu hôn đoạt phách nam nhân nào nhìn vào, tên nàng là Mỹ Dung, là Ma Kết.

Người ở gần Dương Tuấn nhất là một cô gái với mái tóc dài màu vàng óng, đôi mắt băng lãnh, lúc đầu Dương Tuấn còn tưởng là Tịch Khai Như, nhưng đó lại là Tiểu Bích Ngọc, Sư Tử, nàng ta chạy đến vui vẻ ôm lấy Mẫn Ý, bốn quí đảo ép vào nhau tạo thành một cảnh tượng tuyệt đẹp.

Còn lại một người là Hạ Nguyệt, trên người nàng toả ra một loại khí chất bá đạo, khiến cho người khác không dám ở gần nàng, là Thiên Yết (Bò Cạp).

Đúng lúc này cũng có vài người chạy đến, trong đó có Tịch Khai Như và ba người khác, một là thiếu nữ với mái tóc đen nhánh, khuôn mặt có chút vô cảm, tên Quách Hiểu Vân, là Xử Nữ, một người nữa là một cô gái với khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc màu hồng nhạt dài đến lưng, tên Vĩ Tuyết Ân, là Song Ngư và người cuối cùng là Thi Tuyết, Thiên Bình.

12 người đã tập hợp, chỉ có lần trong đó là một tên nam sinh cosplay Thầy Tu Mù kì lạ, nhưng những người khác cũng chẳng ai quan tâm

Chỉ có Thi Tuyết nhận ra Dương Tuấn thì gạt mình, trong quyển Từ Quyết của nàng thì tên của hắn đã biến mất, tại sao hắn lại xuất hiện ở đây, chẳng lẽ hẳn không chết...

Hàng ngàn hàng vạn suy nghĩ dâng lên trong đầu Thi Tuyết, cuối cùng, nàng quyết định người kia không phải là tên nàng đã phán quyết, nhưng lại càng nghi ngờ hơn khi sự tồn tại của người kia là không có.

Dương Tuấn không hề biết Thi Tuyết chú ý đến hắn, bởi vì tinh thần của hắn đang chìm vào trong túi đồ hệ thống, bên trong đang có một cái bình ngọc tinh xảo trắng tinh.

[Mê Dâm Bình]: toà ra Mê Dâm Hương, khiến trong một khu vực nữ giới đều bị hưởng tình mạnh, cần dùng xxx để giải.

- Hắc hắc.....

Dương Tuấn cười dâm tà, sau đó tìm một chỗ nấp, đợi cơ hội xả chiếu, à, xà dâm hương.

.....

Rầm..... Âm..... Âm....

Trận chiến diễn ra khốc liệt, Mẫn Ý và Tiểu Vũ từ lâu đã bị đánh bại, đứng ở một bên quan sát, trận chiến cuối cùng gần như kết thúc thì một luồng hương thơm màu hồng nhạt toả ra, một mùi hương mà đã hít vào thì không thể không hít thêm một ngụm nữa, nhưng khi vào trong thì luồng khí đó lại toả ra nhiệt khí, khiến cơ thể các nàng nóng rứt, bên dưới một động ngửa ngậy, mật dịch rí rí chảy ra.

- Hya, ta làm sao vậy?

- Aaa, nóng quá~

- Nha, ngứa quá~ Ta muốn, ta muốn....

Các thiếu nữ bị kích thích thì vô lực ngã xuống, hai tay ôm lấy ngực, miệng thờ ra từng làn hơi nóng, hai má hồng hào, tròng mắt ướt át, mật động ướt đầm mặt dịch ẩm nóng.

- Hì hì, xin lỗi a, đây là ta bị ép buộc....

Dương Tuấn từ trong bóng tối bước ra, trên môi treo một nụ cười tà dâm, quý quyết, cự vật bên dưới đã chống thiên, hùng dũng xông phá mọi trận địa.

- Aaa, người là ai?

- Á, biến thái, rậm rịch...

Từng tiếng hét đáng yêu vang lên, nhưng ngay lập tức thay bằng sự im lặng, sau đó là tiếng thở dốc và âm thanh rên rĩ của rất nhiều nữ nhân khác nhau.

Cự vật như một cơn quái vật không chút thương tiếc xông pha vào từng cái mật động ẩm ướt, chật hẹp, khai phá, cày cuốc bên trong cả canh giờ thì cự vật phun ra ào ạt tinh hoa, lấp đầy bên trong từng người.

Keng, Keng, Keng...

Từng âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, đến lần thứ 6 thì dừng lại, bấy giờ mới chính thức là nhiệm vụ khó khăn nhất, ăn cụ Hoàng Đạo chi Hậu, có thể sẽ là một lão thái bà cũng không chừng.

Âm.... Âm....

Giữa không gian bao la, bỗng nhiên vang lên từng âm thanh như sấm rền, mặt đất chấn động mãnh liệt, giữa bầu trời xuất hiện vết nứt, càng ngày càng mở rộng ra, bên trong đó, một cái ngai vàng, trên đó ngồi một người phụ nữ trẻ, vẻ ngoài xinh đẹp quyến rũ, trên người toát ra một loại khí chất khiến người khác không với tới nổi.

Keng.....

Hoàng Đạo Chi Hậu: Nghi Đình.

Tuổi: 115. (Về ngoài: 21).

Mô tả: Là Hoàng Đạo chi Hậu của thế hệ trước, tuổi trẻ không phai

.....

- Ô hổng hổng, không phải Bào Thái bà, ta thích.

Dương Tuấn cự vật lần nữa chống thiên, Mê Dâm Hương tán ra, Nghi Đình vừa xuất hiện đã bị trùng dâm hương, toàn thân nóng bức, mật động ngứa ngáy, người ngã khỏi bảo tọa, bị Dương Tuấn đón lấy.

Thân hình của Nghi Đình vô cùng đẹp, nhất là hai quí đảo tiên phiá trước, to khủng bố, bàn tay của Dương Tuấn đặt lên là như lún sâu vào cát lún, càng sờ càng thích, nhào nặn nó ra đủ kiểu.

- Hyah, người, người, á.....

Nghi Đình phát hiện Dương Tuấn đang trêu đùa bộ vị nhạy cảm của mình thì hét lên, nhưng chưa nói hết đã bị hất kéo mạnh lui ra ngoài một cái thật mạnh, làm nàng rên một tiếng lớn, 100 năm qua, chưa có một ai có một chút ý xem thường nàng, nhưng nàng lại không có phản kháng lại mà còn có chút tự sướng bởi từng động tác của hắn, khiến trong lòng nàng rất vui tức.

- A, không, không, đừng là chỗ đó...

Cảm giác được bàn tay ma quái của Dương Tuấn đang tách chiếc quần lụa của nàng ra, chui vào trong tiểu khố mà cọ nhệ lên mật động, mật động ngay lập tức tiết ra mật dịch, ướt đầm hai ngón tay của Dương Tuấn.

- Chặc chặc, chưa gì đã xuất ra rồi sao? Trình độ của ta đặt đến mức độ nào rồi?

Dương Tuấn chắc lưỡi, nhẹ nhẹ cới bộ y phục của Nghi Đình, hai quí gò bông đào cực lớn căng tròn, một bàn tay không nắm hết nó được, nụ hoa bên trên to khoảng ngón tay út, màu hồng phấn, bên dưới nụ hoa là một quảng tròn màu hồng nhạt, khiến ai cũng muốn ngậm nó vào miệng mà nuốt.

Mật động nhỏ nhoi lộ ra, bên trên sạch sẽ không một ngọn cỏ, mặt dịch tuôn ra ngoài như thác, thời điểm đã đến, nồng đã sôi trào, dạn phai vào nồng.

Dương Tuấn đưa cự vật đề phiá trước mặt động, cọ xát nhẹ nhàng lên đó, Nghi Đình vô lực phản kháng, chỉ biết che miệng chờ đợi Dương Tuấn, tròng mắt ướt át.

.....

Hết chương.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 27: Nghề nghiệp bá đạo

Giải thích: Chu Linh đại lục là đại lục nhỏ yếu nhất, nên pháp lực trong lĩnh khí không nhiều, nên không có một ai đạt đến Độ Kếp kì cả, Hư Linh viên mãn cũng rất xa vời, Hư Linh tầng 7, tầng 8 đã xem là đại năng ở đây, trong khi Quỳnh Hân hay Mị Hồng chỉ xuyên qua một hai tháng đã đạt đến Hư Linh tầng 4, nhưng là năng tu luyện theo cách hủy diệt, không quan tâm đến Thiên Phạt sao này, nếu cứ tiếp tục, đến khi đạt Độ Kếp kì, Tâm Ma trong mỗi tầng lôi kiếp sẽ chiếm đoạt năng, dẫn đến hoá ma, bị Thiên Đạo hủy diệt

.....

Đầu cự vật nóng hổi đặt phiá trước mặt động nhỏ đang đóng vào mở ra, thẩm lên một chút mật dịch, cự vật lén lủi vào trong mật động, nong rộng mật động bóp chặt cự vật, chạm đến giao điểm của xử nữ và nữ phụ.

- Hư a, đau quá, đừng mà-

Nghị Đình có dùng sức đẩy Dương Tuấn ra, nhưng lại không có chút sức lực nào, mà còn làm mặt động bóp chặt cự vật hơn nữa, mặt dịch ào ạt xuất ra, bôi trơn mặt động.

- Một lát sẽ không đau nữa, đừng sợ...

Dương Tuấn cúi người hôn Nghị Đình một cái, lăm nằng ta ngẩn ngơ, sau đó dùng sức đẩy một cái, cự vật xuyên qua xì nữ phòng hộ, lấp đầy mặt động chật hẹp, cự vật chui hết vào trong mặt động, ấn mạnh lên của hoa động.

- U, đau quá, đau quá đi....

Hai dòng nước mắt lăn xuống từ khoé mắt Nghị Đình, cái trán quý nhất suốt cả trăm năm qua nằng gìn giữ lại bị cướp đi, nhưng bất chợt trong lòng nằng trở nên ấm áp khi thấy kẻ đó không thức hông thô bạo như trong những trang ảnh 18+ nằng từng xem, mà quệt nước mắt nằng đi, nắn bóp hai quai đảo tên của nằng để làm giảm cơn đau đi.

Keng, Hào Cầm + 20 với Nghị Đình... Hiện tại: 58.

- Ô dù, tại sao Hào Cầm lên nhiều như vậy?

Trong lòng Dương Tuấn thốt lên, nhưng hệ thống nói là do Nghị Đình đã có tình cảm với hần nên mới tăng nhiều như vậy.

Sau 5 phút, cự vật nóng hổi ở bên trong mặt đạo ẩm ướt đó không ngừng lớn hơn, càng làm mặt đạo siết chặt, mặt dịch thì cứ tuôn ra không ngừng, ướt đầm vùng ngoài mặt động, chảy xuống cả hai bên đùi Nghị Đình.

- Ưm, người có thể, thể đi, di chuyển được rồi.....

Nghị Đình khuôn mặt đỏ bừng ập a ập ứng nói, sau đó ngưng ngưng xoay mặt đi.

- Ưm, vậy ta tới đây.....

Dương Tuấn dùng sức đẩy hông mình, cự vật vừa thoát ly khỏi mặt động bấy giờ lại tiến vào, da thịt cứng mại lên thật mềm, đầu cự vật đập mạnh lên hoa động bé tí, như đang thúc gạc hoa động mở ra, để cự vật tiến vào.

Bạch.... Bạch...

Dương Tuấn chống tay hai bên mặt Nghị Đình, người cúi xuống, hông thì như cỗ máy lấy sức đẩy mạnh, cự vật mạnh mẽ đâm vào mặt đạo, hoa động cuối cùng thua cuộc, hé mở để cự vật chui vào trong, đập lên thành hoa động ẩm ỉ, Nghị Đình thư sướng lên đỉnh không biết bao nhiêu lần, mặt dịch như mưa phun ra từ mặt động, ướt đầm mặt đất không gian này.

Lại được một lúc thì Dương Tuấn ngừng mình, cự vật bành trướng mạnh, đầu mở ra, tình hoa ở ạt bần thảng vào trong hoa động, cơ thể Nghị Đình run rẩy, mặt đạo bóp chặt cự vật, mặt dịch trắng đục bần như thác ra ngoài, tình hoa trộn lẫn mặt dịch chảy rì rì ra ngoài.

Keng, hoàn thành nhiệm vụ số 7, hoàn thành trò chơi số 2.

Âm thanh hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, lúc này Dương Tuấn trầm tư, bấy giờ Hào Cầm của tất cả cao nhất cũng chỉ có 60 điểm mà thôi, với lại ỉờ như các nằng không đồng ý thì sao, chẳng lẽ phải ở trong vị diện này cả đời sao?

Keng, kí chủ có thể cường chế dịch chuyển, nhưng sẽ tiêu hao lượng lớn Dâm Điểm.

- Có thể sao? Nếu tất cả thì tiêu hao bao nhiêu?

Keng, tất cả tiêu hao 250 vạn dâm điểm. Kí chủ hiện có 360 vạn.

- Hừm, tốt rồi, cứ chuyển họ vào Không Gian ảo hoá đi....

Keng, hệ thống đã chuyển xong, bọn họ sẽ tạm thời bị đóng băng.

Dương Tuấn ngồi xuống đất, nhìn xung quanh không gian này, tự hỏi, rốt cục khi trở thành Đế Vương hay Đế Hậu ở vị diện này rốt cuộc có thật là Thần không? Vậy nơi này có liên kết với cái Thần Giới hay Ma Giới gì gì đó không? Đồng suy nghĩ càng ngày càng nhiều, rốt cuộc Dương Tuấn nghĩ đến một điều.

Ở kiếp trước, có một câu nói, không có gì là may mắn hay xui xẻo, mà là luôn có một bàn tay "sắp đặt" mọi thứ.

Vậy..... Là ai? Hay thứ gì sắp đặt vận mệnh của hần?

Bỏ qua suy nghĩ này, Dương Tuấn chú ý đến cái nghề nghiệp mà hệ thống ban thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ hơn, nước đếnắt ngăn, trừ khi bị hủt cái sọt lò các kiểu thì đến đâu tính đến đó vậy.

Keng, có hay không Kiến Tạo Chức Nghiệp?

- Kiến Tạo? Không phải người bóc hàng qua luôn sao?

Keng, hệ thống không phải làm công khuôn vác mà đưa thẳng hàng hoá cho kí chủ, đây là kí chủ tự tạo ra chức nghiệp của riêng mình.

- Có giới hạn hay không?

Keng, không có, nhưng hệ thống sẽ can nhắc.

Bỗng nhiên một cái máy PC xuất hiện trước mặt Dương Tuấn, bên trên là một cửa sổ chương trình giống như thiết kế vậy, nhưng nó lại trống không, chỉ đợi Dương Tuấn tạo ra mọi thứ.

- Được, lên nóc nhà luôn...

Cạch.... Cạch..... Cộc...

Âm thanh gõ phím như sóng máy lên thanh vang lên liên tục, suốt một giờ ngừng nghỉ cuối cùng Dương Tuấn cũng hoàn thành nó

[Bí Đạo Dâm Hiệp]: nghề nghiệp bá đạo, thích hành hiệp dâm tà, phóng thích dâm tính, kích động dục vọng, vung cồng bá đạo.

1. Mỗi lần ăn một nữ nhân sẽ tăng 1 Dục Vọng, xì nữ nhân 5, khi cộng dồn đạt 1000 điểm sẽ bộc phát, hoá thành Dâm Thần cường đại.
2. Dâm Kiếm, Dâm Y, Dâm Giải Diện, ba trang bị đặc biệt của Dâm Hiệp.

- Dâm Kiếm, độ sắc bén là không, nhưng có thể phóng thích dâm quang, phóng đại dâm tính trong từng người.

- Dâm Y, trang y màu đen có thể ẩn thân trong bóng tối, không gì có thể phát hiện, có thể thay đổi vóc dáng, ngoại hình.

- Dâm Giải Diện, mặt nạ đặc biệt của Dâm Hiệp, có thể thay đổi tùy ý, đặc biệt đối mặt với một nạ có thể soi hàng người khác.

Combo trọn bộ: Tạo ra khí tức dâm tà mạnh mẽ.

1. Đẳng cấp Nghề Nghiệp: Chia làm Dâm Hiệp, Dâm Vương, Dâm Đế, Dâm Quân, Đại Dâm Quân, Dâm Thần.

- Dâm Hiệp: đẳng cấp yếu nhất, cần ăn qua 20 xì nữ để tiến cấp Dâm Vương.

- Dâm Vương: đẳng cấp khá mạnh, có khí tức đế vương, Long Uy, cần ăn qua 50 xì nữ để tiến cấp Dâm Đế.

- Dâm Đế: đẳng cấp mạnh mẽ, trên người mang khí tức cường đại, có thể sử dụng Dâm Thủ một lần một ngày, cần ăn qua 200 xì nữ để tiến cấp Dâm Quân.

- Dâm Quân: là tồn tại kinh khủng, có thể sử dụng 10 lần Dâm Thủ, mang theo kĩ năng Quang Chấn, Dâm Vực, cần ăn qua 500 xì nữ để tiến cấp Đại Dâm Quân.

- Đại Dâm Quân: rút lấy dục vọng cường hoá chiến lực, làm vào Cuồng Dâm Thái, chỉ biết "ăn" nữ nhân, cần ăn qua 2000 xì nữ để tiến cấp Dâm Thần.

- Dâm Thần: là tồn tại tối thượng, Dâm Thủ trở thành Dâm Thần Thủ, nắm giữ Dâm Tâm đại đạo, có thần thông Dâm Thần không tưởng tượng nổi, cần ăn qua 1 vạn xì nữ hoặc 10 Đại Thần nắm giữ đại đạo để tiến vào Đại Dâm Thần.

[Dâm Thủ]: giống với Dâm Trảo, nhưng là ngưng đọng không gian, trong một khoảng thời gian có thể tự do đi lại trong không gian giống như thuận di, có thể cách xa vạn dặm vẫn chạm vào vật thể được.

[Quang Chấn]: tự hội quang nguyên, trở thành quang trụ đập xuống, chấn động mãnh liệt.

[Dâm Vực]: Tạo ra một vùng không gian tách biệt, bên trong dâm khí vô biên, người sử dụng muốn làm gì trong đó cũng có thể.

[Dâm Thần Thủ]: bạo phát dục vọng dù nhỏ nhất lên gấp ngàn vạn lần, ngưng đọng thời gian, không gian, pháp tắc, đại đạo, hư không, mọi thứ đều có thể điều khiển, nhưng sẽ làm vào Cuồng Ma.

.....

- Lậu má, bá đạo thật...

Dương Tuấn đỏ mặt hỏi từ trán lăn xuống má, tính từ trước đến nay hần ăn qua có 18 xì nữ, vẫn chưa đạt đến cấp Dâm Vương.

- Ài, vẫn còn cần cố gắng...

Dương Tuấn thoát ra khỏi vị diện này, trở về khu rừng bên trong Vạn Long Sơn, bấy giờ trời đã gần tới mịt, Dương Tuấn tiến vào không gian ảo hoá, bấy giờ bên trong là tiếng khúc thứ thất, sát khí nặng nề và ánh mắt sáng chói như lưỡi dao sắc nhọn của Mộc Khuê.

- Phu quân, lại có thêm muối muối cho ta à....

- À haha, Mộc Khuê à, bớt, bớt giận nào....

- Phu quân, người tốt... Thiên Hoa Tán Vũ....

Cái ô đầy hoa của Mộc Khuê xoè ra, bên trong hình vẽ hoa động đầy biến thành hoa thật, nhưng lại sắc bén như phi tiêu, hàng ngàn hàng vạn lao về phía Dương Tuấn.

- À.... Đừng mà....

Dương Tuấn hét lên sợ hãi, nhưng đã muộn....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Thất đại quý nhân

hôm, lần trước ta tính nhầm, phải là 19 xử nữ mới đúng, cho nên chỉ cần ăn thêm một xử nữ nữa là tiền cấp Dâm Vương nhé.

.....

Dương Tuấn sau khi bị Mộc Khuê bắt đồ sát ăn hành đủ kiểu thì kéo được Văn Anh ra ngoài, hỏi nàng ta vị trí của Long Phương Thủy, đối với nữ tộc này, Dương Tuấn rất có hảo cảm với nàng, một cô gái ngây thơ và hiền lành.

- Văn Anh, nàng nhớ Phương Thủy ở đâu rồi?

- Àn, thấp đề nàng ta ở trong một một phòng ở chỗ ở của thấp, đề ta dẫn chàng đi.

Văn Anh từ lúc nào trở thành một nữ nhân thanh thuần ngoan ngoãn, thực ra là Dương Tuấn đã thay đổi kí ức của nàng, giúp nàng quên đi việc mình quên đi mình là người Ma Tộc, tất cả những việc tàn nhẫn mình đã làm, không phải Dương Tuấn không muốn nàng chịu sự trừng trị nhưng dù có thể nào thì cũng không thay đổi được gì, để nàng quên đi mà trở thành một con người mới.

Trở lại Vạn Long trấn, Dương Tuấn cùng Văn Anh tiến đến một trang viên khá lớn, bên trong vô cùng tinh mỹ, yên tĩnh vô cùng, Văn Anh dẫn Dương Tuấn đến gần một hòn gài son, truyền vào một đạo pháp lực, gài son di chuyển, lộ ra một cửa hang nhỏ, có cầu thang dẫn xuống phía dưới.

Bên trong đó là một căn phòng nhỏ, đồ vật đầy đủ, Long Phương Thủy ngai say trên giường, trên người không có một chút pháp lực nào, quả nhiên là bị phong ấn tu vi.

Dương Tuấn đưa Phương Thủy và Văn Anh vào trong không gian ảo hoá, lúc này hẳn mở ra túi đồ hệ thống, nhả vào 8 cái rương thường nhiệm vụ vừa nhận được.

Keng, nhận được 10 vạn dân điểm...

Keng, nhận được 10 viên Pháp Lực đan....

Keng, nhận được 10 vạn sát điểm(x4).....

Keng, nhận được bản tiến cấp Hậu Cung Vô Tận...

Keng, nhận được công năng Thuận Dưỡng Pet....

[Hậu Cung Vô Tận]: bản tiến cấp của Không Gian Ảo Hoá, là một lục địa vô tận, tùy ý kiến tạo mọi thứ, pháp lực vô cùng đầy đủ.

[Thuận Dưỡng Pet]: Hệ thống bán ra trứng thú nuôi cho kí chủ, hoặc có thể thuần phục Ma Thú, Linh Thú, v.v. để chúng kí khế ước với kí chủ, để kí chủ thu vào hệ thống nuôi dưỡng.

- Tăng Cấp: Dùng tinh huyết của các loại Ma Thú, Linh Thú, v.v. để trưởng thành thú nuôi, tăng lên chỉ số, phụ trợ cho kí chủ. Giới hạn: Gấp đôi đẳng cấp của kí chủ.

- Tiến Cấp: Dùng số lượng lớn pháp lực để tiến cấp, biến hoá và cường hoá thú nuôi gấp bội.

- Tán Thần, thú nuôi dùng kĩ bảo dị vật tương ứng để tán thần cho thú nuôi, chia làm Thường, Nhân, Giác, Tinh, Thần.

.....

- Haha, tốt lắm, không cần tiêu hao dân điểm để nâng cấp không gian ảo hoá. Sử dụng Hậu Cung Vô Tận.

Dương Tuấn sau khi tiến vào không gian ảo hoá, kéo các nàng lên không trung, chứng kiến nơi này thay đổi, mặt đất tan vỡ, mọi thứ biến mất, sau đó đất nung nổi thành, đồng bằng hình thành, chạy dài đằng đẵng là một dãy núi lớn, mây trắng lượn lờ, giống như chốn bồng lai tiên cảnh.

Sau đó là từng toà nhà theo phong cách cổ xưa hiện lên, trở thành một toà thành trì cực lớn, vô cùng xinh đẹp, Dương Tuấn hướng đến toà cung điện vừa được xây nên, vô cùng nguy nga, để Văn Anh, Phương Thủy và những nữ nhân Hoàng Đạo xuống đó, để lại cho họ cách tu tiên và một viên Phật Thế đan, giúp họ thay đổi thân thể Thường Dân của họ, còn về riêng Nghi Đình lại khác, mặc dù được tôn kính là Thần nhưng không khác Thường Dân ở đây bao nhiêu, chút pháp lực hay lực lượng bí ẩn gì đó cũng không có.

Sau khi cảm thụ "chất" ánh mặt cảm hận và thú ghét thì Dương Tuấn rồi dài mạng theo Mộc Khuê, sau đó thoát ra khỏi không gian Hậu Cung, trở về Vạn Long trấn, mở ra kết giới, trở ra ngoài Linh Giao đại thành.

Keng, nhận được nhiệm vụ lên hoàn...

Nhiệm vụ 1: Giải cứu Mị Hồng Yêu đang ở Vương Thành Hắc Hồng Hoa.

Ban thưởng: 1 gói quà Vô Cực.

Thất bại: Hạ cấp Huyết Mạch.

.....

- Như thế nào? Tại sao ta lại phải cứu người đó?

Dương Tuấn thức nước, đây là lần đầu lần nhận được nhiệm vụ kì lạ như thế này, nhưng cũng không hỏi nhiều, dẫn theo Mộc Khuê hướng cái Vương Thành kia chạy đi, trong kí ức của thần thể này, Hắc Hồng Hoa Vương Thành cách Linh Giao đại thành này 2000 dặm, cần đi qua Hoàng Thủy Hà, Thiên Giác sơn mạch mới tới nơi.

Hoàng Thủy Hà là một dòng sông lớn, nhưng nước ở đây vô cùng đặc biệt, khi với lên thì chứng lại là những viên đá màu hoàng kim, không chút giá trị nhưng vô cùng có lợi cho Ma Thú và Linh Thú sống ở đây, mỗi ngày ăn vào một viên nhỏ có thể tiến một bước nhỏ trong tu vi, nếu xuất hiện một viên lớn có thể sinh ra tranh giành cực lớn, nơi đây cũng có một ít Thuận Thủ Sư đến tìm những viên đá này.

Dương Tuấn cùng Mộc Khuê cười phi hành pháp khí chạy hết một ngày mới đến Hoàng Thủy Hà này, Mộc Khuê mệt mỏi ngai say trong lòng Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng khá mệt mỏi, nên đáp xuống một vùng đất rộng gần bờ Hoàng Thủy Hà, mua lẻu vài từ hệ thống dựng lên, dùng chân trái xuống đất, đặt Mộc Khuê nằm lên, còn Dương Tuấn ngồi một bên cạnh gác, Hoàng Thủy Hà không phải nơi an toàn gì, đạo tộc sơn tộc các loại đều có, vì nơi này là con đường đi thông Vương Thành, thương nhân hay các công tử tiểu thư giàu có bị cướp hoặc bị bắt làm con tin để kiếm "chất" tiền chuộc.

.....

Sau nửa đêm, là thời gian của động vật về đêm trời đầy và cũng là lòng tham, ác tâm của con người vùng lên....

Loạt xoạt....

Khu rừng nhỏ phía sau tấp lều của Dương Tuấn có vài bóng đen di chuyển, đây là nhóm do thám của một nhóm sơn tộc tên Ân Đạo, từ buổi chiều khi Dương Tuấn hạ xuống, bọn chúng đã theo dõi và cho rằng Dương Tuấn là một đệ tử nội môn của môn phái nào đó, nên mới có pháp khí cao cấp như vậy, nên đã báo về với tộc chủ và tiếp tục quan sát hai người Dương Tuấn.

- Hồ Nhả Lý, ngài nghỉ bảy giờ chúng ta tấn công hay không?

Trong nhóm 4 người mặc áo đen đó có một tên nam tộc quay sang nói với người ngồi ở phía sau, là một nữ tử đội nón đen, đeo mặt nạ vải đen che mặt phải, trên lưng mang một thanh kiếm, toà ra huyết khí nặng nề, có lẽ là một thuộc hạ đắc lực của tộc chủ Ân Đạo.

- Khoan đã, đợi quân tiếp viện của chúng ta đến đầy đủ đã.

Nhả Lý mở miệng nói

- Hừ, chỉ có một nam một nữ, cứ lên đi, với năng lực của ta và người thì sợ gì.

Một tên nam tộc thân hình cao lớn lực lưỡng nói, cánh tay bốp chặt lại nổi đầy gân xanh.

- Mạch Lực, người mặc dù trời sinh sức mạnh kinh khủng, ta có Tử Nhân thần thông, nhưng vẫn chưa chắc tu vi tên kia là gì?

Nhả Lý gất giọng nói, nhưng bỗng nâng cảm giác sống lưng lạnh lẽo.

Chợt -----

Ầm...

Một vật đen dài đập xuống, đánh bạo thể hai tên nam tộc đứng trước, huyết nhục văng tung tóe lên người Mạch Lực và Nhả Lý đứng tranh cãi đằng sau.

- Cái, cái gì?

Mạch Lực mặt cứng ngắc lắp bắp nói, bỗng nhiên hắn đánh ra một quyền vào bóng tối, vừa lúc đó một cự bóng đập tới, bỗng chạm quyền, lực lượng mạnh mẽ từ cự bóng tràn ra, nắm đấm của Mạch Lực tan vỡ thành huyết nhục, cánh tay phá toái không còn một mảnh xương, thân thể Mạch Lực bay ra xa xa, dụng gậy mấy góc cổ thụ bật gốc, mới chịu dừng lại mà nằm đó không biết sống chết.

- Mạch Lực? Là ai? Mau, mau ra đây.....

Nhả Lý rút kiếm trên lưng ra, ánh sáng chói mắt từ thanh kiếm phát ra, khác với ánh sáng đỏ là huyết tức nồng nặc toả ra từ thanh kiếm, nếu nhìn kỹ thì còn có một chút âm khí bằng linh quán quanh thanh kiếm, sau đó nàng mở vai che mắt, ánh sáng tím ma mị phát ra từ con mắt đỏ, con mắt chỉ có một màu tím.

- Hừ hừ, chỉ là ta là một đạo tộc nhỏ nhoi, đừng quan tâm đến ta.

Dương Tuấn từ trong bóng tối bước ra, trên mặt đeo Dâm Giới Diện, thay đổi thành khuôn mặt tà đạo dâm đẳng kì dị, cười hi hi bước ra.

- Người là ai? Tại sao từ đầu ta chưa từng thấy qua người?

- Từ Nhân sao? Ta chưa từng thấy nó như? Hệ thống, có thể lấy đi thần thông Từ Nhân của nàng ta hay không?

Keng, kí chủ chỉ cần bỏ ra 50 vạn đảm điểm liền có thể lấy đi thần thông này.

- Ô kè, hốt về thử xem

Keng, đang bắt đầu rút lấy thần thông Từ Nhân. 1%...

- A, ngứa, ngứa quá!...

Nhà Lý cảm giác mắt mình ngứa ngáy vô cùng, giống như có hàng ngàn con kiến bò trong đó, khiến nàng vô cùng khó chịu, một dòng máu đỏ chảy xuống từ con mắt đó.

Keng, rút lấy Từ Nhân thành công...

Keng, phát hiện Huyết Mạch và Từ Nhân tương hợp, bắt đầu dung hợp...

Hai thanh âm lên tục vang lên trong đầu Dương Tuấn, sau đó Dương Tuấn cảm thấy hai mắt tối sầm, ngứa ngáy, đau nhức vô cùng, còn Nhà Lý con mắt bị rút đi thì ngời dậy, chỗ con mắt bị lấy đi không phải là một lỗ trống đầy máu mà là một con mắt bình thường, nó long lanh, tròn xoe như mắt của trẻ con vậy.

- Là thế nào? Tại sao ta không còn nhìn thấy màu tím nữa?

Nhà Lý dùng tay quơ qua quơ lại trước mắt phải của mình, bởi vì Từ Nhân mà mọi thứ nàng nhìn thấy đều là mọi thứ màu tím đậm, bây giờ thì nó đều có màu sắc riêng của mình, khiến trong lòng nàng mừng rỡ.

Keng, dung hợp thành công, khai sinh ra loại Nhân Đồng mới, Quý Nhân.

[Quý Nhân]: Đổi mắt ác quý, có 7 loại đồng tử mang sức mạnh khác nhau, do Quý Giới Vương tạo ra nhưng không thành công, cuối cùng để hệ thống hoàn thiện.

• Quý Nhân Băng Phong: Đồng Tử màu xanh lam, chỉ cần nhìn vào thứ gì, thì thứ đó sẽ tự nhiên hấp thụ thủy và băng nguyên tố xung quanh, khiến nó bị đóng băng.

• Quý Nhân Hoả Diễm: Đồng Tử màu đỏ đậm, phóng ra hoả xạ từ Quý Giới, mỗi hoả xạ uy lực ngang bằng một kích toàn lực tu vi của kí chủ nhân đó!

• Quý Nhân Thạch Hoá: Đồng Tử màu trắng xám, chỉ cần đối phương bị thạch quang vô hình chiếu vào mắt, tự nhiên sẽ bị hoá đá, trở thành vật vô tri trong một khoảng thời gian.

• Quý Nhân Hắc Ám: Đồng Tử màu đen, nhìn thấy nỗi sợ hãi của đối phương, tạo ra không gian hắc ám bao trùm đối phương, khiến đối phương chìm trong nỗi sợ hãi tột cùng.

• Quý Nhân Tê Liệt: Đồng Tử màu hoàng kim, làm cho đối phương bị tê liệt điện nhập thần, gây tê liệt thân thể.

• Đoạ Ngục Nhân: Đồng Tử màu đen đỏ, mở ra Địa Ngục Chi Quan, uy lực kinh thiên.

• Quang Thiên Nhân: Đồng Tử màu trắng tinh khiết, vô ưu vô niệm, giúp hồi thương, phát ra Thiên Quang hủy diệt bóng tối.

Keng, hệ thống sẽ xoá bỏ công pháp Ma Tôn Tiên Toạ bởi vì nếu dung nhập Quý Nhân sẽ bị phản phệ, cho nên phải loại bỏ một trong hai.

Đôi mắt chói huyết lệ của Dương Tuấn thấy đổi, xung quanh đồng tử màu đen nhỉnh bình thường là bảy hình tròn nhỏ, nhưng ngay lập tức biến mất, giống như không có vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Tên qu;quái vậtqu; độ kiếp

Đôi mắt của Dương Tuấn nhắm lại, sau đó mở ra, đồng tử màu hoàng kim xuất hiện, Quý Nhân Tê Liệt nhìn vào Nhà Lý đang vui vẻ nhìn mọi thứ.

Xoẹt -----

Từng tia chớp vô hình dung nhập vào cơ thể Nhà Lý, khiến máu huyết ngưng đọng, thân thể và khuôn mặt của Nhà Lý cứng đờ, đôi mắt sợ hãi nhìn Dương Tuấn, bởi vì đôi mắt màu hoàng kim của hắn vô cùng đáng sợ.

Keng...

Xử nữ: Hồ Nhà Lý.

Tuổi: 25.

Tu vi: Phá Linh tầng 8.

- Vẫn có thể tê liệt những người có tu vi cao hơn mình sao? Mà khoan, cô ta là xử nữ?

Dương Tuấn mặt mơ hồ, rõ ràng là một nữ tử ở trong một sơn trại toàn nam nhân nhưng vẫn là xử nữ? Hừ cấu vài lونه.

- Check hàng một chút!...

Dương Tuấn cười dâm tà, bước từng bước một đến Nhà Lý, trên người toả ra dâm tức nồng nặc, khiến Nhà Lý không rét mà run, mồ hôi lạnh chảy ướt đầm cả lưng.

Dương Tuấn cúi b;ọ phục của Nhà Lý ra, lần da trắng ngà do chịu nhiều sương nắng, hai quai đảo tiền khắ lớn bung đưa, nắn vào rất vừa tay, vừa mềm vừa đàn hồi, nụ hoa màu cam nhạt nhè nhẹ căng lên, Dương Tuấn vớ nhẹ một cái, sau đó day nhẹ nhẹ.

- Hừ, hừ hừ, thả, thả ta ra, nó đau quá!~

Nhà Lý cơ thể tuy bị tê liệt nhưng vẫn run lên bần bật, miệng khẽ rên nhẹ từng tiếng nhỏ.

- Thử vị nào...

Ngậm -----

Dương Tuấn dùng lưỡi quẩn quanh nụ hoa cứng ngắc, một vị mẫn mẫn và mùi hoa thơm dịu nhẹ, mặc dù là sơn tặc nhưng Nhà Lý lại rất biết chăm sóc thân thể mình.

Chặt chặt -----

Âm thanh nứt chùn chặt vang lên, nụ hoa bên trái của Nhà Lý ướt đầm nước bọt của Dương Tuấn, nứt xong thì hắn ta lại chuyển qua bên phải, lại tiếp tục công việc.

- Hừ~ hừ, um, đúng mà, thả cho ta~~

Nhà Lý bị Dương Tuấn kích thích thì chầm đắm vào trong dục vọng nhưng miệng vẫn cứ cố gắng cầu xin Dương Tuấn, nhưng đúng lúc này hắn đưa miệng chặn lại miệng nàng, lưỡi hắn linh hoạt quẩn lấy lưỡi nàng, nước bọt chảy ra ngoài khoe miệng, mặt Nhà Lý đỏ ửng, đôi mắt mông lung đắm đuối, Dương Tuấn đưa tay lần xuống nơi mật đọng đang ướt đầm mặt dịch của Nhà Lý, định cho ngón tay mình vào quấy phá thì...

Chọt -----

Ầm.....

Một vụ nổ lớn xuất hiện, khói bụi nghi ngút, một mảng rừng lớn bị thổi bay, giống như có vật gì đó rất lớn rơi xuống, sau đó là từng tia sáng xoẹt qua, dừng lại trên không trung, đó là những tu tiên giả.

- Nghiệt vật, còn không mau lăn ra đây.

Một tên trung niên nam nhân cười phấp phấp khi phi hành đứng trên không trung hét lớn, xung quanh ông ta còn có 5 người khác, ba nam hai nữ, trên người toả ra khí tức cường đại.

Đúng lúc này lại có thêm gần 100 tia sáng xoẹt qua, lại thêm rất nhiều tu sĩ đến đây, nhưng tu vi yếu hơn 6 người đang trước nhiều.

- Khục, khục, hừ, các người ý đồng hiệp ỉ, đừng có lên mặt.

Từ trong lớp bụi mờ mặt kia là giọng nói trong trẻo của một nữ nhân, nhưng lại có chút mềm mại như trẻ con.

- Từ Lạp Chân, đừng đùa giỡn nữa, mau giết nó đi, sau đó tìm công pháp nó sử dụng.

Từ trong đầu tên trung niên nam nhân đúng phía trước tên Từ Lạp Chân này vang lên giọng nói của một nữ nhân, đây là cách không truyền âm chỉ có Hư Linh cảnh mới có.

- Từ Thủy, người đứng vội, chỉ cần lấy được công pháp của thứ nghiệt vật này thì tu vi của chúng ta có thể tiến vào một bước mới rồi, nhưng trước tiên vẫn còn những người này đây.

Từ Lạp Chân truyền âm lại cho người phụ nữ trẻ phía sau, bà ta độ khoảng 30 tuổi mà thôi, mái tóc đen nhánh xoả dài, trên người vận lam y xanh nhạt

Sáu người bọn họ đều là Thái Thượng Trưởng Lão của các đại môn phái đức cao vọng trọng, gồm Từ Lạp Chân là thái thượng trưởng lão của Chân Kiếm Môn, Từ Thủy thuộc Từ Hà Trang, ba nam nhân kia là Lưu Tôn, Càn Từ Sinh, Hồ Phách Khanh, đến cùng một môn phái tên Linh Lưu Môn, còn nữ nhân còn lại là Hoàng Ngọc Diễm đến từ Thủ Sư Trang.

Tất cả bọn họ đều mừng theo rất nhiều ngoại môn và nội môn đệ tử trong môn phái đến đây, mục đích diệt trừ Mị Hồng Yêu vì giải thưởng từ Lục Tổng Chu Linh, người quản lý cả Chu Linh đại lục và tìm công pháp làm sao mà một gốc hoa hồng nhỏ chỉ trong một khoảng thời gian đã trở thành một cường giả Hư Linh cảnh thế này.

.....

Keng, thỉnh kí chủ mau cứu lấy Mị Hồng Yêu đang gặp nguy hiểm, nếu không kí chủ sẽ hối hận không kịp.

Dương Tuấn còn đang ngỡ ngàng thì âm thanh hệ thống vang lên, đánh thức hắn, Dương Tuấn đưa Nhĩ Lý còn đang bị tê cứng vào một chỗ xa trong Hậu Cung vô tận, kéo Mộc Khuê phát hiện lại bật dò sát nữa thì mệt.

Ầm....

Từng gốc từng gốc hoa hồng màu xanh lam đầy gai nhọn từ mặt đất trồi lên, nhọn hoắt như muốn đâm thủng cả thương khung, đâm xuyên qua thân thể từng tên đệ tử xấu số không kịp chạy.

- Nghiệt vật, xem chiều...

Tư Lạp Chân rút kiếm, Đế Khí bát phẩm toả ra ánh vàng óng ánh, từ trong thanh kiếm toả ra một hư ảnh của một con rồng màu vàng óng ánh, là Đế Linh tạo ra Đế Khí này.

- Kiếm Thái Thập Phương...

Từ thanh kiếm xuất hiện thêm 9 hư ảnh kiếm màu hoàng kim, Tư Lạp Chân dùng pháp lực tụ ra một chuông, cả 10 thanh kiếm xé gió bay đi, từng gốc hoa hồng đen không còn nổi kiếm khí xung quanh 9 thanh kiếm áo kìa, đều bị cắt thành từng mảnh vụn, còn thanh kiếm thật cường đại hơn vẫn ở phía sau 9 thanh kiếm kìa, là đòn sát thủ khi 9 thanh kiếm kìa bị phá hủy.

- Chết đi, chết hết đi...

Từ trong khu rừng bị bao trùm bởi dây gai của hoa hồng vang ra giọng nói giận dữ của một cô bé, chính xác là một thiếu nữ chưa trưởng thành.

Uỳnh.....

Một cảnh hoa hồng cực lớn trồi lên, nhưng nhị hoa lại là một cái miệng lớn đầy răng nhọn, phun ra chất dịch màu xanh lam, là hoa độc.

Xi xà.... Oanh....

Độc hoa nung cháy cả không khí, và chạm với ba thanh kiếm do Tư Lạp Chân xuất ra cản lại hoa độc kìa, kết quả cả ba đều bị nung cháy, luồng hoa độc kìa cũng bị cắt đứt, Tư Lạp Chân xuất ra hai thanh kiếm cắt đứt gốc hoa hồng cực đại kìa.

- Giữ, đáng chết...

.....

Dương Tuấn bên này vẫn còn đang chạy đến phía kìa, tuy nhìn gần nhưng rất xa, chỉ ít cũng 3, 4 trăm dặm, trong lòng Dương Tuấn đang thắc mắc vô cùng, tại sao lại phải cứu người kìa, lại còn không cứu sẽ hối hận không kịp, rốt cuộc là như thế nào?

Keng, nếu kí chủ thành tâm muốn biết, thì hệ thống sẵn lòng trả lời.

Keng, vì ước nguyện của kí chủ bấy lâu, hi vọng kí chủ áp ú vẫn chờ.

Keng, xin trân trọng giải thích, Mị Hồng Yêu chính là Trần Quỳnh Hân...

---- Trần --- Quỳnh --- Hân ----

Cái tên vang vọng trong đầu Dương Tuấn, đây là cái tên của người em gái hắn yêu thương nhất, nhưng nằng vì quá xúc động mà dẫn đến chết não, không ngờ linh hồn nằng cũng như hắn xuyên không đến đây, em gái hắn, còn sống.

Như vậy, chẳng lẽ Ngọc Lan cũng?

- Muội muội, ca đến cứu muội...

Dương Tuấn hét lên, tốc độ đẩy lên tối đa, mỗi giây đã đi hơn 2 dặm, giống như thuận đi mà chạy đến nơi Quỳnh Hân đang chật vật giao chiến.

Trận chiến bên này gần như đến hồi kết, khu rừng bằng dây gai của Quỳnh Hân đã bị cắt đứt gần hết, Tư Lạp Chân nhìn rất dùng sức nhưng thực chất vẫn còn nhiều là bài tây, bởi vì còn rất nhiều kẻ muốn làm ngư ông đắc lợi ở đây.

- Huu, ca ca, cứu muội, muội không muốn, không muốn tiếp tục sống trong bóng tối cô đơn nữa.

Quỳnh Hân co người lại, hai tay ôm chân phía trước, đầu gục lên đôi khóa thắt thắt, tình cảnh vô cùng đáng thương, nằng đã sống, cô đơn, lạc lõng và bị truy sát đến bây giờ.

- Dừng lại, muội muội, đừng sợ, có ca đây.

.....Ta muốn độ kiếp...

Ầm....

Không biết Dương Tuấn từ đâu mà xuất hiện trong tư không, hét lớn, âm thanh vang vào tai Quỳnh Hân nhưng nằng lại nghĩ là ảo giác, đến khi nghe được âm thanh lời kiếp đánh xuống, luồng lời kiếp mạnh mẽ chấn lui Tư Lạp Chân, phá hủy cả pháp quyết hắn đang sử dụng, thanh Đế Khí quay về tay hắn.

Trong từng luồng lời kiếp cuộn cuộn, đứng đó một thiếu niên cầm cự bóng, tóc dài bay phất phới, khuôn mặt ngược nhìn Lôi Văn, vô cùng anh dũng tiêu sái.

- Tuyệt Thiên Bồng....

Dương Tuấn vùng bồng, cả thanh bồng cuộn cuộn cương khí trắng tinh, bên trong là lực lượng kinh khủng, một bóng biến lớn, như muốn che trời đập xuống Lôi Văn vẫn còn đánh xuống Lôi Kiếp.

Oanh....

Lôi điện bắn ra tứ phương, sáng rực cả thương khung, Lôi Văn sợ hãi tiêu tán, nhưng chum kịp chạy đi thì lại bị kéo lại.

- Ta lại muốn độ kiếp...

Keng, tiêu hao 860 triệu Pháp Lực đạt Phá Linh viên mãn....

Dương Tuấn tiếp tục tăng cấp, độ Lôi Kiếp, khiến cho cả Lôi Văn và những người quan sát xung quanh khuôn mặt đầy sợ hãi và khó tin.

Thế nào? Lúc này vừa độ kiếp xong lại tiếp tục độ?

Quái vật ả?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 30: Cổng địa ngục - giết sạch

Oanh.....

Lôi kiếp thứ ba bị đập vỡ tan thành từng mảnh, Lôi Văn cuối cùng sợ hãi bỏ chạy, không dám một chút nào ở lại chỗ này, có một tên quái vật độ kiếp như ăn kẹo, vừa độ xong lại tiếp tục độ.

Keng, tiêu hao tổng cộng 8 tỷ 190 triệu Pháp Lực.

Keng, tu vi hiện tại, Hư Linh tầng 1. [2 tỷ/500 triệu].

Keng, hệ thống nâng cấp thành công, sửa lại cách thức tăng cấp và cửa hàng hệ thống sẽ bị bảo trì trong 3 canh giờ.

[Thăng Cấp]: đổi pháp lực trở thành điểm thăng cấp, cứ mỗi kẻ địch bằng cảnh giới của kí chủ sẽ tăng 1 điểm thăng cấp, nếu thấp hơn tu vi hiện tại sẽ chỉ nhận được sát điểm, nếu cao hơn một đại cảnh giới sẽ nhận hai điểm, hai đại cảnh giới nhận gấp đôi....

Số liệu hiện tại [20/5] (1)

Keng, nhận được gói quà Trưởng Thành nhỏ x4.

Keng, nhận được +1 lần Nhất Kích Tất Sát mỗi ngày.

.....

Dương Tuấn sau khi độ kiếp thì rơi vào trạng thái cảm ngộ, cảm giác thân thể phá toái, linh hồn vỡ nát, Phá Linh, rồi lại tụ hợp trở thành những viên châu lấp lánh, Kết Anh, tiếp theo lại cảm thấy chúng bị bỏ ra, pháp lực dồi dào toả ra, Phách Anh, sau đó cảm thấy linh hồn mình hư hư ảo ảo, như đang nhập vào thiên địa đại đạo, Hư Linh.

Keng, chúc mừng kí chủ bước vào Hư Linh cảnh, hệ thống tặng kí chủ một kĩ năng.

[Thiên Địa Song Sát]: Bay trên trời, đi dưới đất, trốn chân trời, ẩn lòng đất, cũng không thể chạy thoát uy lực của ta.

→ Tập trung pháp lực niệm pháp chú: Thương khảm rung động, thiên minh sát. Đại địa chấn động, địa oanh sát. Sẽ phát ra gấp bội lần uy lực từ pháp lực kí chủ tụ tập.

.....

- Rốt cục tên này là thứ gì? Tại sao có thể độ kiếp liên tục như vậy?

Tư Lạp Chân khó hiểu, nhưng trong lòng dâng lên sự tham lam nồng đậm, kể cả tất cả người ở đây cũng vậy.

Dương Tuấn lúc này nhìn qua, chỉ có sáu người trung niên này là tu vi cao hơn hắn, đều là Hư Linh tầng 5 trở lên, cao nhất là tầng 8 là người thiếu phụ tên Hoàng Ngọc Diễm kỳ.

- Tiểu tử, dám bao che cho nghiệt vật, mau thức thù chịu trời.

Hồ Phách Khanh gầm lên, bàn tay lực lưỡng thô cứng chop tới Dương Tuấn, bên ngoài gài vô đánh Dương Tuấn nhưng thật ra là muốn bắt Dương Tuấn về Linh Lưu Môn nghiên cứu.

- Tuyệt Sát Bổng....

Dương Tuấn đồng tử biến thành màu đen đỏ kì lạ, giống như dung nhám cuộn cuộn, Đoạ Ngọc Nhân, sau đó mờ Nhất Kích Tất Sát, vung ra một bóng ngạnh kháng cự quyền của Hồ Phách Khanh.

- Hừ, vô tri, mau chịu chết.

Hồ Phách Khanh khinh thường, vì cảm thấy lực lượng bên trong một bóng này không có chút tác dụng nào với hắn, tiếp tục vung quyền đánh lên cự bổng

Oanh.....

Nhưng bất ngờ thay, một bóng kia lại đập bay Hồ Phách Khanh, thân thể hắn giữa không trung nổ thành mưa máu, linh hồn bị Đoạ Ngọc Nhân nuốt chửng, giam cầm trong Địa Ngục tối tăm

Keng, nhận được 1 điểm thăng cấp, 1 nhân trữ vật cấp 20, 800 vạn sát điểm

Cả chiến trường chìm vào trầm tĩnh, sợ hãi ngập tràn, không thể tin huyết nhục của Hồ Phách Khanh trường bào rơi xuống đất.

- Không.....

- Thái Thượng Trường Lão....

Đám đệ tử của Linh Lưu Môn và hai tên trưởng lão còn lại hét lên, nắm tay nắm chặt, mắt đỏ ngầu nhìn về phía Dương Tuấn đang lăm bằm niệm gì đó.

- Thương khưng rung động --- Thiên minh Sát...

- Đại địa chấn động ---- Địa oanh Sát....

Uỳnh... Oanh...

Chung quanh người Dương Tuấn phát ra từng tia sét màu đen kì lạ, hư không vận vạo, pháp lực ngưng đọng lại thành thực chất, trở thành màn sương trắng lượn lờ xung quanh Dương Tuấn, Đoạ Ngọc Nhân mờ ra, khai mở Địa Ngục Chi Quan...

Vì Thiên Địa Song Sát cần rất lâu để đánh ra....

Kẹt.... Kéttt.....

Trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một cái cổng đá cực lớn, che khuất bầu trời 100 dặm xung quanh, bên trên là xương trắng dính vào cổng, một cổng là hình mặt quỷ đáng sợ, âm khí lạnh băng toả ra, oán hận, u linh kêu thét chói tai, sau đó cổng đá nặng nề mở ra, âm thanh rét run cả lòng người

- Địa Ngục, mở ra.... Đón chào, linh hồn sa đoạ của các người...

Bên trong cổng đá vọng ra âm thanh trầm nặng, băng bình, vô tình của một người nào đó, sau đó mặt đất bên dưới xuất hiện một vòng tròn lớn chứa đầy phù văn kì lạ, bọn người phía trên cũng không chú ý, chỉ tập trung vào cánh cổng đá đáng sợ kia mà thôi.

- Khặc khặc, đến đây, trao cho ta linh hồn của các người....

Một cánh tay cực lớn chui ra từ cánh cổng kia, nó một màu đen kịt, cơ bắp cuộn cuộn, trên đó còn có từng đường vân màu xanh lục, móng vuốt sắc bén, chop đến bọn người phía dưới, nhưng bọn họ bây giờ mới nhận ra thân thể mình không thể di chuyển, trong lòng sợ hãi cực độ, giống như bóng tối trong người bị người khác lấy ra vậy, cánh tay khổng lồ kia cũng dính chỉ trong không trung, nhưng trong tai những người ở đây vẫn còn giọng cười khăng khặc đáng sợ.

- Minh Oanh Sát, Thiên Địa Song Sát...

Đúng lúc này Dương Tuấn cuối cùng cũng tụ tập xong pháp lực đầy đủ, hai cánh tay tràn ngập tia điện màu đen, ánh mắt cũng phát ra tia điện đỏ, sau đó hắn vung tay, bầu trời xuất hiện một đám mây màu đen như Lôi Vân, tiếp theo một luồng lôi điện màu đen đập xuống, ngay vị trí đám đệ tử gần trăm người kia.

Uỳnh.....

Luồng lôi điện bao trùm đám đệ tử, bọn chúng không thể di chuyển, chỉ có khuôn mặt vận vạo vì sợ hãi, thân thể phát toái, huyết nhục bị lôi điện mạnh mẽ nung đến một chút bụi cũng không còn.

Keng, diệt sát 36 Kết Anh cảnh tu sĩ, nhận được 620 vạn sát điểm

Keng, diệt sát 71 Phách Anh cảnh tu sĩ, nhận được 3080 vạn sát điểm

- Khặc khặc, ngon miệng, thật ngon miệng...

Giọng cười nói tà ác kia lại vang lên, nhưng Dương Tuấn không hề nghe hay thấy bất cứ thứ gì, linh hồn tiếp tục bị Đoạ Ngọc Nhân nuốt chửng.

- Đáng chết, người là ác ma....

- Tiểu tử chịu chết đi....

- Chết.....

Lưu Tôn, Càn Từ Sinh và cả Tư Lạp Chân nất đó rục, dùng hết pháp lực thì triển pháp quyết đánh về phía Dương Tuấn, nhưng hắn lại mỉm cười đón lấy nó.

- Ca ca?

Quỳnh Hân từ trong đồng dây leo đầy gai kia nhìn ra, thấy được bóng lưng đang che chắn trước mặt nàng, nó giống lắm, giống lắm bóng lưng ca ca hay che chở cho nàng.

Nhưng.....

Oanh -----

Pháp quyết che trời đánh đến, Dương Tuấn bị bao trùm bởi ánh sáng chói mắt, thân thể tiêu tán giữa hư không.

- Không... Ca ca....

Quỳnh Hân rơi lệ, hét lên, còn ba người kia thì mỉm cười nhưng có chút tiếc nuối, lỡ như đánh nát nhân trữ vật của hắn thì làm sao đây.

- Khục, ca chưa có chết, đừng khóc như có tang gia thế.

Dương Tuấn từ đầu lại lần nữa xuất hiện, lần này hắn đã nhờ hệ thống làm hắn trở về hình dáng và khuôn mặt như ở kiếp trước, đứng trước mặt Quỳnh Hân xoa đầu nàng, ho nhẹ nói.

- Ca ca? Thật là ca ca sao? Muội vui quá...

Quỳnh Hân chùi ra khỏi bụi gai, trên người là từng dây gai hoa hồng quấn quanh người như một bộ y phục, nhào vào lòng Dương Tuấn mà ôm chặt.

- Á, á, đau, đau, gai đâm, gai đâm vào, thủng, thủng hàng mắt...

Dương Tuấn bị từng mũi gai nhọn đâm vào cơ thể, nhất là cự vật phải co rút lại sợ hãi vì sợ bị đâm trúng, đáng sợ, đáng sợ quá.

- Hi hi, ca ca, ta nhớ ca quá....

Quỳnh Hân cười toe toét, mắt cong lại hình trăng lưỡi liềm, vô cùng đáng yêu khả ái.

- Muội muội ngoan, để ca xử lý bọn hắn xong, ta dẫn muội đi gặp các tỷ tỷ.

- Tỷ tỷ? Chỉ nhờ ca có phụ nhân rồi sao?

- À hèm, đúng vậy, bây giờ ta đưa muội vào nơi ở của ta trước....

Dương Tuấn không nói hai lời đưa Quỳnh Hân vào Hậu Cung Vô Tận, ở cách xa nơi ở của chúng nữ, kéo lại có rắc rối lớn.

.....

- Chà chết? Tốt, rất tốt...

- Haha....

Ba tên Tôn, Càn, Từ kia cười lớn, nhìn Dương Tuấn khinh thường.

- Để xem đã..... Hắc Âm, khai Hoại Diễm, khai Băng Phong, khai Tê Lật, khai.....

Dương Tuấn mỉm cười, mở tất cả Quý Nhân, chỉ trừ Quang Thiên Nhân không mở ra, đôi mắt màu đỏ đen xung quanh có 5 vòng tròn nhỏ gồm đỏ đậm, xanh lam, hoàng kim, trắng xám, hắc ám

Lạc Đại Quý Nhân, đồng khai.

- Ta nhìn thấy hắc ám trong các người, sợ hãi đi, hãy sợ hãi đi....

Đồng tử màu đỏ và đen thay đổi thành duy nhất một màu đen, ba người kia cảm thấy trong lòng lạnh lẽo, nỗi sợ hãi giấu kín bỗng nhiên bộc phát, khuôn mặt bắt đầu tái nhợt, đôi mắt tràn ngập sợ hãi, nhưng ngay lập tức cảm giác thân thể cứng đờ, sau đó cái lạnh giá thấu xương lan tỏa khắp cơ thể, cả ba đang trong sợ hãi bị tê liệt, sau đó hoá thành tượng băng.

- Hoá Xạ....

Đồng tử màu đỏ đậm phát ra hai tia lửa cực nhỏ, lao đến xuyên qua tượng băng của Lưu Tôn và Càn Từ Sinh, đục một lỗ nhỏ giữa trán bọn hắn, sau đó cả băng đều bốc lên sương trắng, thể xác của hai tên đó hoá thành khói trắng tán vào hư không, linh hồn bị Đoạ Ngục Nhân thu tóm.

- Ác ma, dùng tay....

Từ Thái hết lên, định ra tay cứu Từ Lạp Chân thì Dương Tuấn xuất hiện trước mặt ả, Đồng Tử trắng xám nhàn thảng vào mắt ả, ngay lập tức thân thể ả cứng ngắc, nét mặt không thể tin được hoá thành thạch điêu đứng tại đó.

Từ đầu đến cuối Hoàng Ngọc Diễm không có chút hành động hay chút thù hận nào đối với Dương Tuấn, những đệ tử bị giết kia không hề có một ai là đệ tử Thủ Sư Trang cả và nàng cũng chỉ vô tình đến đây mà thôi.

Keng, nhận được 2 điểm thăng cấp và 8400 vạn sát điểm

Đôi mắt Dương Tuấn trở lại bình thường, tay cầm Tuyệt Sát Bổng, mở Nhất Kích Tắt Sát, vung một bổng cực mạnh đập vỡ thạch điêu Từ Thái thành từng mảnh vụn.

Keng, nhận được 1 điểm thăng cấp và 3700 vạn sát điểm

- Còn người, vì chưa có sát ý với mọi người ta, nên ta tha mạng cho người

Dương Tuấn để lại một câu nói sau đó biến mất, tiến vào hậu cung vô tận gặp Quỳnh Hân.

Ngọc Diễm bên ngoài nhìn Dương Tuấn biến mất trăm tư, sau đó nói

- Một tuyệt thế thiên tài lại xuất hiện chẳng?

Nói xong nàng ta cũng biến mất giữa hư không, để lại một vùng phế tích lớn gần Hoàng Thái Hà, lúc này mới có một đám người chạy đến quan sát, chấn động trong lòng.

Nơi đây, đã xảy ra đại chiến....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thủy Tiên Vương Thành

Bên trong Hậu Cung Vô Tận...

Dương Tuấn trở lại gặp Quỳnh Hân, cô bé mặc dù có lớn hơn một chút nhưng Dương Tuấn vẫn nhận ra được đó vẫn là người muội muội mà hắn vô cùng yêu thương, mái tóc đã thay bằng rẽ gai của hoa hồng, đôi mắt cũng có màu xanh nhạt, nhưng bên dưới vẫn chẳng có gì thay đổi, màn hình phẳng...

- Ca ca, tại sao ca lại ở đây? Tại sao ca không tìm muội? Muội ở một mình cô đơn lắm.

Quỳnh Hân lay cánh tay của Dương Tuấn, khuôn mặt nhỏ nhắn lo lắng hỏi

- Để ca kể cho muội nghe, thực ra là ca và muội đều đã chết ở Địa Cầu, linh hồn xuyên qua vị diện này, trở thành những con người khác và chúng ta phải trả thù cho cha mẹ nữa.

Dương Tuấn kể lại mà trong lòng hận thù sôi sục, nắm tay siết chặt vang lên ken két.

- Ca ca, thực ra, ta khi xuyên qua bỗng nhớ lại một đoạn kí ức kì lạ.

Quỳnh Hân nhìn Dương Tuấn nói, hai bàn tay nhỏ nhắn nắm lấy cánh tay của Dương Tuấn.

- Kí ức? Kí ức thế nào? Nói cho ca ca xem....

- Thực ra, hai người chúng ta nghĩ là cha mẹ kia lại không phải là cha mẹ của chúng ta.

- Cái gì? Không thể nào.

Dương Tuấn khuôn mặt tràn ngập hoang mang, sợ hãi hết lên.

- Đúng vậy, hai người họ chỉ là thể thần cho cha mẹ thật của chúng ta, nói đúng hơn là họ chỉ là những con rối, cha mẹ thật đã gửi gắm chúng ta cho hai người kia, sau đó thay đổi kí ức của chúng ta, để chúng ta lầm tưởng hai người kia là cha mẹ của chúng ta, vì trong đoạn kí ức đó có hai bóng người nói chuyện với hai thể thần kia, sau đó thì đoạn kí ức kia cũng hết.

Quỳnh Hân kể một loạt, còn Dương Tuấn thì ngẩn ngơ chưa tiếp thu được những thông tin này.

Keng, phát động nhiệm vụ đặc biệt cấp cao....

.....[Thần Thế Thật Sự].....

Mô tả: Tìm ra thân thể thật sự của mình, mỗi khi gặp được một cột mốc, sẽ mở ra một đoạn kí ức.

Ban thường???????

.....

Ảm thanh hệ thống vang lên trong đầu, sau đó hắn cảm thấy đầu mình đau đớn vô cùng, ôm đầu gào thét, Quỳnh Hân sợ hãi dùng pháp lực bao phủ hắn, giúp hắn làm giảm cơn đau.

Một đoạn kí ức xa lạ nhưng lại quen thuộc xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, hắn thấy mình và em gái Quỳnh Hân trong hình dạng một tuổi được hai bóng người đưa đi dạo chơi ở một chốn như bông lai tiên cảnh, rỗng bay phượng múa, mây trắng lơ lửng trên từng ngọn núi kì kỳ giữa không trung, sau đó cảnh tượng đó biến mất, Dương Tuấn thấy mình đang đứng trước hai người mà hắn nghĩ là cha mẹ ở Địa Cầu, một đoạn nói chuyện vang lên, là giọng trầm của một người đàn ông.

- Các người phải chăm sóc chúng thật kĩ lưỡng, nếu phát hiện có điều gì không bình thường phải tránh xa, đừng cho chúng tiếp xúc quá nhiều người, những kẻ đó vẫn còn thêm khát sức mạnh của bọn ta bên trong chúng.

- Vâng, chủ nhân....

Hai người kia cúi người nói một tiếng, sau đó Dương Tuấn cảm thấy đầu mình ướt đầm, từng giọt nước mắt rơi xuống từ bóng người phụ nữ kia, sau đó người đó cúi xuống, ôm hắn và Quỳnh Hân vào lòng, đến đây thì đoạn kí ức đó cũng hết.

Dương Tuấn bình tĩnh lại, bất giác nước mắt chảy ra từ khe mắt, một giọt rơi lại nhiều hơn, Quỳnh Hân cũng lo lắng vô cùng, cuối cùng đành để Dương Tuấn khóc hết đi cho nỗi lòng tiêu tán.

.....

Sau một lúc, Dương Tuấn cũng ngừng khóc, hận thù tiêu tán bớt đi, khẽ xoa đầu Quỳnh Hân đang lo lắng, Dương Tuấn đưa nàng trở về chỗ Mộc Khuê và chúng nữ, chỗ này không còn nỗi u ám, khóc khóc nữa mà là sự vui vẻ của những nữ nhân, oanh oanh yến yến, vô cùng tươi vui.

Dương Tuấn sau khi giải thích với Mộc Khuê, để Quỳnh Hân ở lại, Dương Tuấn lẹ lẹ rồi đi, tìm Nhĩ Lý, hắn muốn trở thành Dâm Vương.

Nhĩ Lý ngẩn ngơ trong không gian này, vì sợ bị lạc nên vẫn ngồi im một chỗ, đầm đìa vào một gốc cây để trú ẩn vì bị Dương Tuấn đưa gần cơ thể, chưa từng có một nam nhân nào dám làm vậy với nàng, kể cả tặc chủ cũng không dám làm những điều như vậy, nhưng cái tên đó lại làm như vậy, thật đáng ghét.

Ầm...

Một cú đấm đánh bay cả gốc cây, đánh bay luôn một mảng đất lớn phía trước, một đất chấn động mãnh liệt, Dương Tuấn đứng lúc này cũng chạy đến, gạt mình một cái, đáp xuống trước mặt Nhĩ Lý.

- Là ngươi? Đáng ghét....

Nhĩ Lý đánh tới một quyền, nhưng Dương Tuấn tránh sang một bên, bàn tay chặt xuống đầu Nhĩ Lý một cái.

Cốc....

Một đòn không có chút sát thương, nhưng lại đánh Nhĩ Lý ngồi bệt xuống đất, khóc lóc.

- Oa, ngươi là cái đồ đáng ghét, lưu manh, bại hoại...

- Đừng khóc nữa, ta muốn ngươi làm nữ nhân của ta, ngươi chấp nhận chứ?

- Hề?

Nhĩ Lý nhìn Dương Tuấn kì lạ thốt lên, sau đó chợt suy nghĩ ra điều gì đó.

- Được, nhưng với một điều kiện....

- Điều kiện gì? Ta đều có thể giải quyết.

- Ta cần người giết đi Lâm Hạo Tôn, là gia chủ Lâm gia ở Đế Quốc Kim Long, hắn là người ta hận nhất.

- Quá dễ dàng....

Dương Tuấn đưa Nhã Lý ra ngoài, đập lên phi hành pháp khí, hướng Kim Long đế quốc bay đi, Kim Long đế quốc ở phía Tây nơi này 5000 dặm, đi qua 2 Vương Thành là Thủy Tiên và Bạch Dạ.

.....

Hồ Tam Nguyệt....

Ngọc Lan bước vào Hư Linh đã có thể hoá hình, trở thành một vị mỹ nữ tuyệt sắc, khiến biết bao nam nhân thêm nhớ dãi, nhưng khí tức Hư Linh cảnh làm bọn chúng phải né xa vạn trượng, Ngọc Lan vận lam y, tẩy khoáng thạch trong hồ đối tẩy Linh Pháp thạch, sau đó nghe nói ở Thủy Tiên vương thành có đầu giả một viên Thủy Tâm Đan, mặc dù đối với nhiều tu sĩ khác không có nhiều tác dụng nhưng đối với nàng vô cùng quan trọng, nó giúp thanh tẩy Tâm Ma, giúp tâm thanh tịnh.

Hải Hoa có đường thủy thông với đại dương và nhiều Đại Thổ hoặc Vương Thành có cảng, nhất là Thủy Tiên vương thành, một Vương Thành ở giữa một hồ cực lớn, nên Ngọc Lan trở lại hành dáng nhân ngư theo những dòng sông đi đến Thủy Tiên vương thành.

.....

Thủy Tiên vương thành...

Một vương thành kì lạ ở một hòn đảo giữa hồ, nổi lên với nhiều dòng sông, tụ lại thành một cái hồ cực lớn, rộng 840 dặm, do Thương Hồ Môn quản lý, một đại môn phái hưng thịnh, thiên tài địa bảo vô số, người người đều muốn trở thành đệ tử trong môn phái này, nên những kẻ ở trong môn phái luôn hống hách hiếp đáp kẻ khác.

Dương Tuấn và Nhã Lý vừa chạy đến đây thì trời cũng đã tối mịt, Dương Tuấn tìm một phòng trọ, thuê một phòng lớn, cùng Nhã Lý "ngủ" chung một giường.

Tất nhiên chả có gì xảy ra cả.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chiếm)Net**.

Chương 32: Gây ra thù hận

Đa tạ đạo hữu ThưSinhNgốc ủng hộ 500 TLT....

Đa tạ outoutnha1 ủng hộ 301 TLT....

.....

Đế quốc Kim Long...

Linh Lưu Môn, Chân Kiếm Môn, Từ Hà Trang thái thượng trưởng lão bị giết sạch, khiến cho tất cả vô cùng tức giận, nhưng không một ai biết Hoàng Ngọc Diễm của Thủ Sư Trang cũng có mặt ở đó, nên tất cả đều cho rằng do cái kia nghiệt vật Mị Hồng Yêu làm ra, lập tức cho các đệ tử nội môn đến Vương Thành gần nơi các trưởng lão bị giết, Thủy Tiên vương thành.

Ngoài ra còn có một vị môn chủ đích thân ra tay....

.....

Ánh sáng ban mai chiếu rọi tu tiên giới, Dương Tuấn ngồi bên cửa sổ uống trà, ngắm nhìn thế giới này, không biết như thế nào hắn lại cảm giác tu tiên giới này giống như quê hương của hắn, nhưng cảm giác đó lại như có như không, thật khó hiểu.

- Ho- Oáp....

Nhã Lý tỉnh giấc thì vươn vai ngáp một tiếng, quần áo xốc xếch lên do lúc ngà cựa quậy khỏi vòng tay của Dương Tuấn, lúc này một bên quần áo trệ xuống, nàng không mặc yếm nên hai mụ hạ cương thẳng nhọn hoắt, Dương Tuấn cũng không muốn nhìn nàng, kéo tiểu đệ thôi thúc.

- Mặc đồ vào đi....

Dương Tuấn đưa quần áo mới cho nàng, sau đó xoay người đi ra ngoài, gọi một bàn thức ăn sau đó tự mình uống rượu, đợi Nhã Lý xuống.

Nhà trọ này xây chung với một tún lâu nổi tiếng ở Thủy Tiên vương thành, tên Túy Sĩ Lâu, là nơi có nhiều tên công tử ca hay đệ tử của Thương Hồ Môn đến tìm nữ nhân xinh đẹp bán kĩ hay bán thân.

Đợi một lúc thì Nhã Lý cũng thức xuống, nàng thay đổi y phục lẫn chân chu lại mái tóc khiến nàng vô cùng lộng lẫy, đầu sao nàng cũng đã rất xinh đẹp, khi vận y phục lên thì giống như yếu diệu thực nữ, dịu dàng hiền lành, nhưng chỉ có duy nhất Dương Tuấn biết nàng như thế nào.

- Đến, ăn đi....

Dương Tuấn vẫy tay gọi Nhã Lý, khi nàng bước đến thì nhiều nam nhân nhìn nàng thêm khát, một nữ nhân quốc sắc thiên hương lại mừng trên người khí tức mạnh mẽ, ương ngạnh làm bất cứ nam nhân nào cũng muốn khuất phục nàng, cho nên rất nhiều người chú ý đến nàng.

- Ngoại đối với nữ nhân nói chuyện dễ nghe một chút được không?

Nhã Lý bực tức ngồi xuống, giọng gắt lại Dương Tuấn.

- Xin lỗi, ta chỉ tốt với nữ nhân hay người thân của ta mà thôi, còn cô, chưa đến cửa....

Dương Tuấn gấp một đầu thật cho vào miệng, lại nốc thêm một chén rượu, vẻ mặt thoải mồm mỉm cười.

- Hừ.....

Nhã Lý hừ một tiếng, sau đó cầm đĩa lên ăn cho hả giận, chả thèm nhìn Dương Tuấn một cái.

Đang lúc này có vài tên thiếu niên đi ngang qua chỗ Dương Tuấn, trên người vận bạch y, trước ngực có thêu một đầu hồ ly màu xanh lam, nằm trong một vòng tròn có hai cái đuôi màu xanh lam quấn quanh, là đệ tử ngoại môn nhị phẩm của Thương Hồ Môn.

- Hắc, vị cô nương này, cô nương không ngại uống với bọn ta chén rượu không?

Một tên nam tử xoay người lại bắt chuyện với Nhã Lý, hắn cứ tưởng nàng là kỹ nữ mới ở đây, nên mới nói như vậy.

- Ai dà, Lâm Hàn Thạch huynh thật là, cô nương này xinh đẹp như vậy, hắn lại phải viêm cả túi mật, haha....

Một tên nam tử phía sau cười lên ha ha, mắt đắm đuối nhìn Nhã Lý.

- Vị huynh đài này, có thể cho ta ngồi xuống được chứ....

Hàn Thạch nói, tay vừa định đặt lên vai của Dương Tuấn thì -----

Cắc....

Dương Tuấn dùng đầu bịt tay Hàn Thạch ra, nhưng lực krong hơi lớn nên đánh đứt cả tay hắn, xương vai nứt gãy, hắn quỵ xuống ôm cánh tay đau đớn la hét....

- Aaaaa..... Người, người, người nhớ đây....

Hàn Thạch ôm cánh tay đứt què chạy ra khỏi chỗ này, hai tên nam tử còn lại cũng khó hiểu chạy theo, trước khi đi còn để lại ánh mắt thù hận với Dương Tuấn, sợ dĩ Dương Tuấn đánh tên kia là vì tên kia dùng pháp lực để tăng lực đạo, hồng bốp gãy vai Dương Tuấn để lên mặt với mỹ nhân, tuy đó chỉ là chút lực krong như muỗi đốt nhưng dù là thần tiên cũng thấy ngứa mắt.

- Một đám ruồi muỗi...

Dương Tuấn nhấp một chén rượu, lại là khuôn mặt thoải mồm phun ra một luồng hơi trắng, kiếp trước hắn chưa từng uống qua rượu, nhưng kiếp này hắn lại thích từ sắc, cũng thật là khó hiểu, Nhã Lý yên lặng không nói, tiếp tục ăn.

.....

Hồ Thương Môn, trong nội viện Hồ Thương Môn, có một đình viện không lớn cũng không nhỏ, nhưng vô cùng lộng lẫy, ở trong đình nghi mịt ở cạnh hồ, có một nữ tử tuyệt sắc, độ khoảng 18, 19 tuổi, mái tóc đen nhánh xoả dài xuống lưng, ngồi xếp bằng nhắm mắt tu luyện, bỗng nhiên có một nữ hầu chạy đến, thì thầm vào tai nàng.

- Hà, Hàn Thạch tiểu tử này không biết bao giờ mới trưởng thành, đại ca thế nào cũng ra mặt gây chuyện lớn cho mà xem.

Quả nhiên tại một đình viện lớn hơn đình viện của nữ tử kia, có một nam tử 23, 24 tuổi nắm tay nắm chặt, nhân thiếu niên quý dưới đất trên mặt, tay kia bị quần chặt bởi vài bóng, rõ ràng là cánh tay bị gãy, tuy có tu vi nhưng cũng cần thời gian để phục hồi và hắn không ai khác chính là Lâm Hàn Thạch, còn người ngồi trước mặt hắn là đại ca hắn, Lâm Sinh Long, đệ tử nội môn lục phẩm, chỉ có ba người như thế trong Thương Hồ Môn, là hắn, nhị muội và một tên vô cùng thân bí khác.

- Đệ đệ, đây là do ngoại không chịu chăm chỉ tu luyện, bảy giờ lại nhờ ta giúp ngoại, thật là mất mặt.

Sinh Long nhìn Hàn Thạch quý dưới đất, thờ dãi nói.

- Đại ca, ngoại phải giúp ta đánh chết hắn, nếu không là ta quý ở đây đến chết mới thôi.

- Hàì, thôi được, ta giúp ngoại lần cuối cùng thôi đây....

- Đa tạ đại ca....

.....

Hương Thương Phổ....

Một con phố lớn bán đủ mọi thứ, kể cả chy denim cũng có, Dương Tuấn muốn đến tìm một ít trang sức đồ vật cho chúng nữ sử dụng, nhắc mới nhớ, đầu sao Mẫn Ý, Tiểu Vi các nàng đều đến từ vị diện hiện đại, trở về thế giới thế này không phải rất chán sao, có lẽ nên bố trí một chút công cụ hiện đại cho các nàng.

- Hệ thống, trong cửa hàng có hay không bán các loại đạo cụ hiện đại?

Keng, sau khi bảo trì cửa hàng, hệ thống đã có chức năng Tạo Vật Như Ý, chỉ cần kí chủ nghĩ đều có thể bán ra.

- Ô, còn có chức năng này sao? Thử một chút....

Ý niệm Dương Tuấn chìm vào trong hệ thống, suy nghĩ cấu tạo một món Tiên Khí..

[Phong Thần Chí Kiến]: Tiên Khí cứu phẩm, Tiên Linh cứu phẩm Hasagi.

Mô tả: Kiếm ý vô song, dùng thần thiết tạo ra, kết hợp huyết mạch Phong Thần.

Ký năng: Bảo Kiếm, mỗi nhát kiếm chứa phong ý kiếm ý sắc bén, bỏ qua phòng hộ, hất bay và xé nát kẻ địch yếu hơn tu vi kí chủ, trọng thương kẻ địch có tu vi cao hơn kí chủ một đại cảnh giới.

Tiên Linh Hasagi: Triệu hồi "ai cũng biết là ai" hỗ trợ uy lực của Bảo Kiếm.

Giá: 10 tỷ sắt điểm.

.....

- Đúng là muốn gì có nấy, nhưng thật là quá đắt mà...

Dương Tuấn lắc đầu, tiếp tục dẫn Nhã Lý đang ngẩn ngơ dạo từng cửa hàng tiếp tục đi mua sắm đồ vật.

Nhưng không ngờ lại có một ánh mắt sắc lạnh nhìn chăm chăm vào hắn, sau đó vật biến mất như chưa từng có vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Thêm sức là phải thêm tiền

Hương Thương Phổ đoạn cuối có một cái hồ lớn vô cùng đẹp, thủy sinh dồi dào, còn có Vọng Nguyệt Lâu xây trên mặt hồ là nơi uống rượu ngắm trăng của nhiều kẻ lăm tiền và có sức mạnh trong tay, Dương Tuấn cũng đến đây, muốn thử nhìn gần mặt trăng ở đây thế nào.

Thưa một con thuyền đi giữa hồ, ánh sáng của trăng chiếu xuống làn nước trong xanh, lấp lúp ánh bạc, từng đàn cá bơi lội đùa giỡn trong những bụi rong dưới hồ, khung cảnh vô cùng lãng mạn, Nhã Lý vươn tay định sờ vào mặt con cá chép đang ngoi lên thì bị nó vẩy mạnh dưới, nước bắn lên người nàng ướt đầm, bộ dạng rất đáng yêu, Dương Tuấn nhìn không được cũng mỉm cười.

Cuối cùng cũng đến Vọng Nguyệt Lâu, nhưng ở đó có một người nam tử anh tuấn, mái tóc trắng tinh bay phấp phới, trong tay cầm đại đao đâm xuống đất, ngồi ở đó mà nhìn về phía Dương Tuấn, bên cạnh còn có tên Lâm Hàn Thạch mà Dương Tuấn đánh gãy cánh tay lúc sáng.

Keng....

Nam tử: Lâm Sinh Long. Tuổi 24.

Tu vi Phách Anh tăng 7.

Mô tả: Là đệ tử nội môn học phẩm đứng thứ hai trong duy nhất ba đệ tử mạnh nhất, tính tình cường trực, thẳng thắn, có chút hơi ngốc, yêu thương muội muội và đệ đệ nên hay giúp Hàn Thạch giải quyết rắc rối, nhưng hầu hết đều do Hàn Thạch con hàng này làm ra rắc rối... (Hệ thống said).

.....

Cộc....

Mũi thuyền chạm vào bờ, Dương Tuấn cầm tay Nhã Lý nhẹ nhàng bước lên trên, đúng lúc này Hàn Thạch vênh mặt bước đến nói.

- Hừ, người còn không mau quý xuống dập đầu xin lỗi ta, nếu không đại ca ta đập người ra bể.

Bạch....

Nhưng sự vênh vào đó chẳng được bao lâu, Dương Tuấn dùng pháp lực đánh gãy luôn đôi chân Hàn Thạch, dĩ nhiên là hắn vô lực quý xuống, tay bị gãy nên cứ thế ngã về trước, vừa quý vừa dập đầu với Dương Tuấn.

- Tiểu đệ, người lúc trước đã thương đệ đệ ta chưa đủ hay sao? Hôm nay ta chỉ muốn đến nói đạo lý mà thôi.

Sinh Long gầm lên, lúc trước Hàn Thạch cũng nói là Dương Tuấn vô duyên vô cớ đánh hắn, nên Sinh Long mới đến đây nói chuyện với Dương Tuấn, có lẽ tên này thực lực đi ngược lại với trí tuệ chẳng.

- Nói đạo lý? Trước giờ đạo lý là thứ vô nghĩa với ta.

Dương Tuấn bình đạm đáp lời.

- Người, được, đầu với ta, nếu người thua thì phải tạ lỗi đệ đệ ta.....

- Vậy nếu người thua....

- Nếu ta thua, người muốn làm ta gì cũng được....

Phốc -----

Dương Tuấn sắp phun ra một ngụm huyết, ta thiên, ca à, câu đó có chút không thích hợp.

- Được, chỉ cần người làm bị thương dù chỉ một chút đến ta, ta cũng tự nhận thua.

Dương Tuấn lấy ra Sư Hoàng Chiến Kích đã lâu không sử dụng đến, nhưng nếu muốn sống lâu thì đúng có đại lý Đế Khí ra sử dụng, Dương Tuấn mặc dù không sợ ai, nhưng nếu cường giả Hư Linh viên mãn hoặc cao hơn nữa mà quá đông thì Dương Tuấn đánh cũng không lại, chỉ biết chạy trốn, với lại hắn cũng không muốn có rắc rối.

Sinh Long cũng rút cục kiếm lên, là một thanh long kiếm cực lớn, bên trên toà ra long tức nhẹ nhàng, ít nhất cũng đã là pháp khí cửu phẩm, cao nhất cũng đã là Đế Khí nhị phẩm, đúng là đệ tử nội môn của môn phái lớn.

- Cứu Bản Chấn Long...

Sinh Long hét lên, lực lượng cùng pháp lực bộc phát, dung nhập vào long kiếm, làm nó bùng bùng long khí nồng nặc, từ đó huyền hoá ra một con rồng hùng dũng, lượn lờ trên không trung, rồng lớn một tiếng, khiến từ khách trong Vọng Nguyệt Lâu phải nhìn xuống chỗ Sinh Long và Dương Tuấn.

- Thế nào? Tại sao đệ tử Thương Hồ Môn Lâm Sinh Long lại ở đây giao thủ?

- Có lẽ người không biết rồi, đây chính là do tên Lâm Hàn Thạch kia gây rắc rối, sau đó bị đánh nên về khóc cha thét mẹ với đại ca mình.

- Hừ, đúng là thứ vô dụng..

- Ha ha, nếu ta có chỗ dựa lớn như vậy thì ta cũng sẽ như hắn....

Một vài tên khách chủ ý đến bọn người Sinh Long và Hàn Thạch thì bản tán, lúc này Dương Tuấn cũng chú tâm tạm, cường giả Hư Linh ta cũng từng gặp qua, người ở chỗ này mà quáng hồ báo thật nực cười, nghĩ xong Dương Tuấn ngồi chồm xuống, mặt thờ ơ, đưa tay ngoáy mũi, tay kia xoa Nhã Lý bảo nàng tránh ra xa.

- Ta X, là tên nào như thế bản bựa? Còn có thể bình tĩnh ở đây ngáy ngủ?

- Ta nghĩ hắn rất mạnh nên mới như thế.

Đám từ khách bên trên lại xì xào xì xầm, Sinh Long đập lên thần pháp, tốc độ xoẹt đi như tia chớp biến mất, xuất hiện sau lưng Dương Tuấn đang tập trung tinh thần lực để gãi mũi, lại còn xoa thành viên, búng một cái, vừa lúc một đao cực mạnh vung xuống.

Ầm.....

Một đao mạnh mẽ bổ xuống, huyền ảnh chân long phóng lên trời, bụi bay mù mịt, mặt hồ chấn động mãnh liệt, từng gợn sóng lớn hất văng từng chiếc thuyền xáo số, những tướng Dương Tuấn bị một đao bổ thành đồng huyết nhục, nhưng khi bụi mờ tan đi, một thanh cự đao rung động vì bị chặn lại bởi cây kích, nhưng người cầm kích kia lại không có chút gì là vất vả.

Hàn Thạch đứng phía xa cười gần bằng biến sắc, mặt không thể tin nhìn đại ca mình, nếu hắn có chân linh thì bây giờ hắn đã lập tức ngã quỵ.

- Hehe, một chút lực cũng không có, người chưa ăn cơm hay sao? Mạnh lên xem nào.

Dương Tuấn cười tiện tiện, Sinh Long ngay lập tức lui ra, trên môi cũng mỉm cười.

- Haha, được, thêm sức là phải thêm tiền đây..... Chấn Long Hồn...

Sinh Long hét lên, sau lưng xuất hiện làn khói màu vàng lơ lửng, từ bên trong vọng ra tiếng lòng ngâm ư vũ, sau đó một đầu độc giác long vây hoàng kim lao ra, thân mình quẩn quanh Sinh Long, thờ ra từng luồng hoà diễm nóng rực.

Sinh Long, cái tên không phải tự nhiên mà có, Sinh Long từ khi sinh ra đã có Thần Hồn hệ Rồng, hơn nữa là lục phẩm, sau đó bắt đầu tu luyện Thần Hồn trở nên mạnh mẽ hơn, bây giờ Thần Hồn kia đã là Giác Chấn Long bát phẩm.

- Ách, thật sự nghĩ nghĩ tên này * lẩm bẩm.

Dương Tuấn mặt biến sắc, tên này thật sự là "thiên tài", không có ngờ.

.....

Trong khi đó, bên trên Vọng Nguyệt Lâu, có một nữ nhân độ 23, 24 tuổi, vẻ ngoài xinh đẹp phong tao, quyến rũ thành tạo, đôi mắt đẹp long lanh nhìn xuống chỗ Dương Tuấn, sau đó trong lòng chấn động, chén rượu trên tay rơi xuống.

Loảng xoảng -----

- Hắc Tâm, đến đây, mau gọi cho Nhi Tâm đến đây, kế hoạch của chúng ta có thay đổi...

Nàng nói xong, trong bóng tối tình lặng bước ra một bóng người, lập tức hắt ta như bóng ma tan vào bóng tối, biến mất.

Nữ nhân này là bà chủ của Vọng Nguyệt Lâu, hơn nữa, nàng còn là bà chủ của Huyền Thủ Đàn...

Huyền Thủ Đàn.....

Huyền Thủ Đàn, một tổ chức sát thủ thuê, chỉ cần vừa giá thì bất cứ ai cũng có thể giết, ở đây cấp bậc chia làm Bạch Ngân, Hoàng Kim, Bạch Kim, Kim Cương, Hắc Cương, ám sát từ tu vi Kết Anh đến Đại Thừa cảnh, mỗi cấp bậc phí giết cách nhau ít nhất 20 lần, nên không phải ai cũng có thể đến đây thuê người.

Huyền Thủ Đàn đang có một âm mưu liên quan đến Lâm Sinh Long? Hay là nhắm đến địa vị của Thương Hồ Môn ở Thủy Tiên vương thành, chuyện này đến cả ta cũng chưa nghĩ ra. (Tác giả sai).

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Đại ca tội nghiệp

Ầm.....

Vọng Nguyệt Lâu rung động mãnh liệt, mặt hồ chấn động quẫy lên từng làn sóng lớn, Sinh Long mặc dù sử dụng Thần Hồn, lực lượng kinh khủng, nhưng không có một chút gì là gây khó khăn với Dương Tuấn.

Dương Tuấn một bên đỡ kiếm, vừa đáp thần pháp lui về sau, bộ dạng đùa giỡn Sinh Long, một chút sức cũng không tốn, trong khi pháp lực của Sinh Long đang cạn kiệt, Giác Chấn Long cũng dần dần trở thành mờ mờ ảo ảo như không có.

- Hà học, học học....

Sinh Long thờ hồ học, mờ mờ như thác chảy xuống từ trên, mặc dù có lực lượng và Thần Hồn kinh khủng, nhưng cuối cùng vẫn là một tên cục súc từ chỉ phát triển, tốc độ thần pháp của hắn không bằng Dương Tuấn di chuyển bình thường.

- Ha, một rồi rồi? Thật đúng là quá "yếu" mà....

Dương Tuấn cười ha ha, nhìn Sinh Long dùng kiếm cắm trên đất để đứng vững nơi.

- Hà hà, ta dùng hết sức, chỉ vì người mạnh hơn ta mà thôi...

Sinh Long thu kiếm, nhưng từ đầu lấy ra một cây cung vàng óng, sau lưng bắt ngờ xuất hiện một luồng khói màu cam, bên trong vang ra tiếng gầm ki lự, từ luồng khói huyền hóa ra một con ki lân, lại có một sừng trên trán, trên người bùng bùng hoà diễm, uy áp chèn ép lan ra xung quanh.

- Độc Giác Lân Hồn, hơn nữa là Song Hồn Tầm?

Dương Tuấn giật mình, lần đầu thấy có một người có đến hai Hồn Tầm, hơn nữa đều là Độc Giác Thủ, cấp bậc Thần Hồn hệ Thủ gồm Thương, Giác, Độc Giác, Thánh và Thần, trong khi hệ Cây lại là Mộc, Linh, Vô Diệt, Độc Thiên, Khôi Lục, còn hệ Vật thì lại là Hắc Thiết, Bạch Ngân, Hoàng Kim, Tiên Thiết và Thần Thiết, đây là những cấp bậc được chia khi Thần Hồn cùng phẩm giai.

- Liệt Hoà Giác Lân, là Thần Hồn thứ hai ta vô tình thức tỉnh, nó cho ta pháp lực dồi dào và cung thuật vô song.

Sinh Long mỉm cười, từ trước đến nay hắn luôn giấu kín mình có hai Thần Hồn, đến hôm nay gặp một người ngay cả chưa sử dụng Thần Hồn mình đánh cũng không lại, khiến hắn máu dồn lên não, trở thành tên nào phẳng chơi hết vốn mình có.

- Được, ta cũng chơi đùa với người, Viêm Diễm Hoà Diễm.

Dương Tuấn mỉm cười, mở công pháp khiến Chiếu Kích bùng cháy lên hoà diễm đỏ rực, tay xoay tròn kích, đáp thần pháp lao đến Sinh Long.

- Liệt Hoà Lân Tiên... (Phù dờ sẵn).

Sinh Long lui về sau, dây cung căng ra, một mũi tên bằng lửa màu vàng xuất hiện, ngón tay buông thả, mũi tên tan vào hư không, vô thanh vô tức biến mất.

Dương Tuấn phòng pháp lực dò tìm mũi tên, nhưng không có phát hiện được nó, bỗng sau lưng cảm thấy lạnh toát, một cỗ nhiệt lực tràn xuống từ trên đỉnh đầu, một mũi tên dài hai trượng nhắm ngay đỉnh đầu Dương Tuấn lao xuống, đáng sợ là tinh thần lực của Sinh Long đang định thần Dương Tuấn, khiến hắn có chạy cũng không thoát, đây là một kích toàn lực của Sinh Long.

- Hừ, vật vãnh...

Dương Tuấn xoay chiến kích, nhắm hướng mũi tên kia ném đi, mũi kích bốc cháy xé gió bay lên, mũi kích và mũi tên chạm vào nhau, nhưng bắt ngờ thay mũi tên kia dễ dàng bị chệch đi, mũi kích xuyên qua hết mũi tên thì mũi tên bị chia đôi kia lại biến hoá thành vô vàn mũi tên nhỏ, giống như mưa tên rơi xuống chỗ Dương Tuấn.

- Chệch, còn có chiêu này...

Dương Tuấn chắc lưỡi, bất đắc dĩ gọi ra Thần Hồn, Tham Thực Sư Hoàng - Hậu ra trận, vừa thấy mưa tên kia thì đôi mắt sáng ngời, nó thích nhất là ăn pháp lực, mưa tên này chính là pháp lực từ Độc Giác Lân.

- Ngo-

Tham Thực Sư Hoàng - Hậu há lớn miệng, những mũi tên xèo xèo vọt vào miệng nó, cảnh tượng khó tin trong mắt những ở đây, Thần Hồn còn biết ăn pháp quyết người khác, còn ghê hơn cả Song Sinh Hồn Tầm của Sinh Long.

- Q-

Sư Hoàng - Hậu xoa bụng ợ một tiếng lớn, vẻ mặt thoải mãn quẩy đuôi với Dương Tuấn, trước khi chui vào Hồn Tầm còn biết nháy mắt một cái khiến Dương Tuấn rung mình, rất có xúc động muốn ăn thịt sư tử nướng.

- Học học, không tin được, ta, ta thua rồi...

Sinh Long quỳ gối, thu cung lại, Độc Giác Lân một mũi cũng trở về Hồn Tầm, mở miệng nhận thua.

- Hắc, ta nói người thua thì ta muốn gì cũng được đúng không?

Dương Tuấn nở nụ cười tiện tiện, nếu có ta ở đó chắc sẽ đóng lên mặt hắn hai chữ dám tặc, hơn nữa còn là dám tặc không bình thường.

- Đúng, ta thua tâm phục khẩu phục, người muốn gì?

Sinh Long mặt chấn thành nói.

- A hèm, chỉ qua là ta nghe nói người còn có một cái mũi mũi, chẳng hay nàng có phải rất xinh đẹp.

Dương Tuấn mặt đỏm tá hỏi Sinh Long.

- Đúng, mũi mũi ta nếu xưng mỹ nhân thứ hai vương thành này thì không ai dám xưng thứ nhất.

Sinh Long thật thà nói ra, không biết hắn là ngốc thật hay đang khoe khoang bởi vì người bình thường khi bị hỏi như vậy sẽ ngay lập tức phản bác lại, còn tên này lại ngay lập tức thành thật khoe khoang, khó hiểu thật.

- Khục khục.....

Nhà Lý một bên cười không nhìn được họ nhẹ, nàng thật chưa từng thấy trên đời một tên gian manh hào sảng đến hỏi mũi mũi của một tên ngốc có đẹp hay không, sau đó tên ngốc kia còn nói mũi mũi hắn đứng thứ nhì thì không ai dám đứng nhất, nếu là các người, có thể tin nổi không?

- Được, vậy gì mũi mũi người cho ta đi, anh vự...

Dương Tuấn cười tiện tiện vô vớ vai Sinh Long, còn Sinh Long mặt mơ hồ nhìn Dương Tuấn, cuối cùng gật đầu đồng ý, để lại một tấm lệnh bài gia truyền gì gì đó cho Dương Tuấn, vẫn Hân Thạch đang lịt lia như xác chết về Thương Hồ Môn.

.....

Dương Tuấn cũng mất hứng bẻ Nhị Lý lên, đáp thần pháp trở về khách lâu, một đôi mắt sắc bén đi theo phía sau Dương Tuấn, là một thiếu nữ mặc hắc y, đeo mạng che mặt màu đen, mái tóc đen nhánh xoả dài, cả thân người nàng lặn vào trong bóng tối, giống như không có tồn tại.

Nàng là sát thủ từ Huyền Thủ Đàn, cấp Hoàng Kim, tu vi Phách Anh viên mãn, một nữ xinh đẹp quyến rũ nhưng lại vô cùng ngay hiểm, ra tay vô tình, máu tươi chảy thành sông dưới tay nàng và nàng được giao nhiệm vụ theo dõi và ám sát Dương Tuấn, một biến số có thể thay đổi đại kế hoạch của Huyền Thủ Đàn.

À quên, nàng tên Vũ Nhi Tâm, nữ sát thủ huyết tinh tuổi 19.....

.....

Nội viện Thương Hồ Môn, trong dinh viện của Sinh Long...

Hàn Thạch uống dần được hồi phục, nhưng vẫn bị bó lại như xác ướp, trên bàn trà đang có hai người đang uống trà với nhau, một là Sinh Long và người còn lại là nữ tử lúc trước, nàng chính là muội muội của Sinh Long, Lâm Tuyết Y, một thân trắng tinh áo lụa, khuôn mặt điểm đậm bằng sương, toát lên khí chất cao ngạo không với tới.

- Đại ca, phải chăng ngươi muốn ăn đòn? Tại sao lại giao lệnh bài gia truyền Lâm gia cho tên vô danh nào đó kia chứ?

Tuyết Y gần đỡ cằm chén trà uống một ngụm rồi nói.

- Muội muội à, là ta đánh thua hần, nên phải thua một điều kiện với hần, sau đó hần bảo ta gả muội cho hần, nên ta mới đưa lệnh bài gia truyền Lâm gia cho hần, thì ta sai chỗ nào?

Sinh Long gãi gãi đầu, nói với Tuyết Y.

- Vậy sao ca không nói ta một thân dung mạo xấu xí, hần liền từ bỏ thôi, tại sao người lại khoe khoang bà là đệ nhất mỹ nhân ở Thủy Tiên vương thành hai?

Tuyết Y bùng nổ, tay nắm vật cổ áo Sinh Long giật tới giật lui, Sinh Long ở một chỗ ngu ngơ không hiểu mình sai chỗ nào.

Từ khi nào tiếng âm tử đó vang ra khắp nội viện....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Đánh vào thương hồ môn

Thương Hồ Môn, một bang phái cực lớn ở Thủy Tiên vương thành, ở đây nổi tiếng tam đại nội môn đệ tử không bởi vì ở đây không có đệ tử chân truyền mạnh mẽ mà là bọn họ hầu như đều là bề quan đột phá hoặc vẫn đang tu luyện cả rồi, nên Sinh Long, muội muội hần là Tuyết Y và một tên thân bị khác mới có biệt danh Tam Đại Đệ Tử.

Nhân tiện nói về Thương Hồ Môn, một bang hội độc nhất bởi vì nó được xây trên một ngọn núi lớn duy nhất ở Thủy Tiên vương thành, cao 2 vạn trượng, rộng đến 2, 300 dặm, đủ loại hiểm địa cho đệ tử lịch luyện.

Dương Tuấn lúc này đứng trước cổng lớn Thương Hồ Môn, đúng lúc Linh Pháp thạch đang sắp hết, có nên đánh vào rồi cướp sạch không nhỉ?

Kết kết -----

Cánh cổng lớn mở ra thức tỉnh Dương Tuấn khỏi dòng suy nghĩ, đầu sao cũng là một môn phái lớn, lẽ như có tu sĩ Đại Thừa hoặc cao hơn nữa thì Dương Tuấn chỉ biết chạy mà thôi, mặc dù chả ai giết chết được hần.

- Nhà Lý, năng trước tiên ở trong đây....

Dương Tuấn đưa Nhà Lý vào trong Hậu Cung vô tận, ý niệm xây lên một toà cung điện, để Nhà Lý ở trong, sau đó rời khỏi, đứng trước cổng lớn Thương Hồ Môn.

- Người là ai? Định gia nhập Thương Hồ Môn sao? Vẫn chưa đến đột tuyển chọn đâu.

Một tên đệ tử gác cổng nhìn thấy Dương Tuấn tiến đến thì chân tay hết lên.

- Gia nhập? Buồn cười, ta đến tìm cái kia Lâm Sinh Long.

Dương Tuấn xem thường nói.

- Sinh Long huynh? Ta nhỏ vào, người là cái thái gì mà dám gọi huynh ấy thẳng đích danh như vậy

Tên đệ tử phì nhỏ, nhìn Dương Tuấn như kẻ điên quái lớn.

- Được, ta nói cho ngươi biết ta là ai? Là người giết ngươi.

Dương Tuấn đổi mặt băng lãnh dẫm ra một quyền, quyền kinh chấn động cả hư không, tên đệ tử chưa kịp thét lên đã bị một quyền đánh bay, hoá thành sương máu tán vào hư không, tên đệ tử còn lại sợ hãi gở kim chung, hét lớn.

- Kẻ địch tấn công, kẻ địch tấn công....

Tiếng va chạm của chuông vàng và tiếng la hét vang vọng khắp Thương Hồ Môn, sau đó từng bóng người vọt lên, đập thân pháp hoặc phi hành pháp khí chạy đến cổng lớn, về mặt lo lắng nhưng khi chỉ nhìn thấy một người Dương Tuấn thì cười lớn.

- Ha ha, cái gì địch, rõ ràng chỉ là một tên tiểu tử vất mũi chưa sạch.

- Haha....

Bay đến là một đám người trung niên nam nhân, khoảng mười hai mười ba người, tu vi đều là Phách Anh viên mãn, trên ngực thêu chữ Trấn, có lẽ là Trấn Môn đoàn của Thương Hồ Môn mà Dương Tuấn từng nghe qua, là một đoàn người chuyên bảo vệ sơn môn.

- Các, các vị tiền bối, hần không phải kẻ tầm thường....

Tên đệ tử còn sống kia run rẩy thân mình lắp bắp nói, nhưng trả lời hần là giọng nói lạnh băng của tên trung niên nam nhân dẫn đầu.

- Thứ phế vật....

Ầm....

Một chương vỡ ra, tên đệ tử kia hoá thành sương máu, tước lên đại địa bên dưới, tên nam nhân kia nhìn cũng thêm nhìn một cái.

- Tiểu tử, chết đi....

Uỳnh -----

Lại một chương vỡ ra, mặt đất chấn động mãnh liệt, trên đại địa in một dấu bàn tay cực lớn, nhưng lại không có một giọt máu nào vương vãi trên đó.

- Một đám phiền phức....

Dương Tuấn từ đầu xuất hiện trước mặt tên nam nhân kia, tay cầm Tuyệt Sát Bổng vung một cái, hư không xé rách, tốc độ quá nhanh khiến tên kia không kịp đỡ, thân thể bị đập văng vào sơn môn, đụng lên vài toà kiến trúc, kéo một rãnh dài trên đại địa mới dừng lại, thân thể nứt toác, thổ huyết không ngừng, sinh cơ đoạn tuyệt.

- Cái, cái gì?

Cả đám Trấn Môn đoàn còn lại chấn kinh, chưa kịp định thần đều đã bị ăn một bồng của Dương Tuấn, kẻ bay vào sơn môn giống như tên lúc đầu, kẻ tại chỗ bạo đầu, bạo thể, hoá thành sương máu toả ra mùi tanh của máu tràn ngập trong gió quanh Thương Hồ Môn.

.....

Trong một mặt đạo trong sơn môn Thương Hồ Môn...

Có một nam tử trẻ trung ngồi xếp bằng trên không trung, mái tóc màu đen phiêu đảng giữa hư không, trên người toả ra khí tức mạnh mẽ, làm hư không đều muốn bị cắt ra, hơn nữa khuôn mặt lại anh tuấn, thêm vào y phục màu tím càng toát lên vẻ ma mị của hần.

Lúc này hư không bỗng xuất hiện một vài cơn sóng nhỏ như mặt nước, người thanh niên kia khẽ mở mắt, chăm chú nhìn vào hư không, mỗi khẽ mỉm cười, sau đó thân thể như tan vào hư không, biến mất tại chỗ.

.....

Bên ngoài sơn môn, Dương Tuấn đã đánh vào quảng trường lớn ở sơn môn, khắp nơi vương vãi vết máu, ngay cả đường chủ và trưởng lão cũng đã ra mặt, nhưng đều chết hoặc trọng thương không sức chiến đấu.

- Ngươi, ngươi là người phương nào?

Một tên trưởng lão quỳ xuống dùng sức hét lớn, nhìn người thiếu niên cầm cự bồng vung vẩy trước mặt hần hỏi.

- Haiz, ta nói rồi, ta đến tìm người, là các người cản ta, cho nên ta mới tiện tay đánh các người..

Dương Tuấn nở nụ cười là ác, cự bồng trong tay xoay chuyển, đập xuống người tên trưởng lão kia, tại chỗ bạo thể mà chết.

Keng, diệt sát Hư Linh tăng 1 nhận 5000 vạn sát điểm.

Lại một âm thanh thông báo vang lên, từ này đến giờ đã có hơn trăm thông báo, Dương Tuấn kiếm được một lượng lớn sát điểm, có điều vẫn chưa có điểm thăng cấp nào vì Dương Tuấn đã là Hư Linh tăng 2.

- Tên Sinh Long kia đi đâu? Tại sao vẫn chưa xuất hiện?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, bỗng phát hiện từ phía xa chạy đến ánh màu tím, là một nam tử mặc y phục màu tím, mái tóc dài phiêu đảng trong gió, trên người toả ra khí tức cường đại, đối với người khác mà thôi.

- Là ai vậy? Dĩ nhiên là nam nhân lại mặc đồ tím.

Dương Tuấn chỉ chút quan tâm đến người kia, nhưng một nhát kiếm khí cắt qua hư không bao đến chỗ Dương Tuấn, một cổ cảm giác nguy hiểm ập tới, khiến hần không khỏi vung bồng lên đỡ lấy, lực lượng khủng bố đẩy lui Dương Tuấn ra một đoạn, hai tay run lên nhẹ nhàng, vì hưng phấn.

Từ trước đến nay đây là lần đầu Dương Tuấn cảm thấy hưng phấn nhất.

Đúng lúc này tên nam tử áo tím kia cũng đến trước mặt Dương Tuấn, nó nụ cười phấn khích nhìn Dương Tuấn.

Keng.....

Nam tử: Đoàn Minh. Tuổi 21.

Tu vị: Hư Linh tầng 9.

Mô tả: Là phó môn chủ Thương Hồ Môn, thiên tài tuyệt thế, nghe đồn là nhận được truyền thừa cổ đại nên trở nên cường đại.

.....

- Giết nhiều người trong bản môn như vậy, phải chết...

Đoàn Minh đưa thanh kiếm chỉ về Dương Tuấn, thanh kiếm toà ra khí tức cổ xưa, cán bằng ngọc điêu khắc tuyệt mỹ, lưỡi kiếm làm bằng chất liệu kì lạ toà ra khí lạnh thấu xương, bên trên ấn có những đường vân kì lạ, là Đế Khí, lại còn là bát phẩm.

Ta lại nói, Pháp Khí, Đế Khí hay Tiên Khí mặc dù có cường phẩm nhưng vẫn có cái mệnh cái yếu, có đặc điểm mạnh mẽ hơn, nên cùng phẩm vẫn còn chia ra thêm ngũ tính, mỗi cách một ngôi sao lại là sức mạnh khác nhau mặc dù cùng phẩm giai.

Đế Khí kia của Đoàn Minh là bát phẩm tứ tính, Tuyệt Sát Bổng là Đế Khí cường phẩm nhưng chỉ có nhất tính, nên mới rẻ như vậy.

- Haha, ai dám cản ta, đều giết.....

Dương Tuấn nở nụ cười tàn nhẫn, cự bóng chống xuống đất, khí kinh lan ra quét cả quảng trường một cái, y phục cả hai tung bay.

- Haiz, môn chủ đang bế quan, ta là người quản lý có chuyện xảy ra, kiểu này lại sẽ bị trách phạt, a, a, đừng đánh ta môn chủ, a, a, đánh ta nữa đi....

Đoàn Minh tại chỗ nhắm mắt tự biến tự diễn, trong suy nghĩ tự rên rì từng tiếng nói cả da gãi, Dương Tuấn đứng một bên mà lạnh cả sống lưng.

- Tôi ơi, ở vị diện này cũng có người thích bị ngược, thật đáng sợ...

Dương Tuấn chân bắt gấu lùi về sau mấy bước, hận không thể ngay lập tức chạy ra xa tên này ngay lập tức, trong tay Tuyệt Sát Bổng toà ra Hủy Diệt khí tức nồng đậm, Dương Tuấn mờ ra Nhất Kích Tắt Sát.

- Đánh, đánh ta nữa đi, môn chủ-

Đoàn Minh vẫn ở trong mộng tưởng bị ngược, miệng tuôn ra tràng âm thanh rợn gáy, hẳn không biết một bóng đang ở trên đầu hẳn, chỉ cần một chút nữa liền đập hẳn qua thế giới thứ tư....

- Chết đi-

- Á há ~ Đánh ta nữa đi....

Uỳnh -----

Một tiếng nổ vang, bụi bay mịt mù, mặt đất chấn động, sâu trong Thương Hồ Môn có một nữ nhân ngồi xếp bằng trong hang động, đôi mắt nhắm nghiền, pháp lực xung quanh cuộn cuộn, là nàng đang đột phá, nhưng tiếng nổ kia làm nàng dừng lại đột phá, đôi mắt xinh đẹp mở ra, bất thành hình khuôn mặt xinh đẹp ấy biến sắc, ngay lập tức nàng biến mất trong hư không.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Vô tình trạng bức

Âm -----

Son môn Thương Hồ Môn chấn động, bụi bay mịt trời, cự bóng rõ ràng đập trúng đồ vật, nhưng lại không có thông báo từ hệ thống, dĩ nhiên là tên Đoàn Minh kia né được, còn cự bóng đập xuống đất tạo thành địa chấn mãnh liệt.

- Như vậy cũng có thể né?

Dương Tuấn mặt khó hiểu tự hỏi, rõ ràng khí bóng chưa chạm vào Đoàn Minh, hẳn ta giống như không tồn tại biến mất, thế là một lần nhất kích tất sát đã đi theo mây gió.

- Ta chỉ muốn môn chủ đánh ta, còn người đi chết đi...

Bỗng nhiên từ đầu xuất hiện ba cái Đoàn Minh, chém ra ba luồng kiếm khí màu vàng, cắt qua hư không, lao đến phía Dương Tuấn.

- Lại là chiêu này sao?

Dương Tuấn xoay cự bóng, sau khi sử dụng thuần thục Tuyệt Sát Bổng thì thức thứ ba cũng đã mở ra, Luân Xa Ảnh Bổng, xoay bóng cực nhanh, tạo ra vô vàn bóng ảnh, đánh tan mọi pháp quyết trước mặt.

Âm ----- Bang Bang....

Ảnh bóng chạm kiếm khí, vang ra tiếng nổ lớn đình tại nhưc óc, khí kinh quét qua một cái, Dương Tuấn lập tức mờ ra Hoà Diễm Quỷ Nhãn, phóng xuất hoá xạ nhưng Đoàn Minh tỉnh biến thái kia lần nữa biến mất, vô ảnh vô tung.

- Đi ra đây, lên lên kút kút.....

Dương Tuấn xoay bóng quanh một vòng, hư không bị xé ra từng mảng, nhưng ngay lập tức khôi phục như cũ, khí kinh quét qua một cái, lại là vô số kiếm khí lao đến phía Dương Tuấn.

- Dừng chọc gần ta.....

Giải khai Thất Đại Quỷ Nhãn, Dương Tuấn không có mục tiêu bắn ra hoá xạ, băng phong, khắp nơi đều bị thiếu chúy đen từng mảng, kiến trúc bị hoá thành băng điêu, rất may toàn bộ đệ tử đều đã trốn trong mật thất, nếu không lại sẽ có một đợt sát điểm vào tay.

- Cút, Tuyệt Thiên Bổng...

Dương Tuấn đạp không đứng trên không trung, Tuyệt Sát Bổng biến lớn, như muốn che cả bầu trời, trên đó còn có lửa cháy hừng hực, tràn ngập Hủy Diệt quy tắc, một bóng này còn gia trì nhất kích tất sát, chỉ cần đập xuống, son môn Thương Hồ Môn này chỉ ít bị hủy đi một nửa.

- Phá.....

Dương Tuấn gầm lên, bắp tay nổi đầy gân xanh như rắn, cự bóng rơi xuống, son môn Thương Hồ Môn bị che bởi một cái bóng đen cực dài và lớn....

- Dừng lại....

Oanh -----

Một giọng nói êm ái và ngọt ngào như mặt trăng lên từ trong hư không, hư ảnh một bàn tay màu trắng tinh khiết vươn ra đỡ lấy cự bóng kia, hai bên ở thế giằng co, người đến ta cũng đến, không ai di động dù chỉ một chút.

- Môn chủ....

Đoàn Minh từ trong hư không xuất hiện, đôi mắt tràn đầy vẻ si mê nhìn bóng người trong hư không, là một nữ nhân xinh đẹp tựa hoa sen vừa nở, thánh khiết không nhiễm bụi trần, làn da trắng tuyết bóng loáng, mái tóc đen mượt xoải dài phiêu đảng trong gió, trên người vận lam y hơi nhạt, làm nàng càng toà ra khí tức tiên nữ không ai với tới được.

- Vị đạo hữu này, chẳng hay đến môn hạ chúng ta làm gì? Tại sao giết nhiều người trong môn hạ như vậy? Vì sao lại còn muốn hủy cả son môn chúng ta?

Vị nữ môn chủ kia mở miệng hỏi hồi liên tục, hai lần mới đó hồng đẹp tựa hoa hồng, mỗi lời nói ra êm tai dễ nghe, khiến lòng người cuồng loạn cũng bình tĩnh lại.

Keng.....

Nữ tử: Liên Uyên Ngọc. Tuổi 26.

Tu vị: Độ Kiếp tầng 7.

Mô tả: Là người đến từ đại lục khác, là môn chủ hiện tại của Thương Hồ Chí, có máu trệ (S).

.....

- Hãy da, đừng là ngu nhân ngu, mà tâm mà, hai con người này thật không thể thiếu nhau được....

Dương Tuấn lâm bầm, sống lưng có dòng khí lạnh chạy dọc lên não, tê tái.

- Haiz, ta đến tìm người a, là các người nói ta là địch nhân, tấn công ta thì ta biết làm thế nào?

Dương Tuấn báy ra về mặt vô tội nói, về mặt đó làm Uyên Ngọc có xúc động muốn lên dùng chân chà đạp mặt hẳn.

- Không biết đạo hữu tìm ai trong môn phải chúng ta?

Từ này đến giờ Uyên Ngọc luôn nói chuyện hoà nhã, thực ra là nàng không muốn kích động tên điên này, vừa này một bóng kia đã làm nàng vô cùng chật vật, nhưng tên này lại không có chút gì tổn sức, thật đáng sợ.

- Ta tìm tên nội môn đệ tử tên Lâm Sinh Long, còn có muội muội hần.

- Lâm Sinh Long và Lâm Tuyệt Y? Bọn họ bình mình đã rời đi tiền vào hiểm địa Thủy Long Đàm lịch luyện, nên không có ở sơn môn.

- Thủy Long Đàm? Ở đâu à?

- Hướng Đông 20 dặm, sẽ thấy một đầm lớn, xung quanh là rừng rậm, đó là hiểm địa Thủy Long Đàm.

- Được, ta đi trước, chuyện các người cần ta làm tồn hao thời gian quý báu của ta, sau này ta sẽ quay lại lấy bồi thường.....

Dương Tuấn biến mất, để lại một câu khiến Uyên Ngọc muốn thổ huyết, cuối cùng rút ra một cây trúc dài mỏng màu tím, về mặt đáng sợ nhìn Doãn Minh, chuyện xảy ra tiếp theo chắc hẳn ai cũng biết là chuyện gì rồi.

.....

Thủy Long Đàm....

Sở dĩ gọi là Thủy Long Đàm bởi vì đầm này vô cùng sâu, đầm lại có hình dạng đầu của một con rồng, nên gọi là Thủy Long Đàm, hơn nữa rừng rậm xung quanh lại có hình dạng của thân một con rồng, càng làm nơi này giống với một con thủy long nằm xuống.

Sinh Long bị muội muội Tuyệt Y của hần kéo đi, giống như đất mũi trâu vậy, tiến sâu vào trong rừng rậm chung quanh Thủy Long Đàm.

Hiểm địa cũng có phân chia, để bảo đảm an toàn cho các tu sĩ tiến vào, sẽ có một nhóm người trước hết tiến vào, do thám sau đó báo cáo với môn phái, phân loại cấp độ, yếu nhất là Hiểm Vực, đến Hiểm Địa, Cấm Địa, Tà Địa, Hung Địa, Ma Cấm Địa, Tảng Thần Địa, Thượng Cổ Hung Địa.

Thủy Long Đàm xếp vào cấp Hiểm Địa, Ma Thủ và nguy hiểm bên trong dưới Hư Linh sẽ không có gì xảy ra ngay hiểm đến tính mạng.

- Ai da, muội muội, đừng kéo nữa, đau a....

Sinh Long bị Tuyệt Y kéo đi thì là hết, nhưng Tuyệt Y vẫn chẳng hề quan tâm, kéo hần đi.

- Ca đừng là hết nữa, chúng ta đi Lâm gia mộ tổ....

Tuyệt Y không nóng không lạnh trả lời, đưa Sinh Long đi theo một đoạn đường kì lạ, lúc sang trái, lúc sang phải, đến đoạn giữa rừng rậm thì dừng lại, nhìn xung quanh một cái, lần mò tìm một gốc cây lớn, gõ nhẹ lên đó 3 cái.

Koong.... Koong.... Koong....

Thay vì tiếng cốc cốc thì lại là tiếng kim loại gõ lên coong coong, mặt đất xung quanh thân cây đó rung động, một cửa hang mở ra, một bậc thang dài cũ kĩ đầy bụi bặm xuất hiện, bên trong là một đạo tồi om, dùng pháp lực triệu hồi hoá nguyên soi sáng mặt đạo, Tuyệt Y kéo Sinh Long xuống dưới.

- Muội muội, muội đưa chúng ta đến mộ tổ làm gì?

Sinh Long ngu ngơ hỏi Tuyệt Y.

- Hừ, không phải là do việc tốt ca làm ra hay sao? Đến đây để hỏi tổ tiên làm sao lấy lại lệnh bài gia truyền rồi?

Tuyệt Y gần gũi lờm Sinh Long một cái, sau đó tiếp tục đi xuống.

Một gian phòng cổ kĩ xuất hiện, nhưng lại không có chút bụi bặm hay mạng nhện nào cả, vô cùng sạch sẽ, bên trong đó là những chiếc quan tài chôn sâu vào tường, ở giữa gian phòng có một thạch điêu một con rồng, bên dưới là một cái hồ nhỏ, không phải nước mà là từng dòng dịch màu hoàng kim, là long mạch.

Lâm gia chính là Bân Long Nhân gia tộc, không phải Long Nhân tộc thuần chủng, nên chỉ có huyết mạch yếu nhược và pháp lực tinh khiết, không thể Long Hoá.

- Tổ tiên, huyền tôn Lâm Tuyệt Y, hôm nay trước đến bái viếng các tổ tiên, sau có điều muốn hỏi.

Tuyệt Y quý xuống, đầu chạm đến đất, giọng thành kính nói, Sinh Long một bên cũng quý xuống dập đầu.

Ừc.... Ủng.... Ừc....

Hồ long mạch sôi trào, long khí từ đó bay ra, dung nhập lên thạch điêu bên trên, thạch điêu phát ra ánh sáng chói lóa, từ bên trong xuất hiện một người đàn ông trung niên, trên đầu có long giác, khuôn mặt anh tuấn già dặn, toà ra khí tức cổ Bạo.

- Huyền tôn bái kiến tổ tiên....

Sinh Long và Tuyệt Y đồng thanh nói.

- Đứng dậy đi, nói đi, các người muốn hỏi điều gì?

Người đàn ông kia mở miệng nói, âm thanh trầm trầm rung động như chuông vang trong đầu Sinh Long và Tuyệt Y.

- Tổ tiên, chỉ là ca ca gốc của ta đưa lệnh bài gia truyền cho người lạ, nói gì ta cho người đó, xin tổ tiên chỉ bảo cách lấy lại lệnh bài, huyền tôn vẫn chưa muốn có phu nhân.

Tuyệt Y chấp hai tay nói.

- Hừm, nếu đã vậy thì ta có một cách....

- Xin hỏi tổ tiên là cách gì?

- Cứ lấy hần là xong....

Nói xong người đàn ông kia biến mất, cả gian phòng rơi vào sự tĩnh mịch kinh khủng, Tuyệt Y mặc cũng ngắc gượng cười, đa tạ tổ tiên sau đó giống như thủy ma bước đi xiêu xiêu vẹo vẹo ra khỏi mộ tổ.

Ầm -----

Cửa vào mộ tổ đóng lại, Tuyệt Y thờ dài, định bước về tông môn, nhưng một bóng đen như che trời che trước mặt nàng và Sinh Long, là một con rồng lam lân dài ba trăm trượng, trên đầu có một cái sừng nhọn cực lớn, miệng thở ra từng luồng hơi lạnh thấu xương, rừng rậm phía dưới đóng băng từng mảng lớn.

- Cái, cái gì vậy?

- Là Cự Giác Hân Long, tu vi ít nhất đã vào Hư Linh viên mãn rồi....

Tuyệt Y và Sinh Long biến sắc lại về sau, nhưng một cảnh tượng đáng sợ gấp bội xảy ra trước mắt bọn họ, một thanh bóng che trời đập xuống Cự Giác Hân Long, hơn nữa còn vang vọng lên tiếng cười nói của một nam tử.

- Ha ha, định thu người làm thú nuôi, nhưng đã không thích thì chết đi....

Oanh -----

Một bóng đập xuống Cự Giác Hân Long, không ngờ Cự Giác Hân Long không hề di chuyển né tránh, chỉ có trông mắt sợ hãi đầy vẻ không thể tin, tại chỗ nổ tung thành mưa máu, tưới khắp hiểm địa Thủy Long Đàm.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tình yêu chột mông manh

Tác: Tiết lộ bí mật kinh thiên, huyết mạch Hấp Huyết Ma Nhân của Dương Tuấn chỉ là huyết mạch sơ khai, sau khi hút đủ máu ở Huyết Trì thì trở thành Bất Tử Nhân, nhưng vẫn chưa phải huyết mạch cuối cùng, còn Quỳnh Hân, cô nàng lại có huyết mạch hoàn toàn khác.

.....

Thủy Tiên vương thành, Ngọc Lan xuất hiện lúc Dương Tuấn đi đến Thương Hồ Môn, nàng đến phòng đầu giá mua Thủy Tâm Đan, sau đó cũng không có dự định rời khỏi nên thuê một phòng ở đứng khách lâu mà Dương Tuấn đang ở.

Ngọc Lan một thân hồng y hơi nhạt, tóc đen mượt xoả dài xuống lưng, khuôn mặt xinh đẹp, mày liễu mắt phượng, cánh môi anh đào, trên người toả ra làn hương nhẹ nhẹ, thu hút vô số ánh mắt nam nhân nhìn chằm chằm vào nàng.

- Tuấn Huy, chàng bấy giờ nơi đâu?

Ngồi cạnh cửa sổ, nhìn từng cơn mây trắng xoá bay lượn lờ, Ngọc Lan suy nghĩ trong lòng, sau đó khuôn mặt trở thành nỗi buồn u ám.

.....

Thủy Long Đàm...

Rống -----

Một tiếng rống lớn vang dội đất trời, nhưng bỗng oanh mình một tiếng còn vang dội hơn lúc này, cả Thủy Long Đàm rơi vào yên lặng vô tận, một cơn mưa máu từ đầu tưới hết Thủy Long Đàm một lượt.

Sinh Long cùng Tuyệt Y đứng xem đến chói chang vàng, đáng sợ hơn là tên này dùng bóng khuấy động Thủy Long Đàm như náo canh, tiếng rống lúc này là do một con thủy giao có cánh rồng lên, haiz, giao long già kia vừa bay lên chưa kịp thể hiện đã bị một bóng khổng lồ đập xuống, tán thành sương máu, tên trước mặt này chính là quái vật, không, nói như vậy thì cũng không đúng, phải nói hẳn là một tên quái vật nghịch thiên.

- Là, là hần....

Sinh Long mới sợ hãi lấp bắp khi nhìn rõ khuôn mặt của người kia.

- Là tên cầm lệnh bài già truyền sao?

Tuyết Y cũng sợ hãi không kém, hoang mang quay sang hỏi Sinh Long.

- Đúng, đúng vậy....

- Không thể nào.....

.....

Keng, diệt sát Hư Linh viên mãn nhận được 3 điểm thăng cấp và 9500 vạn sát điểm.

Âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, thu lại Tuyệt Sát Bổng vào túi đồ, bồng âm thanh hệ thống lại keng keng vang lên.

Keng, huyết mạch Bất Tử Nhân bước vào tiến cấp, mở ra con đường tiến hoá huyết mạch và huyết mạch hoàn thành tiến cấp trong 6 canh giờ nữa.

Một bảng xanh lam hiện từ xuất hiện trước mắt Dương Tuấn, ở trên là một cái cây nổi bởi những đường thẳng màu đỏ chỉ chắt, đặc biệt là phần gốc cây lại có dòng:

.....???????? ?? ← Thánh Nhân →? ? Thiên Linh Nhân ??? Bất Tử Nhân ???

????

Hấp Huyết Ma Nhân

.....

- Con đường huyết mạch? Thiên Linh Nhân?

Dương Tuấn mặc khó hiểu hỏi hệ thống.

Keng, huyết mạch Hấp Huyết Ma Nhân chỉ là sơ khai, từ từ tiến cấp để trở thành huyết mạch cuối cùng của kí chủ, mỗi lần tiến cấp vẫn có thể giữ lại đặc tính của huyết mạch trước.

[Thiên Linh Nhân]: Linh hồn vô cùng cường đại, hấp thu linh hồn khác cường hoá tự thân, khiến tinh thần lực mạnh mẽ hơn, kháng lại công kích tinh thần, miễn dịch ảo trận và huyền trận, linh hồn bất diệt, tinh thần lực có thể trở thành pháp lực.

Keng, mở ra chỉ số Tinh Thần, chỉ số hiện tại 45.

- Khá lâu chưa xem lại bảng thông tin, mở ra bảng thông tin.

Dương Tuấn mặc niệm, bảng điện tử xanh lam có từng dòng chữ số bên trên xuất hiện.

.....

Kí chủ Lê Dương Tuấn. Tuổi: 17.

Đẳng cấp: 30 (1)... [500/4 vạn]....

Tu vị Hư Linh tầng 3...[33/10](1).

Nghề nghiệp: Dâm Hiệp thập giai.

Mỹ Lực: 40.

Tinh Thần: 45.

YY: 19cm - 3cm.

Danh tính: Ké Thất Lạc Danh Tính.

Danh hiệu: Một Bước Dâm Vương.

Thân Thể: Không.

Huyết Mạch: Bất Tử Nhân.

Kỹ Năng (Thần Thông): Thất Đại Quý Nhân.

Sát điểm: 3 tỷ 2 trăm triệu.

Dâm điểm: 9180 vạn.

.....

- Có chút thay đổi, đúng rồi, lúc trước còn hai gói quà Siêu Cấp Vô Dịch Sát Nhân cùng 4 gói quà Trường Thành, có lẽ nên thử vận may.

Dương Tuấn sau khi xem bảng thông tin xong thì nhớ lại trong túi đồ hệ thống có mấy gói quà đấy.

- Mở ra.....

Keng, nhận được Thần Thông Thân Thể Quý Tắc.

Keng, nhận được công năng Siêu Cấp Vòng Quay.

Keng, nhận được 50 vạn EXP.

Keng, nhận được 2000 vạn sát điểm.

Keng, nhận được 20 vạn dâm điểm.

Keng, nhận được công năng Phân Thân.

.....

[Thân Thể Quý Tắc]: Mọi bộ phận cơ thể có thể dung hợp mọi loại quý tắc, không giới hạn số lượng sợi quý tắc, mỗi ngày tự động ngưng tụ mỗi loại một sợi.

[Phân Thân]: Tinh thần phân ra, nhất tâm bách dụng miễn tính thần lực đủ chống chịu.

.....

- Khá khá, cái công năng này thật tốt, Thiên Linh Nhân đã có tinh thần lực mạnh mẽ rồi..

Dương Tuấn cười khá khá, vẻ mặt gian ác, khiến người khác nhìn vào muốn tiến lên đánh hẳn một trận.

Keng, huyết mạch tiến cấp, đạt được một phần kí ức, phải chăng dung hợp?

- Dung hợp....

Một luồng kí ức mờ ảo xoay chuyển bên trong đầu Dương Tuấn, một cơn đau khó tả dần xuất hiện, Dương Tuấn ôm đầu gào lên, hình ảnh bên trong đầu từ từ hiện ra.

Hắn nhớ lại mình là một đứa trẻ 4 tuổi, đứng trên rìa vực của một ngọn núi bay lơ lửng trên trời, mây trắng lơ lửng, chiếc lát lại có tiếng long ngâm hoặc phượng hót, tay hắn bị bao trùm bởi những luồng khí màu đỏ, sau đó Dương Tuấn vung ra một chương, một cự chương màu đỏ lao ra, đánh nát ngọn núi lớn bay lơ lửng phía trước, một đòn này ngang bằng một kích toàn lực của Hư Linh cảnh, trong khi hắn mới 4 tuổi.

Chợt -----

- Oa, oa~

Một tiếng khóc của trẻ mới sinh vang dội khắp nơi, một toà đình viện sâu bên trong phát ra ánh sáng chói lọi, hư ảnh một con phượng hoàng lộng lẫy bay lên bầu trời, một bóng đen chạy đến bên cạnh Dương Tuấn thì thầm, có chủ nhỏ đã được sinh ra, hơn nữa nàng bầm sinh là Thiên Khuyển Tước Vũ huyết mạch, truyền thừa thuần khiết từ mẫu thân hắn.

- Muội muội, ca đến với muội đây.

Dương Tuấn trong ký ức mừng rỡ là hết, thần hồn tan vào hư không, giống như thuận đi vậy, chiếc lát đã xuất hiện trước đình viện kia, vừa mở cửa căn phòng của mẫu thân và muội muội thì trước mặt tối sầm, đoạn kí ức kia đã hết.

- Chỉ là phụ thân và mẫu thân là tu tiên già cường đại, hơn nữa lúc trước nơi ta sống chỉ là Tiên Giốc? Kí ức đứt đoạn này thật khó giải thích.

Dương Tuấn rơi xuống đất sau đó ngồi một chỗ trầm tư suy nghĩ, cuối cùng vứt sự nghi sang một bên, đi tìm Sinh Long, nhưng phát hiện có hai người đang cứng đờ thất thần nhìn hắn, chính là Sinh Long và Tuyết Y.

- Ồ, đúng là may mắn mà, không ngờ không cần tìm cũng gặp được.

Dương Tuấn cười gian tà, từ nhẫn trừ vật trên tay lấy ra Lâm gia lệnh bài, vung vẩy trong không khí.

Tuyệt Y trong lòng tức giận, nếu là lúc trước nàng sẽ ngay lập tức xông lên, đánh Dương Tuấn một trận sau đó cướp lấy lệnh bài, nhưng bây giờ nàng chỉ có thể tức giận mà không thể làm gì khác, khuôn mặt bất chợt hơi đỏ lên vì tức giận.

- Đây là muội muội của người sao? Hắc hắc, đến diện kiến phu quân nào.

Dương Tuấn cười tiện tiện, ngoắc ngón tay về phía Tuyệt Y, bày một bộ dáng tà đáng đáp.

- Hừ hà, Tuyệt, Tuyệt Y diện, diện kiến phu ---- quân...

Tuyệt Y tức giận hít vào một hơi, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi gần từng chữ một, nàng lo lắng nếu không gọi hẳn như vậy thì không biết tên điền này có làm hại đến ca ca nàng và gia tộc hay không?

- Haha, tốt tốt tốt, hai ngày nữa ta lại đến Thương Hồ Môn, nước nương tử.... Ta có chuyện đi trước.

Dương Tuấn nói xong thì biến mất như chưa từng xuất hiện, để lại Tuyệt Y rừng mình một đợt còn Sinh Long vẫn ngẩn ngơ như cũ, Dương Tuấn vô cùng nghiêm túc trở về khách lâu, bởi vì vừa rồi hắn cảm giác được khí tức của Ngọc Lan, tuy chỉ chợt qua nhưng Dương Tuấn cảm thấy rất rõ ràng.

Bất chợt một suy nghĩ trong đầu Dương Tuấn khiến hắn phải dừng lại, phiền phù giữa không trung...

Nếu gặp lại Ngọc Lan, sau đó nàng biết hắn có cá một hộp cung, liệu nàng có tiếp tục yêu hắn nữa không? Nữ nhân luôn ích kỉ khi đó là nam nhân của nàng ta, muốn hắn chỉ là của nàng.

Nhưng lần nữa khiến Dương Tuấn trái tim thất lại, hắn cảm thấy, tình yêu của hắn đối với Ngọc Lan hiện tại có chút -----

.....

.....Móng vuốt.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Ký ức 1

Thầy Tiên vương thành....

Dương Tuấn tho thẩn đi dạo trong một con phố lớn, hắn đang chìm đắm trong suy nghĩ, không phát hiện Nhi Tâm đang bám theo, không phải là nàng muốn ám sát hắn, mà là đơn giản là theo dõi mà thôi, sau khi chứng kiến một người đánh cá Thương Hồ Môn kia thì nàng một chút ý cũng không có, nhiệm vụ của nàng là theo dõi hắn, đột sát thủ cấp cao hơn đến giết Dương Tuấn.

- Chỉ là là ta quá hoa tâm, khiến trái tim này phải chia năm xẻ bảy, ta tự hỏi, ta có còn yêu Ngọc Lan nhiều như trước không?

Dương Tuấn vừa bước đi vừa tự hỏi trong lòng, cuối cùng thở dài bước vào một túp lều.

- Khà, từ bất túp nhân nhân tự tú, ái bất sĩ nhân nhân tự sĩ.

Dương Tuấn vừa uống một ngụm rượu từ vỏ lòn vừa ngâm câu thơ ở tiền kiếp, nghĩa của nó là rượu không làm người say, chỉ có người tự say, cũng như tình yêu, nó không làm si mê con người mà chính người đắm chìm trong si mê, để rồi vẩn vương, to tướng hay đang rồi bởi như Dương Tuấn bây giờ.

- Nè, người nghe nói gì chưa, Khương gia mở kén rê cho Khương tiểu thư rồi đó.

- Ô, Khương Lệ Từ Khương tiểu thư sao?

- Đúng đúng, ta nghe nói mấy hôm trước Thương Hồ Môn bị đánh vào, tổn thương hơn nửa, Khương gia nhân cơ hội liên kết với thế lực lớn, lật đổ Thương Hồ Môn, chiếm quyền quản lý cả vương thành này.

- Ai gi, đã tâm thật lớn à.

.....

Dương Tuấn đứng lại việc uống rượu điên cuồng, ngồi một bên lắng nghe, bất giác hệ thống thông báo vang lên.

Keng, phát hiện danh tính Ma Tướng...

- Ma Tướng? Là cái kia tiểu thư sao?

Keng, hệ thống không rành giải thích, kí chủ tự tìm hiểu.

- Hừ, ta tự đi....

Dương Tuấn buồn bực, sau đó hướng Khương gia mà đi, nơi đó cũng không xa, chỉ đi một lát là đến, nơi đó có một hàng dài người đang đứng, hầu như đều là thiếu niên anh tuấn, còn lại là một ít trung niên nam tử.

Phía trước có một cái bàn, treo băng hiệu một dòng Khương Gia Kén Rê thật lớn, ngồi ở đó là một tên gia nhân mặt mày hèn mọn, cầm bút viết nghếch ngược mấy dòng chữ.

- Hừ, ta chẳng cần xếp hàng ở đây làm gì, trực tiếp xông vào là được.

Dương Tuấn trong lòng bực bội nên càng thêm cuồng nộ, có xúc động muốn trực tiếp đánh vào, kì ra cái kia Ma Tướng, ngay lập tức làm tức nàng.

Keng, phát động nhiệm vụ mới.

[Đường Hoàng Nam Nhân]

Mô tả: Làm nam nhân nên có chút đường hoàng, không thể cứ xúc động một cái là đánh vào nhà người ta.

Yêu cầu: Tham gia kén rê Khương gia, chiến thắng âm về "gái thượng".

Thành công: Hậu Cung thêm người mới.

Thất bại: Bàn hệ thống xin kí chủ người cái tiểu can.

.....

Dương Tuấn xúc động bị hệ thống đội một gạo nước lạnh thì tắt ngay, về mặt điểm đậm sửa lại ý phục, lệnh lệ xếp hàng như bao người khác, trong lòng thì có xúc động muốn đảo mộ tổ hệ thống lên, nếu có.

- Ô ô, là Khương tiểu thư...

- Ai da, thật đúng là một trong tứ đại mỹ nhân của vương thành chúng ta.

Một bóng người xinh đẹp lẹ lẹ bước ra, trên khuôn mặt tuyệt mỹ là nỗi buồn thu hút người khác, mái tóc xoà dài, đôi mắt long lanh như có nước, đôi môi như cánh hoa anh đào khẽ mở, vụn bạch y trên người làm nàng toả ra khí chất băng thanh ngọc khiết, khiến người ta khó lòng mà chỉ đáp nàng được.

- Hãy đi, nhanh lên à, ta không có nhiều thời gian đâu...

Dương Tuấn đẩy người thanh niên phía trước, không ngờ người thiếu niên này bị lực lượng từ Dương Tuấn xô tới, ngã lên người phía trước, sau đó lại tiếp tục như đang chơi domino vậy, bởi vì tất cả không có phòng bị mà chỉ tập trung phía trước, nên mới có tình cảnh như vậy.

- Aaa, là tên điên nào xô ta? Là người, chết.

Tên thiếu niên lúc này gần đã quay lại quá lớn, nhìn Dương Tuấn đứng phía sau mình mà mắt toé ra kìa, đám ra một quyền, tốc độ nhanh vô cùng nhưng lại vô cùng chậm chạp với Dương Tuấn.

- Hừ....

Dương Tuấn hừ lạnh, nhẹ nhàng thu chân lại, vung một cước vô hống hấn, cá người tên kia cong lại hình chữ C, theo lực lượng bay ra xa xa, ghim chặt vào mặt đất phía xa, không chết cũng còn nửa cái mạng.

- Nhanh lên à, ta muốn đăng kí đây...

Dương Tuấn hét lớn, đám người xếp hàng phía trước sợ hãi né ra hai bên, bọn họ tu vi không bằng một chút tên thiếu niên kia, hắn là thiếu gia của Võ gia, tên Võ Công Cái Thế, không ngờ bị người khác một cước nhẹ nhàng đá bay, thật là đáng sợ.

- Người kia thật hung hãn, chúng ta đi theo tiểu thư....

Nữ tỷ bên cạnh Lệ Từ khẽ nói, Lệ Từ cũng lắc đầu rồi đi, nhưng bất chợt nàng quay lại nhìn Dương Tuấn một cái, trong mắt có sự hoang mang và nghi hoặc kì lạ.

.....

Dương Tuấn sau khi đăng ký xong thì vênh vào rồi đi, để lại ánh mắt căm tức nhìn về phía hắn, bắt ngờ âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu hắn.

Keng, kí chủ nhân phẩm... rất tốt a...

- Lại phải nói sao? Haha....

Dương Tuấn giữa phổ cười lớn, giống như tên điên vừa đi vừa ngira mặt cuồng kiêu, bắt giác lại về trước khách lâu.

- Cái, ta về khách lâu rồi...

Dương Tuấn mò hồi chấy áo ạt sau lưng, lần đầu trong kiếp này hẳn biết sợ, cảm giác trước mặt khách lâu này là Quỷ Môn Quan, hơn nữa còn có một vị Diêm Hậu đang mỉm sẵn đao làm thịt hẳn ở bên trong, càng nghĩ càng thấy sợ.

- Ừc, trước hết đi vào tìm năng đây, nếu muốn năng có thể chém giết tùy ý, ta quyết không sợ.

Dương Tuấn nuốt một ngụm nước bọt, về mặt kiến định bước vào khách lâu, bất ngờ kí ức khi hẳn còn sống ở kiếp trước hiện lại trong đầu hẳn, lúc đó là khi hẳn và Ngọc Lan học cùng lớp.

..... Đang tải video.....

Cảnh báo:

Kí ức này có kẻ nhớ người quên, nên dừng với phân xét.

.....

Ở đây thay Dương Tuấn thành Tuấn Huy vì là kiếp trước nhé.

Lớp 2A - 3....

- Huy, sao cậu cứ thích ngồi trong lớp như vậy?

Một nữ sinh cầm trên tay quyển sách vở mệnh xuống đầu một nam sinh nằm ngai trên bàn, khoé miệng có chút dải chấy xuống, đó chính là Tuấn Huy hay Dương Tuấn bây giờ.

- A, Ngọc Lan, là mình hôm qua đi làm thêm thôi mà.

Tuấn Huy ôm đầu ngồi bật dậy, khuôn mặt đau khổ nhìn nữ sinh trước mặt, không ai khác là Ngọc Lan.

- Làm thêm? Ngày nào cũng làm thêm đến tối hay sao? Công việc "tốn sức" ấy đó hả?

Ngọc Lan không chút thương xót đập thêm một đập nữa lên đầu Tuấn Huy, sau đó hai tay khoanh trước ngực, về mặt bực bội

- Híc, không có à, là do trong nhà chỉ có hai anh em mình, nên tớ phải làm thêm để lo cho em gái thôi mà.

Tuấn Huy dùng về mặt chân thành nhìn Ngọc Lan, tay xoa xoa đầu mấy cái, trong lòng thầm nghĩ liệu có bị lồm vào không?

- Được, vậy ngày hôm nay tớ sẽ đi làm thêm cùng cậu.

- Hả? Cậu định làm chung với tớ sao?

- Ý kiến gì không?

Ngọc Lan về mặt đáng sợ nâng lên quyển sách trong tay, Tuấn Huy ngay lập tức lắc đầu như cỏi xay, nhưng trong lòng rất muốn găt đầu một cái.

Từ đó, hẳn và Ngọc Lan luôn ở cạnh nhau, đi học, làm thêm rồi đến ngủ găt trong lớp, đứng phạt chung, dần dần hẳn phát hiện tình cảm của hẳn đối với Ngọc Lan còn hơn cả tình bạn, rồi cái ngày định mệnh đó cũng tới.

- Huy, làm bạn trai mình nhé?

Trong công viên, Ngọc Lan nắm tay Tuấn Huy, thốt lên một câu ngạc nhiên, còn Tuấn Huy thì cứng đờ như tượng đá, không biết làm thế nào.

- Không được sao?

Ngọc Lan về mặt khẩn thiết nhìn hẳn, nhưng thực chất lực đạo nơi bàn tay đang siết chặt bàn tay của Tuấn Huy, hẳn đánh găt đầu như gà mổ thóc, không thể khác à.

- Hì, cảm ơn anh....

Ngọc Lan tươi cười nói, nụ cười như chiều sáng cả không gian đang sụp tối, sau đó nàng nhón chân hôn lên má Tuấn Huy một cái, vui về kéo tay hẳn đi.

.....

Tối hôm đó, khi cả hai đi dạo trên phố vắng, một đám thanh niên khoảng 5, 6 người chặn trước mặt Tuấn Huy và Ngọc Lan, về mặt tà đám nhìn Ngọc Lan cười man rợ.

- Hé hé, mỹ nữ, đi chơi với bọn ca được không?

- Đứng đứng, đi với bọn ca nhé.

- Tránh ra, nếu chưa muốn chết....

Ngọc Lan hất đi bàn tay dơ bẩn của tên kia, kéo tay Tuấn Huy rồi đi.

- Moá, bắt tội nó lại cho tao....

Tên to con nhất hét lên, Tuấn Huy bị bắt lại, sau đó là cảnh tượng hẳn không muốn thấy lần thứ hai.

.....

Máu -----

Ngọc Lan một mình cần team, thân hình uyển chuyển né tránh bọn thanh niên đánh nàng, nắm đấm như sắt thép đâm vào mặt bọn chúng khiến cả khuôn mặt bị lồm vào, răng khê bay, máu nhè chấy xuống, cả bọn gục xuống.

Tên thanh niên còn lại đang găt Tuấn Huy cũng sợ hãi bỏ chạy khi Ngọc Lan xoay người lại nhìn hẳn, giống như Quỷ Dạ Xoa nhìn vào, hẳn ngai người về sau mà lùi dần từng chút.

Bất ngờ hẳn đụng phải chân một người, không, là một nhóm người, trên người đủ loại hình xăm, về mặt bặm trợn, trên tay đều có hàng nòng.

- Đám đêu gồn cò chủ, chết mà mày đi...

Một người cầm băng súng đập vào đầu tên kia một cái, hẳn ngay lập tức ngã xài, sau khi Tuấn Huy và Ngọc Lan cùng nhóm người kia rời đi, có mấy chiếc xe cứu thương chạy đến, hốt bọn kia đến bệnh viện.

Sau khi được giải thoát, Tuấn Huy mặt trắng bệch khi biết Ngọc Lan có một người cha là Gangster khét tiếng ở nước ngoài, năng được hơn 100 thuộc hạ của ông ấy luôn luôn bảo vệ, dĩ nhiên khi là con gái của một ông trùm, Ngọc Lan sẽ không bình thường rồi, năng lúc 8 tuổi đã học hết tình hoa võ thuật trong nước, 10 tuổi đã đi khắp thế giới tìm hiểu từng môn võ một, cuối cùng tạo ra môn võ của riêng nàng, được biết đến danh hiệu Thiết Cơ Thần Thuật, võ cùng đáng sợ.

..... Hết video.....

Dương Tuấn trở về với thực tại, không khỏi rung mình một cái, quả thật đáng sợ mà, nhưng từ lúc đó Dương Tuấn trong lòng có một ý nghĩ, hẳn phải mạnh lên để có thể bảo vệ Ngọc Lan, nhưng cuối cùng vẫn không thể, hẳn nào biết người nữ nhân kia là một tu tiên giả cường đại, giết đi 100 thường dân có là gì? Ngọc Lan lúc ấy chắc cũng bị phong bế nên mới bị tra tấn mà chết, đáng hận.

Sự thù hận trong lòng bất chợt trời dậy, Dương Tuấn bước vào phòng mình, lấy kỉ trước gọi sẵn những vỏ rượu ra uống, để say, để thù hận này ở trong lòng tạm thời ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Kí ức (2)

Ngày hôm sau, ánh bình minh lần nữa chiếu rọi khắp tu tiên giới...

Dương Tuấn từ trong đồng về rượu lồm cồm bò dậy, vươn vai một cái, lấy ra y phục mới, Dương Tuấn đến hồ nước trong khách lâu để tẩy rửa, nơi đây là nơi khách trọ dùng để tắm rửa.

Phía sau khách lâu là một núi lớn, dưới chân nó có một rừng trúc xanh tươi, bên trong là một cái hồ khá lớn, hơn nữa còn là nước nóng, nên Dương Tuấn mới đến nơi đây, vừa đến rừng trúc gần hồ nước, Dương Tuấn nghe thấy tiếng quẩy nước kì lạ.

Phía xa trong hồ nước, một bóng người nữ uyển chuyển bơi qua bơi lại trong hồ, tại sao biết đó là nữ nhân? Tất nhiên là do tên này tiền thị ngục rồi, nhưng đặc biệt là năng ta nữa người dưới không phải đôi chân dài thướt tha của một mỹ nữ, mà là một cái đuôi dài quẩy lên từng gợn sóng dưới hồ.

- Này trời ơi, là mỹ nhân ngư à?

Dương Tuấn than trời một tiếng, lặng lẽ tiến đến gần hồ nước, bởi vì hồ nước nóng nên luôn có làn khói mờ ảo bên trên, khiến Dương Tuấn không nhìn rõ được, Tầm Huyết Nhân cho dù có thể nhìn xuyên qua mọi thứ nhưng chỉ có thể thấy máu, không đẹp đâu.

- Ừc, không phải tại ta à Ngọc Lan, thế giới này quá câu dẫn người rồi...

Dương Tuấn nuốt nước bọt, cảm giác cổ họng khô khốc, bước chân nhệ nhàng từng bước đến lại gần hồ nước.

- Phu quân, chàng có thể đưa ta ra ngoài không?

- Hì.....

Bỗng nhiên giọng nói của Mộc Khuê vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn giật mình hí lên một tiếng, tất nhiên người mỹ nữ dưới hồ sẽ nghe thấy rồi.

- Thửy Y Ngư Giốc.....

Nước dưới hồ cuộn cuộn, hoá thành từng mảng gập trên người vị mỹ nhân ngư, trên đầu dài ra một cái sừng nhọn, khí tức Hư Linh lan ra khắp nơi, trên tay nàng còn xuất hiện một cái quyền trượng hoàng kim.

- Không xong, bị phát hiện.....

Dương Tuấn mở hờ nhai hạt đậu rơi xuống từ trên, trong lòng thầm nói Mộc Khuê thật không đúng lúc, cuối cùng câu thông với nàng báo một thời gian sẽ đưa nàng ra.

Ừng ục..... Uỳnh.....

Nước dưới hồ sôi lên ừng ục, sau đó như có lực lượng thần bí kéo lên, rồi xoáy xung quanh rừng trúc, nước nóng lại bốc lên sương lam, ngay lập tức hoá thành băng phong, phong toả cả rừng trúc, nội bất xuất ngoại bất nhập.

- Là kẻ nào? Dám nhìn lên ta.

Vị mỹ nữ kia buốc lên bờ, rõ ràng cái đuôi kia đã hoá thành đôi chân dài thướt tha, làn da trắng nõn bóng loáng, rất là mỹ người, từng ngón chân như trên châu ngọc ngai xếp ngay thẳng, khiến người ta muốn nâng niu, nguyên dùng thân mình cho nàng bước lên để đôi bàn chân ấy không bị vấy bẩn.

Keng.....

Linh Nhân: Mỹ Lan. Tuổi 17.

Tu vị Hư Linh tăng 4.

Mô tả: Là mỹ nhân ngư cường đại trong hồ Tam Nguyệt, Ngọc Lan chuyển kiếp.

.....

Dương Tuấn đã xét thông tin của vị mỹ nữ kia thì hai tay run rẩy, vừa vui mừng vừa sợ hãi, lão thiên, người sắp đặt tử số của ta sao đến sớm như vậy chứ, ta chưa muốn à.....

- Là người, Thửy Xuyên....

Ngọc Lan bất ngờ phát hiện Dương Tuấn đang lén lút rồi đi, lập tức thì triển pháp quyết, nước trong hồ hoá thành vô số mũi lao sắc bén, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai lao về phía Dương Tuấn.

- Khoan đã, Ngọc Lan, là ta Tuấn Huy đây....

Dương Tuấn dùng Tuyệt Sát Băng đập vỡ những mũi lao này, miệng vừa hét lớn lên, Ngọc Lan nghe thấy được cũng dừng tay lại, chăm chú nhìn về người nam nhân kia, khuôn mặt giống như đúc Tuấn Huy của nàng kiếp trước.

- Nếu người thật sự là chàng, vậy hãy nói xem từ lúc chúng ta học chung thì ta đã đánh chàng bao nhiêu lần?

Ngọc Lan chăm chú nhìn Dương Tuấn hỏi

- 3 ngàn 2 trăm lẻ 6 lần....

Dương Tuấn trầm miệng một lời nói ra, hắn nhớ rất rõ mỗi lần Ngọc Lan đánh hắn thì hắn luôn đánh một dấu vào sổ tay, cuối cùng hơn 3 năm, đã có nhiều đó lần đánh.

- A, chuyện đó ta không có nhớ rõ, để ta hỏi câu khác.

Ngọc Lan ngừng nghĩ một chút sau đó nói ra, vẻ mặt lần nữa trầm tư như nhớ lại điều gì đó, Dương Tuấn thì một mơ hồ, rõ ràng không nhớ còn hỏi ta làm gì.

- Đứng rồi, lần đầu chúng ta hẹn hò, có chuyện gì xảy ra?

Ngọc Lan phản vấn hỏi lâu cuối cùng quay sang hỏi Dương Tuấn.

Rằng mình -----

Dương Tuấn nhớ lại đoạn kí ức đó không khỏi lúng túng một cái, cuối cùng thành thật kể lại tất cả, Ngọc Lan trên khuôn mặt xinh đẹp nét vui mừng càng ngày càng nồng đậm, cuối cùng chạy đến nhào vào lòng Dương Tuấn, nước mắt như mưa rơi xuống.

Dương Tuấn không khỏi xoa đầu Ngọc Lan an ủi nàng một cái, nếu nói nỗi sợ hãi lớn nhất của một nam nhân là tử vong và "lương diệt" thì Dương Tuấn lại là sợ nước mắt của nữ nhân hắn.

- Ài, Ngọc Lan à, đừng khóc nữa, chuyện cũng đã qua rồi, đừng thương tiếc nữa.

Dương Tuấn đánh thờ dài vỗ vỗ bờ vai của Ngọc Lan, bờ vai nhỏ run lên nhẹ nhệ vì nắc, nàng quyết đi nước mắt trên mí, đầu tay vào lòng ngực Dương Tuấn, cảm thụ làn hơi ấm và tiếng tim đập của hắn, nó hung hăng, khiến nàng muốn bắt nó vào tay, muốn giữ nó làm của riêng.

- Haiz, Ngọc Lan, ta có chuyện muốn nói với nàng, nhưng nàng phải hiểu cho ta.

Rốt cuộc Dương Tuấn lấy hết can đảm, ôm lấy Ngọc Lan, nói

- Ân, chàng có việc gì muốn nói sao?

Ngọc Lan bị Dương Tuấn ôm vào thì thẹn thùng, mặt đỏ tới mang tai yếu ớt nói ra.

- Ừm, chỉ qua là trước khi gặp nàng, ta, ta.....

Dương Tuấn bắt đầu ấp úng, trong lòng muốn hét lên là ta có cả hậu cung đây này.

- Chàng làm sao?

- Ta, ta, ta có rất nhiều nữ nhân khác....

Dương Tuấn ôm chặt lấy Ngọc Lan, thốt ra hết cả nỗi lòng, còn Ngọc Lan trái tim như thất lại, trong lòng có chút xót đau, nàng nắm chặt vòng tay của Dương Tuấn, tách ra, một phẫn phẫn lên mặt Dương Tuấn.

Chát -----

Một tiếng vang chan chát của da thịt lên da thịt vang lên, trên khuôn mặt Dương Tuấn có một vết đỏ hình dạng bàn tay, nhưng trừ sự ngỡ ngàng, làn môi hoa đào của Ngọc Lan đặt lên môi Dương Tuấn, cả hai ôm nhau trao hết tình yêu vào nụ hôn nồng cháy.

- Hức, cho dù là vậy, ta vẫn yêu chàng, chỉ cần chàng quan tâm đến ta, yêu thương ta dù chỉ một chút, ta cũng mãn nguyện.

Ngọc Lan thoát ra nụ hôn kia, trên khoé mắt là từng giọt lệ rơi xuống, rồi trên lòng ngực Dương Tuấn, nó vô hại, nhưng khiến trái tim Dương Tuấn quặn đau.

- Cho dù trái tim này của ta có bị chà nầm xé bầy, thì luôn có hình bóng của nàng ở trong đó.

Dương Tuấn vươn tay ôm Ngọc Lan vào lòng, cả hai lại trao nhau nụ hôn nồng cháy, nhưng lần này là yêu thương nồng nàn bên trong, bàn tay Dương Tuấn không chịu ngồi yên đặt lên kiều đồn này nở của Ngọc Lan, cảm thụ sự đàn hồi và co giãn của nó, cự vật nóng hổi chỉ thiên, cọ lên lớp thủy y bên ngoài mặt động.

- A, um, ừ.....

Cảm giác được thứ không lồ nóng hổi đang cọ vào nơi đó, khiến Ngọc Lan bị Dương Tuấn quán lấy mất lấy mất để, khiến nàng chỉ biết ứ ớ những từ ngữ dăm dục, thủy y trên người nàng từ từ giải khai, lộ ra cơ thể nóng bỏng, nhũ phong tròn lúm ngọc nhân, làn da trắng nõn bóng loáng, làn eo thon, đôi chân mềm người và cái کیا mặt động sạch sẽ không một ngọn cỏ đang ẩn nấp mặt dịch nà ngoài.

Bàn tay Dương Tuấn tình quai bắt lấy cặp nhũ phong kia, lúm Ngọc Lan tựa vào ngực hắn, cự vật chen vào giữa đôi chân mềm người ấy, Ngọc Lan dùng bàn tay ngực gài của nàng vuốt ve nó, làm nó run lên nhẹ nhệ, không những vậy mà nó còn trở nên bành trướng hơn.

- Cái thứ này còn to hơn kiếp trước à.

Ngọc Lan tình nghịch búng ngón tay lên đầu cự vật một cái, cự vật run bắn bật, bàn tay thò ra của Dương Tuấn véo lên nhũ hoa của Ngọc Lan một cái, cần nệ lên dái tai nàng cảnh báo đừng nghịch nữa.

- Hì hì, bên dưới ta vẫn chưa có ướt, chàng giúp ta được không?

Ngọc Lan xoay đầu lại, miệng thở ra làn hương, khiến Dương Tuấn phải ngay lập tức nghe theo, ngón tay lần mò xuống mặt động, hai cánh môi hơi ướt bị Dương Tuấn vạch ra, hai ngón tay ma quái chui vào trong, chọc phá từng thớ thịt mềm mại bên trong.

- Ừm, ah, chỗ đó, đúng rồi, ah, ah...

Ngọc Lan hai tay tự xoa ngực, cảm thụ ngón tay của Dương Tuấn đang ở trong mặt đạo quý phái, khuôn mặt đã đỏ gồ thêm đỏ, bất ngờ mặt đạo co bóp, thân thể Ngọc Lan run lên bắn bật, mặt dịch từ bên trong tuôn ra ào ạt.

Không để lãng phí, Dương Tuấn đưa miệng đến gần mặt động, từng ngậm từng ngậm nuốt lấy mặt dịch thơm ngọt của Ngọc Lan, hơn nữa còn dùng lưỡi quét qua một vòng bên trong.

- Đến mức chính thôi...

Dương Tuấn bề Ngọc Lan xuống hồ, đôi chân ngọc biến thành đuôi cá với vảy trắng tinh khiết, nhưng Dương Tuấn tên này rất ăn tạp, không hề quan tâm tiêu tiết này, bởi vì ngay vị trí dưới rốn Ngọc Lan ba tấc vẫn có mặt động, nhưng có một lớp vảy mờ che lên, Ngọc Lan gỡ bỏ nó ra, hai cánh môi hồng nõm mấp mủ, bên trong nỉ nà chút mặt dịch ướt át, Dương Tuấn đặt cự vật lên đó, còn Ngọc Lan tựa vào bờ hồ, dưới thì lòng, còn Dương Tuấn dùng pháp lực để không bị chìm xuống, cự vật nhè nhẹ chui vào trong, chạm đến biên giới của nữ phụ và nữ tử, thì dùng sức xồng phà, chạm đến nơi tận cùng mặt đạo, nồng nồng mặt đạo chật hẹp của Ngọc Lan.

- A, ừ, đau, đau quá!....

Ngọc Lan bị Dương Tuấn bề lên, đầu gác lên vai hắn, hai dòng lệ châu lĩn xuống mặt, bên dưới mặt đạo tí tách máu tươi, rồi xuống nhuộm lên mặt nước bên dưới.

- Nếu đau quá ta có thể dừng lại mà....

- Không, thấp không còn đau nữa, chàng đi chuyển được rồi.

- Được, vậy ta đến đây...

Dương Tuấn hồng di chuyển, cự vật bất động lại di chuyển, mãi lên mặt đạo ngà ngọc, chạm đến cửa hoa động đóng chặt, tiếng op ep do mặt dịch ướt át trên mặt đạo bốp chặt lấy cự vật đang di chuyển, khoai cảm đắng trào trong cả hai, cự vật bành trướng bên trong mặt đạo, tình hoa cùng mặt dịch đồng loạt xuất ra.

- Ah ~

Ngọc Lan chìm đắm trong khoái lạc, cái đuôi biến thành đôi chân dài mềm mại, Dương Tuấn không ngừng lại mà tiếp tục đẩy hông, cự vật dù đã xuất ra nhưng vẫn cứng rắn, tiếp tục đâm vào mặt đạo điên cuồng, hoa động hé mở thì cự vật ngay lập tức xông vào, hung hăng đụng lên thành tử cung.

- Ah, ah, uth, sao chàng còn cứng như vậy? Ah~

Ngọc Lan bị Dương Tuấn nhấc lên, cự vật xông từ dưới lên, cảm giác càng đâm sâu hơn nữa, Ngọc Lan chỉ biết xoa bóp hai núm phong đầy đặn của mình, nằng bị Dương Tuấn làm cho xuất ra lần nữa.

- Hehe, ta phải phục thù nàng lúc trước đánh ta, nhận lấy này....

Dương Tuấn cười dâm tà, hông nhấp mạnh một cái, cự vật đâm bên trong hoa động bành trướng, tình hoa đặc sệt phun thẳng vào trong, bơm đầy áp hoa động tròn lỉnh.

- Ah ~ Sướng quá ~

Ngọc Lan dựa đầu nằng vào lồng ngực Dương Tuấn, khuôn mặt đỏ hồng đầy thoi mần, bắt gặp Dương Tuấn hôn lên môi nằng một cái, cự vật mềm nhũn lại lập tức cương cứng, lại điên cuồng khuấy động bên trong

Keng, nghề nghiệp tiến cấp Dâm Vương, phát ra Vương Khí, sở hữu Long Uy.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Âm mưu trong đại âm mưu?

Khuong gia.....

Ngày hôm sau, Dương Tuấn sức cùng lực kiệt ướ oái đi đến Khuong gia, hôm nay là ngày bắt đầu vòng loại những kẻ vô dụng đầu tiên, nghe nói có hơn ngàn người tham gia, nhưng nhìn quanh có vẻ khoảng 4, 5 trăm người mà thôi.

Trong quảng sân rộng của Khuong gia đầy áp người, nam tử anh tuấn trong tay kiếm, quạt, tiêu, cười cười nói nói, trung niên nhân hiền ngàng, đứng mảnh thì vô vai nhau vang lên chan chát, duy chỉ có Dương Tuấn ngồi một góc bị ối gậy mũi.

- Tiến cấp Dâm Vương rồi thì cũng không khác mấy, ngoài khí tức vương giả cùng Long Uy ra thì không còn gì khác.

Dương Tuấn lăm lăm, cái nghề nghiệp này bị hệ thống cắt xén bớt đi không giống lúc Dương Tuấn tự làm nhưng cũng tạm chấp nhận được, còn về Long Uy, đơn giản chỉ là công kích tinh thần, chỉ cần kẻ địch tinh thần yếu hơn thì nhẹ thổ huyết ngất xỉu, nặng thì bạo đầu bạo thể tử vong, rất chi là gọn gọn.

Nói về tinh thần lực thì ở Chu Linh đại lục này không một ai có thể bằng Dương Tuấn cả, huyết mạch Thiên Linh Nhân ban đầu đã có tinh thần lực cao hơn cả Dung Đan Sư cứu phẩm, huống chi chỉ cần thôn phệ tinh thần lực từ linh hồn kẻ bị giết có thể gia tăng tinh thần lực, thì còn ai dám so với hắn.

Nhân tiện nói, sau khi tiến cấp Dâm Vương, ba trang bị lúc trước là Dâm Kiếm, Dâm Y và Dâm Giới Điện đã trở thành Dâm Vương Nhẫn, Dâm Vương Hắc Y, Dâm Vương Áo Điện.

Mà những thứ ấy cũng không thay đổi công năng bên trong, cho nên cũng chẳng quan trọng, Dương Tuấn đánh cho qua.

.....

Cong.... Cong.....

Bỗng nhiên tiếp kìm loại va đập vào nhau vang lên, thu hút sự chú ý của tất cả những người ở đây, nhìn về phía trước là một đài cao, bên trên có một vị trung niên nhân mặc dù có tuổi nhưng nét anh tuấn phong độ trên khuôn mặt vẫn còn, ông ta trầm giọng, âm thanh thông qua tinh thần lực vang vọng trong đầu từng người.

- Vòng thi thứ nhất chính là thu nhật Tâm Đan của Ma Thủ đế tính điểm, vòng này chỉ có 50 người được vào trong, việc phân chia điểm như sau.

Trong đầu Dương Tuấn và những người ở đây xuất hiện, trên đó có từng dòng chữ là:

• Tâm Đan:

Nhất phẩm 1 điểm Nhị phẩm 10 điểm

Tam phẩm 50 điểm Tứ phẩm 100 điểm

Ngũ phẩm 1000 điểm Lục phẩm 5000 điểm

Thất phẩm 1 vạn điểm Bát phẩm 2 vạn điểm

Cửu phẩm 5 vạn điểm Thập phẩm 10 vạn điểm

• Linh Điện:

Nhất phẩm 1000 điểm Nhị phẩm 1 vạn điểm

Tam phẩm 5 vạn điểm Tứ phẩm 10 vạn điểm

Ngũ phẩm 20 vạn điểm Lục phẩm 50 vạn điểm

Thất phẩm 100 vạn điểm Bát phẩm 500 vạn

Cửu phẩm 1500 vạn điểm Thập phẩm 5000 vạn điểm

.....

Sau khi đọc xong thì to gậy kia cũng biến mất, Dương Tuấn trong lòng thầm khen ngợi Khuong gia đúng là có dã tâm lớn, mượn việc kén rể để không công có ngay một Liên Thủ Đoàn không màng sống chết đem về Tâm Đan và Linh Điện cho gia tộc chúng, vừa có thể tìm một ít cường giả sau này có thể lên hợp hoặc phòng thủ.

- Bây giờ ta sẽ đưa mọi người vào không gian hiểm địa của Khuong gia, tất cả mau nhắm mắt lại.

Giọng nói của người đàn ông kia lần nữa vang vọng, Drong Tuấn cảm giác đầu hơi choáng một chút, ngoài ra không có gì khác, sau đó bất ngờ khi thấy một phong cảnh rừng rậm núi non hùng vĩ san sát, hắn đang đứng trên một ngọn đồi nhỏ, có thể thấy phía xa có vài bóng người.

Nhưng ghé mắt nhìn lại, Ma Thủ như thấy triều đang chạy đến từ tứ phương, đen nghìn nghịt, hơn nữa còn có phi cầm Ma Thủ cũng bay đen ngịt thương khung, vô cùng đáng sợ, nhưng không có chút uy hiếp nào với Dương Tuấn cả, đôi mắt hắn vô hình có ánh sáng tham lam phát ra, về mặt thêm khắt nhằn thì triều kia.

- Nhanh mau chạy đi...

- Khuong gia muốn hại người sao?

- Aaaaaa.....

Đám người kia khi thấy thủ triều thì sợ hãi là hét bỏ trốn, khóc cha thét mẹ, cuối cùng bị thủ triều dập dạp, trở thành đồng huyết nhục vương vãi trên mặt đất, vô cùng thảm hại.

- Một lũ ô hợp...

Dương Tuấn hừ mũi tiếng, lấy ra Tuyệt Sát Bổng, hai cánh tay lực lưỡng xuất hiện hai vòng xích nhỏ, là quy tắc dây chuyền, hơn nữa là màu đỏ của Lục Lưỡng pháp tắc, bật hết hoá lực, Tuyệt Sát Bổng bốc lên hoá điểm, dùng máu tươi Huyết Tế, chiến lực và lực lượng lần nữa tăng vọt, cảm giác một nỗi áp đến, nhưng nhờ tinh thần lực cường đại mà chống cự lại được, cự bổng bành trướng, che cả bầu trời, lại thêm một tầng khí tức như có như không bên trên, là Nhất Kích Tất Sát công năng.

- Đầu là Hư Linh tầng 1, 2, từ đầu có nhiều như vậy Ma Thủ? Mà ta cũng chẳng quan tâm đến. Chết.

Dương Tuấn tự mình lăm lăm, cuối cùng hai cánh tay bành trướng, cơ bắp cuộn cuộn, Lục Lưỡng pháp tắc gia trì lên, khiến cự bổng đập xuống nhanh và mạnh hơn rất nhiều, thủ triều bên dưới cảm nhận uy áp thì sợ hãi, nhưng quá chậm, cự bổng kia đã đập xuống.

Ầm---- Uỳnh ----

Hai tiếng nổ oanh nình, cát bụi bắn lên tận trời, thủ triều cả hàng ngàn con lúc này bấy giờ chỉ là huyết triều ủa ra ngoài, huyết nhục trộn lẫn, khu rừng bên dưới trở thành rừng máu, mặt và phi cầm Ma Thủ cũng bị đánh trúng, hoá thành sương máu đầy đặc.

Keng... Keng... Keng... Keng...

Liên tục nhiều âm thanh thông báo vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn đau cả đầu, cuối cùng phải tắt đi, sau khi kiểm tra thì thu đến hơn 15 tỷ sát điểm cùng 1075 viên Tâm Đan, xem như là tạm đủ, tất nhiên Dương Tuấn hẳn sẽ nghiêm túc nộp cho Khuong gia, tới đến hẳn sẽ thó lại sau.

Dương Tuấn rồi đi, tìm chỗ nương thật lúc trước Hân Long bị hắn dập chết ở Thủy Long Đầm, thoải mần cần nuốt từng miếng lớn, vô rượu lớn bên cạnh bị hắn nốc hết một hơi, từ cửa hàng hệ thống lại mua thêm nước vô, thoải mái uống sạch.

Hân không biết trên bầu trời kia đang có một đôi mắt vô hình nhìn vào hắn, trong đó có nét kinh sợ vạn phần, đôi mắt đó rất giống của Khuong Lệ Tử....

.....

Trong một mặt thất ở Khương gia....

Trước khi Dương Tuấn một kích phá tan thủ triều....

Người đàn ông kia nẩy đứng trên đài cao đang ngồi nhìn viên đá pha lê được mài phẳng khá lớn trước mặt, bên trong là hình ảnh đang di chuyển, phong cảnh chính là trong không gian kia, thấy được cả thủ triều đông đảo từ xa chạy đến.

- Haha, đúng là một lã ngu ngốc, làm con tốt thì cũng không biết, nơi đó không phải nơi tốt lành gì đâu, đó là Hung Địa đấy, chỉ cần các người thảo phạt xong bọn Ma Thủ ở đó, cái kia kho báu sẽ thuộc về Khương gia chúng ta.... Haha....

Người đàn ông cười lớn, vẻ mặt hèn hạ bỉ ổi, không giống phong thái hiển ngươg lúc trước, hẳn là Khương Kỳ Khởi, gia chủ Khương gia, lúc này có một bóng người uyển chuyển bước đến, là một nữ phụ trung niên, nhưng vẻ ngoài vẫn còn rất xinh đẹp, vóc người quyến rũ, bước đến ôm đầu Kỳ Khởi vào ngực mình.

- Hìhì, phu quân, chẳng đúng có cười như vậy, thật là dâm tà.

Người nữ phụ này chính là phu nhân của Kỳ Khởi, tên Á Diễm, bà chính là thân mẫu của Lê Tử và chỉ bà biết một bí mật vô cùng lớn, Lê Tử không phải con ruột của Kỳ Khởi, bà ta bắt đầu nhớ lại ngày đó.

.....

A hèm, đoạn câu chuyện sau có chút NTR, không khuyến nghị đọc nó khi không thích.

.....

Lúc đó Á Diễm và Kỳ Khởi còn trẻ, chỉ vừa yêu nhau, định sau khi lịch luyện sẽ kết duyên. lúc đó cả hai tiến vào không gian kia, vì là một Hung Địa nên rất ít người đến đây lịch luyện, hai người Á Diễm và Kỳ Khởi đến đây vì muốn lịch luyện cũng như tìm chút khoái cảm đã ngoại rồi

Bất ngờ thay, bọn họ gặp phải một tên Ma Tộc, toàn thân đen sì, cao đến 3 trượng, không nhìn rõ khuôn mặt, tu vi thì vô cùng cao, Á Diễm và Kỳ Khởi vận dụng hết pháp quyết và pháp khí kể cả vật phòng hộ cuối cùng cũng không làm gì được tên Ma Tộc kia.

Ầm----

Kỳ Khởi bị một kích đánh bay, trên người thương tích có thể nhìn thấy được, cuối cùng ngất đi vì kiệt sức, duy chỉ có Á Diễm còn tỉnh táo, bà bị tên Ma Tộc kia một tay xé nát y phục, cơ thể tươi trẻ xinh đẹp lộ ra, bà khóc thét chói tai, nhưng tên Ma Tộc kia không thương hoa tiếc ngọc dùng khối thịt to như cánh tay người lớn kia đâm vào trong mặt đạ, xuyên vào trong hoa động, bụng Á Diễm phình to lên.

Sau một hồi quặn quại đau đớn, Á Diễm chìm đắm trong dục nhục, khuôn mặt dâm đãng vô cùng, cuối cùng không chịu nổi sung sướng mà ngất đi, bà ta không biết khi tên Ma Tộc kia xuất ra thì hoá thành luồng khói đen theo mặt động tiến vào trong.

Kỳ Khởi khi tỉnh dậy thì thấy Á Diễm ngồi bên cạnh hẳn, bà ta nói với hẳn là tên Ma Tộc kia rất yếu, khi này điều khiển Kỳ Khởi "lâm" với Á Diễm, sau đó biến mất như chưa từng tồn tại, Kỳ Khởi cũng tin tưởng vì vết thương trên người khi này đã biến mất, y phục thì vẫn như mới, duy chỉ có phía dưới trần như nhộng, có chút ẩm ướt và sưng khoái.

Kỳ Khởi được nhận một tấm bản đồ từ Á Diễm nhặt dưới đất, là một bản đồ kho báu, đi vào 200 dặm hướng Nam có một núi lớn, có một cái Cổng Ma, bên trong là thiên tài địa bảo từ thời Thượng Cổ khiến Kỳ Khởi thêm khác, hẳn cưới Á Diễm về để giữ bí mật giữa hai gia tộc, sau đó dẫn người đến đó để lấy kho báu.

Nhưng một đêm Ma Thủ cường đại từ đầu xuất hiện, gọi ra thủ triều ào ạt, cần quét hết thấy, Kỳ Khởi được kẻ còn sống sót báo lại, tâm thần rung động, bầu vật trước mắt nhưng không lấy được, vô cùng khó chịu.

Về sau được vài ngày, Á Diễm mang thai và sau đó sinh ra Lê Tử, Kỳ Khởi vô cùng hạnh phúc khi thấy "con gái" hẳn vừa xinh đẹp vừa thông minh, hơn nữa còn là thiên tài trong bất kỳ lĩnh vực, Kỳ Khởi nâng lên đã tâm lên kết với thế lực lớn để thảo phạt thủ triều trong không gian kia và khi Lê Tử trưởng thành, thời điểm kia đã tới.

Nhưng không một ai biết, (trừ ta) tên Ma Tộc kia chính là phần thân của một trong Ma Tướng và Lê Tử chính là Ma Tướng trùng sinh, kí ức tạm phong ấn, ngoài ra, cái kia Cổng Ma là một cái bẫy, còn là bẫy gì? Ta chưa nghĩ ra.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Khương Lê Tử thức tỉnh

Trong không gian kia một nhóm người chật vật chạy trốn, phía sau là một dòng thủ triều khổng lồ cũng khổng nhỏ, nhưng đủ đập nát nhóm người này trong một hơi thở.

Ầm.....

Thạch sơn bị đụng vỡ, đá vụn tung bay tứ phía, đập lên một thanh niên xấu số, ngã về trước, dĩ nhiên bị thủ triều phía sau đâm đập, trở thành đồng huyết nhục dưới đất.

- Mau, trốn vào đây....

Một người trung niên nam nhân trốn trong một hẻm đá nhỏ gọi nhóm người kia, lập tức cả bọn chạy vào trong, né tránh được thủ triều hung hãn, người đàn ông kia dẫn nhóm người vào một hang động dưới chân núi gần đó, thờ dài ngồi xuống dựa lưng mình lên tường đá, nhưng trên môi lại có nụ cười là ác ân sâu rất sâu, không một ai phát hiện ra.

- Hà, hà, đa tạ tiền bối giúp đỡ....

Nhóm người kia có 6 người nhưng giờ chỉ còn năm, người thanh niên vẻ ngoài anh tuấn, khôi ngô, trên người có kiếm khí lảng lẽ vô hình, tạo cảm giác chèn ép người khác, hẳn chấp tay trước ngực nói với người đàn ông kia.

- Đúng, đúng, đa tạ tiền bối....

- Đa tạ tiền bối....

Cả bọn còn lại đồng thanh nói, bọn chúng lúc này như vừa đi một vòng Quỷ Môn Quan trở về, cảm giác sợ hãi tuyệt vọng vẫn còn đó.

- Các người không cần đa tạ, đầu sao thật muối vẫn là thịt, không nên phí....

Người đàn ông kia lộ ra bản chất thật, trên người sát khí nồng đậm, một luồng uy áp quét qua, 4 tên thanh niên kia gục ngã, duy chỉ có người thanh niên lúc đầu vẫn còn giữ lại chút tỉnh táo, chứng kiến người đàn ông kia, rũ bỏ vẻ ngoài già dặn phong độ, chỉ còn một tâm anh tuấn tiêu sái thanh niên, hơn nữa trên môi còn treo một nụ cười tiền tiện.

Ầm.....

Trong hang động vang ra tiếng va đập dữ dội, đỉnh đỉnh đang đang, nhũc óc đau tai, cả đại đại rung động mãnh liệt, huyết thủy tí tách chảy ra từ bên trong, hoàn cảnh vô cùng kinh dị.

Keng.....

Nam tử: Trưởng Lưu Phong. Tuổi 21.

Tu vi: Hư Linh tầng 1.

Mô tả: Tán tu nhưng nhờ thiên tài bẩm sinh mà đạt đến cảnh giới hóm ngy.

.....

Đương Tuấn nhìn người thanh niên trước mặt này ngắm nghía một chuyện, trong kí ức phụ thân hẳn có nói đến kẻ thù gì đó, nếu vậy tại sao Dương Tuấn hẳn không xây dựng một cái thế lực để tương lai có thể chống lại bọn hắn, sau không thu một vài tên có tu vi cao đây.

Ngồi đến đây, Đương Tuấn tiến vào cửa hàng hệ thống, suy nghĩ về một loại kế ước ép buộc người khác quy thuận hẳn, không ngờ lại có rất nhiều kết quả.

[Khế Ước Phù]: phù lệ dùng kí kết kế ước với kẻ có tu vi thấp hơn kí chủ, số lần sử dụng vô hạn, người chịu lệ thuộc tùy theo pháp lực mà phân chia cấp độ, nếu người tạo kế ước pháp lực cao hơn rất nhiều người bị lệ thuộc, đó sẽ là cấp chủ nhân và nô lệ, ngoài ra còn có cấp độ khác.

Giá: 4 tỷ sát điểm

[Nô Dịch Phù]: Nô dịch kẻ khác, có thể nô dịch kẻ có tinh thần lực yếu hơn kí chủ mặc dù tu vi cao hơn, kẻ bị nô dịch luôn luôn tuân lệnh người nô dịch, sử dụng vô hạn.

Giá: 7 tỷ 500 triệu sát điểm.

[Khởi Lỗi Phù]: đánh vô tinh thần lực trong lĩnh hồn kẻ khác, sau đó dùng Khởi Lỗi Phù này gả trị lên lĩnh hồn chúng một tia tinh thần, để chúng trở thành con rối vô trí. Sử dụng vĩnh viễn.

Hiệu quả phụ: Trở thành ác ma khiến Thiên Phật có thể hạ xuống bất cứ lúc nào.

Giá: 10 tỷ sát điểm

[Dong Nhân Phù]: Ký giao dịch với kẻ khác, khiến kẻ đó tạm thời phục tùng kí chủ, bất cứ lúc nào cũng có thể hủy giao dịch, nhưng người ký giao dịch phải tuân lệnh tuyệt đối người viết giao dịch, sử dụng vô hạn.

Giá: 6 tỷ 800 triệu sát điểm.

Sát điểm hiện tại: 23 tỷ sát điểm.

.....

- Bán cho ta Khởi Lỗi Phù, những kẻ không sợ chết thì tốt hơn, nhưng mà vẫn là mua thêm Khế Ước Phù đã, Khởi Lỗi Phù dùng cho những kẻ đáng chết, Khế Ước Phù nên dùng cho những ai thông minh.

Đương Tuấn nở nụ cười độc ác, kẻ thông minh là kẻ nên sống, kẻ ngu ngốc đối với Đương Tuấn không có chút giá trị.

- Trước tiên để tên này tỉnh dậy....

Đương Tuấn sử dụng tinh thần lực đánh thức Lưu Phong, tên này lập tức tỉnh dậy, sau khi thấy đồng bạn biến mất, chỉ thấy những đồng huyết nhục vương vãi, trong lòng hẳn sợ hãi vô cùng, nhưng trên mặt lại không có chút biểu cảm nào, một tán tu sống sót đến đây giờ cũng không phải kẻ dễ sợ hãi.

- Đùng nói nhiều, quy thuận ta hay không quy thuận, người có 5 hơi thở để quyết định.

Dương Tuấn nói một câu khiến Lưu Phong sững sờ, sau đó thoáng suy nghĩ gì đó, mở miệng nói

- Quý thuận người thì có lợi ích gì?

- Ta thấy người mặc dù tu vi hiện tại cường đại, nhưng lại trì trệ không tiến, quý thuận ta, ta sẽ giúp người.

- Thật sự?

Lưu Phong nghe được Dương Tuấn nói thì trong lòng rung động, mặc dù bây giờ hắn đã là Hư Linh nhưng đã nửa năm qua lại không có chút tăng tiến, khiến hắn vô cùng lo lắng.

- Ta nếu lừa người thì được gì? Mau ký vào đây.

Dương Tuấn lấy ra một tờ Khế Ước, to cỡ bàn tay người lớn, hoàn toàn là giấy trắng, nhưng thực ra là khế ước phù.

- Kỳ? Là gì?

- Người cầm đầu ngón tay cái rồi dùng máu ấn lên trên là được. Haiz...

Dương Tuấn thở dài, Lưu Phong ngay lập tức làm theo, ngón tay đưa vào miệng cắn một cái, máu tươi tí tách nhỏ ra, Lưu Phong dùng ngón tay ấn lên tờ giấy, ngay lập tức tờ giấy biến mất, hoá thành hai luồng sáng, một bay vào đầu Lưu Phong, một dung nhập vào tay trái Dương Tuấn.

- Quý xuống....

Dương Tuấn lập tức thử nghiệm, ra lệnh cho Lưu Phong, Lưu Phong mặc dù không muốn nhưng thân thể lại tự động quý xuống, Khế Ước Phù có thể điều khiển người ký khế ước nhưng người kia vẫn còn có linh trí, không vô tri như Khôi Lỗi Phù.

- Chuyện ta và người không được nói ra, nếu không người sẽ bạo thể mà chết, loại đan dược này người từ từ phục dụng, sẽ có tác dụng tốt cho người.

Dương Tuấn nói với Lưu Phong, Lưu Phong cảm giác cơ thể bị thứ vô hình gì đó quán quanh, chỉ cần hắn nói ra chuyện hắn với Dương Tuấn thì hắn lập tức chết ngay, nhận lấy 3 viên đan dược kì lạ từ Dương Tuấn, Lưu Phong không biết, đó là Pháp Lực đan, Lưu Phong ngăn ngợ một lát thì phát hiện Dương Tuấn kia đã biến mất.

.....

..... Nguồn: TruyenYY.com, tác tìnhphong chào các độc giả.....

Dương Tuấn sau khi rời khỏi đó lại tiếp tục đi tìm Ma Thủ triều, quét một đợt sát điểm vừa tiêu hao, nhưng kì lạ là hắn chạy đi rất xa nhưng không tìm thấy thủ triều nào cả, vô cùng khó hiểu, Dương Tuấn dừng lại giữa không trung thì bỗng.....

Phốc -----

Máu tươi bắn lên cao, một lưỡi kiếm sắc lạnh đâm xuyên qua lòng ngực Dương Tuấn, đáng sợ là Dương Tuấn không phát hiện được nguy hiểm sắp tới, người cầm kiếm là một nữ nhân mặc áo đen bó sát, khuôn mặt sắc sảo nhưng Dương Tuấn cũng chỉ quan tâm, hắn quan tâm là song giác trên đầu à - Ma Giác của Ma Tộc.

À Ma Tộc kia đặc thù xong thì rút kiếm ra, vung ra một chưởng đập lên người Dương Tuấn, bị một chưởng đẩy đi, Dương Tuấn như con diều đứt dây rơi xuống đất, nằm trong một hố sâu hun hút, bụi bay mù mù.

- Nhân tộc yếu đuối, một đòn như vậy cũng không thể đỡ.

À Ma Tộc cười man rợ, không hợp vệ ngoài sắc sảo của à ta.

- Ta thấy người mới yếu đuối...

Một giọng nói băng lãnh vang lên sau lưng à ma tộc, Dương Tuấn lĩnh đạm vung qua một bóng, đơn giản một bóng mà thôi.

- Không thể nào.....

Hết lên kinh sợ khi thấy bóng kia dùng tốc độ khó tin đập đến mình, à ta tại chỗ nổ tung, hoá thành sương máu phiêu đảng trong không trung, à ta chỉ Hư Linh tầng 4, ngang bằng Dương Tuấn vừa mới thăng cấp, nhưng Dương Tuấn là ai? Cùng cấp thì thế nào? Ta đều giết..... À, đánh không lại thì ta từ từ mài chết.

Keng, nhận được 3000 vạn sát điểm

Keng, ngẫu nhiên nhận được Ma Công Vô Túc Kích Nhân không phẩm giai.

[Vô Túc Kích Nhân]: Ma Công ẩn tiềm khí tức và thần thể, giống như không có tồn tại, chỉ có Ma Tộc mới có thể sử dụng.

- Hừ, rác rưởi, mài khoan đã, cũng rất lâu không sử dụng công năng dung hợp.

Dương Tuấn hừ lạnh, sau đó thu bóng vào trong túi đồ, bỗng nhớ lại mình vẫn còn một cái công năng dung hợp đây.

Keng, xác nhận dung hợp Vô Túc Kích Nhân cùng Hoàng Tảo Thiên Quân?

Dương Tuấn dùng thần pháp Hoàng Tảo Thiên Quân đã dùng từ lâu để dung hợp, cái thần pháp này mặc dù rất nhanh nhưng lại không thích hợp, bởi vì tàn ra quá nhiều pháp lực khiến kẻ địch cường đại có thể nhận ra, hắn không muốn sau này tập kích sau lưng lại bị kẻ địch phản lại trước hắn.

Keng, xác nhận tiêu hao 2 tỷ sát điểm dung hợp công pháp Thánh phẩm?

- Xác nhận....

Dương Tuấn lập tức xác nhận, nói về sát điểm thì hắn hiện tại không thiếu, chẳng sợ gì cả.

Keng, dung hợp thành công, sáng tạo ra thần pháp mới.

[Vô Túc Thánh Bộ]: Thánh phẩm cứu giải (Max).

→ Thần pháp vô thanh vô tức, vô ảnh vô tung, cao hơn kì chú 3 đại cảnh giới mới có thể phát hiện, một bước ra có thể đi trăm dặm, cắt qua hư không và vật cản, tiêu hao pháp lực cực nhỏ.

.....

- Thứ tốt....

Dương Tuấn hi hửng ngay lập tức học tập thần pháp này, cảm giác một dòng khí chạy khắp cơ thể, thần thể bỗng chốc nhẹ hơn rất nhiều, một bước nhẹ ra, không gian rách ra một vết dài, Dương Tuấn cũng biến mất ở đó, xuất hiện cách đó hơn 50 dặm, lúc này Dương Tuấn chỉ dùng một chút pháp lực nhỏ nhoi, nhưng lại tựa như thần đi, hơn nữa còn không phát ra chút khí tức nào.

- Ha, không ngờ, lại có sát điểm tìm đến.

Dương Tuấn bỗng nhiên khoan tay trước ngực, mỉm cười nói, bất ngờ từ trong hư không bước ra một nhóm người, không, là Ma Tộc, hơn nữa tu vi đều là Độ Kiếp kì viên mãn, trong đó lại có một bóng người quen thuộc, là Khương Lệ Từ, nhưng bây giờ đôi mắt xanh lam thánh khiết lúc trước lại là màu đỏ hung tàn và khát máu, trên đầu nàng là Ma Giác màu đỏ, biểu tượng cho cấp bậc Ma Tướng, tu vi nàng không ngờ là Đại Thừa tầng 3.

Dương Tuấn không hề biết viễn cảnh Khương gia bên ngoài....

Đơn giản bằng những từ.....

Máu thành sông, thầy thành núi...

Toàn gia toàn diệt, huyết vũ tinh phong....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 42: Bí ẩn và rất nhiều bí ẩn

Đa tạ đạo hữu GodDragon ủng hộ 115 TL.T.

Đa tạ đạo hữu Sakzar ủng hộ 25 TL.T.

.....

Nói rõ về không gian mà Dương Tuấn đang ở, phần chín cấp độ là Hung Địa, tức Đại Thừa kỳ trở xuống sẽ có nguy hiểm lớn, bọn người bị Khương gia đưa vào Hư Linh cũng chưa đến, tất nhiên sẽ chết không toàn thây, nhưng tại sao Khương Kỳ Khôi vẫn đưa bọn họ vào? Tất nhiên đều có âm mưu cả.

Kỳ Khôi mừng theo Á Diễm cùng những người có tu vi cao nhất trong gia tộc cũng tiến vào không gian này sau những người kia một lúc, bọn họ dùng những người kia không phải để thảo phạt thủ triều mà là làm mồi nhử, phần tàn sự chú ý để đến Cổng Ma, đó mới là âm mưu thật sự nhưng âm mưu đó đã thất bại bởi vì bọn họ dụng một Khương Lệ Từ....

.....

Trở lại chỗ Dương Tuấn...

Dương Tuấn đang bị 5 người Lệ Từ bao vây, 4 người kia đều là nam nhân, cả người đen kịt và có từng đường vân màu đỏ chạy khắp cơ thể, vô cùng kì dị, hơn nữa tu vi đều là Độ Kiếp kì viên mãn.

- Mau giao ra Đệ Tử Ma Linh đồ vật quan trọng? Nếu không thì người sẽ chết không yên lành.

Một tên Ma Tộc nói ra, sát khí bùng phát dữ dội, cánh tay bốc lên hoá điểm màu đen, vô cùng kinh dị.

- Đệ Tử Ma Linh? Ma Long sao? Mà đồ vật quan trọng? Là thứ gì à?

Dương Tuấn khó hiểu suy nghĩ, phớt lờ bọn người Lệ Từ.

- Chính là Ma Long Căn, nhân loại, chịu chết đi.....

Tên Ma Tộc kia gầm lên, song trào hùng lực lửa đen lao đến Dương Tuấn, chỉ cần trào này đụng trúng, cho dù thạch sơn khổng lồ kia cũng tan thành tro bụi.

Keng-----

Trào của tên Ma Tộc kia bị Tuyệt Thiên Bồng của Dương Tuấn chặn lại, thiết trào vậy mà gãy đoạn, mặt tên Ma Tộc kia cũng biến sắc, nhưng chưa kịp phản kháng thì ngực trái đã bị một vật dài đâm xuyên qua, máu tươi xanh lam tuôn ra như thác, sinh cơ đoạn tuyệt.

- Rác rưởi, nói, các người cần Ma Long Căn làm gì?

Dương Tuấn rút ra Tuyệt Thiên Bồng, vừa này là thức thứ tư, Hư Không Sát Bồng, một bồng xuyên qua hư không, chỉ cần không cao hơn Dương Tuấn hai đại cảnh giới, có thể giống như Nhất Kích Tắt Sát, nhưng đối lại, pháp lực tiêu hao hơn một nửa cho một kích đó.

Rất may, Dương Tuấn có Pháp Lực đan, phục dụng hai viên đã hồi phục đầy pháp lực.

- Cái gì? Tại sao có thể? Người nói rằng là Hư Linh cảnh kia mà? Không lẽ chuyện ngài Đệ Tử bị giết là do người làm?

Lệ Từ sự hãi hét lên, rõ ràng nhân loại trước mặt là Hư Linh cảnh, năng lực trước cho rằng Dương Tuấn có Ma Long Căn là do hắn là thuộc hạ của một kẻ cường đại hơn Ma Long, nhưng hiện tại, có lẽ suy nghĩ đó hoàn toàn sai rồi.

- Nếu đã không nói, thì chết hết đi...

Dương Tuấn xoay bồng, hàng ngàn hàng vạn bóng ánh xuất hiện, như mây mù che khuất bầu trời, nhìn như vô cùng vô tận.

- Ngăn hẳn lại...

Lệ Từ lùi về sau, tay đánh ra một đạo pháp quyết, bảo hộ chính mình, còn 3 tên Ma Tộc còn lại xông lên, đánh ra pháp quyết, ma khí cuộn cuộn phủ thiên cái địa, huyền hóa ra một đầu hắc long, nhộn nhào bay đến há miệng lớn định cắn Dương Tuấn một cái.

- Luân Xa Bồng Ảnh, giết...

Máu trên người Dương Tuấn bùng nổ, huyết tể khiến chiến lực tăng vọt, đập lên thân pháp, cả người dung nhập vào hư không, xé ra hư không mà xuất hiện.

sau lưng ba tên Ma Tộc kia, một bóng đập xuống, bóng ánh vô cùng vô tận cũng đập xuống, đánh tan pháp quyết liên hợp của ba tên Ma Tộc này.

Oanh.....

Hắc Long tan vỡ, ba tên Ma Tộc pháp lực tiêu hao phần ra một ngụm máu, khuôn mặt tái nhợt nhìn nhân loại cầm bồng kia, sợ hãi tột cùng.

Roẹt.... Phốc.....

Hư Không Sát Bồng xoẹt qua, đầu một tên ma tộc bạo nổ, máu tươi cuồng phun lên không trung, pháp lực Dương Tuấn lần nữa tiêu hao phần nửa, lại tiếp tục phục dụng Pháp Lực đan, pháp lực trong cơ thể hồi lại đầy đủ, lại một đòn Hư Không Sát Bồng đánh ra, bạo thế một tên ma tộc khác.

Xi.... Xi.... Xi...

Máu tươi huyết tể càng ngày càng nồng đậm, Thạch Hoá Quỷ Nhân quét qua tên ma tộc còn lại, ngay lập tức tên này trở thành tượng đá, không sức phản kháng dưới một bồng của Dương Tuấn đập thành mảnh vụn.

Giải quyết xong ba tên ma tộc thì lực lượng và tinh thần trong người Dương Tuấn cũng hao hết, trước sự bất ngờ của Lệ Từ, hắn một bồng đập vào đầu, chết ngay lập tức.

- Tên này bị điên sao? Phải nhanh chóng chạy trốn khỏi nơi đây mới được, phải thức tỉnh người ấy.

Lệ Từ khuôn mặt xinh đẹp bày giờ tái nhợt xanh xao, đập thân pháp chạy khỏi chỗ này, hướng cái kia Ma Quan mà chạy đi, bên này sương máu hoà lại làm một, Dương Tuấn như ác ma từ thâm sâu địa ngục bước ra, nhẹ nhàng đập thân pháp đuổi theo Lệ Từ.

Đập xuống cánh cổng đá cách đó không xa, Lệ Từ đánh ra một đạo pháp quyết, cánh cổng rung chuyển sau đó kéo nặng vào trong đó, Dương Tuấn vào lúc chạy đến nhưng không thể vào trong, dùng hết sức đập phá cổng đá này nhưng nó lại không chút sụt mẻ nào, quắc mắt rồi.

Ầm.... Ầm....

Mặt đất chấn động mãnh liệt, cổng đá bước ra một nữ Ma Tộc, nhưng không phải là Lệ Từ mà là một người khác hoàn toàn, Ma Giác trên đầu dài và thẳng đứng, y phục bằng lụa xanh lam, cô ta không mặc nội khôi nên hai quai đeo tiền to tròn cùng nhũ hoa nhọn hoắt hiện trước mắt Dương Tuấn.

Keng.....

Ma Linh : Tà Vương.

Tu vì Lôi Tiên Kiếp viên mãn.

(Tu vì viên mãn: Kim Ất Đại Tiên viên mãn).

Mô tả : Đệ Tam Ma Linh của Ma Thần, là một nữ nhân Ma Tộc hùng mạnh.

.....

- Ma Linh? Thì ra người ở đây sao? Cũng tốt, cũng tốt.

Dương Tuấn mỉm cười, đá vào Tuyệt Thiên Bồng đang cắm dưới mặt đất, xoay một vòng rồi rơi vào tay hắn, hướng Khương Lệ Từ vung xuống một bồng, chỉ cần nâng ta không chết, hắn có thể cho nàng uống máu để bắt tử, sau đó từ từ "làm nhiệm vụ".

Cheng....

Bỗng nhiên một cái mũi kích ba đầu chặn lại bồng của Dương Tuấn đang đánh tới, Lôi Tiên Kiếp tu vì không phải để nhàn chơi, Tà Vương mặc dù suy yếu nhưng kinh nghiệm chiến đấu không có suy giảm.

- Từ từ đã nào nhân loại, người mạnh tay như vậy sẽ khiến nàng ta đau đấy.

Tà Vương nhoeo nặng cười một nụ cười nham hiểm, mũi kích quạt ngang một cái, cánh tay trái của Dương Tuấn bị xé đứt lìa, máu tươi cuồng phun.

- A, hử....

Cảm thụ cơn đau, Dương Tuấn hừ một tiếng sau đó nhai lại về sau, né tránh đợt công kích tiếp theo, nhưng thanh kích kia lại như một cơn rần uốn lượn, truy cùng giết tận Dương Tuấn.

- Haha, nhân loại, chưa gì đã lui rồi sao? Ta còn chưa sướng đây, haha....

Tà Vương đều khiến mũi kích như đang dùng rơi da vậy, tay không ngừng quất về phía Dương Tuấn, miệng thì cười nói khiêu khích.

- Hử, đợi đó cho ta....

Dương Tuấn lăm lăm, trở vào trong Tụ Hồn Bồn của hệ thống, xem xem giá trị có đầy như lần trước không, không quên dùng Phần Thần để một bên điều khiển cơ thể tránh né tấn công của Tà Vương, nhưng thất vọng là nó chỉ có hơn 30 vạn điểm.

- Không còn cách nào khác, đánh không chết thì ta mãi người đến chết....

Dương Tuấn gầm lên, máu tươi trên người bùng nổ, cánh tay bị cắt đứt quay về vị trí cũ, gần lại vừa như in, đôi mắt Dương Tuấn thay đổi, Đạo Ngục Nhân bên trái, Thiên Quang Nhân bên phải, 5 vòng tròn nhỏ xếp xung quanh có hình dạng như ngôi sao năm cánh, linh hồn từ vòng trong không gian này bị Đạo Ngục Nhân kéo đến, thu vào trong Đạo Ngục, huyết mạch Hấp Huyết Ma Nhân cũng bùng lên, cánh tay mọc đầy vảy đen, móng vuốt dài và nhọn hoắt, sau lưng mọc ra đôi cánh dài lớn, bắt ngờ trên đó lại có 7 cái đổng tử như Thất Quỷ Nhân, vô cùng kinh dị.

- Ma Tộc? Ta chưa thấy Ma Tộc nào như vậy cả? Rốt cuộc tên này là thứ gì?

Cả Tà Vương và Lệ Từ đều ngạc nhiên và tò mò vô cùng, nhưng chưa kịp làm gì thì Dương Tuấn đã ngửa mặt lên trời gọi rồng đình tainhư óc, mặt đất chấn động, núi non sụp đổ, trên trời lại xuất hiện một đám mây màu đỏ, che khuất cả không gian, Lệ Từ không biết Dương Tuấn dùng Long Uy cơ.

- Thiên Phật Hồn Lôi? Là tên này kéo đến? Phải giết hắn ngay.

Tà Vương khi nhìn thấy đám mây đỏ kia thì kinh sợ, mặc dù Dương Tuấn bày giờ có thể gọi là vô địch cùng cấp, hoặc có thể đối phó được cả Độ Kiếp kì thì cũng không thể kéo đến Thiên Phật Hồn Lôi này, đây là Thiên Phật đánh vào linh hồn, tinh thần lực yếu ớt liền bị Thiên Phật đánh nát linh hồn,

Ầm.... Ầm.... Roẹt....

Thiên Phật cuộn cuộn không ngừng, Dương Tuấn bất ngờ bị chuyển vào một không gian tối tăm, không, nói đúng hơn là ý thức của hắn, còn bên ngoài, Dương Tuấn bày giờ chỉ biết đỏ sát, đây không phải là do hệ thống, mà là do kẻ khác làm nên.

Rống ----

Dương Tuấn bên ngoài rồng lớn, sóng âm quét qua tứ phương, lật lùng từng cơn cuồng phong dữ dội, Đạo Ngục Nhân khai mở Địa Ngục Chi Quan, cánh cổng đá khổng lồ chui lên phía sau lưng Dương Tuấn, từ bên trong bước ra một con chó sói, trên người lina đen và đỏ cháy hồng rực, đáng sợ là nó có đến ba cái đầu, Dương Tuấn không hề biết, Địa Ngục Chi Quan không phải chỉ dùng để không chế kẻ khác, mà là để triệu hoán sinh vật từ Địa Ngục, linh hồn càng mạnh và càng nhiều, thứ được triệu hoán ra càng mạnh mẽ.

___ Nguồn: <http://truyenfull.vn/dam-hiep-he-thong/>

.....

Trong một vùng hư không tăm tối...

Có một lão già di chuyển trong hư không, mặc cho hư không phong nhận xé qua người, lao đến tận cùng của biên giới giữa tu tiên giới và Tiên giới, bởi vì nơi đó có một người mà hắn tôn kính, nếu Dương Tuấn nhìn thấy được lão già này, hắn sẽ nhận ra đó chính là Di Tu.

Đáng sợ hơn, khuôn mặt và làn da nhẵn của lão đang bong tróc ra nhưng lại không chảy một giọt máu nào, nhưng khi lớp da đó bong hết ra, đó lại là làn da trắng hồng của một nữ nhân, khuôn mặt già nhăn nhoe của Di Tu bây giờ là khuôn mặt xinh đẹp đến khó tả của một nữ nhân, mỗi đó thấm quyền rũ, mây liễu mắt phượng, trên người toả ra khí chất quyền rũ mị hoặc, vóc người ngao nhàn khiến bất cứ nam nhân nào đều có thể say mê nó, nàng đặt chân lên một ngọn núi lơ lửng giữa không trung, nơi đây là tịn cùng của biên giới của tu tiên giới và Tiên Giới.

Giữa ngọn núi là một cái quan tài đã được bao phủ bởi một cái kết giới cường đại, nhưng nữ nhân già lão già Di Tu kia lại lấy quyền sách lúc trước được Dương Tuấn giúp lấy ra, bên trong có ghi chép một đạo thủ pháp, nàng ta làm theo đạo thủ pháp kia, không ngờ kết giới kia lại yếu đi một chút.

Nữ nhân già Di Tu này là ai? Tại sao lại nhờ người khác phá viên đá kia để lấy quyền sách đó?

Hơn nữa vì sao tu vị của nữ nhân này lúc trước là Ngụy Tiên cảnh nhưng bây giờ lại có thể đi xuyên qua hư không phong nhận? Chỉ có Kim Ất Đại Tiên mới có thể làm được chuyện này.

Quan tài đá kia có chứa thứ kinh khủng gì mà phải bị phong ấn cẩn thận như vậy?

Và ta khẳng định rằng Dương Tuấn mất đi ý thức là do nữ nhân già Di Tu này làm ra, ngay khi phát hiện Dương Tuấn có thể phá được viên đá kia, nữ nhân này đã hạ độc thủ ngầm với Dương Tuấn.

-- Chương sau ta sẽ giải thích --

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Tiến về tuyết bích thần sơn

Rống ---

Một tiếng rống lớn vang dội cả đất trời, một bóng người kì dị xuất hiện, cả người đen kịt, trên lưng lại có một cái cánh đen, cái kia đã bị cháy xém vẫn đang bốc lên khói đen, máu tươi từ trên đầu chảy xuống nửa bên người, vô cùng kinh dị, sau lưng hẳn là một con sói 3 đầu bị thương trầm trọng, chặt vật lẽ mình vào cánh cổng đá kia.

Một bóng người khác đứng trước mặt hắn, tình trạng cũng không kém hơn chút nào, một bên sừng gãy đi, một nửa người cháy xém, máu tươi tí tách nhỏ xuống đất.

Đám mây máu đỏ trên bầu trời vẫn không ngừng lại, vẫn tiếp tục cuốn cuộn không ngừng, không có chút gì là dừng lại.

- Gừ, tên này tại sao vẫn chưa chết? Rõ ràng Hồn Lôi đánh trúng hẳn rồi mà.

Tà Vương bùng nổ, pháp lực trên người bộc phát, thanh kích trên tay biến thành máu đỏ tươi, kích hoá thành rồng, to ra hơn trăm trượng, vô cùng khủng bố, Dương Tuấn trên tay Tuyệt Thiên Bồng cũng không kém, biến ra càng ngày càng lớn, như muốn che khuất bầu trời, cự bồng đập lên cự kích, âm thanh vang lên leng keng đinh tai nhức óc, điện quang tóe ra như pháo hoa, vô cùng mỹ lệ.

Oanh....

Bất ngờ Dương Tuấn xoay Tuyệt Thiên Bồng, mặc dù hình thể thì lớn nhưng tốc độ vô cùng kinh người, đập lên người phải Tà Vương một cái, cả người ả bay ra xa xa.

- Đáng giận, gừ á....

Tà Vương rống giận, khuôn mặt vện vẹo đáng sợ, cơ thể bành trướng, mọc ra vảy máu đen, sau đó hoá thành một con quạ lớn, đôi mắt đỏ lớn như đèn lồng nhìn phía Dương Tuấn, đôi cánh lớn huy động, cuồng phong bạo khởi, bên trong là từng phiến lông vũ màu đen chứa đầy pháp lực sắc bén.

Rống ---

Dương Tuấn điên cuồng rống lớn, cự bồng chống xuống đất, thân hình chìm vào đại địa, không để cuồng phong kéo bay, mặc cho lông vũ xé lên người thành từng vết thương sâu hoắm.

.....

Khác với đại chiến bên ngoài, trong không gian u tối mà ý thức của Dương Tuấn bị giam cầm, hẳn xếp bằng ngồi một chỗ cố gắng liên thông với thần thể và linh hồn, nhưng hoàn toàn không được, mở hời như hạt đậu lăn xuống từ trên, bởi vì ý thức không có pháp lực nên một mồi là tắt nhiên.

- Hà, chỗ này rốt cuộc giam ta bao lâu nữa đây?

Dương Tuấn ý thức thờ dài, bỗng nhiên một vòng tay ấm áp ôm hẳn vào lồng mình, cảm giác hai nhục cầu ép vào lưng, Dương Tuấn cảm thụ mà không có chút phản kháng.

- Phu quân, đến lúc chàng phải trở về rồi....

Giọng nói như cơn yên yên ả ỉ của Mộc Khuê vang lên, bất chợt Dương Tuấn nhận ra mùi hương của Mộc Khuê, hình bóng của nàng xuất hiện trước mặt hắn, nhưng khuôn mặt xinh đẹp lúc trước bây giờ càng thêm cuốn hút thần thần, lục y bằng lụa mỏng ôm vào cơ thể, cả người Mộc Khuê toả ra khí tức phiêu miêu cao vời.

- Mộc Khuê, tại sao nàng lại ở đây?

Dương Tuấn bất ngờ khi thấy Mộc Khuê như vậy, một con người hoàn toàn khác, không giống một thiếu nữ ngây thơ dễ bảo lúc trước.

- Phu quân, trước khi ta cứu chàng ra, ta muốn nói cho chàng biết sự thật về ta.... Ta chính là thân cận của mẫu thân chàng, Mộc Khuê chàng biết là một nửa bản thể của ta, ta được mẫu thân chàng tìm đến để bảo vệ chàng khỏi bàn tay Ma Tộc, cho nên ta đến đây giúp chàng thoát khỏi ma tộc ám hại, nếu có duyên, chàng hãy đến Tiên Giới tìm ta ở Lục Trúc Thánh Vực, tên thật của ta Thanh Trúc Tiên Tử, chàng nhớ đến đánh thức ta đây đây.....

Mộc Khuê nói xong, nàng đặt lên môi Dương Tuấn một nụ hôn như lời tạm biệt, sau đó trước ánh mắt lõ mò của Dương Tuấn, Mộc Khuê, không Thanh Trúc tan biến trong không gian tối tăm.

.....

Trong tịn cùng của biên giới tu tiên giới và Tiên Giới...

Người phụ nữ kia đang lấy ra một thanh kiếm bằng đá, nhưng nó lại phát ra ánh hào quang chói mắt, dùng thanh kiếm chém lên kết giới, kết giới lần nữa yếu đi một chút, bên trong kết giới vậy mà truyền ra giọng nói khàn khàn, rợn người.

- Lucifer, người làm rất tốt, chỉ cần ta thoát khỏi phong ấn này, ta sẽ lần nữa quét qua tam thiên vị diện, đến lúc đó hậu duệ của bọn Tiên Thánh kia phải chịu lấy trừng phạt.

- Ma Thần đại nhân, kết giới này mặc dù đã yếu đi, nhưng cũng còn cần thêm 15 năm nữa để dung hòa tiên khí của kết giới, lúc đó ngài sẽ phục sinh trong tình trạng viên mãn.

Thật bất ngờ, người phụ nữ này là Lucifer, thủ lĩnh ma tộc, còn trong cơ quan tài kia, là tồn tại mà ai ai cũng khiếp sợ, Ma Thần.

Phốc....

Bỗng nhiên Lucifer phun ra một ngụm máu, ánh mắt lo lắng nhìn phương xa, có người phá phong ấn ý thức của tên đó, khiến ả bị phản phệ mà thổ huyết, sẽ cần thời gian khá lâu để tịnh dưỡng.

.....

- Không.....

Ý thức lần nữa dung nhập vào cơ thể, Dương Tuấn hét lên một tiếng kinh thiên, trong hậu cung vô tận, Mộc Khuê biến mất trước mắt chúng nữ, nước mắt lăn xuống từ khoé mắt, Dương Tuấn trong mắt vẫn vện chi đó, ánh mắt thù hận nhìn Tà Vương bị đánh gãy tay trái phía trước, bước chân từng bước tiến lại gần ả.

- Ma Tộc? Giết, giết cả, không..... để sống..... Giết....

Dương Tuấn dùng Nhất Kích Sát Tuyệt vung xuống, Tà Vương hiện tại không sức phản kháng, ngã mặt nhàn cự bóng rơi xuống đầu mình.

Oánh.....

Máu thịt văng lên tung toé, máu tươi vẩy lên người Dương Tuấn, cộng thêm hình dáng bây giờ khiến Dương Tuấn không khác gì ác ma đập ngục.

Keng, nhận được 120 điểm thăng cấp, 20 tỷ sát điểm.

- Ma Tộc, giết chúng, giết chúng....

Dương Tuấn rơi vào điên cuồng, đầu đầu cũng là Ma Tộc, đang cười nạo hân, cướp đi Mộc Khuê của hắn, phải giết, giết sạch bọn chúng, vung ra một bóng, không gian nứt vỡ ra như gương vỡ, Dương Tuấn đập ra một thống đạo, đặt chân mình vào Khương gia lần hai, những người đang thu dọn xác chết Khương gia khi thấy Dương Tuấn bỗng dưng xuất hiện thì sợ hãi bỏ chạy tán loạn.

- Ma Tộc, chạy đi đâu....

Dương Tuấn điên cuồng đập lên thân pháp, tốc độ thường dân sao bằng thân pháp nghịch thiên của Dương Tuấn, bọn họ tại chỗ bị đập thành sương máu, chỉ có một vài người chạy thoát được, tu sĩ khắp nơi nghe tin chạy đến, ngay cả thành chủ Thủy Tiên vương thành cũng chạy đến, bang chủ Thương Hồ Môn Liên Uyên Ngọc cũng Đoàn Minh bản dập cũng chạy đến đây.

- Ma Tộc, Ma Tộc, trà Mộc Khuê cho ta.....

Dương Tuấn điên cuồng giao thiết, hân hân tương mị chuyện là do ma tộc gây nên, hân nhân thấy bất cứ thứ gì cũng là Ma Tộc, khi thấy rất nhiều tu sĩ phiêu đảng trên không trung thì rống lớn, tại chỗ bắt ngờ biến mất, sau đó từng người từng người tu sĩ tại chỗ hoá thành sương máu, tưới xuống Khương gia.

- A, a, a, quái vật, ác ma, chạy đi....

- Hẳn là ác ma, aaaa....

- Ác ma, xem chiêu....

Toàn trường hỗn loạn, Dương Tuấn một bóng xuất ra lại lấy đi một sinh mệnh, đến khi thành chủ quyết định ra tay, tay bắt ấn pháp, pháp lực cuốn cuộn, một chương khổng lồ bao tới Dương Tuấn, bên cạnh một số tu sĩ cũng đánh ra pháp quyết, có người thì triển kiếm khí, đao mang, chém về phía Dương Tuấn.

- Ruồi nặng... Luân Xa Bồng Ảnh....

Dương Tuấn xoay Tuyệt Thiên Bồng, hàng ngàn hàng vạn bông ánh đập xuống, pháp quyết đều bị đánh tan, Long Uy một vòng quét ra, một đám tu sĩ yếu ớt tại chỗ bạo đầu mà chết, toàn bộ còn lại ngã xù, rồi xuống mặt đất, duy chỉ có thành chủ cùng Uyên Ngọc và Đoàn Minh vẫn cầm cự lại được.

- Công kích tinh thần lực mạnh quá....

Uyên Ngọc nắm chặt thanh kiếm trong tay, nhìn Dương Tuấn đang ôm đầu điên cuồng gào thét, giống như một tên điên vậy, bất ngờ Dương Tuấn bỗng nhiên biến mất trước mắt bọn họ, vô cùng kì lạ và khó hiểu.

Keng, hệ thống đang bắt đầu thanh tẩy kí chủ, vị trí lần nữa xuất hiện hang Hồ Điệp.

Dương Tuấn biến mất đều do hệ thống làm, nếu để Dương Tuấn như vậy thì cũng sẽ có đại năng chạy tới, phát hiện giết không chết Dương Tuấn, sau đó hợp sức phong ấn thì ra sao, bởi như vậy nên hệ thống đánh tự ra tay trấn áp kí chủ của mình.

- A, aaaaa....

Đôi cánh bị xé ra, máu tươi bị lấy sạch, một nhát kiếm đâm xuyên lồng ngực, lại một kiếm xuyên qua não hải, liên tục liên tục từng mũi kiếm sắc bén đâm vào cơ thể Dương Tuấn, đánh vào linh hồn chứ không phải thể xác, đó là đau đớn tột cùng, đến nỗi Dương Tuấn cũng bị ngất đi.

Xuất hiện trong hang động của Hồ Điệp, bất ngờ là Hồ Điệp đã biến mất, chỉ có Tần Hiến Anh ở trong, bỗng nhiên nhìn thấy Dương Tuấn xuất hiện trong tình trạng mê man thì hoảng hốt, nhanh chóng đưa hắn lên chiếc giường ở góc hang, chăm sóc hắn.

Ngày thứ hai....

Dương Tuấn tỉnh dậy, phát hiện mình trở về hang động của Hồ Điệp, Tần Hiến Anh đang ngủ say bên cạnh hắn, khẽ vuốt ve mái tóc nàng, Dương Tuấn chợt nhớ đến Mộc Khuê, để cứu hắn mà nàng phải hy sinh một nửa bản thể, để bây giờ chìm vào ngủ say không biết bao lâu, tất cả đều là do ma tộc, ngẫm lại, Dương Tuấn nhớ Mộc Khuê có nói mình là thân cận của mẫu thân Dương Tuấn, nói như vậy, chỉ cần tìm được Mộc Khuê thì sẽ hỏi được chuyện phụ thân và mẫu thân.

- Gư aa....

Bỗng nhiên một cơn đau đầu ập tới, kí ức xa lạ lần nữa ập về, lại là cái trang viên tuyệt đẹp, nhưng lần này hắn được mẫu thân hắn đưa đến một rừng trúc, mẫu thân Dương Tuấn vậy tay gọi một cô bé đáng yêu chạy đến, sau đó Dương Tuấn và cô bé kia kết thân, ngày ngày đi chơi cùng nhau, trong kí ức cô bé tên của mình là Thanh Trúc.

- Mộc Khuê? Không, Thanh Trúc, nàng hãy chờ ta.

Dương Tuấn nắm chặt lồng ngực, miệng lầm bầm từng câu nói, Hiến Anh một bên lo lắng khi bỗng thấy Dương Tuấn ôm đầu gào thét bầy giờ bình tĩnh lại thì nàng cũng thờ phảo nhẹ nhõm.

Nhắc mới nhớ, nàng chưa nói chuyện quan trọng cho Dương Tuấn nghe.

- Phu quân, Điệp tỷ rồi đi rồi....

- Cái gì? Đ? Tại sao Điệp nhà rồi đi?

- Tỷ ấy vài ngày trước nhận được một con băng điều, sau đó về mặt luôn luôn u buồn, được một ngày thì mang theo bình ngọc kia rồi đi, trước khi tỷ ấy đi thì thấp cổ nghe tỷ ấy muốn đi Tuyệt Bích Thân Sơn thì phải.

- Tuyệt Bích Thân Sơn? Nơi đó rất xa, đi đến 4, 5 ngày mới tới, chắc bây giờ Hồ Điệp nàng ấy đi cũng hơn nửa đoạn đường rồi, mau, ta phải đi theo.

- Phu quân, chàng còn bị thương, đừng động dậy mạnh....

- Ta không sao. Ta sắp đưa nàng vào chỗ tử mọii thăm giao, đưa mỗi người một viên đan được này uống vào, có tức giận chỉ cần mắng ta là được.

Dương Tuấn đưa Hiến Anh vào trong hậu cung vô tận, còn mình thì ngay lập tức đập thân pháp, xé ra hư không đuổi theo Hồ Điệp, hắn không muốn mất thêm một nữ nhân nào nữa cả.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 44: Đại chiến (1)

Tuyệt Bích Thân Sơn, cách chỗ Hồ Điệp 7500 dặm, phải đi hết 5 ngày mới tới, bởi vì là một hiểm địa nên được một tông môn tên Hân Bích Môn, ở Đế Quốc Bắc Sơn, một vùng lãnh lữ phía bắc, Hồ Điệp khởi phục tu vi, trở thành một mỹ nữ quyền rũ, không còn nét ngây thơ đáng yêu mà là phong vận thành thục đến ghê rợn.

Tu vi khởi phục đến Kim Ất Đại Thiên viên mãn, nhưng lại bị thiên đạo áp chế, tu vi ngưng ngửa Lôi Tien Kiếp viên mãn mà thôi, nàng đến Tuyệt Bích Thân Sơn vì muốn gặp Tuyệt Bích Vu Nữ, muội muội nàng Lan Tuyệt Bích.

Còn về thân phận của Tuyệt Bích đối với Hồ Điệp đều có nguyên do, bắt đầu là mẫu thân cả hai là Lan Vũ Thần, từng là thân cận với Tiên Thánh, tồn tại từng tiêu diệt Ma Thần, sau khi Ma Thần bị trấn áp, mẫu thân nàng kết duyên cùng phu thân nàng là Long Lăng Thiên, là một Thần Long Nhân thời Hồng Hoang, cả hai sinh ra Hồ Điệp, bởi vì kí sinh ra nàng được Hồng Hoang Yên Diệp yêu thích, chọn làm chú nhân, về sau lại hạ sinh Tuyệt Bích, bởi vì nàng được Hân Bích Giác Long, thân thủ dưới trướng Lăng Thiên quy thuận, làm tợ kỵ cho nàng.

Bắt đầu từ đó, Hồ Điệp được xem là một thiên tài xuất chúng, còn Tuyệt Bích chỉ là thứ hai, trong lòng Tuyệt Bích ghen ghét khi Hồ Điệp được chú ý hơn mình, nàng đến cuồng tu luyện, để được người khác chú ý, thoải mái lòng hư vinh.

Nhưng mà Tuyệt Bích không làm được, dù cố gắng bao nhiêu cũng không thể ngang bằng Hồ Điệp, cuối cùng gia tộc của cả hai bị tàn dư Ma Tộc ám diệt, chỉ có mẫu thân cùng hai nàng chạy thoát, mẫu thân Vũ Thần của hai nàng cũng vì ma tộc phá đi căn cơ, tu vi sụp đổ, vì đau buồn và tuổi thọ hao hụt vì ma khí mà cũng mất, Tuyệt Bích lúc đó chưa trưởng thành, ý nghĩ còn non nớt nên khi thấy gia tộc cùng phu thân bị giết thì sinh ra thù hận nồng đậm với Hồ Điệp, người không phải thiên tài sao? Gia tộc lẫn phụ mẫu đều chết đi, sao người không cứu họ?

Tuyệt Bích điên cuồng, bắt ngờ đánh với Hồ Điệp một trận long trời lở đất, sau đó Hồ Điệp nhờ Hân Bích Giác Long quản lý Tuyệt Bích, phong ấn năng ta lại ở tu tiên giới này, sau này nơi đó trở thành Tuyệt Bích Thân Sơn, vì Hồ Điệp khắc tên của muội muội lên một tảng đá khi hơn 1000 năm quay lại thăm muội muội.

Câu chuyện đó trải qua ngàn vạn năm, Hồng Hoang, đến Thương Cổ, rồi Mạt Thế, đến nay đã mấy ngàn vạn năm, Hồ Điệp cũng muốn quên đi nên tự rút khỏi bản thể, kí ức gửi vào Yên Diệp, đến khi Tuyệt Bích rời phong ấn, hồi phục tu vi, sau đó gửi băng điều triệu chiến Hồ Điệp, nên Hồ Điệp mới chạy đến đây, kí ức khi xưa trở lại, khiến Hồ Điệp không cảm được nước mắt của mình.

Dương Tuấn xé rách hư không chạy qua nửa quãng đường, nhưng Hồ Điệp từ lâu đã tiến vào Tuyệt Bích Thân Sơn, tìm kiếm muội muội, Dương Tuấn không tiếc 3 tỷ sát điểm mua một cái Cực Tốc Phù, tốc độ tăng lên gấp mười lần, nửa ngày tiếp theo đã chạy đến Đế Quốc Bắc Sơn.

Àm.... Àm....

Hư không bị xé rách dữ dội, cuồng phong bạo khởi, mây đen vần vũ, lôi điện đan xen, giống như Lôi Kiếp sắp giáng xuống, khiến cư dân lẫn tu sĩ trong Đế Quốc đều kinh sợ.

Dương Tuấn từ hư không rơi ra, là đã rơi xuống đất, pháp lực tiêu hao quá mức, tinh thần lực vì vậy mà chịu thương tổn, Dương Tuấn lâm vào hôn mê, trước khi ngất vẫn còn nhìn thấy nụ cười rạng rỡ của Hồ Điệp với hắn.

- Hồ Điệp, chờ ta....

.....

Tuyệt Bích Thân Sơn, trên đỉnh Thân Sơn mưa tuyết rơi که kín cả bầu trời, không gian, một nữ nhân đứng phiêu phù giữa không trung, làn da trắng như bông tuyết đang rơi, khuôn mặt xinh đẹp nhưng lạnh lữ như thân sơn này, trước mặt cô ta là một nữ nhân khác, không ai khác là Hồ Điệp, còn người kia là Tuyệt Bích, tỷ muội trong phùng nhưng không có chút nào vào vẻ cả.

- Muội muội, đã lâu rồi không gặp lại, muội vẫn khỏe chứ?

Hồ Điệp mở miệng hỏi Tuyệt Bích, vô cùng quan tâm muội muội mình, nhưng Tuyệt Bích thì một mặt vô tâm, gất lại.

- Đừng gọi ta là muội muội, thứ tỷ tỷ như ngươi ta không cần....

- Muội muội à, năm đó chúng ta còn non yếu, làm sao đánh lại ma tộc, muội làm như vậy phụ mẫu nếu nhìn thấy sẽ rất đau lòng..

- Hừ, sao biện, xem chiêu đi...

Tuyệt Bích hừ lạnh, pháp lực ngưng tụ, bão tuyết bị thổi bay, huyền hoá một con rồng băng tuyết, thần hình che khuất bầu trời, Hồ Điệp cũng cần răng thì ra Yên Diệp, dân bướm vô cùng vô tận thoát ra, lần nữa bầu trời như bị che khuất.

Tu vi của Tuyệt Bích tái nhàn không bằng được Hồ Điệp, nhưng tu tiên giới áp chế, thì tu vi lẫn pháp lực cả hai ngang bằng nhau, nên Tuyệt Bích không ngần ngại đánh với Hồ Điệp, Hân Bích Giác Long từ lâu đã bị Tuyệt Bích luyện hoá, trở thành Hân Bích Thần Kiếm, sức mạnh vô song. Linh Thiên chính là con rồng băng tuyết kia, nó đang giao đấu với cả biển Yên Diệp, há miệng lớn, nuốt lấy vô số yên điệp nhưng chỉ như muối bỏ bể.

Hồ Điệp lấy ra một thanh kiếm, bên trên toả ra khí tức sắc bén lừng lẹ, Hồ Điệp đánh ra pháp quyết, một luồng hoá diễm phỏ thiên cái đạ lao tới Tuyệt Bích, Tuyệt Bích bắt ấn pháp, Thân Sơn rung chuyển dữ dội, một bức tường đá nhô lên, cần lại luồng hoá diễm kinh thiên, nâng đập lên thân pháp, ấn vào trong bụi tuyết, Hồ Điệp nhìn xung quanh, bỗng nhiên thấy lạ về sau, chỗ Hồ Điệp vừa đứng ngay lập tức bị kiếm khí khuấy nát, Tuyệt Bích lần nữa biến mất, Hồ Điệp gọi về Yên Diệp bản thể, dung nhập vào cơ thể, sau lưng Hồ Điệp mọc ra đôi cánh của Yên Diệp, tốc độ vẩy mà tăng lên, ngay lập tức biến mất, trong hư không toả tia tia, chốc lát lại xuất hiện hình ảnh Hồ Điệp và Tuyệt Bích دوب kiểm, vết thương trên người cả hai bắt đầu nhàn lặn.

Oanh.....

Tuyệt Bích bị Hồ Điệp một chương đã bay, rơi xuống thân sơn, thân sơn rung chuyển mãnh liệt, tu sĩ liên tục bên trên thân sơn sợ hãi bỏ chạy, Hồ Điệp trên người vết thương cũng không thua kém Tuyệt Bích, máu tươi nhuộm đỏ xiêm y.

- Muội muội, đừng đánh nữa, phụ mẫu không muốn thấy cảnh tỷ muội tương tàn như thế này đâu....

Hồ Điệp ôm cánh tay trái đầy vết thương, lên tiếng nói, mấy ngàn vạn năm trước, Hồ Điệp cũng vì không muốn đá thương muội muội mình, mà lựa chọn phong ấn năng lực, lòng nàng cũng đau đớn không thôi, phụ mẫu không còn, tỷ muội lại chia cắt, Hồ Điệp lựa chọn tách ra bản thể, để tạm quên đi kí ức đau thương đó, đến khi gặp Dương Tuấn, nàng mới lần nữa cảm nhận sự lạnh phác.

- Hừ, đừng một tiếng gọi ta muội muội, hai tiếng gọi ta muội muội, phụ mẫu không còn đâu là do ngươi.

Tuyệt Bích thét lên, kiếm rạch lên bản tay, cho máu chảy xuống đất, trên mặt treo một nụ cười điên cuồng.

- Haha, ngươi không biết, thân sơn này gọi là thân sơn, không phải vì năm đó phong ấn ta ở đây, mà là trăm năm sau đó, thiên tính sa quỷ, rơi xuống chỗ này, lại là một cái Thiên Lực Thần Viên con non, bây giờ ta huyết tể, thức tỉnh nó, ngươi chuẩn bị đi chầu Diêm Vương đi, hahaha....

Àm.... Éc.... Khặc....

Thần Sơn rung động kích liệt, núi non nứt nẻ, từ thâm sâu vang vọng ra tiếng của loài khỉ, rất trầm nhưng khi nghe vào tai thì lại như đinh tai nhức óc, cảm giác cơ thể yếu nhược đi, vô cùng đáng sợ.

Ngay cả Yên Địch lẫn Giác Long đang giao chiến cũng lung lay, rơi xuống đất, vừa vì một môi do chiến đấu vừa bị tiếng kêu kia phá hủy hết pháp lực trong người.

(Linh Thần sẽ có linh trí, tự tu luyện)

.... Nguồn: TruyenYY.com.... Tác: Leo_Diablo...

Âm..... Âm.....

Thần sơn nổ ra, một hình dáng khổng lồ lơ lửng ra, là một con khỉ cao 200 trượng, toàn thân lông trắng tinh, cơ bắp lực lưỡng, đôi mắt đỏ ngầu nhìn xung quanh, bất ngờ nó vươn tay chụp lấy Giác Long, miệng lớn nuốt chửng cả nửa người Giác Long. Linh Thần chết đi, Thần Khí cũng bị phá hủy.

Keng.....

Tuyệt Bích Thần Kiếm gãy vỡ, Tuyệt Bích Thần Khí bốn mệnh bị phá hủy, phân phê mà tu vì sự giảm, phun ra một ngụm máu, khuôn mặt tái nhợt, nhưng gắng gượng nở nụ cười khi thấy Hồ Địch đang chặt vật né tránh Thần Viên tấn công năng.

(Các người tự hỏi, thắng Dương Tuấn đâu rồi phải không?)

.....

Dương Tuấn sau khi hôn mê thì tỉnh lại, thấy mình đang ở trong một hang động, cứ tưởng trở về hang động của Hồ Địch, nhưng không, thật ra là Dương Tuấn bị sói tha về, có hai ba con sói đang cố gặm tay chân hắn, nhưng tu vì quá kém thì làm sao làm gì được hắn.

- Giữ, bọn cầu thì chúng mày, chết đi...

Dương Tuấn lấy ra Tuyệt Thiên Bổng, một vòng quét qua, mấy con sói tại chỗ hoá thành sương máu, dùng pháp lực tẩy rửa cơ thể, Dương Tuấn xé ra hư không, lần nữa chạy đến Tuyệt Bích Thần Sơn.

Oanh-----

Cự quyền của Thần Viên đánh lên Hồ Địch Kiếm, lực lượng khủng bố bộc phát, Hồ Địch bị đánh ra xa xa, Thần Khí bốn mệnh gãy vỡ, ngoại nội song thương, Hồ Địch phun ra một ngụm máu, pháp lực hao hết, bàn tay ngọc nắm chặt lồng ngực, trong đầu hình ảnh Dương Tuấn hiện lên, năng mong được gặp lại hắn lần cuối cùng này.

Oanh.....

Một tiếng nổ vang, Hồ Địch không cảm giác được một chút đau đớn, đôi mắt khẽ mờ ra, một bóng người xuất hiện trước mặt nàng, tay cầm bông, tóc dài tung bay, bạch y pháp phối, còn cánh tay Thần Viên bỗng nhiên biến mất, chỉ còn phần thịt nơi vai.

- Hồ Địch, nàng không sao chứ? Ưống thử này đi...

Dương Tuấn đỡ lên Hồ Địch, cho nàng uống một viên đan dược màu đỏ, đây là đan dược đặc thù, làm từ tinh huyết của hắn, khiến người uống vào sẽ trở thành bất tử nhân.

Đưa Hồ Địch vào trong hậu cung vô tận nghỉ ngơi, Dương Tuấn xoay Tuyệt Thiên Bổng, dò xét thông tin con khỉ kia, lúc này nhờ một đòn nhất kích tất sát, mới cứu được Hồ Địch, nhưng con khỉ này hình thể thì to nhưng mà não không nhỏ, cảm nhận lực lượng hủy diệt trên cánh tay liền quả quyết chặt bỏ, không làm tổn hại đến toàn bộ cơ thể.

Keng....

Thần Viên: Thiên Lực Thần Viên.

Tuổi: 24.890.500

Tu vị: Lôi Tiên Kếp viên mãn.

Tu vị không áp chế: Kim Ất Đại Tiên viên mãn.

Huyết mạch: Thiên Lực Bàn Cổ Thần Viên.

Mô tả: Thần Viên có lực lượng cùng trí tuệ siêu việt.

.....

- Hừ, người sống lâu như vậy, đến lúc cũng nên chết rồi, dám dă thương nữ nhân của ta, chết đi...

Tuyệt Thiên Bổng biến lớn, Dương Tuấn đập không mà lên, cự bông che trời đập xuống, nhưng cánh tay khổng lồ của thần viên cũng không phải dễ trang trí, một hơi nắm chặt lấy cự bông, đại đại dưới chân thần viên nứt ra, hầm sâu xuống dưới, Dương Tuấn cũng không khá hơn, lực lượng pháp tắc nơi hai cánh tay bùng nổ tối đa, gần xanh bạo lở, sau đó da thịt nứt nẻ, máu tươi tí tách chảy ra.

Trận chiến này, có lẽ sẽ khó phân thắng bại....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thần ma hỗn độn huyết

Oanh.....

Một tiếng nổ vang, một bóng người bị đánh bay ra xa xa, nửa người đánh nát, ngoài Dương Tuấn thì còn có ai, thần thể lần nữa tái tạo, phục hồi lại như ban đầu, còn bên kia Thần Viên thì chặt vật không chịu nổi, hai cánh tay bị đoạn, trên người bị đánh một lỗ sâu hoắm, máu tươi nhuộm đỏ bộ lông trắng tuyết.

- Haha, đáng tiếc, ngoại chính là gặp phải ta, ta chính là đánh không chết...

- Gầm, nhân loại nhỏ bé, ngoại chính là hậu duệ của người đó, xem như vận số của ta không may, đợi trăm ngàn năm nữa, ta sẽ lần nữa phục sinh.

Âm....

Không ngờ Thần Viên vậy mà mở miệng nói, sau đó đôi mắt vô hồn, thần thể khổng lồ ngã xuống mặt đất, hệ thống thông báo diệt sát, nhưng điều làm Dương Tuấn bận tâm là những lời của Thần Viên nói cuối cùng, hậu duệ của người đó? Phụ thân hắn sao?

- Thần Viên? Thần Viên chết rồi?

Tuyệt Bích từ đầu ngẩng đi vì pháp lực hao hết, lúc này bỗng nhiên tỉnh lại, phát hiện xác Thần Viên phía xa, thì khuôn mặt biến sắc, đôi mắt băng lãnh chớp động, môi đảo mấp máy, lộ vẻ không thể tin tưởng được.

- Ngoại là muội muội của Hồ Địch?

Dương Tuấn xuất hiện trước mặt Tuyệt Bích, hệ thống dò xét đã nói, Tuyệt Bích chính là muội muội thật với Hồ Địch, nhưng bởi vì ghen tỵ, sau đó là oán trách mà sinh ra hận thù với Hồ Địch, cũng chẳng trách được, nữ nhân luôn luôn có lòng hư vinh, ghen tỵ, sau đó tự thay đổi định kiến, mọi hận thù đổ lên người khác để tâm bớt đi đau khổ, đó chính là nữ nhân. Nhưng không phải hầu hết đều như vậy.

- Hừ, ta không có loại tỳ ty như vậy.

Tuyệt Bích hừ lạnh, sau đó gắng gượng đứng dậy, lễ từng bước chân rồi đi, bỏ mặc mọi thứ sau lưng, nhưng mà Dương Tuấn là ai? Là một tên chuyên bắt cóc nữ nữ, già không bỏ, nhỏ không tha, nói đến thì hơi quá đáng nhưng nói chung, hắn là một tên đại sát lang. Dương Tuấn bắt gặp tập kích Tuyệt Bích, một hơi nện gờ ngắt năng ta, đưa vào không gian hậu cung, nơi đó mọi thứ đều do Dương Tuấn chương khống, sẽ không sợ hãi người này đánh nhau.

- Thời gian này cũng không còn nhiều việc, cũng nên sang đại lục mới tìm kiếm nhân tài, xây dựng thế lực.

Dương Tuấn quyết định, muốn sang các đại lục tiếp theo cần vượt một đoạn của Vô Tận Hải, nói là Vô Tận Hải bởi vì trừ đoạn đường đi liên thông của các đại lục, thì cái Vô Tận Hải này không ai biết là dài rộng bao nhiêu, nhiều người thử đi tìm hiểu đều mất tích, có tin đồn là có Tiên Thủ cường đại sinh sống, có người nói nơi đó có một cái thế lực thần bí, chi cần có người xâm phạm lãnh địa liền bị giết.

Dương Tuấn cũng không hề quan tâm, trước tiên tìm chỗ ngồi xuống, nhờ hệ thống trùng sinh lại tu vi, trở về Hư Linh tầng 1, bởi vì sao ư? Bởi vì Hư Linh cảnh khi bắt đầu phải ngộ ra đại đạo chỉ lộ của riêng mình, tu luyện ra đạo vận, cường hoá tự thân, pháp lực cũng trở nên tinh thuần bởi phản, hơn nữa khi ngộ ra tiểu thành đại đạo, sẽ được thiên địa chấp thuận, chọn ra một loại qui tắc để tiếp tục tu luyện mạnh mẽ hơn, khi đến Tiên cảnh thì tu luyện cũng trở nên dễ đi.

Nhưng pháp tắc dĩ nhiên Dương Tuấn không cần rồi, Pháp Tắc Chi Thể từ lâu đã được dung hợp, hai tay là Lực Lượng pháp tắc, chân là Di Hành pháp tắc, đầu là Sinh Mệnh pháp tắc, thân là Thiên Bì pháp tắc, đến chân thứ ba chính là..... À, cái này không nên nói, đến nay mỗi chỗ đều có hơn 15 sợi pháp tắc, nếu không nhờ lực lượng nơi tay này, Dương Tuấn đã đánh không lại Thiên Lực Thần Viên, 20 sợi pháp tắc Thiên Cổ Lực Lượng, còn có công năng Nhất Kích Tất Sát nữa.

Bởi vì vậy, Dương Tuấn muốn trùng sinh tu vi, cảm ngộ đại đạo, chưa biết khi đạt đến cảnh giới Ngụy Tiên, hệ thống bỗng nhiên không còn công năng giết người được kinh nghiệm thăng cấp, đến lúc đó tu vi Dương Tuấn mất đi căn bản nhất, làm sao có thể bước thềm.

Cho nên, bây giờ Dương Tuấn quyết định cảm ngộ đại đạo chính mình, không gian bỗng chốc thay đổi, trở thành một vùng u tối mênh mông, một đám sáng nhỏ lơ lửng, hai cái, ba cái, bốn cái, cho đến khi tất cả bao quanh Dương Tuấn, nơi này bây giờ có ba ngàn điểm sáng, có mờ có toả, màu sắc khác nhau, có lớn có nhỏ, trọng trung ba ngàn đại đạo trong thế gian.

Đại đạo mà Dương Tuấn hứng thú, đó chính là đại đạo mà hệ thống từng nhắc qua, Dâm Tâm đại đạo, thế gian này mọi sinh mệnh đều có dâm tâm, sinh mệnh nữ thần tạo ra vạn chủng, vạn chủng sinh mệnh đều có thất tình lục dục, có kẻ hiền lộ không che giấu, có kẻ ảm giấu sâu nơi tâm, tự nhận là không có, nhưng thực chất là giấu kín nơi góc nhỏ trong tâm.

Chạm vào Dâm Tâm đại đạo điểm sáng, từng hình ảnh xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, Dâm Tâm đại đạo chính là dùng dâm tâm hoá công lực, từ nhỏ thành lớn, lớn đến khổng lồ, chỉ cần có Dâm Tâm, ta chính là tồn tại khủng bố nhất, tiểu thành đại đạo, chuyển dâm tâm hóa ám thành công lực tối đa 5 thành bản thân, tâm thanh tịnh, chiến lực vô song, đại thành đại đạo, chuyển dâm tâm thành công lực tối đa 20 thành bản thân, nắm bắt được kế địch dâm tâm, rút lấy hết cả mà tự cường đại chính mình.

Keng, cảm ngộ thành công Dâm Tâm đại đạo, đạt được thành tựu Con Đường Dâm Thần.

Keng, ban thưởng Không Gian Tùy Thân, tùy ý chỉnh sửa, sáng tạo tùy chọn.

Thoát ra khỏi không gian cảm ngộ, một cỗ lực lượng thần bí ập vào cơ thể, cảm giác như trong tâm đắm chìm bị tách ra, tâm tĩnh thanh tịnh, nhưng không phải dục vọng không còn, mà chỉ là dâm tính tách ra chứ không biến mất.

- Không Gian Tùy Thân, vào xem một thoáng

Tiến vào không gian tùy thân, nơi này là một mảnh thiên địa trống rỗng, nhật nguyệt chưa thành, tinh tú chưa huy, nơi chung là một mảnh vũ trụ hỗn độn chưa thành ra gì cả, giống như thời vũ trụ chưa khai sinh ở Địa Cầu mà Dương Tuấn từng thấy trên TV.

- Hệ thống, đây là thế nào? Tại sao chưa có thứ gì thế này?

Dương Tuấn thắc mắc hỏi hệ thống, được câu trả lời chính là nơi này Dương Tuấn làm chủ, hệ thống không can thiệp cho nên Dương Tuấn muốn xây muốn tạo muốn đập muốn phá gì đó thì hệ thống không một chút quan tâm

- Nói như vậy? Trong không gian này, ta chính là Đấng Sáng Tạo?

Keng, chúc mừng kí chủ nào đã thông suốt....

- Hệ thống, ý người nói là ta dần sao?

Keng, hệ thống không có ý nghĩ chế kí chủ dần, mà là thật sự kí chủ rất dần a....

Âm thanh sinh động của hệ thống vang lên, rõ ràng gần đây bỗng nhiên hệ thống này đột ngột trở nên thông minh, còn hay xoắn Dương Tuấn nữa, à mà lúc mới nhận được hệ thống thì cũng không khác biệt gì lắm nha.

Bỏ qua thời gian, thái dương khai sinh, tinh cầu dần dần được tạo nên, chọn lấy một tinh cầu thích hợp, lại bỏ qua thời gian của tinh cầu này qua trăm triệu, tinh cầu này bây giờ không khác gì Địa Cầu, tiếp tục xây dựng lên từng kiến trúc một, vật liệu không cần thiết phải có, chỉ cần một ý niệm liền xây dựng được, đó là một chỗ tốt, qua một hồi lâu, chỗ trước mặt bây giờ là một vương quốc rộng lớn, từ bây giờ chỗ này sẽ là nơi Dương Tuấn nuôi dưỡng thế lực.

Thoát ra khỏi không gian này, Dương Tuấn đi đến tận cùng của phía Nam, là Thương Nam Cảng, một hải cảng giao liên với Dục Long đại lục, đại lục lớn thứ hai trong tất cả bốn đại lục, lần này đi, Dương Tuấn quả đoán phải gom lấy ma thú cùng những kẻ có thiên phú làm thuộc hạ, trước khi bước vào tiền giới

Thương Nam Cảng...

Hải cảng tấp nập người, hơn nữa tu vi Độ Kiếp, Đại Thừa kỳ rất nhiều, bởi vì liên thông đại lục khác nên chỗ này có rất nhiều tu sĩ tu vi cao, thuê lên một chiếc thuyền lớn, lên đường vượt qua đoạn Vô Tận Hải Kha.

Ngày thứ hai....

Lênh đênh trên biển rộng, mây mờ che khuất tầm nhìn, nhưng vẫn nhìn rõ được biển mênh mông bao quanh, thuyền này luôn đi theo một lộ trình, không cần người phải lái, nên chỉ có một mình Dương Tuấn ở trên thuyền, nhưng mà tình huống này quá lạ thường, theo lời người từng đi qua đoạn hải dương này, chỉ cần một giây là đã tới Cù Ốc Đảo, trên đó là một nơi ở của Hải Nhân tộc, cũng là một nơi cho tu sĩ lịch lãm

Nhưng Dương Tuấn đã đi hơn một ngày, một tảng đá nhỏ lên cũng không thấy, nói gì là đảo lớn, à mà, phía kia hình dáng thật giống một hòn đảo.

Quái thật, trước mặt Dương Tuấn có một hòn đảo lớn, ngang bằng một đé đồ, thực vật phát triển, có điều không khí có chút âm lìm, hơn nữa còn không thấy một bóng người

- Hệ thống, có thể cho ta biết chỗ này là đâu không?

Dương Tuấn chỉ đánh biết xoay qua hỏi hệ thống, tưởng tượng như một cái bản đồ vậy, lục đường lại kéo ra hỏi hệ thống

Keng, không xác định được vị trí hiện tại, mời kí chủ nhanh rời khỏi chỗ này.

- Tại sao à? Ta nhìn không thấy ra được chỗ gì là nguy hiểm nha.

Hòn đảo nhìn không ra được chút gì là có nguy hiểm, thực vật rất là xanh tươi, ươm tán cây đại thụ nào cũng có cả đang nằm trên đó, rõ ràng là rất bình thường.

- Ân?

Dương Tuấn lúc này mới phát hiện, cá, mực, tất cả hải sản dưới biển đều nằm trên cây, hoặc vương vào bụi rậm, thật là quái dị.

- Chà ừ, hòn đảo này nổi lên từ dưới biển? Thứ xem nó có bí mật gì.

Dương Tuấn đập thân pháp, phi thân vào trong rừng sâu, bởi vì chỗ đó có chút ánh sáng kì lạ, ở đó có một hồ nước, một cổ quan tài, nhưng kì lạ là hồ nước này không có bất kì sinh vật nào, chạm vào thì bàn tay Dương Tuấn lập tức đóng băng, đây là lệnh cờ nào a.

Chuyện chú ý sang cổ quan tài, có vẻ cũ kĩ nhưng lại không bám chút rêu, bên trên còn khắc một chữ Ma, rõ ràng là người của Ma Tộc, lúc trước nhiệm vụ hệ thống giao ra là ngăn cản âm mưu ma tộc, tìm hiểu danh tính của năm Ma Tướng, cùng thủ lĩnh ma tộc lần diệt trừ Tứ Đại Ma Linh, đến nay, Dương Tuấn cũng đã tìm ra Khương Lệ Từ cùng giết đi Ma Long và Tà Vương, hôm nay tìm thấy một cái quan tài, không biết đây là Ma Tướng vẫn là Ma Linh, trước tiên mờ thứ nó ra đi.

Suy nghĩ xong liền lặn ngay, Dương Tuấn đặt nắm quan tài, một cổ ma khí nặng nề thoát ra, bên trong là một thiếu nữ ma tộc, trên người xiêm y có lẽ vì thời gian dài nên đã mục nát, làn da trắng hồng, bộ ngực lớn nhô nhỏ theo từng nhịp thở, nhưng điều đáng để Dương Tuấn không muốn giết nàng ta chính là, cô gái ma tộc này.... không có ma niệm

Ma niệm, hay Tâm Ma, chính là cảm xúc tức cực của nỗi người tu tiên, đó chính là oán khí của những linh hồn người từng giết, là máu tanh, là xương tủy, là những việc xấu người đã từng làm một qua, dần dần trở thành Tâm Ma, ảnh hưởng đến tu vi sau này.

Nhưng bây giờ, trước mặt Dương Tuấn, một ma tộc không có ma niệm, thanh thuần thánh khiết, khiến hắn không thể xuống tay, hơn nữa, hệ thống không thông báo đây là Ma Tướng hay Ma Linh, vậy, nữ nhân Ma Tộc này là ai?

Keng.....

Nữ tử: Lâm Ngọc Hương (Xử nữ).

Tuổi: 2 vạn 8 ngàn 1 trăm lẻ bảy.

Tu vi:????????

Huyết mạch: Thần Ma Hỗn Độn Huyết.

Trạng thái: Ngủ say, bị phong ấn.

Mô tả:????????

.....

[Thần Ma Hỗn Huyết]: Huyết mạch hỗn loạn giữa Thần và Ma, tuổi thọ nghịch thiên, tu luyện với tốc độ khủng bố, năm trăm vạn năm mới có thể có một người, khi đạt đến cảnh giới Hỗn Độn Thần Ma, sánh ngang Ma Thần cùng Đại Thiên Thần.

Đồ xét huyết mạch của thiếu nữ này, Dương Tuấn khuôn mặt lập tức trắng bệch, quá khủng bố, huyết mạch pha trộn giữa thần huyết và ma huyết, chẳng trách, có Ma Giác nhưng lại thánh khiết vô niệm

Dương Tuấn đang phân vân, có nên cứu thiếu nữ này không, mặc dù tuổi của nàng ta cao gấp trăm ngàn lần Dương Tuấn, tốt nhất là dùng về bề ngoài mà gọi, cách giải phong ấn thì không phải không có, nhưng mà tu vi của nàng ta không rõ, lỡ như cứu nàng ta xong, nàng ta quay sang giết hắn, mặc dù là giết không chết hẳn, nhưng mà phong ấn hẳn là chuyện dễ như trở bàn tay.

- Cứu....

Cuối cùng Dương Tuấn đưa ra quyết định, chỉ có điều cách giải phong ấn sẽ hơi khó khăn, phải nhờ vào tiêu đệ đệ đây, hơn nữa, nếu giải phong ấn xong, tất sẽ có ảnh hưởng cho thiếu nữ này, nhưng mà còn hơn là để nàng ta ở đây, không biết sẽ có hay không kẻ thù đến giết nàng ta, Dương Tuấn hẳn sẽ "chịu khổ" làm ảnh hưởng cứu mỹ nhân vậy, hắc hắc.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Luyện Hoá Ma Niệm

Thần Giới, Tiên Giới và Ma Giới...

Ba thế giới lớn, vừa đối nghịch, vừa liên giao, bởi những kẻ ở đây đều bắt nguồn từ nhân tộc, kể tu thần, rèn luyện thể chất thân thể, chỉ cần đến thành Thần, nắm trong tay thế giới của chính hắn, kẻ tu tiên, chính là hấp thu linh khí thiên địa, cảm ngộ đại đạo, một bước lên trời, chừng không thể giới riêng, kẻ tu ma, chính là vừa rèn luyện thể chất, vừa hấp thu linh khí thiên địa, mà còn đắm chìm trong huyết sát cuồng ma, giết chóc không ngừng, dùng ma niệm mà hóa linh khí thành ma khí, trở thành Ma Tộc cường đại, phụng sự Ma Thần.

Hỗn Độn sơ khai....

Thời đại mà Tam Giới chưa thành, chỉ có 7 vị nữ thần chương không tất cả, Sinh Mệnh, Tử Vong, Tri Thức, Sáng Tạo, Hủy Diệt, Quang Minh và Hắc Ám

Trong không gian vũ trụ tối tăm, không có bất kì sinh linh nào, chỉ là hắc ám bao phủ mọi thứ, một đốm lửa nhỏ xuất hiện chiếu rọi không gian, nó càng ngày càng lớn, đến khi ánh sáng chiếu rọi khắp nơi, là một tạo hoá của nữ thần Sinh Mệnh và Quang Minh nữ thần, nơi đó chính là Thái Dương Điện.

Không gian lần nữa chấn động, từng vũ nổ lớn khai mở vũ trụ ngày càng rộng lớn, nữ thần Hủy Diệt muốn vũ trụ này không chỉ bao quanh Thái Dương Điện, nàng và nữ thần Hắc Ám, khai sinh ra ba ngàn thế giới.

Ba ngàn thế giới, nữ thần Tri Thức và nữ thần Sáng Tạo tạo ra muôn ngàn vạn chủng tộc, nhưng chúng lại không có sinh mạng, mượn nhờ Sinh Mệnh Thần Lực, muôn ngàn vạn chủng tộc kia bắt đầu có sinh mệnh, linh ngộ tri thức và sự sáng tạo, cảm ngộ mỗi thế giới là một loại đại đạo, thế gian ba ngàn đại đạo, khai sinh con đường tu tiên

Bởi vì nữ thần Tử Vong không có việc làm, nàng ta khai sinh ra Ma Tộc, bởi vì không cần sinh mệnh, nên Ma Tộc chính là từ Tử Vong mà sinh ra, cuồng sát, huyết tính, tri thức lại từ tu tiên lộ cải biến, trở thành tu ma lộ.

Không muốn Ma Tộc quá hùng mạnh, nữ thần Sinh Mệnh, Sáng Tạo, Quang Minh cùng tạo ra một chủng tộc khác, là Thần Nhân, con đường luyện thể trở thành Thần cũng được ban xuống, sau đó cả 7 nữ thần hoàn thành nhiệm vụ, trở về Vô Thái Nguyên, tỷ tỷ năm sau không một ai biết đến 7 tồn tại này.

50 vạn năm sau, Thần Giới, Tiên Giới và Ma Giới thành lập, lại thêm 50 vạn năm, Ma Giới xuất ra một cái Ma Thần, Thần Giới lại có một cái Đại Thiên Thần, còn Tiên Giới lại có một đôi Tiên Thánh, đều là những đại năng thời trước cả Hồng Hoang.

Bởi vì là Ma Tộc, Ma Thần chính là cuồng sát tính, xống đến Thần giới, một **gầm** **gầm** nát một đại lục, một trao bỏ rách ra thương khùng, sinh linh Thần Giới dò thán, chạy loạn khắp nơi, thoát ra khỏi Thần Giới, tạo ra muôn ngàn bản sao Thần Giới, sau này đều là Luyện Thần Giới.

Nhưng Đại Thiên Thần cũng không phải vật trang trí, một thân là tin đồ của Quang Minh Thần Nữ, trên người chiến y chiếu sáng, cùng Ma Thần đánh qua không biết bao nhiêu năm, Thần Giới căn nguyên cũng sắp sụp đổ, cuối cùng bị Ma Thần đánh bại, Đại Thiên Thần bị Ma Thần "ăn" sạch, Đại Thiên Thần đau thương lẫn sợ hãi Thần Giới sụp đổ, mà hi sinh dung nhập vào Thần Giới để căn nguyên bền vững, không ngờ mấy trăm ngàn vạn năm sau lại khai sinh ra Thần Ma Hồn Độn Huyền.

Không từ bỏ, Ma Thần xuyên qua hư không, đi đến Tiên Giới, Tiên giới cũng hỗn loạn không thời, lúc đó hai Tiên Thánh chính là một đôi phu phụ, đã có một nam hài và một nữ hài, Tiên Nhân cấp thấp vì sợ hãi hung uy Ma Thần mà bỏ trốn, sau này tạo ra rất nhiều tu tiên giới, nơi mà Dương Tuấn đang tu luyện chỉ là một trong rất nhiều tu tiên giới.

Thực lực Ma Thần vô cùng khủng bố, chính là Thần tronh Thần Ma, thân thể vô song bất bại, đã vậy tiên nguyên lực lại hùng hậu kinh thiên, hai người Tiên Thánh hết sức đối chiến, hai bên tiên nguyên hao tổn, cuối cùng hai người Tiên Thánh quyết định hi sinh tuổi thọ cũng bản nguyên, phong ấn Ma Thần lại trong mấy trăm ngàn vạn năm sau có người có thể giải được Ma Thần.

Sau đó cả hai Tiên Thánh mang hài tử bỏ trốn, bởi vì dưới trướng Ma Thần vẫn còn Đệ Nhất Ma Linh và thủ lĩnh Ma Tộc còn sống, hai Tiên Thánh tuổi thọ cũng tiên nguyên hao hết, ở lại sẽ không thể bảo vệ hai hài đồng, nên quyết định trốn vào trong ba ngàn thế giới mệnh mỏng, gửi thác hai hài đồng, sau đó cũng sẽ quan phục hồi tuổi thọ.

Đó chính là truyền thuyết về Ma Thần chiến Tiên Thần song giới.

.....

Leo) Sác đây, sác đây.....

.... Nguồn: TruyenVY.com....

.....

Dương Tuấn ở một bên cời bó y phục của Hương Ngọc (quên tên rồi thì đọc lại chap trước nhé), hai nhũ phong no tròn bật tung ra ngoài, nảy lên từng đợt nhấp nhô, nhũ hoa cam nhạt nhẹ nhệ thàng đứng lên, nuốt vào một ngụm nước bọt, Dương Tuấn cúi tiếp bên dưới, lần co thon, bụng phẳng lì tron bóng, bên dưới là một khu rừng đen nuốt nhưng lại gọn gàng không lẫn lộn, mặt động hồng hào hiển lộ, hai mốp thật nhũ đang mở ra khép vào như đang hồ hấp vậy.

Cổ nén y nghĩ đang làm việc sai trái trong lồng xương, Dương Tuấn vươn tay đặt lên hai nhũ phong căng tròn kia, một xúc cảm đàn hồi, nhưng lại mềm mại đáng lẽ nơi bàn tay, cánh tay di chuyển ngày càng nhanh, bàn tay nắm bóp càng thô bạo, Dương Tuấn trong lồng kính sợ, chạm vào tiền không thể dừng lại được, hưng vật bên dưới quần áo đang bành trướng, biểu tình muốn thoát ly ra ngoài.

Rất may quần tài da có ngang hông này lại là một kiện Đê Khỉ, vậy mà khi cảm nhận dương khí nam nhân đầy đủ sẽ phản rả, trở thành một cái giường bằng ngọc bích, sờ lên không phải cứng rắn mà mềm mại như nhung lụa, chẳng trách Hương Ngọc ngái say lâu như vậy mà trên mặt tằng đã cứng thì sẽ khó chịu thế nào.

Của người xuống nhũ hoa màu cam nhạt, Dương Tuấn tham lam há miệng nuốt lấy, cái lưỡi hoạt quết quanh một vòng nhũ hoa, sau đó đưa răng cắn lên đó nhẹ nhệ, hai ngón tay kia thì vươn lên bên phải kéo lên nhẹ nhệ nhũ hoa.

- Ặn, ưm....

Không ngờ Hương Ngọc vậy mà có phản ứng, khuôn mặt xinh đẹp ửng hồng, miệng nhỏ khe khẽ rên lên một tiếng, nhưng cũng làm Dương Tuấn giật nảy mình, không trách được, ai bảo ta đang làm việc xấu đây.

Vẫn không dừng lại, Dương Tuấn dùng cự vật chen vào giữa hai nhũ phong căng tròn, một cảm giác ấm áp kì lạ, khiến Dương Tuấn không tự chủ đẩy hông một cái, cự vật không lồ cọ lên nhũ phong mềm mại, một cảm giác thư khoái khó tả, hông càng ngày càng nhấp nháy, cự vật đâm thọt qua lại hèm nhũ nhũ phong, không ngờ chạm đến cả lần mới anh đào của Hương Ngọc, có lẽ vì ý thức vẫn còn, mùi hương nồng nặc từ cự vật lẫn một chút khoái cảm nơi ngực mình, Hương Ngọc mỗi mấp máy, vậy mà phát ra âm thanh ư ừ đầy nhục dục.

Dương Tuấn máu nóng đầy nồng nọc lên não, vạch ra cặp đùi non ngọc ngái mẽ người của Hương Ngọc, mặt động bé nhỏ vậy mà hơi cháy ra ái dịch, một mùi hương thơm nhẹ nhệ bốc lên, Dương Tuấn vùi mặt vào đó mà tham lam hít lấy từng ngụm, cái lưỡi ma quái đâm vào trong một động hồng hào, một cổ vì giác ngứa ngáy trào đến, cái lưỡi linh hoạt như một con rắn xoáy một vòng, ái dịch bên trong bị Dương Tuấn vét sạch, trong ý thức Hương Ngọc cảm giác nơi bị mặt cổ cảm giác nhồn nhột, sau đó là khoái cảm dâng trào, hoa động tận cùng rục rịch, ái dịch trào ra như là lút cuốn trời.

Một dòng nước ấm ngọt ngọt chảy vào miệng Dương Tuấn, hăm tham lam hít lấy, không muốn bỏ phí, nhưng nghĩ lại, dùng một ít bôi trơn lên cự vật, đầu cự vật len lỏi vào trong mặt động, có vẻ vì hơi nhỏi, nên Hương Ngọc "Ư" một tiếng, sau đó giống như ở cảm thụ cảm giác kì lạ này.

Cự vật nhẹ nhệ đi vào mặt động trơn tuột, bắt ngờ chạm phải một cái màng mỏng, Hương Ngọc miệng phát ra một tiếng "àr", có lẽ vì lần đầu bị chạm vào đó nên hơi nhỏi, nhưng một lúc sẽ phải hơi đau, nên Dương Tuấn nắm lấy hai bàn tay nàng, hồng thục mệnh, cự vật phá tan phòng hộ cuối cùng, một cảm giác đau đớn xộc lên, Hương Ngọc hai bàn tay ngọc siết chặt lại, bàn tay rắn chắc của Dương Tuấn có cảm giác sắp gãy.

Hàng mi phượng của Hương Ngọc khẽ mở, nàng đã tỉnh lại sau giấc ngại vạn năm, cảnh sắc nàng nhìn thấy chính là một nam nhân tuổi lầng đang ôn nhu cầm chặt tay nàng, nhưng một cảm giác đau rất trào trời, cảm giác được mặt động mình bị một vật dài lớn nonng ra, hai dòng lệ lăn xuống từ khe mắt, nàng chấp nhận sự thật, muốn đánh thức nàng đây, chính là phải phải đi một xử nữ như nàng.

Một ngón tay nhẹ nhàng quẹt đi nước mắt của Hương Ngọc, nàng mới dỏi mắt đẹp, chỉ thấy được nu cười ôn nhu của nam nhân trước mắt, một cổ xúc động hạnh phúc dâng lên, nàng lúc đầu đã không có thù ghét với nam nhân này, bây giờ nàng càng yêu thích hẳn hơn.

Trái tim nữ nhân dễ chinh phục nhất là khi nó đang xao động...

Dương Tuấn tạm nghỉ một hồi lâu, không muốn Hương Ngọc bị đau khi vừa tỉnh dậy, bắt ngờ hông của Hương Ngọc di chuyển nhẹ nhệ, nàng nó một nu cười hạnh phúc rạng ngời với hân, máu nóng bùng phát, Dương Tuấn ôm Hương Ngọc vào lồng, cự vật hùng dũng thức lên từ bên dưới, đâm sâu vào trong hoa động non yếu, Hương Ngọc nghiêng đầu tựa lên vai Dương Tuấn, miệng nhỏ hé ra, rên ừ từng tiếng nhỏ, nhưng lại sâu vào trong tai Dương Tuấn, khiến hân càng háng máu thêm.

Cự vật đẩy sâu vào trong, bắt ngờ mặt đạo bóp chặt, thân thể Hương Ngọc run lên nhẹ nhệ, Dương Tuấn cũng không kìm chế mà thúc mạnh và thô bạo hơn, cự vật bành trướng dữ dội, Hương Ngọc cong người lại, miệng há hốc, một dòng chất dịch nóng hổi đang bắn vào trong, rất sâu, rất sâu bên trong nàng.

Tựa đầu mình vào lồng ngực Dương Tuấn, Hương Ngọc thoả mãn ngái say, nàng đã biết rằng, nàng nu Dương Tuấn một đại ấn còn cao hơn là thức tỉnh nàng, đó cũng ma tộc trên đầu Hương Ngọc biến mất, nhưng trên tay trái Dương Tuấn lại xuất hiện những hình xăm màu đen kì lạ, là hân đã nối hệ thống rả ỉy phần huyết mạch ma tộc trong người Hương Ngọc, để hân tự luyện hoá nó, dung hợp với Thần Thể Pháp Tắc, trở thành Ma Thần Pháp Tắc.

Di nhân ma niệm ẩn giấu trong huyết mạch này bị huyết mạch Thần Nhân trấn áp, nên Hương Ngọc không có tàn ra mà khi, nhưng tên Dương Tuấn này thì khác, chính là một tên đại ma đầu, giết người, ăn qua không biết bao nhiêu xử nữ, để Tầm Ma phải nói là cường đại nghịch thiên, nên Dương Tuấn phải ủng vệ Thần Tầm Đam lúc trước Ngọc Lan đưa cho hân, để Tầm Ma dụ xuống, sau đó ngồi xếp bằng luyện hoá ma niệm, trước khi đó vẫn là mặc lại quần áo cho Hương Ngọc, bởi vì sợ nàng vừa thức tỉnh sẽ bị suy yếu, không có tu vi nên đặt cạnh nàng một viên Hộ Hoại Châu, giúp toả ra hơi ấm, hơn nữa còn tạo một pháp trận hoá diễm phòng ngư, còn Dương Tuấn ngồi xuống luyện hoá ma niệm, cho Dăm Tầm đại đạo cần nuốt, còn lực lượng của ma niệm thì để thần thể thôn phệ dung hợp, không ngờ Thần Hồn Tham Thục Sư Hoàng cái vậy mà từ ngái say thức tỉnh, đến một bên hồng ké một ít ma niệm mà Dăm Tầm bỏ qua, không ngờ nó vậy mà đạt tới bát phẩm.

Bầu trời đêm rơi xuống từng ánh sáng dịu mát của ngân nguyệt, từng ánh sao lung linh, Dương Tuấn vẫn ngồi đó bất động, mà khi cùng pháp lực nhện nhào, vô cùng đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* đọc tại miễn phí tại **[wWw.EbookFull.Net](#)**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **[Ebook Full\(cham\)Net](#)**.

Chương 47: Thân nhân?

Ngày hôm sau, trên hòn đảo bí ẩn kia, vậy mà phóng lên hai bóng quang trụ, một đen kịt tàn nhẫn, một trắng tinh thánh khiết, Dương Tuấn hoàn thành dung hợp ma niệm, trong người pháp lực thay đổi, thân hình trở nên cường tráng hơn, bắt ngờ là hệ thống thông báo tiến hành nâng cấp hệ thống, còn cướp đi của hân 50 ty sắt điểm, còn về Hương Ngọc, sau lưng nàng xuất hiện đôi cánh thiên thần thánh khiết, trên người toả ra khí tức bề ngễ, là tồn tại tối thượng nhìn xuống chúng sinh.

Bởi vì hệ thống đóng băng nên Dương Tuấn không thể đo xét Hương Ngọc, nhưng dựa trên khí tức của nàng, tu vi cũng gần như là Lôi Tiên Kiếp.

Bởi vì Dăm Tầm đại đạo vẫn chưa đạt đến tiêu thành, Dương Tuấn không vội tăng lên tu vi, lúc trước lần lộn cùng Ngọc Hương, vậy mà Dăm Tầm có chỗ tính tiền, mặc dù có chút nhỏ nhưng Dương Tuấn có thể hiểu được chút ít bên trong. Dăm Tầm chính là phải dùng dăm niệm nuôi dưỡng.

Dương Tuấn đưa Hương Ngọc lên thuyền, tiện tay thu luôn cái giường bằng bảo thạch kia, vừa ra xa khỏi đảo một đoạn, hòn đảo vậy mà rung động không thôi, từ từ chìm xuống đáy biển như chưa từng có xuất hiện.

Hai ngày sau, Dương Tuấn nhận thấy được đất liền, một hải cảnh, hình như là Du Long cảnh, nơi đây sinh khí bùng bùng, gió trái thuyền, Dương Tuấn cầm tay Hương Ngọc, tìm một quán trọ nghỉ ngơi, Hương Ngọc bởi vì ngái say quá lâu nên bây giờ vô cùng nhứt nhứt rự rề, nhưng khi ở cùng Dương Tuấn thì điên cuồng không ai sánh được, chính hai ngày này là gần như vất kiệt sức của Dương Tuấn.

Phùng Hoa Lâu, một quán trọ xa hoa, đại lục Duy Long chỉ dùng pháp thạch thượng phẩm, nhưng mà Dương Tuấn cũng không có nghề, thuê một phòng lớn cho hai người.

Gọi lên một bản rượu thịt, mặc dù tu sĩ chính là không cần ăn cũng sẽ không đói, nhưng mà dù sao Hương Ngọc cũng là nữ nhân của hân, ít nhất cũng uống qua một chạng rượu giao bôi, mình chứng cả hai là một đôi.

Sau đó chính là một màn diễn loan đào phượng, từ trên giường rồi lại lăn bên, ở cửa, trong bồn tắm, không nói nào là không lưu lại chân tích của hai người.

Hệ thống nâng cấp xong còn 11h20"

.....

Ngày hôm sau, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc đi đến dãy Bình Thiên Sơn, một dãy núi chưa đầy Ma Thủ và dị thảo, hân đến đây chỉ muốn bắt đi Ma Thủ, chuyển vào trong không gian của hân, sau này các nữ nhân của hân có chỗ ẩn lìm, hoặc thể lực sau này của hân quy làm hiểm địa.

Bắt đầu là Hư Linh cảnh, Dương Tuấn để dăng dùng Long Uy trấn áp, ném thẳng vào trong không gian riêng, ngay cả Ma Thủ Độ Kiếp kỷ cũng không ngoại lệ, tinh thần lực yếu kiến bị Dương Tuấn bắt đi, một đường thuận lợi, trước khi Dương Tuấn đến chỗ này.

Hân và Hương Ngọc bị truyền tống đến một tân tích, bởi vì hệ thống đóng băng nên không thể hồi được vị trí ở đây, nhưng một điều kì lạ là, chỗ này với Dương Tuấn vô cùng quen thuộc.

- Hả?

Dương Tuấn ngạc nhiên, bởi vì thanh đoạn kiếm cũ kĩ lúc trước lấy được chỗ Dì Tu mà Dương Tuấn ném một góc ở trong túi đồ bỗng nhiên rung động mãnh liệt, sau đó thoát khỏi túi đồ hệ thống mà bay ra, rơi trên tay Dương Tuấn.

- Nơi này, là chỗ chiến trường đó?

Nhìn quanh, quả thật nơi này giống như lúc chỗ mà ý thức Dương Tuấn bị đưa vào lúc trước khi chạm vào đoạn kiếm, số dĩ Dương Tuấn bị truyền tống đến đây là vì khi đuổi theo một con Ma Thủ Đại Thâm cảnh, chạy vào trong một hang động, không ngờ đụng phải truyền tống, mới đến được chỗ không gian này.

- Phu quân, chàng đang nghĩ gì vậy? Chúng ta đang ở đâu vậy?

Hương Ngọc một bên hỏi Dương Tuấn, nơi này quá kì lạ, khắp nơi đều là bụi cát giống như một cái sa mạc, nhưng cây cối ở đây lại phát triển, hơn nữa đều là màu đỏ, vô cùng quái dị.

- Ngọc nhi, chúng ta đi lên phía trước, tìm đường ra khỏi đây.

- Ặn....

Dương Tuấn theo mũi đoạn kiếm chỉ dẫn, bây giờ nhìn nó như một cái lá bàn hơn là một thanh đoạn kiếm, đi được hai canh giờ, một toả cung điện nguyên vẹn xuất hiện trước mắt, hai bên là từng hàng cây đỏ kì dị, hơn nữa, mỗi gốc cây lại là một đồng bạch cốt chết lén, vô cùng dọa người.

Thanh đoạn kiểm liên tục chỉ vào trong cung điện, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc cũng tiến lên, một cảnh công đồng lớn khép chặt xuất hiện trước mặt, nhưng mà Dương Tuấn dùng sức mấy cũng không có đẩy ra được.

Xoẹt.....

Bỗng nhiên một bóng người xuất hiện từ hư không, mờ mờ ảo ảo, giống như không có thật, hơn nữa là một bé gái khoảng 9, 10 tuổi.

- Chào mừng đến với Chiến Thần Điện, chỉ cần thông qua tất cả quan ải, sẽ gặp được điện chủ, hãy lấy phần thưởng kinh thiên.

Dương Tuấn biết được đây là một cái nguy hiểm ngập đầu, thu Hương Ngọc vào trong hậu cung vô tận, một mình xông ải.

Kết... Kẹt.....

Cánh cổng đồng lúc đầu không mở ra được bây giờ lại nhẹ nhàng mở ra, ánh sáng chói lóa trước mắt, Dương Tuấn bước vào trong, bị một cỗ hấp lực kéo đi, sau đó xuất hiện trong một không gian kì lạ, không thấy tận cùng, chỉ thấy sương trắng phiêu đảng, hơn nữa xung quanh hắn còn có 7 tấm gương.

Hình ảnh của Dương Tuấn hiện lên bên trong từng tấm gương, nhưng khuôn mặt lại thay đổi, bất ngờ người trong gương bước ra, bao vây Dương Tuấn, khuôn mặt từng người khác lạ, điển cuồng giận dữ, béo mập tham ăn, trắng bạch vì hưởng lạc, lại có khuôn mặt tràn đầy ghen ghét, v.v.

- Thất đại tội?

Dương Tuấn nhận ra được, 7 Dương Tuấn ở đây tương trưng cho một đại tội bên trong hắn, cuồng nộ, kiêu ngạo, tham thực, sắc dục, ghen tỵ, v.v.

Nhưng lại có kẻ mạnh kẻ yếu, mạnh nhất là cuồng nộ, kiêu căng và sắc dục, tiếp đó là tham lam, lòng biếng, tham ăn và đố kỵ

Không ngờ bây Dương Tuấn lại lấy ra 7 thanh Tuyệt Thiên Bồng giống như trên tay Dương Tuấn đang cầm, cuồng nộ giảm lên một tiếng, một chiêu Tuyệt Thiên Bồng không lồ đập xuống Dương Tuấn

Ầm...

Dương Tuấn chặt vật đỡ lấy, lực lượng của tên này mạnh hơn gấp đôi Dương Tuấn, tu vi nhưng là ngang bằng nhau, hệ thống đống băng cũng không thể tăng lên tu vi, lần này Dương Tuấn phải đánh hết sức rồi.

Phốc.....

Không ngờ ngực mình lại bị bồng của kiêu căng xuyên qua, Dương Tuấn đập lên thần pháp, thần hình rút ra khỏi Tuyệt Thiên Bồng của kiêu căng, vòng lại tiêu diệt những kẻ yếu nhất, tham ăn và đố kỵ là những kẻ Dương Tuấn nhắm đến.

Oanh.....

Một bóng trượt qua như đánh lên đầu hủ, hai cái đầu liền bạo nát, hai thi thể không đầu ngã xuống, còn bóng ngập trời từ đầu đập xuống chỗ Dương Tuấn, cứng rắn chống đỡ, Dương Tuấn không thể sử dụng thần pháp lần nữa, bởi vì khi sử dụng nó thì có một lực lượng lạ làm hắn mất kiểm soát, thêm chút nữa liền bị kẹt trong hư không.

Bình....

- A....

Một bóng đập ngang hông, Dương Tuấn như đạn pháo bay ra xa, bỗng cắm xuống đất, kéo trụ lại thần hình, kẻ ra tay chính là kiêu căng, đắc thủ thành công, hắn lập tức lùi ra sau, cảm giác nguy hiểm áp tới, một thanh bồng không lồ đang đập xuống, chỉ cần trúng chiều, Dương Tuấn lập tức phải chết.

Bởi vì nơi đây huyết mạch Bất Tử Nhân bị hạn chế, chỉ có thể phục hồi cấp tốc, không thể trở nên bất tử được, điều này là vừa này bị một bóng xuyên qua lồng ngực để Dương Tuấn nhận ra.

Đây đích thực là tử chiến, hơn nữa là tử chiến không công bằng.

Oanh.....

Lại thêm hai kẻ yếu nhược chết đi, Dương Tuấn lúc này mới để ý, bây Dương Tuấn này mới dù có Tuyệt Thiên Bồng, nhưng chỉ dụng được ba thức đầu, nếu dụng được thức thứ tư, Dương Tuấn chết chắc.

Bỗng nhiên trong đầu Dương Tuấn một trận thanh tịnh, Tuyệt Thiên Bồng bỗng nhiên xuất hiện trong đầu bay múa, như long phi cửu vân, như phương vũ ngân hà, vô cùng kì diệu, một bên né tránh, một bên cảm ngộ trong đầu, tập niệm tiêu tan, Dâm Tâm cuốn lấy hết thảy tạp niệm, trùng kích lên tạo thành đại đạo.

Ầm....

Trên người Dương Tuấn phát ra khí tức kinh thiên, tạp niệm tiêu tan, kiêu ngạo, cuồng nộ, sắc dục, tham lam, mọi thứ đều tan biến, quan ải này Dương Tuấn thông qua, bởi vì muốn qua ải này chính là phải bỏ đi hết tạp niệm trong đầu, cho dù có giết hết 7 Dương Tuấn thì theo thất tính người độ quan ải, lần nữa phục sinh, mà còn cường đại hơn rất nhiều.

Thức thứ năm của Tuyệt Sát Lục Thức, học xong.

Thần Bồng Thế Thế, chính là dùng thần mình công răn hoá bồng, không cần bồng cũng có thể như đang dùng, uy lực vô song, phòng ngự kinh người, hơn nữa còn lĩnh ngộ ra Bồng Thế, đủ để nghiền ép tất cả tồn tại không lĩnh ngộ ra Thế, tựa như một cái Nhất Kích Tắt Sát vô hạn dùng.

Quan ải thứ hai....

Dương Tuấn xuất hiện trong một cái đại điện xa hoa, giống như đại điện thiết triều của đế vương, không biết từ đâu chui ra rất nhiều nữ tử, trên người trần trụi không mảnh vải, làn da trắng tuyết, hơn nữa hai nhục cầu của mỗi người lại to khủng bố, nhưng lại tròn đều cân bằng, có ngọc, eo thon, đùi ngà, móng vuốt, điều là thiên kiều bá mĩ, vuơ vạt trời sinh, khiến bất cứ nam nhân nào cũng động tâm.

Nhưng mà Dương Tuấn chính là ngộ đến tiểu thành đại đạo, dục vọng tạm thời bị tách ra, nên trong lòng hắn không có chút nào muốn ăn hết các mỹ nữ ở đây.

Bực... Xoẹt....

Bỗng nhiên quần áo trên người Dương Tuấn bị rách ra, nhưng không có một ai tiếp cận hắn, chỉ có văng vẳng một nụ cười vang vọng, sau đó là cái hung vật của Dương Tuấn bị bắt lấy, đâm vào trong một động của một nữ tử, một dòng máu đỏ thấm chảy ra, bất ngờ là Dương Tuấn không đi chuyển được.

Trên trần điện bỗng nhiên xuất hiện một dòng chữ, chính là muốn qua ải phải ăn hết tất cả nữ nhân ở đây, ở đây có hơn 100 người, bảo một mình Dương Tuấn xử lý hết?

Được, ta nhận, để đến cuối cùng ta không tin không đập được cái điện chủ nhà người ta bả.

Gầm lên một tiếng, Dâm Tâm trở về, đôi mắt biến trở nên đỏ rực, cự vật bành trướng, Dương Tuấn như đâm thẳm xông phá từng cái mật động, cho các nữ tử chỗ này lên đỉnh vô số lần, từ sướng khoái ngất đi, rồi lại từ sướng khoái tỉnh lại, lặp đi lặp lại liên tục.

Cuối cùng cũng xong, trong đại điện nằm la liệt trần truồng mỹ nữ, hơn nữa ở mật động còn ủa ra chất dịch dục, thậm lót dưới đại điện cũng không kém hơn bao nhiêu, loang lổ vết đỏ, vết nước.

- Phải, phải....

Tinh khí hao mòn, Dương Tuấn thật sự hậu cảm giác tinh tấn nhân vọng là như thế nào rồi, bởi vì chính hắn đã bước một chân vào cái ngưỡng cửa đó.

Qua ải....

Một cỗ lực hút hút lấy Dương Tuấn, trước mắt lại xuất hiện một gian cung điện lớn, trên ngai vàng sừng sững là một người đàn ông trung niên, chỉ có điều, sinh cơ đã như đèn sắp cạn dầu.

- Khục khục, chúc mừng người qua ải, ta chính là Trầm Khấu Phong, điện chủ hiện tại của Chiến Thần Điện.

- Hừ, Bao giờ hóa nhà người, dám cho ta vượt ải như vậy, nếu là nữ tử tiến vào thì sao?

- Khục, hắc hắc, chính là, à ừm, nói sao nhỉ, khục, nữ tử không tiến vào được..

Điều cười hắc hắc vang vọng, giống như lúc điệu cười lúc này, Dương Tuấn hai nắm tay siết chặt, có xúc động muốn lên và tên điện chủ này mấy v, nhưng mặc dù sinh cơ yếu đi, tu vi bảo ta vẫn sâu không lường được.

- Người vượt ải thành công, ta trao lại cho người quyền lực của Chiến Thần Điện và cả Chiến Thần Điện này, nó chính là một kiện Thần Khí không gian, hơn nữa còn có bảo khố ta tích trữ trăm ngàn vạn năm nay, tận dụng nó đi.... Cháu trai của ta.

Khấu Phong sinh cơ đoạn tuyệt, linh hồn hoá thành hồng sáng bay thẳng lên chín tầng trời, Dương Tuấn vô cùng rung động khi nghe bốn chữ cuối cùng, vậy hẳn chính là huyền diệu thật với phụ mẫu hắn? Nhưng khi nhìn rõ khuôn mặt của Khấu Phong, Dương Tuấn còn sợ hãi hơn, bởi vì đây chính là người đàn ông phi ra đoàn kiếm, đây ý thức hẳn ra khỏi không gian kia.

Rối cuộc, Dương Tuấn ta là ai? Phụ mẫu ta là ai? Trầm Khấu Phong có phải thân nhân của Dương Tuấn? Vô vàn suy nghĩ lẫn quẩn trong đầu, cuối cùng cũng chỉ đánh bỏ sang một bên, ý niệm động, thoát ra khỏi Chiến Thần Điện, không ngờ Chiến Thần Điện này còn có thể phóng to biến nhỏ, nhỏ như hạt bụi trong tay, lại có thể to như một cái son mạch, không hổ là Thần Khí.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**Net.

Chương 48: Cướp bảo thượng nữ hoa anh tằm

Rời khỏi không gian kia, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc tiếp tục đi săn mồi, đến buổi chiều thì dừng lại, trở về khách điểm, cùng nhau ăn uống một trận, rượu nóng hăng người, Dương Tuấn cự vật tách ra mật động Hương Ngọc, hưng hăng dục khoái bên trong, đến khi Hương Ngọc đổi mất uớt át, miệng mở rộng rên rỉ xin Dương Tuấn tha thứ, trên giường kia, Hương Ngọc ngùi say, còn lẫn tiền vào hậu cung vô tận, chúng nữ tử Tháp Nhị Hoàng Đạo vị diện cũng không còn hạn chế Dương Tuấn nữa, cùng Ngọc Lan, Văn Anh, Hồ Diệp, Hiến Anh cùng Dương Tuấn điên loạn đào phương một trận kịch liệt, Quỳnh Hân thì đã rời khỏi chỗ này từ lâu, có bé muốn trừng sinh tu vi, tu luyện lại, bởi vì năng cảm khí quá nặng, để tu vi đậm chất tại Hư Linh không tiến.

Rời khỏi chốn hậu cung, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc cùng ngủ say, ngày mai hẳn muốn đi đến một nơi.

Tam Doanh Cổ Tích...

Dương Tuấn cùng Hương Ngọc chạy đến nơi này, bởi vì hôm qua Dương Tuấn nghe được một bạn tu sĩ bản địa, nghe nói là một cổ địa thời Thượng Cổ, 100 năm mới mở một lần, bên trong có vô số thiên tài địa bảo, kỳ ngộ truyền thừa, hấp dẫn vô số tu sĩ.

Ngày hôm nay thì hệ thống cũng hoàn thành nâng cấp, cửa hàng Thần Khí mở ra, nhưng giờ cả quá kính khùng, còn về Hương Ngọc, cảnh giới của nàng là Bán Thiên Nhân.

Cảnh giới tu thân phân chia như sau:

- Phẩm Thế, Luyện Bỉ, Luyện Nhục, Luyện Cốt, Luyện Huyết, Phấn Thế, Thoát Nhân, Tự Thánh, Ngụy Thiên Nhân, Bán Thiên Nhân, Thiên Nhân..... Mỗi cảnh giới có tam trọng thiên, mỗi trọng thiên lại chia sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong.

Bán Thiên Nhân ngang bằng tu vi Lôi Tiên Kiếp. Những cảnh giới phía sau Thiên Nhân lại không rõ, cần tự Dương Tuấn tìm hiểu.

Hiện tại có Ma Thần Pháp Tắc, tu vi Dương Tuấn không thể một hơi tăng lên được, mà cần kỹ được dĩ thảo hoặc thiên tài địa báo cho nó thôn phệ, cường hoá lực lượng thần thể của Dương Tuấn, nên hắn mới đến Tam Doanh có tích này tìm kiếm, lại nắm một ít kẻ mềnh, sát điểm cũng như tình thần lực của Ma Thủ bên trong cường hoá Huyết Mạch.

Nghề nghiệp của Dương Tuấn cũng tăng lên sau khi rời Chiến Thần Điện, đạt đến Dâm Đế, ba đạo cụ kia bỗng nhiên biến mất, để lại một thứ còn kinh thiên hơn, Đa Năng Đạo Cụ, một thứ có thể biến thành bất kì thứ gì Dương Tuấn muốn, uy lực cũng ghê gớm.

Nhưng bất ngờ, cổng vào Tam Doanh có tích lại bị một môn phái tên Thượng Nữ Hoa Anh Tông chiếm đoạt, lấy làm tài sản riêng, ai muốn vào nhất thiết phải nộp 10 vạn linh thạch trung phẩm, tuy nói con số đó là khổng lồ, nhưng mà đối với tân tu thì là một con số lớn, mà Dương Tuấn cũng không quan tâm, càng ít người thì càng tốt, nhưng suy nghĩ lại, Dương Tuấn là đang cần người, chứ không phải vào tranh giành gì cả.

- Hừ, ta đi đánh Thượng Nữ Hoa Tông các người, tiện thể chop tới một ít nhân lực.

Đế Hương Ngọc ở lại khách điểm, Dương Tuấn đeo lên mặt nạ, thay đổi khí tức bản thân, nhưng vẫn để tu vi là Hư Linh tầng 1, chạy đến cái kia tông môn.

Hắn bây giờ và ngày trước, khác xa rất nhiều.

Thượng Nữ Hoa Anh Tông đệ tử tập dịch đã là Hợp Nguyên cảnh, nếu tra ra ngoài đại lục Chu Linh chính là cường giả người người ngưỡng mộ, nhưng ở đây chỉ là đệ tử tập dịch, dù để hiểu, tông môn này cường đại cỡ nào, đệ tử nhập môn phải là Đồ Kiếp kì, đệ tử kì danh phải là Đại Thừa kì hoặc Lập Thiên kì, đệ tử nội môn ít nhất phải là Đạp Thế kì, trưởng lão Thanh Đồng là đệ tử nội môn đạt Vô Hoa kì, đến Bạch Ngân là Nguyên Chân kì, Thái Thượng trưởng lão là Lôi Tiên kiếp nhưng không thể tiến tiếp, chỉ còn cách đột chết già, nếu có chút hi vọng tiến tiếp, tông môn đã hết lòng bồi dưỡng rồi.

Công pháp tu luyện của tông môn này là Cực Lạc Thượng Nữ Hoa Kinh, chính là nam nhân cùng nữ nhân giao hòa, âm khí cùng dương khí hoà cùng linh khí trong thiên địa, tạo ra pháp lực dồi dào tưng bừng trong đàn điền, sau đó nam tu từ từ luyện hoá, tăng lên tu vi.

Có nhân từng nói, tu tiến giống như đang giương lên mũi tên, chĩa mũi tu luyện sẽ như dây cung quá căng, để đầu hoá nhíp ma, không tốt, còn nếu cứ như dây cung lỏng lẻo, trĩu mề vào nữ sắc, sứt giảm tinh lực, tu vi kinh khủng, trở thành cát bụi trên tu tiên lộ.

Ma cái tông môn này lại chính là dùng việc thụ thụ công công của nam nữ mà tu tiên, cả hai đều có lợi, không phải ma công bỏ thái cho một người, chứ nếu không tông môn này đã bị thiên hạ tông môn xoá bỏ.

Đứng trên không trung, Dương Tuấn mặt dần ra, bên trong quang trường mắt mở để luyện võ kĩ kia lại là từng đôi nam nữ đang hoá hợp, âm thanh hừ hừ thoả mãn, rên rì nhục nhục vang xa vạn dặm, chẳng trách cái tông môn này đệ tử muốn gia nhập vào là phải tranh giành đồ máu, không những hưởng cực lạc mà tu vi còn gia tăng nhanh chóng, nhanh hơn cả công pháp Thiên cấp thượng phẩm, hỏi sao không muốn gia nhập tông môn này đây?

- Hắc, tại sao ta không cướp luôn cái công pháp trăn trôn luôn, sau này cho thuộc hạ sử dụng, hắc hắc

Dương Tuấn khuôn mặt sau lưng một nà cười tà tà, xuất ra Tuyệt Thiên Bồng, một kích Tuyệt Thiên Bồng đánh xuống, bên trong cuộn cuộn lực lượng thần bí, nghiền ép mọi thứ, Bồng Thế.

Thế chính là tinh túy của võ kĩ, chia làm Hình, Ý, Thế, Vực, Ngọn, Thần, Hình Kì chính là tu sĩ mới học tập võ kĩ, có thể thi triển nổi, nhưng uy lực kém, bởi vì không có nắm tinh túy trong đó, Ý Kì là khi tu sĩ nắm được tinh túy võ kĩ, uy lực tăng mạnh, Thế Kì là khi tinh hoa võ kĩ được tu sĩ thức nên, phức tạp hoá đơn giản, nhưng uy lực vô song, nghiền ép kẻ địch chưa ngộ ra Thế, còn về Vực, chính là nắm hết tinh túy của võ kĩ, thông suốt mọi thứ, chuyển một kích đơn giản nhưng lại chứa ngàn vạn Thế Kì bên trong, uy lực khủng bố trong khủng bố, Ngọn Kì và Thần Kì là chưa có ai đạt đến.

Trách sao được, Day Long đại lục nắm giữ Thế chưa có mười người, hơn nữa đều là Bão tố, mà từ trước đến nay tu sĩ chi tập trung vào pháp quyết, tìm hiểu thần diệu bên trong, cũng chia làm Hình, Ý, Linh, Thiên, Tiên, Thần pháp, nhưng yếu kém hơn võ kĩ rất nhiều.

Nhưng thần thể tu sĩ yếu đến đáng thương, luyện võ kĩ cần chiến đề bị pháp quyết kẻ địch đánh chết hay sao?

Oanh....

Tuyệt Thiên bồng bỗng nhiên dụng lên một màn sáng nhàn nhạt, lực lượng đều bị hoá giải, nhưng màn sáng kia cũng tan vô thành từng mảnh nhỏ, là đại trận hộ tông của Thượng Nữ Hoa Anh Tông.

- Định tập kích, có địch tập kích tông môn....

Đệ tử thủ hộ ngoài cửa lớn tông môn nhìn thấy cự bóng đập lên đại trận, sau đó đại trận tan vỡ, quá trình này diễn ra quá nhanh, bọn họ chưa kịp phản ứng, bây giờ mới hét lên.

- Chà chà, đúng là đại tông môn có khác....

Dương Tuấn mỉm cười, thần hình thì không trung hạ xuống quang trường, lúc này đám đệ tử đều đã bỏ chạy, sợ hãi đến nỗi quần áo còn chưa kịp mặc, xuân quang nữ tử hiển lộ kích thích, nhưng bây giờ cả có nam tử nào có lòng dạ ở đó ngắm nhìn, một kẻ một kích một hơi đánh vỡ đại trận hộ tông, tu vi cường đại cỡ nào đây?

Tông môn Bão tố cũng chỉ có hai người là Ngụy Tiên kì, hơn nữa họ đều do tông môn hết sức bồi dưỡng, lại là đạo lộ song tu, nên vì vậy mà hai người họ không rời ra Tiên Lộ đi tiên giới, mà ở lại trấn thủ tông môn, nhưng một khi xuất thủ thì sẽ bị thiên đạo cường ép đi tiên giới, mà đại trận kia, hai vị Bão tố từng nói, hai người họ hợp sức thì có cơ may trong 10 chiêu mới phá vỡ được nó, bây giờ một người một kích đánh vỡ, đây chính là quái vật a.

- Tông chủ, tông chủ, có quái vật....

Một tên đệ tử nội môn xông như bay vào trong đại điện, miệng hét lên liên tục, ngồi trên chiếc ngai vàng tinh xảo là một nữ phụ về ngoài 28, 29 tuổi, ngực to mông nở, nóng bỏng vô cùng, hơn nữa mọi động tác đều mang một loại mỹ hoặc kì lạ, khiến người ta phải chăm chú vào nàng, trong đầu không ngừng ý dâm nung dưới thần.

- Hừ, làm gì có quái vật, dám tự tiện xông vào đại điện, người biết tội gì không?

Nữ phụ hừ một tiếng, tên nội môn đệ tử kia văng ra xa hai thước, ngực chấn động, phun ra một ngụm máu, sắc mặt trắng bệch, rõ ràng là nội thương trầm trọng, tu vi của nữ tông chủ này là Lôi Tiên Kiếp viên mãn, còn thái thượng trưởng lão trong tông môn hầu như đều là tầng 6, 7 trở xuống.

- Tông chủ, đại trận hộ tông bị phá rồi...

Một vị trưởng lão chuyên giữ trọng trách giữ gìn đại trận chạy đến bám báo với tông chủ kia, người này lúc đầu lo lắng, bỏ lo công việc, đến khi đại trận bị phá hồi lâu mới phát hiện, chăm hơn cả đệ tử nội môn kia.

- Mau gọi hết tất cả trưởng lão.... Nhanh lên....

Nữ tông chủ kia hét lên, còn bên ngoài tông môn khu vực nội môn đệ tử thì hỗn loạn vô cùng, Dương Tuấn một vòng lại một vòng phát ra Long Uy, một bên dùng Nộ Dịch Phủ nổi dịch tất cả, sau đó ném vào trong không gian tùy thân, từ này đến giờ hắn đã bắt đi gần ngàn người, tu vi đều là Luyện Tiên kì.

Cảm giác đã đủ, Dương Tuấn đập lên thần pháp chạy đi Trấn Bảo Các của Thượng Nữ Hoa Anh Tông, nơi đó chứa toàn bộ đàn dược, pháp quyết, công pháp, võ kĩ, của cả tông môn, có hai thủ hộ giả cảnh giới Vô Hoa viên mãn.

Tận tay ra hai bồng, hai con mma màu tía trong không khí, Dương Tuấn nắm ra một ý, tế ra Chiến Thần Điện nhỏ bằng nắm tay, ý niệm động một cái, cả Trấn Bảo Các bị hút vào bên trong, để lại một vùng đất trống, Tuyệt Thiên Bồng vạch dưới đất một dòng chữ, Dương Tuấn đập lên thần pháp biến mất khỏi Thượng Nữ Hoa Anh tông.

"Dâm Thiên tông ghé qua, đa tạ quý tông chiêu đãi, ngàn khổ thiếu thốn một chút, nên cảm tạm quý tông Trấn Bảo Các, vĩnh biệt chư quý tông "

Đó là dòng chữ Dương Tuấn để lại, khiến nữ tông chủ cùng mười mấy trưởng lão phát hiện khí tức tương liên của Trấn Bảo Các chạy tới nơi đây, khi thấy dòng chữ kia thì sôi hết máu huyết, có người thổ huyết bất tỉnh.

Vô sĩ, ở trên nói cảm tạm, bên dưới liền vĩnh biệt, vậy nói cướp đi bọn ta còn đỡ tức, Trấn Bảo Các của chúng ta.... À, à.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Âm mưu sau lưng

Trong một ngày, toàn bộ cổ thành Phục Long hỗn loạn, Thượng Nữ Hoa Anh tông bị cướp báo khổ, tin tức vô cùng xác thực, chính mệnh một đệ tử nội môn nói ra, là có một tên quái vật cường đại hơn cả hai Bão tố trong tông môn, đại trận hộ tông không chịu nổi một kích, lại tiện tay bắt đi không ít đệ tử nội môn, vô cùng đáng sợ.

Nhưng mà cả cổ thành Phục Long lẫn nữa chấn kinh là 10 tông môn mạnh nhất Phục Long cổ thành đứng phía sau Thượng Nữ Hoa Anh tông cũng bị chop đi hết thầy đệ tử, báo khổ cũng vệt sạch không còn, hơn nữa còn chết đi một đồng trưởng lão cùng hai vị tông chủ.

- Ê, người nghe tin gì chưa, 11 đại tông môn trong cổ thành đều bị một cái tông môn thần bí cướp báo khổ, bắt đi đệ tử đó.

- Hừ, ta còn biết được cái tông môn thần bí của ngoại nội chính là Dâm Thiên tông, nghe nói khi cướp Trấn Bảo Các đi còn để lại bút kí, người đọc vào liền thổ huyết bị thương nặng, người thấy có đáng sợ không.

- Ta thiên, ghé gồm vậy sao?

- Các vị huynh đài, ta còn biết một chuyện quan trọng, mọi việc này đều chỉ do một người làm ra.

Từ lâu trong Phục Long cổ thành sôi sục bản tán, còn Thượng Nữ Hoa Anh tông thì thật là cảm tạ trời, mặc dù mất đi báo các cùng ít đệ tử nội môn, nhưng cũng không như mấy tông môn kia đệ tử đều bị bắt mất, trưởng lão chết vô số, còn có hai vị tông chủ chết đi, tính ra bọn họ rất là may mắn.

Ngày hôm sau...

Phục Long cổ thành lần nữa bùng nổ, bởi vì cổng vào Tam Doanh có tích lại bị một người trong Dâm Thiên tông kia đến đánh tan, chiếm dụng làm sở hữu, sau đó còn thông cáo ai khiếu chiến với hắn nếu thắng có thể tự do tiến vào, hơn nữa còn tặng lại báo khổ của tông môn đó, làm các tông môn kia vô cùng khốn trương.

Những thiên tài tuyệt thế của những tông môn bị cướp đang lịch luyện ở ngoại tông môn bị triệu tập trở về, khiếu chiến đến đạo tông kia, Thượng Nữ Hoa Anh tông thì tông chủ cùng hai nữ đệ tử thiên tài cùng đến.

Dương Tuấn lấy ra ghế tựa, ọ che, bản đứng, đặt trên đó là trái cây cùng nọu vang, nhân nhả ăn trái cây uống nọu, phía sau lưng hắn là Chiến Thần điện khổng lồ rộng mở, cả toà cung điện đầy ắp đàn dược, công pháp, pháp khí để khí, v.v. nhìn vào liền muốn lao lên thủ hết vào túi.

Mà tầng trên cùng của Chiến Thần Điện lại là báo khổ đích thực của Chiến Thần điện, để khí như rác, Tiêm Khí chất thành núi, Tiên đan thành hà, tiền khí hoá thực chất, trở thành rồng bay phượng múa, vô cùng mỹ lệ, cho dù bất kì hào môn vọng tộc hay siêu cấp tông môn nào cũng thêm đồ mất.

Nhưng cả Chiến Thần Điện đều báo trảm cấm chế, chỉ cần đụng vào liền bị nổ thành từng mảnh, nên có thêm khát thế nào cũng không xông lên lấy được.

Gọi tất cả chúng nữ ra ngoài hậu cung vô tận, ngồi trên đỉnh Chiến Thần Điện quan sát, thực phẩm đều là đầy đủ, giống như trước mặt là nơi nghỉ dưỡng chứ không phải chỗ sắp chiến đấu đổ máu.

Cuộc sống giống như thượng lưu giàu có...

Tu vi của Hồ Diệp thì không nói, Quỳnh Hân thì trở về Hư Linh tầng 1, Ngọc Lan thì đặt tới Hợp Nguyên viên mãn, còn những người còn lại đều là Phách Anh viên mãn, sở dĩ Dương Tuấn muốn để họ ra ngoài là muốn họ quan sát những người tới thách đấu, để phát triển chính mình.

- Đến rồi...

Dương Tuấn lười biếng ngồi đây, trên tay quai tảo đỏ mong cần một cái, nhìn dòng người đen nghịt đang bay tới đây, Tuyệt Thiên bỗng để bên cạnh, còn thanh đoản kiếm kia, mặc dù độ sắc bén ngang bằng Đê Khí, nhưng chỉ có thể dùng để tìm bảo vật, chỉ cần vừa ý nó thì liền rung động, giống như kim chi nam chi về một hướng.

Thượng Nữ Hoa Anh Tông, 3 người, nữ tông chủ và hai nữ đệ tử chân truyền thiên tài.

Thiên Uyết Tông, 6 người, hai thái thượng trưởng lão, 4 nam đệ tử thiên tài, tông chủ đã chết.

Huyết Tuyệt Tông, 4 người, tông chủ cùng 3 nam đệ tử thiên tài.

Hoàn Tinh tông, 5 người, tông chủ cùng 3 người nam đệ tử thiên tài, cùng một nữ đệ tử.

Hàn Thương môn, 8 người, tông chủ, hai thái thượng trưởng lão, 3 nam đệ tử cùng 2 nữ đệ tử.

Mộc Ngọc môn, 2 người, tông chủ cùng một lão tổ.

Xích Bích tông, 4 người, hai vị lão tổ, tông chủ cùng một nữ đệ tử.

Còn lại là Linh Phong môn, Cửu Linh tông, Phong Khiếu môn và Lâm Nguyệt tông bị mất đi tông chủ, tổng cộng toàn bộ có hơn 30 cường giả, còn có một đám tu sĩ thích xem trò vui đi theo, nên nhìn rất là dọa người, cứ tưởng là chiến tranh đến nơi ấy chứ.

.....

- Ha, đến đông đủ rồi chứ?

Dương Tuấn cần một ngụm lên quai tảo, giọng nói lười nhác, không hề quan tâm đến mấy người trước mắt này.

- Hừ, tông môn của người dám đến cướp khổ tông môn chúng ta, còn không mau trả lại, quý xuống xin lỗi.

Một tên nam đệ tử của Huyết Tuyệt tông hừ lạnh, khuôn mặt kiêu ngạo, giọng điệu khinh thường.

Phốc.... Bùm...

Đầu hân bỗng nhiên thêm một cái lỗ lớn ở giữa trán, đầu ngay lập tức nổ tung, thân thể không đầu ngã xuống, ngay cả những người đứng bên cạnh hân cũng chưa phản ứng được, đến khi giọng nói lạnh lẽo của Dương Tuấn vang lên đánh thức họ.

- Hừ, rác rưởi, ta chưa cho phép người nói chuyện, người lại ở đây sủa lớn tiếng như vậy, sống chết đất.

- Hả?

- Băng Phong? Chết rồi?

Tông chủ Huyết Nguyệt tông cùng hai đệ tử còn lại kinh sợ, khuôn mặt không thể tin nhìn thân thể không đầu dưới đất, đây là đệ tử thiên tài bậc nhất tông môn, một hơi thở liền bị giết chết, khiến toàn bộ hi vọng sụp đổ.

Còn những người kiêu ngạo còn lại chưa kịp lên tiếng đã nghẹn ở cổ họng, ánh nhìn sợ hãi nhìn trần trụi vào Dương Tuấn.

- Đến giờ rồi, đấu đi...

Dương Tuấn lấy ra đạo cụ da năng, ý niệm động, một sân đấu lớn xuất hiện trong hư không, dài 20 trượng, rộng 50 trượng, ở ngoài còn có phòng hộ trận, ngăn cản lực lượng tràn ra, cũng như kẻ muốn bỏ chạy.

- Người của ta sẽ đấu với các người, thắng các người có thể lấy đi bảo khố của tông môn người, kẻ nào muốn lên trước?

Giọng nói băng lãnh của Dương Tuấn vang vọng, khiến người ta dựng cả tóc gáy, hai chân run rẩy, cuối cùng vị nữ đệ tử của Hoàn Tinh tông bước lên sân đấu, vóc người cũng không tệ, ngực to mông lớn, khí chất thanh thuần, khuôn mặt xinh đẹp, da trắng môi hồng, cũng xem như là một mỹ nữ.

- Ta là Y Như Nguyệt, đệ tử chân truyền của Hoàn Tinh tông, xin được khiếu chiến.

Tu vi nàng ta là Luyện Tiên trung kì, Dương Tuấn gọi Quỳnh Hân xuống, áp chế tu vi Như Nguyệt cho hai người ngang bằng, ra hiệu mở chiến đấu, trong đấu trường kia, Dương Tuấn làm chủ hết thảy.

Như Nguyệt tế ra bảo kiếm, là một kiện đồ khí cứu phẩm 12 sao, ánh sáng chói mắt, còn Quỳnh Hân lấy ra một thanh kiếm, cán giống như thân hoa hồng, lưỡi kiếm hai mặt dày gai nhọn như răng cưa, vô cùng kì lạ, đây là thanh Hồng Nha Kiếm, chính là do Quỳnh Hân dùng bán thú luyện ra, là Bán Tiên Khí, Đê Khí thấp phẩm 12 sao.

Đê Khí có thể đạt đến thấp phẩm, tức bước một chân vào ngưỡng của Tiên Khí, vì vậy uy lực cũng không có mạnh bằng Tiên khí thật sự, gọi là Bán Tiên Khí.

Keng.....

Kiểm chạm kiếm, kinh khí sắc bén quét ra, nhưng màn sáng bên ngoài đấu trường cản lại, hiện lên từng gợn sóng, Quỳnh Hân bị chấn lui hai thước, Như Nguyệt lùi về một thước, cả hai phân rõ hạ thượng.

Đấu sao Như Nguyệt cũng là Luyện Tiên cảnh thứ nhất, không chế pháp lực cũng như tìm điểm yếu đối phương quá dễ dàng, Quỳnh Hân tu vi lực được mặc dù tăng lên nhanh chóng, nhưng chưa trải qua thực chiến, bởi vì vậy, Dương Tuấn mới làm ra sân đấu này để chúng nữ luyện tập thực chiến, cho dù có bị trọng thương hay bị miêu sát cũng không thành vấn đề, bởi vì tất cả đều là Bất Tử Nhân.

- Y Xuy Nguyệt Vũ...

- Hồng Nha Thuyết Kiếm...

Như Nguyệt cùng Quỳnh Hân đồng thời hét lên, kiếm khí cả hai bùng lệ sắc bén, mà của Như Nguyệt có màu xanh bạc, của Quỳnh Hân lại là màu hồng đen, hai kiếm lần nữa va chạm, kiếm ý sóng thẳng bầu trời, bụi bặm che khuất mọi thứ, người đứng xem nuốt xuống một ngụm nước bọt, ánh mắt đợi chờ kết quả, Dương Tuấn nhắm mắt phát tay một cái, hai bóng người xuất hiện bên ngoài sân đấu, quần áo cả hai rách nát, Quỳnh Hân trên người không có vết thương, Như Nguyệt cũng vậy, không ai biết là ai chiến thắng cả.

- Bảo khố của các người, đi đi...

Dương Tuấn ném ra một cái nhẫn trữ vật về phía Như Nguyệt, tay phải phải, ý muốn đuổi đám người Hoàn Thiên tông đi...

Như Nguyệt lập tức kiểm tra, quả nhiên bên trong là một không gian cực lớn, toàn bộ bảo khố đều ở trong, nàng đưa cho tông chủ, ánh mắt hân lập tức toả sáng, bảo khố không những không mất, còn lời một kiện nhẫn trữ vật khổng lồ, hân lập tức bảo người của hai, trở về tông môn.

Nhìn rõ sự vui vẻ của tông chủ Hoàn Tinh tông, đám người tông môn còn lại đổ mắt, bắt đầu bước lên muốn khiếu chiến, Dương Tuấn chọn ra 13 người, gọi các nàng Mẫn Ý, Tiêu Bích Ngọc cùng Nghi Đình và những cô nàng khác xuống đấu trường, áp chế cảnh giới ngang bằng nhau, khai chiến.

Trận chiến kết thúc nhanh chóng, tất cả đều thua, Dương Tuấn trả lại bảo khố cho bọn họ, cuối cùng cũng chỉ còn lại Thượng Nữ Hoa Anh tông.

Người vây xem đợi chờ đến cuối cùng một trận chiến này, nhưng mà một tên đệ tử toàn thân bết máu từ đầu chạy đến, ngã trên mặt đất, ánh mắt căm phẫn nhìn Dương Tuấn và nữ tông chủ Thượng Nữ Hoa Anh tông, ngón tay cố gắng đưa lên, miệng cố gắng nói gì đó, nhưng hình cơ đoạn tuyệt, toàn thân vô lực, bất động nằm trên mặt đất, khiến những người ở đây khó hiểu, nhưng không một ai chú ý.

Phục Long cổ thành phía xa, hỗn loạn vô cùng...

Kì thật giữa Dương Tuấn và nữ tông chủ này phía sau đã có cùng làm một âm mưu, tất nhiên Thượng Nữ Hoa Anh tông bỏ ra một cái giá rất cao, để lấy lại lợi ích cho mình...

....oOo.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Tam Đại Tiên Khí

Thời điểm sau khi Dương Tuấn cướp trần bào các của Thượng Nữ Hoa Anh tông, tên này mặt đầy máu dạn ngồi ở trong chính điện, vị nữ tông chủ kia sầu não bước vào trong, khi thấy có người lạ ngồi trên chỗ thường ngày của mình thì lập tức cảnh giác, phong toả cả toà chính điện.

- Người là ai? Tại sao lại ở đây?

Nữ tông chủ quát lên, pháp lực ngưng thực, tùy ý liền có thể xuất thủ với Dương Tuấn.

- Ta chính là người vừa cầm tam bảo khố của quý tông, nói như vậy quý tông chủ hiểu rồi chứ?

Dương Tuấn nửa nằm trên chiếc ngai rộng rãi, chân bắt chéo, bộ dáng nhàn nhã trả lời.

- Người là người của cái kìa Dâm Thiên tông?

Nữ tông chủ xinh đẹp cảnh giác lên, tông môn này danh hiệu kì quái, hơn nữa chưa từng nghe qua, nói không chừng là một cái tông môn chuyên cấy mạnh ấn hiếp nữ tính, nàng bất ngờ lùi về sau, hai tay che trước ngực, giống như sợ Dương Tuấn sẽ nhào lên nuốt nàng vào bụng.

Nếu Dương Tuấn biết được mấy cái suy nghĩ này trong đầu nàng, sẽ tức tức吐血 bất tỉnh, ta cũng không có quá đáng như vậy, bộ dáng người nhìn ta như đại sắc lang làm gì, có phải muốn ta phát hung uy?

- Đúng, ta chính là người của Dâm Thiên tông.

Ngồi vững lại, tay trái chống cằm, Dương Tuấn bổng nhác trái lại, trên người toà ra khí thế của một bậc chân đế vương, nữ tông chủ gạt mình lui vài bước, cảm giác mình đối mặt với một tồn tại mạnh mẽ hơn cả lão tổ.

- Tông môn các người cướp bảo khổ tông môn chúng ta là có ý gì?

Nữ tông chủ kia lấy lại bình tĩnh, miệng nói có chút chất vấn bên trong.

- Bởi vì ta chán....

Một câu trả lời đơn giản, nhưng làm vị nữ tông chủ kia tức giận muốn thổ huyết, người chân liền đi cướp bảo khổ, bắt đi đệ tử nội môn người ta, người nói người chán, sao không bay lên trời làm vương luôn đi, ở tu tiên giới này làm gì à.

- Nếu như vậy tông môn người muốn gì mới trả lại bảo khổ cho tông môn chúng ta?

Được biết vị nữ tông chủ này họ Hồng, còn tên thật thì chẳng ai biết cả, nhưng Dương Tuấn biết được, tên nàng là Hồng Phúc Mộng, tu vị nửa bước vào Ngụy Tiên, chỉ cần độ xong một lần Tiên Kiếp cuối cùng, liền bước vào Ngụy Tiên, xưng là Lão tổ.

Điều đặc biệt, thân thể nàng là Cục Âm Huyền Thể...

Thể nào là Cục Âm Huyền Thể, chính là một loại thân thể cực kì đặc biệt của nữ nhân, trăm vạn người mới có một người, tính cách lạnh lùng, tu vị tăng lên nhanh chóng, nhưng một khi thất thân, toàn bộ tu vi, sinh mệnh lực đều chuyển cho nam nhân, trở thành một đồng khổ lâu, bởi vì vậy những nữ nhân sở hữu thân thể này, đều bị xem là lo huyện, có khi là thân đàn đề tăng tu vi.

- Ta chỉ muốn xem chỗ huyền diệu của công pháp trấn tông của các người một chút, bây giờ, trả lại cho người.

Dương Tuấn tiện tay ném ra một cái nhẫn trữ vật, công pháp Cục Lạc Thượng Nữ Hoa Kinh hẳn đã thông hiểu toàn bộ, giữ lại cũng vô ích, trả lại cho Phúc Mộng.

Phúc Mộng nhận lấy nhẫn trữ vật, quả nhiên bên trong không có mất mát gì, thì trong lòng an tâm, thờ phào một tiếng, nhưng Dương Tuấn lại tiếp tục nói.

- Ta có một chuyện làm ăn, muốn cùng làm với các người, như thế nào?

- Làm ăn?

Phúc Mộng mặt mơ hồ, tên này tính cách kì dị, nếu một người đã mạnh như vậy, vậy tông môn kia chắc cũng phải là một cái siêu cấp cổ tông, cần gì phải bàn chuyện làm ăn như vậy?

- Rất đơn giản, chỉ cần đến khi Tam Doanh có tích mở ra, các người hãy tung ra đồn đãi, nói bên trong có tích bất ngờ có một luồng sáng xạ ra đại trận, chính người nhìn thấy đó là một thanh kiếm, khí tức tán ra vô cùng cường đại, khẳng định đó là một kiện Tiên Khí, nơi vào chỗ sâu trong Tam Doanh có tích, đơn giản như vậy thôi.

Dương Tuấn khuôn mặt âm trầm nói, kế hoạch này hẳn muốn dẫn dụ đến một đám tu sĩ, nỗ dịch chúng làm thuộc hạ, còn về Tiên Khí hẳn tất nhiên có thể lấy ra từ Chiến Thần điện, nhưng không có chắc là hẳn sẽ giao ra cho người khác, một con mồi thơm sẽ dẫn đến một đàn cá lớn.

- Đãi lại, tông môn của bọn ta được gì?

Phúc Mộng hỏi lại, nếu muốn nàng làm vậy, thì tất nhiên phải để tông môn có lợi trước, bởi vì nàng biết, chuyện làm ăn này không có cách nào từ chối.

- Ta cho người hai ước muốn, chỉ cần muốn, ta đều có thể làm.

Dương Tuấn nhàn nhã đưa lên hai ngón tay, cao cao nhìn xuống Phúc Mộng.

- Thật sự?

Phúc Mộng hoài nghi, nhưng cuối cùng cũng đành tin tưởng, cường giả có lẽ sẽ không nói dối.

- Ta muốn thập đại tông môn trong thành bị hủy diệt, người có làm được không?

Phúc Mộng suy nghĩ, bây giờ bảo khổ đã hoàn lại, như vậy phải quét sạch những tông môn là vật cản với Thượng Nữ Hoa Anh tông của nàng rồi.

- Chuyện này ta sẽ có cách giúp người, nhưng phải chính tông môn người đi diệt, ta sẽ không quá nhúng tay vào.

- Được, vậy phiền người....

Sau đó, Dương Tuấn đi cướp thập đại tông môn, ai cần đều giết, đệ tử nội môn có tiềm năng đều bị bắt đi, sau đó Dương Tuấn để lại một cái phân thân ở Tam Doanh cổ tích công vào, đứng nghỉ đó chỉ là phân thân vô dụng, nhưng nó có đầy đủ chiến lực của Dương Tuấn, còn hẳn, đem theo đại quân Thượng Nữ Hoa Anh tông chinh phạt thập đại tông môn, phàm là lão tổ hay tông chủ, đều bị giết dưới tay hắn, còn lại những kẻ vô dụng, hẳn không thêm những tay, sau đó đuổi tới Tam Doanh cổ tích, chặn giết đám người còn sót lại kia, chỉ bắt lấy các đệ tử thân tài, còn lại giết sạch.

Hắn có ý để một tên vô dụng chạy thoát, bản thể dung hợp phân thân, mỉm cười nhìn Phục Long có thành phía xa một mảnh hỗn loạn.

Ngày hôm sau, Phục Long có thành chấn động, trong một ngày, thập đại tông môn bên dưới Thượng Nữ Hoa Anh tông đều bị diệt, ngay cả lão tổ cũng không thể làm gì, chết ở trong thảm kịch.

Khi mọi việc còn chưa lắng xuống, Thượng Nữ Hoa Anh tông lại tung ra tin tức chấn động, Tam Doanh cổ tích bỗng nhiên xuất hiện Tiên Khí, xoẹt qua không trung mà tiến vào trong Tam Doanh cổ tích, chính miệng Hồng tông chủ thừa nhận, đó là một thanh kiếm, trên đó toà ra khí tức cường đại, chen ép nặng đến không thở nổi, được biết rằng là tồn tại Lối Tiên Kiếp đỉnh phong, chuẩn bị bước vào Ngụy Tiên cảnh.

Lập tức, cả Dãy Long đại lục chấn động. Tiên khí à? Ngụy cả Đế Khí thì cũng không phải muốn là có, mà chỉ có siêu cấp tông môn hoặc đại gia tộc mới bỏ ra được, Tiên khí chính là cờ nào, trong truyền thuyết chỉ cần Khai Thể cảnh được Tiên khí nhận chủ, có thể một kiếm chém chết Ngụy Tiên, tu vi cũng sẽ phóng lên thành như điêu gặp bão lớn, ai mà không thêm khát, ngay cả các lão tổ họ nguyên sắp hết cũng phải phá phong mà ra, muốn được Tiên khí này nhận chủ, lĩnh ngộ đại đạo, hấp thụ tiên khí bên trong, trong phút chót đột phá.

Cổ Bao gia tộc, ắt thế tông môn, hoàng thất đế tử, bất cứ tu sĩ nào cũng muốn đến thủ lấy vận khí, muốn nắm Tiên khí kia trong tay, trở thành cường giả đế vương, đạp lên đỉnh cao của cả tu tiên giới.

Tin đồn ngày một lan nhanh, còn cách 6 ngày nữa thì Tam Doanh cổ tích mới mở ra, nhưng những cổ thành xung quanh đã đầy người, ngay cả bên ngoài Tam Doanh cổ tích cũng có biển người đông nghịt nghịt, nếu Dương Tuấn biết được chắc phải cười đến bể bụng, một kiện Tiên Khí đã tranh giành đến thế này, ta có hểng một kho, các người có muốn không?

Tin đồn càng ngày càng xác thực, bởi vì những người ở ngoài Tam Doanh cổ tích chính mắt nhìn thấy hai luồng sáng xạ ra đại trận, chui vào bên trong có tích, bọn họ nhìn rõ ràng, đó chính là một kiện khôi giáp cùng một thanh đại đao, khí tức cường đại đến nghẹt thở, có người không chịu nổi bị chấn đến ngất xỉu, từ đó, người tràn về Tam Doanh cổ tích còn đông thêm gấp bội. Tam Đại Thần Khí nữa, đây chính là nghịch thiên rồi.

Thật chất Dương Tuấn từ không trung lấy ra hai thanh Tiên khí, sau đó đơn giản ném xuống Tam Doanh cổ tích, mấy kiện Tiên khí này đối với Dương Tuấn không khác gì rác rưởi, ngay cả Đế Khí như Tuyệt Thiên bổng còn không bằng, nên hẳn cũng chỉ cần đến, lúc trước từng để cho chúng nó vào trong lựa chọn một hồi, mỗi người đều là cảm đi 5, 6 cái Tiên Khí cứu phẩm, nhưng cũng chỉ như mười bó bẻ trong bão khổ Chiến Thần Điện, khiến Dương Tuấn sợ hãi, không biết ông cậu/chú (v.v ai biết ông là gì đầu) này đã tích lũy không biết bao nhiêu năm, sở dĩ Dương Tuấn nhìn thấy ông ta sinh mệnh cạn kiệt mà không thấy thương tâm, bởi vì ông ta chính là làm bộ làm tịch, phi thăng Tiên Giới cũng già bộ như sắp chết, thật muốn hung hăng lên đánh ông ta một trận.

Còn tận 6 ngày, Dương Tuấn vào trong Hậu cung vô tận, truyền thụ công pháp Cục Lạc Thượng Nữ Hoa Kinh bị Dương Tuấn sửa thành Hoan Hi Âm Sùng Tâm Kinh, nhờ vào linh khí hoà trộn dương khí, tạo thành pháp lực khổng lồ cho các nàng luyện hoá.

Lại một đợt cực khoái như vũ bão quét qua, chúng nữ dưới thân Dương Tuấn miệng nhỏ hé ra cầu xin tha thứ, Dương Tuấn chiến lực đánh đắm lẫn cả trên giường đều mạnh mẽ, khiến các nàng mỗi lần đều phải cầu xin, một động đều sung tấy, phải hai ngày mới bình phục hẳn, các nàng còn bàn với nhau có nên tìm thêm tỷ muội, khiến Dương Tuấn dần đầu cười khổ.

Rời khỏi hậu cung, Dương Tuấn nhàn nhã dẫn theo Hương Ngọc đi dạo trong Phục Long cổ thành, nơi này trái qua đại chiến diệt tông thì trở về bình thường, mà bởi vì ba kiện Thần Khí mà người đến nơi này tấp nập, trên phố chỉ nhìn thấy toàn là người, loại người nào cũng có.

- Ô, mỹ nữ, cùng ta đi uống chút trà đàm đạo được không?

Đang lúc này, có mấy tên về ngoài tuần lễng, một người lên tay trời tiến đến trời, đi đến bắt chuyện với Hương Ngọc, đầu sao Hương Ngọc dung nhan tuyệt sắc, vóc dáng lại là mẽ hoặc nam nhân vô cùng, bị nam nhân chú ý là đều tất nhiên.

Hương Ngọc nhút nhát nấp sau lưng Dương Tuấn, không trả lời tên nam nhân kia, làm hắn ta mất cả mặt, chuyện tức giận lên Dương Tuấn.

- Đồ mặt trắng, dám làm hư chuyện của bốn đại gia, chết đi...

Hắn vùng đến một quyền, tu vi cũng là Độ Kiếp kì, tạm xem cũng là một cường giả, nhưng đối mặt với kẻ như Dương Tuấn, một chút góc áo cũng không chạm được, đừng nói là chém giết.

Bình....

Một nắm đấm xuyên qua bụng tên nam nhân kia, máu tươi chảy xuống như thác, trên khuôn mặt hắn là vẻ không thể tin được, Độ Kiếp kì như hắn, lại chết dưới một quyền của Hư Linh.

- Rác rưởi....

Dương Tuấn hừ lạnh, đem theo Hương Ngọc rời đi, những người trên đường đều né ra một con đường cho hắn, quá tàn bạo.

Có vài ánh mắt chăm chú nhìn hắn, nhưng Dương Tuấn chỉ thảnh thơi tâm.

.....oOo.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

.....oOo.....

Chương 51: Đoạn kiểm trấn áp

Ngày hôm nay, Phục Long có thành nhận được một tin, hôm qua một hoàng thất của Bắc Tinh hoàng triều bị giết tại nơi đồng rừng, hơn nữa chỉ là Hư Linh cảnh giết Độ Kiếp cảnh, được biết Bắc Tinh hoàng triều ở Dãy Long đại lục là rất có danh tiếng, ở Lăng Nguyệt đế quốc chính là xưng vương, lão tổ Ngụy Tiên có hơn 10 người, trên dưới 1 vạn người Lối Tiên Kiếp tu vi, tuy tên hoàng thất kia không phải nhân vật quá quan trọng, nhưng cũng là người của Bắc Tinh hoàng triều, giết người của họ chính là đánh mặt họ.

Dương Tuấn lại kết thêm một mối thù hận phiền phức.

Một tin tức động trời khác, chính là gần Tam Doanh cổ tích xuất hiện một cái động phủ của một vị cường giả từ Tiên Giới trở về phàm giới tại thế, bên trong có chứa truyền thừa nghịch thiên, bảo vật vô số, khiến Dương Tuấn cũng động tâm, bảo vật hẳn muốn tìm là cần vài gốc Tiên thảo, còn những thứ khác hẳn không thêm quan tâm, Ma Thần Pháp Tắc tăng 1 hẳn còn chưa đạt đến.

Ma Thần Pháp Tắc phân chia lần:

- Nhân Mạch có mười tầng, dùng thảo dược trần quý luyện thành dược dịch, ngâm trong dược dịch đó, hấp thu được lực cường hoá từng tế bào một, mỗi lần đạt một tầng sẽ có một vạch đỏ trên bá vai, biểu tượng cho một mạch, đọc truyện tại

- Ma Đồ Thập Mạch có mười tầng, cần một tiến thảo, tăng lên từng mạch, cường độ cứng rắn của thân thể ngang bằng Tiên khí cùng mạch (nhất mạch = nhất phẩm).

Khi đạt đủ hai mạch trên, Ma Thần Pháp Tắc đạt tiêu thành, đại thành thì hệ thống không có giải thích.

.....

Dương Tuấn dẫn theo Hương Ngọc chạy đến động phủ kia, cách cũng không xa, khoảng hơn 300 dặm, đối với tốc độ Dương Tuấn mà nói, vài hơi thở liền tới nơi.

Nơi này đã đông nghịt người, cũng bởi vì vậy Tam Đại Thần Khí xuất hiện mà ở đây với cùng đông đúc, không ngờ một chỗ mà có nhiều kỳ ngộ như vậy.

- Mờ ra rồi...

Có người hét lớn, một quang trụ khổng lồ bắn lên tận trời, dòng lũ người ùn ùn kéo vào trong, từng bóng từng bóng người biến mất bên trong, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc cũng bước vào, lập tức bị truyền tống đi, xuất hiện trong không gian kỳ lạ khác.

Lúc đầu nói là động phủ, nhưng bây giờ lại là một phiến không gian, bao la mênh mông, sông núi trùng điệp, vô cùng hùng vĩ, không giống một cái động phủ như lời nói, mà xung quanh cũng không có một người nào khác, biến mất hoàn toàn.

- Không có một người? Động phủ ở đâu à?

Dương Tuấn xoay ngang xoay ngửa, nhìn xung quanh không có bóng người, duy chỉ có Hương Ngọc vẫn còn đứng một bên với hần, một đường hướng lên phía trước, chẳng mấy chốc Dương Tuấn cùng Hương Ngọc đi đến một vực cốc.

Đúng lúc này có vài bóng người cũng bay tới, bốn nam ba nữ, nam thân hình thon dài ánh tuấn, nữ dung mạo khuynh đảo chúng sinh, nhìn cũng liền biết, không cùng một nhóm đi chung.

- Từ Cốc Khi Vực? Tại sao nó chạy đến chỗ này? Nhưng cũng tốt...

Một tên nam tử có vẻ hiểu biết về cốc vực u ám này nói, sau đó không ngần ngại nhẩy vào trong, biến mất trong làn khói đen bao phủ bên trên vực cốc.

Sau đó những người còn lại cũng nhẩy xuống, chỉ còn một nữ tử ngần ngại không dám nhẩy, nhìn về phía hai người Dương Tuấn, sau đó cất bước tiến lại gần hai người họ.

- Xin chào hai vị đạo hữu, ta là Lạc Huyền Thư, đệ tử của Lạc Hương môn, hai vị có thể cho ta đi cùng được không?

Lạc Huyền Thư bộ dáng xinh đẹp nhất nhất, giống như lần đầu ra khỏi tông môn đi lịch lãm, hai tay nắm chặt cổ tay áo, Dương Tuấn nhìn nàng lên có chút hao cảm, với lại hần cũng không sợ người này làm gì được cùng Hương Ngọc, đồng ý cho nàng đi cùng.

Nhảy vào trong vực cốc, ba người Dương Tuấn bị hắc vụ bao phủ, biến mất trong đó, bên trong một mảnh tối om, nhưng chỉ một lúc thì ở dưới chân có một mảnh sáng, cả ba bị ánh sáng đó bao trùm, khi mở mắt ra đã thấy mình ở trong một cái hành lang, hai bên là tường gạch đá màu đen, có đá minh châu đính trên trần, chiếu xuống ánh sáng nhè nhẹ.

- Huyền Thư có nương, cô có biết Từ Cốc Khi Vực là gì không?

Dương Tuấn xoay sang hỏi Huyền Thư, hần cũng không biết Từ Cốc Khi Vực là gì, mà cái hệ thống khôn nạn này cũng không chịu nói, phán một câu là kí chủ tự tìm hiểu, khiến hần giận dữ.

- Ưm, Từ Cốc Khi Vực là một bảo tàng có chân của các cường giả khi toạ thế, mỗi thời điểm lại chạy một chỗ khác, bên trong có chứa tích lũy cả đời của một cường giả.

Huyền Thư một bộ hiểu biết nói, trên mặt không thể che giấu sự xúc động.

- Thì ra là vậy sao?

Dương Tuấn cất bước đi về phía trước, hành lang vô cùng dài, hơn nửa lại không có cơ quan mật gì, một đường thẳng tiến về phía trước, nhưng Dương Tuấn bỗng cảm thấy kì lạ, bởi vì hành lang này như đi mãi không hết, vẫn là hành lang phía trước một mảng tối, dạ minh châu trên trần chiếu sáng, khiến Dương Tuấn bắt đầu hoài nghi, có phải mình đã lầm vào ảo trận, nhưng lập tức cười cười, tinh thần lực của hần ngang bằng với cường giả Ngụy Tiên cảnh, hơn nữa có hệ thống tự động phát hiện trận pháp, làm sao có thể lầm vào ảo trận.

Như vậy, cái hành lang này có chỗ đáng nghi.

Lấy ra Tuyệt Thiên bổng, Dương Tuấn dùng sức đâm một cái, những tường tưởng đã sẽ thủng một lỗ, nhưng nó lại không chút nào trầy xước, ngay cả một dấu hằn cũng không có, khiến Dương Tuấn giật mình.

Loại đá này là gì, tại sao cứng rắn như vậy?

Cạch... Cạch... Kết...

Bỗng nhiên tường đã mở ra, hiện ra một vùng đất xanh mát, thảo mộc tươi tốt, đại thụ che trời, vô cùng hùng vĩ, phía xa lại có một trang viên u nhã, điều đặc biệt là, cả vùng đất này bị bao tròn bởi một tường đá, chất liệu như đúc tường đá trong hành lang.

Nếu như vậy, hành lang kia là hình tròn, nhưng bỗng tối lại người khác không cảm giác được ngà ngọt, cứ như vậy tiến về phía trước, đi cả đời cũng không tới nơi, chỉ cần dùng lực lượng nhất định đánh lên tường đá, cơ quan sẽ tự động mở ra, ba người Dương Tuấn tiến về trang viên kia.

Trang viên rộng lớn, chia làm bốn khu lớn, Bảo Khố, Luyện Khí Đường, Luyện Đan Đường cùng một chỗ ở đơn giản xây chung với một được viên, tiền khí ngào ngạt, phát hiện bên trong được viên này đều là tiền được nhị phẩm, đều trên một ngàn năm, vô cùng trân quý, có lẽ vị cường giả kia khi lên tiên giới thì tu vi không tiến, đành trở về phẩm giới ẩn cư, đem theo một ít tiền thảo về đây, trồng xuống, sau đó chưa kịp thu lấy đã tạ thế, hoặc có nhiều khi năng lực cũng không chứng.

- Dương Tân Thảo? 2 ngàn năm...

Phát hiện một gốc tiền thảo cần cho Ma Thần, Dương Tuấn lập tức thu lấy, một cây thảo được màu vàng óng, thân dài hai ngón tay, chỉ có một phiến lá màu đỏ, Dương Tuấn đôi mắt phát sáng, khi thấy một gốc tiền thảo khác, cao 3 tấc, toàn thân màu xanh lam, toả ra hàn khí bức người, là Hàn Thương Thảo.

Một gốc lại một gốc, bị Dương Tuấn thu vào trong túi đồ, về phần Huyền Thư đã chạy đi Luyện Khí đường, Hương Ngọc lại thích thú chạy đi tới bảo khố.

- Aaaa.....

Một đường thu lấy thảo dược, Dương Tuấn chưa kịp vui mừng thì tiếng hét của Hương Ngọc vang lên từ chỗ bảo khố, Dương Tuấn mới hơi cuộn lên được viên, chạy đến bảo khố chỗ Hương Ngọc, chỗ này bây giờ có hào quang vạn trượng cao, không biết Hương Ngọc đã làm gì.

- Aaa, Dương Tuấn, cứu thấp....

Hương Ngọc sợ hãi chạy ra nấp sau lưng Dương Tuấn, về mặt sợ sệt nhìn phía trước quảng sáng, có một bóng đen khổng lồ đang từ từ bước ra, Dương Tuấn cũng cảnh giác lên, bởi vì hệ thống cũng không có dò thông tin được thứ này.

Bạch ----

Dương Tuấn mặt mơ hồ, bóng đen khổng lồ kia bước ra khỏi vầng sáng, lại là một con gà đen, hai cánh chống lên hai bên hông, mặt ngửa lên tận bầu trời, một bộ kênh kiệu bước ra, đôi mắt khinh thường nhìn hai người Dương Tuấn.

- Phi, phẩm nhân xấu xí, còn không quý xuống dưới chân bọn ta.

Bất ngờ con gà đen này hé mỏ gà nói chuyện, nó ít nhất là Linh Thú Nguyên Chân cảnh, mới có linh trí để nói chuyện, nhưng nhìn nó thì không giống một con Linh Thú, càng không phải là Ma Thú.

Tiền Thú?

Dương Tuấn trong đầu hiện lên một cái suy nghĩ, nhưng lập tức nhớ một ngụm nước bọt, chà chà đập cái ý nghĩ đó, con gà như vậy mà là Tiền Thú, cũng lâu không ăn thịt gà, thật muốn ăn gà nướng.

Trên tay Dương Tuấn xuất hiện một thanh Tiên khí hình dáng thanh đao, nhỏ nhưng sắc bén, ánh mắt đôi mắt khát nhìn con gà đen kia.

- Gà đen, mau vào miệng ta....

Dương Tuấn gào lên, lao về phía con gà đen kia, kiểm vực mở ra, vô tận kiếm khí bao trùm không gian xung quanh, con gà đen kia trong mắt lộ vẻ kinh ngạc, bỗng nhiên nửa người nửa nằm xuống đất, chân bắt chữ ngũ, nhìn nhả nhìn Dương Tuấn đang lao tới.

Choang....

Vô tận kiếm khí quét qua con gà đen, nhưng bỗng nhiên thân ảnh con gà đen không ngờ biến mất, Dương Tuấn nhìn xung quanh, bỗng nhiên sau ôi lạnh lẽo, từ hư không có một cái mỏ gà màu vàng xé gió lao ra, Dương Tuấn đâm ra một quyền, nhưng bất ngờ cái mỏ kia cứng rắn lẫn sắc bén vô cùng, cánh tay Dương Tuấn bị đâm thủng, xương cốt tan ra từng mảnh, huyết nhục bay nhẩy.

- A....

Dương Tuấn lùi về sau, cánh tay đã hoàn toàn bị đoạn, con gà đen kia lần nữa xuất hiện, bộ dáng nhàn nhả, đôi chân gà nhẹ nhẹ bước ra từng bước, nhưng bên trong lại chứa sự kì diệu vô cùng, khiến người ta muốn nắm bắt cũng không được.

- Phẩm nhân... Ở?

Con gà đen vừa định nói gì đó thì giật mình ồ lên một tiếng, Dương Tuấn cũng giật mình, bởi vì thanh đoạn kiếm trong túi đồ rung động, phải không ra ngoài, lơ lửng trên bầu trời, toả ra khí tức cường đại đến nghẹt thở, ngay cả Dương Tuấn cũng gần như chịu không nổi, con gà đen kia thì nằm rạp dưới đất, đôi mắt gà ngập tràn sợ hãi.

- Hắc Lịch Thần Kiếm? Phẩm nhân, người là cái gì của Trầm Khấu Phong?

Con gà đen gầm lên, không còn âm thanh của một con gà, mà giống như giọng nói của một con người.

- Có lẽ ta là cháu trai hần thì phải?

Dương Tuấn miễn cưỡng nói ra, hần cũng không biết thực hư ra sao, đành nói mình là cháu trai của Trầm Khấu Phong.

- Hừ, năm đó ta chính là Nạp Kế Thiên Yêu, năm đó mở ra Thương Cổ Hùng Chiến, toàn bộ Tiên Vương đều tham gia, ta cũng tên khốn kiếp Trầm Khấu Phong kia ở cuối cùng giao chiến, ta bị thanh Hắc Lịch Thần Kiếm chém đứt tu vi, trở về Ngụy Tiên nhỏ nhoi, trở về nguyên hình là một Hắc Vũ Ma Kê, bị tên đó trấn áp, phong ấn trong Phích Lịch Hoà Bình, nhưng cũng không đáng buồn, ta cũng dần dần trong thương, tu vi cũng giảm xuống ghé gối, Hắc Lịch Thần Kiếm cũng bị phá hủy, ha ha, không ngờ, lại gặp được thân nhân của hần.

Con gà đen đến cuồng gào lên, sau đó cuồng khuyển ha ha, ánh mắt đầy thù hận nhìn Dương Tuấn, khiến hần lạnh cả người.

Ờng....

Đoạn kiếm trên không rung động, một luồng sáng đen bắn ra, xuyên qua người con gà đen kia, trong đôi mắt con gà đen hiện lên vẻ sợ hãi, nó gào lên.

- Không.....

Ông.....

Thanh đoạn kiểm lần nữa rung mạnh, con gà đen kia bị đoạn kiểm kéo vào trong đoạn kiểm, leng keng một tiếng, thanh đoạn kiểm uy vũ lúc này trở thành một thanh đoạn kiểm bình thường rơi trên mặt đất, Dương Tuấn cảm lên, ti mỉ xem xét, nhưng không biết được thanh đoạn kiểm này có chỗ nào đặc biệt, làm sao nhốt được một đầu gà đen cường đại như vậy.

Hương Ngọc một bên dùng đôi mắt long lanh nhìn nước nhìn Dương Tuấn, nhìn chăm chăm cánh tay bị thương của hắn đang từ từ khỏi phục lại, thì loay hoay tìm thứ gì đó muốn băng bó cho hắn, còn định xem lấy quần áo, Dương Tuấn mỉm cười, xoa xoa đầu nàng một cái, trong đầu hắn nhận nhào vô cùng nhiều suy nghĩ.

Còn quá nhiều bí mật về thân thể của hắn...

----- oOo -----

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)**Net.

Chương 52: Đăng Tiên Lộ

Rời khỏi vùng đất đỏ, hành lang đá kia tự động tách ra, lộ ra một thông đạo khác, Dương Tuấn ba người tiến vào trong, hẳn thật sự hoài nghi, đây có thật là động phủ của một tiên nhân tạ thể, hết không gian này rồi lại có không gian khác, thật không biết còn bao nhiêu cái không gian nữa.

Chỉ sợ, có nhiều chuyện khác nữa sẽ xảy ra.....

Vút.....

Bỗng nhiên, không gian trước mặt ba người Dương Tuấn vận vẹo biến đổi, một không gian khác bỗng nhiên hiện ra, khắp nơi tối tăm, mặt đất khô cằn nứt nẻ, xa xa có từng dòng nhum thạch nóng bỏng đang chảy, núi lửa phun trào, nhiệt khí kinh người.

- Lại một không gian khác? Lần này sao đông người như vậy?

Dương Tuấn bất ngờ, bởi vì nơi này không vắng vẻ như trước, mà rất đông người, người người vẻ mặt hưng phấn chạy về phương xa, có một toà đại lục đang lơ lửng trên không trung, toà ra khí tức hồng hoang, tiên khí lượn lờ.

- Tiên đảo?

Dương Tuấn đáp không mà lên, hai tay ôm lấy hai người Hương Ngọc và Huyền Thư, tốc độ nhanh đến cực hạn chạy về phía kia, toà tiên đảo kia có gì đó đang thu hút hắn.

"Nhị nhật tận thiên tàn.....

Tiên lục chạm giới phẩm.....

Hủy hoại muốn sinh linh....

Khai thông đăng tiên lộ.....

Thoát khỏi đại tai ương....."

Văng vẳng trong hư không có một giọng nói kì lạ, không những vậy, mà cả tu tiên giới này đều nghe thấy, Dương Tuấn đang chạy đến toà tiên đảo kia thì dừng lại, hẳn phát hiện ý nghĩa của bài thơ kia, ý tứ chính là tu tiên giới này sắp gặp đại nạn.

Mà những bão giá hoá gần bước vào Ngụy Tiên hoặc những người ở trong Lôi Tiên kiếp cảnh ngộ được đều run sợ, 2 ngày nữa, chỉ sợ cả tu tiên giới này sắp bị hủy diệt.

Nhưng mà tu tiên giới này không chỉ có một, mà còn rất nhiều, hủy một cái thì đã sao?

"Khai thông đăng tiên lộ", ý nghĩa là muốn có người đạt đến Ngụy Tiên, mở thông đạo đi Tiên giới, mới mong thoát khỏi đại nạn này.

Dương Tuấn rung động, tu vị hắn hiện tại là Hư Linh, tổng điểm thăng cấp cũng đủ tiến đến Vô Hoa tầng 3 mà thôi, không đủ a....

Nếu đã vậy, phải đại khai sát giới một hồi....

Dương Tuấn đẩy cả hai người Hương Ngọc và Huyền Thư vào trong không gian hẹp cùng, một lúc nữa sẽ không có ai có thể bảo hộ được hai người, Dương Tuấn trên người toà ra nồng nặc sát khí, phi thân lao đến toà tiên đạo kia, chỗ kia đang có rất nhiều người, hơn nửa hình như là đang tranh đấu.

Đôi mắt từng người đỏ ngầu, máu tươi vẩy trong không trung, khắp nơi có người ngã xuống nằm trong vũng máu, có người quá yếu nên tại chỗ bạo thể, hoá thành sương máu.

Mặc kệ tất cả, Dương Tuấn lấy ra Tuyệt Thiên bổng, một bóng che trời xuất hiện, khí tức cường đại đến nghẹt thở, bên trên còn giả trí thêm Nhất Kích Tắt Sát công năng, lực lượng pháp tắc bùng nổ, cự bổng đập xuống đám người bên dưới.

Một bổng bao quát 20 dặm, trong tranh đấu có người cảm nhận sự hiệp từ vong, nhưng chưa kịp phản ứng thì cự bổng kia đã đập xuống, người chết vô số, ít nhất có hơn ngàn người, mà trong đó, Dương Tuấn đã có hơn 1000 điểm thăng cấp, đủ để bước lên Nguyên Chấn cảnh viên mãn.

- Chưa đủ, giếtttt.....

Dương Tuấn gầm lên, xông vào đám người đang điên cuồng tranh đấu, cự bổng vô tình chú sát quét qua, từng thân thể khổng lồ ngã xuống, sương máu phiêu tán trong không trung, Dương Tuấn như sát thần hàng lâm, người cần giết người, thần cần giết thần.

Ầm.....

Tiên đảo trên đầu vang lên tiếng nổ oanh minh, bỗng nhiên từ trên bầu trời rơi xuống, sóng xung kích quét qua, kẻ có tu vị yếu một chút trúng phải liền bị cắt thành trăm mảnh, máu tươi chảy thành sông, bất ngờ lại tụ thành một huyết hải dưới toà tiên đạo lơ lửng cách mặt đất vài trượng, vô cùng quỷ dị.

Oanh.....

Dương Tuấn bị đánh bay, một tên thiếu niên tu vị nửa bước Ngụy Tiên là người ra tay, qua nửa canh giờ, chỗ này chỉ còn Dương Tuấn và 4 người, 3 nam từ một mỹ phụ trung niên.

- Hừ.....

Dương Tuấn hừ một tiếng, cả người lui về sau một bước, nam tử này là người của hoàng triều Bắc Tinh, Bắc Tinh Hoàng, tuyệt thể thiên tài của hoàng triều Bắc Tinh, 3 nam tử kia cũng là thiên kiêu, hai người trong đó đến từ cùng cái tông môn, Thiên Tinh tông, nam tử dùng kiếm kia là Ưng Hồng Long, người dùng song đao còn lại là Triệu Viễn Chi, còn người nam tử còn lại là Bạch Thế Vũ, người của Bạch gia ở Đê đó Ngao Long.

Người nữ phụ cuối cùng là lão tử của Độc Thi tông, Hàn Vũ Liên, chuyên dùng từ thì làm hành thi, không sợ chết, tu vị cường đại, hơn nữa tà khí bên trên còn làm người ta giảm chiến lực.

Bọn họ trên người máu tươi nhuộm đỏ, mà Dương Tuấn cũng chẳng khá hơn, trong tất cả hơn mấy vạn người, đều chết dưới tay năm người bọn họ.

- Giết.....

Dương Tuấn xoay bổng, huu huu mấy tiếng, bóng ảnh đầy trời xuất hiện, Tuyệt Thiên bổng đánh thẳng về phía Bắc Tinh Hoàng, đâm đụng ta một người, ta diệt người một nhà, giết....

- Hừ, không biết sống chết....

Bắc Tinh Hoàng hừ một tiếng, một cái Hư Linh giết đi Độc Kiếp cảnh thì sao? Năm đó Bắc Tinh Hoàng hẳn là Độc Kiếp cảnh vẫn có thể một kích miểu sát Luyện Tiên cảnh, bảy giờ hắn đã là nửa bước Ngụy Tiên, há có thể sợ một con kiến hôi Hư Linh sao?

Pháp lực cuộn cuộn, sau lưng Bắc Tinh Hoàng xuất hiện 4 người sao lấp lánh, hẳn vô ra một chương, bốn vị tính tú hợp lại thành một ngôi sao cực lớn, khí tức nghiền ép quét tới Dương Tuấn đang lao tới.

Hai nam tử Thiên Tinh tông cùng Bạch Thế Vũ cùng hợp chiến với hành thi của nữ phụ kia, cả bốn cũng phải dừng tay khi thấy một kích cường đại kia lao tới, mặc dù lúc trước bọn họ từng chứng kiến một cái bổng khổng lồ đập xuống, nhưng một kích này của Bắc Tinh Hoàng cũng quá cường đại đi..

Đi?

Tại sao thanh bổng tên kia cảm nhìn rất quen...

Cả bốn người lập tức nhận ra thanh Tuyệt Thiên bổng mà Dương Tuấn đang cầm, giống như đúc thanh bổng khổng lồ kia, có điều hơi nhỏ hơn nhưng mà....

Là nó.....

Cả bốn người lòng tức dựng đứng, thanh bổng khổng lồ kia đập xuống, mấy chục Lôi Tiên kiếp lão tử đều bị miểu sát, hơn nữa còn kéo theo cả ngàn kẻ khác, mà tên này lại là Hư Linh?

Xà.....

Tiên Khí?

Cả bốn người đều khẽ hít một ngụm hơi lạnh, sau đó trong đầu dâng lên một suy nghĩ, mắt liền đỏ, Tiên Khí nha, đoạt....

Cả bốn cùng xông lên, hướng chỗ Dương Tuấn mà đánh, mà Dương Tuấn một kích đánh vỡ một kích của Bắc Tinh Hoàng, thân hình dung nhập vào hư không, xuất hiện sau lưng Bắc Tinh Hoàng, Luân Xa Bổng Ảnh đập xuống.

- Vật vãnh....

Bắc Tinh Hoàng xoay người lại, tay vỗ ra một chương khác, đỡ lại đầy trời ánh bóng của Dương Tuấn.

Ừnh....

Một chương chưa ra đã bị đánh tan, vô cùng vô tận ánh bóng đập xuống Bắc Tinh Hoành, oanh oanh mấy tiếng, Bắc Tinh Hoành cũng chỉ bị chấn lui, xung quanh có một vàng sáng trắng nhạt, còn lại ánh bóng của Dương Tuấn.

Ngự khí...

Một loại đá khí cao cấp, dùng để phòng ngự, nhưng cũng có giới hạn nhất định.

Oanh...

Bắc Tinh Hoành bị chấn lui mấy trượng, ngự khí cũng vỡ nát, ngực chấn động, phun ra một ngụm máu, quý một chân lên mặt đất, lực lượng mặc dù bị ngự khí hấp thụ, nhưng vẫn còn lực phản chấn Bắc Tinh Hoành phải gánh chịu, khiến hắn mặt tái nhợt, có tình trạng như vậy đấy.

Nhưng hắn không hề biết, Dương Tuấn nắm giữ Thế kỷ, ngự khí thì sao, Linh khí của hắn thì thế nào? Đều là đồ bỏ đi.

- Chết đi.....

Giọng nói băng lãnh của Dương Tuấn vang lên từ sau lưng Bắc Tinh Hoành, một kích Hư Không Sát Bổng đánh ra, mặt Bắc Tinh Hoành vận vẹo, định né tránh một kích kia, nhưng lại phát hiện mình không thể né, định ra tay đón đỡ.

Nhưng mà tay Bắc Tinh Hoành quá chậm, tuyệt thiên bổng đã đánh tới trước mặt, oanh một tiếng, Bắc Tinh Hoành bạo đầu, thân thể không đầu ngã phịch xuống đất.

Xoẹt..... Phốc.....

Song đao của Triệu Viễn Chi đâm xuyên qua người Dương Tuấn, sau đó cắt người Dương Tuấn ra làm tư, máu tươi bắn lên tung toé.

- Haha, ngu xuẩn, Tiền khí là của ta....

Triệu Viễn Chi cười ha ha, nhưng một vật vừa dài vừa thô xuyên qua miệng hắn, sau đó vật đó khuấy lên, đem Triệu Viễn Chi đầu bị khuấy thành thịt nát, chết không thể chết lại.

- Ké ngu xuẩn chính là người...

Thân thể bị cắt làm tư của Dương Tuấn không rơi xuống, mà từ từ ghép lại như cũ, hắn xoay người phun ra một cầu lạnh lẽo, khiến những người còn lại thêm khát. Tiền khí cũng bị gọi lên một gáo nước lạnh, nhìn Dương Tuấn như nhìn quái vật, không nói hai lời, đều sử dụng Thuấn đi phù thuấn đi bỏ chạy.

- Hừ.....

Dương Tuấn hừ lạnh, nhưng ánh mắt lại bị huyết hải bên dưới toà tiền đảo kia hấp dẫn, vì sao tất cả huyết dịch đều chảy xuống chỗ này, nhưng khi Dương Tuấn bước đến gần thì toà tiền đảo kia bỗng nhiên rung động mãnh liệt, từ từ hạ xuống huyết hải bên dưới.

Ồng.....

Tiền đảo rung động, huyết hải bên dưới sôi trào, máu tươi chảy lên tiền đảo, từng đường từng đường vằn như mạch máu, một dòng thông tin xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, thì ra, tiền đảo cùng huyết hải này chính là chìa khoá để ---

Mở ra đường tiền lộ...

Đứng vậy, tiền đảo này là thứ mà vị tiền nhân tại thế kia muốn sử dụng để trở về Tiền giới, nhưng huyết hải quá lớn, một mình ông ta không thể làm được, cuối cùng tạ thế, để lại thứ này cho hậu nhân, không ngờ lại giúp hậu nhân thoát khỏi đại nạn diệt giới.

Ồng... Ông...

Tiền đảo chấn động mãnh liệt, tiền đảo nứt ra làm đôi, một bậc thang ánh sáng nhạt hiện ra, cuối bậc thang là một thông đạo hình tròn, bên trong toà ra linh khí nồng đậm đến kinh người, không phải nói là tiền khí.

Gọi ra chúng nữ, kể cả Huyền Thư, Dương Tuấn cảm thấy từ từ này rất thanh thuần đáng yêu, nên để nâng đi qua đường tiền lộ, Dương Tuấn đi đầu tiên, bước chân qua thông đạo kia, tiền khí bức người ập đến, phía trước là một vùng rừng rậm cực lớn, mỗi thân cây cao đến đám trắng vào chín tầng trời, Dương Tuấn vội vàng thu chúng nữ vào trong, bởi vì hắn không biết sẽ còn có nguy hiểm gì ở chỗ này không, mặc dù tất cả đều là Bất Tử Nhân, như bị giết cũng sẽ rất đau đớn, đều là nữ nhân của mình, Dương Tuấn không muốn họ chịu khổ.

Dương Tuấn hắn, đã bước vào Tiền giới.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Ma Thân Cửu Mạch

.....

Trong hư không xa xăm, Huyền Tiền giới...

Tinh cầu hỗn loạn, bởi vì thiên khung đang nứt vỡ ra từng đường như mạng nhện, một khối đại lục khổng lồ đang che phủ cả Huyền Tiền giới đang lao tới, khí kinh đã nghiền ép mọi sinh linh tu vi thấp kém, khối đại lục kia chắc lát sẽ va chạm vào Huyền Tiền giới.

Vút....

Một luồng sáng xé qua tinh không, tiểu tinh cầu, xuyên qua, tinh cầu, xuyên qua, không gì có thể cản được luồng sáng kia, nó như là tồn tại vô địch không gì cản nổi.

Bất ngờ là, ẩn sâu bên trong luồng sáng kia, là một nữ nhân, khí tức cường đại vô song, hư không phong nhận chúa đến gần nàng một trượng đều bị nghiền nát, tu vi của nàng ít nhất là Kim Ất Đại Tiền.

Nhưng nếu Dương Tuấn ở đây, và nhìn rõ khuôn mặt của nữ nhân kia, hắn có thể nhận ra được, đó là người ---

Đã giết hắn...

Nữ nhân kia xuyên qua hàng tỷ tinh lý, cuối cùng cũng đến Huyền Tiền giới, khi mà khối đại lục kia sắp va chạm vào Huyền Tiền giới, nàng ta lần theo khí tức của Dương Tuấn, khi mà hắn đã bước lên đường tiền lộ, khí tức một người vẫn sẽ còn ở đó ít nhất hai ngày mới tán đi.

- Hừ, đáng giận, vậy mà đã chạy mất.

Nữ nhân kia hừ một tiếng, một chương nhẹ nhàng vỗ ra, sau đó xoay người, hoá thành luồng sáng rời đi.

Oánh...

Một tiếng nổ oanh minh, những tướng Huyền Tiền giới được cứu rồi, nhưng thực sự lại bị một chương kia phá hủy hoàn toàn, mảnh vỡ tinh cầu bay tứ tán, vô cùng thảm thiết, một chương có thể hủy diệt cả tinh cầu, đó là cường đại cỡ nào.

- Hừ, quay về Tiền Trì vậy...

Nữ nhân kia hừ một tiếng, sau đó nắm bầm, biến mất trong tinh không.

.....

Quay trở lại với Dương Tuấn...

Hắn đang ở trong không gian tùy thân, chỗ này đã trở thành một đại lục thịnh vượng, thế lực của hắn được xây dựng hoàn chỉnh, nhân số trên dưới 10 vạn người, có hai hẻm địa chứa đầy ma thú, còn Dương Tuấn tìm cho mình một chỗ an tĩnh, chuẩn bị thảo dược, tạo ra năm, sáu bể lớn được thủy, ngâm mình bên trong, đọc truyện tại.

Lỗ chân lông mở rộng, được dịch xanh lục thẩm thấu vào trong, nếu có người biết Dương Tuấn dùng tiền thảo để ngâm mình thì sẽ hung hăng tiến lên đâm lên mặt hắn mấy cái, tiền thảo nha.

Ừng ục.... Tách...

Máu huyết sôi trào, da thịt Dương Tuấn bỗng nhiên nứt ra, máu tươi từ đó chảy ra liên tục, được dịch xanh lục biến thành màu lục nhạt, vì mất đi được lực bên trong lại đổi thành màu đỏ đậm của máu, da thịt Dương Tuấn lành lại như cũ, Ma Thân pháp tác vậy mà đạt đến tầng thứ hai, trên cánh tay trái đã xuất hiện hai vạch màu đỏ, biểu thị cho nhị mạch.

Lại đổi sang bề được khác, lần này được lực giảm đi một chút, da thịt bên ngoài của Dương Tuấn bị hơi bong ra ngoài, máu tươi cuồn phún, được lực trong bề lần nữa thay đổi, đạt đến tứ mạch, Dương Tuấn lại lần nữa đổi bề khác.

Huyết nhục bên ngoài bắt đầu phân hủy, tiêu tán trong hư không. Dương Tuấn chỉ còn bộ xương cùng từng sợi gân mạch, được lực lưu chuyển bên trong, gân mạch biến thành màu xám bạc, cứng rắn như tinh thiết, ngang bằng một kiện Đế Khí bát phẩm, được lực lần nữa hao hết, gân mạch đổi thành màu bạc trắng bóng, thất mạch Ma Thân.

Lại tiếp tục mấy bề được dịch, gân mạch đổi thành màu đen, sau đó từng khối xương biến thành màu trắng bạc, bước lên cứu mạch Ma Thân, đáng tiếc được lực không đủ, thất mạch Ma Thân cần được lực quá mức khủng bố, nhưng mà cường độ thân thể của Dương Tuấn bây giờ vô cùng đáng sợ, ngang bằng Tiền Khí cấp Ngụy Tiền bát phẩm.

Tiền Khí, chính là một thay đổi lớn, mỗi kiện Tiền Khí lại có một cấp bậc ngang bằng với tu vi của tu sĩ, mỗi bậc lại chia làm nhất phẩm đến cửu phẩm, cửu phẩm yếu nhất, tu sĩ khi sử dụng cũng chỉ tăng lên một thành công lực, nhất phẩm tăng lên đến 10 thành, mà Tiền Khí Ngụy Tiền thì dù cho Nhân Tiền cảnh sơ kì cũng phải rất chặt vật mới phá hư được nó, bởi vì Tiền Khí muốn luyện ra được rất là khó khăn, Khi sư phải bỏ quan trọng mấy tháng mới luyện ra một kiện Tiền Khí, dù đã thấy Tiền Khí quý báu cỡ nào, nhưng mà trong Chiến Thần điện của Dương Tuấn thì có đấy.

Ma Thân Pháp Tác đạt đến cửu phẩm, Dương Tuấn cũng dùng điểm thăng cấp tăng lên tu vi, Hợp Nguyên kì viên mãn, đến Độ Kiếp kì...

Ầm.. Ầm...

Lời vãn cuộn cuộn, bắt thành linh một đạo lôi kiếp đánh xuống, uy thế phổ thiên cái địa, đánh lên người của Dương Tuấn, nhưng tên này vẫn trơ như đá, cường độ thân thể đạt đến Ngụy Tiền, chút lôi kiếp Độ Kiếp cảnh có là gì.

Nửa canh giờ sau, kiếp vãn tán đi, trên người Dương Tuấn vẫn còn bốc lên khói trắng, hắn ổn định lại tu vi, sau đó tiếp tục thăng cấp.

Một ngày sau...

Đại Thừa cảnh, Lập Thiên cảnh, Luyện Tiên cảnh, Đạp Thế cảnh, Vô Hoa cảnh, Nguyên Chấn cảnh, Lôi Tiên Kiếp cảnh.

Oanh....

Đạo lời tiên kiếp thứ chín đánh lên người Dương Tuấn, lời tiên văn cũng tán đi, tu vi Dương Tuấn đạt đến Lối Tiên Kiếp tầng 10, thiếu một chút nữa là vào Ngụy Tiên cảnh.

- Haiz, vẫn là chưa đủ sao?

Dương Tuấn thở dài, bỗng nhiên âm thanh hệ thống im lặng lâu này lại phát lên.

Keng, phát động nhiệm vụ ép buộc.

.... [Sử dụng Vé 101 Trò Chơi 1 lần]....

Ban thường: Tăng Cấp Lệnh, Ngũ Hành Thánh Huyền Mạch.

Thời hạn: 6 giờ.

.....

- Tăng cấp lệnh? Ngũ hành thánh huyết mạch?

Dương Tuấn mặt mờ hồ, hỏi hệ thống

Keng, Tăng Cấp Lệnh khi sử dụng có thể tăng lên hai tiểu cảnh giới.

Keng, Ngũ Hành Thánh Huyền Mạch là huyết mạch sở hữu năm ngũ hành thánh thú huyết mạch, gồm Kim - Thanh Long, Mộc - Kì Lân, Thủy - Huyền Vũ, Hoả - Chu Tước và Thổ - Bạch Hổ.

- Ra là vậy, được, sử dụng vé 101 trò chơi...

Vụt....

Thân ảnh Dương Tuấn biến mất, xuất hiện trong không gian khác, tối tăm, mờ mịt, một luồng ánh sáng xanh lam xuất hiện, một thiếu nữ bước ra từ bên trong.

- Hi hi, xin chào người thử thách, chào mừng đến Thế Chiến Z thế giới.

Thiếu nữ nhẹ nhàng đặt chân xuống không gian bên dưới, mái tóc phiêu phiêu, vô cùng động lòng người.

- Để ta giải thích, thế giới của người sắp đến là một vị diện cấp thấp, có điều là công nghệ quá mức hiện đại, máy móc trời dấy, virus phát tán, phẩm nhân trở thành tang thi, nhiệm vụ của người là tiêu diệt 12 Thủ Lĩnh Tang Thi, 4 Chúa Tể Nhân Tạo và 1 Nữ Hoàng Đồ Xì.

- Người sẽ không có tu vi, nhưng pháp lực vẫn còn, thần pháp có thể sử dụng, cường độ thân thể vẫn sẽ được sử dụng, pháp quyết không thể sử dụng, đi đi.

Dương Tuấn bị đưa đi, xuất hiện trong một không gian khác, nơi này kiến trúc hoàn toàn bị hủy diệt, không khí cũng bị ô nhiễm, thật không giống chỗ cho người sống.

Thế giới này có hình dạng của một tinh cầu, có bốn đại lục, Red, X, Y, Black, mỗi đại lục có 3 Thủ Lĩnh Tang Thi, 1 Chúa Tể Nhân Tạo, còn về Nữ Hoàng Đồ XY, không có chút thông tin nào cả.

Gào....

Một đầu tang thi nhào đến Dương Tuấn, nhưng chỉ chạm đến phạm vi ba trượng bên ngoài Dương Tuấn, đã bị nghiền thành sương máu màu đen, toà ra mùi tanh thối.

Lối Tiên Kiếp tu sĩ, trên người sẽ toà ra uy thế của thiên đạo, chỉ cần có ý đối địch, tu vi thấp kém liền chịu thiên phạt, giống như đầu tang thi vừa rồi.

Gào.... Gét...

Tiếng động một chút, thì từng đầu từng đầu tang thi lao đảo đi đến chỗ Dương Tuấn, vừa vào tầm mắt liền hung hăng lao đến tấn công, nhưng cũng bị thiên phạt nghiền thành sương máu màu đen.

Một đường tiến tới, Dương Tuấn có ý không dùng thần pháp, thế giới này linh khí khô khan, muốn khôi phục pháp lực rất cần nhiều thời gian, đọc truyện tại, hẳn không muốn lãng phí thời gian ngồi một chỗ điều tức.

Cộc... Cộc....

Từng tiếng súng nổ vang lên đinh tai nhức óc, phía trước đang có một nhóm người đang dùng súng lục bắn lên tạc vào đàn tang thi đông đúc phía trước, đáng về chặt vật không dậy nổi, Dương Tuấn đứng cách xa đó 5 trượng, đủ để cả hai bên nhìn thấy nhau.

Nhưng hẳn không có ý định cứu người.

- Lạp Tư, mau nhìn, đáng kìa có người.

Trong nhóm 4 người kia, có một tên thiếu niên khuôn mặt gian xảo, chỉ trỏ về phía Dương Tuấn, tên thiếu niên cầm đầu mang theo súng trường, tóc nhuộm đỏ, đeo khuyên tai, nhìn vô cùng lưu manh nói.

- Được, Hân Phi, dùng hẳn làm mồi nhử bọn chúng, để chúng ta chạy thoát, nhanh lên.

Thiếu niên lưu manh tên Lạp Tư kia kéo tay một thiếu nữ, tên thiếu niên khuôn mặt tiểu nhân kia liên tục bóp cò súng, ngăn trở đàn tang thi đang lao đảo đi tới, một tên thiếu niên khác dùng súng máy mini hỗ trợ hẳn, liên tục kì về hướng Dương Tuấn.

Vụt....

Lạp Tư tay kéo thiếu nữ kia chạy qua người Dương Tuấn, bởi vì không có ý đối địch mà tấn công Dương Tuấn, nên thiên phạt sẽ không có ảnh hưởng đến hẳn, sau đó là tên thiếu niên cầm súng máy chạy qua, cuối cùng là Hân Phi, nhưng tên này trên mặt có một nụ cười hiểm độc, tay phải cầm súng lục hướng chân Dương Tuấn bóp cò một cái, đọc truyện tại

Đoàng.... Bành...

Viên đạn vừa ra khỏi nòng, đã ngay lập tức phát nổ, Hân Phi cũng ngay lập tức bạo thể, hoá thành sương máu, Lạp Tư, thiếu nữ cùng thiếu niên cầm súng máy nhìn lại sợ hãi, nhưng cũng tiếp tục lao đi.

Vụt.... Pộc...

Bỗng nhiên trước mặt bọn họ xuất hiện một cái bóng đen, hai tay vươn ra đã nắm lấy cổ của Lạp Tư và thiếu niên tên Diệc Lâm, khuôn mặt bọn họ đỏ gay, bởi vì bọn họ đang lo lắng trên không trung ba xích (1 xích = 1 dm = 10 cm = 10 phân, ta nghĩ vậy).

Khuôn mặt bóng đen kia dần lộ ra, không ai khác là Dương Tuấn, những kẻ này âm thầm nói chuyện đều bị Dương Tuấn nghe thấy, thật đáng giận, kiến hôi cũng muốn tính kế thần tiên, đọc truyện tại

Đoàng... Đoàng... Bành... Bành...

Lạp Tư cùng Diệc Mặc cố gắng bóp cò súng, nhưng kết cục vẫn là giống như Hân Phi, bạo thể nổ tung, hoá thành sương máu, bao bọc hai đám sương máu kia bằng pháp lực, một giọt máu cũng không dính lên người Dương Tuấn, hẳn đưa mắt nhìn thiếu nữ còn lại, vẻ ngoài xinh đẹp, mái tóc vàng óng, đôi mắt xanh lam long lanh nhưng lại vô hồn bất động, lần da lại tái nhợt xanh xao, giống như là mung bệnh.

Keng....

Phản nhân: Milano Maria.

Tuổi: 19. [Xử nữ].

Trạng thái: Nhiễm virus nhẹ, đang chuyển biến xấu.

Chú thích: Khi người bị nhiễm virus, khi giao hợp sẽ lây nhiễm cho người còn lại (giống HIV).

Mô tả: Là tiểu thư trong dòng dõi quý tộc Milano.

.....

- Có lẽ nên giết cô ta luôn nhỉ?

Dương Tuấn nâng lên tay, định vỗ ra một chương, nhưng Maria bỗng nhiên co người, hai tay nắm chặt mặt dày chuyên, bên trong có một tấm ảnh chụp một gia đình, có một cô bé giống như đúc Maria, có điều, khuôn mặt của người cha trong bức ảnh lại không có, ở đó có một vết rách cũ kĩ, đọc truyện tại

Hừ....

Bàn tay dừng lại ở không trung, khí kinh tàn ra bán kính nửa dặm, bất kể là tang thi hay kiến trúc, dưới khí kinh này đều bị chấn thành bụi phấn.

Lần da xanh xao của Maria đổi sang màu tím nhạt, khuôn mặt xinh đẹp hơi co lại vì đau đớn, Dương Tuấn thở dài, đánh ra một đạo pháp lực, tế bào virus đều bị ép vỡ tung, độc huyết màu đen chảy ra từ từng lỗ chân lông, bốc lên mùi hôi thối nồng nặc, từ hư không Dương Tuấn ngưng tụ ra một quả cầu nước, từ này độc huyết hôi thối, pháp lực tồn dư vẫn đang không ngừng chữa trị cho Maria, Dương Tuấn cũng nhắm mắt điều tức, ý thức chìm vào đại đạo vô tận, từ khi Đám Tăm Đại Đạo đạt tiểu thành, thì đại đạo Dương Tuấn nhả lực vào mẽ cung, đi mãi không thấy đường ra.

Phạm là tang thi bước đến lại gần Dương Tuấn có ý định tấn công liền bị chấn nổ thành sương máu, tình th trên bầu trời tập lính, kì lạ ở chỗ là có đến hai mặt trắng, một xanh lam bình thường và một xanh lục kì lạ, đó là một trắng nhân tạo, Elysium, nơi nhân loại giàu có xây dựng trước khi đại họa xảy ra, là nơi an toàn nhất, nơi xa hoa nhất và cũng là nơi hắc ám nhất.

..... oOo.....

P/S: Công việc bận bịu, haiz...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Ngụy Tiên Cảnh

Đại lục Y.....

Là đại lục mà Dương Tuấn đang đứng, hẳn ngồi ở đêm đầu tức pháp lực, thật chất lúc trước giết mấy người Lạp Tư, hẳn chỉ sử dụng một phần nhỏ thần pháp, linh lực tiêu hao như muối bỏ biển, không đáng vào đâu, hẳn ngồi ở đây là muốn cảm ngộ Đâm Tâm đại đạo, thế giới này chính trị, nhân tâm sụp đổ, chỉ còn ác ma, dục vọng trong mỗi nhân loại, khiến cho quí tộc thế giới này cũng thay đổi, Dương Tuấn cảm nhận được quí tộc Đâm Tâm cường đại trong thiên địa thế giới này.

- Hải, vẫn là cảnh cửa trước mặt nhưng lại không chạm tới, thật khó chịu.

Dương Tuấn thở dài một tiếng, nói.

- Hừ, ơ, há?

Đúng lúc này, Maria cũng tỉnh dậy, phát hiện thân thể mình bỗng nhiên vô cùng khoẻ mạnh, không có chút dấu hiệu gì là bị nhiễm phải virus, hơn nữa lực lượng trong cơ thể còn mạnh mẽ hơn gấp bội lần lúc trước.

- Tỉnh rồi sao? Người đi đi, bây giờ người đã không còn là một cái phàm nhân, không sợ bất cứ thứ gì ở cái thế giới này nữa.

Dương Tuấn đưa lưng về phía Maria, nói, đó là sự thật, bởi vì nếu ước tính ra, Maria ở tu tiên giới chính là tu vị Khai Thế cảnh, tang thi, sùng đạo, v.v. những vật tâm thường này sẽ không ảnh hưởng đến.

- Người là ai? Đây là chỗ nào?

Maria hỏi Dương Tuấn, nhưng trả lời nàng là một luồng kinh khí thổi bay, lần ra xa hơn mười trượng mới dừng lại, cả người lem nhem bởi bụi đất, sợ hãi ngồi dậy nhìn người phía xa, nâng bất ngờ hơn, là thị lực của mình tại sao bỗng nhiên tốt đến như vậy.

- Sáu kiến mới vẫn là sáu kiến, được nghe ta nói một câu chính là phúc đức của người, đừng quá nhiều lời.

Dương Tuấn đứng dậy, hẳn muốn hoàn thành nhiệm vụ nhanh chóng, chính thức bước vào con đường tu tiên.

Hai ngày sau, Dương Tuấn đi tìm đến nơi tập trung nhiều tang thi nhất sau khi gặp một số người sống sót, có một số kẻ đánh chủ ý lên hắn, hẳn liền nghiền nát chúng như con sâu cái kiến, một cường giả tu tiên lại bị sáu kiến cắn lên, đó chính là si nhục với mọi tu sĩ.

Chỗ này, có dấu vết của Thủ Linh Tang Thi.

Mấy ngày này trong đầu Dương Tuấn có một cái suy nghĩ, những lần hệ thống ép buộc nhiệm vụ để đi vào không gian 101 Trò Chơi này, Dương Tuấn cảm giác mình như là một tên lính đánh thuê, dọn rác dùm người khác vậy.

Mà những ngày này, Maria vẫn luôn đi theo phía sau Dương Tuấn, nhìn thấy giết người như nhỏ cỏ, để không thể nào để hơn làm nường kinh sợ, nàng ta một mực đi theo phía sau Dương Tuấn, có lẽ là vì nghĩ ở bên cạnh hắn là chỗ an toàn nhất.

Tang thi tấn công nàng, đều giống như gần bề dưới đất, tùy tiện liền có thể chà đạp, nhưng mà nàng ta luôn luôn né tránh, cũng đúng thôi, sợ hãi từ lâu không dễ dàng trong ngày một ngày hai liền biến mất, mà một phần cũng bởi vì lực lượng này không phải chính nàng có được.

Mà Dương Tuấn cũng đi đến một toà cao ốc, bị phá hủy hơn một nửa, bên trong bốc ra một mùi vị hôi thối kinh tởm, cảm ứng cho thấy, bên trong, có một cá thể mạnh mẽ hơn tang thi bình thường.

Có thể là tang thi siêu cấp, có thể là Thủ Linh Tang Thi...

Với pháp lực hiện tại, cùng Ma Thần Cửu Mạch, Dương Tuấn tự tin một quyền nã nát một nửa tinh cầu này, nhưng ven vón một nửa, pháp lực hao hết, nhiệm vụ không hoàn thành thì sao? Bởi vậy, Dương Tuấn đánh phải từ từ đi tìm diệt.

Toà cao ốc này tang thi xung quanh rất nhiều, hơn nữa còn có khá nhiều siêu cấp tang thi, Dương Tuấn mặt không đổi sắc, nắm tay nắm chặt, một quyền tung ra, quyền kinh càn quét phương viên trăm trượng bên trong quyền kinh này đều bị nghiền vụn, cao ốc dưới quyền kinh như bị ném phải bom, bùm một tiếng, máu màu đen bắn lên trời, sau đó như mưa rơi xuống đất.

Keng, hoàn thành 1/12 Thủ Linh Tang Thi.

Quả nhiên, bên trong cao ốc này có Thủ Linh Tang Thi, bây giờ Dương Tuấn chỉ cần tìm ra Chúa Tể Nhân Tạo và hai cái Thủ Linh Tang Thi nữa, Dương Tuấn có thể đi sang đại lục khác tìm diệt Nữ Hoàng Đồ, mà khối đại lục này không có dấu hiệu của nữ hoàng Đồ.

Maria chứng kiến hết cả, hai chân run rẩy gần bị xướng, đây là Thần sao? Cường đại quá mức, không phải phàm nhân có thể làm ra, là Thần, được Chúa gửi đến cứu rỗi nhân loại.

Maria trên nà lưng xuống hai dòng nước mắt, sống trong bóng tối sợ hãi bao lâu, nhìn thấy một tia sáng hy vọng là hạnh phúc cỡ nào, Maria trong lòng quyết định, đi theo nam thần trước mắt này, có thể tìm được cha mẹ mình.

Ngày qua ngày, Dương Tuấn một đường tiến tới, chỉ cần có một chút dấu hiệu của Thủ Linh Tang Thi, liền thẳng tay vỗ ra một chưởng, phá hủy toàn bộ khu vực nằm trăm trượng bên trong, đại lục tàn phá bấy giờ lại thêm điều tàn không nhìn nổi.

Keng, hoàn thành 3/12 Thủ Linh Tang Thi.

Keng, hoàn thành 1/4 Chúa Tể Nhân Tạo.

Mặc dù gọi là đại lục, nhưng thực chất bốn khối đại lục này lại dính liền nhau, tạo thành một khối siêu đại lục. hai ngày sau, Dương Tuấn đi đến khối đại lục tiếp theo, đại lục X, mà tốc độ này của hắn phải nói là chậm vô cùng. nếu muốn, Dương Tuấn trong vòng một phút có thể đi đến đại lục tiếp theo, nhưng Dương Tuấn lại không làm, mà giữ một tốc độ vừa đủ để Maria có thể đi theo, thiếu nữ này một lòng muốn tìm kiếm phụ mẫu, nhưng lại không biết họ ở đâu, chỉ biết một mực đi theo phía sau Dương Tuấn, điều này làm hắn phiền muộn chết, nhưng lại cảm động trước tình cảm của Maria giành cho phụ mẫu, còn hắn, phụ mẫu đều không nhớ dạng một, đứng nơi đến cái gì tình cảm, bởi vì vậy nên Dương Tuấn mới có gắng mọi cách để mạnh lên, tìm hiểu hết sự thật.

Lại qua gần nửa tháng sau, Dương Tuấn cuối cùng cũng đối mặt với Nữ Hoàng Đồ, nói đúng hơn là một cái trí thông minh nhân tạo trên một cái siêu máy tính, nhưng mà nữ hoàng này gần như bất tử, chỉ cần còn Chúa Tể Nhân Tạo, tạo ra vật trí năng điện tử, nữ hoàng Đồ có thể chuyển linh trí vào trong đó, tiếp tục điều khiển.

Nhưng mà 3 trong 4 Chúa Tể Nhân Tạo đã bị Dương Tuấn tiêu diệt, Chúa Tể Nhân Tạo cuối cùng cũng đang hấp hối chờ chết, nữ hoàng Đồ đã không còn chỗ nào để trú thân, cuối cùng cũng bị diệt trừ.

Sau khi chết, bộ máy điều khiển của nữ hoàng Đồ tự hủy, thả ra vi khuẩn kháng virus tang thi, khiến những tang thi trở lại người thường, điều này Dương Tuấn không có quan tâm, hắn quan tâm là phần thưởng nhiệm vụ kia.

Thăng Cấp Lệnh, tiến vào Ngụy Tiên cảnh.

Keng, xác nhận rồi không gian Thế Chiến Z?

- Xác nhận.

Thần ảnh Dương Tuấn biến mất trước mắt Maria, hẳn cũng không có quá quan tâm nữ tử này, mừng nàng theo làm gì, nàng còn già đình, đem nàng đi chẳng phải chia rẽ họ sao, đây là điều mà Dương Tuấn không muốn làm nhất.

.....

Trở lại khu rừng đầu đó ở Tiên giới.

Dương Tuấn lập tức lấy ra Thăng Cấp Lệnh sử dụng, cảnh giới lập tức tăng lên, Ngụy Tiên trung kì, từng dòng hiệu đầu đại đạo suy nghĩ luân chuyển trong đầu Dương Tuấn, đối với đại đạo hiểu thêm thâm sâu, Đâm Tâm đại đạo cũng chạm đến cảnh cửa kia, nhưng cũng chỉ là chạm đến, không có chính thức bước vào trong.

Tu tiên lệ chính là bỏ đi phẩm thai, dần dần mở rộng, tích lũy tiên nguyên lực, khai phá cực hạn dần dần, tăng lên vô hạn lực lượng, hướng được thọ nguyên thiên địa ban thưởng, theo đuổi trường sinh.

Ngụy Tiên cảnh chia làm sơ, trung, hậu, đỉnh bốn kì, hướng được vạn năm thọ nguyên, mà Tiên giới cũng không phải một giới hoàn chỉnh, mà bị tàn phá, phiêu phù từng mảnh Tiên vực, có 13 Tiên Vực khác nhau, phân chia theo 12 Can Chi và Tuyệt Tiên Vực, Tuyệt Tiên Vực là Tiên Vực cường đại nhất, 12 Tiên Vực bên dưới gồm Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi Tiên Vực, mà mỗi Tiên Vực lại có 4 Tiên Thánh, theo bốn phương hướng là Đông, Tây, Bắc, Nam, các hào môn hoặc đại thế lực chi nhánh thường đến các Tiên Thành này xây dựng lên thế lực mới, có thể xây nên cả một thiên thành để quản lý tất cả.

Mà Dương Tuấn đang ở Hợi Tiên Vực, Nam Hợi Thành, ở trong một hiểm địa là U Sầm Hắc Dã, một rừng rậm toàn đại thụ chọc trời, hoàn toàn là Tiên Thú có linh trí khai mở vô song, cảnh giới giới hạn từ Ngụy Tiên đỉnh phong trở xuống.

Keng, kí chủ tu vi đạt đến Ngụy Tiên, tiến vào Tiên Giới, hệ thống chính thức khai mở phiên bản hệ thống thật sự.

- Há? Phiên bản thật sự?

Dương Tuấn thắc mắc hỏi.

Keng, hệ thống sẽ thay đổi lại sát điểm và dăm điểm, hợp lại thành một là Bá Điểm, nhận được thông qua diệt sát kế dịch tu vi cao hơn kí chủ và song tu với xử nữ có cảnh giới cao.

Keng, toàn bộ công pháp, Đế Khí thuộc phẩm giới sẽ bị hệ thống thu hồi, hoàn trả lại bá điểm.

Keng, cách thăng cấp thay đổi, từ điểm thăng cấp đổi thành Tiên Hồn, là toàn bộ tích lũy tu vi của kẻ thù, tự thân kí chủ luyện hoá, hệ thống sẽ không có giúp đỡ.

Keng, hoặc kí chủ tích lũy Tiên Hồn đầy đủ có thể đổi Thăng Cấp Lệnh trong cửa hàng hệ thống sau khi thay đổi.

Keng, cửa hàng hệ thống thay đổi, dự kiến hoàn thành trong 6 giờ nữa.

Dương Tuấn ngồi chỗ chỗ lắng nghe hệ thống thông báo sắp diễn cả tai, cuối cùng không có việc gì làm, đành chui vào trong không gian hậu cung, chừng từ lâu ngày không có hợp hoan với hắn thì đến cuồng ngồi trên người hắn phụ nữ, từng nâng từng nâng nhào nhào hút lấy tinh hoa của Dương Tuấn, từng âm thanh thổ dốc, ni non của nữ nhân không ngừng vang lên, như một bản nhạc đắm dục vô cùng, khung cảnh bên trong hết sức đắm dục.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Đâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Mộng Thực Tử

Keng, hệ thống cửa hàng hoàn toàn thay đổi thành công, ban thưởng xuống 20 vạn bá điểm.

Keng, bá điểm hiện tại: 820 vạn bá điểm.

Keng, khai mở hai công năng mới, Chủ Khí Đan và Hoà Đan Lô.

Keng, công năng Tự Hồn bị giải trừ, chuẩn bị thay đổi công năng khác.

Keng, bản thông tin thay đổi, hiện chỉ tiết:

Ki chữ Dương Tuấn.

Cốt Linh: 18 nguyên. (Tuổi).

Tu vị Ngụy Tiên trung kì.

Tiên Tinh: 3 ngôi bốn cánh. (Đọc lại chương 54).

Thọ nguyên: 1 vạn 6 ngàn năm.

Thân thể: Ma Thân Pháp Tắc (9).

Huyết mạch: Thiên Linh Nhãn.

Pháp tắc: Lực Lượng, Sinh Mệnh, Thuận Di...

Đại Đạo: Dâm Tâm - nửa bước đại thành.

Bá điểm: 820 vạn.

Đo lường Chiến Lực: Ngụy Tiên hậu kì.

Rốt cục sau 6 giờ, âm thanh lạnh băng của hệ thống vang lên liên tục trong đầu Dương Tuấn, sát điểm cùng điểm đều bị hệ thống dung hợp, hơn nữa còn bị khấu trừ, khiến trong lòng Dương Tuấn thấm hồ một tiếng gân xương.

Tiến vào cửa hàng mới nhìn xem, bây giờ chỉ có bốn ô vuông nhỏ, Tiên Khí, Luyện Khí, Luyện Đan và Đạo Cụ, chọn thứ xem cửa hàng Tiên Khí, nơi này lại có chín ô vuông nhỏ, đánh số thành 1-9, tương đương với nhất phẩm đến cửu phẩm, mà bên trong lại vô cùng đầy đủ các loại Tiên Khí, khởi đầu, tiền giáp, kiếm, đao, côn, trượng, tiêu dao,...v.v. đều đầy đủ, nhưng hiện tại, Dương Tuấn là không có đủ tiền mua.

Chuyên chú ý sang hai cái công năng mới của hệ thống, Chủ Khí Đản cùng Hoà Đan Lô, đây lại là một cái bàn rèn bằng sắt cùng một cái hoá lò bằng đồng bình thường, nhưng qua hệ thống giải thích, chỉ cần có đầy đủ vật liệu cùng tiền thảo, đặt vào trong có thể tùy ý luyện ra Tiên Khí và Đan Dược theo ý muốn, nhưng lại cần tính toán hoá khí cùng linh tính đan, hai thứ này đúng Tiên Khí cùng Tiên Đan vô dụng ném vào trong, đối ra tinh hoa cùng linh tính.

Tiên Khí, ở trong Chiến Thần Điện Dương Tuấn có đầy.

Keng, đồng ý phân giải 1 ngàn 2 trăm Tiên Khí nhất phẩm?

Keng, đồng ý phân giải 947 Tiên Khí nhị phẩm?

Keng, đồng ý phân giải 888 Tiên Khí tam phẩm?

- Đồng ý...

Dương Tuấn lập tức đồng ý, Tiên Khí bên trong Chiến Thần điện bỗng bốc hơi toàn bộ, tiêu thất trong hư không, mà Dương Tuấn lại nhận được đến mấy trăm triệu tinh hoa khí, con số dài đến không bố.

Keng, hệ thống gặp lỗi, thu hồi Huyết Mạch Bất Tử Nhân để chỉnh sửa, xin kí chữ thứ lỗi.

- Hả? Thu hồi Huyết Mạch Bất Tử Nhân?

Dương Tuấn cả kinh, huyết mạch bất tử này luôn là vốn liếng cho Dương Tuấn hoành hành bất cứ chỗ nào, Tiên thì sao? Thần thì sao? Ta chính là giết không chết.

Hiện tại thì sao, hệ thống thu hồi đặc tính huyết mạch Bất Tử Nhân, như vậy làm sao cho? Hiện nhiên sau này đánh không lại, chỉ có thể chạy trốn chết, haiz, bất hạnh a.

- À, vậy chỉ có thể xem vào chính mình thực lực.

Dương Tuấn thở dài, bước đi từng bước bên trong U Lâm Hắc Dã này, chỗ này Dương Tuấn chưa từng đi qua, hệ thống cũng không chỉ dẫn, chỉ biết như người mù sờ voi, hướng một hướng mà đi, không biết khi nào mới ra khỏi đây.

Từ khi nào Dương Tuấn đi vào một hẻm núi, không khí u ám lạnh lẽo, mây đen cuộn cuộn, sát khí kinh người, là địa phương mà nhân loại không thể sống.

Dương Tuấn từ cửa hàng hệ thống mới mua ra bốn cái Tiên Hồn Ngụy Tiên hậu kì, tiêu hao 220 vạn bá điểm, cứ mỗi một canh giờ hẳn lại ngồi xuống hấp thụ Tiên Hồn, thúc nén ra thêm nhiều Tiên Tinh bốn cánh, mỗi viên Tiên Hồn Ngụy Tiên hậu kì này chỉ giúp Dương Tuấn thúc nén ra 5 cái Tiên Tinh bốn cánh, bao nhiêu đó Dương Tuấn còn thậm chí nghe quá ít, nếu để tiền giải nghe thấy, chỉ sợ để hẳn xuống hung hăng đánh một trận, ngoài một lần ngưng tụ ra 5 cái Tiên Tinh, còn báo gì?

Ngồi luyện hoá suốt 3 giờ Dương Tuấn mới thu công, Tiên Tinh hiện tại của hắn đã có 18 cái, chiến lực đo lường có thể nghiền ép cả Ngụy Tiên đỉnh phong tứ tinh lục (viết tắt luôn Tiên Tinh sáu cánh), ở Nam Hội Thành này, Dương Tuấn tự tin có thể đánh hết Ngụy Tiên cảnh.

Mà Dương Tuấn không có chú ý, lúc hắn thúc nén tinh tứ thứ 10, thiên địa rung động một hồi, đại biểu cho có người đột phá cực hạn Tiên Tinh trong cả Tiên Giới, mà lên tục như vậy 8 lần, biểu hiện tinh tứ thứ 18 của Dương Tuấn.

Tây Hội Thành...

- Chuyện gì xảy ra?

- Là à? Ai đột phá cực hạn thiên địa?

- CMN, 18 tinh tứ....

- Yêu nghiệt hay thiên tài phương nào đây?

Tiền già bên trong Tây Hội Thành nào loạn bản tán, loại thiên địa rung động 8 lần kia là có người ở trong Hội Tiên Thành này đột phá 18 tinh tứ, đột phá cực hạn 10 tinh tứ trong suốt trăm vạn năm qua, trăm vạn năm trước cũng chỉ có một người như vậy, nhưng hắn chỉ có 16 tinh tứ thôi.

Tà Tôn....

- Chuyện gì? Hậu duệ Tà Tôn quật khởi sao?

- Không, không thể....

- Nhất mạch Tà Tôn xuất ra thêm một yêu nghiệt.

"....."

Bên trong một thất, từng lão già, lão bà ngồi xếp bằng trong bóng tối duy trì thọ nguyên hoặc là đang bế quan trong đó, bỗng nhiên đôi mắt mở ra, quang mang chói lóa, nói thầm.

Tà Tôn, truyền thuyết vạn năm trước phải thăng lên Tiên Giới, cũng ở trong Hội Tiên Thành này đột phá cực hạn thiên địa thập tinh tứ, sau đó bước lên Nhân Tiên lại có 12 vầng trăng tròn, Thiên Tiên lại có đến 16 vầng mặt trời, Đại Tiên ngưng tụ ra 15 cái pháp tướng (phân thân), Minh Tiên có được 16 cái thần tướng, Đại La Minh Tiên có được 16 cái Chân Thần, Kim Ất Đại Tiên có được 16 cái Kim Thần, sau đó đạt đến Tiên Hoàng đỉnh phong, có được 18 cái Tiên Tướng, chạy đến Tuyệt Tiên Vực nào một trận long trời lở đất, bị Ngòi Đế trấn áp, sau đó nghe nói là bị diệt trừ.

Mà nhất mạch Tà Tôn này vẫn còn tồn tại, không ngờ lại xuất ra một yêu nghiệt mới.

Dương Tuấn thì không biết người khác nghĩ gì về mình hết, một mình định tiến vào trong thì có tiếng người gọi hắn.

- Vị huynh đệ này, định tiến vào Âm Thôn Cốc sao?

Dương Tuấn quay người lại, sau lưng hắn có một nhóm người, bốn người nam tử, về ngoài đều tuấn lãng tiêu sái, dáng người thon dài, phong độ vô cùng.

- Nơi này là cấm địa?

Dương Tuấn quay sang hỏi bọn họ.

- Đúng vậy, Âm Thôn Cốc là một cốc hắc ám, cấm địa bên trong cấm địa, nghe nói từng có Tiên Thủ Nhân Tiên cảnh xuất hiện, à, ta là Char già, Char Thiên Hùng.

Nam tử tóc đen ngắn, ở bên trong bốn người là điển trai nhất, có vẻ là chỉ huy cả nhóm, mà Char già, là hào môn cường đại bậc nhất Hội Tiên Vực (Hội – Trụ, đọc lái thành Char).

- Ha, chào Char huynh, tại họ họ Dương, tên Tuấn.

Dương Tuấn cũng khách sáo đáp lời, người khác đã khách sáo với hắn, hắn cũng không tiếc khách sáo trả lời người ta.

- Dương? Dương già, Mùi Tiên Vực?

Char Thiên Hùng lập bắp nói, Dương già ở Mùi Tiên Vực rất là nổi danh, nghe nói xuất ra một cái yêu nghiệt gọi là Dương Yên Nhiên, tuy là một nữ tính nhưng cốt linh mới qua 2 ngàn năm đã đạt tới tu vị Đại Tiên 9 tướng, xưng bá ở Mùi Tiên Vực.

- O, không, ta không phải tộc nhân cái kia Dương già.

Dương Tuấn lập tức phản nhàn, đó là sự thật, nhưng mà nhóm Char Thiên Hùng lại không có tin tưởng, ba người còn lại trong nhóm Char Thiên Hùng là Lâm Tráng Tuấn, An Vệ Đình cùng Du Lực.

Nhóm bốn người ai cũng nhệt tỉnh vui vẻ, bên trong có chút khách sáo đối với Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng nhanh chóng nhập bọn với bọn họ, cả năm không tiến vào Âm Thôn Vực mà trở về Dạ Hội Thành, một toà thành thuộc Nam Hội Thành uống một chén lớn.

Thiên Hương Lầu...

Một toà lầu tiêu cực lớn ở trong Dạ Hội Thành, tiền gọi mộc dù có chữ tiên, nhưng vẫn là con người, tham sân si dục nhục tâm tư đều có, nên dù là Phạm Giới vẫn là Tiên Giới, vẫn có tiêu lâu kèm thanh lâu như thế này.

- Ô, Char tam thiếu, ngài lại đến tìm Mộ tiểu thư sao?

Tên lão bán ở trong Thiên Hương Lầu hướng Char Thiên Hùng hỏi.

- Đúng, ta có thêm một vị huynh đệ, muốn Mộ tiểu thư đến đón cho chúng ta một bữa.

Char Thiên Hùng gật gù đầu nói, trong ánh mắt không khỏi phát ra sự nóng bỏng mãnh liệt.

- À, xin lỗi Char thiếu, Mộ tiểu thư hiện đang phục vụ cho một vị công tử khác, phiền Char thiếu đợi một lát, để tôi thông tri với Mộ tiểu thư.

Tên lão bán mỉm cười hèn mọn chà chà tay, Char Thiên Hùng tiện tay ném ra một khối tiền thanh hạ phẩm, tên lão bán ngay lập tức nhặt lấy nhét vào túi áo, sau đó sắp xếp phòng cho năm người, là một gian phòng riêng khá lớn, một lúc sau liền có một đồng đồ ăn đem lên, hầu hết là thịt Tiên Thú, còn có linh quả trân quý, đủ biết nội tình Char già cũng như Thiên Hương này to lớn cỡ nào.

Chén qua chén lại, Dương Tuấn từ lưng kính người, cuối cùng cũng chỉ còn Char Thiên Hùng còn tỉnh táo chề chén với hân, còn về ba người kia lại là từ lâu say quá ngự dậy, nằm ngổ ở trên bàn.

- Ê, hự, Mộ tiểu thư đi đâu rồi? Tại sao lâu như vậy chưa đến?

Char Thiên Hùng trong cơn say múa mẩy nói cuồng, luôn miệng nhắc đến cái kìa Mộ tiểu thư, Dương Tuấn từ miệng Char Thiên Hùng hỏi rõ, Mộ tiểu thư này là người bán cầm nghệ trong Thiên Hương Lầu, gọi là Mộ Thực Tử, trong miệng Char Thiên Hùng như phun ra hoa, nói cái gì năng dung mạo tuyệt sắc, khí chất xuất trần, mỗi lần gây đàn như tiền từ trên chân tầng mây, khiến người nghe năng gây đàn muốn huyền hóa phi thăng.

Dương Tuấn cười thầm, nhà hân mỹ nữ là không thiếu, Hồ Diệp, Ngọc Lan, Tuyết Bích, chẳng nữ đều là đại mỹ nữ trăm năm, ngàn năm, vạn năm mới có một người, khiến hân gần như miễn dịch với sắc đẹp, không phải như đại sắc lang thấy vào mắt liền lao đến nuốt sạch sẽ mỹ nữ trước mắt.

Kệ....

Đúng lúc Char Thiên Hùng ngái xuống bàn ngủ, cửa phòng lại mở ra, một nữ tử bạch y bước vào, trên tay ôm một cái cổ cầm, tóc đen phiêu dật, làn da trắng nõn như tuyết, đôi mắt long lanh như sao, đôi môi anh đào căng mọng, bên dưới lại là hai quai nhục cầu to lớn, một bàn tay Dương Tuấn nắm vào cũng không hết.

Phá, tại sao lại có mấy cái suy nghĩ này.

Dương Tuấn trong lòng thầm nhỏ xuống một ngụm nước bọt, mà nữ tử trước mắt không ai khác là Mộ Thực Tử, nàng đôi mắt nhắm lại, nõ nụ cười rạng rỡ như hoa sen vừa nở, khiến người khác muốn nhìn ngắm nõ cười của nàng mỗi ngày.

- Xin lỗi công tử, Mộ Thực Tử tới muộn.

Mộ Thực Tử khẽ cúi người, duyên dáng nói xin lỗi với Dương Tuấn, nhưng trong lòng nàng lại nhộn nhào suy nghĩ, áp lực từ người nam nhân này đối với nàng vô cùng khổng lồ, nàng tu vi lại là Ngụy Tiên trung kì 6 tinh ngũ, nhưng trong lòng lại đáng lên suy nghĩ, mình chắc chắn đánh không lại người trước mắt này.

- Mộ tiểu thư, mời vào...

Lúc này Dương Tuấn mới phát giác là vẫn để Mộ Thực Tử đứng ở ngoài cửa, mà Mộ Thực Tử cũng không biết, cuối cùng vô như đợi Dương Tuấn mời vào, nhoeo miệng nõ một nõ cười tươi, bước vào trong, sau đó ngồi ở góc trái phòng một cái bàn đặt đàn ngồi xuống, bắt đầu gảy.

Âm thanh quả nhiên dần sâu vào lòng người ta, đem tinh thần đẩy lên chín tầng trời, phiêu phiêu sung sướng vô cùng.

Âm....

Đúng lúc này, cánh cửa phòng bật mở, là do bị một cước đạp ra, một nam tử bước vào trong, khuôn mặt vênh váo, quát.

- Cút hết cho Bão từ....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 56: Đủ chưa?

- Cút hết cho Bão từ....

Một nam tử về ngoài có chút tuần tú, nhưng lại là một dạng ăn chơi trác táng, mặt ngược lên tận trời, đứng ở cửa phòng quát lớn.

Keng....

Nam tử: Char Chí Long.

Cột Linh: 1500 nguyên.

Tu vi Ngụy Tiên trung kì 5 tinh tứ.

Mô tả: Nhị thiếu của Char già.

.....

- Là nhị thiếu sao? Tại sao không bình tĩnh ngồi xuống, nghe ta đàn một khúc?

Mộ Thực Tử khe khẽ cười, nhỏ nhẹ nói.

- Haha, Mộ tiểu thư, ta không muốn ở cùng lì rác rưởi...

Char Chí Long cười lớn, sau đó gần giọng nói, một tay chớp tới hướng Char Thiên Hùng, rõ ràng, giữa bọn họ có thù hân, hai tinh tử sau lưng hiện lên, phát ra ánh sáng lam nhạt, cánh tay chớp tới Char Thiên Hùng phát ra lam quang, lực lượng tăng lên gấp bội, muốn đá thương Char Thiên Hùng đang say ngủ.

- Có thể dừng....

Dương Tuấn tay phải chớp tới, hai tinh tử cũng hiện lên sau lưng, nhưng tốc độ của Dương Tuấn nhanh hơn hân, một cái chớp mắt đã đứng trước mặt Char Chí Long, bàn tay nắm chặt cổ tay Char Chí Long.

Rắc....

Một tiếng xương gãy vang lên, sắc mặt Char Chí Long trắng bệch, hân không ngờ có người dám đá thương mình, bốn tinh tử đồng loạt hiện lên, lực lượng tăng mạnh, Char Chí Long một chương vỡ ra, hướng đầu Dương Tuấn đánh tới, nhưng một bàn tay của Dương Tuấn lại chặn lại một chương đó của hân, sau lưng Dương Tuấn hiện tinh tử thứ 3.

Một chương toàn lực bị chặn lại, sóng khí mạnh mẽ cuộn lên trong căn phòng nhỏ này, hất bay mấy người Char Thiên Hùng, người này đụng chỗ này, người kia đập chỗ kia, đồng thanh rên lên một tiếng đau, cùng nhau tỉnh dậy.

- Ấy da, là tên nào say rượu đánh nhau à?

Char Thiên Hùng xoa xoa đầu đau nhức, tên này cũng vì say rượu nên mới quát lên như vậy, thân thể tiên nhân dễ bị đụng đau vậy sao?

- Há? Char Chí Long? Dương huynh?

Char Thiên Hùng nhìn trước mặt hai người đang giằng co, mà người yếu thế lại là ca ca kè của hân, Char Chí Long, tuy đều cùng một phụ thân sinh ra, nhưng mà cả hai không có ý xem người kia là huynh đệ.

- Haha, Char huynh tỉnh rồi sao? Lúc này có kẻ vào sửa lớn, ta đang giúp người rọ mồm hân lại.

Dương Tuấn cười lớn, tinh tử của hân tinh thuần hơn người bình thường rất nhiều, bởi vì hân lấy tiền nguyên thuần khiết từ Tiên Hồn, chứ không như người khác rút lấy tiền nguyên khí trong thiên địa tạp chất nên mà ra, mặc dù chỉ có 3 tinh tử, nhưng vẫn nghiền ép được Char Chí Long bốn tinh tử.

- Tiểu tử, người chờ đó....

Char Chí Long gầm lên, trên người phát ra hồng quang, sau đó ở trong hai bàn tay của Dương Tuấn bốc hơi trong hư không, như chưa từng có tồn tại vậy.

- Há? Hệ Thống, chuyện gì xảy ra?

Keng, đối phương dùng bảo mệnh phù, chuẩn bị cách kì chủ 200 dặm.

- Thì ra là vậy....

Dương Tuấn phải phải tay, quay lại cười nói với Char Thiên Hùng, sau đó mượn lời cáo từ, ý muốn tìm một quán trọ nghỉ ngơi, bắt ngờ Mộ Thực Tử từ này giờ im lặng lại lên tiếng, mời Dương Tuấn đến Mộ Dung Viên của nàng, chuẩn bị cho Dương Tuấn một cái trang viên nhỏ nhả, để hân tạm nghỉ.

Dương Tuấn trong lòng cũng nghĩ ngợi, nhưng cuối cùng chấp nhận lòng tốt của nàng, đến trang viên của nàng sắp xếp ở lại.

Dương Tuấn lại từ hệ thống mua thêm hai cái Tiên Hồn, tiếp tục luyện hoá, thiên địa lần nữa rung động, mà còn mãnh liệt hơn lúc trước rất nhiều, hai giờ sau, Dương Tuấn thu công lại đứng lên, sau lưng là 24 ngôi sao bốn cánh lấp lánh, hệ thống đã nhắc nhở, đây đã là đã cực hạn của hân, nếu lại tiếp tục hấp thu Tiên Hồn, có thể bạo thể mà chết.

Bây giờ, Dương Tuấn cần là thống cấp, giết một cái Ngụy Tiên hậu kì, hấp thu Tiên Hồn của hắn, mới có thể đột phá, không thể dựa vào Tiên Hồn từ cửa hàng.

- Tiểu tử bên trong kia, hôm trước đã thương chúng ta nhĩ thiếu, còn không lần ra đây.

Một giọng quát lớn của nam nhân vang vọng trước trang viên của Dương Tuấn, Dương Tuấn mỉm cười, có kẻ tự dẫn xác đến, hẳn cảm tạ còn không hết đây.

Dương Tuấn bước ra ngoài, ở ngoài đường lớn đang có đông đảo người đứng xem, hầu hết đều là Ngụy Tiên sơ, trung kì, duy có một nhóm khoảng 6 người, trong đó một người Dương Tuấn chú ý, là Char Chí Long, bốn người đứng sau lưng hắn có tu vi là Ngụy Tiên trung kì, nhưng mà người đàn ông đứng chân trước Char Chí Long, là Ngụy Tiên hậu kì 7 tinh ngà.

- Là hắn, Thượng Ngụy, đánh giết hắn cho ta.

Char Chí Long vừa nhìn thấy Dương Tuấn liền hướng người đàn ông kia quát lên.

- Con bà nó, tiểu tử kia lại chọc trúng Char nhĩ thiếu rồi.

- Ta nghe nói hắn là bé gầy tay của Char nhĩ thiếu.

- Xùy, ta nghe nói là có liên quan đến Mộ tiểu thư nhà.

- Hải, hồng nhan mìn tai họa a...

Trên đường lớn, từng người từng người nhỏ giọng bàn tán, xôn xa xôn xao, Char Chí Long nghe thấy được thì mặt tái đi, vì nữ nhân mà đánh không lại người ta, lại chạy về gọi người lớn đến, là nhục nhã cỡ nào, nhưng tên này bao nhiêu năm qua chẳng lẽ không gặp mấy chuyện như vậy sao? Mặt dày của ta không sợ.

- Thượng Ngụy, giết hắn.

- A Đồng, Lặc Kiệt, Hạo Lăng, Âm Dao, lên đánh hắn cho ta.

Thượng Ngụy hét lên với bốn người đứng phía sau lưng Char Chí Long, bốn người này đồng loạt xông lên, nắm tinh tứ sau lưng mỗi người hiện lên, đồng loạt bấm ra tiên thuật, huy mang đủ màu bay về phía Dương Tuấn.

Dương Tuấn sắc mặt ngưng trọng, cơ bắp căng cứng, miệng hít sâu một hơi, bàn tay từ từ nâng lên, trong mắt người vây quanh những tưởng hắn sẽ đánh ra cái gì ghê gớm tiên thuật, nhưng mà...

- Ho- à...

Dương Tuấn há lớn miệng, ngáp dài một tiếng, bàn tay nâng lên che ở miệng, một bộ trang nhĩ ngáp ngủ, khiến người đứng xem muốn thổ huyết, mẹ, tiên thuật đánh tới nơi, người buồn ngủ cái rắm à.

- Xong, tiểu tử này là đi chết.

- Hải, tuổi trẻ ngông cuồng.

Mắt thấy bốn tiên thuật ập đánh tới Dương Tuấn, người vây xem đồng loạt thò dài nói, người đứng gần hắn cũng là tránh ra xa xa, tiên thuật ba động là không thể gần.

- Chết....

Char Chí Long mắt đỏ ngầu, gầm lên.

Ầm....

Tiên thuật đánh lên người Dương Tuấn, một tiếng nổ lớn đinh tai nhức óc, bụi mù quấy lên trời, "Haha", Char Chí Long cười lớn, bụi mù chậm chậm tan đi, một bóng người vẫn đứng ở bên trong, Dương Tuấn, không chút hư hại đứng trong một hồ thũng, trên người trừ quần áo có chút tội tã, da thịt một vết xước cũng may mà không có.

- Cái, cái gì?

Char Chí Long, Thượng Ngụy, cùng những người khác đồng thanh nói lên, sau đó trong lòng dâng lên suy nghĩ, trên người kẻ này có bảo vật, mới có thể ở dưới tấn công của bốn cái Ngụy Tiên không một vết xước.

- Dù rồi chứ....

Dương Tuấn phui phui áo, nó một nụ cười tà mị, thân thể của hắn cứng rắn như tiên khí Ngụy Tiên cảnh, mấy cái Ngụy Tiên trung kì muốn đánh phá? Xì, mấy cái đỉnh phong còn có chút cơ hội.

Ầm....

Sáu vị tinh tứ hiện lên sau lưng Dương Tuấn, tiên nguyên lực hùng hậu chảy khắp cơ thể, không cần thần pháp, Dương Tuấn dùng lực lượng cơ thể vọt lên, nắm đầm nắm chặt, quyền kinh quần quanh, chớp mắt đã ở trước mặt một tên Ngụy Tiên trung kì, nắm đầm phóng to trong mắt tên kia, nhưng bởi vì tốc độ quá nhanh, hắn chỉ có thể đứng nhìn nắm đầm kia đâm tới.

Oanh...

Một tiếng nổ lớn gấp bội lần lúc này, bụi mù lần nữa cuốn lên, nhưng lần này, một cơn mưa máu rơi xuống mặt từng người, bụi đất tan đi, bên trong đó vẫn chỉ có một người, nắm tay của hắn vẫn còn nhỏ xuống máu tươi, mà dưới chân lại là một dòng huyết nhục bầy nhầy, dù biết chuyện gì xảy ra.

- Lại đến...

Dương Tuấn xoay người lại, nở nụ cười như ác ma trong mắt người khác, hướng Thượng Ngụy mà nói.

- Cản trở....

Thượng Ngụy rống lớn, mặc dù tên này có thể một quyền đánh chết Ngụy Tiên 5 tinh tứ thì sao, hắn là Ngụy Tiên 5 tinh ngũ, nghiêng ép bất cứ Ngụy Tiên hậu kì nào, không lẽ tên tiểu tử trước mặt này là người mới đột phá cực hạn thiên địa lúc này sao? Đùng đũa, làm sao có thể trùng hợp như vậy được.

- Đến....

Sau lưng Dương Tuấn trời nổi lên 8 tinh tứ, người vây quanh hít vào một ngụm khí lạnh, 8 tinh tứ nhà, là cực hạn của Ngụy Tiên trung kì, người trước mặt này từ đâu nhỏ ra vậy.

- Haha, tiểu tử, 8 tinh tứ thì sao? Vẫn là chưa đủ.

Thượng Ngụy cười ha hả, muốn đánh xuyên hàng rào cảnh giới giữa Ngụy Tiên trung kì và hậu kì với 8 vị tinh tứ là không đủ.

- Không đủ, vậy người nói bao nhiêu thì đủ?

Dương Tuấn hai tay khoanh trước ngực, hỏi lại.

- Hà hà, tiểu tử ngốc, muốn đánh một trận với ta thì chỉ ít phải có mười tinh tứ.

Thượng Ngụy cười hí hửng, giống như trước mặt là một tên hề đang pha trò vậy.

- Được....

Dương Tuấn gật gù đầu nói, trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người ở đây, sau lưng hắn trời nổi lên thêm hai ngôi sao bốn cánh.

- Thế nào? Dù giết người rồi chứ?

Dương Tuấn nở nụ cười tà ác, hai nắm đầm đụng vào nhau, trên người hắn thần pháp huy tiên thuật gì cũng không có, chỉ có thể dựa vào lực lượng cơ thể cùng tiên nguyên lực từ Tiên Tinh phát ra mà đánh, ài, thật nhớ ngày xưa à.

- Người, người, người vẫn là chưa có đủ, trừ khi người có 12 tinh tứ, nếu không, ta, ta một tay cũng có thể trấn áp người.

Thượng Ngụy ngực đau đớn, con bà nó, Dã Hối Thành này từ khi nào nhỏ ra một cái yêu nghiệt như vậy, thập tinh tứ à, Thượng Ngụy khóc không ra nước mắt, chỉ biết dùng lời kéo dài mạng sống.

- Thượng Ngụy, sao còn chưa giết hắn?

Char Chí Long quát lớn, nhưng mà miệng hắn bỗng nhiên mở lớn, mà những người khác cũng là như vậy, trước mặt họ là một mìn cực kì khó tin, sau lưng tên kia, thật, thật có 12 tinh tứ.

- Con bà nó, thật có 12 Tiên Tinh Tứ.

- Ta thiên, yêu nghiệt ở đâu vậy?

- Ai da, lần này Char Chí Long thật là mất mìn đi chọc cự long à.

Người đứng xem bật lên mấy câu mừng tặc, sau đó một mảnh xôn xao chỉ trỏ, Char Chí Long mặt từ đỏ thành xanh, xanh lại thành trắng, hắn không thể tin được kẻ này lại yêu nghiệt như vậy, mà người khổ nhất chính là Thượng Ngụy, hắn bây giờ ước gì mình có thần đi phi, chạy thật xa chỗ này à.

- Thế nào? Chịu chết hay chưa?

Dương Tuấn lần nữa hỏi, trên miệng treo một nụ cười tà mị, người khác nhìn vào như là ác ma, hai quyền đụng nhau, sóng khí quét qua bốn phương tám hướng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Tiên trận sư - vây khốn

Thượng Ngự khuôn mặt trắng bệch, kẻ trước mặt vậy mà yêu nghiệt giống như Char đại thiếu nhà hân, 12 tinh tú, thiên tài đánh đồng với Tà Tôn nhất mạch ngày xưa, nhưng mà đó chỉ là khởi đầu, sau này hẳn có như Tà Tôn một đường hát vang hay không thì không ai biết.

- Người, người là nhất mạch Tà Tôn?

Thượng Ngự tay chân run rẩy, lùi về sau mấy bước, bất cẩn đụng ngã luôn Char Chí Long sau lưng.

- Tà Tôn nhất mạch? Không liên quan.

Dương Tuấn lập tức lắc đầu, nói, công năng nhất kích sát tất đã sẵn sàng, chỉ cần tiến lên, Thượng Ngự chắc chắn chết.

- Không phải? Vậy người là tộc nhân Tiên Vực bậc cao?

Thượng Ngự lập tức hỏi tiếp.

- Người chết, bớt hỏi nhiều...

Và...

Dương Tuấn hết kiên nhẫn, chân dặm mạnh, tiên nguyên lực từ tiên tinh giải khai, tốc độ nhanh vô cùng, Dương Tuấn nắm đầm nắm chặt, gĩa tri thêm nhất kích sát tất, đầm tới Thượng Ngự đang ngầy ngẩn.

- Không.....

Thượng Ngự cảm giác được sự nguy hiểm tới cùng, mồ hôi lạnh chảy như mưa, chỉ biết nhìn nắm đầm kia phóng to trong mắt.

Àm...

Khí kinh mạch mẽ quét qua, bụi trên mặt đất lần nữa bị cuốn lên, máu tươi bắn ra như mưa, đầm đông vấy xem không còn lối nào để nói từ này giờ, miệng mở lớn đủ nhét vào một cái nắm tay con nít.

Bởi vì bọn họ quá mức kinh ngạc cũng sợ hãi, ai trong đời không tự nhận mình là thiên kiều, nhưng đứng trước mặt người này lại như đá ở ven đường không đáng nhắc tới, lời nói ngệch ở cổ, chỉ biết há hốc miệng nhìn.

Keng, chúc mừng kí chủ nhận được 1 Tiên Hồn Ngự Tiên hậu kì

Keng, nhận được 40 vạn bá điểm

Hai âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng có quá quan tâm đến nó, mà bàn tay thấm đầm máu tươi đang nắm lấy cổ Char Chí Long, kẻ muốn tìm hân phiền phức, nên chết đi cho đỡ phiền toái về sau.

- Người, buông, ta, ra, đại, ca, của ta, sẽ, không tha cho người.

Char Chí Long cổ họng bị bóp đến khản giọng, găng từng tiếng nói.

- Char già người ta cũng không sợ....

Dương Tuấn lạnh lùng nói một câu, nắm tay hai dùng sức bóp lại, đầu Char Chí Long liền nổ tung, nhưng một giọt máu cũng không dính lên người Dương Tuấn.

- Thôi xong, hân giết Char nhị thiếu rồi...

- CMN, Char Nam Phong sẽ không tha cho hân rồi

- Khiêu chiến Char già, đây là muốn tìm chết, Char già có Bao tổ Thiên Tiên cảnh à....

Dương Tuấn bỏ đi, quay về gian viện của mình, lấy ra Tiên Hồn của Thượng Ngự ra luyện hoá, bỏ mệc mấy lời nói của đám người kia.

Hai giờ sau, 24 ngôi sao sau lưng Dương Tuấn trôi nổi lên, hai ngôi sao hợp vào nhau, tạo ra một ngôi sao năm cánh lấp lánh mới, 1 ngôi, 2 ngôi, 3 ngôi, 5 ngôi, 8 ngôi, 12 ngôi sao năm cánh, nhưng mà đó vẫn chưa có dừng lại, mà vì tinh ngũ thái 13, 14 trôi nổi lên, đây là cực hạn của Tiên Hồn Thượng Ngự, không phải cực hạn của Dương Tuấn.

- Haiz, có chút không đủ nhét kẻ rằng

Dương Tuấn thở dài, có chút xúc động muốn lấy hết bá điểm mua Tiên Hồn luyện hoá, nhưng hệ thống lại là năng gĩa lên kinh khủng, một viên Ngự Tiên đỉnh đến 300 vạn bá điểm

Cộc..... Cộc.....

Bỗng nhiên cửa phòng của Dương Tuấn bị ai đó gõ lên mấy tiếng, Dương Tuấn cảm giác được một luồng khí tức quen thuộc, chủ nhân của nơi này, Mộ Thục Tử đến rồi.

- Dương huynh, huynh đây là làm ra việc lớn, ta khuyên người nên đến Bắc Hội Thành tham gia Phong Vân Tế Hội, tránh đụng độ Bao tổ Char già.

Mộ Thục Tử ánh mắt cùng giọng nói lo lắng, đối với Dương Tuấn khuyên mấy tiếng.

- Haha, ý tốt của Mộ tiểu thư ta nhận, nhưng Dương Tuấn việc ta làm, còn phải sợ người lớn đến đánh sao?

Dương Tuấn cười lớn, nói.

- Dương huynh, ta biết lai lịch của huynh, vừa phải thăng không lâu, không phải tộc nhân Tiên Vực bậc cao, Bao tổ Char già là Thiên Tiên cảnh, mà đại thiếu Char già Char Nam Phong là Nhân Tiên hậu 6 bán nguyệt luân, Dương huynh không phải là đối thủ.

Mộ Thục Tử nghiêm mặt nói, Dương Tuấn hơi bất ngờ, nhưng một nữ nhân ở đây bán nghệ, lại có nhiều gia viên như vậy, thế lực phái sau cũng không phải bình thường.

- Ta lại nói lần nữa, ta không có sợ ai cả, thỉnh Mộ tiểu thư quay về.

Dương Tuấn cũng hạ giọng xuống, trầm giọng nói.

- Vậy, ta xin cáo từ....

Mộ Thục Tử cuối cùng cũng chỉ đành rời đi, Dương Tuấn là người nào, từng ngang dọc khắp thiên hạ tu tiên giới, há có thể sợ mấy Bao đầu gần đất xa trời, núp trong bóng tối bề quan, giữ lại sinh mạng đó sao? Không bao giờ.

Đến một cái, giết một cái, đến một đoàn, ra tay toàn diệt.

.....

Quả nhiên, ngày hôm sau, Dương Tuấn đang bế quan tìm hiểu đại đạo, thì hai luồng khí tức mạnh mẽ ập đến, gian viện Dương Tuấn bị thổi bay, Dương Tuấn đứng yên dưới đất, ánh mắt chăm chú nhìn hai người đang phiêu phù trên không trung, một là Nhân Tiên hậu kì cùng một Nhân Tiên đỉnh phong.

Một là Char Nam Phong, một là Char Lân, nhị Bao tổ Char già, Bao già này xuất quan là vì muốn ở trong Nam Hội Thành này, danh chấn Char già là không thể phạm, kẻ phạm vào, cái kết là phải chết.

- Tiểu tử cuồng đó, còn không lìn ra đây.

Char Lân trầm giọng nói, mặc dù âm thanh tuy nhỏ, nhưng nó lại vang vọng trong lòng từng người, mà người trong Dữ Hội Thành hôm qua vấy xem Char Chí Long bị giết thì cũng chạy đến xem náo nhiệt, khiến tất cả người trong thành đều tò mò chạy đến.

- Ta thiên, Char nhị Bao tổ xuất quan?

- Con bà nó, tiểu tử nào gan to bằng trời, dám chọc ố kiến lưà như Char già?

- Xùy, hân giết Char nhị thiếu, để Char đại thiếu nổi giận, phỏng chừng lần này Char đại thiếu muốn giết cả nhà tiểu tử này.

Âm thanh xì xào của đám người xem náo nhiệt vang lên, mà Dương Tuấn thì như không có gì xảy ra, bình thản nằm dưới đất, gĩa gĩa móng, một mặt không quan tâm tới việc đang xảy ra, nói.

- Lão bất tử, gào người mẹ cái gì gào à? Có gọi thì lên đánh ta.

- Tiểu tử cuồng ngôn....

Char Lân tức giận, tiên nguyên lực bùng nổ, tay cách không vỗ ra một chương về phía Dương Tuấn đang nằm, là Nhân Tiên đỉnh phong 9 toàn nguyệt luân, một chương rầy đủ giết một Nhân Tiên 6 bán nguyệt luân, chả lẽ không giết nổi một cái Ngự Tiên 12 tinh tú?

- Xùy, Bao già, không cần khoa trương như vậy.

Dương Tuấn nhẹ nhàng phất tay, một luồng tiên nguyên lực quét lên cự chương, mà Char Lân thì ánh mắt kinh thường, cười ha hả nói - " Haha, tiểu bối vô trí". Nhưng Bao ta lập tức trợn tròn mắt, cự chương vỗ ra lập tức tan vỡ thành mây khói, như chưa có từng xuất hiện vậy.

- À.....

Một đám tu sĩ đứng xem há hốc miệng, mà Char Lân cũng vẻ mặt cương cứng, con bà nó, chuyện gì xảy ra, rõ ràng một chương của mình đánh tới, lại bị người ta một cái phất tay đánh tan, mà lại là một cái tiểu bối Ngự Tiên cảnh, còn Dương Tuấn, tên này không có phóng thích tiên nguyên lực, mà là tinh thần lực, tinh thần lực xâm nhập vào một chương kia, xoá bỏ liên kết của tiên nguyên lực với nhau, khiến tiên nguyên lực phân rã, nhưng mà tiểu hao cũng không phải là nhỏ, tương tự như ấn ký tinh thần trên Tiên Khí, chỉ cần xoá đi, nó là vật vô chủ, nên tiên nguyên lực mà không có chứa tinh thần lực, không khác gì tiên nguyên khí trong thiên địa, không chứa sát thương.

- Lão già, xuống đây đánh ta à.

Dương Tuấn ngược mặt, vênh vào nói, tiên nguyên lực tập trung ở tay phải, tay trái ngoắc ngón tay phả Char Lân, Char Lân mặt đỏ lên, bị trắng trợn khiêu khích như vậy, hỏi sau hẳn không tức giận?

- Nhị tổ Bao, để huyền tôn trừng trị hân.

Char Nam Phong đứng một bên từ nãy đến giờ lên tiếng nói, sát ý hừng hực, thần đề độ của hân bị người giết, không những đánh lên hân, mà còn khiêu khích uy nghiêm của Char già mà hân luôn tự hào.

- Khai ra người danh tính, ta cho người ân huệ không làm quý vô danh dưới kiểm của ta.

Char Nam Phong xuất ra một chuỗi tiền kiểm, hàn quang xồng phá bốn phía, uy dũng vô song, thả ra một cầu vồng lạnh vừa nóng.

Cường.....

Một chữ xuất hiện trong đầu từng người ở đây, chỉ xuất ra tiền khi thời đã khẳng định đối thủ phải chết, mà cũng đúng, một Nhân Tiền đánh Ngay Tiền, cường thì thế nào, người có thực lực thì người có thể làm được bất cứ chuyện gì.

- Rắc ở đâu thôi như vậy? Là ai? Là tên nào thì?

Dương Tuấn mắt nhìn trái, mắt nhìn phải, miệng là lớn như kẻ điên, Char Nam Phong mặt líc trắng líc xanh, mà những người khác thì trong lòng thầm cười lớn, kẻ cuồng ngôn lại gặp tên thô ngôn đáp trả, đúng là kịch hay.

- Muốn chết....

Char Nam Phong giận dữ quát, tiền kiểm bắn ra vô tận hào quang rực rỡ, sau đó là từng đường kiếm khí phò thiên cái địa bắn ra, như từng đầu cự long lao về phía Dương Tuấn, mà Dương Tuấn cũng không có coi thường mấy đường kiếm khí này, lập tức vận chuyển hết thủy lực lượng từ tinh ngải, tốc độ tăng lên đến cực hạn, như quý mị thoát khỏi từng đường kiếm khí kia, nhưng vẫn bị trúng một chút tiền lực hay hoại trên thân thể.

- Hừ, vùng vẫy gầy chết....

Nhân Tiền cảnh, tinh tú chuyển vào trong đàn điện, ngưng tụ ra vầng trắng, hay nguyệt luân, sơ kì cần 4 trắng khuyết, trung kì cần 4 bán nguyệt, hậu kì cần 8 bán nguyệt mà đỉnh phong cần 6 toàn nguyệt luân, Nam Phong hừ lạnh, 6 vầng bán nguyệt hiện lên sau lưng, tiền nguyên lực bùng nổ, kiếm khí càng thêm lăng lệ, uy lực càng thêm khủng bố đánh tới Dương Tuấn.

- Không ổn, tiền nguyên lực ta đánh không lại hắn.

Dương Tuấn chặt vật tránh né, tiền nguyên lực tiêu hao cực kì lớn, mà cứ né tránh thì Dương Tuấn sẽ hao cạn tiền nguyên lực, đến lúc đó như cá nằm trên thớt, mặc cho người ta làm thế.

Keng, đo lường tình trạng kì chi đang ở trong nguy hiểm, đề nghị nghề nghiệp Siêu Cấp Tiền Trận Sư, giá bán 5000 vạn bá điểm, bá điểm hiện có: 1200 vạn.

[Siêu Cấp Tiền Trận Sư]: Tiền Trận Sư siêu cấp, dùng thiên địa tự nhiên cùng tiền khí thiên địa lập lên trận pháp tiền cấp, tốc độ nhanh gấp bội lần Tiền Trận Sư bình thường, tùy theo địa thế mà bố trí trận pháp khác nhau.

Trận pháp đề nghị hiện tại: Tiền cấp 1, Tam Trụ Tru Thiên trận, tiền trận trấn áp tu sĩ có cảnh giới cao hơn kì chi, qua một thời gian sẽ từ từ bào mòn cảnh giới, đến khi còn lại tu vi Ngay Tiền mới dừng lại.

.....

- Xùy, đồ tồi, nhưng quái đất đi...

Dương Tuấn đang chặt vật tránh né thì "xùy" một tiếng rõ to, khiến người xung quanh tường hấn đang khinh thường Char Nam Phong, mà Char Nam Phong đi nhien cũng mất mặt không kém, rõ ràng nghiền ép tu vi với đối phương, dùng một thành lực lượng cũng đủ nghiền ép, nhưng Char Nam Phong đã dùng đến hai thành, vẫn chưa đủ giết tên chết tiệt trước mắt, mà Dương Tuấn thì không có chú ý, chỉ đang thương lượng cùng hệ thống.

- Hãy già, hệ thống đại gia, có thể hay không cho ta giảm một nửa giá?

Keng, hệ thống buồn bán chân thật, không muốn làm những đoạn kinh tế.

- Con em người, ta còn tiền sao? 5000 vạn, ta có đủ sao?

Keng, hệ thống không có em, nhưng hệ thống có thể cho kì chi vay mượn, nhưng sẽ tính lãi.

- Được, cho ta vay 10 tỉ bá điểm.

Keng, hệ thống hiện tại chỉ cho kì chi vay 5000 vạn.

- Con em người...

Keng, hệ thống không có em..

Dương Tuấn lòng sùng sục lửa giận, cuối cùng đành vay 5000 vạn bá điểm từ hệ thống, nhưng Dương Tuấn lập tức thổ huyết, mẹ, lãi gấp đôi trong một tháng, không trả? Hệ thống cho người đến đòi, nhưng mà cảnh Dương Tuấn thổ huyết khiến Char Nam Phong đắc ý, cười lớn, nói.

- Haha, tiểu tử đáng chết, chống lại Char gia, một đường phải chết.

- Thật sao?

Dương Tuấn nỏ một nụ cười kì dị, hai tay bắt ấn pháp, tiền khí xung quanh cuộn cuộn, hoá thành một cái lồng cực lớn, chụp xuống ba người Dương Tuấn, Char Nam Phong cùng Char Lân, ba cột trụ sáng bắn lên trời, đóng chặt cả ba vào trận pháp này.

- Tam, Tam Trụ Tru Thiên Trận?

- Con bà nó, là Tiền Trận cấp Địa Tiên?

- Xì, không ngờ tên tiểu tử kia là Tiền Trận Sư, mười vạn năm có một à.

- Chà ừ, Char Nam Phong cùng Nhị tổ Char gia, lần này phải xong?

Người vây quanh bắt đầu xì xào bàn tán, có người kinh sợ, có người lo lắng, trong đó có mấy đề từ Char gia xem nào nhiệt bắt đầu rực rực, gửi một báo về Char gia, đề Char gia đại lao tổ đến viện cứu.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Pháp Tắc Dung Hợp

Tiền Trận Sư, Chủ Khí Sư, Dược Đan Sư, là ba nghề nghiệp cao quý nhất Tiên Giới, cho dù họ tu vi có yếu kém thế nào thì vẫn được những cường giả khác đặt lên ngang hàng, kéo về trong tiền tri, tiền gia, bởi vậy họ là những thiên tài không phải muốn gặp là được.

Mà Tiền Trận Sư là trạm vạn năm mới xuất ra một cái thiên tài tiền trận, được chia làm Địa Trận Sư, chuyên dựng lên Địa cấp Tiền Trận, ứng giết cường giả dưới Đại Tiên, chia làm ba chức, Hạ, Trung, Thượng chức.

Thiên Trận Sư, chuyên dựng lên Thiên cấp Tiền Trận, ứng giết cường giả dưới Đại La Minh Tiên, am hiểu cấm chế sơ cấp, cũng chia làm tam chức.

Bên trên nữa là Tiền Trận Vương, Tiền Trận Hoàng, Tiền Trận Đế, Trận Tôn và Trận Thánh.

Mà Chủ Khí Sư là nghề nghiệp dùng huyền tiên thiết, tinh thiết được khai thác từ Huyền Tiên mỏ ở trong các đại lục tàn phá trôi nổi trong tinh không vô tận, chia làm Huyền Khí Sư, Hoàng Khí Sư, Khí Vương, Khí Hoàng, Khí Đế, Khí Tôn cùng Khí Thánh, rèn đúc ra Bảo Khí hoặc Cẩm Khí, là hai nhánh bên trong Tiên Khí, Bảo Khí dùng tiền nguyên lực thức đục, có thể bao phủ uy lực gấp trăm gấp ngàn lần tu vi hiện tại, chia làm phòng ngự cùng công kích Bảo Khí, phòng ngự Bảo Khí cũng có hai kiểu, là chủ động và bị động phòng ngự, mà Cẩm Khí, là bảo khí cao cấp hơn hẳn, nhưng chỉ sử dụng được với số lần có hạn, nhưng uy lực thì có thể nói là "vượt cấp miêu sát" như chuyện chỉ đập một con kiến hồi vậy.

Còn Dược Đan Sư, bọn họ được chia làm Minh Dược Sư, Tinh Dược Sư, Dược Vương, Dược Hoàng, Dược Đế, Dược Tôn, Dược Thánh.

.....

Bên trong Tam Trụ Tru Thiên Trận...

Nơi này bây giờ là một mảnh thiên địa xanh tươi, đều là do đại trận huyền hóa mà thành, hoàn toàn là ảo giác, nhưng mà lại thật thật giả giả, khó mà phân biệt được, Char Nam Phong cùng Char Lân đứng cùng một chỗ, mà Dương Tuấn thì đang ở trong trận nhân, từ từ đợi tu vi bọn họ trôi đi.

Char Nam Phong cùng Char Lân sắc mặt âm trầm, bọn họ cảm giác được cấp bậc của trận pháp, Địa Tiên Trận, nhưng mà là Hạ chức Tiền Trận, mặc dù là vậy, bọn họ cũng cảm nhận được uy hiếp của từ vọng đang tuôn trào, tu vi đang dần trôi đi.

Mà ở chỗ trận nhân, Dương Tuấn ngồi xếp bằng dưới đất, nhân nhả nghiên cứu nghề nghiệp Tiền Trận Sư này, chỉ là Địa Tiên Sư Thượng chức, càng lên cao, phải tốn bá điểm để mua sắm mới có, nhưng mà đối phó với Đại Tiên trở xuống là đủ dùng.

Không tới nửa canh giờ bên trong trận pháp, hai người Char Nam Phong, Char Lân sẽ tự giảm tu vi, ngang bằng Ngay Tiên hậu kì với Dương Tuấn, nhưng mà chỗ lợi có thì chỗ bất lợi cũng có, đó chính là khi kích sát, chi tinh tu vi hiện tại của đối phương, cho nên dù Dương Tuấn có giết Tiền Vương, Trận Tôn các loại trong trận pháp bỏ món tu vi như thế này, thì không được tính là vượt cấp miêu sát, trừ khi là Dương Tuấn dựng lên Sát Trận, đồ sát hết thảy.

- Nhị tổ, trận pháp này, ngài có thể phá hay không?

Char Nam Phong quay sang hỏi Char Lân, hần mặc dù được gọi là thiên tài, nhưng đối với trận đạo là không có một chút hiểu biết, mà Char Lân sắc mặt cũng trầm xuống, bảo mặc dù có tiếp xúc với nhiều cấm chế, nhưng cũng không có thành thạo, mà trận pháp lại là cao cấp hơn hẳn, bên trong có chứa pháp tắc, huyền diệu vô cùng, trừ khi có Phái Trận Thoa, nếu không, vô phương phá giải.

Keng, Lực Lượng Pháp Tắc đạt 99 đạo đầy chuyên, tiến hành dung hợp...

Keng, Sinh Mệnh Pháp Tắc đạt 99 đạo đầy chuyên, tiến hành dung hợp...

Keng, Di Hành Pháp Tắc đạt 99 đạo đầy chuyên, tiến hành dung hợp...

Liên tục ba âm thanh thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, ba loại pháp tắc tức trước Dương Tuấn dung hợp đã đạt 99 đạo, đối với Dương Tuấn rất có ích khi ở phạm giới, tốc độ, công kích, chữa trị vô cùng mạnh mẽ, mà khi phi thăng đến Tiên giới này, Dương Tuấn hầu như quên mất chúng.

Keng, Lực Lượng Pháp Tắc dung hợp thành công, tạo ra Lực Lượng Chí Túc.

Keng, Sinh Mệnh Pháp Tắc dung hợp thành công, tạo ra Sinh Mệnh Chí Tâm.

Keng, Di Hành Pháp Tắc dung hợp thành công, tạo ra Di Hành Chí Bộ.

[Lực Lượng Chí Thủ]: lấy toàn bộ Lực Lượng Pháp Tắc hoá thành cự thủ, bộc phát ra lực lượng kinh khủng, càng nhiều pháp tắc đầy chuyên, lực lượng bộc phát càng kinh khủng.

[Sinh Mệnh Chí Tâm]: toàn bộ Sinh Mệnh Pháp Tắc dung hợp vào tâm, tạo thành bảo hộ sinh mệnh cực mạnh, chứa trị mọi vết thương, có thể ở trong tình huống cứu tử nhất sinh bạo đầy chuyên, bộc phát sinh mệnh lực cực kì cường đại.

[Di Hành Chí Bộ]: mỗi bước chân không cần nguyên lí, cộng minh thiên địa, bước ra một bước có thể như một bộ thần pháp nghịch thiên, không cần tiêu hao tiên nguyên lực vẫn có như thần đi.

.....

- Còn có dung hợp? Chỉ cần đạt cực hạn 99 đạo liền có thể dung hợp?

Dương Tuấn thoáng váng, mẹ, biết trước như thế dung hợp nhiều loại pháp tắc vào Ma Thân, bây giờ có phải là phát tài lớn rồi không, đau lòng a.

Keng, cực hạn không phải 99, mà là 9 vạn 9 ngàn 9 trăm 99 đạo, mỗi một mốc sẽ tạo ra một lần biến hoá khác nhau, kì chủ Ma Thân cũng chỉ có thể dung hợp 4 loại pháp tắc mà thôi.

Giọng nói băng lãnh của hệ thống đáp lại Dương Tuấn, lần cũng gật đầu ra vẻ hiểu biết, cuối cùng muốn thử dùng 3 loại biến hoá mới của pháp tắc, mà đối tượng, đã có sẵn rồi.

.....

Thời gian khoảng một chén trà trôi qua, tu vi Char Nam Phong cùng Char Lân tuột xuống còn Nhân Tiên trung kì cùng hậu kì, bọn họ khuôn mặt nhợt nhạt, trong lòng là một cơn giận cùng hồi hận đáng trào, ai ngờ tiêu tử kia lại là Tiên Trận Sư kia chứ.

Và...

Bỗng nhiên không khí ở phía xa vận vạo, Char Nam Phong cùng Char Lân mặt đổi sắc, mẹ nó chuyện gì xảy ra, ào trận cũng không có làm không khí vận vạo như vậy được, nên biết đây là Tiên Giới, pháp tắc thiên địa là vô cùng cường đại, thiên địa vận vạo như vậy là không thể nào xuất hiện.

Một thân ảnh xuất hiện trước mặt hai người, tóc tai rối rắm, y phục lệch lệch, giống như một thiếu nữ vùng ra khỏi một đại hán muốn gian thông với mình, bộ dáng khó mà liên tưởng với dị tượng lúc này.

- Là tiêu tử nhà người...

Char Nam Phong nhận ra Dương Tuấn, nhưng mà ở trong trận pháp này, ngoài Char Lân ra, chỉ còn lại Dương Tuấn là trận chủ mà thôi, nhận thức cũng có chút chậm trễ, có lẽ là vì bất ngờ.

Mà Dương Tuấn bộ dạng chật vật như vậy, là bởi vì ngu ngốc bất hết tốc lực của Di Hành Chí Bộ, như rơi vào trong thông đạo hư không, mặc cho lực lượng cuồng bạo bên trong gây xước, bởi vì chưa thích ứng được, Dương Tuấn mới ra nông nổi như vậy, cũng may mắn, khoảng cách không xa lắm, nếu không, Dương Tuấn không có bộ dạng "hệ nháng" như thế này đâu.

- Hừ, tiêu tử gan to bằng trời, dám vậy khốn ta ở đây, nhưng đầu óc người cũng thật ngu ngốc, tu vi bọn ta vẫn còn toàn thịnh.

Char Lân hừ một tiếng nói, nhưng trong lòng cũng lo lắng không thôi, rốt cực dị tượng lúc này là như thế nào, tiêu tử trước mặt thật thế nào làm ra, khiến Char Lân muốn hạ thủ cũng e ngại mấy phần.

- Ai da, là gan của ta không có lớn bằng trời như vậy, đối với ta, nó không lớn không nhỏ, đủ dùng thôi.

Dương Tuấn lập tức trả lời, nhưng mà Char Nam Phong im lặng xuất ra một thanh kiếm, kiếm khí lừng lẹ đâm về phía Dương Tuấn, tốc độ vô cùng nhanh, ngay cả Dương Tuấn cũng không kịp phản ứng, chỉ kịp lùi về sau một bước, nhưng cũng đã muộn.

Phốc...

Mũi kiếm đâm vào ngực Dương Tuấn, một vết máu tươi bắn lên, mũi kiếm chỉ tiến vào khoảng 2 phân không thể tiến thêm, vì Dương Tuấn đã cách chỗ vừa đứng lúc này 10 trượng, trên ngực có một lỗ thủng, máu tươi nhỏ giọt xuống đất, nhưng mà kì dị là, vết thương đang khép lại với tốc độ mà mắt thường cũng nhìn thấy rõ nhanh cỡ nào.

- Cái gì? Vết thương tại sao mau lành như vậy?

Char Nam Phong vừa định đắc ý đã hoảng sợ thốt lên, nên biết, mọi vết thương cho dù là do Bào Khí hay Cẩm Khí gây ra, sẽ chứa tiên nguyên dị chủng, nếu không bài trừ, vết thương đó sẽ không lành, có thể khiến dù là Tiên Vương cũng phải thất khiếu mà chết.

Năng lực chữa trị của Sinh Mệnh chí Tâm phát huy, vết thương của Dương Tuấn dù nặng hơn gấp chục, trăm lần như vậy cũng sẽ lập tức khôi phục, tiên nguyên lực dị chủng lập tức bị tinh thần lực của Dương Tuấn thanh trừ.

- Khà khà, thật là mệnh mẽ lực chữa trị mà, đánh một cái...

Dương Tuấn cười tiện tiện, cánh tay phải nắm lên, không gian xung quanh rung động mãnh liệt, trong hư không bỗng nhiên chui ra từng sợi từng sợi xích màu hoàng kim, nói là sợi xích, nhưng thực ra là từng sợi dây chuyên, nhưng hình thức quá lớn, liên tưởng đến từng sợi xích mà thôi, từng sợi dây chuyên không lồ quấn lại thành một, biến thành một cánh tay khổng lồ, tẩn ra hung uy kinh thiên, khí tức pháp tắc nghẹt thở.

- Đây, đây là tiên pháp gì? Tại sao khủng bố như vậy?

Char Nam Phong cùng Char Lân đầy mặt sợ hãi, cũng đồng thời, có ai thấy được một cánh tay khổng lồ, hoàn toàn là pháp tắc hình thành khủng bố như vậy, cho dù là Tiên Vương rơi xuống, cũng phải kinh ngạc nữa là.

- Chết...

Dương Tuấn gầm lên, tay phải cũng vô xuống một chương, cự chương pháp tắc hoàng kim kia cũng đập xuống chỗ hai người Char Nam Phong cùng Char Lân, bọn họ mặt trắng nhợt, uy áp đè xuống khiến thần thể động đậy cũng không được một ly, chỉ biết tro mắt nhìn cự thủ đập xuống, bọn họ hồi hận vô cùng, đáng lẽ phải điều tra lí lịch của tiêu tử này trước, mới đến tìm hấn lấy mạng, nhưng mà, thế gian làm gì có thuốc hồi hận.

Ầm....

Pháp trận rung động mãnh liệt, khí kinh can quét bắn ra bốn phía, ngay cả Dương Tuấn đứng cách đó 10 trượng cũng bị thổi bay ra bên ngoài 500 trượng, vị trí cự thủ đập xuống, là một cái hố sâu hình bàn tay cực lớn, dài rộng hơn 50 trượng, bên dưới là hai đồng huyết nhục bầy nhầy không rõ nhân dạng.

Keng, kích sát Nhân Tiên trung kì, nhận 500 vạn bá điểm, 1 Tiên Hồn đồng cấp.

Keng, kích sát Nhân Tiên hậu kì, nhận 650 vạn bá điểm, 1 Tiên Hồn đồng cấp.

.....

- Ahaa....

Dương Tuấn ngửa đầu cười lớn, Lực Lượng Chí Thủ này quá cường đại, Dương Tuấn còn không dùng đến nhất kích tất sát, một hơi đã miểu sát hai cái Nhân Tiên, hồi hấn làm sao không vui کیا chứ.

Ừng... Ừng...

Mà sau khi hai người Char Nam Phong bị giết, đại trận cũng từ từ bị hoá giải, lộ ra khuôn viên nhỏ mà Dương Tuấn ở tạm, cũng đông đảo tu sĩ vây xem, bọn họ mắt ngó đông ngó tây, nhưng vẫn không tìm thấy hai thân ảnh của Char Nam Phong và Char Lân.

- Char thiếu cùng Char nhị tổ đâu?

- Con mẹ nó, chẳng lẽ bị tiêu tử kia giết, giết rồi?

- Char già lần này, phải sụp đổ rồi...

Từng âm thanh xì xào bàn tán vang lên, mấy đệ tử Char già sắc mặt đại biến, Char già chỉ viện vẫn chưa tới, mà thời gian mới trôi qua bao lâu, chưa tới một cái thời thần à, tại sao Char đại thiếu cùng Char nhị tổ lại bị sát hại کیا chứ, không thể tin được.

- Nhị đệ.... Súc sinh nào dám giết đệ đệ của ta...

Một tiếng gầm rú kinh thiên động địa, phương xa có một đạo nhân ảnh bay tới, là một lão nhân, tóc bạc phấp phới, mặc trên người một bộ lực y, khí tức cuồng bạo oanh tạc khắp nơi, không cần nhìn cũng biết, đó là lão tổ Char gia, Char Định Quân, Thiên Tiên sơ kì nhục thân, mà đệ đệ của hắn, dĩ nhiên là Char Lân rồi.

- Haha, lại tới một con chuột bạch...

Dương Tuấn ngửa mặt cười lớn, tiên nguyên lực bùng nổ, tinh thần lại phấn chấn hẳn lên, chiến ý sôi trào, khí kinh lan rộng, cuốn lên từng cơn bão bụi, đám tu sĩ xung quanh kinh sợ lùi về hơn trăm dặm, đợi một lát Char Định Quân ra tay, bọn họ đứng gần Dương Tuấn tức bị kinh khí xé thành trăm ngàn mảnh nát.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Chiến thần điện người tối

Oanh....

Khí tức cuồng bạo của Char Định Quân phóng thẳng lên trời, mấy vầng mặt trời trắng trời nổi ra, thấp sáng một vùng tinh không tối tăm, ở Bắc Hới Thánh này, Thiên Tiên cảnh là cường giả mạnh nhất, không ai dám đụng vào hắn, mà hôm nay, dĩ nhiên có một kẻ giết đệ đệ cùng huyền tôn của hắn.

- Ta thiên, Char già lão tổ xuất quân?

- Tiêu tử này xong, trận pháp cũng không dụng lên được nữa.

- Ài, tuổi trẻ tự cao, tiếc cho một cái Tiên Trận Sư à...

Đám người vây xem có mấy cái tu sĩ già đàn đàn thò nòi, bên trong có một nam nhân trung niên, bề ngoài anh tuấn phong độ, nhưng khí tức trên người thì bình thường không thể bình thường hơn, nhưng đôi mắt lại ẩn sâu một cỗ lực lượng thần bí, bất cứ ai bị nhìn vào cũng bị ép đến nghẹt thở, đôi mắt ông ta nhìn về phía Dương Tuấn đầy thương thức.

- Gào người mẹ cái gì giao à? Có ngon lên đánh lão tử.

Dương Tuấn há miệng gào lớn, âm ba cuốn cuộn quét ra bốn phía, người tu vi thấp hơn Dương Tuấn lập tức bị chấn ngã, kẻ mạnh hơn thì lùi lại vài bước, tiên nguyên lực thật kinh người.

- Là người giết đệ đệ ta?

Char Định Quân lao tới, đôi mắt đỏ ngầu nhìn Dương Tuấn, hận không thể ngay lập tức ăn tươi nuốt sống Dương Tuấn cho hả giận.

- Thì sao? Có ngon đánh ta à?

Dương Tuấn ngoáy ngoáy tai, nói, khuôn mặt anh tuấn không có chút gì sợ hãi cả.

- Tiểu tử to gan..... Quý xuống cho ta....

Char Định Quân gầm lên, bàn tay mở ra, tiền nguyên lực hùng hậu đổ xuống Dương Tuấn, lực lượng như từng toà thần sơn ngàn vạn cân đè xuống Dương Tuấn.

- Thế gian này không có ai bắt ta quý được...

Dương Tuấn nở nụ cười nói, chân bước ra hai bước, nhưng hai bước chân đó lại huyền diệu vô cùng, một cái chớp mắt đã đứng cách xa Char Định Quân hơn trăm dặm, Di Hành Chi Bộ cộng minh với thiên địa pháp tắc, tựa như thuận đi dòng đạo.

- Đây là thần pháp gì?

Trung niên nhân kia thầm nói, rõ ràng là tiền nguyên lực toà ra vô cùng mỏng manh, nhưng tốc độ bước đi lại vô cùng nhanh, chỉ một phần ngàn giây đã bước ra hơn trăm dặm, hơn nữa không có bị thiên địa ép chế, khiến ông ta vô cùng ngạc nhiên.

- Lực Lượng Chí Thủ...

Răng rắc.....

Dương Tuấn gào lên, từng sợi từng sợi dây chuyền pháp tắc như được đúc bằng vàng từ hư không chui ra, mà trên cánh tay Dương Tuấn cũng hiện lên từng vết rách như mạng nhện, xương cốt bên trong cũng vang lên tiếng xương gãy vỡ, đây là tác dụng phụ của sử dụng pháp tắc, mặc dù có thể cộng minh với thiên địa, nhưng sử dụng pháp tắc khi mà cảnh giới quá yếu sẽ bị thiên địa bài xích, nếu cường chế sử dụng nhiều lần sẽ bị thương, nặng hơn là dẫn ra Phật Thiên Hạo Kiếp, hay là Thiên Phật thường nghe.

- Pháp tắc, pháp tắc thiên địa?

Char Định Quân lắp bắp nói, con bà nó, là pháp tắc thiên địa, rõ ràng là tiểu tử Ngụy Tiên cảnh, vậy mà lại sử dụng được pháp tắc, hơn nữa còn nhiều như vậy, hẳn làm sao chống cự với đối phương? Mẹ, Đại La Minh Tiên mới có tư cách lĩnh ngộ pháp tắc, nhưng có tư cách là tư cách thời, Kim Ất Đại Tiên trở lên mới có thể sử dụng à.

Mà đám tu sĩ vây quanh cũng trở mắt lui lui, không có một lời nào để nói, chỉ biết đứng ngẩn chỗ đó, mà người trung niên kia thì đầu như bị choáng, con bà nó, tên này là quái thai gì, Ngụy Tiên cảnh sử dụng được pháp tắc thiên địa?

- Chết cho ta....

Dương Tuấn tay phải nâng lên, hẳn còn không ngại dùng thêm một lần nhất kích sát sát, ai biết chắc được, Lực Lượng Chí Thủ có thể đánh chết Thiên Tiên. Dương Tuấn cũng không muốn kéo thêm nhiều thương tích, cánh tay đã gần như phế đi, nhưng nhờ Sinh Mệnh Chí Tâm, ít nhất vẫn có thể dùng được.

Lực Lượng Chí Thủ chớp tới Char Định Quân, khí tức thiên địa oai hùng vô thượng nhào tới, tâm linh Char Định Quân trầm xuống, động tác cũng ngưng trệ chậm chạp, chỉ biết lấy tiền nguyên lực cùng nhất luân màu trắng ra phòng ngự.

Nhưng mà nào có dễ vậy, nhất kích sát sát chính là không nhìn phòng ngự, người không né tránh thì thôi, nếu đã có dùng thì đòn đó thì chịu chết đi.

Oanh....

Mấy cái nhất luân bên ngoài nổ tung, Char Định Quân sắc mặt kịch biến, nhất luân này độ cứng nên biết là ngang bằng với khí Thiên Tiên cảnh đấy, vậy mà không có chút xú chỗ dừng, nhưng cả hồn lẫn Dương Tuấn không biết là, pháp tắc thiên địa đủ nghiền ép bất cứ tồn tại nào không lĩnh ngộ pháp tắc.

- Không....

Char Định Quân rống lên, nhưng âm thanh lập tức im bặt khi cự thủ kia bóp lại, khí kinh oanh tặc khuôn viên 50 dặm, toàn bộ kiến trúc lẫn địa phương Char Định Quân phi hành đều nổ tung, tạo ra một cái hố thung cực đại, khí tức của Char Định Quân cũng biến mất, đám tu sĩ cũng trợn mắt trắng đả, miệng há lớn không khép lại được, mẹ, hôm nay là ngày gì, tiểu tử này là quái thai nghịch thiên phương nào? Làm bọn ta hôm nay như nữ phụ cả đêm lẫn lộn, miệng vì vậy há lớn không khép được, đáng giận à.

Nhưng đó cũng là ý nghĩ của bọn họ, nào có ai dám nói ra, Char Định Quân Thiên Tiên cảnh啥 còn chưa lĩnh, ai dám động vào tiểu tử này, đệ tử Char gia thì ngồi bệt dưới đất, sợ hãi không nói nên lời nào cả, còn người trung niên kia thì hai mắt lấp loé quang mang, không phải là sát ý mà là tôn trọng Dương Tuấn.

Keng, kích sát Thiên Tiên sơ kì, nhận 1020 vạn bá điểm, 1 Tiên Hồn cùng cấp.

Keng, lần đầu vượt cấp kích sát kẻ địch, tặng kí chủ Bàn Nguyên Tử Vong Pháp Tắc.

Hai âm thanh thông báo lần lượt vang lên trong đầu Dương Tuấn, mà trên tay Dương Tuấn lại có thêm một sợi "pháp tắc dây chuyền" mỏng như tơ, nhưng trên thân là một màu tím đen tã mị, tàn ra hơi lạnh thấu xương của tử vong đại đạo.

- Bàn Nguyên Tử Vong Pháp Tắc? Là thứ gì?

Dương Tuấn đầu đầy dấu hỏi, thắc mắc hướng về hệ thống hỏi.

Keng, Bàn Nguyên Tử Vong Pháp Tắc là căn nguyên của Tử Vong Pháp Tắc và Tử Vong Đại Đạo, độc nhất vô nhị từ trước cả hỗn độn sơ khai, cần ngộ tính nghịch thiên để lĩnh ngộ hết, nhưng khi dung hợp thì kì chủ có thể sử dụng được Tử Vong pháp tắc, uy lực cường đại vô cùng.

Âm thanh bằng linh của hệ thống lại từ Dương Tuấn, hẳn lập tức cắt đi Bàn Nguyên Tử Vong Pháp Tắc này, tiếp tục hỏi hệ thống, được biết, thời điểm trước cả hỗn độn sơ khai, thế gian này chưa phân Tam Giới, thì có 12 loại pháp tắc xuất hiện, không, phải nói Bàn Nguyên của 12 pháp tắc đó xuất hiện, được Thủy Tổ Sáng Thế Thần gần liền lại, tạo ra cơ sở cho 3 ngàn vị diện tồn tại, gồm Bàn Nguyên của Lực Lượng, Sinh Mệnh, Tử Vong, Thức Thiên, Sáng Tạo, Hủy Diệt, Quang Minh, Hắc Ám, Tinh Thần, Mệnh Thể, Thời Gian và Không Gian.

Sau đó Thủy Tổ Sáng Thế Thần bỗng nhiên biến mất, kế tiếp là sự xuất hiện của Thái Đại Thần Nữ, Sinh Mệnh Thần Nữ gửi bản nguyên Sinh Mệnh pháp tắc, Tử Vong Thần Nữ gửi bản nguyên Tử Vong pháp tắc, Trí Thức Thần Nữ gửi bản nguyên Thức Thiên pháp tắc..... Còn lại 5 loại pháp tắc bản nguyên là Lực Lượng, Tinh Thần, Mệnh Thể, Thời Gian và Không Gian đã chìm vào trong tình không mở mặt, từ đó cũng biến mất.

Mà Dương Tuấn biết thêm một việc, số đi Tiên Giới có 12 đại Tiên Vực, là bởi vì mỗi Tiên Vực tôn thờ một Thánh Nữ hậu duệ của 12 bản nguyên pháp tắc, mà bọn họ đều là tỷ muội cùng sinh với pháp tắc thiên địa, được thiên địa mệnh danh là Thập Nhị Can Chi Thánh Nữ, mỗi người đều có một "bản sao" của bản nguyên 12 pháp tắc, mặc dù không phải thật, nhưng uy lực pháp tắc thì không kém là bao, khiến họ là Thủy Tổ của 12 Đại Tiên Vực ở Tiên Giới.

Mà Char gia ở Nam Hội Thành này cũng chỉ là một chi của đại hào môn Char tộc ở Hội Tiên Vực mà thôi.

Dương Tuấn sau một hồi được hệ thống thông báo, rồi cuộc cũng tình tạo lại tinh thần, người vây quanh xem nào nhiệt cũng đã tàn đi hết, chỉ còn một trung niên nhân đứng đối diện hắn, ánh mắt lộ vẻ sùng bái, sau đó trước sự bất ngờ của Dương Tuấn, ông ta cung kính cúi người xuống, nói.

- Thuộc hạ Xích Nhai bái kiến Dương thiếu...

- Người là ai?

Dương Tuấn ngạc nhiên hỏi lại.

- Thuộc hạ là nô bộc của Thiên Mệnh Nguyên Tôn, là người của Chiến Thần Điện, Trảm điện chủ bảo thuộc hạ đến đây đã 10 năm, đợi đón Dương thiếu.

Xích Nhai cung kính nói, trong mắt là sự sùng bái đối với tiền bối, không còn là vẻ thường thức của một tiền bối nhìn xuống vãn bối phổ diễn tài năng nữa.

- Làm sao người nhận ra ta? Mà khoan, đã 10 năm trôi qua rồi sao?

Dương Tuấn lập tức hỏi lại, nhưng nhận ra mâu thuẫn trong lời nói của Xích Nhai, hẳn đã ở đây 10 năm? Không phải chứ, chưa đến một năm ở phạm giới kia mà.

- Dương thiếu không biết, khi phi thăng, thời gian cũng không gian thay đổi, chênh lệch vô cùng lớn, Trảm điện chủ hiện tại đã phi thăng hơn mười mấy năm, bây giờ đã là một Tiên Đế đình phong. Còn vì sao thuộc hạ nhận ra Dương thiếu, là do trên người Dương thiếu ngoài toà ra uy thế của Chiến Thần Lệnh mà chỉ có Trảm điện chủ mới có.

Xích Nhai cung kính nói, lưng có cong xuống, không dám ngược mặt lên nhìn Dương Tuấn, đứa sao, mặc dù Dương thiếu trước mắt này tu vi yếu kém, nhưng người ta dùng được pháp tắc, Xích Nhai hẳn tu vi cũng chỉ Thiên Tiên trung kì 6 nhất hần vàng mà thôi, tư cách lĩnh ngộ pháp tắc cũng không có, cho hẳn mấy ức vạn li gân cũng không dám đối nghịch Dương thiếu này.

- O, hiện tại ta chưa muốn gặp ông ta, đợi ta đạt đến Tiên Hoàng, ta tự mình đến, người trở về đi.

Dương Tuấn lập tức hiểu ra, quí nhân trên người Dương Tuấn có một sợi lực lượng vô hình ku động, bất cứ ai cũng không thấy, chỉ có Dương Tuấn là cảm nhận được mà thôi, hẳn sau tay đuổi Xích Nhai, hiện tại Dương Tuấn cũng không còn việc gì làm ở đây, bắt nhớ tới cái Phong Vân Tế Hội kì trước Mộ Thục Tử từng nói qua, quyết định đi đến đó.

- Vậy, Dương thiếu ngại định đi đâu?

- Ta muốn đi Bắc Hội Thành Phong Vân Tế Hội...

- Vậy thuộc hạ xin tặng ngài kiện Lưu Vân Thần này, giúp ngài đi chuyển trong tình không tiện lợi hơn.

Xích Nhai lấy ra một cái thuyền bằng bảo ngọc, to bằng nắm tay, nhưng đây là một kiện Lưu Tinh Khí Tiên cấp, giá trị vô cùng lớn, có thể chứa được hơn 2 vạn người, biến lớn ra cũng đạt dài 2000 dặm, rộng 400 dặm, là một kiện đồ vật mà bất cứ người nào trong Chiến Thần điện đều sở hữu, Xích Nhai chính là ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa, tặng cho Dương Tuấn kiện Lưu Vân Khí này.

- Được, ta có việc khác, người rời đi được rồi.

Dương Tuấn lập tức thu kiện bảo thuyền vào túi đồ, phát tay báo Xích Nhai rời đi, Xích Nhai cung kính cúi người xuống, sau đó biến mất trong hư không. Dương Tuấn cũng rời đi, trên người Dương Tuấn hiện tại thiếu tiền thực, cho nên, muốn đi Char gia, vết bảo khổ một thoáng, sau đó mua tiền được luyện đan, để cho chúng nữ phục dụng tăng lên tu vi, đương nhiên vẫn phải sử dụng phẩm được cung cấp, nếu không được lực từ tiền thảo sẽ làm các năng bạo thể mất.

Char gia hôm nay, có một hồi gì bay chó sủa, giá thế bảo khổ bị người ta vết sạch, gia tộc đệ tử chết hơn phân nửa, hoàn toàn trong một ngày sụp đổ, bị các gia tộc khác xâu xé.

.....o_0_o.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 60: Tiên thú kinh khủng?

Bắc Hới Thành...

Dương Tuấn mất hết mấy ngày mới vượt qua tình không phận giữ Nam Hới Thành cùng Bắc Hới Thành, nên biết nếu tự thân muốn vượt qua tình không này cũng mất ít nhất nửa tháng, mà nhờ Lưu Văn Thuần nên thời gian mới ít như vậy.

Mà trong mấy ngày này, Dương Tuấn dùng Hoà Đan Lô luyện ra Tích Linh Đan, giúp tăng lên tu vi theo dan phương của hệ thống, mà tác dụng phụ của nó là giống như xuân dược, khiến mấy ngày vừa rồi Dương Tuấn hai chân bần rần, mỗi lần xông trận xong là phải vận tường mà đi, chứng nữ thai thần thể nằm寐 nhưn ra như một vũng nước, thật đáng sợ.

Phong Văn Tế Hối, tổ chức ở Bắc Hới Thành, Thương Linh thành, do Phong Văn Tiên Trì tổ chức, lễ tế Phong Văn Tiên Đế sáng lập, để cho các đệ tử cùng các tán tu khắp Hới Tiên Vực tham gia, mở ra bí cảnh Phong Văn Nhai, lịch luyện bên trong tìm kiếm kỳ ngộ, tiên thảo, tiên pháp các loại.

Còn hai ngày nữa Phong Văn Tế Hối mới mở ra, Dương Tuấn cũng không có việc gì làm, mang theo Hồ Điệp, Hương Ngọc cùng Ngọc Lan đi dạo phố ở đây, bởi vì tu vi hai người tiến tiến nhanh nhất, ngay cả Tuyệt Bích hiện tại cũng không bằng. Hương Ngọc cũng đặt đến Ngay Thần nhị trọng thiên, ngang bằng Ngay Tiên như Dương Tuấn, cho nên Dương Tuấn đưa họ ra ngoài để thư giãn.

Ba người một bộ thanh thuần đáng yêu, dung mạo càng là xinh đẹp không lời tả được, đi trên phố là thu hút hết ánh mắt nam nhân, trong đôi mắt hiện lên vẻ thèm khát mãnh liệt, Dương Tuấn khó chịu lắc một cái, tắt cả ánh mắt kia đều biến mất.

Nhưng mà dù có vậy, vẫn có cái gọi là quần là áo lượt, đầu óc ngu si người...

- Khả khà, mấy vị tiểu thư xinh đẹp, có thể đi ăn một bữa với Phương Hoà ta không?

Một đám ba nam tử đi đến trước mặt Hồ Điệp các nàng, bộ dạng tất nhiên là quần là áo lượt cũng từ hào môn vọng tộc, một tên nam tử dáng người thon dài, mái tóc màu đỏ dài đến giữa lưng, hơi cúi người nói với ba người Hồ Điệp.

- Ta không quen biết các người, tránh đường.

Hồ Điệp với tu vi Ngay Tiên sơ kì 9 tình từ gần trước người Ngọc Lan nói

- Hehe, trước là sau quen, không có gì phải lo lắng cả.

Một tên nam tử khác bước ra, dáng người gầy gò, mái tóc màu lục để dài, nở một nụ cười ti tiện trên mặt, nói.

- Chó ngoan không cản đường, ta không muốn bẩn tay ta....

Dương Tuấn lập tức chấn trước người tam nữ, khuôn mặt lạnh lẽo, giọng nói đầy sát ý nói.

- Người nói cái gì?

Nam nhân ti tiện kia này nổi giận quát lên, kinh động người trên phố lớn, có người nhận ra ba người này, lập tức xì xầm bàn tán lên.

- Xì, là Phong Lưu Tam Tặc đây mà....

- Ý vào là đệ tử của Phong Văn Tiên Trì, có Hạo Long là chân truyền đệ tử nên không xem ai ra gì cả.

- Ài, tội nghiệp cho tiểu tử kia à....

Ba người nam tử này là Phương Hoà, nam nhân tóc đỏ, Lí Quân, nam nhân quít tháo với Dương Tuấn cùng Phúc Quy, người còn lại trong ba người, một đầu tóc dài màu đen, dáng người cao lớn, được người trong Bắc Hới Thành gọi hết là Phong Lưu Tam Tặc, chuyên đi trêu ghẹo nữ tử xinh đẹp, cướp phu nhân người ta, làm đủ chuyện xấu, nhưng nhờ có Trương Hạo Long, là đệ tử chân truyền trong Phong Văn Tiên Trì nhận thức, nên mới lộng hành như vậy.

- Thế nào? Không hiểu tiếng người sao?

Dương Tuấn một mặt lạnh lùng, âm thanh đê nặng, hần ghét nhất là có người chọc vào gia đình, người thân cùng nữ nhân của hần.

- Tiểu tử đáng chết, xem chiêu....

Lí Quân gầm lên, bàn tay phải bọc lên một tầng băng sương, chớp về phía tim Dương Tuấn, tu vi của hần là Ngay Tiên hậu kì, nhưng dưới tấn công bất ngờ như vậy, dù là Ngay Tiên đỉnh cũng phải mất mấy kíp da a.

- Muốn là được sao?

Dương Tuấn ghé lạnh, nắm đầm nắm chặt lấy, lực khống pháp tác luân chuyển trong xương cốt, kinh mạch, Dương Tuấn mới phát hiện ra điều này, pháp tắc có thể ẩn bên dưới da thịt, hoặc thay thế cho xương cốt kinh mạch gân võ hoặc đứt đoạn cũng được, đây là tác dụng của Ma Thân Pháp Tắc, nắm đầm của Dương Tuấn nhanh hơn trào của Lí Quân đánh tới.

Oanh...

Lòng ngực Lí Quân bị Dương Tuấn đánh lên một quyền, ngay lập tức lực lượng kinh khủng bộc phát ra, lồng ngực ầm xuống một lĩ lớn, mà tiếng xương cốt gãy vỡ vang lên lớn tới nỗi tất cả người ở đây đều nghe thấy, Lí Quân miệng phun ra máu cùng mình võ gân cốt, đôi mắt trừng lớn lộ vẻ không thể tin, phải một tiếng, Lí Quân ngã quỵ xuống đường phố.

Ngay Tiên cảnh có sinh mệnh lực cực lớn, một đầm này chỉ trọng thương Lí Quân, nhưng muốn hồi phục cũng cần ít nhất mấy năm, bởi vì đó không phải là tiền nguyên lực bình thường, mà là pháp tắc thiên địa.

- Cái gì?

Lúc này, Phương Hoà cùng Phúc Quy mới ý thức được việc vừa xảy ra, vội vàng chạy đến đỡ Lí Quân đứng dậy, Lí Quân xương cốt như gãy vụn hết thảy, đứng dậy cũng vô cùng khó khăn, Hồ Điệp các nàng thì cười khúc khích, chọc ghẹo nữ nhân của Ác ma như phu quân của các nàng sẽ có kết quả như vậy đây.

- Tiểu tử, người độc....

Phương Hoà cùng Phúc Quy đỡ dậy Lí Quân, sau đó quăng cho Dương Tuấn một câu nói, quay đầu rồi đi, người trên phố cũng tán đi, Dương Tuấn mặc nhiên không quan tâm những điều này, dẫn tam nữ đi đến một từ điển, cùng nhau ăn một bữa lớn.

.....

Phiêu Hương Lầu...

Bên trong một gian phòng lớn, có ba nam tử cùng ngồi chung một cái bàn lớn, trong đó có hai người sắc mặt âm trầm, lộ vẻ vô cùng giận dữ, mà trước mặt họ là một nam tử dáng người thon dài, mái tóc đen dài, khuôn mặt anh tuấn, đặc biệt là trên đầu có một cặp long giác, hai người kia không ai khác là Phương Hoà cùng Chúc Quy, Lí Quân đã được đưa về nội viện để điều trị, bọn họ buổi sáng mất hết một mũi, nhưng mà tu vi cả hai hợp lại đánh cũng không lại Lí Quân, tên kia lại một quyền chấn thương Lí Quân, hai người họ làm sao đánh lại, chỉ biết quay đầu rút lui.

Mà nam nhân có cặp long giác kia là Trương Hạo Long, bởi vì khi tám tuổi uống phải tinh huyết của Kim Long Thánh Thủ, may mắn không bạo thể mà chết, lại thức tỉnh được huyết mạch Kim Long, từ đó tu vi tăng lên nhanh chóng, ngộ tính cũng ghê gớm không kém, được Trương gia đối tên thành Hạo Long, đến nay mới hơn trăm năm đã đạt Nhân Tiên đỉnh phong 8 toan nguyệt luân.

- Trương thiếu, tiểu tử kia ngang nhiên đánh Lí Quân, là người dưới trướng Trương thiếu ngài, nghiêm nhiên là đang xúc phạm đến ngài đó.

Phương Hoà lập tức cùng kính nói, hần cũng Lí Quân và Chúc Quy là một trong mấy thực hạ của Trương Hạo Long, tu vi cũng chỉ là Ngay Tiên, là cấp dưới cùng hết, bên trên còn có rất nhiều Nhân Tiên cảnh khác, bọn họ tự lập nên Hạo Long Hối, một lòng phục tùng Trương Hạo Long.

- Im lặng, các người nói, lui lịch của hần thế nào?

Trương Hạo Long cầm lên chén Thiên Hương Trà, uống một ngụm, đôi mắt lạnh lẽo nhìn Phương Hoà, hần lập tức cúi mặt xuống, bắt đầu nói.

- Trương thiếu, tiểu tử đó chỉ là Ngay Tiên hậu kì, nhưng mà nan lực kinh khủng cùng tốc độ rất nhanh, có lẽ là người từ tiểu thành khác đến đây, hơn nữa còn mang theo 3 nữ tử tuyệt sắc, có lẽ là dạng công tử hào môn mới xuất môn.

Chúc Quy im lặng lập tức trả lời giúp Phương Hoà, âm ngữ không cao không thấp, dường như không có sợ hãi uy thế của Trương Hạo Long chút nào cả.

- Tốt, ngày mai ta sẽ cho Văn Triệt, đi xử lý tiểu tử kia.

Trương Hạo Long phát phất tay, bảo Chúc Quy cùng Phương Hoà rồi đi, hai người họ lập tức lui xuống, để một mình Hạo Long ở lại, tay Hạo Long cầm chén trà, đứng cạnh cửa sổ, ngắm nhìn phương xa Phong Văn Nhai.

.....

Ngày hôm sau, Dương Tuấn sau một đêm điên loạn đảo phương với tam nữ, hần buổi sáng tinh thần sáng khoái, để các nàng ở lại nghỉ ngơi, Dương Tuấn đặt xuống căn phòng một toà sát trận nho nhỏ, gọi là Phù Đồ Trận, chỉ cần có chút dịch ý mà đi vào bên trong, sẽ lập tức bị trận pháp đồ diệt.

Dương Tuấn rời khỏi khách điện, con đường phố buổi sáng lại tập nập người qua kẻ lại, tiền giới thì tiền giới, người cũng cần "tiền" để sống, dư dả thì cũng cần chỗ để vui chơi, chứ chẳng lẽ cứ ở trong mặt thất bề quan tu luyện, đến khi tuổi thọ hao hết mới xuất quan, thì tu luyện để làm gì.

--- Thiên Trường Các ---

Dương Tuấn đi quanh một lát, bất ngờ đi đến toà các lầu này, kiến trúc vô cùng đồ sộ, được xây bằng lam tinh thiết, dưới ánh mặt trời phản chiếu ra ánh sáng thần thánh, mà chỗ này lại là nơi mở ra đấu giá trường, tranh đấu bằng tiền của - tiền thực.

- Hehe, có nên luyện ra mấy kiện Tiên Khí, bán cho bọn họ không đây?

Dương Tuấn mỉm cười, từ từ đó lấy ra áo choàng Dâm Vương, mặc lên người có thể che giấu khí tức cùng dung mạo, sau đó ý niệm động một cái, theo kí ức kiếp trước, luyện ra một đám Cẩm Khí đặc biệt, hình dáng thon dài như quả trứng, nhưng vỏ cứng cứng, bên trên có khắc phù văn, khi kích hoạt sẽ bộc phát, tạo ra uy lực kinh khủng, ngang bằng Kim Át Đại Tiên đỉnh một kích toàn lực, thuộc về Khí Vương đẳng cấp.

Tiểu hao 200 vạn bá điểm để thay thế huyền thiên thiết, Dương Tuấn luyện ra 6 quai cẩm khí "lưu đạn" hình, mỗi quai dùng tinh thần lực gia trì lên, khi đẩy ra không khác một viên đá bình thường là mấy, nhưng từ tinh thần lực sau, uy lực bạo nổ như Kim Át Đại Tiên đỉnh bạo thể, thuộc dạng Cẩm Khí một lần dùng.

- Khặc khặc, lần này phải kiếm đến một đồng tiền thực mới được.

Dương Tuấn cười ti tiện tiện, bước vào Thiên Trường Các, ngay lập tức hướng cái bàn ở góc trái bên trong tiền đến, gặp một thiếu nữ ở quầy.

- Vị đại nhân này, ngài muốn đấu giá hay đi đấu giá?

Thiếu nữ lập tức cung kính nói với Dương Tuấn.

- Ta muốn đấu giá Cẩm Khí cấp Khí Vương.

Dương Tuấn khuôn mặt ẩn sau cái áo choàng lạnh nhạt nói.

- Cẩm, Cẩm Khí cấp Khí Vương? Chuyện, chuyện này, xin ngài đợi một lát, tôi sẽ gọi chương các đến.

Thiếu nữ kia lập tức đáp ứng, sợ hãi đến nỗi giọng nói cũng bị ngắt quãng, vội vã rời quầy, chạy lên lầu trên, Dương Tuấn phì cười, Cẩm Khí cấp Vương ở Bắc Hỷ Thành này, không, phải nói cả Tuất, Hỷ Tiên Vực cũng phải phát cuồng với Cẩm Khí này, bởi vì Tuất Tiên Vực cường giả đỉnh cấp cũng chỉ là Kim Át Đại Tiên mà thôi.

Một lát sau, một nữ nhân mặc hồng y bước xuống, khuôn mặt thon dài, trên trán có đồ án hình hoa sen màu đỏ, đôi mi thanh tú khẽ nâng, đôi mắt lấp lánh như sao hơi mờ, làn môi đỏ mọng mềm mại uớt át, bộ hồng y mở rộng để lộ cái cổ trắng ngần cùng gần nửa hai ngọc phong tròn trịa, trắng hồng, lần eo thon một tay cũng ôm hết, nhất là kiểu đôn ngạo nhân vênh lên khiến bất cứ nam nhân nào cũng bị thu hút, một mỹ nữ tuyệt sắc, không thua kém Hồ Điệp bao nhiêu về nhan trị, nhưng khí chất thì hơn hẳn Hồ Điệp, phong vận thành thực quyền rũ nam nhân.

- Chào đại nhân, ta là Hồng Vận Trúc, chương các Thiên Trường Các này, ngài muốn bán Cẩm Khí Vương cấp sao?

Mỹ nữ tuyệt sắc thành thực này tên là Hồng Vận Trúc, là đệ nhất mỹ nữ ở trong Thương Linh thành lẫn Bắc Hỷ Thành, năng cú người xuống, lộ ra hơn nửa đôi son phong hùng vĩ của nàng, nói.

- Đúng, ta ở đây có 6 kiện Cẩm Khí Vương cấp cùng loại, khí sử dụng chỉ cần dùng tinh thần lực kết nối, sau đó ném về phía đối phương, tốc độ vô cùng nhanh, khí rút ra tinh thần lực có thể bạo phát uy lực tương đương một kích toàn lực của Kim Át Đại Tiên đỉnh.

Dương Tuấn bình thần nói, nhưng khuôn mặt của Hồng Vận Trúc thì lập tức đổi sắc, Kim Át Đại Tiên đỉnh một kích toàn lực a, đó là đáng sợ cỡ nào, năng tu vi bất quá cũng là Minh Tiên mà thôi, Kim Át Đại Tiên sơ kì cũng đủ nghiền ép ưc vận cái như nàng.

- Thật sự sao? Ngài có thể cho ta, xem thử không?

- Không được, Cẩm Khí này chỉ sử dụng được một lần, hơn nữa dung nhập tinh thần lực vào trong khí rút ra lập tức phát nổ, ta không muốn tiêu hao một kiện Cẩm Khí một cách lãng phí như vậy.

- Vậy làm sao tôi biết đó là đồ thật?

- Người biết có chỗ nào có tiên thủ tu vi như vậy không?

- A, không có, nhưng ở Khốn Long Ngục có phạm nhân tu vi Kim Át Đại Tiên, nhưng khoảng cách rất xa, đi ít nhất hai tháng mới đến.

- Ài, không còn cách nào à, như vậy đi, các người cứ bán lần đầu giá, đợi ta đi tìm một đầu tiên thủ tu vi này.

Dương Tuấn ném ra 6 viên cẩm khí "lưu đạn" cho Hồng Vận Trúc, hẳn không sợ Thiên Trường Các dám cướp luôn 6 cẩm khí này, bởi vì bây giờ họ đang nghĩ Dương Tuấn là một cái Khí Vương, hơn nữa còn có cẩm khí Vương cấp, không cung kính thì thôi, nào dám đắc tội với hắn.

- Hệ thống, có bán Tiên Thủ hay không?

Keng, hệ thống có bán ra đủ loại Tiên Thủ, tu vi, nhưng kí chủ không thể dùng nó để giết kẻ địch, chỉ có thể nuôi dưỡng mà thôi.

- Tốt, bán cho ta hai đầu tiên thủ Kim Át Đại Tiên hậu kì.

Keng, giá mỗi đầu tiên thủ này là 1050 vạn, hiện có 2340 vạn bá điểm.

- Con mẹ nó, người gian thương....

Dương Tuấn lập tức nháy dưng lên, mẹ, một đầu thủ cứ mà thôi, đắt như vậy làm gì.

Keng, tiên thủ này khi bị kẻ khác diệt sát, kí chủ sẽ nhận lại điểm mua ban đầu, kèm theo từ 1- 10 lần số bá điểm bỏ ra mua sắm.

- OK, bán cho ta hai đầu....

Dương Tuấn lập tức quay phát 180° thái độ, mẹ, buôn bán lần này kiếm lời rồi, để cho hai đầu tiên thủ này bị "lưu đạn" kia giết chết, chẳng phải hẳn ngồi không cũng có tiền rơi vào túi sao?

Keng, nhận được Tiên Thủ Xích Loan Thủ, Kim Át Đại Tiên hậu kì.

Keng, nhận được Tiên Thủ Thanh Giáo Thủ, Kim Át Đại Tiên hậu kì.

Keng, tiêu hao 2100 vạn bá điểm, còn lại 240 vạn bá điểm.

.....

Yéuuuu.....

Ngangggg.....

Hai âm thanh gần giống như long ngâm cùng phương hót vang lên khắp Bắc Hỷ Thành, mà hai luồng hơi thở kinh khủng cũng đột ngột xuất hiện, đề cho người trong thành dưới Nhân Tiên lập tức ngắt, dưới Thiên Tiên thì nằm rạp dưới đất, mà dưới Minh Tiên lập tức hơi thở yếu đi mấy phần, quá là khủng bố.

- Con bà nó, cường đạo tính hai đến á?

- Mẹ, là Tiên Thủ, hơn nữa, vô cùng cường đại.

- Ta xong, ta xong mất, aaaa....

Khắp Bắc Hỷ Thành, Thương Linh thành vang lên tiếng người ai oán, mà bên cạnh Dương Tuấn lúc này có thêm hai đầu tiên thủ, một đầu bề ngoài giống như Chu Tước, nhưng trên người khí chất Thần Thủ là không có, dài 3000 trọng, uy vũ vô song, mà đầu Tiên Thủ còn lại thì nhìn gần giống Thanh Long, nhưng trên đầu chỉ hơi nhỏ ra một chút Long Giác, khí chất Thần Thủ cũng không có, dài vạn trọng, bề ngoài thiên địa.

- Phốc... Con bà nó, thu nhỏ lại...

Dương Tuấn lập tức kinh sợ, hai đầu tiên thủ này vừa xuất hiện liền ép hẳn gần như không thở nổi, mà sau đó hẳn lập tức cảm nhận được sự liên hệ của hắn với hai đầu Tiên Thủ này, cảm giác khó thở kia lập tức biến mất, nhưng lại nhìn hình thể của bọn chúng, Dương Tuấn lần nữa sợ hãi, lập tức bảo bọn chúng biến nhỏ lại.

Tiên Thủ, linh trí không thua kém tu sĩ là mấy, hai đầu Xích Loan cùng Thanh Giáo lập tức thu nhỏ hình thể, trong một cái chớp mắt liền biến thành một đầu rắn nhỏ màu xanh cùng một đầu loan điều màu đỏ bình thường không thể bình thường hơn, nhưng khí tức Kim Át Đại Tiên vẫn toà ra, khiến bất cứ ai cũng thể xem thường hai đầu thủ nhỏ này.

- Phù phù, làm ta hết cả hồn, nhanh rồi khởi đây.

Từ đầu, Dương Tuấn đã chọn một vị trí khá hoang vắng ngoài Thương Linh thành, cho nên sẽ không có bất gặp hẳn, Dương Tuấn phù phù thở mấy hơi, lập tức sử dụng Di Hành Chi Bộ rời đi, nếu không lại có người đến tìm hắn phiền phức.

Quả nhiên, một lúc sau, bốn bóng người từ trên trời đáp xuống vị trí lúc này Dương Tuấn đứng, ba lão già, một lão ấu, theo khí tức trên người toà ra, tu vi bọn họ đều là Minh Tiên.

- Rõ ràng là vừa mới ở đây, vậy mà khí tức trong ngàn dặm xung quanh lại không thấy.

Một lão già mặc lục y khẽ vuốt râu, nói.

- Khí tức này cho thấy, hai đầu Tiên Thủ này tu vi ít nhất, là trên chúng ta một cái đại cảnh giới.

Lão già mặc xích y bên trong khẽ nói.

- Chuyện này không bình thường, Trương huynh, Chính huynh, Phương huynh, ta phải trở về Chu gia bẩm báo việc này.

Trong bốn người, vị lão ấu duy nhất nói với ba lão già kia, sau đó không nói hai lời đáp không mà đi, ba lão già kia quay đầu nhìn nhau, sau đó cũng đáp không rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook_Full\(cham\)Net](http://Ebook_Full(cham)Net).

Chương 61: Phong Vân Nhai Bí Cảnh

.....

Thiên Trường Các, chỉ trong một ngày chỗ này tập nập người đến, là bởi vì Cẩm Khí cấp Vương được đấu giá, nghe nói từ bỏ một kiện Thiên Trường Các sử dụng để minh chứng uy lực kiện Cẩm Khí này, sẽ còn nhiều kiện nữa, mà Dương Tuấn thì được đặc cách làm chủ tôn khách quý lần đầu giá này.

- Đại nhân, lúc trước ta có chút thất thủ, có thể cho ta biết quỹ danh của ngài?

Dương Tuấn mặc áo choàng kín ngồi trong bao sương, mà Hồng Vận Trúc thì đứng bên cạnh hắn, cung cung kính kính nói.

- Gọi ta là Vương Hùng là được.

Dương Tuấn phất phất tay, nói.

- Vâng, Vương đại sư....

- À, người giữ đầu tiên thủ này, một lát ta sẽ xuống chỗ đó sử dụng cẩm khí giúp các người, nhưng các người không được tiết lộ ta là người bán.

Dương Tuấn ném cho Hồng Vận Trúc đầu tiểu Xích Loan Thủ, nàng ta lập tức đón lấy, nhưng một cổ khí thế kinh khủng lập tức đề lên người Hồng Vận Trúc, khiến nàng ta ngã bệt xuống đất, sợ hãi không nói nên lời.

- Đây, đây là Kim Át Đại Tiên tiền thủ sao?

Hồng Vận Trúc lập tức nói, đây không phải lần đầu nàng ta chạm mặt tiền thủ cấp bậc này, nhưng mà dễ dàng như vậy mà đụng phải một đầu thì không thể tin nổi được.

- Đúng, người lui ra đi...

Dương Tuấn phát phát tay, hẳn đối với Hồng Vận Trúc này rất có hứng thú, nhưng cũng không có quái lớn, xem như là ở thường thức là được rồi.

- Vâng...

Hồng Vận Trúc cung kính lui ra khỏi bao sương, trở xuống bình đài đầu gối bên dưới, Thiên Trường các phòng đầu gối được xây theo kiểu bán nguyệt, bình đài đầu gối nằm ở một góc, đối diện là chỗ cho đầu khách hạng thường ngồi và là chỗ rộng nhất, bên trên là những bao sương xây theo từng lầu, gồm 3 lầu, lầu 1 dành cho đầu khách thường xuyên, lầu 2 dành cho đầu khách được mời hoặc có lai lịch kinh người, lầu 3 dành cho chỉ tôn thượng khách, ở đây chỉ có 4 gian bao sương, Dương Tuấn là 1 trong 2 người ngồi ở lầu 3 này.

- Cộc, cộc, cộc, à hèm, xin chào các đầu khách, hôm nay Thiên Trường các chúng tôi muốn đầu gối một loại cảm khí của một Khí Vương hạ chức, gọi là Bạo Uy Đạn, giá cổ tình thần lực lên trên, khí phóng ra ngoài cùng rút bỏ tình thần lực, có thể bạo phát uy lực của một kích toàn lực của Kim Át Đại Tiên đình phong.

Trên bình đài đầu gối, một vị trung niên nam nhân tay cầm búa gỗ gõ ba tiếng xuống bàn, đề cho không gian bên dưới an tĩnh, sau đó mới nói ra, mà sau lưng lại có hai thiếu nữ xinh xắn đi đến, trên tay gấp một hộp gỗ làm bằng Vân Sam Mộc, toà ra ánh sáng nhè nhẹ.

Tổng cộng có hai cái hộp, tương ứng với 2 viên Bạo Uy Đạn, sau đó hai cái hộp đồng loạt mở ra, bên trong vền vền chỉ có một viên tròn thon dài như quả trứng, đen bóng như đá mặt viên cảm khí.

- Đây là cảm khí Vương Cấp?

- Tại sao nhìn nó bình thường như vậy?

- Có thật sẽ bạo phát uy lực như vậy không?

Bên dưới khán đài thường vang lên từng âm thanh bàn tán lộn xộn, mà ở các lầu trên thì có một vài người nhận thức được, viên cảm khí này dùng Hắc Tinh Thiết cùng Bạo Liệt Chú luyện ra, Hắc Tinh Thiết là một loại tinh thiết đen bóng như đá, mềm mại dẻo dai, nhưng cứng rắn khó phá hủy, mà Bạo Liệt Chú là một loại khí vũ văn khác lên cảm khí, có thể bạo phá tạo ra uy lực kinh khủng.

- Sau đây là người của Thiên Trường các sẽ sử dụng một viên cảm khí cho các ngài tận mắt xem.

Vị trung niên nhân kia nói, sau đó Dương Tuấn cũng xuất hiện trên bình đài, dung mạo không rõ, khí tức bình thường, nên không một ai chú ý hẳn là ai, từ khi Dương Tuấn đã đặt xung quanh căn phòng này một tòa truyền tông trận đơn giản, có thể truyền tổng tất cả ra tình không bên ngoài Bắc Hải Thánh, sử xuất uy lực của Bạo Uy Đạn.

- Thiên Trường các chúng tôi sắp truyền tổng các vị ra tình không, thỉnh các vị sẵn sàng...

Dương Tuấn thay đổi giọng nói, trở thành giọng trầm ổn của một trung niên nam nhân, sau đó cả căn phòng kim phát ra ánh sáng chói mắt, trước mắt không biết là có thứ gì, chỉ có một màu trắng xoá, mà chỉ trong chớp mắt đó, gần ngàn người bên trong đã ở bên trong tình hải mờ mịt vô bờ.

- Truyền tổng trận? Nhanh như vậy?

- Truyền tổng trận này cấp bậc như nào, truyền tổng thật quá nhanh.

- Thiên Trường các gấp phải cao nhân nào vậy?

Vị dịch chuyển quá nhanh, có một vài người chưa kịp chuẩn bị tiên nguyên phi hành, nên rơi xuống, nhưng hầu hết đều không có như vậy, đều đã đứng trên bảo khí phi hành hoặc tình thuyền, nhìn nhóm người Thiên Trường các phía trước.

- À hèm, xin mời các vị lui ra bên ngoài hai vạn dặm tình (tương đương 20 vạn dặm trên tinh cầu), một lát sẽ có tiền thủ cấp bậc Kim Át Đại Tiên xuất hiện.

Vị trung niên lúc đầu ho mấy tiếng, nói.

Những người ở đây lập tức lui ra ngoài theo lời vị trung niên nhân kia, bên trong có ba chiếc tình thuyền cực lớn, treo lên cờ hiệu thù chữ đỏ, lớn nhất là Trương gia, tiếp theo là Phương gia cùng Hiên Viên gia.

Yêu.....

Tiểu loan điều trên tay Hồng Vận Trúc thét dài một tiếng, sau đó hai cánh đập một cái, bay vút vào tình không, tình không tối tăm bỗng nhiên phát sáng rực rỡ, một đầu hoai loan khổng lồ đáp xuống, to lớn như cả một tinh cầu, toà ra khí tức kinh thiên động địa, là Kim Át Đại Tiên hậu kì tu vi.

Xà.....

Ở bên dưới người đến đầu gối đều hát vào một ngậm khí lạnh, Kim Át Đại Tiên à, không tính Kim Thần của nó có bao nhiêu, chỉ cần tiên nguyên lực cùng chút khí thế phóng thích cũng đủ nghiền ép tất cả bọn họ, làm sao không kinh sợ cho được.

- Người lên thứ đi...

Dương Tuấn truyền âm cho Hồng Vận Trúc, bảo nàng ta tiến lên dùng cảm khí, Hồng Vận Trúc khó khăn cúi xuống một ngậm nước bọt, cầm lên kiện cảm khí Bạo Uy Đạn, già lên tình thần lực của chính mình, sau đó hướng đầu Xích Loan Thủ không lồ kia thúc đẩy tiên nguyên lực, Bạo Uy Đạn bắn ra.

Yêu.....

Oanh.....

Xích Loan Thủ kêu lớn một tiếng, mà Bạo Uy Đạn nhỏ như hạt cát so với hình thể của Xích Loan Thủ vừa đến gần nó, thì Hồng Vận Trúc lập tức rút ra tình thần lực, Bạo Uy Đạn lập tức phồng lên, bạo phát một vụ nổ phổ thiên cái địa, tình cầu xung quanh ngàn dặm tình cũng hoàn toàn bị phá hủy, quang mang sáng rực chiếu sáng xung quanh vạn dặm tình, vô cùng tráng lệ.

- CMN, quá, quá mạnh đi...

- Đúng, đúng là một kích toàn lực của Kim Át Đại Tiên à...

- Nhanh, mau gọi giá, phải mua về...

Quang mang rực rỡ tàn đi, trung tâm vụ nổ chỉ còn một đồng huyết nhục không còn hình, mùi thơm cùng mùi cháy khét toà ra ngoài 10 vạn dặm tình, hít vào một ngậm cũng bằng mười năm tịch mạch tu luyện.

Keng, Xích Loan Thủ bị người khác kích sát, hoàn trả 2100 vạn bá điểm (+100%).

Dương Tuấn trong lòng cười lớn, ha ha, quả nhiên, kiểm kê rồi, hơn nửa kiểm kê lớn, mà đám người đầu gối thì lập tức bùng nổ, gào gióng hô hoán, nhưng không gian lần nữa thay đổi, trở về căn phòng kíc đầu.

- E hèm, giá khởi đầu cho kiện đầu tiên là 8000 vạn tiền thạch trung phẩm, mỗi lần gọi giá không ít hơn 500 vạn.

Vị trung niên nhân lúc đầu ho nhẹ một tiếng, búa gỗ gõ xuống, bắt đầu tiến vào đấu giá, mà người bên dưới thào hô một tiếng gian thương, một lần đầu chỉ có một kiện, phía sau còn không biết còn bao nhiêu kiện, thì Thiên Trường các sẽ kiểm kê đến bậc nào, nhưng đó cũng chỉ là suy nghĩ trong lòng, nào có dám nói ra, lực tặc hồ hoán gọi giá.

- Lương gia ta ra giá 500 triệu tiền thạch...

- Chu gia ra giá 600 triệu tiền thạch...

Bên trong hai bao sương ở lầu hai hồ giá, âm thanh khổng lớn nhưng lại như vang vọng trong tâm linh từng người bên dưới, hẳn tu vi bọn họ không thấp, ít nhất là Thiên Tiên.

- Chu Hoành Hải, phía sau có thể còn mấy kiện, tại sao lại giành với ta?

Người trong bao sương đầu tiên nói, là một trung niên nhân về ngoài phòng khoáng, gọi là Lương Phúc, là trưởng Bào Lương gia, tu vi Thiên Tiên hậu kì 5 bán nguyệt luân.

- Haha, Lương Phúc, ngại làm sao biết phía sau còn bao nhiêu kiện, ta phải cảm về một kiện cho yên tâm mới phải chứ.

Người trong bao sương thứ hai lên tiếng, là một trung niên nhân về ngoài phong độ, trên người có khí chất đặc biệt vô cùng, là Chu Hoành Hải, trưởng Bào Chu gia, tu vi Thiên Tiên hậu kì 4 bán nguyệt luân.

- Hừ.....

Lương Phúc hừ một tiếng, cuối cùng cũng bỏ qua, kiện Bạo Uy Đạn đầu tiên thuộc về Chu Hoành Hải, mà kiện thứ hai lại tiếp tục đấu, cuối cùng rơi về tay Lương Phúc với 500 triệu tiền thạch trung phẩm, kiện thứ ba được đưa lên, lần này là một bao sương khác ở lầu 2 thu, là Hiên Viên gia, giá 450 triệu tiền thạch, kiện thứ tư đưa lên, rồi cụ Phương gia cũng động thủ, lên đến 850 triệu tiền thạch, kiện cuối cùng, Trương gia cũng nục rịch, lập tức đáp xuống một ục tiền thạch.

Cuối cùng buổi đấu giá cũng kết thúc, từ năm đại gia tộc kia hứng hờ, còn lại đều u sầu không thôi, năm kiện cảm khí đã thu về 3 ực 4 trăm triệu tiền thạch trung phẩm, Dương Tuấn chỉ lấy đi 2 ực, còn lại Thiên Trường các được phần, mà Hồng Vận Trúc còn đưa cho Dương Tuấn một tấm kim bài, bên trên khắc ba chữ Thiên Bào Các, Hồng Vận Trúc nói, có kim bài này thì ở các chi nhánh của Thiên Bào Các như Thiên Trường các này được ưu tiên, mua sắm hoặc đấu giá sẽ được giảm 6 thành, miễn phí thu đầu gối, v.v. Dương Tuấn cũng không ngại thu lấy, phát tay áo rồi đi, bởi vì ngày mai là Phong Vân Nhai mở ra, hẳn tinh thần sáng khoái, thần thể vào trạng thái tốt nhất.

Hồng Vận Trúc ánh mắt nhìn về phía Dương Tuấn rồi đi đầy sự luyến tiếc, nhưng cũng tức đầu cho qua, bởi vì nàng biết mình không xứng với hắn, nàng đã thử quyến rũ hắn vài lần, nhưng hắn lại không có chút phản ứng. Hồng Vận Trúc cũng là khờ không ra nước mắt, mị lực của nàng kém đến vậy sao?

.....

Trương gia....

Trương Hạo Long ngồi trong phòng của chính mình, nhìn nhai cảm lên tách Hồng Bao Trà, uống một ngậm nhỏ, phong thái như bậc đế vương bề ngễ, bỗng nhiên hắn nhàu mày một cái, nói.

- Văn Triệt, đi ra đi.

Từ trong bóng tối ở góc phòng, một hắc y nhân bước ra, không rõ dung mạo hay giới tính, nhưng trên người y toà ra khí tức từ vong cường đại, như âm ma từ trong địa ngục chui ra, khiến người ta chỉ muốn mau chóng diệt trừ y.

- Trương thiếu, Văn Triệt vô dụng, mất đầu tiểu tử kia.

Hắc y nhân kia cung kính cúi người xuống, nói.

- Không sao, ta đoán, kè kìa ngày mai sẽ đến Phong Vân Nhai, khi đến đó, người xử lí hẳn là được.

Trương Hạo Long phát tay, nói với hắc y nhân Văn Triệt kìa.

- Vâng, Trương thiếu.

Văn Triệt lần nữa chìm vào trong bóng tối xung quanh căn phòng, Trương Hạo Long mặc dù vẫn ngồi ở đó, nhưng chén trà trong tay thì sôi lên ục ục, bùng một tiếng, chén trà vỡ ra từng mảnh nhỏ.

- Hừ, thứ vô dụng, đợi ta nhận được truyền thừa, lúc đó không cần loại cẩu nô như các ngươi nữa.

.....

.....

.....

Phong Vân Nhai, một bí cảnh bên trong một thạch nhai của Phong Linh Sơn, được Phong Vân Tiên Đế năm xưa chọn làm nơi an táng, bởi vì tuổi thọ hao hết, tu vi cũng không đột phá Tiên Tôn, nên đành tàn lại trong dòng sông thời gian, Phong Vân Tiên Tri cứ vạn năm lại mở ra tế tổ một lần, để đệ tử cùng tán tu tiến vào trong, tìm kiếm kỳ ngộ, nhưng nguy hiểm cũng trùng trùng điệp điệp.

Ở trên Phong Linh Sơn, một đồng lớn tu sĩ tụ tập bên trên, đầu người đen nghìn nghịt, mà bên trên có một toà thạch môn phiêu phù, cao vạn trượng, rộng ngàn trượng, ở trong thạch môn có một lực lượng hoá thành vòng xoáy, hút lấy tiên nguyên khí xung quanh, mà thạch nhai bên dưới, cũng có một vòng xoáy như vậy và đang từ từ mở rộng ra, khi phong ấn mở ra, ở Thiên Tiên đình phong bên dưới đều có thể tiến vào.

Đây chính là thạch môn mở ra phong ấn của Thạch Phong Nhai, bởi vì nơi đây là nơi an nghỉ của một vị Tiên Đế, hơn nữa là bí cảnh vạn năm mới mở một lần, kỳ bảo, truyền thừa của một vị Tiên Đế ở bên trong, nếu cứ dễ dàng mở ra thì đã bị trộm mộ đào sạch.

Ầm....

Khoảng nửa giờ sau, thạch môn bỗng phát ra một tiếng nổ lớn, thạch nhai bên dưới mở ra, lộ ra một thông đạo vòng xoáy, một vị thái thượng trưởng lão của Phong Vân Tiên Tri ra hiệu xuất phát, tất cả đệ tử Phong Vân Tiên Tri đều nhảy vào thông đạo kia, lập tức từng người bị truyền tống đi, biến mất.

Đến lượt Dương Tuấn cùng các tán tu khác, đồng loạt nhảy vào trong thông đạo khổng lồ, mà phía sau Dương Tuấn có một bóng đen luôn theo dõi, luôn giữ khoảng cách nhưng ánh mắt thì không rời khỏi Dương Tuấn.

Vù vù...

Dương Tuấn cảm thấy đầu hơi choáng, thân thể mất tự chủ, lập tức bị vòng xoáy lực lượng trong thông đạo cuốn đi, một cái chớp mắt đã xuất hiện bên trong một mảnh thiên địa hoang vu, khắp nơi đều là cát vàng, là một mảnh hoang mạc, cách Dương Tuấn hơn mười trượng cũng có người xuất hiện, đều là tán tu.

Phong Vân Tiên Tri có đặc cách, đệ tử trong Tiên Tri đều được truyền tống vào Dã Nguyên Sâm Lâm, mà tán tu thì bị truyền tống đến Hoang Sa Tử Mạc, nên biết Phong Vân Nhai bí cảnh chia làm bốn khu vực lớn, Dã Nguyên Sâm Lâm ở phía Nam, Hoang Sa Tử Mạc ở phía Tây, Hàn Tuyết Tuyệt Vực ở phía Bắc, cùng Uyên Lăng Tiên Đế ở phía Đông, khoảng cách giữa các khu vực không khác nhau là mấy, nhưng ở các đại khu khác Hoang Sa Tử Mạc, phương hướng dễ xác định hơn và ít nguy hiểm hơn.

Rõ ràng, tán tu bị phân biệt đối xử ở đây, mà cũng đúng, thế gian này, chuyện tốt không có lúc nào cũng suôn sẻ.

- A.....

Bỗng nhiên một tán tu gần Dương Tuấn gào thét sợ hãi, lập tức người xung quanh hướng ánh mắt nhìn qua, nhưng tán tu kia, nửa người dưới đã vào miệng một đầu trùng màu nâu cát, hình tượng vô cùng ghê tởm, miệng hình tròn lại đầy răng nhọn, đang cắn nuốt tán tu kia.

- Cúu, cứ.....u nện.....g....

Tán tu kia chưa nói hết câu, đã bị đầu sa trùng kia dùng răng nhọn sắc bén cắt thành từng mảnh, một hơi nuốt sạch, sau đó lại chìm vào trong biển cát mênh mông, những tán tu khác lập tức cảnh giác, ai mà biết lại có một đầu trùng khác xuất hiện.

- Là Tử Sa Quỷ Trùng, tu vi Nhân Tiên cảnh, có năng lực ẩn mình cực cao, đặc biệt, sống thành đàn lớn.

Một nữ tán tu có vẻ hiểu biết nói, sắc mặt biến đổi, tán tu không phải chưa từng đối mặt với uy hiếp của tử vong, nhưng đứng trước một tử vong thì tất nhiên phải sợ hãi, đó là điểm chung của tất cả tu sĩ.

Keng, phát hiện dị bảo bên dưới 300 dặm, thỉnh kí chú thu lấy.

Dương Tuấn định bước ra Di Hành Bộ, nhưng âm thanh hệ thống lập tức vang lên, khiến hắn dừng lại bước chân, nhìn xuống bên dưới chính mình vùng đất, trầm tư suy nghĩ, làm sao đào xuống phía dưới, lập tức nhớ đến đầu Thanh Giao Thú kìa.

Ở trong này không có cấm chế hay bất kì trận pháp nào áp chế cả, tiên thú bên trong cũng chỉ là Thiên Tiên đình trở xuống, chỉ bên ngoài phong ấn mới ngăn tồn tại có tu vi cao hơn Thiên Tiên đi vào, mà Thanh Giao thú ở trong tử địa hệ thống vẫn có lấy ra sử dụng, khiến Dương Tuấn muốn cười lớn, ở bí cảnh này ta là bá vương mà nó rồi.

Đánh giết không được, vậy dùng sức đào đi....

..... Hết chương.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** . Net.

Chương 62: Phong Vân Nhai Bí Cảnh (2)

Tác Spoil: Dương Tuấn có huyết mạch tuy giống nhưng mạnh hơn Thần Ma Hỗn Độn Huyết.

=> Tường tượng dễ....

.....

Nganggg.....

Hoang Sa Tử Mạc rung chuyển bởi vì một tiếng thú rống như long gầm vang vọng cứu thiên, tán tu xung quanh sợ hãi không nói nên lời, bởi vì trên bầu trời Hoang Sa Tử Mạc đang có một đầu Thanh Giao dài vạn trượng, uy thế phủ xuống như từng toà tinh cầu đè nặng xuống từng người.

- Sao, sao có thể?

- Tiên, tiên thú, Đại Tiên? Hay Minh Tiên?

- Tại sao, lại có tiên thú cấp bậc cao xuất hiện?

Khắp Hoang Sa Tử Mạc, là tiếng oán trời trách đất của các tán tu, có người lập tức ngã xù, có người nằm lăn trên đất chờ chết, vô cùng buồn cười, nhưng đầu Thanh Giao kia không có dị động, cứ lơ lửng bên trên Hoang Sa Tử Mạc.

- Đào đi...

Dương Tuấn ngồi trên lưng Thanh Giao Thú, vỗ vỗ người nó, nói, Thanh Giao Thú giao lên một tiếng, âm ba thổi bay lên từng cơn bão cát trong hoang mạc, Thanh Giao Thú long giác trên đầu phát sáng, long giác duy nhất ở giữa trán dài ra một tầng quang mang bên ngoài, lập tức cái đầu đâm thẳng xuống đất, thân hình cũng thu nhỏ lại, tăng thêm uy lực long giác.

Oanh...

Biển cát Hoang Sa Tử Mạc bị tách ra làm đôi, Thanh Giao vạn trượng chui thẳng vào lòng đất, xé ra cát vàng hai bên, mà Tử Sa Trùng xấu số bên trong cũng bị cắt thành ngàn mảnh, nhưng hệ thống không có khen thưởng, Thanh Giao Long tiếp tục đẩy thẳng xuống phía dưới, vượt qua tầng cát bên ngoài, chạm tới lớp đá cứng bên trong.

Kết....

Long giác cứng rắn xuyên qua lớp đá cứng kia, trực tiếp xông vào bên trong, tầng tầng lớp lớp đá đều không có cản trở được Thanh Giao dùng mãnh tiến vào, năm dặm, mười dặm, 20 dặm, 50 dặm, 100 dặm....

Khoảng nửa canh giờ sau, Thanh Giao Thú cùng Dương Tuấn vượt qua hơn trăm dặm tầng đá cứng, chạm đến tầng thứ một, một lớp nam tương đặc sệt phun ra, nhưng lập tức bị Thanh Giao cắn nuốt, Thanh Giao thuộc thủy hành sinh linh, đối với địa hoá này là hoàn toàn khắc chế, nên không có chút nào lo lắng.

120 dặm...

130 dặm...

150 dặm...

180 dặm...

200 dặm...

Khi chạm đến 140 dặm, Dương Tuấn tiến vào một vùng biển nam tương mênh mông, Thanh Giao lập tức phun ra vô tận thủy tiên nguyên lực, bao phủ nó và Dương Tuấn, căn địa hoá bên ngoài chạm đến, Dương Tuấn tiếp tục lao vào lòng địa hoá hải này, đạt đến 200 dặm định mức, địa hoá hải từ màu đỏ thành màu tím, nhiệt độ tăng lên gấp vạn lần, Dương Tuấn trong đầu dâng lên một suy nghĩ, có khi nào chính biến địa hoá này làm vùng đất phía trên trở thành Hoang Sa Tử Mạc như vậy không?

Ừng....ục.... Xọt....

Phía trước nam tương màu tím bỗng nhiên sôi trào lên, một cái bóng đen cực lớn lao ra, bắn thật nhanh về phía Dương Tuấn cùng Thanh Giao.

Nganggg.....

Thanh Giao gầm lên một tiếng, thủy hành tiên nguyên bắn ra, tạo thành một cái băng thuẫn trước mặt, cái bóng đen kia đánh tới, nhưng băng thuẫn kia cũng lập tức phân rã, bởi vì từ nam ở đây quá nóng.

Bóng đen kia rút về, lộ ra hình dáng của một đầu trùng cực lớn, hình thể so với Thanh Giao Thủ hình thể vạn tượng không kém bao nhiêu, nhưng đầu trùng này hoàn toàn là nhàm thạch hoá thành, toàn thân màu đen kịt, không hề có mắt, hay tay chân, chỉ có một thân mình dài ngoằng ngoèo.

Keng....

Dị Thái Địa Hoà Khủng Trùng.

Sinh linh Hoà hệ.

Tu vị Minh Tiên đánh phong.

Thần Tướng: 8 đạo.

Mô tả: Sinh Linh do thiên địa hoá hành uẩn dưỡng mà sinh, bảo vệ thiên địa hoá hành bảo vật.

.....

Mấy dòng thông tin lập tức xuất hiện trong đầu Dương Tuấn, sinh linh từ địa hoá mà sinh như đầu khủng trùng này vô cùng mạnh mẽ, bởi vì nó luôn ở trong lĩnh địa của chính mình, ít có kẻ nào tiến vào trong đó mà không tiêu hao chính mình, khiến những dị thú này vô cùng mạnh mẽ, có thể nói là vô địch cùng giới.

Nhưng xui xẻo cho nó, gặp phải một kẻ không cùng cảnh giới, lại có tương quan với thủy hành, khắc chế hoá hành của nó, mà kẻ còn lại thì nắm giữ pháp tắc bá đạo, đủ để một chiều nghiền ép nó.

- Lực Lượng Chí Thủ...

Dương Tuấn tay nâng lên, lực lượng pháp tắc lập tức huy động, tạo thành một cánh tay khổng lồ, nhàm tương màu tím đều bị tách ra, pháp tắc đại diện cho thiên địa, không gì có thể cản nổi.

- Khả khả, may mắn gặp một cái Minh Tiên...

Dương Tuấn cười tà mị, tay phải hướng Khủng Trùng chớp tới, cự thủ cũng trầm trọng đè xuống Khủng Trùng, Khủng Trùng thân thể khổng lồ quần quai trong biển địa hoá, muốn thoát khỏi cự thủ kia, nhưng phần đầu của nó luôn bị đóng chặt, pháp tắc thiên địa đã xuất, phải chống chịu chứ không thể chạy.

Get....

Khủng Trùng kêu lên một tiếng thê lương, trên người bùng lên ngọn lửa mãnh liệt, nhưng cổ gống này lại vô dụng vô cùng, Lực Lượng Chí Thủ đập xuống đầu Khủng Trùng, ầm...

Hoang Sa Từ Mạc chuyển động mạnh mẽ, như có vật khổng lồ chui lên từ bên dưới, các tán tu bên trên kinh sợ, lập tức xuất báo khí phi hành, hoặc đập không phiêu phũ trên không trung, nhìn Hoang Sa Từ Mạc này xuất hiện từng vết rạn nứt như mạng nhện, sau đó càng ngày càng lớn, cát nua bên ngoài chảy xuống, ngay cả Từ Sa Trùng cũng không ngoại lệ, bị trôi xuống mấy vết nứt này.

Uỳnh....

Một cột nhàm tương nóng bùng phun thẳng lên trời, mỗi một giọt đều có thể giết chết bất cứ Ngụy Tiên nào, ngay cả Nhân Tiên cũng bị thương, có kẻ xấu số không kịp né tránh lập tức bị những cột nhàm tương khác cán nuốt, chết không thể chết lại.

- Aaa, cứu ta, nóng quá....

- Chuyện gì vậy? Từ Mạc tại sao có dị tượng này?

- Chà lẽ là do đầu Tiên Thủ kia làm ra?

- Đáng chết....

Tán tu bên trên Từ Mạc vùa mắng lớn vùa hướng một hướng chạy đi, tránh càng xa càng tốt với Từ Mạc này, mà bên dưới lòng Từ Mạc, xác Khủng Trùng bị từ nhàm cắn nuốt, trở về với thiên địa, mà từ xác Khủng Trùng rơi ra một viên châu màu đỏ, nhưng bên ngoài có một lớp đá cứ xen vào, nhìn như một khối nhàm thạch vậy, to bằng nắm tay con nít, Dương Tuấn lập tức thu lấy, nhờ hệ thống xem xét...

Keng...

Bảo vật: Địa Hoà Thiên Châu.

Mô tả: Thiên châu từ tinh hoa của địa hoá trong thiên địa uẩn dục trong trăm vạn năm, có thể phóng xuất thạch nhàm tiến hành phòng ngự, hoặc phóng xuất địa hoá, uy lực không kém địa hoá thiên địa, có thể cắn nuốt dị hoá khác tăng lên uy lực.

.....

- Đây là dị bảo người nói sao, hệ thống?

Dương Tuấn cầm viên châu trong tay, hỏi hệ thống.

Keng, không, kí chủ xin hãy tìm kĩ lại một chút, cách kí chủ 10 trượng bên dưới, hướng Tây.

Dương Tuấn lập tức hướng hướng hệ thống chỉ dẫn bắt đầu tìm kiếm, quả nhiên, trên một cái đỉnh đá nhọn từ đáy biển nhàm thạch này nhô lên, có một cái cán kiếm cắm bên trên, nó giống như từ nhàm thạch đông cứng mà thành, không khác với một cục đá dị hình là mấy.

- Thứ này sao?

Thanh Giao Thủ quần quanh đỉnh núi kia, bao phủ thủy tiên nguyên xung quanh, Dương Tuấn chạm tay vào cán kiếm kia, bỗng nhiên đỉnh núi rung chuyển, một cỗ lực lượng thần bí xâm nhập vào trong người Dương Tuấn, tràn lên thức hải của hắn.

Oanh...

Dương Tuấn hoảng hốt, lập tức dừng tinh thần lực bảo vệ thức hải, ngăn cản lực lượng thần bí kia, nhưng lực lượng kia quá mạnh mẽ, xông phá tinh thần lực của Dương Tuấn, tấn công vào trong thức hải.

Keng, phát hiện tàn mình tiên pháp, phẩm chất không rõ, chưa thể học tập, lập tức thu vào túi đồ.

Cảm giác đau vô cùng đau đớn, Dương Tuấn cố gắng kìm hãm cơn đau, như đầu muốn xé toạc ra đau đớn, tinh thần lực vô dụng chống trả, thì âm thanh hệ thống vang lên, cơn đau lập tức biến mất, nhưng trong đầu Dương Tuấn nhiều thêm một số thông tin.

"Ma Ảnh Cổ Kiếm": tàn kiếm - chuỗi hình.

Ma Ảnh Cổ Kiếm, cổ kiếm xưa xưa, nghe đồn là thanh kiếm Ma Thần từng sử dụng qua, mà niệm cùng sát niệm ngập trời, bên trong chứa tiên pháp của Ma Thần, Liên Ảnh Thập Kiếm.

.....

- Phải phải...

Dương Tuấn xem chút ngội quỳ, nhưng vẫn giữ lại được, thở mạnh ra mấy hơi, mồ hôi như hạt đậu liên tục lăn xuống, Dương Tuấn cầm lên cán kiếm kì này, không nói hai lời ném vào trong túi đồ hệ thống, đồ chơi này xem chút hải hán, hẳn không muốn nhìn thứ chương mắt đó một lần nữa.

- Trở về...

Dương Tuấn vỗ vỗ Thanh Giao Thủ, nó lên hống lớn một tiếng, thân hình bỗng thẳng lên trên, xuyên qua các vết nứt lúc trước, chốc lát đã trở lại Hoang Sa Từ Mạc, mà chỗ này hoang vắng càng thêm hoang vu, một cái bóng người cũng không có.

Keng, phát hiện dị tượng phát sinh, cách kí chủ 500 dặm về hướng này....

Âm thanh hệ thống vang lên, sau đó là một tia sáng bắn ra, hướng theo một hướng bên phải Dương Tuấn lao đi, mà ở hướng đó, bỗng nhiên có một cột sáng màu trắng không lồ bắn lên tận trời, thu hút rất nhiều người nhìn về đó.

- Đi....

Dương Tuấn vỗ Thanh Giao Thủ, nó lập tức xé hư không bay đi, hướng cột sáng kì dị kia lao tới, mà cũng có không ít tán tu cũng đệ tử tiên trí chú ý, hướng chỗ kia chạy đi.

.....

Mà chỗ cột sáng kia là lĩnh mộ của Phong Vân Tiên Đế, bên trong toả linh mộ, Trương Hạo Long đứng trước một cái cổ quan bằng đá cũ kĩ, bên trên có từng sợi xích khoá lại, nhưng tất cả đều bị chặt đứt, xung quanh cổ quan tãi là nhiều thi thể, máu tươi chảy ra đều bị quan tài hấp thụ, cột sáng kia cũng từ quan tài này phát ra.

- Tiểu tử ngốc, người thật sự nghĩ là có truyền thừa sao?

Từ trong bóng tối, một nữ nhân bước ra, trên người mặc một bộ quần áo bó sát màu đen, lộ ra từng đường cong quyến rũ, đặc biệt là trên đầu nàng ta có một cặp ma giác, là người của Ma Tộc, nàng ta vuốt vuốt đôi cánh sau lưng, nói.

- Người, người lừa ta....

Trương Hạo Long tức giận gầm lên, hẳn bởi vì vạn năm trước tiến vào chỗ này, được nữ Ma Tộc này dụ dỗ mở ra phong ấn cổ quan tài, để Trương Hạo Long hẳn dẫn dụ người đến huyết tể, mở ra phong ấn.

- Ma Linh ngài ấy sắp phục sinh, thân thể của người, ngài ấy có thể dùng tạm rồi.

Nữ nhân ma tộc kia cười tà mị, quyến rũ nói.

Ket....

Cổ quan tài chuyển động, nắp quan tài trượt ra, một cỗ khí tức tà ác trào ra ngoài, bao phủ hoàn toàn toả lĩnh mộ, Trương Hạo Long ánh mắt bỗng nhiên dữ dằn, cả người run lên như co giật, long giác trên đầu rơi xuống, sau đó trên đầu dài ra thêm một cái sừng nhọn màu đen, đôi mắt cũng biến thành một màu đen sâu thẳm, tà ác.

- Quý Đế đại nhân, Ma Tướng Ma Lý Di, chúc mừng ngài phục sinh, lần nữa trùng vịnh Ma Thần tộc chúng ta.

Nữ ma tộc kia quý xuống một chân, nói với Trương Hạo Long bị cổ tà khí kia đoạt xá, mà "Trương Hạo Long" kia cũng không có nói nhiều, phát tay một cái, toả lĩnh mộ lập tức nổ tung, cột sáng trắng bên trên cũng biến mất, mà lại xuất hiện hư ảnh một người, không rõ khuôn mặt hay vóc dáng, hư hư ảo ảo.

- Tiến để chết tiệt, dám trản áp ta ở đây, bây giờ tu vì ta chưa hồi phục hoàn toàn, đợi ta toàn thịnh, ta sẽ đồ diệt hết tất cả người trong tiên tri của ngươi.

Quý Đế âm thanh trầm trọng, bên trong chứa đầy thù hận, Quý Đế ý là đường đường là đệ nhị ma lĩnh, lại bị một tên Tiến Đế trản áp, phong ấn ở đây, cũng không sao, tên kia cũng không có khoé mạnh, cùng chôn với hắn ở chỗ này, Quý Đế phát tay, hư ảnh của Phong Vân Tiên Đế cũng tiêu tan.

- Haha, không ngờ, gặp được các ngươi, Ma Tộc....

Bỗng nhiên từ phía trên vọng xuống tiếng cười lớn của nam nhân, sau đó là một đầu thanh giao lượn xuống, quần quanh hai người Quý Đế cùng Ma Lý Di.

- Là kẻ nào?

Ma Lý Di hết lên, tu vì của nàng ta cũng chỉ là Thiên Tiên đình, nhưng âm ba lại vô cùng lớn, vang vọng khắp bốn phương.

- Đồ Ma nhân....

Dương Tuấn nhai xuống khối lưng Thanh Giao, lạnh giọng nói, trên tay còn cầm hai khối đồ vật, chính là Ma Long Căn cùng Tà Vương Đờng, mỉm cười tà ác nhìn hai người trước mặt, Quý Đế trước mặt này tu vi không cao, cũng chỉ là Kim Ất Đại Tiên đình, 10 Kim Thân, bởi vì vừa phục sinh, nên tu vi chưa có phục hồi, nhưng lại tốt cho Dương Tuấn.

..... O.o.O.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Đi đại đô hội tiên vực

- Ma Long Chi Căn? Tà Vương Chi Nhân?

Quý Đế đột xà Trương Hạo Long xuống, nhìn thấy hai kiện đồ vật trên tay Dương Tuấn, khuôn mặt bỗng chốc trầm xuống, giọng nói chứa đầy sát khí.

- Haha, chẳng trách, lâu như vậy bọn họ chưa tự họp....

Quý Đế cười lớn, âm ba vang vọng toàn Phong Vân Nhân, sau đó sắc mặt y trầm xuống, sát ý dâng lên mãnh liệt, một bàn tay hướng về phía Dương Tuấn đánh ra một chưởng, quang mang chói mắt bùng lên, một cự chưởng cường đại nhanh như chớp đánh về phía Dương Tuấn.

- Hừ....

Dương Tuấn hừ một tiếng, một đám đám ra, bên trong ẩn chứa 10 đạo lực lượng pháp tắc cùng đi hành pháp tắc, khiến man lực cùng tốc độ một đám này vô cùng kinh khủng. "Oanh", cự chưởng đụng lên một đám của Dương Tuấn, lập tức nổ tung, sóng kích lan ra bốn phía, ngay cả Ma Lý Di cũng bị hất bay, mà chỗ va chạm thì bị lực lượng hỗn loạn bao phủ, quang mang chiếu rọi đầy trời.

Phốc....

Một vòi máu tươi bắn lên không trung, từ trong chỗ lực lượng hỗn loạn bắn ra hai bóng người, mà bên trong đó có một người bị thương, máu tươi ròng ròng chảy xuống, cánh tay phải của Quý Đế trản ra một dòng máu nhỏ.

- Hừ, thân thể yếu đuối, còn người, không ngờ có thể sử dụng pháp tắc tiên giới.

Quý Đế lắc tay, nói, âm ngữ vô cùng kiêu ngạo.

- Ta nói có thể giết các ngươi, thì ta có cách giết, đến, Lực Lượng Chi Thủ.

Dương Tuấn khoanh tay trước ngực, nói, trên người y phục ngoài ra có chút tà tối, thì không có chút thương thế nào, cánh tay phải nâng lên, hư không trản ra từng sợi dây chuyền pháp tắc màu vàng rực rỡ, nối với nhau thành một cánh tay cực lớn, tán ra khi thể vô thượng.

- Cái, cái gì?

Quý Đế mặt trợn trừng, là pháp tắc, hơn nữa còn có hơn trăm sợi kết hợp, nhưng uy lực không phải là tính từng sợi cộng vào nhau, mà là một sợi chống một sợi, gấp đôi lại gấp đôi (2^100), đó là uy lực kinh thiên động địa cỡ nào, Quý Đế không nói hai lời, lập tức bỏ chạy, bỏ lại kiện thân thể vô dụng này, đợi trở về Ma Giới, y mới hỏi phục hết tu vi, trở lại đánh tiêu tử này.

Vù....

Đoàn linh hồn tà ác của Quý Đế xé mờ hư không, ngay lập tức bỏ chạy, Dương Tuấn trở mặt lưu lười, mẹ, lúc này hùng hồn lắm kìa mà, tại sao ta mới vừa ra chiều lên chạy, tháo.

- Ma, Ma Linh đại nhân?

Ma Lý Di ngời bệt dưới đất, sợ hãi nhìn kiến thân thể Trương Hạo Long ngã xuống, Quý Đế xé bỏ hư không bỏ chạy, đã không còn lời nào để nói, làm cũng không có làm gì được, Dương Tuấn không quan tâm đến, Lực Lượng Chi Thủ đáp xuống Ma Lý Di, đối với Ma Tộc, là không khoan nhượng, đó là bản năng của từng nhân tộc.

- Không....

Ma Lý Di hết lên, nhưng cự thủ kia đã đáp xuống, âm âm, mặt đất rung chuyển, Ma Lý Di bị lực lượng oanh nát, quang mang sáng chói đầy trời, trên mặt đất xuất hiện một lỗ sâu mấy chục trượng, tiền ling của Phong Vân Tiên Đế cũng bị phá hủy không còn mảnh vụn.

Keng, kích sát Thiên Tiên đình phong, nhận 6500 vạn bá điểm, 1 Tiên Hồn cùng cấp.

Keng, thay đổi nhiệm vụ Âm Mưu Ma Tộc:

• Nhiệm vụ 1: Ngăn cản gián điệp Ma Tộc mở ra Ma Long Cổ Quan, giải phong ấn của Ma Long Eldoradol.

Ban thưởng: 1000 vạn Pháp Lực.

=> Hoàn thành.

• Nhiệm vụ 2: Đi tìm thân phận ẩn của 5 Ma Tướng thuộc Ma Tộc, trừ đi hậu hoạ.

Ban thưởng: 1 ức bá điểm, 1 Thần cấp Tiên Pháp, Bá Lực Thiên Công.

=> Hoàn thành 3/5.

• Nhiệm vụ 3: Đánh bại thủ lĩnh Ma Tộc, ngăn cản Ma Tộc huyết trừ tu tiên giới.

Ban thưởng: Giải khai Ấn Kí Phong Phù.

=> Hoàn thành 0/1.

• Nhiệm vụ 4: Đánh bại Tứ Đại Ma Lĩnh, thu lấy Tứ Ma Lĩnh Cự.

Ban thưởng: Nâng cấp cực hạn huyết mạch, đạt đến tối thượng huyết mạch.

=> Hoàn thành: 2/4.

• Nhiệm vụ 5: Đánh bại Ma Thần, bá chủ tam giới.

Ban thưởng: Phá Không Phù cách chế tạo, Phá Không Phù x2.

→ Đại ban thưởng: Rương Quái Siêu Cấp x1, Bí Ấn Tử Giới.

=> Hoàn thành: 0/1.

Thất bại Tự hủy, bạo nổ kí chủ....

.....

- Ách, nhiệm vụ khi ở phạm giới đây sao? Thất bại liền chết?

Dương Tuấn đầu hoa mắt chóng, nhiệm vụ này tự nhiên quay lui, lúc trước hắn đã diệt sát Ma Long cùng Tà Vương, Khương Lệ Tư, cũng không có gì quái đặc sắc, có điều phần thưởng cho nhiệm vụ thay đổi lại làm Dương Tuấn khó hiểu, Ấn Kí Phong Phù? Bí Ấn Tử Giới? Dương Tuấn vất óc suy nghĩ, nhưng cũng không có đáp án, hệ thống cũng không thêm trả lời bất cứ cái gì, hắn cũng đành nếm suy nghĩ này qua đầu, thuyên đến đầu câu tự nhiên thẳng, chuyện gì cũng có cách giải quyết hết thảy.

Vù....

Bỗng nhiên trên bầu trời có mấy bóng người lao tới, đều là ba lão già tóc trắng lưng còng, nhưng khí tức cùng sức sống trên người không tầm thường, cấp bậc ít nhất là Đại Tiên.

- Không, không, không....

- Tiên Lãng, Tiên Lãng bị hủy rồi....

- Đáng giận, lần này mở bí cảnh ta đã có cảm giác bất an...

Ba lão già cầm lên gần dư đầy đau thương, bọn họ đều là Thái Thượng Trưởng Lão ở Phong Vân Tiên Trì, bởi vì dị tượng ở Tiên Lãng mà lập tức tiến vào trong bí cảnh, đưa hết người bên trong ra ngoài, xong hết thảy mới chạy đến Tiên Lãng, nhưng tất cả đã muộn.

- Là chuyện gì xảy ra, ai dám mạo phạm Tiên Đế?

Lão già mặc lam y gặm lên gấu đứ, tiền nguyên lực bùng nổ, tay đánh loạn, cự chưởng màu xanh bắn ra, đánh vỡ mọi thứ ở ngàn dặm phương xa, tiếng nổ oanh minh đánh tai nhức óc, khiến Dương Tuấn vô cùng khó chịu.

- Lăng huyêh, ngươi bình tĩnh, ở kia có một cái tiểu tử còn sống.

Một lão già mặc lục y đứng ra cản lại lão già mặc lam y họ Lăng kia, nói

- Bất tiểu tử này về tra hỏi, có lẽ sẽ biết nhiều việc.

Lão già mặc hắc y còn lại lên tiếng, mọi âm thanh đều lỵ vào tai Dương Tuấn.

- Hahaha.....

- Người cười cái gì?

Dương Tuấn ngửa đầu cười lớn, âm ba vang dội, khiến cả ba lão già kia vô cùng tức giận, quát lớn.

- Không cần tra, hết thảy do ta làm....

Dương Tuấn khoanh tay trước ngực, kiêu ngạo nói

- Haha, Ngụy Tiên nhỏ nhỏ, có thể làm ra bức này sự tình sao?

Lam y Bào già thất thần một lúc, sau đó ngửa mặt cười lớn.

- Người thử xem...

Dương Tuấn tay lần nữa nâng lên, Lục Lượng Chi Thủ lần nữa xuất hiện, nhưng cánh tay đó cũng lập tức bành trướng, rí ra máu tươi, mà ba lão già kia mắt trợn to, con bà nó, pháp tắc, hơn nữa còn hơn 100 sợi, mà hơn hơn nữa, là do một cái Ngụy Tiên nhỏ nhỏ sử dụng, thật mẹ nó, Bào thiên, người có còn thiên lý không?

- Tháo nê mà....

Lam y Bào già kia mắng tục một câu, định quay sang gọi đồng bạn giúp đỡ, nhưng hai bóng người kia đã biến mất bên ngoài vạn dặm, lam y Bào già miệng há hốc, mắt muốn lòi ra, mẹ, có cần chạy nhanh vậy không?

- Chết....

Dương Tuấn xuất hiện gần Bào già kia, lực lượng chi thủ đập xuống, lam y Bào già tu vi Đại Tiên hậu kì nào có sức đón đỡ, chỉ biết nhắm mắt đợi chết, hân rớt cục có vận đen thế nào, chọc vào một đầu quái vật như vậy?

Ầm...

Keng, kích sát Đại Tiên hậu kì, nhận được 3500 vạn bá điểm, 1 Tiên Hồn cùng cấp.

Keng, hệ thống thu lại khoản nợ, tổng cộng 1 ức bá điểm, đa tạ kí chủ đã tin tưởng sử dụng hệ thống.

Một tiếng nổ lớn, lam y Bào già nổ tung, một âm thanh thông báo dễ nghe vang lên trong đầu Dương Tuấn, nhưng cái thông báo sau lập tức khiến hân cứng đờ thần thể, 1 ức, 1 ức bá điểm a.

- Con em người, hệ thống, rõ ràng ta chỉ vay 5000 vạn, hơn nữa chưa đến 1 tháng, tại sao lại lấy đi 1 ức bá điểm của ta?

Dương Tuấn bức xúc nói

Keng, hệ thống là thích thì hệ thống làm, bản hệ thống ta hỏi kí chủ, có tức hay không?

Giọng nói khiêu khích của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, hân lập tức có cảm giác thổ huyết, mẹ, người thích thì người làm sao, có còn nghĩ đến kí chủ như ta?

Con hàng hệ thống này, đôi lúc, làm tức chết hân.

- Phù phù, rồi khỏi chỗ này, không lại có thêm phiền phức.

Dương Tuấn đập Di Hành Chi Bộ, thoát khỏi cái đã biến mất ngoài trăm dặm, đi về phía nam, là Di Nguyên Sâm Lâm, chỗ này thực vật sinh trưởng tốt, có thể có xuất hiện một ít thảo dược, cần cho Dương Tuấn luyện đan, tăng lên tích lũy tu vi của mình, ài, cũng bởi vì mấy cái Tiên Hồn kia cấp bậc quá cao, hân mặc dù có thể hấp thu, nhưng chi tăng lên Tiên Tinh, tu vi cũng không có tăng lên, vậy hấp thu làm gì cho lãng phí a.

- Chỗ này tiên nguyên nồng đậm như vậy, có thể thu vào không gian thể lực của ta hay không?

Dương Tuấn cảm thấy tiên nguyên chỗ này nồng đậm hơn bên ngoài rất nhiều, lập tức hỏi hệ thống.

Keng, có thể, đo lường kí chủ cần 2 canh giờ mới hấp thu hết tất cả tiên nguyên khí.

Âm thanh hệ thống trả lời trở về vô cảm, không còn vẻ khiêu khích lúc trước, Dương Tuấn cũng không có quan tâm mấy, lập tức ngồi xuống, bảo hệ thống lập tức hấp thu, còn mình lấy ra viên Tiên Hồn Nhân Tiên trung kì lúc trước giết Chư Nam Phong mà có ra luyện hoá.

Một lúc sau, 14 ngôi sao năm cánh dâng lên sau lưng Dương Tuấn, sau đó là ngôi thứ 15, một cái chớp mắt tăng lên ngôi thứ 16, 17, 18, 19, 20....

Oanh.....

Đến ngôi sao thứ 20 thì dừng lại, đây là cực hạn thiên địa cho phép, nếu muốn tăng thêm phải phá hủy Thiên Phật giáng xuống, không khác với pháp tắc thiên địa bài xích là bao nhiêu, trên bầu trời Phong Vân Nhai cuộn cuộn mây đen, từng tia từng tia sét uốn lượn bên trong hắc vân, như từng đầu lôi long đang bay lượn.

- Còn có chuyện này? Tại sao lúc trước ta có hơn 21 vi Tiên Tinh Từ lại không có?

Dương Tuấn đầu đầy hắc tuyến, sắc mặt lập tức chuyển đổi, bởi vì một tia sét màu tím cực đại đã đánh xuống hân, tia sét màu tím kia hoá thành một đầu sói tím, lao về 20 vi tiên tinh của Dương Tuấn, há miệng lớn định cắn nát hết thảy.

- Hừ, đi chết....

Dương Tuấn dám ra một quyết, lực lượng pháp tắc quán quanh cánh tay hân, lực lượng tăng lên mức đáng sợ, vung thẳng vào đầu cự lôi lung kia, "tùng" một tiếng, cự lung trên người xuất hiện từng vết rạn nứt, lập tức nổ tung thành từng mảnh nhỏ, mà tay Dương Tuấn cũng xuất hiện một mảnh cháy khét, lực lượng từ Sinh Mệnh chi Tâm trào ra, chữa lành chỗ vết thương kia, nhưng tốc độ lại chậm chạp vô cùng, lực lượng Thiên Phật cũng quá đáng sợ đi.

Ầm...

Ngôi sao thứ 21 dâng lên, lại một đoàn tia sét đánh xuống, nhưng lần này lại là màu đỏ, hơn nữa, là hai đoàn sấm sét đánh xuống, hoá thành một đầu hổ lớn cùng một đầu gấu lớn, bao vây Dương Tuấn, một đánh về phía Dương Tuấn, một đánh về phía 21 vi tinh ngi của hân.

- Hừ, đừng tưởng ta sợ các ngươi.

Hai nắm tay Dương Tuấn nắm chặt, hừ một tiếng, hân vung ra hai quyền về đầu đại hổ lẫn đại hùng kia, lực lượng mạnh mẽ cắt ra đại địa, đánh lên đầu hai đầu lôi thi này, oanh oanh hai tiếng, hai đầu lôi thi lập tức hoá thành mảnh vỡ, mà hai cánh tay của Dương Tuấn loang lổ vết cháy xém, nhìn thấu cả xương cốt trắng bạc hơi cháy đen bên trong.

Oanh...

Hắc vân trên bầu trời tiêu tán, thiên địa công nhận Dương Tuấn, không tiếp tục thử thách hân, mà tình ngôi sao lưng Dương Tuấn vẫn còn trời nổi lửa, đến vi thứ 29 thì mới dừng lại, đã là cực hạn mà Dương Tuấn đạt đến, tiên nguyên từ Tiên Hồn cũng hao cạn hết sạch, đổi lại tiên tinh của Dương Tuấn cường đại hơn những người khác.

Bởi vì chỗ này là bị cảnh, không hề có liên kết với thiên địa bên ngoài, cho nên không có ai cảm nhận được bất kỳ dị tượng thiên địa nào, hay là Thiên Phật cả, không một ai biết rằng, trên đời này có một cái Ngụy Tiên 29 tinh ngi.

Dương Tuấn lập tức mở ra màn phong ấn bên ngoài bị cảnh, để hân rời khỏi bị cảnh như bất kỳ cái tán tu khác, không một ai phát hiện hân có gì bất thường. Dương Tuấn không nói hai lời lập tức rời đi.

Hân cần đột phá đến Ngụy Tiên đỉnh phong.

.....

Hai ngày sau, Dương Tuấn đang ở trong một khu rừng ngoài Tây Hồ Thánh, trên tay hân cầm lấy một viên ngọc màu xanh lam, toả ra tiên nguyên nồng đậm, là Tiên Hồn Ngụy Tiên đỉnh phong. Dương Tuấn lập tức ngồi xuống luyện hoá, tiên nguyên lực bên trong Tiên Hồn này không dùng để tăng lên tiên tinh, mà dùng để đột phá cánh cửa cảnh giới, từ hậu kì lên đỉnh phong.

Oanh...

Nửa giờ sau, trong người Dương Tuấn vang lên tiếng nổ lớn, từng khối cốt nhục di chuyển, như là bị thương vô cùng trầm trọng, nhưng Sinh Mệnh Tâm liên phát ra lực lượng chữa trị, để cho vết thương lập tức lành lặn, mà 29 vi tinh ngi sau lưng Dương Tuấn không ngừng dung hợp vào nhau, không phải một hợp một thành hai, mà là 5 hợp thành một, điều này bất cứ ai chứng kiến đều sẽ đánh mình nghĩ cái, để cho mình tỉnh khỏi cơn mơ.

Từ xưa đến nay, hai hợp thành một là bình thường nhất, thiên tài cũng có thể cưỡng ép ba hợp thành một, quái thai nhất cũng chỉ có Tà Tôn cùng Ngũ Đế năm xưa là bốn hợp thành một, mà tiểu tử này thì sao? Là năm, năm hợp một à.

(Tiên Thánh thì không ai biết họ là quái vật nghịch thiên cỡ nào, nên không lấy ra so sánh)

Hai mươi chín vi tinh ngi cũng hợp lại, tạo ra 5 viên lực tinh sáng chói ánh vàng, như đruc từ hoàng kim mà ra, tiên nguyên cùng lực lượng bùng phát từ một viên lực tinh này có thể so với 10 viên lực tinh bình thường, mà 5 viên lực tinh này chỉ là khởi đầu, sau lưng Dương Tuấn hiện lên thêm một vi lực tinh thứ 6, sau đó là thứ 7, thứ 8 mới dừng lại.

- Haha, tốt, lần này phải chạy đến Hội Tiên Vực tìm Chư già chính tộc vợ vết một thoáng.

Dương Tuấn cười ha hả, sau đó lấy ra tinh thuyền, nhẩy lên trên, xông thẳng vào tinh hải mờ mịt, tiến thẳng về Hội Tiên Vực, khi đã ổn định, Dương Tuấn mở ra không gian hậu cung, để các nàng ra bên ngoài nhìn ngắm tinh hải, cũng như hấp thu tiên nguyên nồng đậm ở Tiên Giới, thích hợp đẩy lên tu vi của các nàng, mà nhờ vào đan dược luyện chế cộng thêm công pháp song tu, tu vi chúng nữ đều sống phú Ngụy Tiên cảnh, có vạn năm thọ nguyên.

Mà Hương Ngọc sau khi đột phá Ngụy Thần, thì không có tiếp tục tăng tiến tu vi, kẹt ở Ngụy Thần trung kì, không thể tiến lên Ngụy Thần hậu kì, bởi vì không thể phá ra cảnh cửa cảnh giới.

Theo hệ thống, tu vi ở Thần Giới chia làm Ngụy Thần, Bản Thần, Chuẩn Thần, Hạ Vị Thần, Trung Vị Thần, Thượng Vị Thần, Hư Thần, Địa Tôn Thần, Thiên Tôn Thần, Thần Vương, Chí Tôn Thần Vương, Thần Hoàng, Chí Tôn Thần Hoàng, Thần Đế, Đại Thần Đế, Chí Tôn Thần Đế.

Hương Ngọc dưới sự chỉ dẫn của Dương Tuấn từ lần mò bên trong bóng tối cảnh giới biến thành một đường thẳng tắp, xõng phá bình cảnh, đạt đến Ngụy Thần hậu kì.

Điều này làm náng và mừng không tả xiết, cuối cùng xuân tình bạo phát, quần thành một đoàn với Dương Tuấn, chẳng nữ khác cũng nhao nhao xõng lên, từng người xuân quang toả ra, ở dưới thân Dương Tuấn sung sướng hát vang, trên tinh thuyền một cảnh xuân bông mắt, mà Quỳnh Hân thì ở cuối thuyền an tĩnh tu luyện, để anh trai và các chị đầu của mình thoải mái "công thứ".

.....

Bên trong tinh hải mênh mông này, sẽ có xuất hiện nhiều nhóm người cười tinh thuyền, ở trong tinh hải cướp bóc, gọi là cường đạo tinh hải, thường là những phạm nhân hoặc phản đồ ở các Tiên Vực chạy ra ngoài, được cường đạo tinh hải khác che chở, từ đó trở thành cường đạo, mà tinh thuyền của Dương Tuấn, cũng gặp một nhóm như vậy.

- Hắc hắc, nhiều cò nương xinh đẹp như vậy, hôm nay chúng ta gặp may rồi...

- Hé hé, ta nghĩ đến mà cả người đều cứng...

- Hahaha, ta cũng như vậy...

Chiếc tinh thuyền của cường đạo tinh hải kia không quá lớn, bất quá cũng khoảng xấp xỉ gần bằng tinh thuyền của Dương Tuấn, dựa theo khí tức ở trên tinh thuyền, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thiên Tiên đỉnh phong, còn lại hơn trăm cái Nhân Tiên cảnh cùng mấy trăm cái Ngụy Tiên.

Mà bọn cường đạo tinh hải này bởi vì hắc ám trong lòng quá lớn, nên đã làm không biết bao nhiêu việc ác, dĩ nhiên đạo đức lương tâm cái gì đều không có, vừa nhìn thấy chúng nữ liền đưa bôn dâm đảng, hơn nữa còn trước mặt Dương Tuấn "dụng lễu" đối với nữ nhân của hắn, khiến Dương Tuấn động sát tâm

- Song Lực Thử...

Hai tay Dương Tuấn bắt vào nhau, ở hai bên tinh thuyền hiện ra hai cánh tay khổng lồ của lực lượng pháp tắc, đây là Dương Tuấn vừa mới tìm hiểu, Lực Lượng Chi Thủ có thể sử dụng cùng lúc nhiều cái, tuy nhiên thiên địa bài xích cũng tăng lên gấp bội lần, hai cánh tay Dương Tuấn bung ra, thật nát bấy nhiêu, xương cốt cũng rạn nứt.

- Đó, đó là gì?

- Tiên pháp gì? Tại sao áp bách như vậy?

- Mau, mau lái thuyền chạy đi...

- Là pháp tắc, nhanh chạy, chúng ta đụng phải cường giả.

Đám cường đạo Ngụy Tiên cùng Nhân Tiên cảnh trên tinh thuyền cường đạo một mình hỗn loạn, Thiên Tiên cảnh duy nhất trên đó nhận thức được lực lượng thiên địa, lập tức hét lớn, để cho lái thuyền thúc dục tiên nguyên bỏ trốn.

- Hừ, muốn chạy đâu có dễ như vậy? Hôm nay tất cả các ngươi phải chết...

Dương Tuấn hừ một tiếng lạnh lẽo, hai cự thủ hướng tinh thuyền của cường đại tinh hải chụp tới, sau đó cùng lúc đập vào nhau như đập một con ruồi con muỗi, "Oanh!", tinh thuyền cường đạo như bị va chạm với tinh cầu, tan vỡ thành từng mảnh nhỏ, rơi vào trong tinh hải, mà Dương Tuấn thì đầu sắp nổ tung, âm thanh long keng của hệ thống liên tục vang lên trong đầu, một hồi đã có gần 2 ức bá điểm, Tiên Hồn Ngụy Tiên, Nhân Tiên vô cùng nhiều.

- Hệ thống, Thảng Cấp Lệnh đối như thế nào?

Dương Tuấn lập tức hỏi hệ thống, từ lúc hệ thống nâng cấp đã nói qua, Dương Tuấn cũng chưa chạm tới vấn đề này, bây giờ dư đã qua mới dụng chạm đến.

Keng....

Thảng Cấp Lệnh (TCL) phân chia theo tư vị:

• 1 vạn Tiên Hồn Ngụy Tiên sơ kì = 1 TCL +1.

• 1000 Tiên Hồn Ngụy Tiên trung kì = 1 TCL +1.

• 100 Tiên Hồn Ngụy Tiên hậu kì = 1 TCL +1.

• 100 Tiên Hồn Ngụy Tiên đỉnh = 1 TCL +2.

=>> Tác dụng ở trong Ngụy Tiên - Nhân Tiên cảnh.

Keng, cứ như vậy ở các cấp độ sau, vẫn tính theo quy tắc này, đạt đến Ngũ Hành Hoàng Tiên sẽ thay đổi quy tắc khác.

.....

Mấy dòng thông tin "đáng sự" xuất hiện trước mặt Dương Tuấn, quá đắt, quá gian thương, Dương Tuấn không nói hai lời tắt đi bảng thông tin này, cùng các năng đi vào trong tinh thuyền, để một tên đệ tử nội môn ở phạm giới lúc trước lái thuyền, tiếp tục đi tới Hội Tiên Vực, đại đại Xích Diễm thành đó.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 64: Đồ chư gia (1)

Ba ngày sau, Hội Tiên Vực, đại đô Xích Diễm thành, Dương Tuấn thu lại tinh thuyền, tự mình đi vào bên trong, không khác một người bình thường là bao nhiêu, tiến vào trong một khu chợ sầm uất, người người tấp nập.

Khu chợ này được một gia tộc gọi là Mã gia xây dựng, làm chốn giao thương giữa các tiểu thành khác, thu về vô số tiền thạch, sau đó nộp lên đại gia tộc, hoặc các tên tri xung quanh để duy trì ổn định.

Dương Tuấn không có việc làm, đưa cô em gái của mình đi dạo trong khu chợ, ở trong không gian quá lâu, Quỳnh Hân vui vẻ đi khắp nơi, chỗ nào cũng ghé qua mua một ít thứ đồ, bộ dáng rất thảnh thơi.

Quỳnh Hân từ một cô bé nhỏ đã trở thành một thiếu nữ thanh xuân xinh đẹp, thu hút hết thảy ánh mắt người khác, mà ở trong một góc tối của một con hẻm, có mấy cái bóng người mặc hắc y nhìn chăm chăm hai người Dương Tuấn cùng Quỳnh Hân.

- Chiến Thần lệnh khí tức?

- Là người Chiến Thần lệnh?

- Theo dõi chúng nếu xử lý được thì làm đi...

.....

- Lão bản, viên đá này bán thế nào?

Quỳnh Hân ghé qua một quầy nhỏ, là một chỗ bán mấy viên ngọc hình thù kỳ lạ, bên trong có một viên đá đặc thù, giống như một quả tim thu nhỏ.

- Hehe, tiểu cô nương, viên đá này chỉ đợi chọn người, chứ không phải người chọn.

Lão bản ngồi trong bóng tối, mặc một bộ quần áo tà tơi, lem nhem, khuôn mặt thì hèn mọn không thể hèn mọn hơn, cười hèn mọn nói.

- Đá cũng biết chọn người sao?

Quỳnh Hân chớp chớp đôi mắt đen tròn trịa, nói.

- Hehe, tiểu cô nương ngươi thử chạm vào nó xem.

Lão bản nhìn mọn kia cười nói, Quỳnh Hân lập tức đưa tay lên định sờ vào nó, thì viên đá kì dị hơi rung lên, một cỗ lực lượng thần bí xõng thẳng vào thức hải Quỳnh Hân, khiến nàng cứng đờ thân thể, mất vô thần, mà bên trong thức hải Quỳnh Hân có một đầu ác ma quay cuồng, há miệng lớn cắn trái cần phải, muốn cắn nát thức hải Quỳnh Hân, lập tức bên trong thức hải dâng lên một vầng trắng đỏ như máu, phát ra ánh sáng ma nữ, đầu ác ma kia giống như gặp phải chỉ tôn vô thượng ma tôn, lập tức vỡ nát vì sợ hãi.

- Ah, chuyện gì vậy?

Quỳnh Hân thất thần hai hốc hóp sau thì tỉnh lại, không biết chuyện gì xảy ra, chỉ cảm giác thức hải bị công kích, sau đó lập tức tức thất không có dị tượng, khiến nàng vào cùng khó hiểu.

- Quỳnh Hân, có chuyện gì sao?

Lúc này Dương Tuấn mới đi tới, hần vừa mới tiến vào một được các, thu mua linh dược bên trong, hầu như đã vét sạch kho thuốc, để luyện đan tăng lên tư vi cho một phần thuốc hạ của hắn, chỉ có tác dụng tăng lên đến Ngụy Tiên cảnh, đối với chúng nữ vô dụng cho nên Dương Tuấn không để phần cho các nàng.

- Không có việc gì, chỉ là đầu hơi choáng một chút, ả, người thử chạm vào viên đá này thử xem.

Quỳnh Hân xoa xoa trán, duỗi ngón tay nhỏ chỉ vào viên đá hình thù kì lạ lúc trước, nói.

- Viên đá này? Minh Thạch?

Dương Tuấn nhìn viên đá kia, lập tức nhận ra loại chất liệu này, là Minh Thạch Tiên Giới, bên trong chứa một thứ kì lạ, bởi vì vậy rất khó phá hủy, hơn nữa đối với viên đá thường cũng không có khác mấy, khiến bất cứ ai cũng không chú ý đến nó, nhưng viên Minh Thạch này rất kì lạ, nó có một cỗ tinh thần lực tà ác quần quanh.

Dương Tuấn không nói hai lời đưa tay cầm lên viên đá, nhưng tinh thần lực thì đã bao phủ thức hải, bàn tay thì có từng sợi pháp tắc lực lượng lưu chuyển, sẵn sàng bóp nát viên đá này bất cứ lúc nào.

Oanh....

Một luồng tinh thần lực xông thẳng vào thức hải Dương Tuấn, chạm tới bức tường tinh thần lực bên ngoài thức hải, nhưng chưa đến một phần trăm giây, bức tường tinh thần lực lập tức bị phá hủy, luồng tinh thần lực kia lập tức xông thẳng vào trong.

Luồng tinh thần lực kia vẫn như cũ hoá thành một đầu ác ma, há miệng lớn cắn đống cần tây, nhưng trong thức hải Dương Tuấn hiện lên một thanh chiến phù hoàng kim sáng chói, quét ngang một nhát nhẹ nhàng, đầu ác ma kia lập tức tan vỡ, mà viên Minh Thạch trên tay Dương Tuấn cũng hiện lên từng vết nứt, bên trong phát ra ánh sáng vàng thần thánh, sau đó thì biến mất không còn thấy nữa, mà trong tay Dương Tuấn chỉ còn một viên châu màu vàng, toả ra khí tức thần uy vô thượng.

Vù.....

Lão bản hèn mọn kia há mắt toà sáng, nhanh tay chớp tới viên châu trong tay Dương Tuấn, hẳn thực chất là một thuộc hạ bên trong Ma Tộc, đi ra ngoài tìm kiếm người có thể phá hủy minh thạch, lấy đồ vật bên trong mở phong ấn cho Ma Thần.

- He, Ma Tộc, đừng tưởng ta không nhận ra ngươi?

Bốp.....

Dương Tuấn nhe răng cười, tiện tay quét ngang một cái, tên ma tộc già nhần tộc kia lập tức bị tát bay, kóp da ngoài bị xé rách, lộ ra khuôn mặt màu đen hung ác của ma tộc với một bên má sưng to.

- Aaaa, có Ma Tộc....

- Ma Tộc kia....

- Mau gọi Liệp Ma Đoàn đến..

Khu chợ mới nhộn nhạo, từ trong bóng tối lao ra ba hắc y nhần ban đầu theo dõi hai người Dương Tuấn, lời kéo tên Ma Tộc bị đánh kia, ẩn vào trong bóng tối, nếu còn chần chừ, đại năng bên trong Xích Diễm thành sẽ phát hiện, đến lúc đó chỉ có đường chết mà thôi.

Dương Tuấn cầm viên ngọc trên tay, bên trên có một luồng khí tức thần thuộc ở trong huyết mạch không lời nào tả được, tuy rất mỏng manh, nhưng có liên hệ vẫn là có liên hệ.

- Ca, hình như ta, nhớ ra tên thật của mình.

Quỳnh Hân xoa xoa hai bên thái dương, khuôn mặt xinh đẹp vừa vui mừng vừa sợ hãi đan xen, nói.

- Tên thật? Tên thật của muội là gì?

Dương Tuấn cũng sốt sắng lên, kí ức bị che giấu khiến hân vô cùng khó chịu, mà Quỳnh Hân luôn là người nhớ ra trước hân, sau đó Dương Tuấn mới được đánh thức kí ức của mình.

- Ta, tên ta là Uyên Nguyệt, Dương Uyên Nguyệt.

Quỳnh Hân xoa xoa đầu, sau lưng bỗng nhiên hiện lên một vầng trắng màu đỏ hồng, một Ngụy Tiên là không thể có được vầng trắng như vậy, mà hiện tại sau lưng Quỳnh Hân bỗng nhiên xuất hiện, Quỳnh Hân hai mắt nhắm lại, ôm đầu gào lên, sau đó thần thể giống như mất hết sức lực, ngã đi được Dương Tuấn đón lấy, đưa vào trong không gian hậu cung.

Nhưng kì lạ là, lần này Dương Tuấn không có nhớ ra bất cứ kí ức nào, thức hải vẫn bình tĩnh như trước, không có chút dao động nào cả, nhưng bên trong thức hải Dương Tuấn có thêm một thanh chiến phù màu hoàng kim, phiêu phù bên trong thức hải Dương Tuấn, tinh thần lực đến gần đều bị nó chém đứt, khiến Dương Tuấn phải thôi lui ra ngoài thức hải.

- Tại sao trong đầu ta lại có thêm một thanh chiến phù, một cái hệ thống chưa đủ sao?

Dương Tuấn ôm đầu, một bộ đau khổ không ra nước mắt, đầu hân là kho chứa sao? Tại sao lại có nhiều thứ bá đạo chui vào trong đó.

- Khả khả, chuyện vui đã làm hết, nên đi Chư gia rồi.

Dương Tuấn vứt hết sự nghi sầu đau, cười một bộ đáng sợ người nhìn, thần ảnh bắt đầu mờ nhạt, biến mất ở trong khu chợ, lần nữa đã xuất hiện trước một toà cung điện nguy nga, bề thế trong thiên hạ, đây là đại tộc Chư gia, xưng vương trong Hội Tiên Vực, tôn thờ Thập Nhị Chí Thánh Nữ bên trong Thập Nhị Chử Thánh Nữ, Chư Kiều Nương Thánh Nữ.

- Chư gia tộc nhân nam trái nữ phải, mau mau xếp hàng, ta đến đánh cướp à.

Dương Tuấn há miệng hét lớn, âm ba như cơn bão lớn quét qua toàn bộ Chư gia địa phận, cuốn lên không ngừng bụi đất, làm cho bên trong Chư gia một mình gà bay chó sủa, cứ tưởng rằng cường đạo tinh hải đến đánh cướp Chư gia, nhưng nhận ra khí tức bên ngoài chỉ có một người thì thờ phào, sau đó khuôn mặt trở nên giận dữ.

Vù.....

Mười mấy bóng người từ trong Chư gia bay ra, đều là người trẻ tuổi, khí tức phát ra bất quá là Thiên Tiên cảnh, hiện giờ Dương Tuấn cũng là Thiên Tiên đỉnh phong 29 xích nhật (một trời đỏ, gồm một trời trắng, vàng và đỏ), đây là do Dương Tuấn sau khi đánh giết đám cường đạo tinh hải lúc trước mà thành.

- Hừ, kẻ nào to gan, dám ở đây đòi cướp Chư gia đại hào môn của chúng ta?

- Là tên nào gan to bằng trời, đi ra....

- Đi ra à....

Đám tu sĩ trẻ tuổi kia đứng trên không hét cha gọi mẹ, giống như phàm phu ở chợ la hét chửi bới, trong khi Dương Tuấn đang đứng bên dưới, mặt đều đen, các người mù sao?

- Con em các người, giao con em các người gào?

Dương Tuấn dùng tiên nguyên hoá thành cánh tay khổng lồ, vươn lên không trung quét quét qua, bốp bốp bốp liên tục không ngừng, mười mấy tu sĩ trẻ tuổi trên không bị Dương Tuấn cùng lúc đánh đến hai mặt sưng to như đầu heo, nhưng bởi vì không có sức chống trả, bọn họ chỉ biết ở đó bị Dương Tuấn vả miệng, tự hỏi, bọn ta làm cái gì sai à?

- Dừng lại được rồi...

Một trung niên nhần từ trong Chư gia bay ra, quát một tiếng, tiên nguyên lực của Dương Tuấn bị chấn tan, mười mấy tu sĩ trẻ tuổi kia như điều đứt dây lịch rơi xuống, cảnh tượng thật mẹ nó trắng lẹ.

- Tiểu bối, người ở đây xác phạm Chư gia, đánh Chư gia tộc nhần, ta cho người một cơ hội, tự sát đi.

Trung niên nhần kia lưng hùm vai gấu, một mặt dữ tợn vô cùng, khí tức tản ra bất quá là Đại Tiên, cao hơn Dương Tuấn một cái bình cảnh, nhưng đối với tu sĩ thì như trời với đất, một cái Đại Tiên đủ nghiền ép trăm cái Thiên Tiên.

- Đứng, đứng, tự sát đi..

- Tiểu tử, mau tự sát đi, có Hư Thận trưởng lão ở đây, người còn muốn đánh nữa không?

- Haha, tiểu tạp chủng, tự sát đi...

Mười mấy tu sĩ trẻ tuổi kia lập tức phụ họa, hò hét đối với Dương Tuấn, mà tên trung niên nhần kia vênh mặt tự đắc, Dương Tuấn sắc mặt âm trầm, vươn tay vào hư không, chớp một cái.

Bốp....

Một tên tu sĩ trẻ tuổi đầu bỗng nhiên nổ tung, máu tươi cùng não tủy màu trắng văng ra tứ phía, đối với tiền nhần thì thần thể không quan trọng, nhưng thức hải bên trong lại là vô cùng quan trọng, bị phá hủy thì vô phương cứu chữa, chỉ có một con đường chết.

- Ngươi gọi ai là tạp chủng?

Dương Tuấn giọng nói lạnh lẽo, kẻ vừa chết kia chính là tên tu sĩ họ hào Dương Tuấn là tạp chủng, khiến hân động sát ý, không nói hai lời liền giết tên đó, trừ khi Dương Tuấn tìm ra sự thật phụ mẫu của hân, thì dù có là Tiên Đế, Tiên Tôn hay Tiên Thánh cái gì gọi hân là tạp chủng, bắt kính với cha mẹ hân, hân đều phải giết.

- Ngươi, ngươi...

Char Hư Thận miệng lắp bắp, không ngờ có một tên tiểu bối nhỏ dám giết người trước mặt hân, mà hân không có kịp ngăn cản, đó là mất mặt cỡ nào, khiến hân vô cùng giận dữ.

- Hôm nay ta đồ cả Chư gia các người...

Dương Tuấn hai tay bỗng lên tiên nguyên lực, 20 vầng mặt trời đỏ rực sáng sau lưng, khiến đám tu sĩ trẻ tuổi mờ to mắt, mà Char Hư Thận mắt cũng mở lớn, nhưng hân ta lập tức cảm nhận được nguy hiểm tận cùng, hai cánh tay đỏ rực đã đập tới, hai bên trái phải ép vào đám người Char Hư Thận.

- Cuồng đồ....

Char Hư Thận rống to, 10 đạo pháp tướng màu trắng dâng lên, phân chia đón đỡ công kích của Dương Tuấn, nhưng hân lập tức sợ hãi, bởi vì lực lượng bên trong nghiền ép pháp tướng của hân như đá ném lên thủy tinh, lập tức vỡ ra từng mảnh nhỏ.

- Phốc.....

- Không...

- Trưởng lão, cứu chúng ta....

- Ta không muốn chết, aaaa....

Char Hư Thận phun ra một ngụm máu, pháp tướng tan vỡ, hư tổn tới tu vi, nhưng không có tụt giảm tu vi như bạo pháp tướng để tăng lên chiến lực, mà ở dưới tình huống này, thì tu vi của Char Hư Thận không chút ích lợi, đôi mắt hân nhắm chặt, đón chờ cái chết.

Ầm....

Hai bàn tay đập vào nhau, một tiếng nổ vang cực lớn, khoảng sân bên ngoài Char gia bị lật lên từng mảng lớn, đập lên phòng hộ trận bao phủ Char gia, nung động mạnh kinh động cả Xích Diễm thành, khiến một số lớn người chạy đến hướng chấn động, chỉ thấy một thanh niên đang một đôi ngai người, máu tươi chảy thành sông, thấy chất thành đồng lớn, đều là Char gia tộc nhần bị giết mà thôi, điều này làm người đến đều kinh ngạc không thôi.

Char gia hôm nay, bị người đồ gia....

.....

Chương 65: Đồ Chư Gia (2)

- Cường đồ lớn mật....

Rốt cuộc, bên trong Chư gia xuất ra ba cái thái thượng trưởng lão Ngũ Hành Hoàng Tiền tu vi, đối với pháp tắc có lĩnh ngộ cao thâm, mỗi người huy động pháp tắc, đánh tới song lực lượng chỉ thủ của Dương Tuấn.

Ba cự chương pháp tác phân biệt là Vu Lôi pháp tắc, Tử Hoá pháp tắc cùng Hàn Băng pháp tắc, mỗi loại đều lĩnh ngộ trên 50 đạo, đủ để người người kinh sợ, nhưng đối với Dương Tuấn quí thai là không có đủ dùng.

Ầm.... Ầm.... Ầm....

Ba cự chương pháp tác bị đánh tan, mà lực lượng chỉ thủ của Dương Tuấn lại đang ép tới ba tên thái thượng trưởng lão kia, hết sức huy động pháp tắc phòng ngự, ba tên thái thượng trưởng lão kia về mặt kinh hãi tột độ, bởi vì hơi thở từ vong đang dần gần bọn họ.

Oanh....

Lực lượng pháp tắc phòng ngự bị oanh vỡ, ba tên thái thượng trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, lập tức bị hai cự thủ bóp lại, máu tươi bắn lên như mưa, mấy đồng huyết nhục bầy nhầy rơi xuống đất, toàn cảnh Chư gia im lặng như tờ, mà bên ngoài Chư gia người xem mắt sắp rớt ra, trảm miêng một lời nói, yếu nghiệt.

- Bồ Thiên Tiên Trì chúng ta đến giúp Chư gia...

Từ phương xa bay đến một nhóm nhân mã, tự xưng Bồ Thiên Tiên Trì đến cứu viện Chư gia, người bên ngoài Chư gia lập tức nhận thức, Bồ Thiên Tiên Trì là đại tông môn ở trong Hội Tiên Vực, nghe nói có quan hệ rất tốt với Chư gia, lần này có vẻ là thật.

- Bồ con em các người...

Hai bàn tay pháp tắc khổng lồ đè về phía nhóm người Bồ Thiên Tiên Trì kia, áp lực kinh khủng khiến người đứng phía xa cũng bị ép đến nghệt thở, huống chi là đám người Bồ Thiên Tiên Trì, Đại Tiên bên dưới đầu đều bị ép đến thất khiếu, Minh Tiên bất quá giảm xuống một phần chiến lực, cao nhất là Ngũ Hành Hoàng Tiền cũng bị ép nghệt thở, nhưng mà hai cự thủ kia đã đánh tới, tiền nguyên lực tất cả đều bùng lên, tạo thành một hộ thuẫn đòn đỡ công kích này.

- Không xong, phòng ngự không đỡ nổi...

Tên Ngũ Hành Hoàng Tiền đứng phung duy nhất bên trong Bồ Thiên Tiên Trì nhóm người hét lên, hộ thuẫn như quả cầu nước bên ngoài bọn họ dần rạn nứt, hai cự thủ óng ánh vàng càng ép lại chặt hơn, dùng một tiếng, hộ thuẫn nổ tung.

- Mau, mau sử dụng cấm khí...

Tên Ngũ Hành Hoàng Tiền tên Lưỡng Thiên Viễn kia hét lên, lập tức phóng ra cấm khí bảo mệnh, đám đệ tử cùng một ít trưởng lão cũng lập tức lấy ra cấm khí, nhưng một thứ đã muộn, chưa kịp thúc dục cấm khí, hai cự thủ hoàng kim đã bóp lại, oanh, hai cự thủ đập vào nhau, sóng khí quét ra bốn phía, hải liên từng mảng đất lớn, người đứng xem đều bị thổi bay ra xa hơn 100 dặm, Chư gia phòng hộ trận rạn nứt, âm âm đồ xuống.

Răng rắc....

Từng khối xương cốt trong người Dương Tuấn nứt ra, rồi rục rục sắp đứt lìa, hai cánh tay huyết nhục bầy nhầy, dưới chân là một vùng màu lớn, đây là bởi vì Dương Tuấn sử dụng pháp tắc quá nhiều, thiên địa bài xích, áp chế khiến thân thể hắn bị thương nghiêm trọng, ngay cả ngân cốt do Ma Thần Pháp Tắc hình thành cũng bị ép gãy, huống chi là huyết nhục cùng xương cốt bình thường.

- Ké nào dám đồ sát Chư gia tộc nhân của ta?

Từ phương xa, một giọng nói yếu ớt của một nữ nhân vang vọng, cả vùng trời hiện lên một màu hồng phấn, một chiếc khăn màu hồng bay tới trước mặt Dương Tuấn, màn trường che phủ khí tức thì ra ngoài, tựa như Lưu Vân Toa dùng để phi hành trong tinh hải, chiếc khăn này cũng như vậy.

- Người là kẻ đồ sát tộc nhân của ta?

Bức màn màu hồng phấn bị một bàn tay trắng nõn như tuyết, bóng loáng như ngọc vền lên, một khuôn mặt nhỏ nhắn, vầng trán cao, mắt tròn to sáng như sao, má hồng phúng phính, là một tiểu cô nương không quá 14 tuổi, nhưng vẫn có vẻ đẹp mê hoặc bất cứ nam nhân nào, không biết khi trường thành sẽ lại nước lại dân như thế nào?

- Thánh, Thánh Nữ đến rồi?

- Kêu Nương Thánh Nữ đến rồi....

- Thánh Nữ, mau giết tiểu tử này, trả thù cho tộc nhân chúng ta...

Chư gia người còn sống nhao nhao hét lên, bên trong Chư gia không có Bảo tổ, nên thái thượng trưởng lão mới là người có tu vi cùng quyền lực cao nhất, nhưng ba cái thái thượng trưởng lão kia đã bị một tiểu tử Thiên Tiên đập chết, bọn họ đã gần như mất hết hi vọng, nhưng bây giờ Thánh Nữ bọn họ đến, bọn họ lại có chút hi vọng.

- Cường đồ lớn mật, dám sát hại tộc nhân Chư gia của ta, hôm nay ta thay trời hành đạo...

Chư Kiều Nương bộ dáng một tiểu cô nương 13, 14 tuổi hết lên, hai tay bùng lên hoá điểm màu trắng, toàn bộ tu vi phóng thích, là Càn Khôn Đại Tiên sơ kì, 7 Tiên Càn, bảy xa hãm màu trắng xoay tròn sau lưng Chư Kiều Nương.

- Từ....

Di Hành Chi Bộ đập ra, thân ảnh Dương Tuấn tình hình biến mất, trong chớp lát đã đứng ở phía sau lưng Chư Kiều Nương, sát khí bành trướng, bao phủ Chư Kiều Nương bên trong, Chư Kiều Nương sắc mặt đại biến, một cái nắm đấm kinh khủng đang phóng to trong đôi mắt, đáng sợ là, toàn lực nàng xuất ra cũng không có chút sức phản kháng.

- Không....

Chư Kiều Nương kinh hãi hết lên, "Oanh!", một tiếng nổ vang, lớp sát khí bao phủ Chư Kiều Nương bị dục ra một lỗ hồng lớn, quang trụ từ đó bắn ra xuyên thẳng lên trời, mà lớp sát khí này tan đi, Dương Tuấn vẫn đứng tại chỗ, mà trước mặt hắn, "không còn gì cả" Chư Kiều Nương, làn da trắng hồng được ánh nắng chiếu lên càng thêm mỹ lệ, đáng người thon thả quyến rũ, nhưng bên trong hình dáng tiểu cô nương thì hai nhũ phong mới hơi vươn ra một chút, bên dưới phẳng lì đồng bằng là một vùng nhỏ lõng to màu đen loe ngoe, về mặt Chư Kiều Nương cũng ngắc, bởi vì nắm đấm Dương Tuấn chỉ cách trước mặt nàng một li nhỏ tí ti.

- Hôm nay, giết đã đủ...

Dương Tuấn phát tay nói, bộ y phục phiêu phiêu theo gió, hắn lui ra ngoài xa 20 trượng, đợi biểu cảm tiếp theo của Chư Kiều Nương.

- Ah...

Chư Kiều Nương cảm giác thân thể lãnh lạnh, nhàn xuống bên dưới, bộ y phục nàng mặc đã không cánh mà bay, rất may miễn sát khí cũng tình thân lực tức trước của Dương Tuấn trùm xuống, toàn bộ người xung quanh đây đồng loạt bị chấn ngã, nên chỉ còn một mình Dương Tuấn với nàng mà thôi.

- Người, người, người...

Chư Kiều Nương mặt đỏ như mặt trời, lời nói nghẹn ở cổ, chỉ biết cúi gọng tay mình hướng Dương Tuấn, nói.

- Người cái gì mà người? Có tin hiện tại ta tiền đảm hậu sát người không?

- Uh, không, không có gì...

Dương Tuấn về mặt đẩy sát khí cùng đâm dục, phun ra một câu không khác cường hào ác bá là mấy, khiến Chư Kiều Nương giật mình lúc đầu lên tục.

- Hừ, không có chút vai vè....

Dương Tuấn hừ một tiếng, Di Hành Chi Bộ cất bước, thân hình tựa như thuần di bắn đi, để lại Chư Kiều Nương thơ thẩn ở trong tàn tích Chư gia, trong lòng thì đang đảo lộn mười tám đôi tổ tông của Dương Tuấn, người huy gia tộc người ta xong, hơn nữa, đứa giỡn ta như vậy, còn nói không có chút vai vè? Tức chết người a....

.....

Rời khỏi Hội Tiên Vực, Dương Tuấn lấy ra tình thuyền của mình, đưa chúng nữ ra ngoài, còn Quỳnh Hân, không, phải là Uyển Nguyệt mới đúng, vẫn còn đang ở trong hôn mê, không ngừng gọi ca ca, ca ca trong vô thức.

Dương Tuấn lo lắng ngồi bên cạnh Uyển Nguyệt, cầm lên bàn tay nhỏ nhắn của nàng, tình thân lực len lỏi vào trong thức hải của Uyển Nguyệt, bên trong đang có một vầng trắng màu máu đang xoay tròn, không ngừng ngưng tụ ra từng vầng trắng nhỏ hơn, tiền nguyên khí trong thiên địa không ngừng bị vầng trắng kia hấp thụ, tăng lên tu vi của Uyển Nguyệt.

Nguyệt Tiên, hậu kì, đỉnh phong, đột phá...

Nhân Tiên, sơ kì, trung kì, hậu kì, đỉnh phong, đột phá...

Thiên Tiên, sơ kì, trung kì, hậu kì, đỉnh phong, lại đột phá....

Chỉ trong chưa tới một giờ, tu vi của Uyển Nguyệt tăng lên hơn hai cái đại cảnh giới, mà bình cảnh gần như không có, một đường xồng thảng, hơn nửa, Tiên Tinh, Nguyệt Luân, Nhật Luân đều siêu thoát thiên địa ghi chép, dẫn đến thiên địa dị động, đều đạt con số 29.

Chuyện này làm Dương Tuấn sợ hãi không thôi, kinh hãi hơn, thân thể của Uyển Nguyệt dần thay đổi, đôi son phong tròn nhỏ như được bơm phồng lên, chiều cao cũng cao lên, trở thành một cô nương phong vận quyến rũ, mắt yểu mầu liễu, môi đỏ mọng đào mê hoặc chứng sinh.

- Hệ thống, Uyển Nguyệt mười ấy có bị nguy hiểm nào không?

Dương Tuấn lập tức hoảng sợ, lập tức câu thông hệ thống, hỏi về tình hình của Uyển Nguyệt.

Keng, Uyển Nguyệt đang phục hồi tu vi thông qua kí ức phục hồi, không tổn tại nguy cơ.

Giọng nói bằng bình của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn thở phào nhẹ nhõm, để Uyển Nguyệt ở trong căn phòng, đi ra bên ngoài boong thuyền với chúng nữ.

- Quỳnh Hân em ấy không sao chứ, phu quân?

Ngọc Lan thấy Dương Tuấn bước ra khỏi phòng, lập tức tiến lên hỏi Dương Tuấn.

- Muối ấy không sao, chỉ là đang phục hồi tu vì, nên hôn mê một chút thôi.

Dương Tuấn vuốt vuốt đầu Ngọc Lan, nói.

- Ân, phu quân, hiện tại chúng ta đi đâu vậy?

- Đi Tuất Tiên Vực...

Chúng nữ nhao nhao bao vây lấy Dương Tuấn, hỏi, Dương Tuấn lập tức trả lời, theo tình độ của hệ thống chỉ dẫn, hướng bên trong tỉnh hải hải tỉnh thuyền bay đi.

.....

Thập Nhị Thánh Nữ, đến cùng một cái siêu cấp tiên tri, gọi là Diễm Thiên Tiên Tri, gồm 12 phần dà nhỏ, chia ở 12 tiên vực, bảo hộ một gia tộc làm đại chủ quyền bên trong tiên vực đó, ví dụ như Chư gia của Hội Tiên Vực, do Chư Kiều Nương bảo hộ, bởi vì từng xuất thân ở trong Chư gia, cho nên Chư gia mới bảo chủ Hội Tiên Vực như vậy.

Diễm Thiên Tiên Tri được xây ở Tuyệt Tiên Vực, nghe nói năm xưa là do một vị Tiên Tôn bên dưới hai Tiên Thánh dựng nên, tôn thờ hai vị Tiên Thánh này, ở bên trong Tiên Vương nhiều như cỏ, Tiên Hoàng đi đầy đất, Tiên Đế nhiều như chó, dù biết nội tình của Diễm Thiên Tiên Tri này cường đại như thế nào.

Mà Dương Tuấn không hề biết, kẻ giết chết hắn khi ở Địa Cầu, là một trong Thập Nhị Thánh Nữ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Chứng thực danh phận

.....

Tây Tuất Thành bên ngoài tỉnh hải...

Thiên Cầu thành...

Là một toà tiền sảnh nhỏ, tiếp nhận người bên ngoài không cần xem lý lịch, nên bất cứ ai cũng có thể đi vào, ở bên trong có Tinh Môn, một loại truyền tống môn bằng qua tỉnh hải, trực tiếp đến các Tiên Thành khác, nhưng mà trước đó phải đi chứng thực lai lịch, tránh cho cường đạo tỉnh hải đột nhập các Tiên Thành.

- Vị đại ca này, Thiên Cầu Thành có Luyện Khí Đường chứ?

Dương Tuấn mang theo Hồ Diệp đi đến trước cổng thành, hỏi người gác thành bên ngoài, đối với những người không gây rắc rối cho hắn, Dương Tuấn luôn luôn khách khí.

- Người muốn chứng thực làm Khí Sư? Ô, ở đây có một Luyện Khí Đường, bất quá cũng chỉ có thể chứng thực cao nhất Huyền Khí Sư thượng chức mà thôi.

Người trung niên gác cổng nói, đối với gác cổng như hắn, gặp mặt một vị Chủ Khí Sư tương lai là vô cùng vinh hạnh, âm ngữ rất hoà đồng.

- Đại ca có thể chỉ đường cho ta đến đó không? Tiểu đệ chỉ có chút lòng thành, sau này nếu có cơ hội đại ca có thể cùng tiểu đệ uống mấy bình rượu được không?

Dương Tuấn lấy ra mười khối tiền thạch trung phẩm, đặt lên tay của người gác, chân chân thật thật nói.

- Haha, người hướng dẫn này đi tới 2 dặm, sẽ thấy được Luyện Khí Đường, ta là Hồ Phách, chuyên ở đây gác cổng thành, người muốn có thể đến đây uống rượu với ta, còn số tiền thạch này, người nên giữ làm tiền phí thì tốt hơn.

Hồ Phách cười ha ha sáng khoái, đẩy 10 khối tiền thạch lại cho Dương Tuấn, Dương Tuấn trong lòng vui vẻ, ở Tiên Giới này khó khăn lắm mới có người giống như Hồ Phách này, Dương Tuấn lập tức nói mình vẫn còn đủ, để Hồ Phách cầm lấy, hai người vui vẻ chào biệt nhau.

- Hi hi, phu quân, miệng lưỡi của chàng thật dẻo...

Hồ Diệp đi bên cạnh Dương Tuấn che miệng cười khúc khích, nói.

- Miệng ta không xấu, làm sao bây giờ có nàng bên cạnh đây?

Dương Tuấn mỉm cười, ôm eo Hồ Diệp kéo nàng vào lòng, nói.

- Ân...

.....

Một lúc sau, Dương Tuấn cùng Hồ Diệp đi tới một toà tháp cao, trước cổng kim in lên bằng hiệu Luyện Khí Đường vừa kim vừa uy dũng, Dương Tuấn gật đầu cảm thán, tiến vào bên trong, khoảng phòng rộng lớn lúc này lúc nhúc tu sĩ, tu vi đều là Thiên Tiên cảnh người trẻ tuổi.

- Tại sao chỗ này lại đông như vậy? Chẳng lẽ đều đến chứng thực Khí Sư đi?

Dương Tuấn gạt mình nói, Khí Sư không những phải biết tung chày huyền thiết đúng cách, còn phải biết cách làm cho huyền thiết thế lỏng đồng đặc về hình dạng của Tiên Khí hoàn chỉnh cần làm ra, lại khắc lên bên trên khí chú mới có thể xem là Tiên Khí hoàn chỉnh, cho nên Chủ Khí Sư mới có ít người như vậy, mà ở Luyện Khí Đường này dĩ nhiên hôm nay lại có đông nghịt người đến đây, đây là muốn nghịch thiên sao?

- A phi, tiểu tử người từ nơi khác đến sao? Không biết hôm nay có sự kiện trọng đại gì à?

Đứng bên cạnh Dương Tuấn là một tên công tử quần tử áo lượt, phi nhỏ khảnh thường nói.

- Là sự kiện gì? Người nói thử xem.

Dương Tuấn đối với loại công tử quần tử áo lượt như vậy vô cùng ghê lạnh, cũng dùng giọng điệu khinh thường trả lời.

- Hừ, nể mặt một nữ nhân bên cạnh người, để ta nói cho người nghe, hôm nay đại tiểu thư Cao gia, Cao Yên Nhiên muốn chứng thực Huyền Khí Sư trung chức, hơn nữa nàng thành công, nâng sẽ mở một hội tuyển chọn phu quân, để cho toàn bộ nam nhân trong Thiên Cầu Thành này hưng phấn không thôi.

Tên công tử kia về mặt hưng phấn cùng vui sướng hẳn rõ trên mặt, khiến Dương Tuấn ghê tởm muốn đạp lên mặt hắn mấy cái.

- Cao gia?

Dương Tuấn thì thầm, Cao (trại từ chữ Cầu = Tuất) gia là đại gia tộc nắm quyền ở Tuất Tiên Vực, ở Thiên Cầu Thành này cũng có một chi của Cao gia, nói như vậy..... Bảo khổ của bọn họ chắc khá giả hơn Chư gia nhỉ?

Dương Tuấn ám muội nở nụ cười, khiến cho Hồ Diệp bên cạnh có xúc động muốn ngay lập tức và cho hắn mấy cái, thật là về mặt muốn bị đánh trong truyền thuyết là đây.

- Cao đại tiểu thư đến rồi...

Một tiếng tung hô lớn từ cửa vào, khi mà Dương Tuấn đi đến bàn đăng kí chứng thực Chủ Khí Sư, từ cửa vào bốn người tách ra thành một con đường, để một thiếu nữ dáng người nóng bỏng bước vào, khuôn mặt thon dài, làn da trắng hồng, mày liễu mắt phượng, một cái nheo mắt cũng đồng ngả bao nam nhân, điểm chí mạng nhất là đôi son phong của nàng, so với Ngọc Lan là người sở hữu cặp son phong lớn nhất trong chúng nữ cũng phải xin thua, quả không hổ, đến nỗi bộ y phục cũng không chứa hết, lộ ra gần phân nửa da thịt trắng ngần, theo từng bước đi cứ tăng lên rồi xuống rồi cũng trắng lị.

- Chào các huynh, hôm nay tiểu nữ đến chứng thực Huyền Khí Sư trung chức được các huynh ủng hộ như thế, chắc chắn sẽ thành công.

Cao Yên Nhiên hai tay bắt vào nhau, làm bộ nũng nịu, hai cánh tay thon nõ ép vào bộ ngực không lồ khiến nó như muốn bùng ra khỏi y phục, khiến bọn nam nhân bên dưới mũi chảy ra tiền huyết, tiểu huynh đệ rục rịch.

Duy chỉ có một người không thêm chú ý đến Cao Yên Nhiên, tất nhiên không ai khác là Dương Tuấn, đang ở bàn đăng kí nói chuyện với thiếu nữ tiếp nhận phiếu chứng thực.

- Công tử, ngài muốn chứng thực Huyền Khí Sư thượng chức?

Thiếu nữ kia giọng nói run run, Huyền Khí Sư thượng chức ở Thiên Cầu thành là chỉ cao vô thượng nghề nghiệp, cho dù Đại Tiên, Minh Tiên cũng muốn kết giao quan hệ, ở Luyện Khí Đường cũng chỉ có 1 Huyền Khí Sư thượng chức gọi là Hồng Phong Úc, là người kiểm thực chứng minh thân phận cùng tiên khí thành phẩm của những người đến đăng kí.

- Đúng, tiền phí là bao nhiêu, ta không có thời gian.

Dương Tuấn lập tức nói, thiếu nữ kia thờ dài, đưa tờ phiếu đăng kí cho Dương Tuấn, sau đó nhận lại 2000 tiền thạch trung phẩm làm tiền phí, cũng như là trừ đi tiêu hao nguyên liệu để luyện khí cho người chứng thực.

- Vậy mời ngài đến phòng chờ, hai giờ nữa sẽ bắt đầu chứng thực thân phận.

Thiếu nữ kia đưa tay rời Dương Tuấn đến một căn phòng nhỏ ở phía sau, mà Cao Yên Nhiên cũng ở đó, cùng với một thiếu nữ khác mặc hắc y, mang mũ cũng khăn mỏng che kín mặt, Hồ Diệp cũng đi bên cạnh Dương Tuấn, ngồi ở một góc trong căn phòng.

Trong lúc buồn chán, Dương Tuấn ý thức đi vào của hàng hệ thống, đối với việc luyện khí đã có Luyện Khí Đản cũng hệ thống lo liệu, Dương Tuấn chỉ cần giả vờ thả xuống tinh thần lực, mọi thứ khác hệ thống sẽ tự động làm thay, nên Dương Tuấn không quá lo lắng.

- Hệ thống, có hay không bán 'thuốc à'?

Dương Tuấn bỗng suy nghĩ ra một vấn đề, ở Địa Cầu thời điểm, hắn từng đụng chạm qua loại này độc phẩm, cảm giác rất thích thú phiêu lưu, hiện tại ở tiên nhân, sử dụng có lẽ sẽ không thể có bệnh gì cả, cho nên Dương Tuấn mới bắt gác nghĩ đến nó.

Keng, hệ thống đạo cụ linh tính cái gì cũng có, kí chủ muốn là "Cần", "Đủ", "Có" hay "Là"?

Hệ thống âm thanh bằng linh phát ra, Dương Tuấn lập tức sững sờ, còn có bán nhiều loại như vậy, bảo hệ thống mau trình bày ra để hắn xem thử, một tấm bảng điện tử xuất hiện trước mặt hắn, bên trong là mấy cái đạo cụ lắp linh.

• Cẩn Sa thuốc là hình sản xuất từ đồng bằng ở một quốc gia đặc biệt, chất lượng vô cùng tốt, bởi vì nơi đây là tiền giới nên ngoài tạo cảm giác phê phà, mùi hương có thể gia tăng tinh thần lực tạm thời.

Tác dụng phụ: Sử dụng sẽ gây nghiện, sử dụng lâu sẽ gia tăng thể chất trở nên khỏe mạnh (keke).

Giá: 2 vạn bá điểm bao.

.....

• Bụi Đá mẽ hoặc thuốc là hình sản xuất cũng từ quốc gia đặc biệt trên, khí sử dụng sẽ tạo cảm giác mạnh như của một gai yandere rồi NTR nó vậy, khiến cho tinh thần bay bổng, còn gia tăng 1 thành tinh thần lực qua mùi hương.

Tác dụng phụ: Tinh thần phấn chấn, có thể phá vỡ bình cảnh cảnh giới, gia tăng sinh lực.

Giá: 3 vạn bá điểm bao.

.....

• Cỏ Hoang Lạc thuốc là hình vẫn là do quốc gia đặc biệt kia sản xuất, khí sử dụng tinh thần phấn chấn, nhất tâm tư dụng, thông qua mùi hương có thể gia tăng tinh thần lực của người khác lên 1 thành.

Tác dụng phụ: Không bao giờ bị tâm thần phân liệt, thể chất dưới được gia tăng.

Giá: 2 vạn 5 bá điểm bao.

.....

• Lá Phấn thuốc là hình vẫn như trên, sử dụng giúp gia tăng tinh thần lực, thông qua mùi hương có thể mê đảo tinh thần lực người khác, làm giảm tinh thần lực của người khác xuống 2 thành.

Tác dụng phụ: Xài nhiều dễ khát nước.

Giá: 3 vạn 2 bá điểm bao.

.....

- Phốc....

Ý thức Dương Tuấn phun ra một ngụm hơi, mẹ, thuốc là mà thôi, có cần khoa trương như vậy không, Dương Tuấn lập tức mua thử Cỏ Hoang Lạc hình, ở trong cuộc thi có thể nhất tâm tư dụng, trang bức một phen, khả khả khả.

Đối với tinh thần lực hiện tại Dương Tuấn có, nhất tâm tư dụng vô cùng dễ dàng, tuy nhiên Dương Tuấn sẽ không có ranh lăng phí tinh thần lực của chính mình như thế, nếu hệ thống có, tại sao ta không sử dụng?

- Hệ thống, có hay không bán ra "Bìa" đi?

Dương Tuấn lần nữa hỏi, hệ thống lập tức trả lời là có, Dương Tuấn lập tức cười thầm, trò vui sắp bắt đầu rồi đây.

Hai giờ sau, thiếu nữ lúc trước mời ba người Dương Tuấn ra ngoài, đi theo hành lang dài, Dương Tuấn được ra ngoài một quảng trường lớn, kiểu dáng giống như một đấu trường, ba người Dương Tuấn được bao quanh bởi rất nhiều người, đa phần đều là nam nhân đến vì Cao Yên Nhiên, ở trong đó có một đại cao, có một Bào gia cũng một nữ phụ trung niên đang ngồi ở đó quan sát ba người Dương Tuấn.

Hai người đôi lần lượt là Hồng Phong Ưc, Huyền Khí Sư thượng chức và Ly Văn Nhan, Huyền Khí Sư trung chức, đến quan sát thành phẩm của ba người Dương Tuấn đúc ra.

- Cao Yên Nhiên, chúng thực Huyền Khí Sư trung chức.

- Dương Tuấn, chúng thực Huyền Khí Sư thượng chức.

- Điều Lan Hinh, chúng thực Huyền Khí Sư thượng chức.

Thiếu nữ lúc đầu cảm phiền đáng kì độc lên, khán đài "ò" lên một tiếng, bắt đầu nghị luận âm ĩ, không ngờ hôm nay có hai người đến đáng kì chúng thực Huyền Khí Sư thượng chức này kìa, rồi có kẻ tung hô cổ vũ Cao Yên Nhiên thế nọ, Dương Tuấn cũng không có quan tâm, nhàn nhai đứng một bên, ngắm nghía.

Điều trong Điều Lan Hinh, hình như là tên của một đại tộc ở Đậu Tiên Vực (Đậu, gà cũng là một loại chim, lấy chữ Điều bỏ dấu ra thành Điều, hehe), tại sao lại có tộc nhân chạy đến Tiên Vực cấp thấp hơn chúng thực Huyền Khí Sư, hay là chỉ là trùng hợp thôi? Dương Tuấn cũng không mấy quan tâm, nếu không liên quan đến hắn hay người thân bên cạnh hắn, thì hắn không chú quan tâm.

- Cao Yên Nhiên, huyện Bào Khí Huyền cấp trung phẩm, Yên Văn Tiếu, đây là khí phương cùng tài liệu.

- Dương Tuấn, huyện Bào Khí Huyền cấp thượng phẩm, Cửu Tuyệt Kiếm, đây là khí phương cùng tài liệu.

- Điều Lan Hinh, huyện Bào Khí Huyền Cấp thượng phẩm, Lạc Xuy Dao, đây là khí phương cùng tài liệu.

Một người đàn ông trung niên cảm một quyền da độc lên, ba thiếu nữ thanh xuân cảm ba khay chứa đồ vật lên cho ba người Dương Tuấn, tài liệu gồm huyền thiết, hắc vân thạch để gia cố để tăng độ bền của huyền thiết cùng xích chú dịch để khắc chú khí lên tiên khí, cùng một quyền da vẽ lên hình thi của một thanh tiên khí.

Cao Yên Nhiên thận trọng nhận lấy tài liệu của mình, đi về phía bàn đá lớn ở một góc, lấy ra một cái lò nung cùng một cái đe dành cho việc luyện khí, Dương Tuấn cũng cầm lấy tài liệu về một chỗ, lấy ra Hoá Đan Lô cùng Luyện Khí Đan bình thường không thể bình thường hơn trong mắt người khác, mà Điều Lan Hinh cũng như vậy, đi về một góc chuẩn bị.

Dương Tuấn nhàn nhã lấy ra một điều thuốc là, ngón tay búng một cái, ngọn lửa lên bùng lên, hít vào một hơi, Dương Tuấn cảm thấy một lực lượng thần bí lan tỏa trong thức hải, gia tăng tinh thần lực của hắn lên một mức vô cùng khủng bố, nhất tâm tư dụng là như vậy.

- Hả? Tên kìa làm gì vậy?

- Ngắm thứ đồ vật gì? Toà ra khói nữa, thật kì dị.

- Hừm, sao có mùi thơm như vậy, à, tinh, tinh thần lực của ta?

- Tinh thần lực của ta tăng lên 1 thành?

Khán đài một mảnh hỗn loạn, nghị luận vô cùng sôi nổi, mà Hồng Phong Ưc cũng Ly Văn Nhan sắc mặt biến đổi, không ngờ trên đời có đồ vật chi qua mùi hương có thể tạm thời gia tăng tinh thần lực, vậy người sử dụng là thì thế nào?

Tất cả đều hướng mắt về phía Dương Tuấn, nhưng lập tức bọn họ thất kinh, trở mặt lưu lười, bởi vì Dương Tuấn đang nằm trên mặt đất, tinh thần lực nằm huyền thiết thần nhiên ném thẳng vào lò nung, trong lòng bọn họ lập tức máng, người nào hư hay sao, huyền thiết lại ném thẳng vào lò nung, người là nhóm bèo sao? Nhóm bèo cũng không có dùng huyền thiết như vậy à.

- Ưc, ưc, hít, khà, thoải mái...

Dương Tuấn nằm dưới đất, bên cạnh là một đồng chai thủy tinh in hình một con hổ màu vàng bên cạnh một cây cọ lớn, tinh thần lực Dương Tuấn cảm lên chai lọ kìa, đưa đến miệng nốc một hơi, thoải mãn thở ra một ngụm khí, một bên tinh thần lực lại cảm điều thuốc hít vào một hơi, nói.

- Phốc...

Tất cả người ở đây đều phun ra một ngụm nước, người vừa dốt lò lại vừa ở đó uống rượu, người dư thừa tiền bạc cùng tinh thần lực sao, ở đây đùa giỡn người khác à.

- Không, là nhất tâm tam dụng...

Hồng Phong Ưc lập tức nhận ra ba luồng tinh thần lực tỏa ra từ trên người Dương Tuấn, lập tức nghiêm túc nói, nhất tâm tam dụng hắn cũng có thể làm, nhưng tam dụng, quá khó khăn, cường ép có thể hư tổn tinh thần lực.

- Phốc....

- Này trời ơi...

- Thiên lý a....

- Hắn lại muốn sao rau sao?

- Tìm ta đau quá, tiểu tử quái vật này...

Một lần nữa khán đài bùng nổ, ngay cả Cao Yên Nhiên đang vất và nung huyền thiết cũng phải nhìn qua, Điều Lan Hinh đang đục tiên khí cũng bị phân tâm, bởi vì Dương Tuấn luồng tinh thần lực thứ tư, đang ném tiến thảo vào trong lò kìa, sau khi lấy huyền thiết đã nung chảy ra, tinh thần lực khác bắt đầu đục hình, còn Dương Tuấn mặt đỏ lên, miệng vẫn phì phèo khói thuốc, nhất tâm tư dụng chính thức lộ ra hết thảy.

- Nhất, nhất tâm tư dụng?

Hồng Phong Ưc mặt mừng bức, lập bập nói, Ly Văn Nhan mặt bên thần thế cũng đỏ không thể nhúc nhích, tự tôn của một Huyền Khí Sư trung chức bị đã thương bởi một tên tiểu tử đang chứng thực danh phận Chú Khí Sư, còn kì nào để nói nữa kìa chứ.

- Mau, mau gọi Phác được sự đến đây, chúng thực có phải tên này là đang luyện đan hay không?

Hồng Phong Ưc lập tức thanh tỉnh, gọi người hầu cận bên cạnh, người kìa lập tức nắm lấy một tấm lệnh bài, tinh thần lực lập tức bị truyền đi, đưa đến một chỗ khác, cầu thông với một Minh Dược Sư thượng chức ở trong Thiên Cầu thành đến đây.

Mà Dương Tuấn đục hình cho kiện Cửu Tuyệt Kiếm kìa đã xong, bắt đầu mài lưỡi kiếm cho nó trở nên sắc bén, tinh thần lực không uống bia nữa, mà khác khí chú lên thanh kiếm này, bên trong Dương Tuấn còn bí mật gia thêm một chút tinh hoa khí từ hệ thống, nâng phẩm chất thanh tiên khí này lên mức siêu thoát Huyền cấp thượng phẩm.

Mà lúc này từ phương xa có một Bào nhân phi vân bay đến chỗ này, trên người toà ra được hương nồng nàn, là do tiếp xúc quá lâu với tiến thảo, đan dược mà thành, là một Minh Dược Sư, Hồng Phong Ưc nhận ra Bào nhân này, lập tức đập không bay lên, chấp tay lại, nói.

- Phác huynh, huynh vẫn khỏe chứ?

- Hồng huynh, Dược Sư như ta ăn là đan dược, hít thở là đan hương, làm sao bị bệnh, huynh làm sao lại gọi ta đến gặp như vậy, có gì hệ trọng sao?

Lão nhân kia là Minh Dược Sư thượng chức duy nhất bên trong Thiên Cầu thành, Phúc Hiền Quán, đối với Hồng Phong Úc có quan hệ thâm giao, bởi vì thân phận hai người tương đồng, nên đối với nhau vô cùng khách khí.

- Phúc huynh, chẳng qua ta phát hiện một tiểu tử, nhất tâm từ dụng, vừa luyện khí, vừa có thể, luyện đan.

Hồng Phong Úc nói, mà lúc này chỗ Dương Tuấn xuất hiện dị tượng, thanh Cửu Tuyệt Kiếm của Dương Tuấn phát ra ánh sáng mãnh liệt, rồi nổi bay lên không, hư không chui ra ba sợi xích nhỏ, quấn quanh thanh Cửu Tuyệt Kiếm, chứng minh nó là Huyền cấp thượng phẩm Tiên Khí, nhưng mà hư không lại rơi ra thêm một ngôi sao, ẩn vào trong khí chủ trên Tiên Khí.

- Là, là siêu cấp thượng phẩm Huyền Tiên Khí?

Hồng Phong Úc kinh hãi thốt lên, mà lò nung bên cạnh Dương Tuấn cũng rung động, bắn ra 10 viên đan dược màu vàng lấp lánh, toà ra đan hương nồng nàn thấm ruột thấm gan, khiến người ta cảm thấy sáng khoái.

- Cái, là Minh Dược thượng, không, cực phẩm Phi Tinh Đan, hơn nữa là thập phần thành đan.

Bây giờ lại đến Phúc Hiền Quán kinh ngạc thốt lên, hẳn cùng Hồng Phong Úc hai mặt nhìn nhau, bên dưới khán đài đám công tử cũng nhìn nhau, họ là người trong đại tộc, không dùng qua siêu cấp thượng phẩm Tiên Khí hay không ăn qua cực phẩm Minh Dược thì có nghĩa là chưa nhìn qua chúng sao? Tất cả người ở đây trầm mặc một khi, huống Dương Tuấn nói lên.

- Siêu cấp quái thai...

.....

P/S: Công việc bận quá, up trễ.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Vào thần giới

- Aaa, ta xong rồi, kiểm tra đi chứ...

Dương Tuấn thành thời nằm dưới đất, đan dược Phi Tinh Đan này giúp cho Ngay Tiên cảnh già tăng tích lũy tiền nguyên lực cũng như gia tốc ngưng tụ Tiên Tinh, là một đan dược trân quý, mà cực phẩm đan dược loại này, nuốt vào một viên có thể ngưng lập tức tăng lên 2 viên Tiên Tinh, khiến người người thèm khát.

- À, ta đến...

Hồng Phong Úc thức tỉnh, cả người bay đến bên cạnh thanh Cửu Tuyệt Kiếm kia, hai tay nâng lên thanh Cửu Tuyệt Kiếm, đôi mắt mở ra, phát ra một luồng quang xạ thần bí, quét qua thanh tiên khí, sau đó đặt thanh Cửu Tuyệt Kiếm xuống, họ nghe một tiếng nói.

- A hèm, đây là Cửu Tuyệt Kiếm hoàn hảo nhất ta từng thấy qua, Dương Tuấn hoàn thành trách nhiệm chứng thực Huyền Khí Sư thượng chức, ba ngày sau đến Luyện Khí Đường nhận lệnh bài danh phận.

- Việc ta tới đây là xong...

Dương Tuấn nói một câu, sau đó thân ảnh bỗng nhiên tiêu thất vào hư không, ngay cả Hồng Phong Úc ở bên cạnh cũng không biết Dương Tuấn dùng cách nào nhanh như vậy rồi đi, mà Hồ Diệp từ đầu Dương Tuấn đã đưa vào trong không gian hậu cung, nên hẳn sau khi làm xong cũng đáp Di Hành Chỉ Bộ rồi đi, hẳn muốn tìm một chỗ chứa đầy tư vong pháp tắc, để lý giải Bản Nguyên Từ Vong pháp tắc mà luyện hoá dung hợp vào Ma Thần.

Tìm một khách điểm bình thường, Dương Tuấn thuê một phòng lớn nhất cũng tốt nhất, nói là phòng nhưng so với một cái trang viên thì không kém là bao, Tiên Giới đúng là Tiên Giới, một bút tài phú không nhỏ.

- Tìm ở đâu một nơi chứa toàn tư vong pháp tắc đấy?

Dương Tuấn ngồi trên một cái ghế cạnh một cái bàn trà, tay cầm chén trà uống một ngụm, bên ngoài là chúng nữ đang vui đùa cùng nhau, oanh oanh yến yến, Dương Tuấn cảm thấy vô cùng vui vẻ, cuộc sống như vậy thật muốn tận hưởng thật lâu.

- Phu quân, chàng đang nghĩ đến chuyện gì vậy?

Lúc này Hương Ngọc đi đến sau lưng Dương Tuấn, bàn tay nhỏ đặt lên đôi vai to lớn của hắn, nhẹ nhàng xoa bóp, nói.

- Ưm, chỉ là ta muốn đến một nơi chứa đựng tư vong pháp tắc thật nhiều, từ đó không người nào cản tốt.

Dương Tuấn sáng khoái thờ ra một hơi, nói.

- Chàng muốn đến những chỗ đó làm gì? Những nơi đó vô cùng hiểm thấy cũng như nguy hiểm cũng là khôn lường.

Hương Ngọc hai tay hơi dừng, lo lắng nói.

- Ta cho nàng xem một thứ.

Dương Tuấn nói, bàn tay trái mở ra, lập tức một sợi dây xích màu tím đen xuất hiện trong bàn tay hắn, toà ra khí tức từ vong làm người khác lạnh cả sống lưng, hơi thở dồn dập, vô cùng đáng sợ, Dương Tuấn lập tức thu nó lại, sắc mặt Hương Ngọc bị khí tức này làm náng trở nên tái nhợt.

- Đó, đó là Bản Nguyên của Từ Vong pháp tắc? Phu quân, tại sao chẳng có nó?

Hương Ngọc đối với kiến thức là vô cùng uyên thâm, số hữu hai kho tàng kiến thức từ Ma Thần lẫn Đại Thiên Thần bên trong huyết mạch, Hương Ngọc lập tức nhận ra sợi xích kia là thứ đồ vật gì.

- Bây giờ nàng hiểu tại sao ta muốn đến những chỗ kia rồi chứ?

Dương Tuấn cầm lấy hai bàn tay ngọc nhỏ nhắn đang run rẩy của Hương Ngọc, ầm ập nói.

- Chàng, chàng muốn dung hợp nó?

Hương Ngọc sắc mặt trở lên hồng hào, lập tức kinh ngạc nói lên.

- Đúng, nàng biết có chỗ nào như vậy không?

- Có, Từ Vong Hắc Động ở Ma Giới cùng Từ Thần Cẩm Khu ở Thần Giới, đó là hai cấm địa chứa đầy tư vong pháp tắc do thánh chiến Tam Giới để lại.

- Ma Giới cùng Thần Giới sao? Làm sao đi đến đó đây?

- Thiệp có cách...

Cuộc trò chuyện của Dương Tuấn cùng Hương Ngọc dừng lại, bởi vì chúng nữ ở bên ngoài bỗng nhiên chạy vào trong phòng, nhường đường cho một nam tử về ngoài anh dừng, khí tức vương giả phóng ra, uy nghiêm vô song.

- Người là ai? Vào nhà người khác như vậy là rất bất lịch sự.

Dương Tuấn mặt lạnh hơn băng nói.

- Haha, Dương huynh dừng gấp, tại hạ là Cao Hiểu Khương, hôm nay đến muốn mừng Dương huynh trở thành Huyền Khí Sư thượng chức.

Tên nam tử kia tự xưng họ Cao, dĩ nhiên là người của Cao gia, nghe tin một tiểu tử vô danh chứng thực Huyền Khí Sư thượng chức hoàn hảo thông qua thì muốn chạy đến kéo quan hệ, chuyện này cũng đã một ngày trôi qua, Thiên Cầu Thành bao kín, tìm Dương Tuấn thật quá dễ dàng.

- Ô, không có gì, nếu Cao thiếu爺 thật muốn đến chúc mừng, thì đầu cần hùng hổ dọa các phu nhân của ta như vậy?

Dương Tuấn lạnh giọng trả lời, Cao Hiểu Khương lập tức cứng đờ, đây là do phong phạm thường ngày của hắn, một đường thẳng tiến, không nhìn mặt bất cứ kẻ nào, nhưng hôm nay lại có người bắt bẻ hắn.

- Ahaa, thật thất lễ, đây là quí khách lỗi của ta, mong Dương huynh nhận lấy.

Cao Hiểu Khương đây ra một cái nhẫn trữ vật tiền cấp, tinh thần lực Dương Tuấn lướt qua, bên trong ngoài một đồng lớn tiền thạch ra thì còn có một đồng tài liệu huyền khí cùng minh dược, một bút tài phú lớn, Dương Tuấn tự nhiên không khách sáo nhận lấy, bắt đầu chuyển giọng bình thường nói chuyện với Cao Hiểu Khương.

Sau một hồi nói chuyện, Dương Tuấn khá nắm bắt được Cao Hiểu Khương này, bề ngoài là một công tử quân là áo lột, kiểu hành ngạo mạn, nhưng cũng không phải là loại vô não, vô cùng thông minh khôn khéo, từng lời nói đều có ý lôi kéo Dương Tuấn vào Cao gia, sau đó còn nói mình là đại ca của Cao Yên Nhiên, ẩn ý nếu Dương Tuấn đi vào Cao gia có thể ôm ấp thêm một đại tỷ nữ, nhưng Dương Tuấn luôn khéo lời từ chối, cuối cùng Cao Hiểu Khương cũng hết lời, để lại một rương báu vật, sau đó từ biệt rồi đi.

Ngày hôm sau, không ngừng có gia tộc, tông môn, tiền tri lớn nhỏ ở các tiểu tiên thành khác đến dâng lễ chúc mừng Dương Tuấn, ôm hy vọng kéo hắn về trong doanh địa của mình, nhưng Dương Tuấn tránh mặt không gặp, để Hồ Diệp khéo léo đuổi bọn họ đi, thật là quá phiền phức.

Ngày hôm sau, Dương Tuấn đến Luyện Khí Đường nhận lệnh bài thân phận Huyền Khí Sư, ở đây Hồng Phong Úc lại muốn chiêu mộ hắn vào Luyện Khí Đường, Dương Tuấn mặt mực từ chối, con đường hắn đi không phải chỉ vì vào vào luyện khí.

Trở về khách điểm, Dương Tuấn trả lại chỗ thuê, để chúng nữ trở vào trong không gian hậu cung, trừ Hương Ngọc ở lại, hai người họ có kế hoạch riêng để đi Thần Giới, sau đó là Ma Giới.

- Ngoc nhà, nàng chắc sẽ thành công chứ?

Dương Tuấn cùng Hương Ngọc đi đến một vùng núi hoang vu, Dương Tuấn quay sang hỏi Hương Ngọc, nàng nhớ những gói đất, Hương Ngọc là người tu thần, dĩ nhiên không cần hấp thu tiền nguyên khí ở Tiên Giới để tăng lên tu vị, mà nhờ ngoại lực thúc đẩy thể chất, linh ngộ thần thông, thần ẩn như pháp tắc và đại đạo ở tiên giới, cho nên Hương Ngọc ở Tiên Giới được xem là "kẻ ngoại lai", nên chỉ cần Hương Ngọc bộc phát ra chiến lực của một người tu thần, thiên địa lẫn trời đất như chưa có gì xảy ra.

Ầm...

Hương Ngọc bộc phát ra hết lực lượng, lập tức hư không nứt ra thành từng đường như mạng nhện, trên bầu trời lập tức xuất hiện một con mắt khổng lồ nhìn xuống Hương Ngọc, sau đó giữa hư không xuất hiện một thông đạo thần bí, một cỗ hấp lực kéo lấy Hương Ngọc vào trong, Dương Tuấn không ngại lập tức "ôm búp đũa" Hương Ngọc, cả hai cùng bị lực lượng kia kéo vào trong thông đạo, thiên địa lẫn trời yên tĩnh như chưa có gì xảy ra.

Bên trong thông đạo, Dương Tuấn nhìn thấy vũ trụ bao la, tinh hải mãnh mẽ, từng viên từng viên tinh cầu xoay quanh, hắc động cần nuốt mọi thứ xung quanh nó, mà đến lúc cuối cùng, Dương Tuấn nhìn thấy một vị trí kì lạ, một viên tinh cầu hình dáng như hai bàn tay đan vào nhau, nhưng chưa

kịp nhàn rồi, thì Dương Tuấn đã lập tức rời khỏi thông đạo, bước chân vào giới thứ 2, Thần Giới.

Chỗ này là một hòn đảo nhỏ, xung quanh đều là mây trắng bồng bồng, không thấy bất cứ thứ gì xung quanh, chỉ toàn là mây trắng bao phủ, Dương Tuấn định thần lại, hẳn hiện tại là “kê ngoại lai” trong Thần Giới này, không thể sử dụng pháp tắc cùng tiền nguyên lực, vậy làm thế nào để chiến đấu đây?

Keng, xác nhận giới thứ hai, mở ra Luyện Thần Quyển Bí Thuật, sử dụng trong phạm vi Thần Giới quy mô.

Ấm thanh bằng linh của hệ thống vang lên trong đầu Dương Tuấn, lập tức trong tay hắn xuất hiện một quyển sách nhỏ, lật ra xem, Dương Tuấn lập tức ngạc nhiên, bởi vì bên trong là phương thức chuyển tiền nguyên lực thành thần lực, thể chất thì Dương Tuấn đã có Ma Thân, pháp tắc chuyển đổi thành thần thông, mà Dâm Tầm đại đạo chuyển thành Dâm Thần Ân Pháp, rất nhiều thứ từ Tiền Giới bị chuyển đổi để phù hợp với Thần Giới này.

Thần thông, giống như pháp tắc của tiền giới, cần đạt đến mức độ nhất định mới có thể lĩnh ngộ, cũng có tương quan với các nguyên tố như ngũ hành, hư không, thời gian, sinh mệnh, từ vong...v.v., Trung Vĩ Thần có tư cách lĩnh ngộ, Thượng Vĩ Thần mới có thể sử dụng.

Thần ấn, tương tự như đại đạo tiền giới, mệnh mệnh không hiểu, nhưng lĩnh ngộ một phần nhỏ cũng giúp ngăn vạn lần thần thông, là thứ mà các thần nhân lấy làm tự hào, thần ấn do các đời Đại Thiên Thần truyền lại cho thế hệ sau, dần dần, thần ấn càng có nhiều chỉ nhánh, tương quan với một vị thần trao lại nó, cho nên luyện đến đại thành thần ấn, một bước thành tiền nhiệm Thần Nhân đã truyền lại Thần Ân đó.

Dương Tuấn sở hữu ba loại pháp tắc, Lực Lượng, Sinh Mệnh, Di Hành, sau khi thông qua biến đổi, đã trở thành ba loại thần thông, Lực Lượng Chi Thủ, trở thành Thiên Lực thần thông, khi sử dụng có thể bộc phát thần lực từ thể chất lên gấp ngàn vạn lần, Sinh Mệnh Chi Tâm, trở thành Vĩnh Sinh thần thông, chứa đựng sinh mệnh lực khổng lồ, thần thể bất hoại, năng lực chữa lành có thể thông qua thần lực chữa lành hết thảy bệnh tật, vết thương và cuối cùng là Di Hành Chi Bộ, đã trở thành Dịch Chuyển thần thông, ý nghĩa như tên, khi sử dụng có thể chuyển đi trong phạm vi vạn dặm.

Dâm Tầm đại đạo chuyển thành Dâm Thần Ân, từ khi lĩnh ngộ đại đạo này đạt đến tiêu thành, Dương Tuấn chưa hề dùng qua nó, bởi vì từ khi là Tiền Hoàng trở lên, nếu không khi sử dụng có thể bị Đại Thiên Phật giáng xuống, thấp từ vô sinh, nhưng hiện tại nó đã trở thành Thần Ân, Dương Tuấn có thể tự do sử dụng, Dâm Thần Ân, chuyển một chút dâm tình trở thành gấp trăm lần thần lực, mà đối với Dương Tuấn tính gần như không lỗi này, thần lực chuyển thành có thể gần như là sử dụng vô hạn.

Mất hai ngày để tất cả biến đổi, Dương Tuấn mới ngồi dậy từ dưới đất, Hương Ngọc cũng tỉnh lại, năng hai ngày này ổn định lại quy tắc Thần Giới cũng như tu vi, thần lực, thần thông và thần ấn của mình, Dương Tuấn biến đổi xong thì năng cũng đã hoàn thành hết thảy.

- Hiện tại năng là Chuẩn Thần nhất trọng, ta là Trung Vĩ Thần tam trọng, bây giờ chúng ta đi Từ Thần Cẩm Khu như thế nào?

Dương Tuấn quay lại hỏi Hương Ngọc, năng trăm tư, sau đó nói

- Ưm, thấp không biết...

- Ặc...

Dương Tuấn suyt nghĩ sấp mặt, Hương Ngọc mặt ngượng chín, năng mặc dù kiến thức uyên thâm, biết về Từ Thần Cẩm Khu, nhưng người đến đó rất ít, còn sống để trở ra kể lại cho hậu nhân càng ít hơn nữa, hơn nữa hiện tại chỗ này cũng không biết là chỗ nào, làm sao biết hướng mà đi kia chứ?

- Hệ thống mode GG Maps xuất thế....

Dương Tuấn trong đầu lo lên, lập tức một tấm bản đồ da chiều xuất hiện trước mặt hắn, bên trên có một khối hòn đảo có hai chấm màu xanh nhấp nháy, biểu thị cho Dương Tuấn và Hương Ngọc, mà cách bên trái có một đại lục lo lừng, to gấp triệu lần hòn đảo Dương Tuấn đang đứng, bên dưới chỉ thích là Thiên Không thành, chỉ cách hòn đảo này 4000 dặm về hướng Đông mà thôi.

- Chúng ta đi...

Dương Tuấn bế Hương Ngọc lên, lập tức sử dụng Dịch Chuyển thần thông, một cái nháy mắt để Hương Ngọc có thể phản ứng thì cả hai đã ở trong Thiên Không thành, một toà đại lục lo lừng trong mây trắng bồng bồng.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Từ thần cẩm khu nguy hiểm

Thiên Không Thành...

Nơi là thành, nhưng thực chất là một toà đại lục khổng lồ lo lừng trong mây trắng bồng bồng, Dương Tuấn cùng Hương Ngọc bước vào trong ngoại biên toà đại lục này, một tiểu thành gọi là Uẩn Vân thành.

Kiến trúc bên trong Uẩn Vân thành nổi dậy với ở Tiền Giới không kém là bao, càng đơn giản hơn ở Tiền Giới mấy phần, Thần Giới chủ tu thần thể tổ chất, chứ không phải nhân nhâ hấp thu tiền nguyên khí như ở Tiền Giới, nên không quá quan trọng đại bộ phận kiến trúc như thế nào.

- Tìm một chỗ nghỉ chân, dò hỏi đường đi Từ Thần Cẩm Khu...

Dương Tuấn cùng Hương Ngọc đi trên phố, tìm một khách điểm nghỉ lại, sau khi dò hỏi, Từ Thần Cẩm Khu cách Thiên Không thành, Thiên Không Vực này hai thần vực, ước chừng phải đi đến 50 triệu dặm mới đến, hơn nữa Từ Thần Cẩm Khu gần đây xảy ra dị tượng, từ vong khí bên trong giảm bớt, khiến rất nhiều thần sĩ muốn đi vào khám phá.

Dương Tuấn không nói hai lời lập tức hướng hướng kia chạy đi, băng qua thần vực cần vượt qua rất nhiều thần đảo như Thiên Không Thành này, gần ba ngày sau, Dương Tuấn mới chạy đến Lang Vương Thần Vực, Lang Thần thành, thành trì cuối cùng đi thông Từ Thần Cẩm Khu.

Dương Tuấn tìm đến một túp lều để do thêm tin tức, Từ Thần Cẩm Khu đi tương xảy ra khoảng một tháng trước, nghe nói có một vị Chí Tôn Thần Hoàng đột phá đại thành Từ Thần Ân Pháp, miễn nhiễm với từ vong khí bên trong Từ Thần Cẩm Khu, nên người đó quyết định đi vào bên trong, nhưng đến một tuần sau chưa thấy trở ra, lại nửa tuần sau nữa, thì dị tượng bắt đầu, từ vong khí bỗng nhiên giảm bớt, bên dưới Thượng Vĩ Thần sử dụng Thần Ân tiêu thành có thể đi vào, nhưng Thượng Vĩ Thần trở lên bởi vì có tương liên với Thần Ân đại thành tiền vào lên bị từ vong khí tập kích.

Điều này làm Dương Tuấn yên tâm, như vậy Từ Thần Cẩm Khu sẽ không có quá nhiều nguy cơ cùng người tiền vào, để Dương Tuấn an tĩnh li giải bản nguyên Từ Vong pháp tắc, sau đó luyện hoá dung hợp Ma Thân.

Dương Tuấn để Hương Ngọc vào trong không gian hộ cung, tự mình băng qua tinh không, đi đến Từ Thần Cẩm Khu ở ngoài Lang Vương Thần Vực, ở trong vô trụ bao la vô tận.

Từ Thần Cẩm Khu thực ra là một bí cảnh ở trên một tinh cầu gọi là Bách Ly Tinh, tuy là bí cảnh nhưng không có thời gian tự động hay mở ra, mà luôn luôn rộng mở, nghe nói bí cảnh này được uẩn đục bởi máu tươi và huyết nhục của các vị thần nhân đã ngã xuống bên trong Thánh Chiến Tam Giới, từ khi, oán khí hoà vào không khí, tạo ra một bí cảnh chứa toàn là từ vong pháp tắc cùng từ vong khí.

Và vì...

Dương Tuấn đáp xuống Bách Ly Tinh, viên tinh cầu này bảy giờ đồng ngật ngoài, đều là thần sĩ đến thám hiểm Từ Thần Cẩm Khu, hi vọng lĩnh ngộ ra thần thông khác, tăng lên chiến lực cũng như giúp con đường tu luyện thể chất trở nên dễ dàng hơn.

Nói về thể chất khí tu luyện của các thần sĩ, được chia làm các cấp bậc khác nhau, thể chất yếu nhất là Nhân Thể, Linh Thể, mạnh hơn một chút là Địa Thạch Thể, Thiên Cải Thể, mạnh nhất là Bê Thể và Thánh Thể, siêu cấp thể chất chỉ có các Đại Thiên Thần sở hữu, gọi là Thần Thể.

Từ các cấp bậc đó lại có các chỉ nhánh khác nhau, tùy theo độ thuần khiết cùng cường độ rèn luyện mà lực lượng từ thể chất mang lại cũng khác nhau, ví dụ một thần sĩ mang Linh Thể thuần khiết, cộng thêm đại thành thể chất, có thể đánh chết một thần sĩ Địa Thạch Thể bình thường mà không cần thần lực.

Còn về Ma Thân mà Dương Tuấn sở hữu, phẩm bậc của nó, không phân chia được, nhưng ít nhất, cũng là Thánh Thể theo quy tắc Thần Giới.

Oanh...

- Oa...

Dương Tuấn theo đoán người đi đến một cái thông đạo tựa như một cái hải động tối đen, thì một tiếng nổ vang, một bóng người từ bên trong bắn ra, miệng phun ra một ngụm máu màu vàng, thần huyết màu vàng.

- Ngươi góc, Thượng Vĩ Thần nhị trọng cũng muốn xông vào Cẩm Khu.

- Tên này đáng là não bả đệ...

- Ngươi si...

Biên người vẩy quanh nam từ bị đánh bay ra kìa si xảm, Từ Thần Cẩm Khu chỉ cho Trung Vĩ Thần định phong bên dưới tiền vào, nhưng tên nam từ này là Thượng Vĩ Thần lại muốn xông vào, đây là không phải muốn chết hay sao? Vừa rồi bị từ vong khí tập kích may mắn thoát ra, nếu không đã sớm chết ở bên trong rồi.

Dương Tuấn không suy nghĩ gì, lập tức tiến vào bên trong Từ Thần Cẩm Khu, lập tức cả không gian liền trở thành một màu đen tuyền, hơi lạnh thấu vào linh hồn, một luồng khí tức đáng sợ quẩn quanh Dương Tuấn, là từ vong khí.

- Thật đáng sợ từ vong khí, chẳng trách không có ai dám tiến vào lúc chẳng cường thịnh.

Dương Tuấn cảm thán, từ vong khí vô cùng đáng sợ, mặc dù xảy ra dị tượng suy yếu, nhưng vẫn suy mòn tinh thần, chiến lực cùng thể chất của người đi vào, Dương Tuấn chọn bừa một hướng, sử dụng thần thông thuần đi chạy đi.

Và...

Bỗng nhiên bên trong bóng tối vô tận này, một lưới kiếm sắc bén phóng ra, hướng yết hầu Dương Tuấn bắn tới, tốc độ vô cùng nhanh, nhưng mà, nhanh bằng thuần đi thần thông của Dương Tuấn sao?

Xà...

Lưới kiếm kìa bắn vào bóng tối vô tận, Dương Tuấn đoán cách xa chỗ vào này 10 trọng, đủ để quan sát bất cứ ai xung quanh, nhưng lại không có chút dao động thần lực cũng như hình bóng một người nào cả, và vì, lại hai luồng kiếm khí sắc bén lại bắn về phía Dương Tuấn, lần này Dương Tuấn nhìn thấy được, đó không phải kiếm khí, mà là từ vong phong nhận, từ vong khí hình thành lưới dao gió tấn công.

Và...

Dương Tuấn lần nữa tránh né, nhưng một lần nữa từ vong phong nhận kìa lại lần nữa đánh tới Dương Tuấn, không phải hai, hay bốn, mà là hai mươi cái, từ vong phong nhận như một cơn bão nhỏ quẩn lấy Dương Tuấn, hắn lập tức thuần đi ra cách đó 2 dặm, nhưng mà lần này từ vong phong nhận lại càng nhiều hơn, mạnh mẽ hơn, mỗi cái phong nhận đại đến hai trọng, hơn trăm phong nhận không bỏ quẩn lấy Dương Tuấn, thuần đi vẫn bị từ vong phong nhận cắt trúng, trên người Dương Tuấn vết thương càng ngày càng nhiều.

- Hừ, tưởng ta sợ ngươi sao?

Dương Tuấn hừ một tiếng, Vĩnh Sinh thần thông khai mở, sinh mệnh lực cường đại lập tức toả ra, từ vong lực bên trong vết thương lập tức bị áp chế, tiêu trừ, mà từ vong khí bên ngoài cũng không thể tiếp cận được Dương Tuấn, từ vong và sinh mệnh là hai thái cực trái ngược nhau, không thể tự nhiên hoà làm một, trừ khi có thần sĩ biết cách dung hợp chúng lại.

- Từ Thần Cẩm Khu rõ ràng nguy hiểm như vậy? Tại sao vẫn có người tiền vào?

Dương Tuấn bước đi về trước, tốc độ không nhanh không chậm, hẳn cũng rất thuận thuần đi, nhưng thuần đi sẽ giảm xuống sinh mệnh lực do thần thông bị phân chia thần lực, từ vong phong nhận lại đánh tới, hẳn không muốn lại tiêu hao thần lực thúc đẩy Vĩnh Sinh thần thông toàn lực tiêu trừ chúng.

Rộp... Rắc...

Bàn chân Dương Tuấn bước đi, thì bên dưới vang lên âm thanh dường như là đạp lên củi khô mục nát, nhàn xuống bên dưới, Dương Tuấn lập tức kinh ngạc, bởi vì đó không phải củi khô, mà là thân cốt của thần sĩ mất đi tính hoa, không khác xương của phàm nhân là bao nhiêu, nhưng đáng sợ là, chỗ này là một biển xương.

- Dì, chỉ lẽ đây là xương cốt của các thần nhân ngã xuống? Ừm, không đúng, tại sao vẫn còn mùi thần huyết tươi như vậy?

Dương Tuấn cảm thấy kì lạ, nói, mùi máu tươi không lẫn vào đâu được vẫn còn vương trong không khí, bất cứ ai cũng có thể ngửi thấy, nhưng mà thứ gì có thể nhanh như vậy giết người chỉ để lại thân cốt không còn tính hoa? Suy nghĩ này khiến Dương Tuấn cũng phải rùng mình, tính hoa trong thân cốt phải trải qua vạn năm mới xói mòn hết đi, mà mùi thần huyết tươi sống cần ít nhất trăm năm mới tàn đi, hơn nữa mùi máu ở đây, còn rất rất mới, không thể là chuyện trăm năm về trước.

Lạch... Cạch...

Xương cốt bên dưới bỗng nhiên dịch chuyển, như có thứ gì đó bên dưới đang di chuyển, khiến những đoạn xương này bị đẩy ra, nhưng là một cốt triều hùng vĩ, rõ ràng thứ bên dưới không phải nhỏ bé, tốt lành gì.

- Hệ thống, xem xem thứ bên dưới là gì?

Dương Tuấn vừa lùi về sau vừa cầu thông hệ thống, hệ thống im lặng một chút, sau đó một dòng thông tin xuất hiện trong đầu Dương Tuấn.

Dị Thái Vật: Trục Cốt Vong Sứ.

Tu vị Thượng Vị Thần đánh phong

Thần thông: Vong Sứ, triệu hoán vong linh kèm theo oán khí sống dậy, tu vị bằng 1 phần vạn chính Vong Sứ.

Thần Âm: Vong Thần Âm, thần âm sử dụng từ vong khí hoá thành siêu cấp lợi khí, không nhìn tu vị, trực tiếp ăn mòn sinh mệnh lực, tính hoa thần cốt cùng thần huyết, uẩn dực ra từ vong khí nồng đậm hơn.

Mô tác: Dị Vật tích tụ từ oán khí cùng từ vong khí mà sinh ra, sống trong nơi có nhiều oán khí, ăn bất cứ tồn tại nào có sinh mệnh lực, do có người tiếp thần lực mới uẩn sinh.

.....

Ầm...

Vừa đúng lúc này, một cánh tay xương trắng không lồ trôi lên từ biển xương bên dưới, chop về phía Dương Tuấn đang cúi lui, nó cảm nhận được nguồn sinh mệnh cực lớn từ kẻ trước mặt, nó chính là kẻ sử dụng từ vong phong nhận tấn công Dương Tuấn, nhưng lần này tới lần kia muốn giết chết Dương Tuấn, cần nuốt sinh mệnh không lồ này.

- Đùng đùng với ta...

Dương Tuấn gầm lên, Thiên Lực thần thông cùng Dâm Thần Âm đồng loạt khai mở, thân thể Dương Tuấn lập tức cường tráng hơn, cao ba trượng, mỗi bắp thịt vừa chắc vừa lớn đến dọa người, sinh mệnh lực càng ngày càng mạnh hơn, bao trùm chu vi trăm trượng xung quanh Dương Tuấn, một đám đối chiến bản tay xương trắng không lồ của Vong Sứ đang chop tới, tựa như một con kiến đụng vào một con voi không lồ vậy, chềch lệch kích cỡ vô cùng lớn.

Nhưng lực lượng bên trong, là nghiền ép về một bên...

Oanh....

- Két....

Nắm đấm của Dương Tuấn đụng lên bản tay không lồ của Vong Sứ, một tiếng nổ vang rung động không gian, biển xương bên dưới bị sóng khí cuốn lên, giống như đại hồng thủy đẩy ra bốn phía, Vong Sứ tâm linh đau đớn gào thét, cánh tay xương hiện ra từng vết nứt, sau đó như thủy tinh vỡ vụn, từng mảng từng mảng rơi xuống.

- Két.....

Vong Sứ bên dưới biển xương nghiền rã, biết mình không chống lại được kẻ này, lập tức bỏ chạy, cuốn lên một đường xương trắng, tốc độ vô cùng nhanh, nhưng Dương Tuấn lập tức thuần đi, chặn lại đường trốn thoát của nó, một đám đầm xuống đất.

Ầm...

Biển xương bị nghiền nát một lỗ lớn, bên dưới là một cái đầu lâu nứt vỡ một bên trái sọ đầu, vô cùng kì dị, Vong Sứ đau đớn vùng dậy, lộ ra thân thể xương trắng không lồ, nhưng chỉ có nửa người trên, cánh tay phải bị cụt cùng nửa đầu bị vỡ nát đều do Dương Tuấn gây ra.

- Két... Két...

Vong Sứ tâm linh rung động, vang lên từng âm thanh ken két khó chịu, Vong Sứ không thể nói chuyện, chỉ có thể dựa vào tâm linh tạo ra âm thanh, nhưng nó lại vô cùng khó nghe, khiến Dương Tuấn vô cùng khó chịu.

- Muốn giết ta, thì chuẩn bị tinh thần bị giết đi..

Dương Tuấn cả người phồng lên, nắm đấm nắm chặt, bản thủng về phía Vong Sứ, Vong Sứ sợ hãi vùng tay trái cần lại Dương Tuấn công kích, nhưng Dương Tuấn phát tay một cái, cánh tay trái kia lập tức bị hất ra, thể không thể đỡ, Dương Tuấn hướng nắm đấm đầm lên giữa mi tâm Vong Sứ, nơi chứa Hồn Hoà là nguồn sinh mệnh của Vong Sứ.

- Két....

Vong Sứ vô cùng sợ hãi rống lên, nhưng mọi thứ đã muộn, hộp sọ Vong Sứ nứt ra, phát ra ánh sáng lam tà ác, dùng một tiếng, đầu lâu Vong Sứ nổ tung, Hồn Hoà xanh lam vụt tắt, bộ xương không lồ của Vong Sứ sụp xuống, hoà vào trong biển xương mình mỏng này.

- Từ Thần Cẩm Khu, thật bất thường.

Dương Tuấn thì thần nói, tiếp tục đi qua biển xương này, thần lực thu lại, chỉ để Vĩnh Sinh thần thông mở ra, ngăn cản từ vong khí xâm nhập bào mòn hần, hướng một hướng mà đi, tìm kiếm nơi phù hợp lý giải căn nguyên của từ vong pháp tắc.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Từ thần hồn thú

eo: Hi, hôm nay SN nỳ, nên bạn chuẩn bị quí không viết truyện được, sr các bạn.

.....

Hệ thống Giết kẻ địch ở Thần Giới và Ma Giới không tính điểm....

.....

Tận cùng của cốt hải bên trong Từ Thần Cẩm Khu, từng bộ từng bộ thân cốt lơ lửng trên không trung, toà ra thần huy sáng lạn, nhưng nhanh chóng những thần huy đó biến mất, tính hoa bên trong bị rút ra thành từng quả cầu nhỏ lấp lánh, bị một "thứ gì đó" há miệng, một hơi nuốt chửng.

- Haha, thật không ngờ, ta có thể tạo ra tồn tại mạnh như thế....

Một bóng người ngồi trên "thú" đó, ngửa mặt cười ha ha, hần chính là Từ Vong Thần Hoàng, Từ Khu, người tiền vào Từ Thần Cẩm Khu một tháng trước, sau đó biến mất không thấy tin tức.

- Kì lạ, tại sao một Vong Sứ tự nhiên biến mất, chỉ lẽ có kẻ giết nó rồi?

Từ Khu bấm bấm ngón tay, nói

- Cuối cùng thì, tất cả bọn chúng cũng thành đồ ăn cho Từ Thần Hồn Thú mà thôi, Trung Vị Thần dù mạnh đến đâu, cũng không giết nổi Chí Tôn Thần Hoàng.

Ngắm.....

.....

- Ài, đồng xương này khi nào mới tới cuối à...

Dương Tuấn bước đi trên biển xương gần như vô tận này, thờ dài than thở nói

Uuuu....

Bên trong bóng tối vô tận này bỗng nhiên vang vọng lên tiếng kêu khóc thê lương, khiến người ta lạnh cả sống lưng, ngay cả Dương Tuấn cũng rùng mình, đây không phải là do bản sợ hãi, mà loại tiếng kêu kia đánh vào tâm linh người khác, dao động tâm linh lẫn thần thể.

- Dì, Từ Thần Cẩm Khu không khác gì một căn nhà ma phóng lớn.

Dương Tuấn bâu môi, nói, Từ Thần Cẩm Khu này không khác gì ở Địa Cầu nhà ma quái dọa người, hết Vong Sứ toàn xương lại đến tiếng kêu khóc thê lương lạnh người, không biết sắp tới lại có thêm cái gì xuất hiện nữa đây.

- Nhà ma quái là thứ gì?

Một giọng nói băng băng vang lên sau lưng Dương Tuấn, khiến hắn giật bắn cả người, một quyền đánh về phía sau, lực lượng làm hư không vận vào, mà sau lưng Dương Tuấn là một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp, nhưng ràng lại mặt lạnh như băng, đáng người kì lõm quyền rũ, mặc một bộ lam y bó sát, tồn lên từng đường nét của nàng.

Đùng...

Thiếu nữ kia ngưng tụ một tầng băng sương trước mặt, vừa lúc nắm đấm Dương Tuấn đánh tới băng thuần này, cả hai chạm vào nhau, lập tức lực lượng công kích bùng phát, nổ tung một tiếng băng thuần lập tức nổ nát, thiếu nữ kia giống như bị thứ gì đó không lồ đụng lên, cả người bắn ra xa bên ngoài 20 trượng.

- Người tại sao mạnh tay như vậy?

Thiếu nữ kia vẫn giữ khuôn mặt băng sương, nhưng giọng nói lại mang theo chút tức giận mắng chửi, ánh mắt nhìn về Dương Tuấn nói.

- Ai bảo người làm ta giật mình kia chứ?

Dương Tuấn cũng không thua kém, lập tức tức giận mắng lại.

- Người, ta chỉ hỏi người nhà mà quái là gì thôi?

Thiếu nữ băng sương kia lập tức cứng lưỡi, biện hộ nói.

- Nhưng người biết chỗ này là chỗ nào không hả? Đứng ở sau lưng ta hù dọa ta còn muốn cãi?

Dương Tuấn tức giận quát lên, nhưng hần lập tức nghĩ đến một chuyện, thiếu nữ băng sương này tại sao ở sau lưng mình nhưng lại không bị mình phát hiện? Là thần thông hay thần ẩn?

- Hừ, ta không nói chuyện với người nữa.

Dương Tuấn cùng thiếu nữ kia cãi nhau một hồi, cùng đồng loạt hừ một tiếng, nói, Dương Tuấn hướng hướng có rồi đi, tìm đến nơi tận cùng của biển sương này, có lẽ là nơi sẽ giúp hắn lý giải căn nguyên của từ vong pháp tắc.

- Người đi theo ta làm gì?

Dương Tuấn đi được một đoạn, lập tức dừng bước chân, xoay người lại nói với thiếu nữ băng sương này.

- Đường này của người sao? Ta muốn đi thì ta đi, người cần được sao?

Thiếu nữ băng sương kia vẫn vẻ mặt kiêu kiêu lạnh băng, nhưng giọng nói cũng hành động lại vô cùng nhiệt tình, không phù hợp với vẻ lạnh băng của nàng.

- Hừ, để ta xem người còn đi theo ta nữa không?

Dương Tuấn hừ một tiếng, sinh mệnh lực vô hình xung quanh thu lại, lập tức từ vong phong nhận vô cùng vô tận phóng tới, Dương Tuấn nở nụ cười tà ác, thuận đi rồi khỏi chỗ này, xuất hiện cách đó 2 dặm, đủ để nhìn thấy mọi thứ trong không gian tối tăm này.

Vù vù...

Nhưng mà vô cùng vô tận từ vong phong nhận lại tự nhiên kéo tới Dương Tuấn, như chỉ biết hắn là địch nhân, thiếu nữ kia là như không tồn tại vậy.

- Mối...

Dương Tuấn mắng một câu, sinh mệnh lực trào ra, ngăn cản từ vong phong nhận đánh tới, mà thiếu nữ băng sương kia đứng phía xa hơi nghiêng đầu, làm bộ đáng chọc tức Dương Tuấn.

- Muốn dùng từ vong phong nhận không cho ta đi? Ta muốn đi thì không ai cản được, ngu dân.

Thiếu nữ băng sương kia khe miệng nhỏ nói, âm ngữ truyền tức Dương Tuấn muốn nó phôi, thần lực toàn bộ bộc phát, hoá thành cự nhân cường tráng cao 3 trượng, Dương Tuấn dậm chân một cái, phóng tới thiếu nữ kia.

Nữ nhân này, phải đánh.

- Dì, tức giận rồi sao?

Thiếu nữ kia khẽ nói, thần hình phiêu miểu bay lên, thần lực màu vàng sáng chói phóng ra, chiếu sáng cả một vùng không gian tối tăm, xung quanh nàng ta có một quang cầu bao lấy, tạo thành một vòng phòng ngự khổng lồ.

- Ta đánh, ta đánh, ta đánh...

Dương Tuấn lực lượng bùng nổ, một quyền lại một quyền đánh lên quang thuẫn này, nhưng quang thuẫn dường như không có chút hư tổn, một chút dao động cũng không có, không thể phá vỡ.

- Hừ hừ, phòng ngự tuyệt đối của ta dù cho một Chí Tôn Thần Hoàng còn khó phá hủy được, Trung Vị Thần như người có thể làm gì đây?

Thiếu nữ băng sương kia lần nữa truyền tức Dương Tuấn, hần lập tức bạo nổ, nhất kích tất sát khai mở, hần phải phá hủy cái quang thuẫn này, bắt nữ nhân này xuống đánh mông một trận, đám trêu đùa nam nhân như hắn, nhận không nổi a.

Ầm...

Dưới nhất kích tất sát công năng, phòng ngự là không nhân, dĩ nhiên phòng ngự tuyệt đối này của thiếu nữ không chút tác dụng, lập tức bị oanh nát, thiếu nữ kia hết sức ngạc nhiên, chưa kịp thanh tỉnh đã bị Dương Tuấn bắt lấy, chặn lại thần lực lưu chuyển, khiến nàng chẳng khác nào một phạm nhân còn cả thân thể cường đại, một chút sức phản kháng cũng không có.

- Người, người muốn làm gì?

Vẫn vẻ mặt băng lãnh đó, thiếu nữ kia ở trong tư thế nằm sấp dưới đôi tay Dương Tuấn, bờ mông đầy đặn vênh lên, thân thể đầy dục, sợ hãi nói lên.

- Hừ hừ, nữ nhân không ngoan ngoan, đáng đánh...

Dương Tuấn hừ hừ, bàn tay to lớn thô ráp vỗ xuống kiểu dồn dập dồn của thiếu nữ này, lập tức hai kiểu dồn rung lên mãnh liệt, một sức cảm không nói nên lời truyền lên từ tay trái, khiến Dương Tuấn không tự chủ lần nữa vỗ xuống.

- Ah, ah, người, dám, ah...

Thiếu nữ kia bị đánh mông thì khuôn mặt băng sương hiện lên một tầng ửng hồng, vừa có cảm giác đau, vừa có cảm giác kì lạ đan xen, khiến thiếu nữ này không gãi gãi nữa, mà mềm nhũn ra trên người Dương Tuấn, mặc cho hắn dục vô kiểu dồn của mình.

- Ấy da, thật là sướng khoái...

Dương Tuấn phóng khai thần lực cho thiếu nữ này, nàng ta lập tức vận dụng thần lực, thần ảnh thoát cái biển mất khỏi vòng vây của Dương Tuấn, gương mặt băng sương đỏ hồng, hai tay nàng ta xoa chính mình kiểu dồn, bộ dáng vô cùng buồn cười.

- Người, người, người...

Thiếu nữ kia duỗi ngón tay, ừm khuất không nói nên lời, hướng Dương Tuấn liên tục nói...

- Ta làm sao a? Có phải thấy ta thủ pháp quá tốt, muốn đi theo ta hướng lực sao?

Dương Tuấn lập tức gờ ra vẻ mặt dâm tà khiến người người ghét bỏ, nói.

- Hừ, đợi chân thân ta đến, liền truy sát người, dám tặc...

Thiếu nữ kia cuối cùng hét lên, thần lực bùng lên, cả người bắn về phương xa, Dương Tuấn cười ha ha, đùa giỡn với ta? Người còn chưa đủ thực lực.

Tiếp tục đi tới, ý thức Dương Tuấn không ngừng cấu thông với hệ thống, tìm xem vị trí nào thích hợp lý giải căn nguyên từ vong pháp tắc, nhưng nhiều lần đều khiến Dương Tuấn thất vọng, hệ thống đều không xác nhận.

Ba ngày sau, Dương Tuấn cũng đi đến điểm cuối của biển sương, chỗ này hiện tại có rất nhiều người, có lẽ đều cùng đi đến chỗ này, ở trong đó Dương Tuấn nhận ra một người, là thiếu nữ băng lãnh lúc trước bị hắn đánh mông.

- Haha, chào mừng các người đến địa ngục...

Lục cục.... Rắc....

Khi không còn một ai đến nữa, ở điểm cuối của cốt hải này, đã có gần ngàn thần sĩ Trung Vị Thần tu vi, thì một tiếng cười ghé rợn vang lên, biển sương dưới chân rung động kịch liệt, một bóng đen khổng lồ từ phía dưới trời lên, khổng lồ lớn thái quá như Vong Sứ, nhưng so với khí tức thì Vong Sứ chỉ là kiến cỏ.

Ngầm...

Thư không lồ kia ngửa đầu rồng lớn một tiếng, âm ba quét qua trăm dặm xung quanh, biển sương bên dưới đều hoá thành bụi phấn, trong tâm linh từng người có một cuộc rung động muốn phủ phục xuống dưới tiếng rồng này, một loại tôn kính từ trong tâm linh.

Thư không lồ kia hiện ra hình dáng của mình, là một con sư tử ba đầu, nhưng thần thể lại bị hư thực, thật thời loang lổ, lộ ra cả xương cốt bên trong. với mỗi cái đầu là một hình dáng khác nhau, khiến nó giống như ác ma từ trong địa ngục chui ra vậy.

Keng....

Thần Thích Từ Thần Hồn Thích

Cấp bậc: Chí Tôn Thần Hoàng tam trọng

Thể chất: Bất Thể.

Thần thông: Khai Từ, hút mòn sinh mệnh lực của kẻ địch, đối với kẻ địch có tu vi thấp hơn nó càng lớn.

Thần Ấn: Từ Ma Hồn Thần Ấn, kích phát có thể dùng từ vong khí thúc đẩy tu vi cùng chiến lực, phá vỡ giới hạn thiên địa.

Mô tả: Thần Thích dùng tinh hoa thần cốt và thần huyết uẩn sinh mà ra, cộng thêm thần lực từ người khác thúc đẩy, mới có thể đạt tới Chí Tôn Thần Hoàng tu vi.

.....

- Thứ gì vậy?

- Cảm giác chèn ép mạnh quá....

- Từ vong khí, dường như là do nó toà ra....

Người đứng bên cạnh Dương Tuấn khi về sau, sợ hãi nói, đầu Tử Thần Hồn Thái này hình thể cao đến 100 trượng, dài hơn 3, 4 trăm trượng, khí tức trên người toả ra cao hơn Trung Vĩ Thần bọn họ mấy cái đại cảnh giới, thái hời xem họ có sợ hãi hay không.

Ngẫm...

Tử Thần Hồn Thái ngẫm lên một tiếng, Trung Vĩ Thần nhị trọng lập tức ngã xuống đất, sinh mệnh lực lập tức bị rút cạn, Trung Vĩ Thần tam trọng chỉ còn lại một thành sinh mệnh, lực tặc ngã xuống. Trung Vĩ Thần tam trọng cũng không khá hơn, vẫn còn đứng vững nhưng sinh mệnh lực cũng chẳng còn bao nhiêu, chỉ trong hai hơi thở, ngàn người bên trong chỉ còn lại hai người.

Một là Dương Tuấn và người kia chính là thiếu nữ băng sương lúc đầu.

Dương Tuấn có Vĩnh Sinh thần thông, dĩ nhiên không thiếu sinh mệnh lực, mà thiếu nữ kia lại có phòng ngự tuyệt đối, ngăn cản cả thần thông người khác, khiến Tử Thần Hồn Thái không làm gì được nàng ta.

- Hừ, vẫn còn hai con kiến sống sót.

Một người đàn ông nháy xuống từ đầu Tử Thần Hồn Thái, tu vi bất quá cũng là Thượng Vĩ Thần, nhưng khí tức trên người ông ta lại có tương liên với Tử Thần Hồn Thái này.

- Tử Vong Thần Hoàng, Tử Kha?

Thiếu nữ băng sương kia dường như nhận ra người này, dùng giọng nghi hoặc hỏi

- Người nhận thức ta?

Tử Kha nghe nhiên hỏi lại thiếu nữ kia, Tử Vong Thần Hoàng danh hiệu này người người đều biết, nhưng chân diện mục của hắn không ai biết, hơn nữa bây giờ hắn tu vi bất quá cũng chỉ Thượng Vĩ Thần, làm sao dễ dàng nhận biết hắn như vậy, trừ khi, thiếu nữ này là một người quen biết hắn, nhưng Tử Kha lại không nhận thức được thiếu nữ này.

- Âm Ảnh Thần Điện đang tìm người, chuyển người làm lúc trước đã bại lộ hết thảy.

Thiếu nữ băng lãnh kia lãnh đạm nói

- Người, người là ai?

Tử Kha nghe nhiên thốt lên, hắn ở thời điểm nửa năm trước là người của Âm Ảnh Thần Điện, là một trưởng lão cấp Hoàng Kim, một lần ra ngoài cứu viện đệ tử thần diện lực trong bị cảnh, không ngờ những đệ tử đó phát hiện được bí mật lớn, một bí phương huyền ra Thần Thái, chỉ cần thôn phệ tinh hoa thần cốt, thần huyết hoá trộn với tử vong khí, sẽ tạo ra một tồn tại nghịch thiên, bởi vì vậy Tử Kha ra tay giết hết tất cả đệ tử, đoạt lấy bí phương, sau đó ẩn nhẫn bề quan, đến một tháng trước tung tin mình đạt đến đại thành Thần An, tiến vào trong Tử Thần Cẩm Khu này luyện ra Tử Thần Hồn Thái kia.

- Chấp Pháp Sư, Băng Tâm Trúc...

Thiếu nữ băng lãnh kia nhẹ nhàng nói, nhưng Tử Kha sắc mặt lại biến đổi kịch liệt, Chấp Pháp Sư, là những cường giả của Chấp Pháp Thần Điện, mỗi người đều vô cùng mạnh mẽ, chuyên diệt trừ những kẻ thương thiên hại lý, là nỗi sợ hãi của những hắc diện như Âm Ảnh Thần Điện như hắn từng ở trong.

- Không đúng, người chỉ là phân thân.

Tử Kha lập tức nhận ra tu vi Băng Tâm Trúc là Trung Vĩ Thần thì thốt lên, trong lòng buông xuống lo lắng, hắn không hề chú ý Dương Tuấn đang đi đến gần Tử Thần Hồn Thái của hắn.

Ngẫm....

Tử Thần Hồn Thái hống lên một tiếng, không nói hai lời há miệng ra, cúi xuống một ngụm nuốt lấy Dương Tuấn con kiến nhỏ này, mà Dương Tuấn cũng không có phản kháng, vô cùng bình tĩnh, trên môi còn nở một nụ cười kì lạ.

Ừc....

Tử Thần Hồn Thái tự nhiên nuốt xuống Dương Tuấn trong miệng, Băng Tâm Trúc mất trở ra, Tử Kha mặt một bức, chuyển gì vậy, tên đó nào hư rồi sao, tại sao lại chạy đến chỗ Tử Thần Hồn Thái để bị ăn chứ? Băng Tâm Trúc cùng Tử Kha hai mặt nhìn nhau, đầu đầy hắc tuyến, thật không biết nói gì nữa.

Ngẫm...

Tử Thần Hồn Thái bỗng nhiên giảm lên, thần thể không lồ bỗng nhiên nhỏ đi một vòng, ánh mắt sợ hãi nhìn về phía trước mình, mà Tử Kha cũng phát hiện điểm kì lạ này, lập tức chạy đến bên cạnh Tử Thần Hồn Thái.

Ngẫm.....

Tử Thần Hồn Thái lần nữa thu nhỏ lại, hơn nữa tốc độ càng ngày càng nhanh, khiến Tử Kha hoảng sợ cực độ, nhưng không thể làm bất cứ chuyện gì, chỉ biết tro mắt đứng nhìn, nhưng không một ai biết, tử vong khí lẫn tử vong lực của Tử Thần Cẩm Khu và Tử Thần Hồn Thái đang bị rút đi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Sát Thiên Chi Đạo

Ngẫm....

Tử Thần Hồn Thái gào lên một tiếng, nó cảm giác tử vong lực của mình bị rút đi, đối với nó, chẳng khác nào là sinh mạng đang dần bị rút đi, khiến nó vô cùng sợ hãi.

Bên trong bụng Tử Thần Hồn Thái, một cái kén đen dần đang băng lấp trời nổi ở đó, tử vong lực của Tử Thần Hồn Thái đều bị cái kén này hút đi, cái kén này càng ngày càng lớn, từ bên trong bỗng chui ra vô số sợi xích màu đen, quấn quanh cái kén này, khí tức tử vong càng ngày càng mạnh mẽ.

Vù.....

Bên ngoài Tử Thần Cẩm Khu, có ba bóng người băng qua biến xương như vô tận này, khí tức trên người đều là Chí Tôn Thần Hoàng nhất trọng, trên ngực áo đều hai chữ vàng Chấp Pháp vô cùng uy vũ, ba nam tử trung niên một đường hướng tới chỗ Tử Thần Hồn Thái, nơi đó bây giờ đang có một tầng khí đen bao trùm, tựa như một quả trứng của một tồn tại kinh khủng nào đó.

- Tử Kha, mau phá giải bí pháp, quy thủ chịu trời, các Chấp Pháp Sư đã đến rồi.

Băng Tâm Trúc lãnh đạm nói, đây chỉ là một cổ phân thân của nàng, bước vào Thần Hoàng có thể có thể tạo ra, nhưng bắt buộc phải có tinh thần lực mạnh mẽ để điều khiển mấy cổ phân thân này.

- Hừ, các người có thể vào đây, bất quá cũng chỉ là Chí Tôn Thần Hoàng nhất trọng mà thôi, Tử Thần Hồn Thái của ta vẫn là Chí Tôn Thần Hoàng tam trọng.

Tử Kha hừ một tiếng, mặc dù Tử Thần Hồn Thái lúc trước xảy ra dị tượng, nhưng tu vi cũng không có sụt giảm, Chấp Pháp Sư đến thì như thế nào, cũng không đánh lại một Chí Tôn Thần Hoàng đỉnh phong.

Ngẫm.....

Tử Thần Hồn Thái gào lên, thần hình bị nhỏ xuống một vòng, từ Bá Thế rơi xuống Thiên Cái Thế, tử vong lực cũng đang dần trôi đi hết, nhưng tu vi lại không có sụt xuống, khiến nó cảm thấy vô cùng kì lạ.

Xoạt....

Bỗng nhiên có ba bóng người rơi xuống từ không trung, đứng chân trước mặt Tử Thần Hồn Thái và Băng Tâm Trúc, là ba trung niên nhân lúc đầu, đuổi theo dấu vết mà Băng Tâm Trúc để lại, chạy đến chỗ Tử Thần Hồn Thái này.

- Có Chấp Pháp, Hiến Chấp Pháp, Điều Chấp Pháp, hắn là Tử Kha, đối tượng của chúng ta cần tìm

Băng Tâm Trúc chấp tay hướng ba trung niên nhân kia nói, ánh mắt nhìn về phía Tử Kha.

- Băng Chấp Pháp, người vất và rồi, hiện tại Chấp Pháp Thần Điện đang đến đây, chúng ta chỉ cần cầm chân hắn và đầu nguyệt súc này ở đây, Chấp Pháp Sư khác sẽ đến giúp chúng ta.

Người đàn ông với mái tóc đỏ nghiêm túc nói, hắn là Cô Gia An, Chí Tôn Thần Hoàng nhất trọng trong Chấp Pháp Thần Điện.

- Đúng, ba chúng ta có thể cầm chân đầu nguyệt súc này, Băng Chấp Pháp mau mở ra Thiên Băng Tâm, cầm cổ Tử Kha.

Người đàn ông thứ hai với mái tóc đen che khuất khuôn mặt nói, hắn là Hiến Minh, Chí Tôn Thần Hoàng nhất trọng.

- Được....

Băng Tâm Trúc gật đầu, Thiên Băng Tâm chính là thần thông thứ hai của nàng, tuy chỉ là phân thân, nhưng vẫn có thể sử dụng được, khi phóng khai, thì đối phương không quá năng một đại cảnh giới sẽ lập tức bị đóng băng, cầm cổ thần lực, là kĩ bài tuyệt sát cũng như bảo mệnh của nàng.

- Nguyệt súc, chết đi...

Hiến Minh Chấp Pháp gào lên, hai cánh tay hoá thứ, trở thành hai cánh tay hổ, móng vuốt màu đen dài đến một trượng, vô cùng khủng bố, Hiến Minh huy động hổ trảo, đánh về phía Tử Thần Hồn Thái.

Ngẫm...

Tử Thần Hồn Thái cái đầu thứ nhất giảm lên, một lần khởi đen từ miệng nó phun ra, bắn về phía Hiến Minh, bên trong là tử khí mạnh mẽ, đến cả hư không cũng vận vạo ăn mòn, vô cùng đáng sợ, móng hổ Hiến Minh chạm vào, liền cháy ra như huyền thiết địch.

- Nó mạnh quá, Có Chấp Pháp, Điều Chấp Pháp, giúp ta....

- Được....

Cô Gia An và Điều Thần Đồ đồng thanh nói, huy động thần lực, thần thông, cùng đánh tới Tử Thần Hồn Thái, ba cái đầu Tử Thần Hồn Thái gào lên, cùng phun ra ba luồng khói, một đen, một đỏ, một lục, cùng bắn tới ba người Hiến Minh, một là tử khí màu đen ăn mòn, một là thần hoá màu đỏ cường mãnh, một là kịch độc màu xanh mạnh mẽ.

Àm....

Điều Thần Đồ lập tức mở ra hộ thuẫn, bao phủ cả ba người, ba luồng công kích đánh tới đầy lui cả ba ra ngoài hơn trăm trượng, hộ thuẫn vỡ nát, nhưng cũng đủ thời gian cho bọn họ thoát thân.

Bên này, Băng Tâm Trúc đã vận dụng thần thông, phong ấn Từ Kha thành băng điêu, chạy đến hỗ trợ ba người kia, nâng ta mở ra phòng ngự tuyệt đối, bao phủ cả bốn, khiến Từ Thần Hồn Thú không thể làm gì được tất cả bọn họ, chỉ biết đứng chịu công kích.

Ngẫm....

Từ Thần Hồn Thú giao lên, hai trái lớn đánh tới quang thuẫn của Băng Tâm Trúc, “đùng đùng” từng tiếng nổ vang như sấm rền, quang thuẫn cũng không chút sụt mẻ, khiến cả bốn người Băng Tâm Trúc thờ ra một hơi, nhưng mà, không ngờ rằng, bọn họ đã sai, Từ Thần Hồn Thú vẫn còn tư vong khí ở Từ Thần Cẩm Khu này.

Oanh...

Một trào bình thường quét qua, quang thuẫn của Băng Tâm Trúc xuất hiện một vết nứt lớn, năng mặt trắng xám phun ra một ngụm máu, ba người Cô Gia An dừng lại công kích, mặt lo lắng nhìn Từ Thần Hồn Thú trước mắt, tu vì của nó, đã nháy lên Thần Đế nhất trọng.

- Không xong, nó dùng bí pháp dễ thắng tu vi...

Cô Gia An kinh sợ thốt lên, mở ra một tầng hộ thuẫn bao phủ bên ngoài, nhưng ngay lập tức bị Từ Thần Hồn Thú một trào đập nát.

Phụt.....

Cô Gia An phun ra một ngụm máu, phần phật trầm trọng khiến chiến lực ông ta suy yếu, hi vọng vào Chấp Pháp Thần Điện người đến của ông ta càng thêm mảnh liệt, nhưng hi vọng đó quá xa vời.

Ngẫm...

Từ Thần Hồn Thú hai trào mạnh mẽ đập xuống, ầm một tiếng, phòng ngự của Băng Tâm Trúc lập tức nổ thành từng mảnh, Băng Tâm Trúc khuôn mặt trắng bệch, phun ra một ngụm máu tươi, nội thương trầm trọng.

- Các Chấp Pháp Sư khác khi nào mới đến?

Cô Gia An lo lắng hỏi, mặc dù nói là các Chấp Pháp Sư khác sẽ đến, nhưng ông ta lại không chắc chắn điều này.

- Là ai nói các Chấp Pháp Sư khác sẽ đến?

Băng Tâm Trúc nghiêm nghị nói, trong này hình như có bí ẩn gì đó, nếu không, các Chấp Pháp Sư hiện tại đã phải tới đây rồi, tại sao vẫn chưa tới.

- Là Thiệu Phong Trần nói cho chúng ta biết, Băng Chấp Pháp đến Từ Thần Cẩm Khu truy tung Từ Kha, để bọn ta đến hỗ trợ, phía sau sẽ có các Chấp Pháp đến hỗ trợ.

Điều Phong Đồ lập tức nói.

- Là Thiệu Phong Trần nói?

Băng Tâm Trúc sắc mặt nghiêm nghị, nói, Thiệu Phong Trần là con trai của Chấp Pháp Thần Điện điện chủ, lúc trước theo đuổi nàng, nhưng nàng lại không chấp thuận, khiến hắn ta sinh hận, hết bao nhiêu lần tính kế với nàng, nhưng đều không có thành công.

- Tại sao các Chấp Pháp Sư khác vẫn chưa tới? Chúng ta sắp không xong.

Hiên Minh hai cánh tay như muốn mọc rễ ra, lộ ra xương trắng bạc bên trong, khuôn mặt cực kì lo lắng, vừa thôi hai tránh thoát công kích của Từ Thần Hồn Thú, nói.

- Ta thấy, đây là do Thiệu Phong Trần muốn tính kế với ta.

Băng Tâm Trúc mặt sầm xuống, nói, Từ Thần Cẩm Khu này không hạn chế Chí Tôn Thần Hoàng, cho nên chân thân của Băng Tâm Trúc có thể tiến vào, nhưng mà nếu như vậy, tại sao Thiệu Phong Trần lại biết được Từ Thần Hồn Thú có thể giết được nàng.

Răng rắc.....

- Haha, các ngươi thật ngu ngốc, bí phương đó, chính là Thiệu thiếu chủ phản thân đưa cho ta khi giết hết đệ tử Âm Ảnh Thần Điện, thực chất, ta là tay sai của Thiệu Thiên Tuyệt đại nhân mà.

Từ Kha nhò ra khỏi khỏi băng, cười ha hả nói, tay trái chặt lấy tay phải, một vôi máu tươi bắn lên không trung, về xuống một phù trận kì lạ, thân ảnh Từ Kha dần biến mất, là huyết tế truyền tống.

- Đáng giận, không ngờ Thiệu Phong Trần muốn đẩy chúng ta xuống hố lửa.

Cô Gia An tức giận mắng, bất ngờ một trào Từ Thần Hồn Thú đánh qua, ông ta lập tức mở ra hộ thuẫn, ầm một tiếng, Cô Gia An lập tức bị đánh bay ra xa, nửa bên thân thể bị xé nát, huyết nhục ầm ầm đổ xuống, thân lực lập tức vận chuyển, thân thể trở lại bình thường, nhưng bị thương vẫn là bị thương, ông ta không thể tiếp tục chiến đấu.

- Xin lỗi ba vị Chấp Pháp, là ta liên lụy ba người.

Băng Tâm Trúc nói, Băng Tâm Trúc mở ra, kết băng một trào Từ Thần Hồn Thú đánh tới, đồng thời thổi lui, Điều Phong Đồ cùng Cô Gia An huy động thân lực, mở ra phòng ngự, hợp lực bảo hộ bốn người.

Ngẫm....

Từ Thần Hồn Thú giao lên, cả người nó bỗng nhiên rung lên, cả người quỳ xuống, từng sợi xích màu đen quấn lấy nó, ba cái đầu Từ Thần Hồn Thú há lớn, gào to, trên lưng nó xuất hiện một cái kén màu đen, phát ra khí tức từ vong vô cùng đáng sợ, Từ Thần Hồn Thú ba đôi mắt màu đỏ lộ vẻ sợ hãi, nó phát hiện, sinh mạng của mình bị cái kén kia nắm lấy.

- Đó, đó là thứ gì vậy?

Cô Gia An kinh sợ, đây là lần đầu tiên ông ta cảm nhận được từ vong khí tức cường đại như vậy, Từ Thần Cẩm Khu từ vong khí cũng chỉ như kiến so với voi.

- Chưa từng thấy thứ như vậy bao giờ, từ vong khí tức quá đáng sợ.

Hiên Minh sợ hãi, đối mặt với Từ Thần Hồn Thú cấp bậc Thần Đế ông ta cũng không có sợ hãi như vậy, đây là từ vong áp chế tinh thần đặc thù.

Rắc.... Rắc....

Cái kén màu đen kìa nứt ra, từ vong khí tức càng thêm mạnh mẽ, khiến bốn người Băng Tâm Trúc có cảm giác như đang đối mặt với tồn tại như Ma Thần trăm vạn năm trước vậy.

- Hà hà, từ vong chính là tận cùng của sinh mệnh, nhưng cũng là nguyên căn của sinh mệnh, tương sinh tương khắc.

Một giọng nói nam từ vọng ra từ bên trong cái kén, Băng Tâm Trúc lập tức nhận ra, đó là giọng nói của tên vô lại kia, nhưng rõ ràng hắn đã bị Từ Thần Hồn Thú cắn nuốt, tại sao lại còn sống, lại còn có thể phát ra từ vong khí tức mạnh mẽ như vậy?

Còn về Dương Tuấn, tên này tự nhiên chui vào bụng Từ Thần Hồn Thú cũng có căn nguyên, dự đoán của Dương Tuấn, nơi có từ vong pháp tắc nhiều nhất, không phải là bên trong một đầu Thần Thú từ vong uẩn sinh ra hay sao? Hắn ta lập tức đưa đầu cho Từ Thần Hồn Thú thôn phệ, sau đó ở bên trong lĩnh ngộ bản nguyên từ vong pháp tắc, lĩnh ngộ lập tức tăng lên 99 đạo, hợp nhất thành Sát Thiên chí Đạo, mà Sinh Mệnh pháp tắc cũng được Dương Tuấn lĩnh ngộ, tăng lên đạo thứ 150, sinh mệnh lực cuốn cuộn không ngừng.

- Chỉ cần chờ, lúc trước người ăn ta rất thoải mái hả?

Dương Tuấn bước đến cái đầu ở giữa của Từ Thần Hồn Thú đã ăn hắn ta lúc đầu, vỗ vỗ lên đầu nó, từ vong lực của nó đã bị từ vong pháp tắc của Dương Tuấn khoá chặt, có nghĩa, hắn hiện tại nắm quyền sinh sát của nó trong tay, chỉ một ý niệm liền có thể giết nó.

Ngẫm...

- Chủ nhân, ta sai rồi, tha mạng cho ta....

Từ Thần Hồn Thú giao lên, một dao động thần thức truyền vào đầu Dương Tuấn, là lời nói của Từ Thần Hồn Thú, nó biết được sinh mệnh của mình bị người khác nắm giữ, lập tức trung thành.

- Haha, thông minh lắm, ta thấy hình dạng này của ngươi xấu quá, đối mặt chút xem.

Dương Tuấn cười lớn, vỗ vỗ đầu Từ Thần Hồn Thú, lập tức cả người nó rung lên, từ từ biến nhỏ, trở thành một đầu sư tử nhỏ màu đen, chỉ còn một cái đầu, bộ lông một màu đen bóng, vô cùng đáng yêu, không khác sư tử bình thường là mấy, không nhìn ra là một đầu Thần Thú Chí Tôn Thần Hoàng.

- Đến lúc quay về rồi...

Dương Tuấn xoay người nói, không quan tâm sự có mặt của bốn người Băng Tâm Trúc, đối với Dương Tuấn, hắn chẳng cần phải chú ý những người này, tay trái dưới ra, từ vong khí, từ vong pháp tắc ngưng tụ, tạo thành một thanh dao dài hơn trăm trượng, từ vong khí tức kinh khủng toả ra, ép bốn người Băng Tâm Trúc đến nghẹt thở, Dương Tuấn nhặt nhạnh một dao bổ ra, bầu trời Từ Thần Cẩm Khu lập tức bị xé rách, một cơn mất không lồ hiện ra, nhìn xuống Dương Tuấn, không nói hai lời trước mặt Dương Tuấn mở ra một thông đạo hư không, Dương Tuấn nắm lấy Từ Thần Hồn Thú, nhảy vào trong thông đạo, trở về Tiên Giới.

.....

.....

Kết thúc chuyện đi Thần Giới...

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Luyện Ngục Ma Cảnh (1)

Đậu Tiên Vực - Tây Đậu Thành...

Một tiểu thành gọi là Loan Tiên Thành, có một toà sơn phong hoang vu, bỗng nhiên bầu trời bị xé ra, mở ra một thông đạo hư không, từ bên trong rơi ra một người một sư tử nhỏ, rơi xuống toà sơn phong bên dưới.

- Phải, cuối cùng cũng về Tiên Giới.

Dương Tuấn đứng dậy, thờ ra một hồi nôi, sau đó lập tức ngồi xuống, chuyển hết thần thông cùng thần ấn trở về pháp tắc cùng đại đạo, thời gian tiêu hao hết 3 ngày mới hoàn thành, Dương Tuấn cũng biến đổi luôn Từ Thần Hồn Thủ, thần thông, thần ấn đều trở thành Từ Vong pháp tắc và Từ Thần đại đạo, pháp tắc chỉ chuyển thành đạt đến hơn 100 đạo, đại đạo cũng đạt đến tiêu thần, tu vi chuyển thành Nguyên Thần Thiên Tiên đỉnh phong, xưng là cường giả ở trong Ngạo, Múa, Thần Tiên Vực cũng không khoa trương.

- Đây là Tiên Vực nào?

Dương Tuấn nhìn quanh, nơi này tiền nguyên khí nồng đậm hơn ở Thiên Cầu thành rất nhiều, Tiên Giới tan vỡ, tiền nguyên khí dĩ nhiên cũng nhạt đi, cần tự lĩnh trận kéo xuống tiền nguyên khí, mới đủ cung cấp cho các tu sĩ ở Tiên Thành bậc cao, tuy nhiên, trọng lực nặng nề ép xuống cũng lớn hơn, phá hành cũng vô cùng khó khăn.

Keng, do không vị trí hiện tại, Dậu Tiên Vực, Tây Dậu Thành, Loạn Tiên tiêu thành.

Giọng nói băng lãnh của hệ thống trả lời Dương Tuấn, Dương Tuấn hiểu ra, chẳng trách tiền nguyên khí nồng đậm như vậy, thì ra là hắn đã đi thắng vào Dậu Tiên Vực, Dương Tuấn đi vào chốn hậu cung, để Từ Thần Hồn Thủ, bây giờ là Tiểu Hắc, là do Uyển Nguyệt đặt cho nó, ở trong biển nở rộ qua cơ lợi như đỏ chói, nó đứng ánh mắt đáng thương nhìn Dương Tuấn, nhưng tên này đã một chân bước ra bên ngoài, mang theo nụ cười tà ác.

- Lại đi chứng thực thân phận, đi tiếp Tiên Vực khác...

Dương Tuấn hiện tại là Thiên Tiên đỉnh phong, cấp bậc cuối cùng trong Dậu Tiên Vực, trước tiên phải đi chứng thực danh phận, tìm một viên Tiên Hồn Đại Tiên sơ kì, luyện hoá tăng lên tu vi, tiếu là hiện tại Dương Tuấn không có sở hữu, tất cả Tiên Hồn hiện có Dương Tuấn đã đổi thành tiền điểm, để đổi Thành Cấp Linh, ngoại trừ một viên Tiên Hồn Minh Tiên đỉnh phong, một viên Đại La Minh Tiên đỉnh phong, Ngũ Hành Hoàng Tiên cùng Càn Khôn Đại Tiên đỉnh phong một viên Tiên Hồn.

Phi hành đi vào trong Loạn Tiên Thành, Dương Tuấn đáp xuống trước cổng thành, đáp ứng phi tôn vào thành xong, hắn ta đi vào bên trong, Loạn Tiên Thành là tiền thành bậc cao, dĩ nhiên phần hoa hơn rất nhiều tiểu thành khác, Dương Tuấn không nói hai lời, lập tức tìm đến Luyện Khí Đường, chứng thực thân phận cao nhất, Hoàng Khí Sư thượng chức.

Đối với Luyện Khí Đàn mà nói, chỉ cần có vật liệu luyện chế, cho dù Thần Khí nhỏ cũng có thể luyện ra, nhưng cần tinh thần lực của Dương Tuấn tạo ra hình mẫu của Thần Khí đó, thì Luyện Khí Đàn mới có thể theo đó mà luyện ra hình dáng đúng nhất.

Một ngày thời gian, Dương Tuấn lập tức rời danh bên trong Loạn Tiên Thành, là một Hoàng Khí Sư thượng chức trẻ tuổi nhất đến nay, không biết bao nhiêu hào môn vọng tộc đến mời chào hắn, nhưng hắn luôn luôn từ chối, chỉ đó là tin tức về những bí cảnh lạ, hắn muốn tìm Tân Cốt Hư Tháo cùng Trục Huyền Ma Tháo, là hai tiên được bậc cao, hắn cần đột phá Ma Thần, lĩnh ngộ thêm pháp tắc.

Cuối cùng, Dương Tuấn cũng tìm được một bí cảnh sắp vào kì suy yếu khai mở, Luyện Ngục Ma Cảnh, ở bên trên một tinh cầu gọi là Thiên Quỳ Tinh, một tí tinh cầu bên trong tinh hải, sở dĩ gọi là Luyện Ngục Ma Cảnh, bởi vì bên trong không khác địa ngục bao nhiêu, vừa là cực dương, vừa là cực âm, khiến Tiên Hoàng cũng ngần ngại từ tiện đi vào, hơn nữa bên trong còn có Từ Linh Ma Anh, một loại ma vật kì lạ, bất cứ lúc nào cũng sẽ trào ra như thủy triều, cấp bậc tu vi nào cũng có, khiến người người sợ hãi.

Nhưng mà ở một tháng trong mỗi ba ngàn năm, Luyện Ngục Bí Cảnh này sẽ suy yếu, để cho ít nhất là Thiên Tiên cảnh tiến vào, cho nhất là Nguyên Thần Thiên Tiên, bên trên nữa không thể tiến vào, vì e ngại dẫn ra thủy triều Từ Linh Ma Anh.

Ba ngày nữa Luyện Ngục Ma Cảnh mở ra, đến lúc đó Dương Tuấn sẽ tiến vào bên trong tìm kiếm hai loại tiên được, vừa đúng bọn chúng chỉ sinh trưởng nơi cực âm băng lãnh.

Ba ngày này rất nhiều người đến mời chào Dương Tuấn, trong đó có một người làm Dương Tuấn chú ý, thiếu nữ mang khăn trùm kín mặt Điều Lan Hành, dự thi cuộc chứng thực danh phận lần trước ở Thiên Cầu Thành, hiện tại lại chạy đến Loạn Tiên Thành.

- Lần trước gặp người, tại sao lại đến Tuất Tiên Vực chứng thực danh phận?

Dương Tuấn cầm lên tách trà trong tay, nhìn nhả nói, Điều Lan Hành ngồi ở phía đối diện, khuôn mặt vẫn che kín bởi tấm sa diện trước mặt, thần thức Dương Tuấn muốn xuyên qua lớp sa diện này cũng không được, tài phú lớn a.

- Không có việc gì, chỉ là chút mâu thuẫn trong gia tộc, ta không muốn ở trong Dậu Tiên Vực làm ra chuyện phò trương thanh thế.

Điều Lan Hành nhẹ nhàng nói, âm ngữ nhẹ nhàng trầm ấm, vô cùng dễ nghe, nếu như nàng không mang tấm sa diện kia, thì sẽ tốt hơn rất nhiều.

- Vậy người muốn ta gia nhập Điều gia?

Dương Tuấn vắt chân trái lên đùi, nhàn nhã đặt tách trà xuống, nói.

- Không, ta muốn mời người gia nhập Tiểu Dao Tiên Trì.

Điều Lan Hành lạnh nhạt nói, đối với hai chữ Điều gia nặng rất dễ nặng, như có hận thù vậy.

- Tiểu Dao Tiên Trì? Có lợi ích gì cho ta?

Dương Tuấn lần nữa hỏi lại Điều Lan Hành, Điều Lan Hành im lặng một chút, sau đó nói.

- Tiểu Dao Tiên Trì là một chi của Tiên Luyện Tiên Trì, đại Tiên Trì trong Chú Khí ở Tuyệt Tiên Vực, người có muốn gia nhập vào không?

Điều Lan Hành đưa ra đề nghị hấp dẫn, nếu là các Chú Khí Sư khác lập tức gật đầu đồng ý, nhưng mà Dương Tuấn thì không, con đường hắn đi không chỉ biết luyện khí mũi, nhưng mà Dương Tuấn hiện tại khuyết thiếu tài liệu, cũng một chút "hủ hân", cho nên Dương Tuấn đồng ý Điều Lan Hành.

- Như vậy, sau khi ta đi Luyện Ngục Ma Cảnh lịch luyện, ta sẽ cùng người đi Tiểu Dao Tiên Trì.

Điều Lan Hành nói, nàng tuy là Hoàng Khí Sư hạ chức, nhưng vẫn có một thân tu vi cũng là Thiên Tiên đỉnh phong, thái xuống Tuất, Hội Tiên Vực cũng tính là một cái cường giả, lần này tiến vào Luyện Ngục Ma Cảnh lịch luyện, muốn tìm đến thánh dược, phá vỡ bình cảnh bước vào Đại Tiên cảnh.

- Nếu như vậy, ta cũng đi cùng người, ta muốn tìm Tân Cốt Hư Tháo cùng Trục Huyền Ma Tháo.

Dương Tuấn nhàn nhã nói, Điều Lan Hành cũng chấp thuận, ngày hôm sau, Dương Tuấn đến bên ngoài cổng thành tập hợp, bởi vì Điều Lan Hành còn phải tập hợp với nhóm của nàng ta, gồm 4 người, trong đó hai người là Điều gia tộc nhân, còn lại hai người là Tiểu Dao Tiên Trì xuất ra.

- Haha, Điều Lan Hành, người lại dẫn theo thứ phế vật nào thế?

Một tên nam tử Điều gia với mái tóc màu xanh lam, khuôn mặt vênh vào, hất cằm về phía Dương Tuấn cùng Điều Lan Hành đi tới nói.

- Điều Thẩm Phong, người đừng quá quái....

Điều Lan Hành gần giọng nói, nhìn sang một người đàn ông trung niên đứng bên cạnh Điều Thẩm Phong thì hừ một tiếng, người này là thúc thúc của Điều Thẩm Phong, Điều Viêm Tuyệt, thân đệ đệ của Điều gia gia chủ ở Tây Dậu Thành, Điều Vương Hạo.

- Lan Hành, khi nào chúng ta xuất phát?

Một người nữ bên trong hai người một nam một nữ ở Tiểu Dao Tiên Trì đứng ra nói chuyện với Điều Lan Hành, nàng ta là Tô Khả, Hoàng Khí Sư hạ chức, còn người nam kia là Ưng Lăng, Hoàng Khí Sư hạ chức, theo đuổi Tô Khả nên mới đến đây.

- Hiện tại chúng ta có thể đi...

Điều Lan Hành gật đầu, Dương Tuấn từ đầu đã mang theo một tấm mặt nạ, trên mặt trái có hình vẽ một vòng trăng máu, vô cùng yêu điểm, nên không một ai nhận ra hắn, bất quá cũng chỉ là một tên Thiên Tiên cảnh mà thôi, không ai nghĩ, hắn là quái thai vô cùng cấm kỵ bên trong Sáu Đại Tiên Vực, Ngạo, Múa, Thần, Dậu, Tuất, Hội Tiên Vực - Dương Tuấn.

- Còn vị đạo hữu này, giới thiệu cho chúng ta một chút được không?

Tô Khả nhìn sang Dương Tuấn, hỏi.

- Ta là Xích Ân, chỉ là một cái Huyền Khí Sư trung chức.

Dương Tuấn nhẹ nhàng nói, hắn dùng tên giả, bởi vì hắn biết rõ, bên trong Luyện Ngục Ma Cảnh tranh đoạt, sẽ kéo ra vô tận thù hận, hắn giết người sẽ không thể không để người chực sao? Lỡ như là con cháu đại gia tộc, lại kéo đến quá nhiều phiền phức cho hắn, hắn không ngại giết người, nhưng nhiều quá, rất ngán a.

- Xích Ân đạo hữu, sau này giúp đỡ....

Tô Khả vô cùng khà ái nói, bộ dáng này làm Ưng Lăng cay mắt, Điều Thẩm Phong khẽ hừ lạnh một tiếng, hắn nhìn Dương Tuấn là Xích Ân này rất không thuận mắt, một loại cảm giác kì lạ.

- Chúng ta nên đi thôi...

Điều Lan Hành nói, sau đó lấy ra tinh thuyền của riêng mình, kích cỡ không lớn, khoảng 2 phần mười tinh thuyền của Dương Tuấn mà thôi, Dương Tuấn cũng chỉ lấy ra Lưu Vân Tọa mà hắn vừa chế tạo gần đây, tốc độ nhanh hơn cả tinh thuyền, bởi vì nó sử dụng là pháp tắc, Di Hành chi Bộ.

- Haha, đúng là nhà quê, ngay cả tinh thuyền cũng không có.

Điều Thẩm Phong đứng trên tinh thuyền không lồ, kích cỡ cũng ngang bằng 6, 7 phần tinh thuyền của Dương Tuấn, cười ha ha nói, Dương Tuấn không mấy quan tâm, leo lên Lưu Vân Tọa, hỏi Điều Lan Hành vị trí của Luyện Ngục Ma Cảnh, lập tức thúc giục Lưu Vân Tọa, một cái chớp mắt đã biến mất khỏi tầm mắt Điều Thẩm Phong.

- Cái, cái gì vậy?

Điều Thẩm Phong mắt trợn lớn, Lưu Vân Tọa bình thường tốc độ cũng làm sao nhanh như vậy, cho dù tinh thuyền của hắn cũng không làm được, nhưng mà Lưu Vân Tọa của kẻ này lại nhanh hơn cả tinh thuyền của hắn, dường như là đang đánh lén mặt hắn, vô cùng đau rát.

Hai giờ sau, Dương Tuấn đáp xuống tinh cầu mở ra Luyện Ngục Ma Cảnh, nơi đây bây giờ là tinh thuyền đông đúc, trong đó có vài chiếc lớn ngang bằng với Dương Tuấn, hơn nữa còn có một cái lớn hơn mấy lần của Dương Tuấn, treo lên cờ hiệu Liêu Bào Các cực lớn.

Dương Tuấn hạ xuống chiếc tinh thuyền này, lập tức có người đến tiếp đón, thực chất chiếc tinh thuyền này là một tụi quần, thanh lâu, kỹ nghệ, v.v. để tất cả tu sĩ đến đây thoải mái trước khi đi vào lịch luyện, Dương Tuấn rảnh rồi, đợi đám người Điều Lan Hành đến đây, không có việc làm, nên gọi một bàn ăn, tự mình thưởng thức.

Keng, phát hiện dị bảo, vị trí Luyện Ngục Ma Cảnh.

Keng, phát động nhiệm vụ ngẫu nhiên, Thanh Trì Từ Triều.

Mô tả: Từ triều Từ Linh Ma Anh siêu cấp sắp xuất hiện, thỉnh kí chú thanh trì.

Ban thường 2 Tháng Cấp Lệnh +1.

Thất bại Ngay hiểm đến Dậu Tiên Vực, kí chủ chết như chơi.

.....

- Từ triều?

Dương Tuấn ngưng động tác, lồm bồm, hần chưa từng chứng kiến qua từ triều, hơn nữa là siêu cấp từ triều, nhưng vui mừng hơn, là bên trong Luyện Ngục Ma Cảnh, lại có dị bảo.

Ba canh giờ sau, Điều Lan Hình cũng đến đây, Dương Tuấn nói một vài câu, lập tức trở về phòng nghỉ ngơi, nghiên cứu thành chiến phù trong đầu cộng thêm chuỗi Ma Ảnh Cổ Kiếm lúc trước.

Một ngày thời gian, trôi qua.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Luyện ngục ma cảnh (2) - tứ triều siêu cấp xuất hiện

Kẻ tự Ma Thần, người danh Tiên Thánh, thánh khiết Thiên Thần, đại chiến tam giới...

Một giọng nói kì lạ lớn vồn trong giấc ngủ của Dương Tuấn, nhưng khi hần tỉnh dậy, lại không nhớ bất cứ chuyện gì, Dương Tuấn thay y phục, ngày hôm qua hần gành cả đêm để nghiên cứu thành chiến phù trong thức hải, bởi vì nó ở trong thức hải, hệ thống cũng bó tay, không tra được thông tin.

Dương Tuấn rời khỏi Liễu Báo Các, tập trung với Điều Lan Hình, đợt Luyện Ngục Ma Cảnh mà ra.

- Người biết chỗ nào bên trong có hai loại tiền được ta cần chứ?

Dương Tuấn quay sang hỏi Điều Lan Hình, nâng ta gút đầu, nâng ta đang nhắm tới gốc Phiến Linh Hoa bên trong Luyện Ngục Ma Cảnh, trải qua năm ngàn năm mới thành thực, có thể phá vỡ bình cảnh vào Đại Tiên, làm Điều Lan Hình khao khát đoạt lấy nó, tuy nhiên còn rất nhiều người muốn đoạt lấy nó, nên Điều Lan Hình mới cần tổ đội để giảm bớt áp lực, tăng lên tỷ lệ đoạt được Phiến Linh Hoa, mà hai loại tiền được Dương Tuấn cần, nằm trong khu vực đó.

- Vậy ta giúp người đoạt Phiến Linh Hoa kia trước...

Dương Tuấn gật đầu, nói, Điều Lan Hình nhìn Dương Tuấn một chút, sau đó âm thầm gật đầu, tựa như rất tin tưởng Dương Tuấn vậy.

- Mở ra rồi...

Có người hồ lớn, quả nhiên, tình cầu chết kia bỗng nhiên tách ra, tạo thành một cái cổng kì lạ, bên trong là không gian u tối, không nhìn ra bất cứ thứ gì, giống như là địa ngục thật sự vậy.

Vù vù....

Từng bóng người xông vào trong, nhanh chóng biến mất bên trong thông đạo, nhóm Dương Tuấn cũng tiến vào, bên trong thật ra là một hang động khổng lồ, thạch nhũ nhon hoắt đâm lên từ bên dưới, trần hang, giống như miệng của một con quái vật thượng cổ, nhưng đây chỉ là phần cửa vào, Luyện Ngục Ma Cảnh là một thế giới, chứ không phải một cái hang như thế này.

Một thế giới đồ từ mặt đất, đến bầu trời, mọi thứ đều là màu đỏ, nếu cửa vào là miệng quái vật, thì bên trong chẳng khác cái bụng của đầu quái vật kia, khiến người người ớn lạnh.

- Đi theo ta, Phiến Linh Hoa sắp thành thực rồi...

Điều Lan Hình nói, nâng vận chuyển tiền nguyên tệ, cấp tốc phi hành đi, mà cũng có vài nhóm nhân nữ hướng hướng Điều Lan Hình vừa đi phóng đi, có vẻ là cùng một mục đích.

- Chỗ kia...

Điều Lan Hình chỉ một hướng, là một cái hồ khá lớn, nước bên trong một màu xanh lục kì dị, bên trên có một ốc đảo lơ lửng, chỉ có một thân cây cổ thụ đã chết khô, nhưng dưới thân nó lại mọc lên một thân hoa, cao khoảng 4 xích, toàn thân đầy gai góc, vô cùng kì lạ.

- Dừng lại...

Một nam nhân trung niên chặn trước bốn người Điều Lan Hình, Dương Tuấn, Tô Khả và Ưông Lăng, từ đầu Điều Thẩm Phong đã tách ra, hần muốn đi tìm thứ khác, có thức thức hần ở bên, hần không sợ bất cứ ai, là một cái Ngũ Hành Hoàng Tiên hậu kì.

Lần này tiến vào cũng không có quá 4 cái Ngũ Hành Hoàng Tiên, chỉ có khoảng hơn mười mấy cái Kim Ất Tiên, gần trăm cái Đại La Minh Tiên, còn lại đều là tu sĩ trẻ tuổi Thiên Tiên, Đại Tiên với Minh Tiên mà thôi.

Bởi vì gần Luyện Ngục Ma Cảnh 4 vạn dặm tinh hải, có một cái cấm địa phong ấn hơn 5 vạn năm mới mở ra bỗng nhiên nở ra sớm hơn 3 vạn năm, khiến các tu sĩ nườm nượp kéo tới, hi vọng kiếm được truyền thừa hay bảo vật giúp bọn họ nghịch tập, trở thành cường giả vô song.

- Tại sao muốn bọn ta dừng lại?

Tô Khả tức giận mắng lên, Ưông Lăng đã xuất ra bảo khí, sẵn sàng giết người, nhưng người trung niên kia tu vi lại là Đại La Minh Tiên sơ kì, khiến hần không thể động thủ.

- Mặc thiếu gia bọn ta muốn gốc Phiến Linh Hoa kia, nếu các người không muốn đá..... tộ.....i....

Tên trung niên nhân kia nói, thì một bóng người chắn trước mặt hần, một quyền hung mãnh đánh ra, tên kia chưa kịp phản ứng, ngực đã bị lõm xuống một lỗ lớn, lưng cong lại như tôm, mắt muốn rớt ra ngoài, miệng há hốc nói những lời cuối cùng, đừng một tiếng, cả người hần văng ra xa, đụng âm âm lên mặt đất, không chết, cũng chỉ còn nửa cái mạng.

- Hừ, vương chân...

Dương Tuấn hừ một tiếng, thu nắm đấm về, đây là do hần còn nương tay, bởi vì tên này bất quá cũng chỉ nói lời kiêu ngạo, không có ra tay với Dương Tuấn, nếu không, hần mười cái mạng cũng không đủ sống.

- Còn không mau đi....

Dương Tuấn quay lại gật với ba người Điều Lan Hình đang ngăn ra, bọn họ lập tức định thần, cả người vọt đi, khi lướt qua chỗ Dương Tuấn không khỏi nhìn lại hần một cái, không nhìn ra một cái Thiên Tiên có bí pháp gì đánh trọng thương trăm trọng một cái Đại La Minh Tiên, khiến bọn họ lạnh cả sống lưng, khi mà kẻ đó luôn đi theo sau họ.

Ngạo....

Khi mọi người đến gần cái hồ kia thì một đầu tiên thủ hình giao long bỗng nhiên nhỏ lên, phát ra một tiếng dị long ngâm, khiến tất cả những người chạy tới dừng động tác, quan sát đầu tiên thủ này, là một con giao long màu lục, trên đầu có một cái sừng màu đỏ, trông khá kì dị, nhưng không thể xem thường nó, nó là một cái Minh Tiên đỉnh phong.

- Khó hiểu, tại sao tiên được Thiên Tiên lại có Minh Tiên trấn giữ?

- Thật kì lạ.....

- Chỉ ề, bên dưới hồ này, có thứ trân quý hơn?

Những người ở đây bỗng lên suy nghĩ trong đầu, họ bắt đầu tin bên dưới hồ có thứ quý giá hơn gốc Phiến Linh Hoa kia, Minh Tiên tu sĩ bắt đầu thi triển tiên pháp, đánh tới đầu giao long này.

Keng....

Dị Thức Lục Long - Chi Túc.

Tu vi Minh Tiên đỉnh phong.

Thần Tướng Hắc Sắc, 10 Thần Tướng.

Mô tác: Một cái chân nhỏ có trí tuệ của Bách Túc Ma Long.

.....

- Xà....

Dương Tuấn hít một hơi lạnh, đầu giao long nhỏ lên mặt nước hồ kia bất quá là một chỉ nhỏ của một đầu rồng khổng lồ hơn nhiều, chẳng trách, nó chỉ có nửa thân nhỏ lên trên, bên dưới hoàn toàn không nhìn thấy, nhưng mà tại sao, nó lại trùng hợp nằm ở chỗ sinh trưởng của Phiến Linh Hoa chứ?

Không đúng, phải nói là, Phiến Linh Hoa trùng hợp sinh trưởng ở chỗ của đầu Lục Long này.

- Hừ, để ta đem chân thần ngươi kéo ra....

Dương Tuấn hít một tiếng nói, Điều Lan Hình còn đang khó hiểu, định hỏi Dương Tuấn nhìn ra thứ gì, thì bên cạnh Dương Tuấn bỗng nhiên xuất hiện một lỗ hổng, bên trong trời ra từng sợi từng sợi pháp tắc, khiến năng kính sợ lùi về sau, ngay cả Tô Khả và Ưông Lăng cũng lùi ra xa Dương Tuấn, mắt tròn xoe, không nói được gì cả.

Là pháp tắc, hơn nữa, còn rất nhiều...

- Trời ạ, là pháp tắc...

- Là vị đại nhân nào chơi lớn như vậy?

- Ta thấy, vị đại nhân này muốn lôi ra bí ẩn dưới hồ?

- Phù phù, thật đáng sợ....

Đám người bên dưới đang thi triển tiên pháp thì dừng lại, nhìn lên cánh tay pháp tắc khổng lồ trên bầu trời đỏ kia, lập tức như gặp ôn dịch tránh xa khỏi cái hồ, một số Đại La Minh Tiên nhìn thấy được, thì ngưỡng mộ không thôi, là pháp tắc a, bọn họ chỉ nhìn vào Lục Lượng Chi Thủ, mà không nhìn vào người sử dụng pháp tắc, là một cái Thiên Tiên.

Ngạo....

Lục Long bên dưới gầm lên, định quay đầu bỏ trốn sâu vào hồ, nhưng đã bị Lục Lượng Chi Thủ nắm lấy, kéo thật mạnh trở về, nước bên trong hồ bắn lên tung toé, Lục Long từ từ lộ rõ thân hình, vô cùng dài, lại không có chân rồng, vô cùng kì dị, kì dị hơn là thân hình nó dài đến hơn 3000 trọng, nhưng mà vẫn còn chưa hết, Dương Tuấn dùng hết sức, kéo thật mạnh một cái, mặt đất màu đỏ bên dưới nứt ra một đường thật dài, kèm theo một tiếng gào rống đỉnh tai nhức óc, khiến tiên nguyên lực trong người từng người bị ngưng trệ, những người đang phi hành lập tức như điều đứt

đây rơi xuống.

- Chuyện gì vậy?

- Ấy da, đau chết ta mất....

- Tiếng gào rống vừa rồi là gì?

Đám người rơi xuống lục tục đứng dậy, miệng lập tức nghi hoặc hết lên, có người bối vì tiền nguyên lực bị cầm cố, kết quả rơi trúng thạch nhũ bên dưới, "đám trùng" chỗ "đau", đến bây giờ vẫn còn đau thốn, khóc không ra nước mắt.

- Hừ, địch không lại liên tục phế một chi...

Dương Tuấn nhìn nhằng vung tay, thành hình dài ngắn hơn 5000 trượng của Lục Long bị hấn ném sang một bên, máu tươi màu xanh lục liên tục chảy ra, hủ thực mật đất bên dưới, vô cùng kinh tởm.

- Mau lấy Phiến Linh Hoa đi, ta còn phải tìm Tán Cốt Hư Thảo cùng Trục Huyền Ma Thảo.

Dương Tuấn truyền âm cho Điều Lan Hình, thất thần một chút, Điều Lan Hình thấy ốc đảo có Phiến Linh Hoa đang nằm trong Lục Lượng Chỉ Thủ của Dương Tuấn và cách trước mắt nàng một đoạn ngắn, nàng liền nhanh chân bắt lấy nó, cắt vào trong nhũ trừ vật.

Thật ra, ở Tiên Giới, còn có một loại nhũ trừ vật kích cỡ cực lớn, để cho người sống ở trong, gọi là Tiên Cự, nhưng chúng khá là quý giá và đắt đỏ, ít nhất là Khỉ Hoàng mới làm ra được.

- Đa tạ....

Điều Lan Hình truyền âm cho Dương Tuấn, hần lập tức hồi lại năng vị trí của hai loại tiên dược kia, Điều Lan Hình chưa kịp trả lời, đã bị giọng nói của Tô Khả chen ngang.

- Lan, Lan Hình, Xích, Xích Ân, hần, không, ngài ấy là phân thân của đại năng nào vậy?

Khuôn mặt Tô Khả hơi trắng nhợt, giọng nói sợ hãi đầy kính ngưỡng, ngay cả Uông Lăng cũng đồng dạng, không còn sự ghen ghét ban đầu, mà tràn đầy kính trọng.

- Ta không biết...

Điều Lan Hình nói, khiến Tô Khả cùng Uông Lăng thất vọng, nhưng thực sự Điều Lan Hình cũng không biết lai lịch thật của Dương Tuấn là gì, nhưng sử dụng được pháp tắc mà không bị bài xích bởi thiên địa quy tắc, tất nhiên tâm lai lịch đó khẳng định bất phạm.

- Là ở chỗ kia....

Điều Lan Hình truyền âm cho Dương Tuấn, lập tức hần cả người biến mất, một cái chớp mắt đã xuất hiện trở lại như chưa từng đi chuyển một chút nào, Dương Tuấn đã thu được hai loại tiên dược này, bởi vì chúng không có quá nhiều tác dụng trong luyện đan cũng như chữa trị, cho nên số lượng rất nhiều, Dương Tuấn vừa đi ra liền tìm thấy.

- Đúng rồi, từ triều Từ Linh Ma Ảnh làm sao tới?

Dương Tuấn truyền âm cho Điều Lan Hình, nàng ta liền sợ cứng người, lắp bắp trả lời Dương Tuấn, từ triều trấn ra từ Ma Hải ở sâu trong Luyện Ngục Ma Cảnh, mỗi lần Ma Cảnh mở ra sẽ luôn xuất hiện từ triều, chỉ là từ triều nhỏ chừng vài ngàn con Từ Linh Ma Ảnh mà thôi, còn từ triều siêu cấp, đến mấy trăm vạn con, có khi có cả Từ Linh Ma Ảnh cấp bậc Tiên Vương, Tiên Hoàng.

Hơn nữa bởi vì công kích vật lý không có tác dụng với chúng, mà tiền nguyên lực công kích thì bị bọn chúng cắn nuốt hơn nửa, nhiều lần cũng chỉ đã thương chúng, phải sử dụng pháp tắc hoặc có dính vào một chút pháp tắc mới giết được chúng, hơn nữa Từ Linh Ma Ảnh không biết sợ chết, cứ dẫm đầu lên công kích, mà công kích bọn chúng chứa sát khí vô cùng nguy hiểm, khiến tiền nguyên lực trí tuệ, trở thành bù nhìn cho bọn chúng cắn xé.

Keng, từ triều siêu cấp sắp xuất hiện, thời gian đếm ngược 1:59s...

- Xong, các người mau chạy đi, từ triều siêu cấp sắp tràn ra rồi...

Dương Tuấn truyền âm cho cả ba người Điều Lan Hình, Tô Khả, Uông Lăng, cả ba đều sợ hãi cực độ, từ triều siêu cấp đó, Tiên Vương, Tiên Hoàng còn phải sợ, huống gì là Thiên Tiên cảnh bọn họ, Uông Lăng không nói hai lời lập tức phi hành bỏ chạy, quát quát gan đi...

- Từ, từ, từ triều siêu cấp?

Điều Lan Hình lắp bắp nói, ánh mắt sau tấm sa diện nhìn về phía Dương Tuấn, giống như đang đưa ra quyết định của mình, nhưng trong lúc nàng ta còn đang suy nghĩ, thời gian đếm ngược đã hết, từ triều đã bắt đầu trào ra.

- Đến rồi...

Dương Tuấn phiêu phiêu trên không trung, ở chân trời đỏ rực, đang có một con sóng thần màu đen trào tới, vô cùng vô tận tiếng kêu thét ghê rợn, bụi đất màu đỏ cuốn lên đầy trời, khiến người bên trong Luyện Ngục Ma Cảnh sợ hãi, dùng hết sức bú sữa mẹ mà chạy trốn, bởi vì bên trong từ triều, có khí tức Tiên Vương.

.....

Luyện Ngục Ma Cảnh Hồi 2: Từ Triều Xuất Hiện.

Hết.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Luyện ngục ma cảnh (3)

.... Luyện Ngục Ma Cảnh (3)....

..... Bí Ẩn Từ Triều.....

.....

- Không cần chạy nữa, chống trả đi..

- Chạy không thoát, cổng Ma Cảnh đóng lại rồi...

- Chiến đấu đi...

Bên trong Luyện Ngục Ma Cảnh một mảnh hỗn loạn, từng người từng người liều mạng đánh ra tiên quyết, giành giật hi vọng sống, nhưng từ triều vô cùng vô tận, tiền nguyên lực công kích bị chúng cắn nuốt hơn nửa, làm bọn họ bị kẹp sau trào tới cắn xé, chết không thể chết lại.

- Các người đi theo ta làm gì?

Dương Tuấn phiêu phiêu trên không, trầm giọng nói với Điều Lan Hình cùng Tô Khả, trong đó còn có mặt dày mảy dặm Uông Lăng, tên này khi thấy cổng Luyện Ngục Ma Cảnh đóng lại, thì lập tức quay trở về, đứng bên cạnh Tô Khả.

- Chỉ có bên cạnh người bọn ta mới an toàn, cầu người bảo hộ bọn ta...

Điều Lan Hình ngập ngừng nói, nàng không phải tham sống sợ chết, nhưng nàng vẫn còn một cái tiểu muội muội bên trong Điều gia, nếu nàng chết rồi, ai bảo hộ cho muội muội nàng đây, nàng bất quá cũng chỉ là đồng thứ, phụ mẫu đều mất trong lịch luyện, chỉ còn hai tỷ muội nàng mà thôi.

- Ta không có trách nhiệm bảo hộ các người, mục đích của ta là thanh diệt từ triều...

Dương Tuấn lạnh lùng nói, sự thật là như vậy, hần không có bất kỳ giao ước nào là phải bảo vệ ba người họ, mục đích của hần là vì hai loại tiên dược kia cùng nhiệm vụ và dị bảo bên trong Luyện Ngục Ma Cảnh, nói xong, Lục Lượng Chỉ Thủ của Dương Tuấn liền xuất hiện, hơn nửa là hai cái, từng quyền từng quyền hung mãnh đánh xuống từ triều, mỗi một quyền đều giết hơn trăm cái Từ Linh Ma Ảnh.

Nhưng từ triều giống như đại hồng thủy vô cùng vô tận, Dương Tuấn mới giết hơn ngàn con đã có gần mấy ngàn con Từ Linh Ma Ảnh trào lên, giống như giết mãi không hết, làm người ta mất hết chiến ý.

- Hừ, Sát Thiên Chi Đạo....

Dương Tuấn hừ một tiếng, tay phải dưới ra, một thanh đao không lồ bằng từ vong pháp tắc xuất hiện, chiều dài hơn trăm trượng, toà ra khi tức từ vong khiến tu sĩ ở đây sợ hãi hơn trăm lần từ triều kia, Từ Linh Ma Ảnh từ triều bỗng nhiên đứng lại, đồng loạt nhìn về phía thanh đao như tôn kính một vị Thần, từ bên trong từ triều lao ra một đầu Từ Linh Ma Ảnh, khí tức trên người toà ra lại là Tiên Vương sơ kì.

- Gừ, kết...

Đầu Từ Linh Ma Ảnh cấp bậc Tiên Vương gào lên những âm thanh ghê rợn, Từ Linh Ma Ảnh sản sinh từ Ma Hải, một chỗ toàn là từ vong khí, đối với từ vong pháp tắc có một loại kính ngưỡng giống như thần sáng thế, khai sinh ra bọn chúng, hơn nữa, từ vong pháp tắc của Dương Tuấn, là bản nguyên thuần túy.

Nhưng đầu Tiên Vương Từ Linh Ma Ảnh này nhờ cắn nuốt các Từ Linh Ma Ảnh khác mới đạt được cấp bậc này, siêu thoát khỏi loại tín ngưỡng kia, trở thành thềm khát thôn phệ, cho nên bên trong từ triều chỉ có duy nhất một mình nó công kích Dương Tuấn.

- Chịu chết đi...

Dương Tuấn không nói hai lời, kích hoạt công năng nhất kích tức sát, một đạo mệnh mẽ bổ xuống, bởi vì lực lượng chi thủ cầm lên sát thiên chi đao, lại có di hành pháp tắc gia trì, khiến tốc độ lần lực lượng tăng lên đến mức khủng bố, bầu trời đỏ rực xuất hiện mấy đen hỗn loạn, từng tia từng tia sét màu đỏ đánh xuống, Dương Tuấn hiện tại giống như Ma Thần đang tàn sát thiên hạ vậy.

- Kết, kết, gừ....

Từ Linh Ma Ảnh cấp Tiên Vương kia sợ hãi hét lên ghê rợn, nhưng chỉ có như thế, thân thể của nó đã bị xé đôi, hoá thành hắc khí tiêu tán trong hư không, tất cả người bên dưới đều vô cùng sợ hãi, mắt tròn trĩnh, Tiên Vương a, mặc dù là Từ Linh Ma Ảnh cắn nuốt mà thành, nhưng để giết như vậy sao? Rốt cuộc là yêu nghiệt nào, vượt cấp miêu sát luân Tiên Vương, nên biết, lần này chỉ có 4 cái Càn Khôn Đại Tiễn tiến vào mà thôi.

- Thiên, Thiên Tiên cảnh?

- Này trời ơi, rốt cuộc có còn thiên lý không?

- Ta đang mơ, là ta đang mơ thôi, tỉnh lại, tỉnh lại ta ơi...

Bên dưới một mảnh hỗn loạn, không có ai tin nổi cái Thiên Tiên cảnh sử dụng pháp tắc, một kích miểu sát Tiên Vương, khiến người ta gần sùi, nhưng cũng đành than trời trách đất mà thôi.

Keng, diệt sát Tiên Vương sơ kì, không tăng điểm, nhận được 1 Từ Châu Thập Nguyên.

[Từ Châu Thập Nguyên]: giúp gia tăng linh ngộ từ vong pháp tắc, chia làm Nhất Nguyên đến Thập Nguyên, số nguyên càng nhiều, linh ngộ bên trong càng lớn.

- Từ Châu? Ô, ừ ra còn có thứ tốt...

Dương Tuấn hơi bất ngờ, lúc trước Dương Tuấn giết hơn ngàn con Từ Linh Ma Ảnh cũng không có rơi ra Từ Châu, có lẽ cấp bậc quá yếu chăng?

- Thứ đồ tốt, tìm nhiều một chút, giết....

Dương Tuấn hét lớn, Sát Thiên Chỉ Đạo huy động, chém xuống từ triều tinh lộng bên dưới, bọn chúng không kháng được tin ngưỡng lực đối với từ vong pháp tắc, chỉ biết đứng ở một chỗ mặc cho Dương Tuấn chém giết, nhưng từ triều vô tận, Dương Tuấn chỉ mở ra một con đường rộng hơn trăm trượng mà thôi, mục đích của Dương Tuấn là Ma Hải, bởi vì hệ thống chỉ dẫn, dĩ bảo chắc chắn đang ở đó.

- Đi theo hần đi, ở đây không có an toàn

Ưng Lăng lập tức dễ xuất, hần là tên nhất gan nhất trong ba người, không nói hai lời lập tức đuổi theo Dương Tuấn, Điều Lan Hình cùng Tô Khả hai mặt nhìn nhau, cuối cùng cũng đuổi theo Dương Tuấn, xông vào chỗ sâu bên trong Luyện Ngục Ma Cảnh, Ma Hải.

Ma Hải đứng nơi cái tên của nó, mặt đại hải mệnh mỏng vô bờ, một màu đen kịt, vô cùng kinh dị, bên trong là Từ Linh Ma Ảnh lúc nhúc nhúc, nhưng bọn chúng không có chủi ra, mà ở bên trong tiếp tục sinh trưởng, Dương Tuấn không nói lời nào, cầm Sát Thiên Chỉ Đạo kháng bổ chém ra một dao, Ma Hải lập tức tách ra một con đường, Dương Tuấn bước đi vào trong, ba người Điều Lan Hình đứng im trên bờ Ma Hải, không có can đảm tiến vào như Dương Tuấn.

Dương Tuấn đi sâu vào trong Ma Hải, hình dạng nó giống như một cái bình, phần bên trên cũng chỉ là một phần nhỏ, bên dưới càng rộng lớn và kì lạ hơn nhiều, bên thành Ma Hải có một tầng sáng kì lạ, giống hào quang rực rỡ, nhưng lại giống như hắc thạch âm đạm, có một chút khí tức pháp tắc tỏa ra nhưng lại không phải là pháp tắc, khiến Dương Tuấn khó hiểu.

- Đây là thứ gì vậy? Rất giống pháp tắc, nhưng không phải là pháp tắc.

Dương Tuấn sờ lên tầng hào quang này, nói, một loại cảm giác kì lạ đi vào trong thức hải, giống như một loại linh ngộ nào đó, nhưng lại mờ mờ khó hiểu, ngay cả hệ thống cũng không phát ra tự động học tập, có lẽ loại này không phải truyền thừa, mà là tự thân linh ngộ.

- Chuyện này dễ sau đã, tìm kiếm dĩ bảo trước tiên...

Dương Tuấn bỏ qua tầng hào quang này, tiếp tục đi xuống bên dưới Ma Hải, bắt đầu có Từ Linh Ma Ảnh phát hiện Dương Tuấn, tập trung công kích, nhưng vừa chạm đến từ vong pháp tắc xung quanh Dương Tuấn thì dừng lại công kích, nhường đường cho hần như bậc đế vương.

- Kết...

Một đầu Từ Linh Ma Ảnh thoát khỏi ràng buộc tin ngưỡng, tấn công tới Dương Tuấn, nhưng lập tức bị Sát Thiên Chỉ Đạo thu nhỏ trong tay Dương Tuấn một đao xé đôi, lần lượt, có nhiều Từ Linh Ma Ảnh thoát ra ràng buộc, tấn công Dương Tuấn, bên trong đó, có tận mấy đầu Tiên Vương, nhưng kết cục vẫn bị Dương Tuấn trấn áp, tuy có chút vất vả, nhưng cũng không tính là khó khăn.

- Dĩ bảo ở đâu à?

Dương Tuấn đi đến chỗ sâu nhất bên trong Ma Hải, ở chỗ này giống như một cái đầm lầy lớn, bên dưới là chất dịch màu đen kịt tòm, Từ Linh Ma Ảnh đều từ chỗ này chui ra, hình thể bọn chúng chỉ lớn bằng một nửa người bình thường, tu vi bất quá cũng chỉ là Hư Linh, Dương Tuấn phát tay một cái bọn chúng tiến tiêu tán vào hư không, Dương Tuấn thần thức tàn ra, thăm dò bên trong cái đầm lầy này, nhưng vừa tiến vào sâu khoảng 1 trượng thì bị thứ gì đó chém đứt, khiến thần thức Dương Tuấn lập tức trở về, tránh tổn thương đối với thức hải.

Ừng ục....

Đầm lầy bên dưới Ma Hải bỗng nhiên sôi trào lên, như có một vật gì đó đang trôi lên bên trên, một cột chất dịch màu đen bản lặn, lộ rõ một người khổng lồ màu đen, trên đầu có ma giác, sau lưng có ma dực màu đỏ, vô cùng khủng bố, khuôn mặt chỉ có duy nhất một con mắt lớn màu đỏ, khắp người lo lừng từng mảnh nhỏ kim loại màu đen kì lạ.

Keng...

Đối Tượng: Phán Thân Ma Thần.

Tu vi: Tiên Hoàng hậu kì.

Tiên Tướng: Hắc Kim Tướng 15 đạo.

(Tiên Hoàng chủ tu Tiên Tướng, chia làm Bạch Ngân, Hoàng Kim, Hắc Sắc cùng Từ Sắc Tướng)

Mô tả: Một kiện phán thân của Ma Thần, thông qua điều khiển Từ Linh Ma Ảnh cắn nuốt tiên huyết, tăng lên tu vi, khi hợp nhất chân thân, đột phá Tiên Thánh.

.....

- Phán thân Ma Thần?

Dương Tuấn hơi kinh ngạc, nói, kiện phán thân kia huy động hai tay, từng mảnh từng mảnh kim loại màu đen xung quanh y tập trung thành một, biến thành một đoạn lưỡi kiếm bị gãy vỡ loanh lổ, nhưng sát khí bên trên lại không thể xem thường, vô cùng khủng bố.

- Nhân loại, tốt cho người một thân thực lực, có thể đi đến một bước này, làm đồ ăn cho ta.

Phán thân Ma Thần mở miệng nói, âm thanh lạnh lẽo trầm đặc, vô cùng kinh dị, khiến tâm linh người người sợ hãi.

- Ta hiện tại khuyết thiếu ma niệm, thật tiện lợi, lên đánh một trận đi.

Dương Tuấn lãnh đạm nói, phóng thích hết toàn bộ chiến lực, Song Lục Thủ, Sát Thiên Dao, Sinh Mệnh Tuyền Giáp, là do Sinh Mệnh Pháp Tắc đột phá 200 đạo, trở thành một bộ chiến giáp, toà ra sinh mệnh lực cùng phòng ngự kinh người.

- Cường ngôn...

Ma Dực sau lưng Phán Thân Ma Thần mở rộng, hần ta gầm to một tiếng, đoạn kiếm vỡ nát kia tách ra thành từng mảnh nhỏ, trở thành một cơn cuồng phong xung quanh hần, độc nhãn đỏ ngầu bắn ra huyết quang. Từ Linh Ma Ảnh xung quanh lập tức bó quàng buộc từ vong pháp tắc, điện cuồng xông tới công kích Dương Tuấn.

Bí ẩn Từ Linh Ma Ảnh bị lật ra, đại chiến bắt đầu...

.....

Đạt đến cấp bậc như Tiên Vương, Tiên Hoàng, Tiên Đế, tu sĩ thường bỏ đi tên thật, mà theo đại đạo chủ tu lập ra danh tự khác, ví như Phong Vân Tiên Đế, bởi vì chủ tu Bàn Thiên đại đạo, lấy danh tự Phong Vân Tiên Đế.

Mà đạt đến cấp bậc Tiên Tôn, bọn họ xưng là Thiên Tôn, còn Tiên Thánh, không chỉ phải tu luyện nghịch thiên, mà còn phải có thiên địa chứng nhận, mới đột phá được Tiên Thánh, xưng làm Thánh Nhân, ở Tiên Giới cũng chỉ có hai vị Thánh Nhân, suốt trăm vạn năm qua vẫn chưa xuất hiện nữa.

.....

Tác: Ma Thần bị phong ấn ở giao giới giữa Phàm và Tiên Giới, đối điểm giữa Thần và Ma Giới, hai vị Thánh Nhân lựa chọn vị trí này, cũng là có mục đích.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 74: Luyện ngục ma cảnh (4) - đại địch cứu nguy

Đừng.... Đừng.... Âm...

Ma Hải mà người người sợ hãi rung động mãnh liệt, từng tiếng nổ vang dội khắp Luyện Ngục Ma Cảnh, sâu bên trong lòng Ma Hải, một người tóc đen xõa dài, sau lưng là hai cánh tay pháp tắc khổng lồ, cầm lên hai thanh dao màu đen dài trăm trượng, trên người mặc áo giáp như từ từng sợi dây lo quấn quanh tạo thành, trước mặt người đó là một Ma Tộc cao ngần trượng, toàn thân một màu đỏ tươi, xen kẽ vào từng sợi xích màu đen, bốn cánh tay lực lượng khổng lồ nắm lấy hai lưỡi dao sắc bén, một trận đại chiến kinh khủng.

- Hahaha, nhân loại, bực ta đến bước này, người rất là vinh dự rồi...

Phán thân Ma Thần cười lớn, miệng rộng há ra, Từ Linh Ma Ảnh khắp Ma Hải hoá thành khí đen, bị hần một hơi thôn phệ, kích thước cơ thể tăng lên, chiến lực càng thêm cường đại, Dương Tuấn hiện tại không còn Nhất Kích Sát Sát công năng, nên dùng hết chiến lực đánh chiến với Ma Thần.

- Ma tộc, bớt miệng lưỡi, cần thận chết không biết vì sao chết đây...

Dương Tuấn trầm giọng nói, bất ngờ, Lục Lượng Chi Thủ bùng phát Sát Thiên Chỉ Đạo, dùng Di Hành pháp tắc đánh một quyền cực nhanh hướng ngược phán thân Ma Thần, hần ta bắt ngờ không kịp đỡ lấy, bị một quyền đánh lồm cồm ngã, hần ta phun ra một ngụm máu đen, buồng lòng Sát Thiên Chỉ Đạo trong tay, Dương Tuấn lập tức chém xuống một dao, vai trái phán thân Ma Thần bị chém xuống một đường lớn, máu đen cuồng phun, huyết nhãn phán thân Ma Thần trợn lớn, gào rống một tiếng kinh thiên động địa.

- Vô dụng...

Một đạo âm thanh lạnh lẽo buồng xuống, một luồng hào quang đen kịt xuyên qua không gian, xuyên thẳng xuống Ma Hải, bao lấy phán thân Ma Thần cùng Dương Tuấn, thân thể phán thân Ma Thần biến nhỏ, nhưng uy thế thì không vì vậy mà giảm xuống, mà còn tăng lên gấp bội lần, còn Dương Tuấn, pháp tắc như bị kim đâm, không phải ra uy lực chấn chỉnh, khiến Dương Tuấn sợ hãi thật sự.

- Hà hà, đa tạ chân thân ban phúc....

Phán thân Ma Thần biến thành hình người, cao ngang bằng với Dương Tuấn, vẫn là một cơ thể đỏ tươi, với từng sợi xích màu đen quấn khắp cơ thể, Ma Giác trên đầu xoắn lại, vô cùng kì dị, nhưng tu vi của hần từ Tiên Hoàng hậu kì, vọt lên siêu cấp Tiên Hoàng đỉnh phong.

- Ý chỉ Ma Thần?

Dương Tuấn sau khi nghe phán thân này nói xong, thì lập tức nói ra, lúc hắc quang phủ xuống, Dương Tuấn cảm giác được một luồng ý chí cường đại vô cùng, không ngờ lại là Ma Thần trong truyền thuyết không muốn mất đi một bản phán thân, bỏ ra giá lớn diệt trừ Dương Tuấn hần.

Và.... Páp....

Phân thân Ma Thần biến mất, một phần ngàn giây sau, hân đã nắm lấy cổ Dương Tuấn, nâng lên không trung, pháp tắc bị kìm hãm, khiến Dương Tuấn không phải đối thủ hiện tại của phân thân này, phân thân Ma Thần há miệng lớn, một cổ hấp lực kì lạ cuốn lấy tinh thần lực, không, cả linh hồn của Dương Tuấn sắp bị cổ hấp lực này hút đi, đúng lúc này, thanh đoạn kiếm màu đen trong túi đồ hệ thống biến ra, từ mí mắt Dương Tuấn xuyên ra ngoài, bắn thẳng vào huyết thần duy nhất của phân thân Ma Thần.

- Hừ, trò vật...

Phân thân Ma Thần hừ một tiếng, thanh đoạn kiếm dừng lại ngay trước huyết nhân của hân, miệng hân đối hướng, thanh đoạn kiếm này lập tức bay vào miệng hân, bị hân thôn phệ, chỉ có Nạp Kê Yêu Nguyệt đáng thương, bị phong ấn trong đoạn kiếm, không hiểu vì sao mình chết.

- Giao linh hồn ngươi cho ta....

Phân thân Ma Thần lén nhả há miệng, từ khí ý chỉ Ma Thần buông xuống, hân bỗng nhiên thêm khát linh hồn của nhân loại này, cổ hấp lực cường đại kia lần nữa kéo lấy linh hồn Dương Tuấn ra ngoài, tinh thần lực bị rút sạch, ý thức Dương Tuấn dần dần mờ nhạt.

- Hahaha....

Phân thân Ma Thần cười lớn, cảm thấy linh hồn nhân loại này đã buông lỏng, lập tức tăng lên hấp lực, kéo linh hồn nhân loại này ra ngoài, nhưng mà đúng lúc này, trên người Dương Tuấn xuất hiện dị tượng, thiên linh cái (đỉnh đầu) của Dương Tuấn phát ra hào quang rực rỡ, sau đó là cả cơ thể Dương Tuấn phát ra hào quang, cánh tay của phân thân Ma Thần tan rã, hân ta kinh sợ lùi về sau, tránh xa hào quang này.

Keng, tạm thời giải khai Ấn Kí Phong Phú, trả giá: xoá công năng Nhất Kích Tắt Sát.

Ý thức Dương Tuấn không cảm nhận được bất cứ thứ gì, giống như linh hồn đã tách ra khỏi cơ thể, đôi mắt nặng trĩu, Dương Tuấn hai mắt nhắm lại, chìm vào giấc ngủ vô định...

Nhưng mà thân thể của Dương Tuấn bên ngoài, lại là đang hoạt động...

- Cuối cùng bản thân cũng nhớ ra, mặc dù là tạm thời, nhưng ít nhất cũng đúng lúc.

Dương Tuấn thân thể không có linh hồn, nhưng lại phát ra thần vụ vô thượng, đôi mắt mở ra, bên trong là hai đồng tử màu hoàng kim rực rỡ, "Dương Tuấn" hiện tại cười mỉm, nói

- Ngươi là ai? Nhân loại linh hồn kia ở đâu rồi?

Phân thân Ma Thần sợ hãi nói, ý chỉ Ma Thần đã bị hào quang thần bí này đẩy đi phần nửa, nhưng chiến lực của hân vẫn còn đó, không có tiêu hao, nhưng mà, hân trong nội tâm lại sợ hãi người trước mặt này.

- Ta là ai à? Hừm, để xem, hình như, ta chỉ là linh trí của một cây búa thi phú?

"Dương Tuấn" xoa xoa cằm nói, bộ dạng này vô cùng buồn cười, khi mà trên người hân phát ra khí thế cường đại như vậy.

- Cây búa? Người lừa ai đó?

Phân thân Ma Thần tức giận mắng, nhưng trên tay "Dương Tuấn" bỗng xuất hiện thêm một thanh chiến phù hoàng kim, phát ra khí thế cường đại gấp vạn lần trên người Dương Tuấn, thanh chiến phù dài khoảng 1 trượng, phần đầu cứng và cuối cùng có một đầu mũi kiếm nhọn, một lớn một nhỏ, lưỡi chiến phù hình bán nguyệt, chiều rộng khoảng 4 xích (1 xích = 33,33cm, theo đơn vị cổ Trung Hoa), phần cán lại có một vòng cung rộng khoảng 1 xích, vừa đủ một bàn tay cầm vào.

- Chiến Thiên Thần Phù? Không, không thể nào...

Phân thân Ma Thần sợ hãi cực độ, sợ hãi này từ nội tâm phát ra, chính xác là do Ma Thần bản năng kinh sợ mà ra, nhưng nếu là Ma Thần thực sự cũng chỉ sẽ hơi kinh sợ mà thôi, nhưng đối với một bản phân thân hân hân, đó là sợ hãi từ vong cực độ.

- Ô, ngươi cũng biết bản thể của ta? Tốt, cho ngươi chết thoải mái.

"Dương Tuấn" hiện tại là linh trí của thanh Chiến Thiên Thần Phù điều khiển, linh hồn Dương Tuấn không có biến mất, mà ẩn ở trong thức hải, đúng hơn là thể chỗ cho Chiến Thiên Thần Phù nằm ở trong thức hải Dương Tuấn lúc trước, "Dương Tuấn" cả người phiêu phù lên không, cánh tay phải cầm Chiến Thiên Thần Phù nhẹ nhàng đưa về sau, bất ngờ là, không một tia tiên nguyên lực phát động, mà Chiến Thiên Thần Phù trong tay "Dương Tuấn" vẫn biến lớn, dài hơn năm trăm trượng mới dừng lại, toàn thân phát ra thần vụ sáng lạn, phân thân Ma Thần cả người căng cứng, sợ hãi từ vong càng nặng nề đậm

- Chiến Thiên Thần Phù thức thứ ba, Sát Ma Phù.

"Dương Tuấn" thét dài một tiếng, Chiến Thiên Thần Phù phủ một tầng quang mang màu đen, phân thân Ma Thần sợ hãi tột cùng, quay đầu chui vào trong đầm lầy đen bên dưới, "Dương Tuấn" không chút lo lắng, một phù cứ thế bỏ xuống, "ẩn" một tiếng, đầm lầy đen bên dưới bị xé ra làm đôi, phân thân Ma Thần ở bên trong vết rách cả người bị xé thành trăm mảnh nhỏ, rơi rụng xuống bên trong Ma Hải, mà những mảnh vụn kiếm xung quanh hân dung lặn một, mà đầm lầy màu đen bên dưới bị hút khô, đoạn kiếm kia càng ngày càng biến lớn, ngay cả Tử Linh Ma Ảnh còn sót lại cũng bị đoạn kiếm này rút về, trở thành một nửa lưỡi kiếm.

- Ma Ảnh Cổ Kiếm, thì ra là người tạo ra Ma Ảnh.

"Dương Tuấn" cảm nhận đoạn kiếm này nói, cả người hân phiêu phù lên không trung, xuyên qua Ma Hải khô cạn, trở về bên bờ Ma Hải, nơi này hiện tại chỉ còn một mình Diêu Lan Hành ở lại, cả người đầy vết thương, là do chiến đấu với Tử Linh Ma Ảnh còn sót lại khi phân thân Ma Thần thôn phệ mà thoát ra khỏi Ma Hải, khi thấy "Dương Tuấn" trở về, Diêu Lan Hành khuôn mặt sau tám sa diện lộ vẻ vui mừng.

- Bị sát khí nhập thân, không cứu chữa ba ngày sau tất tử vong, xem như có quen biết với bản chân tôn ngài ấy, cứu ngươi.

"Dương Tuấn" bình thản nói, Chiến Thiên Thần Phù khoác trên vai phải, bên tay trái dưới ra, một hồng quang mang thần bí bao ra, phủ xuống người Diêu Lan Hành, thần kỳ là, vết thương đầy sát khí của nàng ta nhanh chóng liền lại như chưa từng bị thương, hơn nữa, làn da trắng nõn của nàng càng thêm hồng hào, dáng người thanh xuân trở thành quyền rũ thành thực, vô cùng thần kỳ.

- Khụ, bản chân tôn ngài ấy sắp thức tỉnh...

"Dương Tuấn" ngẩng quỳ, phun ra một ngụm máu màu vàng kì lạ, chui vào trong mí mắt Dương Tuấn, trở về bên trong thức hải, còn ý thức lẫn linh hồn của Dương Tuấn trở về với thân thể.

- Ngươi làm sao?

Diêu Lan Hành đỡ lấy thân thể cao lớn của Dương Tuấn, nhưng hiện tại nó nhẹ như bông, tiên nguyên lực cạn kiệt hoàn toàn, ý thức và linh hồn vẫn chưa tỉnh lại, Diêu Lan Hành đang lo lắng thì sau lưng Dương Tuấn nổi lên một vầng huyết nguyệt, một bóng người uyển chuyển từ bên trong bước ra, là một đại mỹ nữ tuyệt sắc, tuy không có quá thành thực quyền rũ, nhưng vẻ thanh xuân tươi trẻ của nàng vẫn đủ sức câu dẫn toàn bộ nam nhân.

- Ca ca, ca làm sao vậy?

Vị đại mỹ nữ kia không ai khác chính là Uyển Nguyệt, liền kết giữa nàng và Dương Tuấn bỗng nhiên bị cắt rời, khiến nàng không thể đi ra khỏi thế giới kia, đến khi linh hồn Dương Tuấn quay trở lại, nàng mới có thể chạy ra ngoài, nhưng xem tình hình Dương Tuấn không mấy khả quan, tinh thần lực bị thương, tiên nguyên lực cũng hao mòn quá mức, thương tới căn cơ, pháp tắc liền kết cũng xuất hiện nứt rạn, rất dễ bị phân tán.

- Nói, ca của ta làm sao?

Uyển Nguyệt trừng mắt với Diêu Lan Hành, khí thế khủng bố của một bậc đại năng tráo ra, Diêu Lan Hành cả người giống như bị hãm vào miệng của một đầu Thần Thú, sợ hãi vạn phần, lập tức lập bắp trả lời mình không biết.

- Ngươi không biết? Đại ta kéo linh hồn ngươi ra, xem kí ức bên trong để ngươi có nói thật hay không?

Uyển Nguyệt lạnh giọng nói, nàng ki ức mất đi, phụ mẫu đều không nhớ rõ dung mạo, nhưng ca nàng là ai thì nhớ rất rõ, nàng vô cùng yêu quý ca ca nàng, bất cứ ai thương tổn ca ca nàng, đều phải trả giá đắt.

- Không, đại nhân, ta nói thật, ta nói đều là sự thật.

Diêu Lan Hành sợ hãi, linh hồn tu sĩ bị kéo ra không khác gì việc chết đi, hồn lìa khỏi xác, thì hỏi ai không sợ, Diêu Lan Hành sợ nhất, là muội muội nàng ở trong Diêu gia sẽ bị ngược đãi, khiến nàng không muốn chết, muốn bảo vệ thân nhân cuối cùng này.

Bình....

- Nhà đầu gối nhà ngoại, ta không có bị gì.

Một tiếng động kì quái vang lên, Diêu Lan Hành trong sợ hãi mở mắt, chỉ thấy đại nhân lúc trước hững hờ dọa người đang ngồi xổm dưới đất, hai tay ôm đầu, một lần khời trắng nhỏ bốc lên từ đỉnh đầu nàng ta, đôi mắt long lanh ngấn nước, giống như đứa trẻ bị người khác ăn hiếp vậy, vô cùng buồn cười, nhưng Diêu Lan Hành lại cười không nổi.

- Ca, tại sao ngươi đánh ta? Hừc...

Uyển Nguyệt bề ngoài giống như một đại mỹ nữ này tâm linh bên trong giống như tiểu nữ hài bị ca ca ăn hiếp, bâu môi trách móc Dương Tuấn.

- Khụ khụ, ta không có làm sao, nhà đầu gối ngươi đứng có làm gút với nàng ta như vậy, khụ...

Dương Tuấn ho vài tiếng nói, hân đã tỉnh dậy từ nãy đến giờ, nhưng thân thể vẫn chưa liền kết hân, nên vẫn chưa thể cử động, hân khi cử động được liền cốc đầu Uyển Nguyệt một cái, sau đó lập tức mắng nàng một trận, nhưng hân bất ngờ là, tu vi của Uyển Nguyệt vậy mà đột tiến lên Tiên Vương sơ kì, Ngân Sắc Tướng 30 đạo, hơn nữa, Dương Tuấn thức míc, phân thân Ma Thần đâu? Tại sao Dương Tuấn hân lại ở đây? Không nhớ bất cứ cái gì là suy nghĩ hiện tại trong đầu hân.

- Ca, ta cần tìm chỗ chữa thương cho ngoại...

Uyển Nguyệt đứng dậy, vẫn cổ xoa xoa đầu vài cái, sau đó nói, Dương Tuấn ngạc nhiên khi biết mình bị thương, lập tức phóng tinh thần lực thăm dò nội thể, nhưng lập tức một cơn đau đầu kinh khủng ập tới, Dương Tuấn phun ra một ngụm máu, bất tỉnh ngay lập tức.

- Ca.....

Uyển Nguyệt đón lấy Dương Tuấn, lo lắng nói, định tiến vào trong thế giới hậu cung, nhưng phát hiện mình không thể đi vào, Uyển Nguyệt lập tức quay sang Diêu Lan Hành, bảo nàng đưa mình về gia tộc, nếu không, Uyển Nguyệt giết hết....

..... Hết chươngv.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Lực Đạo Kim Thân

Ngọc Điều Thành - Bắc Đậu Thành...

Điều gia, ba ngày này các đại thế gia luôn luôn vây quanh, ngay cả siêu cấp tông môn, chính tổ Điều gia ở Đệ Đô Đậu Tiên Vực cũng chạy đến Điều gia một chỉ nhỏ này, bởi vì bên trong, có một đại năng Tiên Vương tọa trấn.

Ở trong một thất dưới Điều gia, nơi này gần căn thần thất, âm thanh, làm nơi một hợp ở trong Điều gia, nơi này hiện tại có gần mười người, bên trong có hai lão già râu tóc trắng bạc, bốn trung niên nhân cùng ba trung niên phụ, bọn họ đều bàn luận về một chuyện.

- Các trưởng Bão, mau suy nghĩ kế sách kéo quan hệ với vị Tiên Vương kia, nếu được, chúng ta ở Đậu Tiên Vực có thể độc bá.

Một trong hai lão già lên tiếng, ông ta là thái thượng trưởng Bão ở trong Điều gia ở Ngọc Điều thành này, Điều Tuyệt, tu vi cũng chỉ là Kim Ất Đại Tiên hậu kì, các trưởng Bão khác trầm ngâm suy nghĩ.

- Điều Tuyệt trưởng Bão, ta thấy, vị Tiên Hoàng này đến Điều gia chúng ta, là bởi vì cần chỗ chứa thương cho một người.

Lão già còn lại lên tiếng, ông ta là Điều Tinh Thần, cùng là thái thượng trưởng Bão, tu vi cũng ngang bằng với Điều Tuyệt, ở trong Điều gia là bậc đại nhân vật.

- Hai vị thái thượng trưởng Bão, ta biết, người đó chính là ca ca của vị Tiên Hoàng kia.

Phốc....

Một người trung niên lên tiếng, vừa nói xong, mọi người ở đây đều kinh ngạc, Điều gia bọn họ ở đây cũng chỉ là một chỉ nhỏ nhỏ, tài vật làm sao so sánh với đại tộc được, mà cho dù là vậy, gom hết tài vật, bảo được khắp Đậu Tiên Vực này, cũng không đủ chứa cho một cái Nguyên Thần Thiên Tiên, huống chi là ca ca của một vị Tiên Vương đây?

- Các ngài không cần khẩn trương, người bị thương đó chỉ là Thiên Tiên cảnh.

Người đàn ông trung niên cao lập tức nói, lúc này mọi người mới thở ra một hơi, nhưng lập tức phát hiện chỗ không đúng, ca ca của một vị Tiên Vương, tại sao là Thiên Tiên cảnh?

- Chuyện này ta cũng không biết, là do Điều Lan Hành đệ tử trong tộc nói, năng ta là người đưa vị Tiên Vương kia đến đây.

- Chuyện này, chúng ta cần bàn luận lại.

.....

Bên trong Điều gia, Dương Tuấn ngồi xếp bằng, lưng quay về trước mặt Uyên Nguyệt, từ lòng bàn tay Uyên Nguyệt trào ra một luồng tiên nguyên lực vô cùng cường đại, luồng tiên nguyên này thâm nhập vào cơ thể Dương Tuấn, chữa trị thối hải cùng nội đan điền chứa pháp tắc rồi rạc, bắt đầu nổi lên chứng lại.

Hai giờ sau, Uyên Nguyệt mới thu lại tiên nguyên lực, thức hải Dương Tuấn được chữa lành hoàn toàn, tinh thần lực cường đại trào ra, pháp tắc dây chuyền rồi rạc nổi lên lại như cũ, thực lực Dương Tuấn dần hồi phục.

- Ca, người trong nửa tháng này không thể sử dụng bốn pháp tắc này, bởi vì chúng vẫn chưa hồi phục hoàn toàn, cần thiên địa uẩn dưỡng thêm nửa tháng thời gian, mới có thể sử dụng hoàn hảo.

Uyên Nguyệt nói, trên người Dương Tuấn hiện tại có một luồng khí tức cường đại, có chút tương liên với Hồng Nguyệt Luân của nàng, khiến cảm giác thần thuộc ruột thịt càng thêm nồng đậm.

- Nếu ta lĩnh ngộ pháp tắc mới, ta sẽ sử dụng nó được chứ?

Dương Tuấn xoay người lại, nói, hiện tại thức hải Dương Tuấn đã khôi phục, hơn nữa còn mở rộng ra hơn gấp đôi, mà điều làm Dương Tuấn bất ngờ là, Dương Tuấn có thể liên hệ được với thanh chiến phù trong đầu hần, nhưng cũng chỉ tương liên, không thể kéo nó ra ngoài, giống như nhân một người từ xa, khoảng cách quá xa khiến hai người không thể giao tiếp.

- Có thể, nhưng hiện tại, ca đột phá thể chất trước đi.

Uyên Nguyệt nói, sau đó nàng bước vào trong không gian hệ thống, Dương Tuấn giải giải đầu, lấy ra Hoà Dược Lô, ném Tán Cốt Hư Tháo cùng Trục Huyết Ma Tháo vào trong, luyện ra đan dược, Ma Thần Cửu Mạch muốn đột phá lên, không cần ngâm thuốc, mà uống đan dược.

Ma Thần Pháp Tắc, tầng thứ nhất, Ma Mạch Pháp Tắc, có thập mạch, chứa đựng tối đa bốn loại pháp tắc trên thân thể, cần phá đi xương cốt, tẩy đi huyết dịch, mới có thể đột phá tầng tiếp theo, tầng thứ hai, Lục Đạo Kim Thân, chứa làm sáu mạch, mỗi mạch chứa đựng một loại pháp tắc, kèm theo lực lượng từ ngoại lực tác động, đột phá chiến lực.

Dương Tuấn cảm lấy hai viên đan dược màu đỏ, là Tán Cốt Trục Huyết Đan, do hai loại độc thảo nổi trên luyện ra, tác dụng lại không ai muốn phục dụng, nghiền nát xương cốt, loại ra huyết dịch, thay đổi một tầng xương mới, huyết dịch mới.

Lực.....

Dương Tuấn nuốt xuống viên đan dược đầu tiên, lập tức một cỗ nhiệt khí mạnh mẽ trào ra, thiêu đốt khắp người Dương Tuấn, huyết dịch sôi sục, xương cốt như tinh thiết chảy ra thành thiết dịch, nhưng mà cơ thể Dương Tuấn lại thêm cường tráng, bài xích thiên địa hơi buồng lỏng ra, Ma Thần Thấp Mạch.

Dược lực bên trong vẫn chưa hao hết, tiếp tục tàn phá xương cốt huyết dịch bên trong Dương Tuấn, hần nhanh chóng uống viên đan dược thứ hai, dược lực tuy hơi giảm xuống, nhưng là đủ dùng.

Ầm....

Xương cốt, huyết dịch Dương Tuấn nổ tung, cả người hần như lép da của rắn bị lột ra, mềm nhũn nằm dưới đất, thiên địa tiên nguyên khí trào tới, thông qua từng lỗ chân lông bị Dương Tuấn hấp thu, toàn bộ tiên nguyên khí Ngọc Điều thành bị hần nuốt sạch, tiếp tục không ngừng, các tiểu thành xung quanh, toàn bộ Bắc Đậu Thành, rồi đến Đồng Đậu Thành, cả hai khu vực này tiên nguyên khí đều bị rút sạch.

Oanh....

Trong người Dương Tuấn vang lên tiếng nổ kì lạ, lực tức cả người hần phát ra hào quang sáng rực, cả người hần căng lên, đạt đến kích thước bình thường, xương cốt màu vàng nổi lên thành một khung hoàn chỉnh, bên trên lại có từng đạo văn tự kì lạ khắc lên, huyết dịch cũng đổi thành màu vàng, vô cùng kì lạ.

- Lần này, nên lĩnh ngộ pháp tắc nào đây?

Dương Tuấn sau hai canh giờ ổn định thể chất, lúc này mới xoa xoa cằm nói, ở bên trong vô cùng vô tận pháp tắc, Dương Tuấn không biết chọn ra loại nào để phù hợp.

- Ưm, tốc độ, lực lượng, sinh mệnh, công kích tính pháp tắc ta đều có, nếu như vậy, bây giờ mình cần là bộc phát công kích, một kích tất diệt càng tốt.

Dương Tuấn xếp bằng mình ta, không gian xung quanh biến thành vũ trụ vô cùng vô tận, từng sợi từng sợi pháp tắc lưu chuyển, Dương Tuấn thần thức lần mò bên trong, tìm kiếm pháp tắc ưng ý nhất.

Nhưng tìm mãi, Dương Tuấn vẫn không tìm ra được pháp tắc ưng ý nhất.

- Ô, những thứ này là gì?

Định từ bỏ, Dương Tuấn lại phát hiện một điều kì lạ, chính là từng sợi pháp tắc dung hợp thành một, tạo ra một mảnh nhỏ kì lạ, toàn thân trong suốt, hình dáng giống như mảnh giấy bị cắt nhỏ, vô cùng kì lạ, nhưng nó lại bao hàm vô hạn pháp tắc bên trong, lực lượng kinh người, Dương Tuấn thử chạm lên mảnh nhỏ này, một luồng lực lượng cường đại phóng ra, chấn lui Dương Tuấn về sau, một thứ cứng đầu ngang tàng.

- Haha, ta thích người rồi đó, lại đây...

Dương Tuấn cuối lần, bàn tay lần nữa chạm tới mảnh nhỏ trong suốt kia, lực lượng kia lần nữa phóng ra, chấn lui Dương Tuấn, hần lần nữa lại chạm tới mảnh nhỏ này, lại lần nữa bị chấn lui, vòng tuần hoàn cứ như vậy lặp lại liên tục, một trăm lần, một ngàn lần, năm ngàn lần, một vạn lần, lần thứ một vạn hai trăm, cuối cùng, Dương Tuấn cũng bắt được mảnh nhỏ trong suốt này.

Và...

Vũ trụ tối tăm vô tận thu lại, trở lại căn phòng lúc đầu, Dương Tuấn mở lòng bàn tay ra, bên trong trôi nổi một mảnh nhỏ trong suốt kì lạ, nhưng không thể xem thường nó, bởi vì khí tức đại đạo từ nó tỏa ra đủ nghiền chết bất cứ kẻ nào xem thường nó.

- Thứ này là gì vậy hệ thống?

Keng, trái qua đo lường, đây là dung hợp của pháp tắc và đại đạo, Phù Văn Thiên Địa.

- Phù Văn Thiên Địa? Là thứ gì á?

Keng, phù văn thiên địa là kết hợp giữa pháp tắc và đại đạo, trở thành một thứ siêu việt hơn hai thứ ban đầu, bù lại, muốn lĩnh ngộ nó cực kì khó khăn.

- Vậy đây là loại phù văn gì?

Keng, phù văn thiên địa cần kĩ châu lĩnh ngộ, sau đó sáng tạo loại hình cho nó.

- Lĩnh ngộ? Chà chà, cái này thật khó khăn...

Dương Tuấn xoa xoa cằm, đối với lĩnh ngộ thì hần tương đối cao hơn người thường một chút, so với thiên tài thì vẫn kém, nhưng đối với lĩnh ngộ pháp tắc thì Dương Tuấn không sợ ai, điển hình là bốn loại pháp tắc Dương Tuấn sở hữu, ngoại trừ mỗi hệ thống ngưng tụ ra một sở, còn lại đều do Dương Tuấn lĩnh ngộ mà thành.

- Vẫn là Thiên Tiên cảnh, hệ thống, trước mắt đối hết Tiên Hồn bên trong túi đồ cho ta, sau đó đổi thành Thăng Cấp Lệnh.

Dương Tuấn đưa ra quyết định, sau khi Thăng Cấp Lệnh quá mức đắt tiền, Dương Tuấn cũng đành gian thương hệ thống tranh cãi một hồi, nó cũng chịu đổi Tiên Hồn thành Tiên Điểm, Thăng Cấp Lệnh không giới hạn, chỉ cần có tiền điểm là có thể đổi.

Keng, nhận được 2 vạn 4 ngàn tiền điểm

Keng, mua 3 Thăng Cấp Lệnh + 2 tiêu hao 3 vạn 6 ngàn tiền điểm, phải chăng xác nhận mua?

Tiền điểm hiện tại 3 vạn 9 ngàn 500 điểm

- Mua....

Dương Tuấn lập tức mua ba Thăng Cấp Lệnh này, nhưng túi đồ cũng hết sạch Tiên Hồn, về sau Dương Tuấn muốn tìm kiếm khó khăn, không phải lúc nào cũng có kẻ đến nạp mạng cho hần, càng là cảnh giới cao, càng quý trọng mạng sống.

Keng, phải chăng sử dụng Thăng Cấp Lệnh?

- Con em người, ta mua xong để trung hay sao, mau sử dụng.

Dương Tuấn bực mình, hệ thống có nhiều lúc nói nhiều quá mức, có lúc lại vô cùng thông minh, cãi nhau thì như hắc thương dùng lý lẽ chắc như đinh, khiến Dương Tuấn đau đầu.

Keng, tu vì đột phá Đại Tiên trung kì, sẵn sàng đón Thiên Kiếp, mức độ: Thiên Phật.

- Ta thiên, quên không kịp chuẩn bị...

Àm....

Dương Tuấn cả kinh hét lên, vừa đúng lúc này, một đạo lôi kiếp màu đỏ đánh xuống, xuyên qua trang viên Dương Tuấn đang ở, đúng một tiếng, cả trang viên tan thành tro bụi, nhưng vẫn còn một người ở trong tro bụi đó đứng vững, đón đỡ đợt lôi kiếp kế tiếp.

Àm....

Lại một đợt lôi kiếp đánh xuống, cả người Dương Tuấn như cột thu lôi, chôn chân tại chỗ, mặc cho Thiên Kiếp đánh xuống, lực lượng thiên kiếp tàn phá khắp cơ thể, như kì lạ, tình hoa bên trong lôi kiếp bị Lục Đạo Kim Thân rút sạch, hình thành một viên châu màu đỏ ở trong đan điền.

- Thì ra Lục Đạo là như vậy....

Dương Tuấn hiểu ra, Lục Đạo Kim Thân nhờ lực lượng ngoại lực mài dũa, tích lũy lực lượng bên trong đan điền, ví dụ như thiên kiếp này, tình hoa đã bị Kim Thân hấp thụ, tạo thành Huyền Lôi Châu bên trong đan điền.

- Haha, tới nữa đi...

Dương Tuấn cười ha ha, đây đã là đạo thiên kiếp thứ 8 rồi, mà Huyền Lôi Châu bên trong đan điền chỉ to bằng ngón tay út, bắn ra từng tia sét màu đỏ cường đại, khiến Dương Tuấn chờ mong uy lực của Huyền Lôi Châu này phóng thích sẽ mạnh cỡ nào.

Vù vù....

Nhưng mà thiên địa cũng đã chứng nhận có gắng của Dương Tuấn, thu lại Lôi Vân, Dương Tuấn mặt căng cứng, trên miệng có nụ cười cương cố, đánh ta thêm nữa đi à, tại sao không đánh ta nữa, aaaaa.....

- Khoan đã, lúc trước nhất được Thiên Hoà Châu, luyện hoá nó có được không nhỉ?

Dương Tuấn lấy ra Thiên Hoà Châu lúc trước tìm thấy bên trong Phong Vân Nhai bí cảnh lúc trước, không dư thừa động tác, lập tức ném Thiên Hoà Châu vào miệng, nuốt chửng, nhưng mà ngay tức thì Dương Tuấn mất trọn hồn, miệng chảy ra nhum tương nóng bỏng, ăn mòn một lỗ thủng bên dưới mặt đất, uy lực không kém thiên kiếp bao nhiêu, nhưng mà nó lại ở bên trong, không phải bên ngoài.

- Nghĩ....ch.... ngu....mấ....t....rời, hự....

Dương Tuấn nghĩ lần ra đất, lập tức bắt tỉnh, địa hoá lực lượng tàn phá bên trong cơ thể Dương Tuấn, nhưng tình hoa bên trong lại bị Kim Thân hấp thụ, làm giảm bớt uy lực của nó, nhưng Dương Tuấn cũng không thể tỉnh lại, bất tỉnh bên trong một hồ nhum tương, mà đúng lúc này Điều Lan Hình cũng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Thiên sát tích

Ngày hôm sau, Dương Tuấn tỉnh giấc, cảm giác cơ thể một trận đau đớn khó chịu, tất cả đều do Dương Tuấn nghịch ngu mà thành, nhưng bù lại, bên trong đan điền Dương Tuấn có thêm một viên Địa Hoà Châu.

- Thật là, mà tại sao, ta lại nằm ở đây?

Dương Tuấn gãi gãi đầu, nói, trên người y phục hẳn còn rất mới, tất nhiên là có người thay đổi giúp hẳn, nhưng mà tại sao Dương Tuấn lại ở trong căn phòng này.

- Oa, đại ca, người tỉnh rồi sao?

Một giọng nói tình nghịch, trẻ con vang lên bên cạnh Dương Tuấn, nhìn sang, đó là một muội tử khoảng 12, 13 tuổi, mái tóc đen búi thành hai bím tròn, mặc một bộ xiêm y màu hồng nhạt, vẻ cũng khá ái, cô bé ngồi trên cái ghế trong phòng, tay cầm quyển trục đọc gì đó, hai chân đung đưa, đáng yêu vô cùng.

- Hử? Muội muội, muội là ai?

Dương Tuấn bắt gặp, hẳn chưa từng gặp qua muội tử này bao giờ cả, hẳn ta lập tức hỏi lại nàng.

- Ta? Ta là muội muội của tỷ tỷ ta...

Muội tử kia chìa ngón tay mình vào mình, nói một câu vô nghĩa không thể vô nghĩa hơn.

- Àc, trả lời như không trả lời...

Dương Tuấn vô một mặt cái, không nói nên lời, mà đúng lúc này cửa phòng mở ra, một bóng người uyển chuyển đi vào, trên người mặc một bộ hắc xiêm y, mặt đeo sa diện kín mít, không ai khác chính là Điều Lan Hình.

- Ồ, người tình, người cảm thấy thế nào?

Điều Lan Hình nói, Dương Tuấn lúc này hơi hiểu ra, đầu óc bả đầu xoay chuyển, có lẽ lúc hẳn bất tỉnh, chính Điều Lan Hình kéo hẳn tới đây, có lẽ, còn thay y phục cho hẳn, khiến hẳn mặt gãi hơi đỏ lên, chuyện xấu hổ như vậy đứng nên để cập nữa.

- Ta thấy rất khoẻ, ừm, cần tìm vài kẻ đánh đấm gần gần chút.

Dương Tuấn hơi vươn vai, thần thể đột phá, thể chất tăng lên, khiến hẳn cường tráng hơn rất nhiều, chỉ mới nằm giường một ngày làm sao có việc gì, hẳn còn có một cái hậu cung phải ngày ngày chăm sóc đấy, làm sao cảm thấy không khoẻ được.

- Vậy thì tốt, ta ra ngoài có việc, Tiểu Dao Tiên Tri có vài người muốn cùng ta đi Tuyệt Địa Bí Cảnh.

- Chờ một chút, Tuyệt Địa Bí Cảnh là gì?

Điều Lan Hình xoay người nói, Dương Tuấn lập tức lại nằng ta, Điều Lan Hình bắt đầu giải thích, Tuyệt Địa Bí Cảnh là bí cảnh ở gần Luyện Ngục Ma Cảnh, đúng lý là 5 vạn năm mới mở ra một lần, nhưng lần này lại mở sớm hơn rất nhiều, khiến rất nhiều tu sĩ chạy tới, nghe nói chỉ còn cỡ nửa tháng nữa là nó sẽ mở ra hoàn toàn, đến lúc đó mới là tranh đoạt thực sự.

- Ta cũng muốn đi...

Dương Tuấn bật dậy khỏi giường, nói, Điều Lan Hình hơi lo lắng, bởi vì lần trước đi cùng Dương Tuấn tới Ma Cảnh, liền xuất hiện từ triều siêu cấp, không biết lần này, lại kéo ra thứ gì nữa, Điều Lan Hình ngập ngừng.

- Nếu người không muốn, ta cũng có thể tự đi.

Dương Tuấn mặt cương cố nói, ta không có làm gì sai, nhìn ta làm gì, Điều Lan Hình cuối cùng thờ dãi chấp nhận để Dương Tuấn đi cùng, nằng ta bước đi ra ngoài.

- Oa, đại ca, người giỏi thật, tỷ tỷ ta chưa từng nói chuyện với ai lâu như vậy.

Tiểu muội muội ngồi ở trong phòng oa lên một tiếng, nói, Dương Tuấn gãi gãi đầu, có ý gì à?

- Tỷ tỷ ta năm xưa rất tội nghiệp, tỷ ấy lúc trước rất xinh đẹp, bởi vì vậy mà rất nhiều đại thiếu gia muốn lấy tỷ ấy làm thê thiếp, nhưng bởi vì không muốn bỏ lại ta, cho nên tỷ ấy từ chối, sau đó, bị gia tộc trách phạt, bị huy dung nhạn của mình.

Tiểu muội tung hai chân, nhảy xuống dưới đất, sau đó chạy ra bên ngoài, Dương Tuấn thở dài, không ngờ lại Điều Lan Hình lại có quá khứ đau thương như vậy.

- Pháp tắc không dùng được, nên tìm mấy bộ tiên quyết sử dụng.

Dương Tuấn ý thức chui vào trong hệ thống, tiến vào cửa hàng hệ thống, tìm đến cửa hàng tiên pháp, không ngờ tiên quyết cũng chia làm nhiều loại, từ thấp đến cao là Ngăn Trục, Kìm Trục, Hắc Trục và Tử Trục.

Đi vào trong Tử Trục tiên quyết, Dương Tuấn trước tiên tìm đến thần pháp tiên quyết.

• Xích Phá Phi Thiên: tuyệt diệu thần pháp, có thể ở trong một phần trăm giây tránh né mọi công kích, tốc độ ảo diệu vô cùng.

Giá: 450 vạn bá điểm

• Huyền Lôi Hành Bộ: tốc độ siêu việt như lôi kiếp, có thể trong di chuyển tích lũy uy lực lôi điện, bắn ra một cước uy mãnh nghịch thiên.

Giá: 480 vạn bá điểm

• Minh Tập: ở trong bóng tối tăng lên gấp vạn lần, cộng thêm khí tức được che giấu, thích hợp ám sát.

Giá: 500 vạn bá điểm

.....

- Bộ tiên quyết này hợp ý ta nha, Hoà Nguyên Bộ.

Dương Tuấn hợp ý một bộ tiên quyết, dùng tiên nguyên lực thúc đẩy tốc độ thần pháp, đối với Dương Tuấn chuyện này khá dễ dàng, tu vi Minh Tiên đỉnh phong, 30 đạo Hắc Thần Tướng, chỉ cần đợi thêm 3 ngày nữa, Dương Tuấn sử dụng Thăng Cấp Lệnh, bước vào Đại La Minh Tiên.

(Giải thích: Tiên Tinh, Nguyệt Luân, Nhật Luân, Pháp Tướng, v.v. chỉ đại biểu cho tích lũy tiên nguyên lực hùng hậu hay không, không có tác dụng tăng lên nhiều chiến lực, chỉ khi bạo đi, tiên nguyên lực bộc phát ra, nâng lên chiến lực, nhưng khi hao hết thì sẽ dẫn đến lự giảm tu vi. Thăng Cấp Lệnh thời hạn sử dụng là 3 ngày/2 lần)

- Tốt, đi thăm chúng nữ nào, hắc hắc...

Dương Tuấn cười à à, đi vào bên trong không gian hậu cung, sau đó là một hồi quần hùng gào chiến, cự vật xông phá vào mặt động urot át, tiên nguyên lực theo tình hoa tuôn vào trong hoa động tròn trịa, sau đó chuyển thành một vòng nhỏ quay về với Dương Tuấn, cứ như vậy từng người bên

trong chúng nữ, trải qua "điên cuồng tu luyện".

.....

Leo: Đây, thế có nên sắp xếp main hần ăn hủn Điều Lan Hình hay không, đảm bảo có sắc chuẩn nếu các đọc giả muốn, đừng lo, hửy dung ta cũng có cách chữa, hehe...

.....

Ngày hôm sau, Điều Lan Hình hội hợp với các môn đệ bên trong Tiêu Dao Tiên Trì, gồm ba nữ cùng hai nam, cùng một lão già râu tóc bạc trắng, tu vi hành như là Kim Ất Đại Tiên hậu kì, nhưng lại phiêu miểu kì lạ, tăng lên rơi xuống, có lẽ trong người có bệnh, hoặc bị tiên nguyên lực trì hoãn, khiến tu vi không đúng mực, hoặc có lẽ, ăn giàu tu vi, bên trong có hai người quen, Tô Khá cùng Ưổng Lăng.

Lần này, Dương Tuấn không đeo lên mặt nạ, để y gương mặt thật của mình đi ra, Điều Lan Hình giới thiệu hần cùng mọi người, người nữ trong nhóm là một mỹ nữ tóc vàng óng, mắt đen tròn, đáng lời lồm chuẩn mực, nhưng so với Điều Lan Hình thì vẫn còn kém xa, hai nam tử còn lại một là Trần Quán, một là Mặc Hàn Lập.

- Chúng ta xuất phát đi...

Lão già tóc trắng kia nói, theo lời Điều Lan Hình nói, ông ta là Mặc Nghiên, là Trưởng Lão Bạch Ngân trong Tiêu Dao Tiên Trì, là người Mặc gia, nghe nói là đại gia tộc bên trong Thần Tiên Vực.

Tiêu Dao Tiên Trì nằm ở một tỉnh cầu ở trong Thần Tiên Vực, gọi là Thiên Long Tinh, không thuộc bất cứ quyền sở hữu của đại gia tộc nào, bởi vì vậy mà chỗ này được Tiêu Dao Tiên Trì lựa chọn xây dựng cơ sở.

Vừa đi ở trên tinh thuyền, Dương Tuấn vừa suy nghĩ về việc xây dựng thế lực của mình thế nào, lựa chọn ở đâu, thế lực chủ yếu làm những việc gì, luyện đan, luyện khí, ám sát, hay bán đấu giá...v.v. đây?

Đứng rồi, là Ám Sát cùng Liệu Thủ.

Dương Tuấn mỉm cười, những thuộc hạ hần tu vi không cao, nhiều nhất là Thiên Tiên cảnh, nhưng mà Dương Tuấn có hệ thống, tiên quyết cấp cao hần không thiếu, hơn nữa, Dương Tuấn có thể phân chia pháp tắc, cắt rời một đoạn nhỏ cho họ, tuy uy lực không mạnh mẽ như của Dương Tuấn, nhưng đủ để ghệch sát một đại cảnh giới, hơn nữa, lần này đi Tuyệt Địa Bí Cảnh, Dương Tuấn sẽ tìm đan được, đây tu vi bọn họ lên.

Bạo Nguyên Đan, mỗi viên đan được đều có tiên nguyên lực hùng hậu vô cùng, có thể tăng lên một tiểu cảnh giới, có điều, tài liệu làm ra loại đan được này, khá là khó tìm, Yết Đẳng Thảo, sinh ở nơi cực nóng, nhất là chỗ có nam tương, là cấp Hoàng Dược (tài liệu chế ra Hoàng cấp Đan Dược), dĩ nhiên sẽ có tranh giành cùng tiền thù báo hù, Khô Mộc Cối, sinh trưởng ở chỗ âm u lạnh lẽo, mọc lên từ xương cốt tiên thi đã chết, cũng là Hoàng Dược, còn có một loại khác, là Phi Kỳ Thảo, một loại thảo dược có linh trí, làm thuốc dẫn cho rất nhiều đan dược Hoàng cấp, hơn nữa, nếu nó cảm thấy nguy hiểm, lập tức đột ngột chạy trốn, muốn bắt được nó vô cùng khó.

Nhưng mà Điều Lan Hình nói, Tuyệt Địa Bí Cảnh ở trên Thiên Long Tinh kia, có cả ba loại thảo dược này sắp thành thực, Tuyệt Địa Bí Cảnh vô cùng rộng lớn, cho nên Dương Tuấn không cần lo lắng không tìm được bọn chúng.

Đường đi đến Tuyệt Địa Bí Cảnh mất hết mười ngày, mọi người này Dương Tuấn chia vào trong không gian hạn cụ, cắt lệ cây cuộc, ngoài ra tập trung luyện ra một thanh tiên khí Hoàng cấp, Cô Tuyệt Kiếm, gia thêm tinh hoa khí, thanh tiên khí này đã siêu thoát Hoàng cấp, gần đạt đến Đế cấp.

Còn bốn ngày nữa là Tuyệt Địa Bí Cảnh mở ra, làm toàn bộ tu sĩ từ Múi Tiên Vực trở xuống chạy đến nơi này, tất nhiên, nơi nào đông người, nơi có thương nhân, từng chiếc từng chiếc tinh thuyền khổng lồ phiêu miểu trong tinh không, bên trong, có Liễu Báo Các.

Dương Tuấn tách khỏi đoàn đội với Điều Lan Hình, nhưng bất ngờ, Điều Lan Hình lại muốn ở cùng Dương Tuấn, nằng ta nói, có chuyện muốn nói với hần.

- Người có chuyện gì muốn nói sao?

Dương Tuấn nhàn nhá uống một ngụm trà thơm, thờ ra một hơi thở thoải mái, nói, Điều Lan Hình ngồi trước mặt hần, ngập ngừng muốn nói gì đó.

- Không nói gì sao? Nếu vậy, mời người về....

Dương Tuấn đặt chén trà xuống bàn, nói, Điều Lan Hình hơi vén tấm sa diện lên, lộ ra làn môi mềm hồng đào mộng nước, làn môi quyến rũ khẽ mấp máy, nói.

- Lần trước ở Luyện Ngục Ma Cảnh, người lúc đó, có chút không giống bây giờ, rất cuộc, người là ai?

- Ta không giống? Tại sao ta không nhớ gì? Nói cho ta nghe thử xem?

- Người không nhớ gì sao?

- Nếu ta nhớ, còn hỏi người sao?

Điều Lan Hình hơi bất ngờ, Dương Tuấn cũng bắt đầu mơ hồ, hần vẫn đang thắc mắc chuyện xảy ra ở Luyện Ngục Ma Cảnh, rõ ràng lúc y chỉ Ma Thần buông xuống, phân thân Ma Thần bắt lấy hần, ý muốn kéo linh hồn của Dương Tuấn ra, sau đó, một âm thanh thông báo của hệ thống vang lên, nhưng lúc đó, Dương Tuấn y thức đã chìm vào mơ hồ.

- Thì ra là vậy, kí ức của ta tạm thời sống lại, diệt sát phân thân Ma Thần kia.

Dương Tuấn trong lòng nói, sau khi lật lại thông báo hệ thống, Ân Kín Phương Phù tạm thời mở ra, khiến hần khôi phục chiến lực, nhưng bù lại, Nhất Kích Tắt Sát công năng, đã bị thu hồi, hơn nữa, trên đỉnh đầu Dương Tuấn ở phần xương bên trong, có một mảnh nhỏ phù văn, với phù văn hình một thanh chiến phù, tuy nó không hoàn thiện, nhưng vẫn có uy lực kinh người.

[Chiến Thiên phù văn]: tàn mảnh phù văn, khi bị lực lượng đánh lên, lập tức bộc phát ra uy lực kinh người.

Một dòng thông tin nhỏ truyền vào đầu Dương Tuấn, hần hơi bất ngờ, tại sao ở thiên linh cái của hần lại có phù văn, hệ thống không nói, Dương Tuấn cũng đành chịu thua.

- Nếu chỉ có như vậy, người có thể về....

Dương Tuấn không nóng không lạnh nói, Điều Lan Hình thả xuống sa diện, nói.

- Còn một việc nữa, dù người không nhớ, nhưng ta vẫn phải đa tạ người, vì chuyện này...

Điều Lan Hình tay kéo xuống tấm sa diện màu đen, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp động lòng người, mày liễu mắt phượng, làn da trắng hồng, đôi mắt màu xanh lam yêu kiều lạ thường, kết hợp lên làm Điều Lan Hình khuôn mặt phải nói là thiên kiều bá mị, nhưng kỳ lạ nhất là, không phải muội muội nằng nói năng bị hầy như sao, tại sao lại có dung nhan tuyệt sắc này?

- Lúc trước người chữa trị vết thương cho ta, đồng thời giải đi Thiên Sát Tích trên mặt ta, thức tính Thiên Sát Thể cho ta, ân tình này, một lời đa tạ thật không đủ.

Điều Lan Hình nói, lúc trước nằng vì từ hần, mà Điều gia ăn lên người nằng Thiên Sát Tích, một vết sẹo rạn trên khuôn mặt xinh đẹp của nằng, nhưng nằng không quan tâm, nằng xấu xí, thì nằng sẽ ở lại trong gia tộc, bảo vệ muội muội nằng, nhưng mà, chuyện này không như Điều Lan Hình nghĩ, Thiên Sát Tích càng ngày càng mở rộng, lan ra khắp thân thể nằng, khiến nằng mỗi ngày đều chịu đựng đau đớn không tả nổi.

Keng...

[Thiên Sát Thể]: thể chất đặc thù từ Thiên Sát Tích, thân thể có thể hoá hàng ngàn binh khí, tiềm ẩn sát khí vô cùng nguy hiểm, ăn mòn tiên nguyên lực.

Thông tin từ hệ thống hiện lên trong đầu Dương Tuấn, làm Dương Tuấn vắt óc suy nghĩ, rốt cuộc khi nình thức tính kí ức, là mệnh mẽ cỡ nào mà có thể chữa trị cho Điều Lan Hình như vậy, làm hần mong muốn giải khai bí ẩn này.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 77: Tuyệt địa bí cảnh

Còn hai ngày nữa, Tuyệt Địa Bí Cảnh sẽ mở ra, Dương Tuấn không có việc gì làm, đi đến Liễu Báo Các phòng đấu giá, quyết định tìm kiếm một quyền tiên quyết vừa ý, bởi vì nơi này ngày nờ cũng có người từ các bí cảnh khác chạy đến, bảo vật, tiên quyết là không có thiếu.

- Khách quan, người là khách đến xem hay là khách mời đây?

Một tên gác cổng vào phòng đấu giá đưa tay phải càn lại Dương Tuấn, nói.

- Ta là khách thường thôi...

Dương Tuấn nói, lập tức người kìa chỉ đường cho hần đến tầng dưới, còn tầng trên là khách mời đặc biệt, khách bình thường cũng khá nhiều, khoảng gần ngàn người, ở phía đối diện là một khán đài lớn, để các môn đấu giá được mở ra cho người xem.

Khi các đấu giá khách đến đầy đủ, buổi đấu giá mở ra, khi mà bên Liễu Báo Các vẫn còn đang chuẩn bị đồ vật, thì bên dưới đã xi xào bàn tán không ngừng.

- Hôm nay nghe nói là có Từ Châu Tam Nguyên được bán đó.

- Chưa hết, nghe nói ở trong Hần Băng Thần Điện tìm được một nương băng, bên trong không biết là chứa thứ gì, nhưng mà được một đầu Cầm Khôn Đại Tiên tiên thủ canh giữ, hần cũng là vật không tầm thường.

- Còn có, Liễu Báo Các lần này còn có bán một giọt Địa Hoà Thánh Yuyền.

Từng lời từng lời bàn tán xôn xao, Dương Tuấn trầm mặc, hần có hệ thống, đồ vật tốt không thể qua được mắt hần, tài sản Dương Tuấn không thiếu, tiên thạch trung phẩm vẫn chưa mất giá ở Thần Tiên Vực trở xuống này.

- A hèm, các vật đạo hậu, hôm nay Liễu Báo Các chẳng ta mở ra phiên đấu giá, tổng cộng có 69 món đồ, trong đó có 3 món là bí ấn, ngay cả Liễu Báo Các chúng ta cũng không xác định được, nhưng chắc chắn, chúng đều là đồ quý giá.

Trên khán đài, một trung niên nhân bước ra, âm thanh không lớn không nhỏ nói, nhưng tất cả người ở trong phòng đấu giá đều nghe thấy, nói đúng hơn là một cách truyền âm qua tinh thần lực (giống loa phát thanh thôi).

- Đây là món thứ nhất, một bình Trúc Lôi Đan, giúp rèn luyện thể chất nhờ lực lượng lôi điện, giá khởi điểm là 20 vạn tiên thạch trung phẩm.

Một bình ngọc được nâng lên, lập tức có người ra giá mua nó, nhưng mà Dương Tuấn không mấy quan tâm, lực lượng lôi điện mạnh bằng Thiên Phạt sao?

- Món thứ hai, là một viên Kim Nguyên Châu, từ mộ huyền thiết lấy ra, tuy không bằng Huyền Thiết Mẫu Hạch, nhưng cũng không kém là bao, giá khởi điểm là 50 vạn tiên thạch trung phẩm.

Một viên châu tròn như viên bi, óng ánh màu hoàng kim, được đem lên trên khán đài, Dương Tuấn lập tức ra giá, bởi vì thứ này có chút tương hệ với Địa Hoà châu trong đan điển Dương Tuấn, tuy hơi yếu ót nhưng tương hệ vẫn là tương hệ.

- 500 vạn tiền thạch...

Dương Tuấn lập tức ném ra gói trên trời, khán phòng lập tức im bất, cuối cùng Kim Nguyên Châu rơi vào tay Dương Tuấn, món thứ ba là một thanh tiền khí cấp bậc Hoàng Khí thượng phẩm, lập tức có người mua nó.

(Tiền khí chia làm Huyền Khí, Hoàng Khí, Vương cấp, Hoàng cấp, Đế cấp)

Món thứ chín, là món bí ẩn thứ nhất, một rương báu bằng bằng từ Hân Băng Thần Điện, tuy không được mở ra, nhưng nếu là Liêu Bảo Các bán ra, hẳn nhiên bất phẩm

[Băng Bảo Quan]: một loại rương từ vật hình thể lớn của Băng Tộc, đồ vật bên trong gồm Thiên Nguyên Băng Châu, Băng Phủ, Băng Nguyên Tiên Dược.

Một dòng thông tin cùng hình ảnh in vào trong đầu Dương Tuấn, khiến hắn háng thú vị Băng Châu kia, lập tức cùng người khác tranh giành, cuối cùng vẫn là về tay người có tiền, như hắn.

Lại có thêm nhiều món đồ khác được đưa lên, đến giờ đã hơn hai canh giờ, món thứ 67 cũng đưa lên, là một bình đá kì lạ, toà ra nhiệt khí kinh người, theo lời người chủ trì, là một giọt Địa Hoá Thánh Tuyền lấy ra từ Tuyệt Địa Bí Cảnh mở ra lần trước, tuy chỉ là một giọt, nhưng tác dụng kinh người, có thể biến trong thay đổi huyết mạch, trở thành một trong Ngũ Hành Thánh tộc, Thiên Hoá Thánh tộc, về sau đối với hoá điểm sẽ miễn dịch hoàn toàn, hơn nữa, còn có thể thôn phệ hoá điểm, tăng lên huyết mạch lực và thể chất.

- 3400 vạn, Mặc Hân Lập ta muốn...

Trên lầu hai, là chỗ cho khách mời, một tên nam tử đứng lên hô lớn, Dương Tuấn nhìn sang, quả nhiên là Mặc Hân Lập đi cùng nhóm của Điều Lan Hinh, tên này bề ngoài rất là không có nào công tử, nhưng thực chất tên này lại không có chọc ghẹo ai, mà rất thông minh.

- 3500 vạn, Hân Lập, giọt Địa Hoá Thánh Tuyền này, ta muốn định rồi.

Lại một tên nam tử khác đứng lên hô, là một Dược Nhân tộc, đáng người là nhân loại nhưng lại có đôi cánh chim sau lưng, cộng thêm vẻ ngoài tuấn lãng của hắn, trông như một thiên thần hạ phàm.

- Tiểu Quân Thần, người dù tài lực tranh với ta sao?

Mặc Hân Lập nhìn sang nam tử Dược Nhân tộc Tiểu Quân Thần này nói, Tiểu gia ở trong Thần Tiên Vực rất có danh tiếng, ngang hàng với Mặc gia của Mặc Hân Lập, cả hai người Tiểu Quân Thần lẫn Mặc Hân Lập đều là danh xưng đại thiên tài ở trong Thần Tiên Vực, đều tranh giành một tiền tử, là địch thủ của nhau.

- Đoán xem...

Tiểu Quân Thần nói, Mặc Hân Lập bảo rồi, lập tức tăng giá lên 4000 vạn, cả khán phòng im lặng, trận đấu của đại gia họ không đủ sức chen vào, hơn nữa đây là hai đại gia tộc bên trong Thần Tiên Vực, họ không muốn vướng vào rắc rối.

- 5000 vạn....

- 5500 vạn....

- 5800 vạn....

- 6000 vạn....

Hai bên tiếp tục tranh giành, cuối cùng Tiểu Quân Thần bởi vì muốn đợi cái bảo vật sau, nên mới dừng lại ở 6400 vạn, giọt Địa Hoá Thánh Tuyền này thuộc về Mặc Hân Lập.

Món thứ 68, là một thanh chuỗi thủ không phẩm giá, tàn phá hư hỏng, nhưng vẫn là tài liệu Đế cấp, nhưng không một ai nguyện mua một thứ vô dụng như vậy, Dương Tuấn là người mang hệ thống, lập tức thông tin tràn vào đầu hắn.

[Tuyệt Mộ Chìa Khóa]: chìa khóa mở ra Thương Cổ Tuyệt Mộ bên trong Tuyệt Địa Bí Cảnh.

Dương Tuấn thích những thứ bí ẩn, lập tức ra gói mua nó, những người khác dùng ánh mắt kì dị nhìn hắn, tên này nào hình như bị hư rồi hay sao?

Cuối cùng, món bí ẩn cuối cùng được đem lên, là một cái vòng tròn đá kì lạ, bên trong ẩn chứa một lực lượng thần bí cường đại, không ai biết đó là loại lực lượng gì, nhưng lại vô cùng mạnh mẽ.

- Đây là một môn Bảo Khí bị hư hại, nhưng Liêu Bảo Các chắc ta cam đoan, nó vẫn còn sử dụng được ít nhất ba lần nữa, mỗi lần đều có thể ngăn một kích toàn lực của một vị Tiên Vương.

Người chủ trì đóng đậy nói, cả khán phòng ồ lên nổi tiếng, lập tức vô cùng sôi nổi, nhưng giá khởi điểm của môn Bảo Khí này lại như là trên trời, 200 triệu tiền thạch trung phẩm.

Nhưng mà Dương Tuấn nhìn rồi, thực luận kia không phải Bảo Khí gì, mà là có tàn mình phủ văn đỉnh lên trên, một tấm Ngự Thiên Phù hư hại, nếu còn hoàn hảo, Tiên Hoàng đánh lên cũng bị phản chấn mà chết.

Món đồ cuối cùng này Dương Tuấn không có hứng thú, dù sao hôm nay cũng thu về mấy món đồ tốt, tựa như Kim Nguyên châu, Băng châu, cùng chìa khoá Tuyệt Mộ kìa.

Quay trở về phòng, Dương Tuấn vội ngồi xuống, ném viên Kim Nguyên châu vào miệng, lập tức viên châu màu vàng óng ánh bị vỡ nát, biến thành lực lượng thuần khiết của kim loại, một trong ngũ hành, bên trong đan điền Dương Tuấn tích tụ một viên châu màu vàng óng, kích thước nhỏ hơn rất nhiều so với viên Kim Nguyên Châu kìa, Dương Tuấn lại ném viên Băng châu vào miệng, luyện hoá ra Băng Châu trong đan điền.

Nhưng đi trọng phát sinh, Địa Hoá Châu bỗng nhiên biến ra một hồng hoa điểm từ Kim Châu cùng Băng Châu, lập tức Kim Châu nhỏ xíu bị nung chảy, Dương Tuấn hoảng hốt, nhưng mà đúng lúc này, Băng Châu bị Địa Hoá Châu nung ra thành nước, Thủy lại khắc Hoá, lập tức Địa Hoá Châu uy lực hoà điểm giảm bớt, Kim Châu khôi phục nguyên trạng, mà Huyền Lôi Châu lại biến ra một luồng lôi điện, hoá vào trong Thủy Châu, hai hợp thành một, trở thành một viên châu mới, Bích Lôi Châu.

- Phì, làm ta sợ a....

Dương Tuấn thở ra một lần khói trắng nói, cả người hắn nóng như thiêu, toà ra khói trắng kì dị, bỗng nhiên, một cơn buồn ngủ ập tới, khiến Dương Tuấn lập tức lún ra trên giường, ngủ dậy như chết, mà bên trong đan điền xuất hiện đi tượng mới, một đạo kim thân giống hệt Dương Tuấn xuất hiện, đi vào tâm của ba viên châu xoay tròn, ngồi xếp bằng bên trong đó, ba viên châu phủ xuống lực lượng, khiến kim thân càng ngày càng lớn, mà ba viên châu cũng biến lớn hơn.

.....

Ngày hôm sau, là ngày Tuyệt Địa Bí Cảnh mở ra, tu sĩ chờ đợi lâu ngày lập tức tụ họp lại, chuẩn bị xông vào bí cảnh, mà Dương Tuấn từ giường mình tỉnh dậy, đầu óc có chút mơ hồ, nhưng cũng thay đổi ý phục, hội họp với Điều Lan Hinh.

- Chúng ta đi...

Mặc Nghiên nhìn tiếng nói, Mặc Hân Lập hôm nay lại đi cùng một mỹ nữ khác, vóc người nóng bỏng, son phơng ngạo nhưn ưỡn cao, kiêu dũng tròn trịa vênh lên, theo mỗi bước đi lại dung đưa câu dẫn ánh mắt nam nhân, mái tóc màu vàng xoả dài, đôi mắt xanh lục yêu diễm, có điều, nàng ta là một phi nhân, Hồ Nhân tộc, từ thân thể Cửu Vĩ Thần Hồ cùng nhân loại sinh ra, kể thừa huyết mạch Thần Hồ, trời sinh tuấn lãng kỳ diệu, mọi họ tộc chúng sinh.

- Ồ, là Bạch Hồ Tiên Tử, không ngờ tiền tử cũng đến.

Ưông Lăng cũng Trấn Quân nhanh chóng nhào lên, buông ra mấy lời ca ngợi này kìa, đúng là tiền tử Hồ Nhân tộc, mỹ lực vô song.

- Hi hi, hai vị công tử, chỉ là tiền nữ nhện được đại lễ từ Mặc công tử, mà tiền nữ đến đây cũng chỉ có một thân một mình, cần một người che chở.

Bạch Hồ tiền tử kìa năng nộ nói, đầu tựa lên vai Mặc Hân Lập, Tô Khả cùng nữ tử tên Liễu Nguyệt kìa hừ một tiếng, đồng thanh nói " hồ ly tinh ".

Duy chỉ có Dương Tuấn đứng bên cạnh Điều Lan Hinh là không bị mỹ lực của Bạch Hồ tiền tử này câu dẫn, mỹ hoặc cũng chỉ là một loại thôi miên tinh thần lực, đối với quái vật tinh thần lực như Dương Tuấn, một chút tác dụng cũng không có.

- Chúng ta đi được chưa?

Dương Tuấn nói, Mặc Nghiên nhìn hắn một cái, sau đó bảo cả đội mau xuất hành, tiến vào Tuyệt Địa Bí Cảnh.

Tuyệt Địa Bí Cảnh chia làm năm khu vực lớn, phía Tây là nơi có Địa Hoá Thánh Tuyền chảy qua, gọi là Tây Hoá Vực, một nơi toàn là hoá điểm cùng địa nhảm, phía Đông có Sinh Mệnh Thu sinh trường, tạo ra Sinh Mệnh Thánh Tuyền, gọi là Đông Mặc Vực, một rừng rậm khổng lồ tràn đầy sinh mệnh, phía Nam có Khôn Địa Trụ, một cây trụ cảm ứng dưới đất, cao đến tận trời, vùng đất bên dưới lại là một vùng đất đầy từ khí, từ linh đầy rẫy, gọi là Nam Thổ Vực, phía Bắc lại là một vùng lãnh giá băng sương, có một cái hồ băng khổng lồ, Thiên Băng Hồ, là nơi chứa đầy bí ẩn sâu thẳm dưới đất, gọi là Bắc Thủy Vực, cuối cùng, trung tâm của bốn vực này là Đại Kim Vực, một chiến trường viễn cổ, chứa vô số Bảo Khí, Cẩm Khí, được thiên địa uẩn sinh, dựng lại hư hại, trở thành Bảo Khí, Cẩm Khí hoàn chỉnh.

Tuyệt Địa Bí Cảnh xây trên Ngũ Hành quy tắc, trấn Thương Cổ Tuyệt Mộ bên dưới Ngũ Hành.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chams\)Net](http://EbookFull(chams)Net).

Chương 78: Tuyệt địa bí cảnh (2) - địa hoả thánh tuyền

Tây Hoá Vực, Địa Hoá Vực, nơi có Địa Hoá Thánh Tuyền chảy qua, cho nên đại bộ phận tu sĩ đều chạy đến đây, hi vọng tìm được một dòng thánh tuyền, ở trong tấy luyện cơ thể, hi vọng tìm được huyết mạch Thiên Hoá Thánh tộc bên trong.

Nhóm người Điều Lan Hinh chia ra, Điều Lan Hinh, Tô Khả và Ưông Lăng đi cùng Dương Tuấn, Ưông Lăng bởi vì theo đuổi Tô Khả, mà Tô Khả lại muốn đi cùng Điều Lan Hinh, mà dĩ nhiên, Điều Lan Hinh lại muốn đi cùng Dương Tuấn, còn 또 đối còn lại là Mặc Nghiên dẫn đầu, Mặc Hân Lập, Trấn Quân cùng vị kia Bạch Hồ tiền tử kia.

- Ở phía Đông Địa Hoá Vực, có người phát hiện Địa Hoá Thánh Tuyền, chúng ta mau đi...

Điều Lan Hinh vẫn mặc một bộ hắc y, đeo sa diện che khuất dung nhan tuyệt sắc của mình, trong khi những người khác vẫn ngời nằng là người bị định Thiên Sát Tích, dung mạo xấu xí.

- Thật? Chúng ta mau đi...

Tô Khả lập tức háng hái, nhẩy dựng lên nói.

- Khoean đã, vừa mở bí cảnh liền xuất hiện thánh tuyền, cũng không phải kì lạ quái đi...

Ưông Lăng không ngờ cũng có chút đầu óc, lập tức Điều Lan Hinh cùng Tô Khả có chút hiểu ra, Dương Tuấn thì không mấy quan tâm, Địa Hoá thánh tuyền này, muốn tìm không khó đối với hắn, bởi vì trong đan điền hắn có một viên Địa Hoá châu, tương lên với địa hoả như địa hoả này không khác gì nam châm hút lấy kim loại.

- Mặc kệ thật giả, nhiều người đến như vậy, sẽ có chuyện gì xảy ra?

Tô Khả dĩ nhiên nào động, lập tức hướng hướng Đông chạy đi, đối với Địa Hoá thánh tuyền rất là khao khát.

- Thiên Sát Thế của ngươi nên đi Nam Thổ Vực, hấp thu sát khí.

Dương Tuấn truyền âm cho Điều Lan Hinh, khi cả bốn người phi hành trên không trung, Điều Lan Hinh hơi cúi đầu suy nghĩ, sau đó truyền âm lại.

- Ta đi tìm Địa Hoá Thánh Tuyền cho muội muội ta trước...

Một câu trả lời đơn giản nhưng vô cùng sâu sắc, Dương Tuấn cũng hơi bất ngờ, sau đó mỉm cười, tốt tính tí muội a.

- Ô, chỗ đó nhiều người quá, chắc chắn là tìm thấy thánh tuyền rồi...

Tô Khái háu hức, tốc độ tăng lên nhanh chóng, chỉ trong chớp lát đã phóng tới chỗ kia, ở đó là một hồ nam tương khổng lồ, nhiệt khí bốc lên tận trời, nóng đến nỗi có người không chịu được phải mở ra tiền nguyên lực phòng hộ.

- Quá thật, chỗ này có thánh tuyền, hơn nữa, khá lớn...

Dương Tuấn điềm đạm nói, quá thật, bên trong đàn Địa Hoá Châu đang rung động, giống như đứa trẻ đói bụng thèm khát đồ ăn trước mặt vậy, Dương Tuấn cảm giác được, địa hoá chỗ này vô cùng nồng hậu.

Àm...

Bên trong hồ nam tương, bỗng nhiên bắn lên một cột nam thạch khổng lồ, một đầu tiên thủ khổng lồ xuất hiện, là một đầu phương hoàng không thuần huyết mạch, tay trên người có hoa điểm rực chói, nhưng trên người, không có khí tràng uy nghiêm của một Chi Hoá Thần Thủ.

- Lẹ!!! Nhân loại sâu kiến, thêm khát Địa Hoá Thánh Tuyền của ta sao? Đến đây làm thức ăn cho ta...

Đầu tiên thủ này gọi là Hoá Diễm Thiên Phượng, sống trong hồ địa nam này, thật sự nơi này có thánh tuyền, nhưng sợ hãi đầu tiên thủ này, không một ai dám xông vào luyện hoá tính túy địa hoá, làm thức ăn cho Thiên Phượng thì đúng hơn.

- Ngồi Hành Hoàng Tiền hậu kì, Thiên Hoá pháp tác 42 đạo, Thần Kim 14 đạo, chiến lực cũng không tệ.

Dương Tuấn khẽ nói, lúc này Thiên Phượng đã phát động công kích, 10 đạo pháp tác rực rỡ hoa diễm tập trung thành hình tròn trước mặt nó, sau đó phóng ra một luồng hoa diễm phổ thiên cái địa, hư không đều bị thiêu rụi, vô cùng khủng bố.

- A, Cẩm Khí, mở Cẩm Khí...

- Không xong, nó nhanh quá...

- Ahhh, n.ón.g.q.úa...

Một luồng hoa diễm đi qua, hơn trăm tán tu bị hoa diễm thiêu đốt thành tro bụi, từng tia từng tia lìa quay về trong sợi pháp tác, tẩm bổ cho Thiên Phượng, khuôn mặt tiên thủ của nó lộ vẻ ghét bỏ, giống như món ăn này không vừa miệng nó vậy.

- Không được, chúng ta đánh không lại nó...

Tên Ưông Lăng cuối cùng vẫn là kẻ nhát gan, nhưng cũng không có ít kẻ bỏ chạy, nói đùa, bọn họ cao nhất cũng chỉ là Đại La Minh Tiên, làm sao sử dụng pháp tác đối chọi với Thiên Phượng đây, trừ khi họ là tuyệt thế thiên tài, đáng tiếc là, thiên tài không phải là bọn họ.

Rất cuộc, hơn ngàn người ở đây, một cái chớp mắt chỉ còn khoảng tám người, tính cả bốn người Dương Tuấn thì số đội bên kia, cũng có bốn người, hai nữ tử, một nam nhân cùng một lão ầu lúng còng tóc bạc, tu vi không ngờ ngang bằng với Hoá Diễm Thiên Phượng.

- Ôi, lưng của ta hơi đau, Cổ tiểu hầu, mau đánh đầu tiên thủ này giúp ta, ta đi trước nghỉ ngơi.

Vị lão ầu kia bỗng nhiên than thở, tay dấm nhẹ ở sống lưng, bộ dáng giống như người già đau lưng thật sự, nam tử họ Cổ kia định nói gì đó, lão ầu kia lập tức biến mất không thấy tăm hơi, một chút nhân phẩm bậc tiền bối cũng không có.

- Phi... Hahaha...

Tô Khái bị miệng cười, nhưng không kìm được lập tức phát ra tiếng cười lớn, không ngờ một bậc tiền bối như vậy lại bỏ mặc tiểu bối tự vận động, lại còn than đau lưng, quá thật vô cùng buồn cười.

- Người cười ca ta ta sao?

Thiếu nữ nhỏ tuổi bên trong ba người đứng ra nói, là một muội tỉ đáng ghét khoảng 12, 13 tuổi, thanh thuần đáng yêu, đôi mắt nhút nhát cùng mái tóc xanh lam, nhưng bởi vì ca ca nàng thì tự nhiên can đảm.

- Ta không, không có, hahaha....

Tô Khái không có chút phong vận thực nữ, cười lớn hơn lúc này nhiều lần, khiến muội tỉ kia gần sôi.

- Ngồi Hì, đừng tranh cãi với họ, mục tiêu của chúng ta là đầu Thiên Phượng này.

Nam tử tóc xanh lam kia vỗ đầu muội mình, nói, mà nữ tử còn lại trong nhóm là một nữ tử xinh đẹp, mái tóc vàng óng, đôi mắt xanh lục long lanh, đáng người bốc lửa, có lẽ, là đạo lữ của người nam tử họ Cổ này.

- Ân, Hứa Ngón ca ca....

Cô Ngồi Hì tươi cười, nói

- Hàn Ma Thiên Kiếm!!!

Cô Hứa Ngón xuất ra một thanh băng kiếm lạnh lẽo, hàn khí tỏa ra đối chọi nhiệt khí, tạo thành một vùng hỗn loạn kì lạ, Cô Hứa Ngón tu vi chi là Đại La Minh Tiên trung kì, cao hơn Dương Tuấn một tiểu cảnh giới, nhưng sau khi xuất kiếm, chiến lực tăng vọt.

- Lẹ, nhân loại nhiều sự, Hoá Vũ...

Hoá Diễm Thiên Phượng từ đầu đến giờ xem từ cười của nhân loại trong khi nó bị bỏ sang một bên thì bực tức, lập tức kêu lên một tiếng, hoa diễm lần nữa phổ thiên cái địa bắn tới.

- Băng Tiêm Vũ Bích!!!

Cô Hứa Ngón hét một tiếng, Hàn Ma Thiên Kiếm trong tay bốc ra hàn khí cường đại, tạo một tầng băng xung quanh Cô Hứa Ngón, mà bên ngoài tầng băng sương này lại có từng trụ băng nhọn hoắt xoay múa, bắn tới luồng hoa diễm của Hoá Diễm Thiên Phượng.

Àm...

Băng cùng Hoá nghịch khắc, khó mà hoà hợp, khi va chạm vào nhau lập tức nổ tung, sóng kích bắn ra bốn phía, thời bay đám người Cổ Ngồi Hì cùng Điều Lan Hinh, dư kích hoa diễm của Hoá Diễm Thiên Phượng bắn tới Cô Hứa Ngón, nhưng lại bị tầng băng sương bên ngoài cản lại, hai bên gần như ngang bằng chiến lực, một chuyện vô cùng khó tin.

- Lẹ, lẹ lại quá...

Tô Khái hai mắt to sáng, từ khi gặp đại nhân Xích Ấn hùng mạnh kia thì đây là lần thứ hai nâng gấp một người lẹ như vậy, bỏ qua rào cản cảnh giới, đánh ngang hàng với một Ngồi Hành Hoàng Tiên.

- Thanh kiếm đó, có phù văn, chẳng trách uy lực ngang bằng pháp tác.

Dương Tuấn thì thầm, phù văn hẳn cũng có, nhưng chưa từng sử dụng, bởi vì nó quá cao thâm, nhưng đối với tiên khí đánh phù văn thì lại khác, uy lực vẫn không thể xem thường.

- Phù, phù, ha...

Cô Hứa Ngón thở ra vài ngụm hơi thở dốc, có vẻ rất mệt mỏi, thức giấc phù văn tất nhiên cũng phải trả giá, bởi vì đây chỉ là tàn mình, cho nên uy lực tổn thương không quá lớn, hao mòn tiền nguyên lực là cực hạn rồi.

- Lẹlẹ, nhân loại, người chiến lực rất không tệ, ăn người chắc rất ngon...

Hoá Diễm Thiên Phượng hét dài, toàn bộ pháp tác tung ra, hơn bốn mươi đạo pháp tác hoá thành một tiểu phượng hoàng, uy thế kinh người, sau đó tiểu phượng hoàng này bốc lên hoa diễm, bắn thẳng tới Cô Hứa Ngón.

- Không tốt, Băng Băng, giúp ta....

Cô Hứa Ngón đưa ngón tay cắt lên thanh kiếm của mình, tiên huyết chảy dọc xuống lưỡi kiếm, lập tức hàn quang bùng lên, hư ảnh một đầu băng phượng xuất hiện, bao phủ lấy Cô Hứa Ngón, sau đó phun ra một luồng băng hàn lạnh giá, dụng độ tiểu phượng hoàng kia.

Oanh...

Lần nữa nổ tung, dư ba lần này mạnh mẽ hơn lúc trước gấp trăm lần, nhưng tiểu phượng hoàng này là pháp tác hoàn chỉnh, còn hư ảnh băng phượng kia cũng chỉ là tàn mình hư hại của phù văn, giảm bớt uy lực của tiểu phượng hoàng là rất lợi hại rồi.

- Hãy đã, pháp tác cũng không mấy hoàn chỉnh cho lắm...

Một giọng nói loàibằng vang lên, Hoá Diễm Thiên Phượng còn đang đắc ý thì cảnh giác lên, trước mặt Cô Hứa Ngón xuất hiện một người, xích y cùng tóc dài tung bay, hai tay là hai tấm thuẫn bằng đá nam cứng rắn, bên trên vẫn còn vương một chút lửa, Hoá Diễm Thiên Phượng trở nên nghiêm túc, 42 đạo pháp tác bị một tấm thuẫn đơn giản chặn lại, thì dù biết tấm thuẫn này không bình thường.

- Ngươi vì sao lại cứu ta? Ta với ngươi không quen không biết, vì sao lại cứu ta?

Cô Hứa Ngón nhìn lên người trước mặt, không ai khác chính là nam chính, Dương Tuấn, tên này chỉ mỉm cười nhẹ, nói.

- Không có gì, chỉ là thấy muội người rất khá ái, không muốn nàng ta mất đi một vị ca ca tốt, dù sao, ta cũng có một muội muội.

Dương Tuấn xoay mặt lại, toà vệ lạnh lùng vô cảm, Cô Hứa Ngón khẽ cười, li do kiểu gì vậy, nhưng thực ra trong lòng Dương Tuấn đang hỗn loạn, hẳn muốn thử uy lực của Địa Hoá Châu, có thể hay không cản lại hoa diễm, nếu lúc này không xong, khẳng định Dương Tuấn đi châu ông bà rồi.

(Tắc:MAIN nghịch ngợm, mềm tý là hôm đó họ m bị chày đen rồiD)

- Haha, Địa Hoá Châu uy lực không tồi, thử Bích Lôi Châu xem sao...

Dương Tuấn thì thầm, trên tay địa hoá thuẫn thu lại, lập tức xuất hiện hai trảo dài, một là lõi điện màu đỏ, một là băng trảo lạnh lẽo, đối chân đạp một bộ pháp kì dị, tốc độ cắt qua hư không, ngay cả Cô Hứa Ngón cũng hoa mắt, Hoá Diễm Thiên Phượng hai mắt xoay chuyển, nhìn vào trong khoảng không trước mặt, tưởng chừng là vô nghĩa, nhưng thực chất, nó nhận thấy được tàn ảnh của Dương Tuấn, đoán đi chuyển tiếp theo của Dương Tuấn.

- Bạo Viêm Đạn!!

Hoá Diễm Thiên Phượng đập hai cánh, từng quả hoá cầu to bằng ngọn núi nhỏ bắn vào khoảng không, oanh oanh oanh, liên tục từng tiếng nổ tung vang lên, dư sóng lan ra bốn phía, hất bay Cô Hứa Ngón, nhưng được nữ tử tóc vàng đỡ lấy, tiếp tục quan sát trận chiến.

Oanh...

Một tiếng nổ tung, một bóng người lao ra khỏi vụ nổ, trên người có vài vết cháy xém, nhưng không quá nghiêm trọng, lập tức biến mất lần nữa, xuất hiện ngay trên đầu Hoà Diễm Thiên Phương. Lôi Trảo cùng Băng Trảo đánh xuống.

- Si nhân mộng tưởng, sâu bọ làm thức ăn cho chim sẻ...

Hoà Diễm Thiên Phương thét một tiếng, lỏng vờ rục kia trên người tự lại thành một, trở thành một tấm giáp che chắn trên đầu, oanh, Lôi Trảo cùng Băng Trảo đánh lên, một tiếng nổ lớn đình tại nhưc óc, Dương Tuấn bị đẩy ra xa, hai tay tê dại, Băng Trảo gãy hơn nửa, Lôi Trảo bị thu lại, mà trên đầu Hoà Diễm Thiên Phương xuất hiện một vết thương nhỏ, không mấy tổn thương nặng.

- Sâu bọ đi chết đi...

Hoà Diễm Thiên Phương chiếc mỏ không lồ mở xuống đầu Dương Tuấn, tốc độ vô cùng nhanh, Dương Tuấn không kịp thức giục Hoà Nguyên Bộ, lập tức bị cái mỏ không lồ gõ lên đầu.

- Không...

Điều Lan Hình chứng kiến thì sợ hãi thét lên, nhưng một màn kì dị phát sinh, một luồng thần huy vô thường bắn lên tận trời, giống như dị bảo xuất thế, chói hết mắt những người ở đây, mà trên đầu Dương Tuấn xuất hiện hư ảnh của Chiến Thiên Thần Phù, một phù bô xuống thân thể của Hoà Diễm Thiên Phương.

- Lạ, không, nhân loại, người là thứ...g.????

Hoà Diễm Thiên Phương thét lên sợ hãi, thân thể không lồ bị một phù cái làm đôi, rơi vào trong hồ địa nham, mà thần huy vô thường kia cũng lập tức tán đi, để mọi người ở đây có thể nhìn thấy mọi thứ trở lại, nhưng mà, Hoà Diễm Thiên Phương bỗng nhiên biến mất, chỉ thấy một tên nam tử đang xoa xoa đầu mình, khuôn mặt vô rất đau đớn.

- Ai da, đánh cũng đau đấy chứ...

Dương Tuấn xoa đầu mình, không ngờ Chiến Thiên phù vẫn lại bộc phát, mà uy lực lại kinh người như vậy, Điều Lan Hình phủ hành đi tới, lo lắng nhìn trái nhìn phải, bộ dáng như người vợ lo lắng cho phu quân mình.

- Ta không sao, đi, tìm Địa Hoà thánh tuyến...

Dương Tuấn nói, hạ xuống hồ địa nham bên dưới, thả ra Địa Hoà Châu, lập tức từng dòng địa hoá bị Địa Hoà châu hút lấy, nhanh chóng, hồ địa nham bị hút cạn, lộ ra một dòng suối, bên trong là nham tương màu trắng, không toả ra bất cứ nhiệt khí nào, nhưng không vì vậy mà xem thường nó, đây là Địa Hoà thánh tuyến, tiên huyết của Thiên Hoà thánh tộc ngự xuống tích lũy mà thành, sức nóng kinh khủng.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Tuyệt Địa Bí Cảnh (3) - Ngũ Hành Trận

Tương truyền, khi tam giới hình thành, thì ngũ hành quy tắc sinh ra, sinh linh tổ tiên Ngũ Hành cùng sinh, bao gồm Ngũ Hành Tổ Tộc là Tổ Kim, Tổ Mộc, Tổ Thủy, Tổ Hỏa, Tổ Thổ, sau đó năm vị Hành Tổ này khai sinh ra Ngũ Hành Tộc, bao gồm Chi Hành Thần Thủ cùng Ngũ Hành thánh tộc, Ngũ Hành thánh tộc tiếp tục truyền thừa, gồm Canh Kim tộc, Sinh Mộc tộc, Bích Thủy tộc, Thiên Hoà tộc cùng Hiến Thổ tộc.

Về sau, những hậu duệ này tham gia đại chiến Ma Thần, trong chiến trường khốc liệt ngã xuống, mà bất ngờ là, các hậu duệ còn lại cũng biến mất sau đại chiến Ma Thần, có truyền thuyết nói, bọn họ đều bị tàn dư Ma Thần tiêu diệt, có người nói bọn họ bởi vì tộc nhân mình bị giết, nên đi Ma Giới trả thù, v.v. Nhưng sự thật là bọn họ tự ngã xuống, tiên huyết hoá Ngũ Hành quy tắc, trấn áp Thượng Cổ Tuyệt Mộ lung lay sắp đổ ra.

.....

Dương Tuấn cùng Điều Lan Hình hạ xuống đây hồ, ở đây vẫn còn một dòng địa hoá màu trắng chảy qua, không cần nói cũng biết, đây là Địa Hoà thánh tuyến, Tổ Khôi, Ưông Lăng cùng ba người Cổ Hứa Ngôn cũng lần lượt hạ xuống, chăm chú nhìn dòng thánh tuyến này.

- Ta chỉ cần một phần thôi, còn lại các người có thể chia...

Dương Tuấn nói, sau đó Địa Hoà Châu xoay tròn, hút lấy thánh tuyến, thánh tuyến bên dưới cạn dần, một lúc sau chỉ còn lại hai phần ba, một phần kia đã bị Địa Hoà Châu cắn nuốt.

- Ân, ta cũng chỉ lấy một bình...

Điều Lan Hình nói, sau đó nâng lấy ra một bình ngọc kì lạ, từ bên trong tràn ra hấp lực kì lạ, hút lấy thánh tuyến bên trong, chỉ trong chớp lát, Điều Lan Hình đóng lại bình ngọc, cất vào túi trữ vật, sau đó nâng truyền âm cho Dương Tuấn, nàng muốn đi Nam Thổ Vực.

- Được, chúng ta đi...

Dương Tuấn nói, sau đó đạp không phi hành, tiến về phía Nam Thổ Vực, để lại năm người Tổ Khôi, Cổ Hứa Ngôn tự phân chia với nhau.

Phía Nam là một vùng từ địa u ám, từ linh vô số, sát khí nặng nề, nhưng ở đây lại có một thanh Khốn Địa Trụ, ngăn cản sát khí cùng từ linh tràn ra ngoài, tạo ra Thổ Hành cấm thắng xuống đất, một chi khoá chặt Tuyệt Mộ.

- Thiên Sát Thể thuộc một chi Từ Vọng Thiên Thể, Nam Thổ Vực này, có lẽ là nơi phù hợp nhất cho người...

Dương Tuấn nói, Điều Lan Hình nhẹ gật đầu, nàng những ngày qua cũng nghiên cứu Thiên Sát Thể này, chỉ cần sát khí nồng đậm, bình khí nâng tạo ra càng thêm uy lực, càng thêm khủng bố.

- Đến nơi rồi, chỗ này cũng không đông người cho lắm...

Dương Tuấn nhìn không gian u ám này thờ dài nói, nơi này bởi vì tồn tại từ linh, không ai muốn tiến vào mạo hiểm bởi vì không có được lợi ích, ngoại từ linh ngộ bên trên Khốn Địa Trụ thì Nam Thổ Vực này không có lợi ích gì khác.

- Cầm gác thật thoải mái....

Từng luồng từng luồng khí màu đen dung nhập vào người Điều Lan Hình, nàng toàn thân cảm thấy thoải mái, như cá gặp nước, như rồng gặp mây, tung hoành tứ hải, Dương Tuấn đứng bên cạnh bảo hộ Điều Lan Hình, ngăn cản từ linh xông tới.

Lực lượng lôi điện là cực dương, chuyển khác âm vật, đối với từ linh là đại sát khí, đến một đầu diệt một đầu, đến một đoàn diệt một đoàn, vô cùng dễ dàng, mà từ linh ngã xuống, từ khí tràn ra, sát khí càng thêm ngưng thực, Điều Lan Hình hấp thu càng nhiều.

Nam Thổ Vực bầu trời như biến thành tấm bảo, khí lị xoay tròn, kèm theo từ khí xung quanh Nam Thổ Vực làm bầu trời cứ như bị một cái hắc động cắn nuốt, vô cùng khủng bố, chuyển này làm không ít người chú ý, lập tức chạy tới Nam Thổ Vực, nhưng không thể tiến vào trong, chỉ biết giương mắt mà nhìn.

Hai canh giờ sau, Điều Lan Hình hấp thu cực hạn, ẩn ẩn đột phá một tầng bên trong Thiên Sát Thể, Thiên Sát Thể cũng có phân chia, gồm 4 tầng, tầng 1 sát khí hoá bình khí, gọi là Sát Thể, tầng 2 sát khí hoá hoá khí (tiên thu hư ảnh), gọi là Thiên Sát Thủ, tầng 3 sát khí thôn phệ pháp tắc, gọi là Thôn Thiên Thể, tầng cuối cùng ngưng cả đại đạo cùng cắn nuốt được, Luyện Thiên Sát.

Nhưng bởi vì khủng bố như vậy, Thiên Sát Tích đem lại cho người sở hữu đau đớn cùng cực, từ bên trong đau đớn thoát thai, trở thành chủ nhân Thiên Sát Thể, sau đó từ từ hấp thu sát khí, từ khí, mà tăng lên tích lũy thể chất.

- Đột phá tầng 1 rồi sao? Nhanh hơn cả ta...

Dương Tuấn khẽ nói, nhưng bầu trời đen kịt đã xé mở, lộ ra một con mắt màu đen kì dị, con mắt màu đen nhìn xuống Điều Lan Hình, từ con người đen kịt bắn ra một luồng lôi điện màu đen, bắn xuống Điều Lan Hình.

- Haha, Thiên Phật, kiểm kê...

Dương Tuấn cười lớn, phóng khai Bích Lôi Châu, Bích Lôi Châu lớn như viên ngọc trai, hai nửa xanh vàng kì lạ hoà hợp vào nhau, trôi nổi trên không trung xoay tròn, luồng thần phạt màu đen đánh xuống Điều Lan Hình, lập tức như có một màn chắn vô hình giữ lại, bị Bích Lôi Châu hấp thụ hết sạch.

Hắc nhân trên bầu trời nổi giận, tiếp tục giáng xuống Thiên Phật màu đen, nhưng vẫn bị Bích Lôi Châu một hơi nuốt sạch, mà Bích Lôi Châu cũng dần thay đổi, màu xanh trên Bích Lôi Châu càng ngày càng lớn, mà phần màu vàng thì bị rút ra, hoá thành hình tinh thể một tia sét màu vàng xung quanh Bích Lôi Châu, còn Thiên Phật màu đen cũng hoá thành một hình tinh thể màu đen, kì lạ vô cùng.

Đằng...

Hắc nhân cuồng nộ, nhưng một lực lượng thần bí kéo lấy nó trở về bên trong hư không, thiên địa chứng nhận Điều Lan Hình đột phá thể chất, mà Dương Tuấn thu lợi cũng không ít, Bích Lôi Châu thay đổi, lực lượng cũng tăng lên gấp bội.

- Dị tượng lúc này là sao vậy?

- Rõ ràng là ở chỗ này mà, tại sao biến mất hết rồi?

Lúc này có một nhóm đông người chạy đến trước mặt Dương Tuấn cùng Điều Lan Hình, nhóm này khá đông người, khoảng gần trăm người, có lẽ là chung một môn phái hay tiền tri nào đó.

- Hai người nói, dị tượng lúc này là như thế nào?

Một tên nam tử trẻ tuổi, tu vi phỏng ra uy thế của Đại La Minh Tiên, trấn tới hai người Dương Tuấn và Điều Lan Hình quát lớn.

- Cút...

Dương Tuấn hít một tiếng, khí thể lập tức tiêu biến, Đại La Minh Tiên vẫn mỉm mà thôi, đám đông trước mặt hân nháy nhót làm trò, chán sống rồi sao?

- Tiểu tử chán sống...

Tên nam tử này phóng thích toàn bộ tu vi, Đại La Minh Tiên vẫn mỉm Minh Thần 10 đạo, ở trong Thần Tiên Vực là thiên tài hàng đầu, nhưng ở đây, hẳn không thể so sánh với Dương Tuấn.

- Lôi Tiên!!

Bích Lôi Châu xoay tròn, phóng ra hàng ngàn mũi tên lôi điện màu vàng rực rỡ bé tí, chỉ to bằng ngón tay người trưởng thành, nhưng hàng ngàn hàng vạn mũi tên phóng tới thì lại vô cùng khủng bố.

- Hừ, trò mèo, Thổ Thần Thuần...

Nam tử kia chân dậm xuống đất, tiền nguyên lực bùng lên, đại lập tức nhỏ lên một bức tường lớn, cản lại toàn bộ nhân đội, nam tử này danh xưng bên trong Tây Thần Thành là Thạch Vương Thạch Viễn, mặc dù là Đại La Minh Tiên nhưng huyết mạch lại có tương liên với Thạch Bích thần tộc, hậu duệ của Hiến Thổ thánh tộc, lực phòng ngự kinh người.

Oanh...

Nhưng Thạch Viễn sai lầm, khi lần nữa xông lên, nhưng bị một nam tử khác chặn lại, mái tóc đen dài phiêu dật, mặc một bộ bạch y, như nam thần tối cao, không ai với tới được, người này là Đường Hạo, danh xưng Lôi Vương bên trong Tây Thần Thành, thực lực cao hơn Thạch Viễn một bậc, bọn họ đến cùng một Tiên Tri, Hiến Viên Tiên Tri, một đại thể Tiên Tri chuyên luyện đan trong Thần Tiên Vực.

- Ồ, hao một Cẩm Khí bảo mệnh, có lẽ ta dùng lực hơi yếu...

Dương Tuấn phải tay nói, trên người Thạch Viễn không ngờ có Cẩm Khí bảo mệnh, lúc sinh mệnh bị tử vong uy hiếp sẽ lập tức mở ra, ngăn cản một lần công kích nguy kịch.

- Đáng giận, Cẩm Khí cấp Vương của ta...

Thạch Viễn gần đỡ, định lần nữa xông lên, nhưng bị một nam tử khác chặn lại, mái tóc đen dài phiêu dật, mặc một bộ bạch y, như nam thần tối cao, không ai với tới được, người này là Đường Hạo, danh xưng Lôi Vương bên trong Tây Thần Thành, thực lực cao hơn Thạch Viễn một bậc, bọn họ đến cùng một Tiên Tri, Hiến Viên Tiên Tri, một đại thể Tiên Tri chuyên luyện đan trong Thần Tiên Vực.

- Đường Hạo, dùng cản ta, ta phải đánh tiểu tử này một trận, mới hả cục tức này.

Thạch Viễn gần đỡ quát lớn, ở trong Hiến Viên Tiên Tri, hẳn đường đường là một nhất phẩm đệ tử, hôm nay cùng các tam phẩm sư đệ đi Tuyệt Địa Bí Cảnh, muốn trang một chút bức, nhưng ngược lại giành giật Địa Hoà Thánh Tuyền thì chạy thực mạng, ra oai với người khác thì xem chút nữa bị tháo mất mạng, khiến hắn vô cùng mất mặt.

- Thạch Viễn, người đừng kích động, người này không bình thường, ngại cả ta đánh cũng không lại hẳn.

Đường Hạo ngăn trước người Thạch Viễn, nói, ánh mắt không ngừng dò xét Dương Tuấn, cuối cùng bị Dương Tuấn trừng một cái, lập tức thu hồi ánh mắt của mình, trên trán rơi xuống mồ hôi lạnh sợ hãi.

- Chúng ta đi thôi...

Đường Hạo dẫn các sư đệ mình đi qua Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng không chấp nhặt chuyện này, dù sao cũng phải đi của Thạch Viễn một cái Cẩm Khí, xem như là không ai nợ ai đi, Dương Tuấn cũng không thêm ra tay truy giết.

- Hehe, người nổi lần đầu phá thế chất tiền dân ra Thiên Phật, sao này nếu người muốn đột phá nhỏ gọi ta đến a...

Dương Tuấn nhìn sang Điều Lan Hinh đứng bên cạnh, cười nụ cười đầy bí khí, khiến người thấy người đánh, hoa thấy hoa tàn, vô cùng hại mắt, ngay cả Điều Lan Hinh cũng không chịu nổi lùi xa khỏi hắn một khoảng.

- Sau này, ta ly khai Điều gia, mang theo muội muội mình rời đi, người có thể bảo hộ muội muội ta hay không?

Điều Lan Hinh ngập ngừng một chút, sau đó ấp úng nói, Dương Tuấn hơi bất ngờ, sau đó nó nụ cười tiện tiện, nói.

- Hehe, nếu người sau này gả cho ta, ta sẽ bảo vệ hai tỷ muội người, hắc hắc.

- Hừ, muốn ta gả cho người, nằm mơ đi...

Điều Lan Hinh hừ nhẹ một tiếng, nằng nặc đủ được Dương Tuấn giúp đỡ nhiều lần, nhưng trong lòng vẫn còn tự tôn, không phải dễ dàng ngã vào tay người khác như vậy được.

- Ta muốn đi nhìn Khốn Địa Trụ...

Dương Tuấn thụ lại nụ cười bí khí, nói một câu, sau đó hướng cây cột khổng lồ ở phía xa bay đi, ở nơi đó chính là Khốn Địa Trụ cắm xuống, trung tâm của Thổ Trận.

.....

Không nói về Thượng Cổ Tuyệt Mộ, mà trận pháp trấn áp bên trên nó, Ngũ Hành Thần Trận, xây trên quy tắc ngũ hành, cao thâm khó lường, ngay cả Tiên Trận Hoàng cũng khó phá giải phần bên ngoài, huống chi là trọng tâm trận bên trong, theo quy tắc này, khi một chỉ trung tâm của tiểu trận bị phá hủy, trận pháp sẽ từ từ bị giải khai, phòng thích giam cầm, nhưng chuyện này chưa từng có ai làm được.

Kim Trận, Từ Hư Tháp, là trung tâm tiểu trận, tương truyền nó được làm từ Từ Hư Canh Kim, một loại tiên thiết vô cùng cứng rắn, muốn nung chảy nó phải có đầy đủ Địa Hoà Mẫu Thánh Tuyền.

Mộc Trận, Sinh Mệnh Trụ, là trung tâm tiểu trận, là nguồn của Sinh Mệnh Thánh Tuyền, muốn phá hủy Sinh Mệnh Trụ, trừ khi có đủ lực lượng rút lên Khốn Địa Trụ, dùng nó cùng Sinh Mệnh Trụ đập nát cùng nhau.

Thủy Trận, Thiên Băng Hồ, là trung tâm tiểu trận, bên dưới chứa đầy Hàn Băng Thánh Bích, vô cùng hại lều, Tiên Vương cũng tránh xa khỏi đáy hồ, bên dưới chứa đầy Thượng Cổ Băng Long, vô cùng cường đại.

Hỏa Trận, Địa Hoà Mẫu Thánh Tuyền, là trung tâm tiểu trận, là nguồn của toàn bộ Địa Hoà thánh tuyền, bên trong Hoà Vực tìm còn khó hơn lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Tuyệt Địa Bí Cảnh (4) - Xi Vưu Chi Tử

Khốn Địa Trụ, làm từ Từ Hư Canh Kim bị Địa Hoà nung chảy, sau đó lấy cảnh khó của Sinh Mệnh Trụ làm cốt, dựng lên Khốn Địa Trụ này, làm trận nhân của Thổ Trận.

- Cây trụ lớn thật, không biết nếu ta có pháp tắc, cầm nó lên được không đây?

Dương Tuấn nhìn Khốn Địa Trụ đâm thẳng chân tảng trời này cảm thán, sau đó buông một câu, nếu có người nghe được lập tức chà đạp phi nhổ hẳn.

- Nằm mơ, nếu người nhắc lên được nó, thế gian này ai đánh lại người đây?

Điều Lan Hinh đứng bên cạnh nói, nằng cặng ngược mặt nhìn Khốn Địa Trụ hùng vĩ này, nhưng mà lúc này Khốn Địa Trụ bỗng nhiên phát sáng, từng luồng kim quang kì dị tỏa ra, bên trên là từng dòng cổ ngữ chi chít khó hiểu, bao quanh cả Khốn Địa Trụ, bầu trời xung quanh cũng bị những cổ ngữ này gợn xuống, giống như là một cái phòng hộ trận.

- Chuyện gì vậy?

Điều Lan Hinh bất ngờ, lập tức hỏi Dương Tuấn, Dương Tuấn cũng cảm thấy kì lạ không kém, nhìn vào phòng hộ trận này, bên trên ẩn ẩn có từng mảnh phù văn liên kết với nhau, tạo ra một cái kết giới cường đại, nhưng rất cuộc, nó dựng lên để ngăn cản cái gì?

- Hừ, vùng vẫy gãy chết, chỉ còn người với cái kia cây, còn có gắng chống cự sao?

Một bóng người xuất hiện bên ngoài vòng kim quang, thân cao ba trượng, so với Khốn Địa Trụ thì chỉ như kiến so với voi, nhưng không thể xem thường người này, toàn thân màu đỏ, trên người có từng sợi xích màu đen quấn quanh, sau lưng lại có đôi cánh màu đỏ khổng lồ, dài đến 2 trượng, nhưng người này không phải Dực Nhân tộc, mà là Ma Tộc, bởi vì người này có Ma Giác.

Ông...

Khốn Địa Trụ hơi rung động, tản ra âm thanh kì lạ, đánh thẳng vào tâm linh từng người, nhưng không một ai hiểu được ý nghĩa âm thanh này, nhưng có lẽ người kia hiểu được.

- Tiểu Thổ Thổ, người nếu không chịu buông bỏ, để ta giúp người...

Ma tộc kia nói, âm ba vang vọng toàn bộ Tuyệt Địa Bí Cảnh, nhưng mà chỗ này cũng không còn bao nhiêu người, Tây Hoà Vực đại địa toàn bộ bị xô lên, Địa Hoà thánh tuyền khó cận không còn một giọt, Bắc Thủy Vực, Thiên Băng Hồ bấy giờ chỉ còn là một cái hồ nước bình thường, tất cả băng thạch đều bị nung chảy, Băng Mẫu bị người lấy đi, mà ở Đại Kim Vực cũng chẳng khác hơn, chỗ này bấy giờ bị Địa Hoà thánh tuyền lấp đầy, không khác Tây Hoà Vực bao nhiêu, Từ Hư Tháp cũng bị phá hủy, Tháp Tâm cũng bị lấy đi, Kim Thủy, Hoà, tam trận đều bị người hủy.

Ông....

Khốn Địa Trụ rung động như trả lời lại Ma Tộc kia, đứng nghỉ trận nhân không có linh trí, bọn chúng đã ở đây gần trăm vạn năm, được tiên khí bồi dưỡng, khai sinh linh trí của mình, tuy không thể nói chuyện, nhưng thông qua cổ pháp nó vẫn có thể giao tiếp.

- Xi Vưu Châu!!! Vưu Quy!!!

Ma tộc kia tế ra một viên quý châu màu đỏ quý dị, bên trong tỏa ra vô tận từ linh màu đỏ, trào tới vòng kim quang bên ngoài Khốn Địa Trụ, há miệng gặm lên vòng kim quang, nhưng chúng lập tức bị vòng kim quang này thành tẩy, hoá thành từ khí.

Keng....

Ma Linh Xi Vưu - Đệ Nhất Ma.

Tu vệ Tiên Hoàng đình phong.

Hoàng Toạ: Từ Long 16 đạo.

Pháp tắc: Luyện Quý 67 đạo, Đế Sát 75 đạo.

Đại đạo: Sát Thần tiểu thành

Mô tả: Đệ nhất Ma Linh bên trong Từ Đại Ma Linh, thủ lĩnh Từ Đại Ma Linh, cánh tay trái đặc lực của Ma Thần.

.....

- Ma Linh đều phục hết rồi...

Dương Tuấn thở dài, Ma Linh phục sinh càng ngày càng mạnh, mà hiện tại Dương Tuấn không đủ năng lực diệt sát Xi Vưu này, chỉ biết gương mặt lên mà nhìn Xi Vưu đánh tới.

- Ma, Ma Linh?

Điền Lan Hinh nghe rõ ràng lời Dương Tuấn nói, lập tức hoảng sợ, Ma Linh là tồn tại đại chiến cùng hai vị Thánh Nhân trăm vạn năm trước, hiện tại lại xuất hiện ở đây, làm sao không sợ cho được.

- Không cần sợ, đi theo ta...

Dương Tuấn ôm lấy Điền Lan Hinh nói, bước vào không gian hệ thống, Điền Lan Hinh lúc đầu hơi gầy dụa, nhưng khi cảnh tượng trước mắt thay đổi, nàng liền không làm động tác gì nữa.

- Ca ca, người lại mang chị dâu khác đến sao?

Uyển Nguyệt từ đầu hạ xuống, sau lưng là ba vòng trắng màu hồng, một trắng khuyết, một bán nguyệt, một trắng tròn ở giữa, tạo nên vẻ đẹp mê hồn đến kì lạ.

- Ta hiện tại không có pháp tắc, lại gặp phải Xi Vũ muốn phá Ngũ Hành Trận, haiz...

Dương Tuấn thở dài, nói, trong khi khuôn mặt xinh đẹp của Điền Lan Hinh sau lớp sa diện đỏ ửng, ta với hắn chưa có gì xảy ra, đừng gọi ta là chị dâu chứ.

- Đệ Nhất Ma Linh, Xi Vũ sao? Hắn muốn phá Ngũ Hành Trận ở Tuyệt Địa Bí Cảnh?

Uyển Nguyệt hỏi lại Dương Tuấn, sau đó tự nhiên che miệng cười, bộ dáng vô cùng đáng yêu, Điền Lan Hinh cũng không thể rời mắt khỏi nàng, Uyển Nguyệt lúc này mới nói với Dương Tuấn.

- Hi hi, ca, người đừng lo, Ngũ Hành Trận, hi hi, là do ta dựng lên...

- Há????

Dương Tuấn cùng Điền Lan Hinh đồng thanh hô lên một tiếng, bắt đầu trước câu trả lời của Uyển Nguyệt, bộ não xoay chuyển, nhưng không nghĩ ra được chút nào, Dương Tuấn hơi hiểu ra, có lẽ, khi ở trăm vạn năm trước, Uyển Nguyệt xây xuống trận pháp này chẳng?

- Aaa....

Dương Tuấn đầu bù đầu cổ gồng vận động não lập tức đau đầu, hắn không nghĩ ra được, tại sao Ngũ Hành Trận là do Uyển Nguyệt dựng xuống.

- Để ta giải thích cho người hiểu...

Uyển Nguyệt bắt đầu nói, nàng tuy không nhớ mình dựng Ngũ Hành Trận này mình dựng lên khi nào, nhưng chắc chắn là do nàng dựng lên, bởi vì bên trong kí ức của nàng, nàng đã dốc hết tài liệu bên trong nhận trở vật nhỏ nhất của mình để dựng lên Ngũ Hành Trận, chuyện này làm Dương Tuấn thất huyết, mẹ, nhờ thuật người dựng trận pháp mạnh mẽ như vậy mà chỉ dùng nhận trở vật nhỏ nhất, vậy cái lớn thế nào đây?

Ngũ Hành Trận đa phần là dùng tài liệu mà hình thành, ngoại trừ năm trận nhân là Địa Hoá Mẫu Tâm, Băng Mẫu, Thập Tâm, Sinh Mệnh Hạt cùng Tử Thổ Mẫu Tâm lấy từ các hậu duệ của Ngũ Hành tộc.

Nhưng mà Ngũ Hành trận này tương như phá đi đơn giản như Xi Vũ đang làm hiện tại, nhưng thực ra, bên dưới Ngũ Hành Trận, còn một cái đại sát trận, qua trăm vạn năm, lực lượng Ngũ Hành Trận tích lũy đã đủ khoá chặt Thượng Cổ Tuyệt Mộ trong ít nhất ba, bốn trăm năm nữa.

- Thật sự?

Dương Tuấn bất ngờ, không ngờ mình lại có một cái mũi mũi thiên tài như vậy, tính toán có người muốn phá hủy Ngũ Hành Trận bên trên, bày xuống bên dưới sát trận, đi trước người khác đến mấy bước.

- Như vậy, rốt cuộc Thượng Cổ Tuyệt Mộ ẩn chứa thứ gì? Để Ma Tộc khao khát mở nó ra như vậy?

Dương Tuấn hỏi Uyển Nguyệt, nàng bấy giờ là người nhớ ra nhiều kí ức nhất, còn Dương Tuấn hiện tại không nhớ ra bất cứ chuyện gì, thật đau đầu.

- Ta không biết...

Uyển Nguyệt lắc đầu nói, điều này làm Dương Tuấn thất vọng không thôi, nhưng cũng không có cách khác, để Điền Lan Hinh ở đây, trở về chốn thanh thiên của mình.

.....

Bên ngoài Tuyệt Địa Bí Cảnh...

- Đầu hàng đi...

Xi Vũ phá hủy hết kim quang bên ngoài Khốn Địa Trụ, bàn tay không lồ vươn tới Khốn Địa Trụ, nhưng Khốn Địa Trụ quyết liệt chống cự, kim quang nhàn nhạt phóng ra, ngăn cản bàn tay của Xi Vũ bắt tới.

- Cứu Thiên Vô Ngãi!!! Để Sát!!!

Xi Vũ rống to, bầu trời bị cắt ra làm chín phần, mỗi phần đều buông xuống vô tận sát khí kinh khủng, thân thể Xi Vũ biến lớn, cao đến trăm trượng, hai quyền oanh kích tới kim quang bên trên Khốn Địa Trụ, oanh, một tiếng, kim quang nổ nát, Khốn Địa Trụ sụp đổ, để lộ một cây bông cao hơn Xi Vũ một chút, toàn thân kim quang sáng chói.

- Ngũ Hành Trận hôm nay, ta phải phá...

Xi Vũ rống lên, hai tay nắm lấy Khốn Địa Trụ, kéo thật nhanh nó lên từ dưới đất, Nam Thổ Vực lập tức như bị vật khổng lồ từ dưới đất trồi lên, đại địa vỡ nát, từ khí tràn lan bốn phương, Xi Vũ nhún chân, đi đến Sinh Mệnh Trụ, Mộc Trận.

Sinh Mệnh Trụ hình thế so với Khốn Địa Trụ tuy nhỏ hơn, nhưng độ lớn thì không cần bàn cãi, lớn hơn cả Khốn Địa Trụ mấy lần, khi Xi Vũ xuất hiện, từ thân cây truyền ra tiếng than thở kì lạ.

- Hà, Ma Tộc vì sao muốn mở ra Thượng Cổ Tuyệt Mộ như vậy kia chứ?

- Bởi vì thứ ngài ấy cần nhất, ở bên trong...

Xi Vũ không nói nhiều, Khốn Địa Trụ trong tay mạnh mẽ bổ xuống Sinh Mệnh Trụ, ầm ầm nổ vang, Sinh Mệnh Trụ cùng Khốn Địa Trụ đồng thời tan vỡ, tiêu tán trong hư không.

Vù vù vù...

Cùng lúc, Đông, Tây, Nam, Bắc bốn hướng cùng nơi trung tâm phóng lên năm quang trụ, mỗi nơi lại có một màu riêng biệt, Đông lục sắc, Tây xích sắc, Nam tử sắc, Bắc lam sắc, còn lại là kim sắc, năm trụ sáng đan vào nhau, phủ xuống một tấm lưới màu đen, bao trùm toàn bộ không gian Tuyệt Địa Bí Cảnh.

- Chuyện gì? Không phải đại trận bị phá rồi sao?

Xi Vũ giao lên, toàn bộ Tuyệt Địa Bí Cảnh rung động mãnh liệt, tiền nguyên khí dồn nén đến cực hạn, bất cứ sinh linh nào ở đây cũng bị nghiền nát, ngay cả Xi Vũ muốn di chuyển cũng không động được, giống như bị biến thành tượng đá, đứng im nhàn đại địa bên dưới đang bạo phát.

- Không.... Là Hỗn Độn Sát Trận, người... H...

Oanh.....

Xi Vũ rống gào, nhưng mọi thứ đã muộn, Tuyệt Địa Bí Cảnh như bị tồn tại cấp bậc Thánh Nhân đánh vào một kích toàn lực, ở trong tình hải nổ tung, các tinh cầu xung quanh cũng bị dư sóng nổ nát, toàn bộ khuôn viên hai vạn dặm tinh hải đều bị nổ tung, để lại một khoảng trống không mờ mịt.

Mà ở vị trí trung tâm, hư ảnh mờ nhạt của một cánh cửa đã khổng lồ xuất hiện, khắp nơi đều bị những sợi xích năm màu khoá lại, không thể mở ra, nó chỉ xuất hiện trong nháy mắt, một cái chớp mắt sau đã biến mất như chưa từng xuất hiện.

Vụt....

Một ngày sau, Dương Tuấn về tới cùng Điền Lan Hinh rời khỏi không gian hệ thống, một ngày này Điền Lan Hinh bám lấy Uyển Nguyệt, để Uyển Nguyệt có thể chi điểm nàng vài thứ, bất ngờ là Uyển Nguyệt còn giúp nàng đột phá, một hơi đi lên Đại La Minh Tiên sơ kì, hơn nữa còn phá cực hạn thiên địa 16 Minh Thần, chiến lực cường hoành, chỉ ít ỏi trong Thần Tiên Vực đủ xưng thiên tài vô song.

Dương Tuấn chỉ đáng thương cho Tiểu Hắc, đường đường là Hắc Sư Tử Thần, Nguyên Thần Thiên Tiên nhưng ở trong hậu cung bị chúng nữ bị dày vò không ít, từ một đầu sư tử ousi hùng trở thành một tiểu cầu màu đen, khi Dương Tuấn đi thăm nó thì nó giống như một cây cỏ không còn sức sống, ư ảm ảm gò nằm ở một góc, vô cùng buồn cười.

- Gấu....

Tiểu Hắc bấy giờ lại là một con chó màu đen, nó bám trên vai Dương Tuấn sủa một tiếng, nhưng Dương Tuấn hiểu được, nó đang than phiền vì đôi cùng như vui vẻ vì thoát được chốn địa ngục kia, Điền Lan Hinh không hiểu được, chỉ nghĩ là thú cưng bình thường của Dương Tuấn mà thôi.

- Trở về Dật Tiên Vực, ta phải đi Tiểu Dao Tiên Trì xem một chút.

Dương Tuấn lấy ra tinh thuyền khổng lồ, Điền Lan Hinh hai mắt tròn to, tinh thuyền lớn như vậy trong Điều gia chính tộc không có quá ba chiếc, mà Dương Tuấn tự nhiên có một chiếc, hơn nữa còn lớn hơn một vòng, khiến nàng hoài nghi rốt cuộc tên nam nhân này từ đâu chui ra nữa.

- Nhìn gì mà nhàn, cảm giác như người là sắc lang vậy...

Dương Tuấn biau môi, hắn ta phi thân nhảy lên tinh thuyền, Điền Lan Hinh hai nắm tay nắm chặt, cũng nhảy lên tinh thuyền của Dương Tuấn, trở về Dật Tiên Vực.

..... Kết thúc chuyện đi Tuyệt Địa Bí Cảnh

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 81: Không đề

Tiểu Dao Tiên Trì, đặt ở Thần Tiên Vực, Nam Thần Thành trung tâm, là đại tiên trì chuyên luyện khí, bất cứ cường giả nào cũng không thể xem thường, bởi vì đây là một chi của Chú Khí Tiên Trì, đại thế tiên trì bên trong Tuyệt Tiên Vực.

Dương Tuấn sau khi giải quyết chuyện Điền Lan Hinh lại khai Điều gia, mang theo Điều Hiểu Ngữ muội muội của Điền Lan Hinh đi Tiểu Dao Tiên Trì, tuy có chút rắc rối, nhưng Dương Tuấn đã tự tay giải quyết hết thảy, tất nhiên Tiểu Hắc cũng góp chút sức vào.

- Hi hi, tỷ phụ, tỷ phụ, ta đói...

Điền Hiểu Ngừ sau khi rời khỏi Điền gia, ở trên tinh thuyền lúc nào cũng bám lấy Dương Tuấn, một tiếng gọi Dương Tuấn là tỷ phu, hai tiếng gọi hắn là tỷ phu, hiện tại lại đến làm phiền hắn nghiên cứu phù văn.

- Người cái này muội tử, đừng có làm phiền ta nữa...

Dương Tuấn hai tay bám lấy hai bên bờ má của Hiểu Ngừ, nói, cô bé vùng vẫy hai tay nhỏ, cố gắng thoát khỏi vòng vây của Dương Tuấn, nhưng lại không thoát được, chỉ biết vùng hai nắm đấm nhỏ của mình, hù dọa Dương Tuấn.

- Tỷ phu, người không thích tỷ tử sao?

Điền Hiểu Ngừ xoa xoa hai má hồng, giọng nói trong trẻo hỏi kì lạ Dương Tuấn, Dương Tuấn chỉ thờ dài một hồi, hắn còn có 20 vị phu nhân phải ngày ngày hầu hạ đấy, làm sao còn thích ai nữa, chỉ sợ sau này kưng sẽ gây sớm.

- Hiểu Ngừ, người về đây...

Điền Lan Hành từ lúc nào xuất hiện sau lưng Điền Hiểu Ngừ, nắm lấy nàng bên hông, kéo về phòng của mình ở trong tinh thuyền, Dương Tuấn chỉ biết thờ dài, báo hộ hai tỷ muội này không biết là phúc hay họa nữa, mình phù văn trên tay Dương Tuấn bỗng nhiên xoay tròn, phát ra hào quang kì lạ, Dương Tuấn nắm chặt lòng bàn tay, tránh cho hào quang này dẫn động tiền tử trường đại trong tinh không.

Hưu hưu...

Mảnh phù văn này bỗng nhiên dung nhập vào bên trong người Dương Tuấn, theo tay phải chạy lên thọc hai của hắn, ý thức của Dương Tuấn ngay lập tức bị kéo vào trong phù văn, một mảnh tinh không tối đen vô tận xuất hiện trước mắt Dương Tuấn, xung quanh là từng điểm sáng li ti.

- Nơi này là đâu? Hệ thống?

Dương Tuấn nhìn xung quanh, sau đó quay sang hỏi hệ thống, nhưng nó lại không trả lời, Dương Tuấn gãi gãi đầu, lần này xong, hệ thống không thêm trả lời hắn.

Hưu....

Ở trong mảnh tinh không bỗng xuất hiện một vầng sáng trắng, bắn tới Dương Tuấn vô cùng nhanh, chính là một mảnh phù văn khổng lồ, nhưng kì lạ Dương Tuấn không thể di chuyển, chỉ biết đứng ở đó nhìn mảnh phù văn khổng lồ bắn tới.

Hưu....

Khác với tưởng tượng Dương Tuấn bị mảnh phù văn nghiền nát, mảnh phù văn khổng lồ dần dần thu nhỏ, khi đến trước mặt Dương Tuấn chỉ còn lớn bằng nắm tay, hào quang rực rỡ chiếu sáng cả vùng tinh không, mà những điểm sáng li ti kia, lại là những mảnh phù văn khác.

- Nhân loại, người thực sự muốn dung hợp ta?

Từ bên trong phù văn bỗng nhiên phát ra giọng nói kì lạ, theo hào quang tản ra, một bóng dáng của một hài tử xuất hiện, toàn thân sáng rực, vẻ ngoài khoảng 4, 5 tuổi, phiêu phù bên trên mảnh phù văn.

- Tất nhiên rồi, nếu không dung hợp người, chả lẽ ta để trung sao?

Dương Tuấn bực tức, hỏi một câu vô nghĩa không thể vô nghĩa hơn như vậy, còn hỏi làm gì a, đứa trẻ kia hơi cái đầu, hoá vào mảnh phù văn bên dưới, sau đó một tia sáng bắn ra, xuyên qua mí mắt của Dương Tuấn.

Trong đầu Dương Tuấn như là một quyển sách bị lật mở từng trang, từng trang một, lĩnh ngộ thiên địa từng lần, bốn loại pháp tắc đầy chuyên xuất hiện, quán quanh người Dương Tuấn, Lực Lượng màu hoàng kim trở nên càng thêm rực rỡ, Sinh Mệnh pháp tắc màu lục phát ra khí tức sinh mệnh nồng đậm, từng sợi pháp tắc co rút, kiến tạo lên một thân cây pháp tắc, Sinh Mệnh Áu Thụ, Di Hành pháp tắc màu tím càng trở nên tà mị, từng sợi từng sợi quán quanh chân Dương Tuấn, khám vào trong từng tế bào của hắn, mà từ dưới chân, Di Hành pháp tắc lưu chuyển, trở thành đôi cánh màu tím sau lưng Dương Tuấn, Từ Vọng pháp tắc màu đen trở nên màu đen đậm, nhưng lại như tinh không vô tận, nhìn vào màu đen của nó giống như nhìn vào tinh không mênh mông.

Ầm...

Thức hải Dương Tuấn tuân ra hào quang rực rỡ, Chiến Thiên Phù Văn trời nổi lên, cùng mảnh phù văn kia dung hợp làm một, nhưng mà một cỗ lực lượng cuồng bạo bỗng nhiên phát động, khiến Dương Tuấn toàn thân đau đớn không thôi, Chiến Thiên Phù Văn bá đạo muốn thôn phệ mảnh phù văn này, mà mảnh phù văn này lại không muốn, cả hai tạo ra lực lượng cuồng bạo oanh phá tinh thần Dương Tuấn.

- Dung cho ta....

Tinh thần lực tử Thiên Linh Nhân huyết mạch bùng phát, hư ảnh trong suốt của một người xuất hiện ở giữa đại chiến của hai mảnh phù văn, hai bàn tay trong suốt bắt lấy hai mảnh phù văn, ép lại cùng một chỗ, lập tức lực lượng cuồng bạo càng thêm mạnh mẽ, cắt xé bàn tay của hư ảnh kia, khiến đầu Dương Tuấn như muốn nứt ra vì đau đớn.

Oanh...

Nhưng mà thức hải Dương Tuấn giống như nổ tung, mở rộng càng thêm lớn, tinh thần lực cuộn cuộn không ngừng, huyết mạch sôi trào dữ dội, giống như nước lớn bị vách đá cản lại, nhưng bỗng nhiên vách đá bị phá vỡ, nước lớn biến thành đại hồng thủy, mạnh mẽ cuồng hoành.

Hư ảnh tinh thần lực biến lớn, hai bàn tay khổng lồ mạnh mẽ bóp lại, Chiến Thiên phù văn cùng mảnh phù văn kia không còn chống trả nữa, ở cùng một chỗ dung hợp làm một, trở thành một mảnh phù văn hoàn chỉnh hơn cùng cường đại hơn.

- Phù phù...

Dương Tuấn thờ ra mấy hơi thở một hồi, trở về bên trên tinh thuyền, vẫn phiêu du bên trong tinh hải mờ mịt, tiến về Thiên Tiên Vực, Tiểu Dao Tiên Trì, mà trên tay Dương Tuấn, phiêu phù một mảnh phù văn màu tím tà mị, bên trên là từng ngôi sao lấp lánh xếp thành hàng dài.

Keng, huyết mạch tiến cấp, Thiên Linh Nhân trùng trùng thành Thánh Nhân huyết mạch.

Keng, phù văn dung hợp, sáng tạo ra Tinh Trần Phù Văn, phù văn chứa Tinh Đồ, hấp thụ mọi loại lực lượng, tạo ra tinh thuần hoặc phản pháo gấp trăm lần công kích hấp thụ, không có tác dụng với phục văn.

- Ồ, trâu bò....

Dương Tuấn gãi gãi, mảnh phù văn này cũng thật bá đạo, có thể tự động hấp thụ lực lượng, mà không phải như Chiến Thiên Phù Văn bị đánh mới có thể bộc phát, sau khi dung hợp trở nên mạnh mẽ đến cấp bậc như vậy.

Ầm...

Bỗng nhiên một viên tinh cầu bên cạnh tinh thuyền không xa nổ tung, một chiếc tinh thuyền tan vỡ rơi xuống, ở bên trong có từng chiếc Lưu Vân Tọa Phóng ra, hướng từng hướng khác nhau phóng đi, như đang chạy khỏi cái gì đó.

Gào....

Một tiếng gào rống dữ dội vang vọng trong tinh hải mênh mông, ầm ầm ầm, từng viên từng viên tinh cầu nổ tung, một đầu quái vật xuất hiện, hình thể khổng lồ, thân như sư tử, nhưng đầu là đại bàng màu đen, đuôi của bò cạp, trên lưng lại có cánh xương, hình ảnh kinh khủng này càng khủng bố hơn khi nó lại là Nguyên Thần Thiên Tiên sơ kì, ở trong Thiên Tiên Vực phạm vi, đây là tồn tại khủng bố chỉ có thể nhìn lên.

Keng...

Tiên Thứ Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ.

Tu vi Nguyên Thần Thiên Tiên sơ kì.

Nguyên Thần 18 đạo.

Mô tả: Tiên thứ từ bên trong hỗn loạn hắc động sinh ra, khi thành niên đã là Ngũ Hành Hoàng Tiên tu vi, hoàn toàn trưởng thành có thể là Tiên Hoàng cấp bậc.

.....

Gào....

Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ gào lên, tốc độ kinh khủng bắn ra, nhanh chóng nhào tới một chiếc Lưu Vân Tọa, miệng lớn há ra, một hơi nuốt chửng lấy chiếc Lưu Vân Tọa này, đôi mắt đỏ ngầu nuốt qua, một chiếc Lưu Vân Tọa gần mười người không đủ no bụng nó.

- Không xong. Mặc thiếu, đầu quái vật kia đuổi tới rồi.

Trên một chiếc Lưu Vân Tọa có bốn người, ba nam một nữ, một tên nam nhân vẻ ngoài tiêu nhân đều khiến Lưu Vân Tọa sợ hãi hô lên với nam tử đang ngồi bên cạnh, nam tử kia hơi cắn răng, bỗng nhiên hắn nhìn thấy một chiếc tinh thuyền đang trôi tới từ xa, mỉm cười quý quyet.

- Các Đồng, lui qua tinh thuyền kia, để bọn hắn như đầu quái vật kia.

Tên nam tử kia là Mặc Bằng Phi, đại thiếu gia bên trong Mặc gia ở Thiên Tiên Vực, là thân huynh của Mặc Hạn Lập, nhưng lại hay đấu đá với nhau, nhưng hắn không đi Tuyệt Địa Bí Cảnh, mà cùng đại tiên từ bên cạnh ngạo du tinh hải, không ngờ đụng phải một đầu quái vật, tinh thuyền vỡ bặt cũng là bị truy đuổi mà vỡ bở.

- Hừ, trường tai ta đé, mất ta mù sao, mà nhìn không thấy các người muốn làm gì?

Dương Tuấn đứng trên tinh thuyền từ một tiếng, Đại Hoà Châu thả ra, lập tức vô tận nam tuôn trào tới Lưu Vân Tọa của Mặc Bằng Phi, biến thành một cái lồng giam bắt lấy bọn hắn, treo phía trước tinh thuyền, mà bởi vì pháp tắc đã hoàn toàn hồi phục, bên trên lồng giam kì có lực khống pháp tắc, vô cùng cứng rắn.

- Hỗn trưởng, mau thả ta ra....

Mặc Bằng Phi hét lớn, Dương Tuấn hừ lạnh, đợi một lúc nữa ta liền làm thịt người, hiện tại hắn muốn dùng thủ pháp tắc sau khi phục hồi cùng tinh tiến, đối phó với Nguyên Thần Thiên Tiên hình như hơi thừa.

- Hiền Nhân Thiên Lực...

Dương Tuấn hai tay bắt vào nhau, Lực Lượng pháp tắc đẩy lên 200 đạo, lại trải qua phù văn tẩy luyện, trở nên cực kì cường đại, Lực Lượng pháp tắc rực rỡ ánh hoàng kim xuất hiện, liền kết trở thành một người đàn ông khổng lồ, khí tức lực khống cường đại đến nghẹt thở.

- Pháp, pháp tắc?

Mặc Bằng Phi miệng lắp bắp, đối với pháp tắc hắn cũng từng tham ngộ qua, nhưng không thể lĩnh ngộ, nhưng cho dù có lĩnh ngộ, thiên địa bài xích cũng không cho hắn sử dụng, cho nên đối với pháp tắc hắn chỉ có thể nhìn lên, chứ không thể nắm giữ nó.

Gào....

Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ gào lên một tiếng sợ hãi, quay đầu muốn trốn vào tinh hải, nhưng Dương Tuấn đã xuất hiện trước mặt nó, sau lưng là đôi cánh pháp tắc màu đen, tốc độ cắt qua tinh hải, nhanh đến khó tin tưởng được.

- Thử đến một quyển...

Dương Tuấn vùng nắm đấm, người khổng lồ sau lưng cũng vùng tới một quyển, lực khống pháp tắc 20 đạo, đâm lên thân thể to lớn của Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ, nhưng lại bị lớp phòng ngự cứng rắn của nó cản lại.

- Lại đến một quyền.....

Dương Tuấn lại đánh ra một quyền, nắm đấm không lồ chứa bên trong 50 đạo pháp tắc đánh tới, Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ hai mắt loé hung quang, dùng hết sức bủ sấm mọ ra phòng ngự, nhưng vẫn bị đánh lom xuống một lỗ lớn, cả người bắn ra xa, dụng lên mấy viên tinh cầu lớn, ầm ầm ầm, Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ bên hông lom xuống một lỗ lớn, đôi mắt oán giận nhìn Dương Tuấn.

- Ta hứa không đánh chết ngươi, chỉ thử chút lực lượng.

Dương Tuấn nở nụ cười gian manh, nhưng hắn nói là thực sự, Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ cũng không có tấn công hắn, chỉ nhắm vào nhóm người Mặc Bằng Phi, tuy nói tiên thủ với nhân tộc luôn là đồ sát lẫn nhau, nhưng đối với Dương Tuấn, người cũng được, tiên thủ cũng tốt, dụng tới hân thi người có là Thần Nhân hay Ma Thần hẳn cũng đủ diệt.

Sinh Mệnh Âu Thụ xuất hiện, tấn ra sinh mệnh lực cường đại, không ngờ vết thương trên người Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ nhanh chóng lành lại như cũ, hơn nữa tu vi của nó còn có chút tiến, điều này làm nó vô cùng khó tin.

- Bọn họ nắm đến thứ gì của ngươi?

Dương Tuấn thu lại Hiên Nhân, nhưng Di Hành Thánh Dược vẫn giữ lại, hắn truyền âm đến Ba Lạp Thủ, nó lập tức trả lời, nó thực ra là mẫu thú, hôm nay mang theo ấu thú đi tìm thức ăn, bọn chúng cũng không có tấn công nhóm của Mặc Bằng Phi, nhưng bọn họ lại thêm thường ấu thú, ra tay đánh lạc hướng mẫu thú, lập tức bắt lấy ấu thú chạy đi, chuyện về sau thì Dương Tuấn đã chứng kiến hết thấy.

- Người tự xử lý bọn chúng đi..

Dương Tuấn khinh thường, một bước đi ra, tay đã nắm lấy lồng giam của bọn người Mặc Bằng Phi, giải trừ pháp tắc bên trên, ném tới trước mặt Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ, Dương Tuấn còn nhiều việc phải làm.

- Không....

Mặc Bằng Phi hét lên, nhưng hắn ta cùng đồng bạn đã bị Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ nhai nát, từ bên trong rơi ra một viên hắc châu, ấu thú Hỗn Nguyên Ba Lạp Thủ từ bên trong chui ra, oa oa quẩn quýt lấy mẫu thú, sau đó hai mẫu từ rời đi, không dám xoay người nhìn lại Dương Tuấn một cái, quá khùng bô.

- Đi thôi...

Dương Tuấn nhún nhún vai, để cho thuộc hạ lui đi tỉnh thuyền, tiến về Đậu Tiên Vực, mà ở trong nửa tháng này, Dương Tuấn cố gắng đẩy tu vi của gần ngàn người lên Đại Tiên đình phong, gần bốn ngàn người lên Đại Tiên trung kì, hao hết tài sản của Dương Tuấn, nhưng bù lại, thuộc hạ bên dưới của hắn tu vi lại thượng thừa.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Hung thần xông 12 tiên vực

13 Tiên Vực, ở mỗi Tiên Vực luôn có một tầng Quang Bích, ngăn cách 13 Tiên Vực thành 13 phần, bao gồm cả tỉnh hải bên trong, dù biết Tiên Giới rộng lớn cỡ nào, mà ở mỗi tầng Quang Bích này, có một toà thành phân biệt, đặt lên Tinh Môn để đi qua các Tiên Vực khác, nhưng mà ở chỗ này phải có danh phận chân chính, mới có thể đi vào trong.

Nơi cuối cùng của Đậu Tiên Vực là một toà thành gọi là Điều Môn Thành, là nơi đặt xuống Tinh Môn, ở chỗ này tu sĩ rất nhiều, bởi vì là giao giới hai Tiên Vực, Điều Môn Thành vô cùng phồn hoa, tất nhiên, Luyện Khí Đường cùng Luyện Đan Các mặt chi cũng có vrom tới đây.

- Ta muốn đi chứng thực danh phận Tinh Đạo Sư.

Dương Tuấn quay sang nói với Điều Lan Hình, Lan Hình hơi hé miệng nhỏ, người là quái vật gì, luyện khí, luyện đan, tu luyện cũng đều là trâu bò, để người người ngược nhìn, một chút đồ kỵ cũng không có dụng lên được.

- Người đi đi, ta muốn tìm một nơi nghỉ ngơi, ta muốn đột phá Đại Tiên trung kì.

Điều Lan Hình nói, Dương Tuấn nhún nhún vai, những ngày qua ở trên tỉnh thuyền Dương Tuấn luyện hoá tiên hồn từ hệ thống, tiền nguyên khí toả ra cũng đủ khiến Điều Lan Hình đột phá.

Một mình đi tới Luyện Khí Các, Dương Tuấn cũng như thường đẩy lên lệ phí, sau đó chờ đợi các Tinh Đạo Sư khác đến, nhưng mà ở toà thành này bất quá cũng chỉ có Tinh Đạo Sư trung chức, cho nên Dương Tuấn cũng chỉ chứng thực được Tinh Đạo Sư hạ chức.

- Các người biết gì chưa, Tỷ Tiên Vực Lục Trúc Thánh Vực muốn mở ra đại hôn với Ảnh Nguyệt Tiên Trì.

- Ô, là Ảnh Ngân Vũ đại thiếu sao?

- Đúng, Thanh Trúc Tiên Tử thức tỉnh khỏi mộng say, Lộ thánh chủ liền muốn kết thông gia với Ảnh Nguyệt Tiên Trì.

Bên trong Luyện Đan Các, rất nhiều đan sư từ Tiên Vực khác biết nhiều chuyện liền đem ra trao đổi với nhau, nhưng mà những này để Dương Tuấn nghe thấy, chính là chọc hấn bạo nổi.

Thanh Trúc Tiên Tử là ai? Chính là Mặc Khuê của hắn, lại có người muốn gả cho người khác, tốt, tốt, tốt, nữ nhân của ta cũng dám làm phiền phức nàng.

(Bên trên Nguyên Thần Thiên Tiên sẽ có thêm Chân Tiên Vị, Thái Ất Chân Tiên, Thăng Hoa Cảnh, sau đó mới bước sang Tiên Vương, Tiên Hoàng, để kéo dài cảnh giới)

Lục Trúc Thánh Vực, bởi Lộ Đồng Đồng Thánh Chủ dụng lên, nghe nói đã truyền thừa hơn 30 vạn năm, mà Lộ Thánh Chủ này tu vi lại là Tiên Hoàng cảnh, còn Ảnh Nguyệt Tiên Trì Vũ Trường Long Tiên Chủ dụng lên, tu vi cao hơn Lộ Thánh Chủ một cái tiểu cảnh giới, nhưng về thực lực hai thế lực này ngang bằng nhau, thống trị Tỷ Tiên Vực, nhưng hiện tại cả hai kết thông gia, chỉ sợ Tỷ Tiên Vực không ai dám dụng vào người hai thế lực này.

Mà Ảnh Ngân Vũ kia nghe nói là tôn tử của Vũ Trường Long, là đại thiên tài ai ai cũng biết, chưa 200 tuổi đạt đến Thái Ất Chân Tiên tu vi, hơn nữa mỗi đại cảnh giới đều là phá vỡ cực hạn 18 đạo thiên địa, đối với lĩnh ngộ pháp tắc cũng rất kinh khủng, đều đã lĩnh ngộ gần trăm đạo dây chuyền, chiến lực vô địch, ở Tỷ Tiên Vực mệnh danh Thiên Vương.

Rắc rắc....

Dương Tuấn hai tay nắm lấy thành ghế, lực lượng mạnh mẽ bóp nát chúng. Dương Tuấn không nói hai lời, lập tức trở về tìm Điều Lan Hình, hắn không cần chứng thực thân phận nữa, mà trực tiếp xông 12 Tiên Vực.

Sau khi đưa vào Điều Lan Hình vào trong không gian, Dương Tuấn xông thẳng tới Tinh Môn Đài, nơi đặt xuống Tinh Môn truyền tống sang tỉnh vực khác, mà ở chỗ này chỉ có hai người bảo vệ, tu vi chỉ là Kim Ất Đại Tiên tu vi, cùng một Bạo giả Ngũ Hành Hoàng Tiên đình phong thần thủ.

- Đó, đó là thứ gì?

Một tên hộ vệ bên trên Tinh Môn Đài tên Hộ Khương chỉ về phương xa nói, mà tên hộ vệ còn lại cũng lập tức nhìn sang, lập tức đổi mắt toà ra sợ hãi cực độ, phương xa là một hình người khổng lồ đang bay tới đây, Dương Tuấn kira gần đun sôi, Hiên Nhân Thiên Lục mở ra, chấp lên Di Hành Thần Dược, lập tức phóng tới Tinh Môn Đài, nhưng mà nếu có kẻ can hấn không để hắn đi qua, Dương Tuấn đánh phá luôn Quang Bích, trực tiếp xông thẳng.

- Mau, mau, mau gọi Ngũ Đại nhân...

Hộ Khương nói với người hộ vệ kia, nhưng mà từ lâu đã có một Bạo nhân lung cồng đứng phía sau hắn, chính là Ngũ đại nhân trong lời của hắn, Bạo nhân thờ dài một hơi, nói.

- Các người mau mở Tinh Môn Đài, lập tức đi thông báo các Tiên Vực khác, Tinh Môn Đài bị công kích.

- Ngũ đại nhân, ngài, ngài cảm cự nổi chứ?

Hộ Khương run giọng nói, mà lúc này Dương Tuấn cũng đã xuất hiện bên trên Tinh Môn Đài, đối diện ánh mắt với Ngũ Thanh Ân, Bạo nhân này có chút tư thái bậc tiền bối, cảm giác nguy hiểm vẫn không chừa.

- Không nói quá nhiều, mở Tinh Môn Đài cho ta.

Dương Tuấn hét lớn, Hiên Nhân hai quyền khổng lồ nắm lấy Tinh Môn Đài, đồng dụng gia lên một tiếng, chấn hạ hết trăm người ở đây, đồng loạt phun ra một ngụm máu, tinh thần hỗn loạn, si khí rơi xuống cùng cực, đối mặt với Hiên Nhân này, không khác gì đối mặt với hung thần.

- Rất cuộc người là ai?

Ngô Thanh Ân hét lên, Dương Tuấn trừng đôi mắt, một luồng sát khí kinh khủng trào tới, Ngô Thanh Ân lập tức nghẹn miệng, bị Hiên Nhân một tay nắm lên, xem như đồ chơi vứt đi, Ngô Thanh Ân xuyên qua tỉnh hải, ầm một tiếng, dụng lên bên trên Quang Bích, lập tức bị phản chấn chấn ngã.

- Hừ, phiền nhiễu..

Dương Tuấn khởi động Tinh Môn Đài, một quang trụ bắn thẳng lên trên, mở ra một thống đạo xuyên qua Quang Bích, Dương Tuấn bước vào trong, chuẩn xuyên qua Múi Tiên Vực.

- Mặc Khuê, đợi ta, ta đến phá cái này hôn sự...

Dương Tuấn gầm lên, xuyên qua vô tận tỉnh hải, lần nữa đặt chân lên Tinh Môn Đài đã là hơn một ngày sau, mạnh mẽ bức mở Tinh Môn, xông lên Ngọ Tiên Vực, các Tiên Vực khác đồng loạt mở ra phản ứng, khoả lại Tinh Môn, cho nhân thủ ngăn chặn Dương Tuấn.

- Ác tắc, đứng lại, quy thủ chịu tội!

Ở trên Tinh Môn Đài bên thông Tỷ Tiên Vực, có một đoàn nhân mã rất nhiều người ngăn bên trên, người người đều là Căn Khốn Đại Tiên tu vi, người người ở đây không phải trung niên cũng là trẻ tuổi thiên tài, lĩnh ngộ pháp tắc cũng là hai, ba mươi đạo trở lên, đủ để quét ngang một cái Tinh Thánh.

- Chỗ ngoạn không cần đường, nếu không, đừng trách ta đại khai sát giới.

Dương Tuấn gầm lên, Hiên Nhân Thiên Lục xuất hiện, đồng thời rống lên một tiếng, chấn hạ hết trăm người ở đây, đồng loạt phun ra một ngụm máu, tinh thần hỗn loạn, si khí rơi xuống cùng cực, đối mặt với Hiên Nhân này, không khác gì đối mặt với hung thần.

- Hừ, người dù có muốn, hiện tại cũng không đi qua được Tinh Môn.

Một trung niên nhân ôm ngực nói, chiến lực rơi xuống mấy thành, chỉ bằng một tiếng hống, quá thật đáng sợ, nhưng vẫn không che hết can đảm của người này.

- Ha, nếu là như vậy, ta cũng không còn cách nào khác.

Dương Tuấn nhún nhún vai, ánh mắt bỗng nhiên lạnh lẽo, khiến trung niên nhân kia sợ hãi lùi về, bị một cái Đại La Minh Tiên dọa sợ, cũng thật buồn cười, nhưng đó là Đại La Minh Tiên khác, Dương Tuấn vung ra Từ Vong Pháp tắc, trải qua phủ vận luyện chế trở lại, hiện tại Từ Vong Pháp Tắc có thể trở thành bất cứ thứ vũ khí gì mà Dương Tuấn muốn, từng sợi dây chuyền màu tím mà mị kết thành một cây búa khổng lồ, Hiên Nhân hai tay nắm lấy cán búa, không nói hai lời vung xuống một chùy, chính đánh lên Quang Bích.

- Không thể....

Hôm trăm người cùng hét lên, nhưng mà cự chày đã đập lên Quang Bích, ầm một tiếng, Quang Bích rung chuyển từng gợn sóng lớn, trên Quang Bích hiện lên một vài vết nứt vỡ như thủy tinh, nhưng không có phải vỡ này Quang Bích.

- Ta thiên, mệnh lên chút à, chưa ăn cơm sao? Đứng, đến đánh ta...

Dương Tuấn đứng trước mặt Hiền Nhân quát, mà trăm người ở đây đều có xúc động muốn đi lên đánh tên này, người nói đánh như vậy chưa đủ mạnh? Một kích vừa rồi trăm người bọn ta cũng lập tức bị diệt sát, người còn chề yếu, mà hơn nữa, người muốn đánh lên người? Điên rồi sao?

Hiền Nhân không có cảm xúc, cự chày vẫn là chính xác đập xuống Dương Tuấn, Dương Tuấn tất nhiên có chút ý riêng, lập tức mở ra Tinh Trán phủ vân, đón đỡ cự chày bên trong lực lượng, nhân lên gấp trăm lực lượng, xúc nên thành quang cầu, giống như vận động viên bóng chày, ném thẳng lên Quang Bích.

Oanh...

Quang Bích rung chuyển dữ dội, tiền nguyên khí bỗng nhiên trở nên nồng đậm hơn rất nhiều, đó là sự thật, bởi vì Quang Bích đã thủng xuống một lỗ lớn, tiền nguyên khí từ Tỷ Tiên Vực nồng đậm trôi ra, để người người tham lam hút lấy, mà ở Tinh Môn Đài, trăm nhân thủ ở đây triệt để mất cảm giác, chu biết tro mắt nhìn cái kia ác tặc đi qua Quang Bích, hơn nữa còn kéo ra một quý đến chọc giận bọn họ.

Trong lòng bọn họ thâm hô hai tiếng: Hung Thần.

--- Hung Thần xông 12 Tiên Vực ---

Tỷ Tiên Vực, chuẩn 7 ngày trôi qua, đại hôn giữa Lạc Trúc Thánh Vực cùng Ngân Nguyệt Tiên Trì đã chuẩn bị xong xuôi, chỉ còn ngày mai Ánh Ngân Nguyệt đến đón nương tử, mở ra đại tiệc thiết đãi Bát Đại Tiên Trì cùng Tứ Đại Hào Môn bên trong Tỷ Tiên Vực.

Bát Đại Tiên Trì bao gồm Ngân Nguyệt Tiên Trì, Thái Hư Tiên Trì, Xích Yếu Tiên Trì, Vân Long Tiên Trì, Phách Vũ Tiên Trì, Hồng Lân Tiên Trì cùng Đạo Nhân Tiên Trì, Tứ Đại Hào Môn bao gồm Hoàng gia, Phurong gia, Tôn gia cùng Lăng gia.

Ở bên trong một toa cung điện nguy nga, một đám nam tử trẻ tuổi vây quanh một cái nam tử khá, nhưng người về ngoài ánh mắt cực điểm, mái tóc dài màu bạc, cộng thêm trên trán đồ án mặt trăng khuyết màu son, đôi mắt đen sâu thẳm, trên người có một loại phong thái để vương, bề ngễ thiên hạ.

- Ngân Vũ huynh, chúc mừng huynh, cuối được đại tiên tử trong lòng chúng ta.

Một tên nam tử lên tiếng đối với thanh niên ánh mắt kia, người đó chính là Ánh Ngân Vũ, đại thiên tài của Ngân Nguyệt Tiên Trì, danh xưng Thiên Vương, chính là nhân vật chính của đại hôn này.

"Đứng, đứng, đứng". Các nam tử khác đồng thanh hô lên, Ánh Ngân Vũ vẫn không có chút cảm xúc nào trên mặt, đại hôn này chính là do Vũ Trường Long khao khát Thiên Lục Bí Pháp của Lạc Trúc Thánh Vực, còn Ánh Ngân Vũ hẳn chỉ quan tâm vô đạo, nữ sắc hẳn chưa từng trăm mẽ bên trong, cho nên hẳn cũng không quan trọng việc này, Ánh Ngân Vũ hẳn danh xưng Thiên Vương, cũng vì haimộ người đó, ở trong truyền thuyết Thánh Chiến, Bại Thiên Vương...

Ầm...

Mà đúng lúc này, Quang Bích ở phương xa bỗng nhiên nổ tung, một người từ bên trong bước ra, hơi thở nặng nề, sử dụng pháp tắc quá nhiều, thể lực hao kiệt, tinh thần lực hao hụt, khiến Dương Tuấn vô cùng mệt mỏi, chỉ đánh chui vào bên trong không gian hậu cung, lập tức lăn ra đất, say ngủ như chết.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: 500 cường giả phá hôn?

Tỷ Tiên Vực, trung tâm Thiên Thái Thành, hôm nay là ngày đại hôn của Thanh Trúc Tiên Tử cùng Ánh Ngân Vũ Thiên Vương, làm nam nhân là haimộ, nữ nhân ngưỡng mộ không thôi, bởi vì Tiên Tử lẫn Thiên Vương đều là Chân Tiên Vị tu vi, thiên tài bên trong thiên tài.

Hơn nữa, Thanh Trúc Tiên Tử lại có Vạn Trúc Thánh Thể, là tiên thiên thần thể bẩm sinh, khiến cho tốc độ tu luyện, lĩnh ngộ thiên đạo đạt đến mức có nhân cũng thêm khát, mà dung nhan của nàng thì không cần phải nói, là tuyệt đại mỹ nữ ở trong 12 Tiên Vực.

Mà Ánh Ngân Vũ Thiên Vương, lại là người mừng Nguyệt Kinh Thần Thể, cũng là tiên thiên thần thể bẩm sinh, nhưng nó cường đại là ở trên chiến đấu, ở lực lượng chếch lệch giữa mình và đối phương, hấp thu 4 phần mười công kích, bù lên chiến lực của mình, hơn nữa lực lượng này còn cái thiện thể chất, mệnh mẽ đánh xuyên hàng rào cảnh giới.

Lộ Thánh Chủ là một trung niên phụ, nhưng đáng đáp lại là tuyệt sắc gái nhân, ngực nở mông to, một trang phu nhân tối đỉnh, vận hồng y vui vui vẻ vẻ bồi tiếp một trung niên nhân, khí thế kinh người, đáng đáp rất là phong lưu tiêu sái, chính là Vũ Trường Long.

- Haha, Lộ Thánh Chủ, hôm nay là ngày tốt hai thể lực chúng ta kết thành thống gia, sau này, thỉnh Lộ Thánh Chủ bảo bọc Vũ nhi của ta.

Vũ Trường Long sáng khoái cười nói, mà Lộ Đồng Đồng cũng tươi cười đáp lại.

- Vũ Tiên Chủ chúc ko, thấp thân làm sao dám để Vũ thiếu có chuyện gì được.

Hai đầu cầu già tụ ở một chỗ, hai già bất thiện dùng mặt cười che giấu đi tâm...

.....

Kỷ lệ ở trong hư không, có một toà cung điện hoàng kim rực rỡ, mà xung quanh có lỗ lổng từng tấm không lồ chiếu bài, ầm lên ba chữ ngay nga tráng lệ, Chiến Thần Điện.

- Ta thiên, tên tiểu tử này xuyên qua nhiều Tiên Vực như vậy làm gì à?

Ngồi bên trên một cái long ngai, là một trung niên nam nhân đáng người thờ to, cơ bắp cuộn cuộn, mái tóc đen dài thắt một bên, nhưng trên người khí tức không thể xem thường, là Tiên Tôn cấp bậc, mà không những thế, đó còn là siêu việt Tiên Tôn, người này không ai khác chính là lỗ lổng trang bức Điện Chủ Chiến Thần Điện, Trảm Khấu Phong.

Mà trên tay ông ta cầm một tấm bản đồ, là bản đồ phân chia 13 Tiên Vực với nhau, mà bên trên có một chấm sáng màu vàng di chuyển cực nhanh xuyên qua bản đồ này, đây chính là vị trí của Chiến Thần Lệnh hiện lên, nói đúng hơn là vị trí của Dương Tuấn, trong 7 ngày, Dương Tuấn đã xuyên qua hết bảy cái Tiên Vực, một là dùng danh phận khinh bố của Dương Tuấn trực tiếp được thông qua, hai chính là cái kia Hung Thần chính là tiểu tử này.

- Ta thiên, tiểu tử này tại sao như vậy gấp, phải hỏi nó một chút.

Trảm Khấu Phong gấp gáp, bầy ra Chiến Thần Lệnh, giữa các Chiến Thần Lệnh có liên kết, có thể xuyên qua khoảng cách liên lạc với nhau (tựa như Videocall đó), Trảm Khấu Phong lập tức dẫn vào tiền nguyên lực, liên kết với Chiến Thần Lệnh của Dương Tuấn.

Bên trong tinh hải của Tỷ Tiên Vực, Dương Tuấn dùng Di Hành Thần Dực băng qua tinh không, hư một tiếng, bỗng nhiên trước mặt Dương Tuấn xuất hiện hư ảnh hoàng kim một người, Dương Tuấn vận quyền định đánh tan nó thì dừng lại động tác, bởi vì hư ảnh kia là tiền nghi thức của hắn, Trảm Khấu Phong.

- Đệt, tiểu tử, người thân lâu ngày gặp nhau lần muốn động thủ đánh?

Trảm Khấu Phong phan tục mắng, không chút phong phạm cường giả, Điện Chủ của một cứu ngừ chỉ tôn Chiến Thần Điện.

- Phi, ai nói chúng ta là người thân, ta mới cần vào....

Dương Tuấn phan xuống một câu tục, nhưng mà hắn cũng bất ngờ, tại sao Trảm Khấu Phong liên lạc được với hắn, chẳng lẽ là do Chiến Thần Lệnh.

- Phi, sau này lại nói chuyện này, ta hỏi người, Hung Thần kia có phải người đó?

Trảm Khấu Phong lãnh sang chuyện khác, Dương Tuấn hơi bất ngờ, cái gì Hung Thần, ta là thiên chân vạn kiệt, một tấm trong sáng nhân phẩm, tại sao lại nói hắn là Hung Thần? Kia mà ngắm lại chính mình hung hăng xông 7, 8 cái Tiên Vực, Dương Tuấn cũng đánh nuốt xuống cực tức này.

- Phi phi, tránh đường, ta muốn đi phá một cái hôn sự...

Dương Tuấn bỏ qua Trảm Khấu Phong câu hỏi, lập tức nói mình muốn đi phá hôn sự, Trảm Khấu Phong hơi hơi ngạc nhiên, hỏi hắn tại sao lại hành rồi đi phá hôn? Dương Tuấn nói, tẩn nương chính là hắn thể tử.

- Hào, người đợi ta, ta tập hợp người cùng người đi, Thánh Vực a Thánh Vực, lần này tốt hảo sự, để ta nắm.

Trảm Khấu Phong nói, hư ảnh cũng biến mất, Dương Tuấn không nhiều động tác, lập tức bắn vào tinh hải, đi đến Thánh Vực đại hôn lễ, mà ở bên trong Chiến Thần Điện, Trảm Khấu Phong đứng lên hô lớn, ầm ba vang dội trong hư không.

- Mau, tập hợp ta 50 Tiên Đế, 450 Tiên Hoàng, cùng ta những này 500 cường giả đi phá hôn....

- Điện chủ, người lại nhập ma....

Toàn thể người bên trong Chiến Thần Điện cùng hô lên, đối với vị kì hoặc Điện chủ này là vô cùng hoang mang, hắn ở trăm vạn năm trước biến mất, gần mấy mươi năm trước bỗng nhiên trở về, một thân thực lực bước trở về ngôi Điện Chủ, nhưng mà vị Điện Chủ này tâm tính quái lạ, thật giống như ác tặc trong cổ tịch miêu tả, Kỳ Tôn Trảm Khấu Phong.

- Hả? Không muốn? Các người không muốn đi, ta liền treo tất cả lên đánh? Làm sao?

Trảm Khấu Phong nâng nâng cánh tay lực không, khí tức Tiên Tôn toả ra để bắt cu Tiên Đế, Tiên Hoàng nào cũng bị dọa sợ, lập tức lực dục tập hợp nhân số, theo cái này Kỳ Tôn Điện Chủ đi quấy một cái hôn sự, ai, thương cho những kẻ chủ hôn người a, trong lòng người Chiến Thần Điện thở dài trong lòng, oán thán giúp những người này.

.....

Lạc Trúc Thánh Vực, hiện tại đã là giữa trưa, thái dương lên đỉnh, toả ra nhiệt lực bất phàm, nhưng đối với tu tiên giả thì không có chút nào khó chịu, hơn nữa có người còn có tiền quyết đặc thù, hấp thụ những này lực lượng.

- Ăn, giờ lành đã tới, mời tân lang tân nương mời lên bái lễ...

Một trung niên phụ đứng trên bình đài hô lên, mà sau lưng người này là một đài cao hơn, chính ngôi Lộ Đồng Đồng cùng Vũ Trường Long hai bậc tiền bối, tiền nhân vẫn là nhân loại, một chút hôn nhân quy củ này vẫn là phải làm.

- Hiện tại nếu có ai muốn ngừng cái này hôn sự, mụn xin đứng ra, nếu không, sau này không cần nói nữa.

Vị trung niên phụ kia đồng đặc nói, nhưng bên trong giọng nói lại có chút đe dọa, ngăn cản hôn sự hai đại thể lực của Tỷ Tiên Vực này, đó chính là gan to bằng trời.

- Vũ Tiên Chủ, Tinh Môn, Tinh Môn Đài bị người hung hăng xông...

Bỗng nhiên một giọng nói sợ hãi vang lên phía vô không khí này, một tên môn hạ Ngân Nguyệt Tiên Trì chạy đến quý xuống trước mặt Vũ Trường Long, cúi đầu bẩm báo.

- Cái gì? Là cái kia Hung Thần sao?

Vũ Trường Long nắm chặt vành ghế bằng thanh mộc, từng tiếng răng rắc vang lên khiến tên môn hạ kia sợ hãi, lắp bắp nói.

- Bẩm, bẩm, là là Chiến Thần Điện người tới, dẫn đầu là Kỳ Tôn.

- Cái gì?

Toàn bộ người ở đây đứng lên, đối với Chiến Thần Điện ba chữ này là sợ hãi vô cùng, mà dẫn đầu cái kia Kỳ Tôn lại còn sợ hãi hơn vạn lần, nửa bước Thánh Nhân, là cỡ nào cường đại.

Nên biết, muốn trở thành Thánh Nhân, phải bước vào một cái cảnh giới nữa, gọi là Bán Thánh, ở đây không phải cần tiền nguyên lực tích lũy tăng lên tu vi, mà dùng tinh thần lực mạnh mẽ cấu thông thiên địa, trải qua vạn luyện tinh thần, đạt tới Thánh Vĩ, trở thành Thánh Nhân, mà cảnh giới Bán Thánh này cũng phân chia làm 4 tầng nhỏ, Nhất Luyện, Thập Luyện, Bách Luyện cùng Thiên Luyện Bán Thánh, đạt tới Vạn Luyện, lập tức trở thành Thánh Nhân.

Mà Kỳ Tôn Trần Khiếu Phong này, chính là Thiên Luyện Bán Thánh, 1150 lần tới luyện tinh thần từ lực lượng thiên địa thả xuống, chiến lực tự nhiên kinh người.

- Chiến Thần Điện tới chúng ta Tiên Vực làm gì? Bọn họ tới bao nhiêu người?

Vũ Trường Long hai nắm run run, hân cũng chỉ là Tiên Đế đỉnh phong, vẫn chưa có đột phá Tiên Tôn, tư cách gì tranh đấu với Trảm Khiếu Phong đây, hân khao khát Thiên Lục Bí Pháp, đột phá Tiên Tôn.

- Bọn họ, có 500 người, bốn, bốn trong, có mấy chục vị Tiên Đế cùng mấy trăm vị Tiên Hoàng....

Phốc...

Toàn bộ người ở đây phun ra một ngụm máu lớn, Tiên Đế mấy chục, Tiên Hoàng mấy trăm, người đây là muốn cắn chết hết Tỷ Tiên Vực này sao, đem nhiều người như vậy đến đây làm gì? Ánh mắt toàn bộ khách mời nhìn về phía Lộ Thánh Chủ cùng Vũ Tiên Chủ, cầu một lời giải để bọn họ yên tâm

Hưu hưu hưu...

Mà đúng lúc này có một nhóm đông đảo nhân mã, khí tức kinh khủng quét qua, phủ xuống Thiên Thư Thành làm toàn bộ người không nhận nổi phủ phục xuống, cứng rắn chống cự lập tức bị nội thương, thổ huyết liên tục.

- Thật, thật sự đến rồi?

Một khách mời lập bắp nói, quả nhiên, y phục này đích xác là Chiến Thần Điện người, mà khí tức khủng bố này chính là do mấy chục Tiên Đế cùng mấy trăm Tiên Hoàng thả ra, mà ở vị trí đầu, chính là một đầu siêu cấp quái vật, Thiên Luyện Bán Thánh Kỳ Tôn, Trảm Khiếu Phong.

- Ta thiên, tiểu tử này vẫn chưa chạy tới?

Trảm Khiếu Phong lấy ra bản đồ, điểm sáng trên đó đã cách chỗ này không quá xa, khoảng một canh giờ liền chạy tới rồi, Trảm Khiếu Phong kéo ra Chiến Thần Điện bản sao, thả trên không trung, nhân nhà thả xuống bình trà, thường thức bình thần như không có ai ở đây hết.

- Điện, điện chủ, chúng ta làm gì đây?

Một vị Tiên Đế cần đàm đứng lên hỏi Trảm Khiếu Phong, Trảm Khiếu Phong liếc hân một cái, lập tức người kia lỏng toạ đứng, lùi về sau mấy bước chân, vờ này, hân giống như bị một đầu Hồng Hoang Ma Thú nhìn lên, đáng sợ cực kì.

- Các người xuống dưới thông báo hôn sự chậm lại, tạm thời uống chút trà đợi nhân vật chính.

Trảm Khiếu Phong nói với tất cả môn hạ, đồng loạt chờ dài ai oán, những người này hạ thân xuống bên dưới, đối với Lộ Đồng Đồng cùng Vũ Trường Long thông báo, hoãn lại hôn sự thêm một canh giờ, tất nhiên ai dám từ chối, cái kia Kỳ Tôn vẫn còn ở bên trên kia kia.

- Lộ Thánh Chủ, rốt cuộc hai ta đắc tội gì cái này Kỳ Tôn?

Vũ Trường Long quay sang hỏi Lộ Đồng Đồng, Lộ Đồng Đồng đồng dạng lắc đầu, nàng cũng không biết vì sao mình bị đi mình đồ đệ, lại kéo ra siêu cấp quái vật như Chiến Thần Điện này đây? Ài, Rio thiên, rốt cuộc ta làm gì sai?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Bồi vẫn là không bồi? chuộc vẫn là không chuộc?

Thời gian một canh giờ trôi qua mà giống như sự vạm vỡ này, cảm giác dễ nên tinh thần cực kì lớn này khiến không ai có tâm trạng vui vẻ tham gia hôn lễ này.

Hưu...

Mà đúng lúc này, phương xa có một hình nhân pháp tắc khổng lồ bay đến, ngừng bên trên Chiến Thần Điện này, uy áp cường đại toả ra, đè người bên dưới một trận nghẹt thở.

- Ta thiên, tiểu tử, người đến chậm...

Trảm Khiếu Phong thuận tay ném tới bình trà trên tay, nhưng lực lượng bên trong bùng phát, tốc độ vô cùng nhanh, Dương Tuấn thuận thế né qua, lập tức né tránh này bình trà ném tới.

- Này này này, người cái này tiện nghi thức thức, ta cũng không có nhờ người đến a...

Dương Tuấn tất cũng nổi giận, mẹ, lúc này nếu không nắm giữ Di Hành pháp tắc, liền bị bình trà kia đập trúng, văng ra vạn dặm có hơn, Thiên Luyện Bán Thánh lực lượng, không phải bình thường cường đại a.

- Tốt, nếu đã tới, đem cháu gái ta cũng ra xem kịch.

Trảm Khiếu Phong ngơy ngơy mãi rồi, Dương Tuấn kinh ngạc, Uyên Nguyệt ở trong không gian hệ thống cũng bị Trảm Khiếu Phong phát hiện, là cỡ nào bất ngờ sự tình.

- Xùy, trên người người có Hồng Nguyệt Yêu Luân, tất cháu gái ta ở bên trong, không cần thức mắc.

Trảm Khiếu Phong gậy đến một khối to * mũ, thuận tay bắn vào hư không, lập tức viên này bị cắt ra hư không, tiềm nhập vào trong hư không, Dương Tuấn gửi gửi đầu, trên người mình khi nào có cái kia Yêu Luân đi?

- Uyên Nguyệt bài kiến Trảm thức.

Sau lưng Dương Tuấn hiện lên vòng trắng tròn màu hồng, Uyên Nguyệt uyển chuyển thân hình bước ra, dung nhan tuyệt sắc chấn nhiếp toàn trường, để người người không thể rời mắt khỏi nàng, Uyên Nguyệt cung kính cúi người, nói với Trảm Khiếu Phong.

- Ô, này ta cháu gái ngoan, chỉ có cái này tiểu tử không vừa mắt.

Trảm Khiếu Phong ở một tiếng, nói, nhưng chân là không thành thực hướng Dương Tuấn đáp tới một cước, tiền nguyên lực hoá thực, tạo thành cự cước đập tới, lực lượng bên trong nhưng là Tiên Tôn cấp bậc, không chút nào nhường xuống tu vi ngang bằng với Dương Tuấn.

- Ta cũng là như vậy...

Hiện Nhân theo động tác Dương Tuấn đánh tới một uyển, cự cước tiền nguyên lực đụng lên cự quyền pháp tắc, ầm một tiếng, dư sóng bằng mắt thường nhìn thấy được lan ra bốn phía, kinh phong cuốn lấy đồ vật bên dưới, một mảnh hỗn loạn đại hỗn a.

- Há, có chút thực lực, hơn 200 đạo lực lượng pháp tắc, không cần mở Phong Phủ, lĩnh ngộ cũng không kém bao nhiêu.

Trảm Khiếu Phong nói, một bộ dụng không có chút nào bị ăn thiệt thòi, mà Dương Tuấn dĩ nhiên cảnh thị nạt ra từng đường, nhưng mà Sinh Mệnh Áu Thụ rõ cây vượn ra, chữa lành toàn bộ vết thương trên tay Dương Tuấn.

- Ô, không ngờ Sinh Mệnh pháp tắc cũng kéo được 200 đạo.

- Hừ, ta hôm nay phải gọt xuống người tiện nghi thức thức một cái lỗ tai, đem đi ngâm rượu a.

Trảm Khiếu Phong ở một tiếng, nhưng mà Dương Tuấn thật sự không ưa nhân cái này tiện nghi thức thức, Sát Thiên Chỉ Đạo đáng ra, Hiện Nhân hai tay nắm lấy thanh Sát Đạo, từ vong khí tức phủ xuống, để khách mời bên dưới hít thở không thông, đối mặt với từ vong, ai mà không sợ hãi.

- Há, ta nư sạch lỗ tai đợi người a, phóng ngựa lại đây, tiểu tử...

Trảm Khiếu Phong vẩy vẩy tai nói, khách mời lần hai vị cho họ bên dưới mặt mọng bực, này này này, các người muốn đánh nhau thì đi đến chỗ khác a, tại sao ở chỗ hôn sự bọn ta đánh nhau a?

- Phi, làm ta buồn nôn, không chơi với thức thức người nữa...

Dương Tuấn phun mắng Hiện Nhân cùng Sát Thiên chỉ đạo thu lại, Dương Tuấn cũng không rảnh rồi đi đấu đá với cái này tiện nghi thức thức, bên dưới vẫn còn việc hân cần làm đây.

- Ô, tiểu tử, đến đánh ta à...

Trảm Khiếu Phong vô liêm sỉ liếc liếc hồng, khách khách Dương Tuấn tức giận, nhưng Dương Tuấn lại không có quan tâm, chỉ có Uyên Nguyệt âm thầm lắc đầu, qua bao nhiêu năm, hai người này vẫn là như vậy.

- Hehe, ta thật muốn xem, này tân nương làm sao rơi vào hắc trảo của người a...

Trảm Khiếu Phong hạ người xuống bên cạnh Dương Tuấn, cười hèn mọn nói, chỗ nào giống một vị Thiên Luyện Bán Thánh đây? Dương Tuấn phối đều sắp nổ, không chừng, đại hôn này không chọc tức hân bằng một giây một phút đứng cạnh cái này tiện nghi thức thức.

- Hừ hừ, không cần nhiều lời, ta đến tìm người, à hôm nay tân nương...

Dương Tuấn giọng nói vô cảm, âm thanh vang vọng trong sân lớn, để khách mời trọn mắt ngoác mắt, háo, nửa ngày cũng bởi vì cái này muốn tới cướp nương gia...

- Ta đồ đệ có liên quan gì đến người, mà hôm nay người lại muốn phá hôn sự này?

Lộ Đồng Đồng tức giận đứng lên, quát một tiếng, Dương Tuấn hừ một tiếng, nói.

- Hừ, đó là ta nương tử, còn cần giải thích sao?

Bà...

Trong lòng từng người họ lên, người này cũng thất bại đạo, sống vào tiền nói tán nương là người nương tử, vậy ta nói người mẫu vẫn là ta nương tử, người có đánh ta hay không? Nhưng mà ở trong tình huống này, người ta bà cũng bởi vì có hậu trường a.

- Không đúng, ta Thanh Trúc vừa ngủ say trăm năm mới tỉnh lại, làm sao có thể quen nam nhân bên ngoài.

Lộ Đồng Đồng gần run người, Thanh Trúc Tiên Tử từ là Lộ Thanh Trúc, là đường nữ cũng như đồ đệ của nàng, ở trăm năm trước theo bí pháp của sư tổ tiến vào ngủ say, đến hai tháng trước mới tỉnh dậy, làm sao có thể làm nương tử của một nam nhân kìa chứ.

- Mặc kệ, Mặc Khuê, ta đến tìm nàng...

Dương Tuấn hồ lớn, nhưng mà lần này âm thanh là đối thủ vào đầu từng người, ngay cả Trầm Khiếu Phong đứng bên cạnh Dương Tuấn mặt cũng đổi sắc, bàn tay còn run run đặt lên vai Dương Tuấn, nói

- Tiểu tiểu tử, ăn, ăn có thể ăn bậy, nhưng nói, nói đừng có nói bậy a...

- Làm sao? Ta nói Mặc Khuê chính là ta nương tử, ở thời điểm trước nàng nói muốn ta đến Lạc Trúc Thánh Vực tìm nàng là Thanh Trúc Tiên Tử kìa mà....

Dương Tuấn bình thản nói, nhưng Trầm Khiếu Phong giống như gặp ôn thần, đứng cách xa Dương Tuấn một khoảng, Dương Tuấn đang kỳ lạ thì từng luồng từng luồng sát khí gắt gao đỉnh trên người hắn, Lộ Thánh Chủ, cái này tán nương, cùng người của Thánh Vực đều toà ra sát khí, bao quanh lấy Dương Tuấn.

- Phi, ta nói là sự thật, Mặc Khuê chính là ta nương tử....

Dương Tuấn lần nữa nói, mà đúng lúc này vị kìa che mặt vận tán nương phục không kim chế nổi nữa, kéo xuống khăn hồng, từ hư không kéo ra một chuỗi kiếm sắc lạnh, cả người bắn tới chỗ Dương Tuấn, chỗ nàng đi qua đều mọc lên từng thân trúc nhỏ màu xanh lục, tán ra mẻ hương say đắm người người.

Dương Tuấn nhìn lên này tán nương, trong hân ki ức, nàng một điểm cũng không giống Mặc Khuê, mặc dù nàng dung nhan như vẽ, mày liễu mắt phượng, da như mỡ đông, nhưng vẫn không đủ so sánh với Mặc Khuê, mà tán nương này tay xuất ra kiếm芒, giậm dữ hét lên.

- Tặc tử, không cho ngươi nhục mặt sư tổ...

- Hả?

Lần này là Dương Tuấn kinh ngạc, chỉ là hân oán nửa ngày, cuối cùng là hân nhận nhầm tán nương, mà những người ở đây với danh tự Mặc Khuê này vô cùng kính sợ, hơn nữa, thiếu nữ này còn gọi Mặc Khuê nàng là sư tổ?

Phốc...

Một vòi máu tươi bắn lên không trung, nơi ngực của Dương Tuấn bị chuỗi kiếm của Lộ Thanh Trúc xuyên qua, nhưng mà nàng lại hoảng sợ khi mà chính mình không nắm thanh kiếm này ra được, giống như nó là một phần thân thể của Dương Tuấn vậy, mà Dương Tuấn lại tốt, sinh mệnh lực cuộn cuộn chứa trị vết thương, một bên quay sang hỏi Trầm Khiếu Phong.

- Này tiện nghi thức thức, rất cuộc bọn họ gọi Mặc Khuê là sư tổ, là vì sao vậy?

- Hả, tiểu tử ngươi không biết? Ở Tỷ Tiên Vực này ba trăm năm trước, vị này Thanh Trúc Tiên Tử Mặc Khuê từ ngủ say bên trong tình dậy, sau đó liền chính đồn lại Thánh Vực, hiện tại đã chạy tới Tuyệt Tiên Vực thí luyện tinh thần lần thứ 1000 rồi..

Trầm Khiếu Phong ung dung nói, nhưng tư thái cũng là hạ thấp một khoảng, đối với cái này Mặc Khuê từ sư tổ phân e ngại, đầu sao cả hai cũng đều là Thiên Luyện Bán Thánh, phiền phức đến hai cái thế lực của mình cũng không hay.

- Khoan, ba trăm năm? Ta ở Phạm Giới phi thăng đến đây cũng bất quá hơn 1 năm mà thôi.

Dương Tuấn giọng nói bất ngờ, chuyện này cũng thật khó tin, khi cùng Mặc Khuê chia biệt, thời gian trôi qua đến nay bất quá cũng chỉ một năm rưỡi, vì sao đến đây ai cũng nói đã trôi qua ba trăm năm? Trầm Khiếu Phong vỗ một cái, bá lấy cổ Dương Tuấn nói.

- Ta hỏi ngươi, tiền nguyên khí ở Tỷ Tiên Vực này so với Hội Tiên Vực thế nào?

- Hả? Vấn đề này cũng hỏi, ở đây nồng đậm hơn ở Hội Tiên Vực 3 ngàn lần.

- Thế, người biết tại sao tiền nguyên khí nồng đậm như vậy không?

- Cái này, ta không biết...

- Ài, người mất trí nhớ so với lúc trước không khác gì nhau...

Trầm Khiếu Phong thở dài một tiếng, sau đó bắt đầu nói, mỗi Tiên Vực đều gần xuống một toà Khổng Thiên Trận, có thể làm cho tiền nguyên lực ở bậc thứ càng cao, càng trở nên nồng đậm, đối lại, thời gian ở đó trôi nhanh hơn rất nhiều, cho nên Tiên Vực bậc càng cao, tu tiên giả cấp bậc cũng phải tương đồng, Tỷ Tiên Vực tối thiểu chính là Thăng Hoa Cảnh, mà Tuyệt Tiên Vực tối thiểu chính là Tiên Vương.

- Thào, thì ra là như vậy....

Dương Tuấn gật gù, chẳng trách mỗi Tiên Vực hẳn đi qua đều có thời gian sai lệch kỳ lạ, mà tiền nguyên khí cũng nồng đậm hơn gấp chục, trăm lần, thì ra ở mỗi Tiên Vực gần giống như một cái vị diện riêng biệt, thời gian lệch lạc.

- Thào, bây giờ ngươi tỉnh làm sao đây? Làm ta kéo nhiều người đến nhìn vậy, không làm gì cũng là mất mặt ta Kỳ Tôn à.

Trầm Khiếu Phong gần nằng, đây là sự thật, hẳn kéo tới 500 cường giả, định quấy một hồi hôn sự, để tiểu tử này nắm tán nương đào hôn, không ngờ tên này ngu ngốc hết sức, ngay cả một chút tâm hiếu trước cũng không làm được, hung hăng xông qua, cuối cùng là làm tán nương.

- Kháo, ta cũng không có nhờ người cái này tiện nghi thức, người lại trách ta?

Dương Tuấn dĩ nhiên cũng giận, nhưng là then quá hoá giận, lập tức đem toàn bộ tức giận đổ lên này thức tiện nghi, Uyển Nguyệt lẳng lặng lùi ra xa, hai người này sắp làm ra một hồi đại chiến.

Dương Tuấn rút ra thanh kiếm ở ngực, Hiền Nhân, Thần Dược, Vạn Hình Pháp Khí đồng loạt mở ra, Hiền Nhân hai nắm tay rung lên, từ vòng pháp tắc quẩn quanh nó song quyền, tạo thành hai quyền cực kì tà diệu, Thần Dược nổi lên, Dương Tuấn thân ảnh biến mất, xuất hiện trước mặt Trầm Khiếu Phong đánh tới một quyền.

- Ngươi nghĩ ta là bao cát sao? Muốn đánh là đánh.

Trầm Khiếu Phong nói, hai quyền đụng vào nhau, kim quang rực rỡ chiếu rọi toàn Thánh Vực, toàn bộ khách mời đồng loạt chạy trốn, tán lung tán nương lần hai chỉ toạ đều phi hành lên không, để lại khoảng trống rộng lớn cho hai đầu quái vật này đối chiến.

Ầm...

Nắm đấm của Trầm Khiếu Phong đụng lên nắm đấm của Hiền Nhân, tưởng như kiến so với voi hình ảnh, nhưng lực lượng bên trong mạnh mẽ bắn ra, oanh, toàn bộ cánh tay Hiền Nhân nổ nát, pháp tắc dây chuyền là ta rơi xuống.

- Hừ...

Dương Tuấn vung xuống sát thiên chỉ dao bên tay trái, Trầm Khiếu Phong gào lên một tiếng, hai tay đụng vào nhau, ầm, kim quang bộc phát, tạo ra song quyền bằng hào quang, bất lấy sát thiên chỉ dao, răng rắc, Sát Thiên Chỉ Dao bị bẻ gãy, Trầm Khiếu Phong thân ảnh biến mất, chưa đến một phần vạn giây sau đã bắt lấy đầu Dương Tuấn, toàn bộ pháp tắc sau lưng Dương Tuấn biến mất, Tiên Vương bên trên chính tu đại đạo, chút pháp tắc này đánh với bình thường Tiên Đế còn được, nhưng đối phó Trầm Khiếu Phong hẳn là không đủ dùng.

- Hehe, xin lỗi hai vị chủ hôn, ta này cháu trai bị bệnh, như vậy ta xin cáo từ...

Trầm Khiếu Phong cười tiện tiện, tay bắt lấy Dương Tuấn hôn mê, nhưng tinh thần lực bạo động lại không thành thật, câu thông 500 thuộc hạ, mau mau rút lui, phá hủy Thánh Vực tiền bồi thường hẳn không muốn trả rồi.

- Muốn đi để vậy sao? Bởi hay không bồi đây?

Một giọng nói thanh thúy ngọt ngào vang lên từ hư không, một bóng người xinh đẹp rơi ra, không cần nói, đó chính là Mặc Khuê, đối trước Thanh Trúc Tiên Tử, nhưng lại là đôi này Mặc Tổ Sư.

- Sư tổ, cứu mạng, Chiến Thần Điện người quá hung hăng...

Lộ Đồng Đồng không chút phong vận cường giả, làm một bộ đứ nhỏ bị bắt nạt, chạy đến bên cạnh trường bối khốc lúc kể lể, tất nhiên sẽ thêm vào mắm muối dư vị, tạo thành một câu chuyện đặc sắc.

- Nhị Thiên Bán Thánh???

Trầm Khiếu Phong thâm hô, khí tức trên người Mặc Khuê lại mạnh mẽ hơn hẳn rất nhiều, Nhất Thiên cùng Nhị Thiên khác nhau ở một chữ, nhưng chiến lực lại xa xa khác nhau.

- Ta hỏi lại, bồi vẫn là không bồi?

Mặc Khuê xung quanh dâng lên từng dòng thiên địa chân ngôn, từ nàng đại đạo diễn hoá mà thành, khiến nàng giống như tiên nữ cao cao tại thượng, chỉ để người ta ngược nhìn, tôn kính mà thôi.

- Hảo, đánh một trận, thua ta liền bồi ngươi, tiểu tử này...

Trầm Khiếu Phong cầm lên Dương Tuấn, Mặc Khuê mới hỏi đối sắc, nàng tất nhiên nhận ra này tám khuôn mặt, nước mắt không kim được hơi rơi xuống, thiên địa ầm ầm biến chuyển, Bán Thánh cũng có tương lên thiên địa, tất nhiên có thể kéo ra thiên địa dị tượng rồi.

- Thào, bây giờ ta có con tin, ngươi trước tiên giao tiền chuộc a...

Trầm Khiếu Phong mừng tặc một tiếng, Uyển Nguyệt không hẹn mà đứng cách xa hắn một khoảng, mà 500 cường giả phía sau hắn không thể tránh xa này vị Điện Chủ, người ta đòi người bồi thường, người nắm nhân gia tới đòi tiền chuộc? Nhân phẩm nơi đâu à...

- Thì ra ta phụ quân...

Phốc...

Mặc Khuê hay động đại đạo, hồ lên một tiếng thanh thúy, mà toàn bộ người ở đây đồng loạt phun ra một ngụm máu, thật, thật sự, tiểu tử kìa là phụ quân của Mặc tổ sư? Không, không, không, ta là đang nằm mơ.

Đùng... Đùng... Đùng...

Bên dưới từng người tự đánh lên mặt mình một cái, âm thanh liên tiếp vang dội như sấm rền, nhưng bọn họ lại không có tỉnh lại, lập tức phủ phục dưới đất, Bào thiên, người tốt bức a.

- Kháo, bước tới nữa ta giết tiểu tử này...

Trầm Khiếu Phong nâng nâng quyền, Mộc Khuê đứng động tác, Trầm Khiếu Phong đắc ý cười lớn, vẫn kéo ra câu nói cũ, chụa vẫn là không chụa đây?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Sắc (18+)

Toàn bộ khách mời đại hôn giữa Thanh Trì Thánh Thánh Vực cùng Ngân Nguyệt Tiên Trì đều là tân đi, hiện tại là tranh giành thực sự giữa hai cái Bán Thánh, cấp bọn họ trăm lá gan cũng không dám ở lại nhìn.

- Thế nào? Chụa vẫn là không chụa?

Trầm Khiếu Phong vẩy vẩy trong tay Dương Tuấn, Mộc Khuê hơi lưỡng lự, nhưng mà đúng lúc này dị tượng phát sinh, thần quang rực rỡ từ người Dương Tuấn bốc lên, Trầm Khiếu Phong giật mình, mà đúng lúc này bà vai hắn bị một bàn tay nắm chặt, bất ngờ trước mặt Trầm Khiếu Phong xuất hiện thêm một cái bàn chân đập tới.

- Tháo, đánh ta?

Trầm Khiếu Phong mắng một câu, bàn tay chấn trước mặt, cán lại cái này một cước phi tới, mà đúng lúc này Dương Tuấn trong tay ông ta kì diệu thoát ra, trên người có từng luồng thần huy đập dồn, trên tay Dương Tuấn hiện lên một thanh chiến phù, chính là Chiến Thiên Thần Phù.

- Mẹ, Kỳ Tôn lão già hóa người bắt nạt ta chủ nhân, hôm nay ta phải trừ giặc giúp chủ nhân.

"Chiến Thiên" tay dưới ra, chỉ hướng Trầm Khiếu Phong mắng, Mộc Khuê hơi giật mình, bởi vì người trước mặt này không phải phu quân nàng biết.

- Tháo, phóng ngựa lại đây, Bào tử bé gậy người...

Trầm Khiếu Phong hai quyền đụng vào nhau, hướng "Chiến Thiên" mắng, tiền nguyên lực hoá hình, tạo thành song quyền khổng lồ, mà "Chiến Thiên" biến lớn thân hình, trở thành đại hán cao 3 trượng, Chiến Thiên Thần Phù hoá khổng lồ, toàn thân bọc lên hai điểm màu tím.

- Chiến Thiên Thần Phù thực thứ ba, Từ Diễm Phái...

"Chiến Thiên" hô lên, cự phù hùng lực từ điểm đỏ xuống, Trầm Khiếu Phong phóng khai chiến lực, song quyền phản chia, một cái nắm lấy cự phù, một cái vung tới Chiến Thiên, Chiến Thiên một chương vỗ ra, hoá giải cự thủ, đồng thời bị dư kinh chấn lui, ầm ầm ầm đụng lên núi lớn, phá hủy một dãy son mạch của Lục Trúc Thánh Vực.

- Có chút thực lực, nhưng vẫn chưa đủ...

Trầm Khiếu Phong nói, lực lượng Thiên Luyện Bán Thánh phóng khai, tinh thần lực ba động liên kết thiên địa, dùng dùng dùng, từ tình không rơi xuống hàng ngàn viên tuệ tinh (sao chổi), Chiến Thiên huy động cự phù, một phách xuống liền phá huỷ rất nhiều tuệ tinh, mảnh vụn bắn ra tứ phía, ầm ầm ầm, Lục Trúc Thánh Vực bị cây nài, không thể nói gì khác ngoài một chữ Tàn.

- Phong Phù có vết rách, không lớn nhưng để người chui ra được...

Trầm Khiếu Phong nắm lấy giấy Chiến Thiên, một chương vỗ lên bàn đỉnh đầu, lập tức thần huy trên người Chiến Thiên tu lại, mà thanh Chiến Thiên Thần Phù này bị Trầm Khiếu Phong nắm lấy, không để nó chui vào trong thức hải, tinh thần lực Trầm Khiếu Phong tuôn ra, cắt đứt phong ấn bên trên Chiến Thiên Thần Phù, để nó có thể tự do ra vào thức hải.

- Há? Ta làm sao? Ai da...

Dương Tuấn tình lý, lắc lắc đầu, nhưng mà Trầm Khiếu Phong lại cho hắn một gồ lên đầu, nói, Dương Tuấn xoa xoa đầu, mà Trầm Khiếu Phong cũng thả xuống Dương Tuấn, ném Chiến Thiên Thần Phù cho hắn.

- Tiểu tử, người sau này tốt dùng cái này chiến phù, đầu sao nó cũng là người bảo mệnh Tổ Khí.

- Há? Thanh phù này ở trong đầu ta, là bởi vì nó là ta Bào Khí?

Dương Tuấn ngờ ngợch, Trầm Khiếu Phong thở dài, bắt đầu nói, Tiên Khí người thường biết có hai loại, là Bào Khí cùng Cẩm Khí, nhưng những người này không biết, còn có một loại Tiên Khí nữa là Tổ Khí, một loại Bào Khí truyền thừa trong thời gian ít nhất trăm vạn năm, khai sinh tự mình linh trí, siêu phàm cái gọi là Khí Linh ảo ảo thực thực, mà trở thành một sinh mệnh riêng biệt, sở hữu cảm xúc riêng biệt, tuần đường càng lâu, còn có thể sinh ra tự nó thần thể, hơn nữa nó còn có tu vi, khi phóng khai có thể tăng lên tu vi cùng chiến lực chủ nhân lên cực hạn.

- Bớt nói nhảm, hiện tại người giải quyết chuyện này đi....

Trầm Khiếu Phong nói một câu khó hiểu, bỗng nhiên ông ta xé ra hư không, lập tức trốn vào trong, mà 500 cường giả kia từ đầu cũng đã sớm chạy, hiện tại Trầm Khiếu Phong thừa cơ chạy trốn, để lại Thánh Vực một mảnh hỗn độn này cho Dương Tuấn xử lý.

- Tháo nè mã, già hóa chết bầm...

Dương Tuấn nhìn quanh, nhìn thấy Thánh Vực hỗn độn, một mảnh rộng lớn chu vi hoàn toàn bị huỷ, rất may toàn bộ đệ tử đã được Mộc Khuê mang đi, hiện tại, Lục Trúc Thánh Vực xem ra là bị phá huỷ hoàn toàn, Dương Tuấn khuôn mặt đỏ lên, giận dữ mắng tục.

- Phu quân, chẳng với cái này thức thức tính làm sao đây?

Bàn tay nhỏ trắng nõn của Mộc Khuê nắm lên vai Dương Tuấn, "h" một tiếng, Dương Tuấn chậm chậm xoay người, Mộc Khuê hiện tại đôi mắt phát ra hung quang, xung quanh là hung lệ chi khí bao lấy, tựa như Hung Thần ác sát, người người sợ hãi.

- Ách, ta đến bởi là được...

Dương Tuấn hiện tại cái cũng không dám cãi, hic, một cái Nhất Thiên Bán Thánh hắn đánh còn không lại, huống chi là Nhị Thiên Bán Thánh phu nhân đây, ai, số ta thật khổ mà.

- Ca, người không cần lo, ta vẫn còn một ít đồ...

Yên Nguyệt bình thần nói, Yêu Luân hiện ra, lập tức bước vào trong, trước khi đi còn để lại một câu nói khiến người người chấn kinh, ài, ai bảo người ta là Thiên Nữ sùng ái đây.

- Đùng thắc mốc, ta lúc trước tài sản quá nhiều, cắt xuống mấy trăm cái bị cánh, tiện lấy ra một cái mà thôi.

Yên Nguyệt bình thần nói, Yêu Luân hiện ra, lập tức bước vào trong, trước khi đi còn để lại một câu nói khiến người người chấn kinh, ài, ai bảo người ta là Thiên Nữ sùng ái đây.

- Hi hi, bởi cũng đã bởi, nên đến lúc tặng ta món quà gấp mặt đi?

Dương Tuấn mỉm cười tiện tiện, bất ngờ trên khuôn mặt Mộc Khuê hiện lên một tầng ửng đỏ, nàng mặc dù phản ra một cái phản thần, nhưng ở dưới chung dụng với Dương Tuấn, phu phụ tình cảm tất nhiên sẽ có, hơn nữa còn là nồng đậm không ít, hiện tại gặp người mình nhớ nhưng, tất yếu sinh ra ý loạn tình mê đáng về, để một Nhị Thiên Bán Thánh lộ ra vẻ người về đẹp.

- Dĩ...

Dương Tuấn không nói hai lời ôm lấy vòng eo nhỏ của Mộc Khuê, lập tức đi vào trong không gian huyền cung, tìm đến một chỗ riêng tư, lập tức một toà phòng ốc xa hoa dựng lên, Dương Tuấn chậm chậm bế Mộc Khuê đi vào trong phòng, nhẹ nhàng đặt nàng xuống giường, mà Mộc Khuê rào gióng một Nhị Thiên Bán Thánh cường đại người người tôn kính, hiện tại là một nữ phụ nữ lệ nằm ở trên giường, bày ra vẻ hôn dáng đẹp, đối với mình phu quân câu dẫn thủ tình.

- Ừm....

Dương Tuấn nhẹ đặt lên lên môi hồng phấn của Mộc Khuê, mềm mại như nhung, khiến người ta tham lam mất lý, Dương Tuấn đi nhiên cũng ôm lấy Mộc Khuê, điên cuồng mất lý lấy môi này của nàng, chiếc lưỡi nhỏ của Mộc Khuê đưa ra, Dương Tuấn cũng không ngại ngần dùng lưỡi quấn lấy lưỡi nhỏ của nàng, hai cái quấn nhau như hai đầu rắn nhỏ, một ngọt từ miệng Mộc Khuê trào ra, vương trên ngón khoe miệng, điên đảo tiêu hồn nam nhân.

- Ân, ăn sủng ta đi, phau.... quấn...

Dương Tuấn thả ra lần môi mềm người này, đúng lúc miệng nhỏ Mộc Khuê khẽ sát tai Dương Tuấn, phun ra một luồng lan hương nồng hổi, nhẹ nhàng nói một câu nhưng khiến Dương Tuấn máu huyết nhất thời sôi trào, y phục trên người cả hai đều cùng một loại huyền diệu động tác thoát ra, để hai cơ thể trần truồng như ngọc dính vào nhau, Dương Tuấn hai tay mân mê lấy hai quai đảo tiên no tròn, một cổ xúc cảm mềm mịn, cơ đàn truyền qua long bàn tay, Dương Tuấn tay đều qua rất nhiều nữ phong nhào nặn, nhưng đối với Mộc Khuê hẳn là thích thú nhất, nhất là biểu cảm trên khuôn mặt nàng.

- Ân, um, a~

Mộc Khuê tay nhỏ đưa cận miệng, miệng nhỏ hơi hé ra, nhẹ nhẹ cắn lấy mu bàn tay, mà cổ họng lại vọng ra đầy dăm dục âm thanh, khiến thủ pháp Dương Tuấn không ngừng biến nhanh, mạnh, chốc chốc lại véo lên Mộc Khuê nhũ hoa, khiến nàng không nhịn được nức lên một tiếng dăm dăm.

- Bên dưới của ta ~ Ngứa ngứa ~

Mộc Khuê phong tình vạn chủng, đưa miệng mình cắn lấy vành tai Dương Tuấn, thò thế vài tiếng, nhưng lại như thuốc kích thích khiến Dương Tuấn máu nóng phun trào, cự vật từ đầu đã chỉ thiên, trên thân gần xanh bạo lồi, vô cùng thô bạo, mà mặt động Mộc Khuê một mảnh ướt át, bên dưới giường là một mảng "thủy" ướt nhẹp.

- Hehe, ta là xong vào đây....

Dương Tuấn cười cười, cự vật đặt ở phía trước mặt động ướt đầm, đầu cự vật lún vào nơi giữa đùi Mộc Khuê, Mộc Khuê ầm một tiếng, cảm giác quen thuộc này lại đang dâng lên, hung vật to lớn nóng hổi chen vào chỗ riêng tư nhỏ hẹp, nàng bản thể tự nhiên một thần xử nữ, lập tức đầu cự vật chạm lên ranh giới đó, Mộc Khuê khuôn mặt lộ ra ý loạn tình mê đáng về, miệng không ngừng thốt ra những âm thanh vô nghĩa, Dương Tuấn hai tay nâng lấy nàng son phong, hóng đi chuyển nhanh chóng, cự vật mạnh mẽ cả lên mặt đạo, đến cuối bên trong mặt đạo bị cự vật ầm ầm đụng lên, hoa động nhẹ nhàng hé mở, để vị khách hung hăng này xông vào, nhưng mà hoa động cũng chịu đến khổ sở, bị cự vật liên tục đâm lên.

- Thiếp không sao, chàng tới, tới đi...

Mộc Khuê giọng nhỏ như muỗi kêu, áp á ập ập, Dương Tuấn ôm nàng vào lòng, hông nhẹ nhẹ di chuyển, giảm xuống cảm giác đau đớn, mà bên trong khoái cảm tăng lên, mặt đạo co bóp, nhẹ nhẹ bắt lấy hung vật to lớn bên trong, một dịch âm nóng trào ra, tăng tăng phù lên cự vật, càng là làm mặt đạo trơn trượt, Mộc Khuê khuôn mặt lộ ra ý loạn tình mê đáng về, miệng không ngừng thốt ra những âm thanh vô nghĩa, Dương Tuấn hai tay nâng lấy nàng son phong, hóng đi chuyển nhanh chóng, cự vật mạnh mẽ cả lên mặt đạo, đến cuối bên trong mặt đạo bị cự vật ầm ầm đụng lên, hoa động nhẹ nhàng hé mở, để vị khách hung hăng này xông vào, nhưng mà hoa động cũng chịu đến khổ sở, bị cự vật liên tục đâm lên.

- A, ta sắp, sắp không chịu nổi, thấp ra a~

- Ta cũng chịu không nổi...

Một giờ đối ra vô số từ thể, mà Mộc Khuê đi nhiên lên đỉnh vu son đến mấy lần, mà tên đàn vật nàng lại không có dấu hiệu xuống sức, một mực sức dai dẳng cho nàng không biết trời đầu đất đầu, cuối cùng thân thể uest oái, thốt ra một câu cuối cùng, mặt động ào ạt bắn ra một dịch, mà Dương Tuấn cũng chạm tới cực hạn, cự vật bành trướng, phần đầu mở rộng, tinh hoa trắng đục bắn ra, hoà vào bên trong mặt dịch, tạo thành một cái hỗn hợp đặc sệt.

Mộc Khuê mệt mỏi thấp đi, tay cánh tay rắn chắc của Dương Tuấn lăm gổm, ngó một gác say, mà Dương Tuấn cũng yêu thương vuốt ve mái tóc của nàng, có một loại kỳ lạ yêu thương giữa cả hai, hơn cả tình cảm phụ bình thường, mà giống như là ở rất nhiều kiếp sống chồng lên, Dương Tuấn mỉm cười, nếm suy nghĩ sau đầu, ôm Mộc Khuê ngà say.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại **www.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: 9999 hoá sinh phũ

Trong giấc ngủ, thần thức Dương Tuấn đi vào bên trong một cái không gian tối tăm, một chút ánh sáng cũng không có, khắp nơi một bóng đêm, bất cứ thứ gì cũng nhìn không thấy.

- Đây là đâu? Tại sao mình toàn đi vào những chỗ khó hiểu?

Dương Tuấn thờ dãi, bỗng nhiên trước mặt hắn xuất hiện một quang sáng, một bóng người xuất hiện bên trong quang sáng, một nam tử trẻ tuổi, tóc dài xoải xuống, một mặt lạnh lùng anh tuấn, nhưng mà người này, giống như từ bên trong gương phản chiếu ra Dương Tuấn vậy, hai người giống nhau như đúc.

- Người là ai?

Dương Tuấn cảnh giác hỏi, người kia thờ dãi nhẹ nhàng một cái, cả người飄飄, như thật như ảo, trước người xuất hiện hai tấm phù văn, cực kì hoàn chỉnh, dài đến 3 xích, phân biệt một vàng một lục, bên trên tấm phù văn màu vàng lại có một vết rách nhỏ, mà xung quanh phù văn màu lục lại có từng con số kỳ lạ 9,9,9,9.

- Ta là ai? Ta không rõ, nhưng ta biết, người là ta, ta là người, như hai là một, nhưng cũng như một lại là hai.

Người kia nhẹ nhàng nói, âm ngữ vô ưu vô cảm, giống như một người không hề có cảm xúc, hoàn toàn không có chút xúc cảm nào biểu lộ ra ngoài.

- Như vậy, ta cũng không làm gì được người, người cũng là như vậy?

Dương Tuấn trầm trọng hỏi lại người này, rầm a, tự nhiên chau ra một kẻ giống như mình, lại nói hắn cũng mình là một, muốn ta tin tưởng, tin cái trứng.

- Đứng, ta dù sao cũng chỉ là một kho chứa ký ức, người cũng là một tâm linh hồn, hiện tại vẫn chưa trải qua Vạn Hoán Sinh, ta với người chưa thể dung làm một, không thể để một trong hai biến mất.

Người kia bình thản trả lời, Dương Tuấn khó hiểu, cái gì dung hợp, cái gì Vạn Hoán Sinh, mà hai tấm phù văn này rồi cuộc là thứ gì?

- Hai tấm này phù văn, là ở trong ta?

Dương Tuấn hỏi ra thắc mắc, người kia giải thích, hoàng sắc phù văn này chính là Ân Kỳ Phong Phù, tác dụng chính là phong toả kí ức, đồ vật tương quan kí ức, tự thành một giới riêng, mà màu lục phù văn, chính là Hoán Sinh Phù, tác dụng chính là người chết đi, liền phục sinh đến cái giới khác, kí ức toàn bộ kiếp trước liền bị Ân Kỳ Phong Phù nuốt chửng, lực ra quan trọng kí ức, nếu không khi dung hợp, kí ức toàn bộ bùng nổ, liền đem thức hải cho bạo.

Mà Dương Tuấn dĩ nhiên, vượt qua 9999 lần Hoán Sinh.

- Vậy rồi cuộc, ta là ai? Hệ thống trong đầu ta là thứ gì?

Dương Tuấn thực sự muốn biết, hắn có thể là gần tìm ra mình lai lịch, bỗng nhiên chau ra thêm càng nhiều bí ẩn, người kia lắc đầu, hắn không biết chính bản thân mình là ai, mà cái hệ thống kia toàn bộ là từ kí ức trong phong phù dựng lên, đồ vật bên trong đều từ Phong Phù đem ra, 9999 lần Hoán Sinh, bằng qua tam thiên vị diện, từ thiên dị giới, cũng gần như ba ngàn lần chết đi sống lại, kiến thức, đồ vật, dĩ nhiên siêu cấp bất phát.

Chính cả cái này Ma Thần Tiên tam giới một vị diện, Dương Tuấn cũng từng Hoán Sinh qua.

Mà những người Dương Tuấn phát sinh quan hệ, đều là những người từng gặp hắn ở những lần hoán sinh trước, ban xuống cho họ Hoán Sinh phù mệnh võ, để họ mỗi lần hoán sinh, đều sẽ đi tới cùng một giới với Dương Tuấn.

- Haha, chẳng trách, ta tình cảm đối với các nàng đều như là sống rất lâu cho chóng lên...

Dương Tuấn cười gương gao, người kia cũng là lắc đầu, hắn nói, không biết hoán sinh có cái gì lợi ích, nhưng bản năng hắn mách bảo, chỉ cần trải qua một vạn lần hoán sinh, toàn bộ bí mật sẽ mở ra, ở trong 9999 lần hoán sinh, mỗi lần hoán sinh hắn đều nhớ rất rõ, trừ từ lần thứ chín ngàn về sau, kí ức lịch lại rất nhiều.

Ba mươi lần đầu đều là kiếp phàm nhân bình thường, sống trong phàm giới ở một vị diện nào đó, sống về cũng tốt, đến tuổi thọ hết đi, lần nữa hoán sinh, mà ở lần thứ 31, liền là một bước ngoặt, hắn thời kì thai nhi, ở trong một nữ sinh viên bụng, bị người này đào bỏ, một lần hoán sinh này chưa đến ra liền như vậy kết thúc, trở về hình dạng Bản Toàn Năng (gần như toàn bộ tu vị), "Dương Tuấn " ban xuống cho người này một cơ thể không đau, không bệnh tật, nhưng người này lại bị ám ảnh, cuối cùng nhảy lầu tự vẫn, cơ thể không đau nhưng không phải là bất tử, lần thứ 33, "Dương Tuấn " trở thành một cái anh tuấn sinh viên, nhưng phụ mẫu đều mất, gia cảnh nghèo khổ, bạn gái đều bị người ta dùng tiền bức mất, sau đó tông xe khiến cho "Dương Tuấn " chết, trở về Bản Toàn Năng, một giới kia liền bị xoải số, đến lần thứ 100, toàn bộ đều là thương đau hoán sinh kiếp.

Mà lần thứ 101, "Dương Tuấn " hoán sinh thành một cái công tử ca, nhưng lại yêu thích một nghèo khổ nữ tử, nằng dung nhan tuyệt mỹ, nhưng mà, khuôn mặt đó không chút nào khác khuôn mặt của Ngọc Lan, nàng tên là Tuyết Nhi, một thần cực khổ chăm sóc mẫu thân bệnh tật, "Dương Tuấn " dùng hết tiền tài cứu chữa, rồi cuộc mẹ nàng bệnh qua, Tuyết Nhi cũng được "Dương Tuấn " cưới về, sống hạnh phúc đến già, mà "Dương Tuấn " cũng gần lên người nâng mình về sao chép của Hoán Sinh Phù, để cả hai dù có ở đâu, đều sẽ gặp mặt.

Lần thứ 265, "Dương Tuấn " trở thành một tên cường giả bên trong một vị diện có sức mạnh là Dị Năng, cũng chính ở đây hắn gặp Mộc Khuê, nàng ở đó gọi là Diễm Mật, một trang thanh thuần nữ tử, nhưng cũng mạnh mẽ không ít, nhưng mà lại bị siêu thú giết chết, chính ở ngay trước mắt "Dương Tuấn " giết chết.

Lần thứ 472, "Dương Tuấn " ở trong tiên hiệp thế giới, yêu một thánh nữ cao cao tại thượng, hắn phấn đấu trở thành Vạn Cổ Đế Vương, cưới vị thánh nữ này, mà nàng lại chính là Hồ Địch.

Lần lượt rộng rãi chín ngàn lần hoán sinh trời qua, "Dương Tuấn " đem theo hậu cung, hoán sinh qua từng cái giới, lại lần nữa đem mình hung cung thu lại, hơn nữa còn là lớn mạnh thêm, khiến người người nếu biết được đều sẽ đứng lên truy sát hắn, thảo nê mã (lên wikipedia search nhé), người chơi tốt.

Cuối cùng, lần thứ 9600, hắn đến Tiên Giới này, nhưng mà đoạn kí ức này lịch lại, Dương Tuấn thông qua Phong Phù không nhìn được gì, chỉ thấy được hai người, một nam một nữ, khí tức giống như từng cái vị diện chen ép trên người, cực kì đáng sợ.

- Chờ chút, đầu ta sắp loạn....

Dương Tuấn từ trên giường bật dậy, tay ôm đầu mình, nói, Mộc Khuê khó hiểu nhìn hắn, từ mà tâm Dương Tuấn tràn ra một dòng máu tươi, nhưng không phải màu đỏ, mà là màu vàng, vô cùng kỳ lạ, từ thức hải Dương Tuấn tràn ra rất nhiều thông tin, khiến hắn không thể nào tiếp thu được, suy nghĩ dừng lại, cuối cùng, mình là Gì?

- Ta không sao, năng đứng lo....

Dương Tuấn nhẹ giọng nói, âm ngữ lãnh lạnh, nhưng mà Mộc Khuê không có chú ý, mặc lên y phục, để Dương Tuấn đưa mình mang ra ngoài, bên ngoài còn có Thánh Vực tan hoang đây.

- Vạn lần hoán sinh, vạn kiếp trùng thiên?

Dương Tuấn lần đầu tiên đem mình, tiêu hoá toàn bộ thông tin từ Phong Phù thả ra, mà hắn không biết bên ngoài, Tỷ Tiên Vực sôi sục, bởi vì sự xuất hiện của Bà Thiên Vương cùng Hồng Nguyệt Thiên Nữ, ngày hôm đó trên bầu trời xuất hiện hai cái Tô Khí trong truyền thuyết, Chiến Thiên Thần Phù cùng Hồng Nguyệt Yêu Luân, mà bên trong có tạ ghi chép, khi hai vị này xuất hiện, tất hai vị Thánh Nhân cũng sẽ xuất hiện.

Dương Tuấn đi ra ngoài, tu vị Đại La Minh Tiên ở Tỷ Tiên Vực bị áp chế mạnh mẽ vô cùng, hệ thống bởi vì Phong Phù thả ra kí ức, cũng trở về ngu đờng trạng thái, nhưng mà Dương Tuấn lại nắm bắt được toàn bộ trí thức, luyện khí, luyện đan cùng trận pháp, Luyện Khí Đản cùng Hoà Dược Lộ thực chất cũng chỉ là do Phong Phù điều khiển, lấy trí thức bên trong thông qua tinh thần lực luyện chế, chứ hề thống, hoàn toàn không có làm gì.

Mà khi tiêu diệt yêu thú, kẻ địch, tích điểm cùng điểm kinh nghiệm chỉ là tượng trưng, tu vị thật ra là do Phong Phù trả trở về, nhưng không hợp vị diện, bên cương đại hơn gấp trăm ngàn lần so với người thường.

Khổng Thiên Khiển Đại Thần Trận, bản hoàn chỉnh của Khổng Thiên Trận, để cho một chu vi ở tiền nguyên khi nồng đậm gấp vạn lần, mà thời gian trời đi lại chậm vô cùng, ở thời kỳ Thượng Cổ bất cứ ai cũng đó nát, mà hiển nhiên, Dương Tuấn lại đặt xuống toàn trận pháp này ở đây.

Ầm... Ầm...

Tiền nguyên khi nồng đậm đến mức hoá thành thực chất, trở thành tình dòng suối trắng tinh như thủy tinh, dòng đứng chảy vào trong người Dương Tuấn, dần dần điên cuồng hấp thu, Minh Thần càng ngày càng nhiều, phá vỡ 30 đạo, lập tức từ Đại La Minh Tiên đột phá lên Kim Át Đại Tiên, lại từ sơ kì lên trung kì, trung kì lên hậu kì, đỉnh phong, Ầm, Ngõ Hành Hoàng Tiên, Ầm Ầm Ầm, liên tục ba canh giờ, không nhìn bình cảnh, không nhìn lời văn tích tụ bao nhiêu, cần cơ đều được tiền nguyên lực tẩy luyện, nện văng, lại tiếp tục xông lên, Chiến Tiên Vị, Thăng Hoa, Tiên Vương, Tiên Hoàng, Tiên Đế đỉnh phong...

Oanh... Oanh... Oanh...

Trong người Dương Tuấn vang ra âm thanh đại đạo vô thượng, Dâm Tâm đại đạo tan vỡ, từ tiểu thành đáng lên đại thành, hoàn chỉnh bước vào trong đại đạo thực sự, pháp tắc, là từ Kim Át Đại Tiên sử dụng, đại đạo, là từ Tiên Vương sử dụng, mà phù văn, là Bản Thánh sử dụng, nhưng ít ai biết đến một cái khâu quyết....

Lấy pháp tắc làm khung, đại đạo kết nối, phù văn thành quyền, chân chính Thiên Cảnh.

Không có nhiều thời gian suy nghĩ, Lôi Kiếp tích lũy mấy cái đại cảnh giới đã đánh xuống, Dương Tuấn lấy ra Chiến Thiên Thần Phù, thanh chính phũ rung động, một giọng nói vang vọng trong đầu Dương Tuấn, " Chiến, Chiến, Chiến ", Từ Diễm bùng lên, một kích Từ Diễm Phách xạ qua, Lôi Văn như khói bị cắt làm đôi...

Oanh...

Thiên địa nổi giận, Lôi Văn tán đi, nhưng quý đi để lại một cái hình người Lôi Kiếp, khuôn mặt giống như đúc Dương Tuấn, trong con ngươi phóng ra hai luồng lôi kiếp, từ khí tức tỏa ra, đó chính là Tiên Tồn cảnh.

- Lão xược nhân chúng, xúc phạm thiên địa quy tắc, từ xử.

Lôi Nhân âm ngữ lạnh lẽo vô cảm, hai tay hoá thành lôi nhân đài một trượng, chân đạp ra quý đi bộ pháp, lập tức biến mất, mà ở trong hư không là từng tia điện xoẹt qua, để người hoa mắt, không biết kẻ địch là chạy đến chỗ nào, nhưng Dương Tuấn lại khác, đại đạo phóng khai, đại thành đại đạo, Chiến Dâm Thần Nhân, ngoài nhìn ra dâm tâm, chính là được được mọi thứ, chân chân thực thực bên trong mắt.

Ầm...

Một quyền tùy ý đánh ra, nhưng đó lại là một quyền quán đầy 200 đạo pháp tắc lực lượng, Lôi Nhân từ hư không rơi ra, kinh hoàng nhìn quyền đánh tới, trên đời này làm sao có nhân chúng mạnh mẽ như vậy, oanh, Lôi Nhân tại chỗ oanh bạo, lôi điện lực lượng lập tức bị Bích Lôi Châu nuốt chửng.

Hiện tại, Dương Tuấn bỗng nhiên nhớ đến một việc, hỏi chính mình bên trong Phong Phù, "hắn " lập tức trả lời, lần thứ 9998 hoán sinh, bỗng nhiên xảy ra dị tượng, lập tức xuyên qua, không có trở về Bản Toàn Năng trạng thái.

- Nói như vậy, nữ nhân kia còn sống? Tốt, tốt, tốt....

Dương Tuấn cười ha hả, từ bên trong kia ức, nữ nhân kia họ Tịch, Tịch Kỳ Nhi, đích đích xác xác ở Tỷ Tiên Vực, theo lời Mộc Khuê nói, Tịch gia có một cái tông môn, gọi là Tịch Kiếm tông, có một cái Bách Luyện Bán Thánh trấn giữ, xem như cũng là một cái siêu cấp tông môn, nhưng so với Thánh Vực, không có đủ trình tự.

- Liền đến lúc phục thù....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Ngũ ma tướng toàn diệt

Tịch Kiếm Tông, một cái tông môn siêu cấp ở trong Tỷ Tiên Vực, được Tịch gia dựng lên, bên trong có Cửu Bách Bán Thánh Tịch gia gia chủ làm tông chủ, bên dưới còn có rất nhiều Bách Luyện Bán Thánh.

Mà Tịch Kiếm Tông này lại nằm ngoài tình hải, cách xa Thánh Vực rất nhiều.

Mà Tịch gia lấy làm kiêu ngạo nhất là, họ một cái tộc nhân trở thành Thánh Nữ của Đông Linh Tiên Trì ở Tuyệt Tiên Vực, hậu trường này khó ai dám đối nghịch.

Dương Tuấn tiếp tục phục dụng đan dược, đây là bình cảnh, bước vào Bán Thánh cảnh, tinh thần lực cuộn cuộn từ bên trong thức hải trào ra, thiên địa như mở ra một cái cánh cổng, thu lấy thức hải Dương Tuấn vào trong, vù, một mảnh thiên địa kỳ lạ xuất hiện, mà trên thân Dương Tuấn, triệt để trở về phẩm nhân, chỉ có thể dùng tinh thần lực mà thôi.

Bán Thánh tới luyện chính là dùng tinh thần lực, mà tinh thần lực đạt cực hạn, sẽ ly khai thiên địa tới luyện, đến khi tinh thần lực tăng cao lần nữa, mới tiếp tục tới luyện, không nhìn người dùng là đan dược, bảo vật cái gì, chỉ cần là người tinh thần lực tăng lên, thiên địa liền công nhận.

Hừ....

Một đạo bóng người mờ ảo xuất hiện, toàn thân trong suốt, trên người hoàn toàn không có tu vi, chỉ là thân thể đều là do tinh thần lực tạo thành, Dương Tuấn tinh thần lực phóng ra, hoá thành kiếm hình, thẳng tắp bắn tới đạo bóng người kia, xoạt, lập tức bóng người kia bị xuyên thủng, một loại lực lượng thần bí dâng ra, tẩy luyện tinh thần lực của Dương Tuấn, tuy rất nhỏ, nhưng rõ ràng là có chỗ tốt.

Nhất Luyện, dễ dàng thông qua....

Lập tức hai đạo bóng người xuất hiện, mỗi lần một cái luyện, tương ứng xuất hiện tinh thần người, mà tinh thần lực của những này càng ngày càng mạnh, nếu như bị những người này giết đi, sẽ khiến thức hải bị thương, ít nhất trăm, ngàn năm mới có hồi phục, mà tinh thần lực đi nhiên cũng hạ xuống một bậc.

Hừ hừ....

Hai đạo kiếm thần xuyên qua, nhị luyện thông qua, tam luyện tứ luyện, ngũ luyện thẳng đến Thập Luyện, là một bước vọt về chất, bởi vì nhưng tinh thần nhân này đều rõ ràng hơn, không có trong suốt, mà càng là chia nhau công kích Dương Tuấn, từng cái chỉ sắc bén bắn tới Dương Tuấn, hần lập tức đẩy tinh thần lực tạo thành hệ tuần bao quanh tất cả gốc rễ, tinh thần lực hoá thương (sáng), cực cực cực, toàn bộ tinh thần nhân đều bị bắn bạo đầu.

Nhưng mà tinh thần lực cũng tiêu hao không ít.

Ầm ầm....

Không gian này hơi rung động, càng là tinh thần lực tiêu hao càng nhiều, thiên địa bài xích càng lớn, không gian này cũng không còn vững chắc, dễ dàng liền tan vỡ, đẩy thần thức Dương Tuấn trở về.

Nhị Thập, Tam Thập, Tứ Thập, Ngũ Thập, thẳng đến Cửu Thập Đệ Cửu Luyện, trên người Dương Tuấn đầy vết tích, nhưng tinh thần lực lại tăng lên không bỏ, cuối cùng 100 đạo tinh thần nhân xuất hiện, hình dáng giống như về ngoài Dương Tuấn, nhưng không có ngũ quan, giống như từ mây khói đúc thành, toàn thân một màu trắng.

Oanh.... Oanh.... Oanh....

Từng luồng tinh thần kích đánh tới, Dương Tuấn mở ra phòng hộ, lập tức áp sát từng cái tinh thần nhân, dùng dùng dùng, từng quyền như phủ thiên cái địa đánh ra, tinh thần nhân lập tức vỡ, ầm ầm hoá thành tinh thần lực bồi bổ cho thức hải Dương Tuấn, mà cái này lợi ích là ở rồi đi không gian này, hiện tại, tinh thần lực hoàn toàn hao cạn.

Vù....

Dương Tuấn thần thức bị đẩy ra, lập tức một cơn đau đầu như muốn xé rách thức hải lẫn thân thể của hắn ra ập tới, để Dương Tuấn cảm rằng chịu đựng, từng vùi máu từ từ bắn ra, nhưng lại là màu đen hôi thối, là tạp chất bên trong từng cái xương, tùy, kinh mạch, thức hải, thoát ly tiên nhân, trở thành Bán Thánh Nhân.

- Dì thôi...

Dương Tuấn cất bước, thân hình đạp trên không trung, tiến thẳng đến Tịch Kiếm Tông, mà hôm nay Tịch Kiếm Tông đang mở ra đại tiệc, bởi vì Tịch Thánh Nữ trở về tông môn.

Oanh....

Son môn Tịch Kiếm Tông vang lên tiếng nổ vang, toàn thể khách mời một trận cá kinh, phương xa son môn bị đục ra một lỗ thủng lớn, một đại hán cao hai trượng tay kéo cự phù, kéo trên mặt đất một rãnh dài, vang lên từng tiếng ken két ghê rợn, từ từ đi tới bên này.

- Bá, Bá Thiên Vương???

Bên hồ vệ cấp bậc Tiên Hoàng phóng ra, nhưng khi nhìn thấy thanh chiến phù màu hoàng kim kia thủ động loạt thối lên, âm thanh không lớn, nhưng người ở đây tu vi là bậc nào, tất nhiên đều nghe thấy, giống như quân cờ domino đồng loạt ngã ngồi trên đất, Bá Thiên Vương này không phải mấy hôm trước phá hôn sự rồi sao? Tại sao chạy đến Tịch Kiếm Tông quấy nữa rồi.

- Tránh đường, ta muốn bắt người...

Dương Tuấn quát, khi thế Bách Luyện Bán Thánh trào ra, thiên địa hường ứng, tạo ra từng cơn đại động thủy không bỏ trần lan bốn phía, bốn cái Tiên Hoàng cùng bên dưới Tiên Tôn đều ngã quỵ, toàn thân không một chút sức lực, như bị hàng ngàn hàng vạn toà thần son đè lên, đứng cũng không đứng nổi.

- Tịch Kỳ Nhi, đi ra đây....

Dương Tuấn giậm xuống một bước, đại địa rung động, mà âm ba vang dội khắp Tịch Kiếm Tông, từ chỗ sáu phóng ra hai người, một là trung niên nhân đại hán, cao hai trượng, bắp thịt như cầu, toà ra một loại khí thế bạo lực, khí tức thà ra lại là Cửu Bách Bán Thánh, mà người còn lại là một nữ tử xinh đẹp, so với Hồ Diệp không kém bao nhiêu, nhưng trên người lại là một loại khí chất thành thực, mẽ hồn nam nhân, không ai khác, là Tịch Kỳ Nhi.

Ầm ầm....

Dương Tuấn sát khí lưu chuyển, thiên địa lực lượng biến thành một vòng xoáy màu đen quấn quanh Dương Tuấn, khi thế khủng bố toà ra, khách mời sự hải tránh xa hắn trăm trượng có hơn, đôi mắt sau hắc phong lơ ra hung quang màu đỏ, dọa người người kinh hãi.

- Kỳ Nhi, con gây chuyện gì? Tại sao Bá Thiên Vương hẳn lại đến đòi người, mà hẳn phóng ra sát khí như vậy?

Người đại hán kia quay sang hỏi Tịch Kỳ Nhi, hẳn chính là tông chủ Tịch Kiếm Tông, Tịch Cửu Long, phụ thân của Tịch Kỳ Nhi, hẳn đang đau đầu, tại sao Bá Thiên Vương lại chạy đến đây đòi người, không, là đòi mạng.

- Chuyện này, là ta ngu muội...

Tịch Kỳ Nhi trong lòng đau khổ, lúc trước đi vào bị cảnh, nàng gặp được một người thần bí, chỉ dẫn nàng bằng qua một vị diện, tìm kiếm phẩm nhân có Thánh huyết Mạch, chỉ cần tu luyện có thể nâng tu vi tăng tiến nghịch thiên, chắc chắn đi vào Thánh Nhân, Thánh Nhân như, ai không muốn, nhưng mà lại không thành công, người kia lại xuất hiện, để nàng chạy đến Thiên Giới bắt lấy huyết mạch, nhưng lại lần nữa vỡ hột, hiện tại, nàng đã hoàn toàn hiểu ra, người có huyết mạch Thánh cấp kia lại là Bá Thiên Vương trong truyền thuyết.

Hừ....

Bất ngờ một bóng người xuất hiện trước mặt Tịch Kỳ Nhi, tay trái bắt lấy cổ nàng ta, Bách Luyện Bán Thánh không chút sức phản kháng trước Dương Tuấn, mà Tịch Cửu Long cũng bất ngờ, định ra tay nhưng lưới rùa lưng heo đã đặt lên cổ hắn, một giọt máu tươi nhỏ ra, khiến hắn không dám cử động.

- Ngươi, đi ngồi?

Dương Tuấn lạnh lùng nói, hai từ đi ngồi nhấn mạnh, đủ biết hắn chắc chắn sẽ giết Tịch Kỳ Nhi. Tịch Cửu Long cảm rằng, hẳn hắn, bởi vì không thể làm gì được cả.

- Ta không có gì để nói....

Tịch Kỳ Nhi cảm rằng, Dương Tuấn từ từ nâng lên Chiến Thiên Thần Phù, hắc điểm bùng lên, thứ thứ ba không chỉ có Từ Diễm, mà còn có Lục, Xích, Tử, Hắc tứ sắc, uy lực dĩ nhiên hắc điểm là mạnh nhất, mà hắc điểm cũng ác liệt nhất, thần thể lẫn linh hồn đều cho diệt.

- Dùng được rồi...

Bỗng nhiên Tịch Kỳ Nhi đôi mắt mở ra, nhân cầu lại là một màu đen, cánh tay trắng dài biến thành đôi ma trảo đen kịt, toà ra mà khí kinh người, trên đầu bắt ngờ dãi ra một cái ma gác, tu vi từ Bách Luyện nhảy lên Thiên Luyện Bán Thánh.

Oánh....

Tịch Kỳ Nhi một chương vỡ ra, bởi vì khoảng cách quá gần, trực tiếp vỗ trên ngực Dương Tuấn, đục thủng một lỗ hình bàn tay trên ngực hắn, mà trái tim cũng lộ ra, tức là Sinh Mệnh Pháp Tắc đã quấn quanh nó, không thể dễ dàng như vậy mà oanh bạo được.

- Ma tộc đoạt xá?

Dương Tuấn ôm ngực, sinh mệnh lực cuộn cuộn thu lại vết thương, thân hình Dương Tuấn cao lên ba trượng, so với " Tịch Kỳ Nhi " giống như người khổng lồ cùng với người tí hon, khá là kỳ dị.

- Bá Thiên Vương, người hiện tại tốt nhất không nên vọng động, sinh mệnh hai vị Tiên Thánh đang nằm trong tay Lucifer đại nhân.

" Tịch Kỳ Nhi " khẽ mỉm cười, nói, Dương Tuấn thân hình rung động, hai vị Tiên Thánh nếu tính toán ra cũng là phụ mẫu của hắn, tất nhiên lo lắng cho tính mạng của hắn.

- Azazel? Ngươi cùng Lucifer rời bỏ Thiên Giới để đi theo Ma Thần rồi cuộc có lợi ích gì?

Dương Tuấn ổn định, mỉm cười đối với Azazel, nâng ta hơi gạt mình, không ngờ Dương Tuấn lại nhanh như vậy nên ra thân phận của nàng, đúng thật, nàng chính là Đại Tướng bên trong Ngũ Ma Tướng, Azazel, là người Thần Giới, đi theo tu ma con đường, tất nhiên sẽ không bị thiên địa bài xích.

- Lợi ích? Haha...

Azazel cười lớn, ma trào sắc bên huy động, toàn thân bốc lên ma khí màu đen, biến thành một đầu ác ma cao mười trượng, khí thế khủng bố tràn lan, toàn bộ người ở đây sợ hãi, Tịch Thánh Nữ tại sao bỗng nhiên lại hoá thành Ma Tộc rồi?

- Đúng rồi, Tam Ma Nhân bọn chúng phục sinh rồi chứ?

Dương Tuấn bỗng nhiên quay sang hỏi Azazel, Ma Thần chủ lực cường giả bao gồm Ngũ Ma Tướng, Tứ Đại Ma Linh, Tam Ma Nhân, Nhị Linh Ma Quân, nhưng hiện tại chỉ còn một mình Lucifer, mà người kia, hắc, ta không nói đấy.

- Nhiều lắm...

Azazel giao lên, song trào đầy ma khí với tới Dương Tuấn, nằng ta hiện tại đã là Nhị Thiên Bán Thánh, thiên địa dần ra dị tượng, từng cái khó binh màu đen lao ra, hướng Dương Tuấn cắn tới, Dương Tuấn tay phải huy động thần phù, Hắc Diễm hùng hục, loạn phù vung ra, từng cái từng cái Khô Bình bị hấn chém nát, mà song trào của Azazel cũng đã đánh tới, Dương Tuấn nhẹ nhàng kích qua, Chiến Thần Thần Phù biến lớn, toàn thân màu đen, thức thứ nhất, Sát Ma Phù.

- Chết....

Dương Tuấn tay phải vung lên Sát Ma Phù, phù mang dài trăm trượng bắn lên tận trời, mà cơ thể ma khí cao mười trượng của Azazel tách ra làm đôi, thân thể tuyệt mỹ của Tịch Kỳ Nhi cũng hoá thành tro bụi, bị ma tộc đoạt xá,thân hồn câu diệt.

Hừu....

Một đoàn ma khí màu đen bắn ra, định xé ra hư không bỏ trốn, nhưng lại bị Dương Tuấn nắm lấy trong tay, linh hồn Azazel đầy ma niệm, đại bại đối với Ma Thế, miệng há ra, Dương Tuấn nuốt chửng cái linh hồn này, ma niệm toà ra, bị Ma Thế hấp thụ sạch sẽ.

- Có lẽ, nên đi Ma Giới một chuyến...

Dương Tuấn nói, cả người bay ra khỏi Tịch Kiếm Tông, muốn đi Ma Giới, phải đi Tuyệt Tiên Vực tìm Trảm thức thức của hắn, Chiến Thần Điện Thần Môn chính là nổi tiền tam giới, có thể đi qua Ma Giới.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Cổ thánh chiến (1) - thần giới diệt

Ngược dòng thời gian, trăm vạn năm trước, thời điểm Thánh Chiến diễn ra.

Ma Thần Điện, một tòa cung điện đen kịt đáng sợ, chính là thánh điện của Ma Tộc, mà ngồi trên ma ngai khổng lồ là một nam nhân cao tới mười trượng, trên đầu có Ma Giác uy nghiêm, toàn thân ma vân màu đen hòa hợp vô cùng, tạo nên một loại khí thế tối cao vô thượng, bá chủ Ma Giới, Ma Thần.

Bên cạnh hắn đứng một nữ nhân, mái tóc đỏ bay lượn như đuôi của Chu Tước, vẻ người nóng bỏng, mà khuôn mặt lại đầy sự xa quyết khiến người người chán ghét, không ai khác chính là Lucifer, mà bên dưới á lại có ba người, phân biệt gồm hai nam một nữ, nam nhân đầu tiên cả người đầy long lân màu đen, đôi mắt đỏ ngầu, thân cao hai trượng, trên đầu lại có một cái Ma Giác như mũi khoan, hẳn chính là một trong Tam Ma Nhân, Âm Ma, tất nhiên, Ma Long chính là thuộc hạ của hắn, mà nam nhân còn lại toàn thân đều bị bao bọc bởi ma khí, một cái hắc nhân, nhưng hình thể thô lớn, liền biết hắn là nam nhân, chỉ là Hắc Tuyệt, mà nữ nhân còn lại sau lưng lại mặc ra đôi hóa phục màu đen, đôi mắt vô thần, nhưng vẻ người nóng bỏng không kém Lucifer, Fama, người của Thần Giới.

Bên dưới bậc thang nữa là Tam Đại Ma Linh, Xì Vuu, Quỷ Đế cùng Tà Vương, mà bên ngoài cung điện, là Ma Long khổng lồ nâng cung điện trên lưng, đứng phía sau Tam Đại Ma Linh, chính là Ngũ Đại Ma Tướng, mà khoảng lưng của Ma Long là hàng ức quân đội Ma Tộc, Ma Long hình thể lớn vô cùng, một cái sải cánh cũng chiếm gần như một cái thiên hà, đập cánh một cái vượt ực dặm nghìn hải, cái lưng cũng đã như mấy trăm đại lục kết thành một, không lồ khủng bố, chính đang chuyển chờ đại quân đi Thần Giới.

- Ma Thần đại nhân, thực sự có cái kia bảo vật mở ra đại môn giới thứ tư sao?

Lucifer đứng bên cạnh Ma Thần, á ta so với Ma Thần không khác gì kiến so với voi, nhưng tu vi lại gần bằng nhau, tức là Ma Thần sở dĩ gọi là Ma Thần, là bởi vì hắn ta sở hữu một cái thân thể đặc biệt, tối cao nhất Ma Thế, Nghịch Thiên Thần Thế.

Nghịch Thiên Thần Thế, thể chất tối thượng, bất kể ngoại dung bất cứ loại gì công kích, thân thể vẫn là tiền quyết, một kích không miêu, toàn bộ lực công kích chuyển thành hấn chiến lực, thậm chí là đẩy lên tu vi, khiến cho hai vị Tiên Thánh chỉ có thể phong ấn hắn.

- Người nghĩ ngờ ta sao, Lucifer?

Ma Thần mắt nhắm lại như ngủ, tay chống cằm tựa như để vương ngủ say, khí thế thô bạo khủng bố hời lại Lucifer, khiến á giật mình, sau đó cứ đầu im lặng.

- Cái kia bảo vật bị chia làm hai phần, một trong tay Đại Thiên Thần, một "hiện tại " nằm trong tay Dương Ngạo Thiên.

Ma Thần nhàn nhạt nói, nhưng lại có tình thần mạnh hai chữ hiện tại, tất cả người ở đây đều hiểu rõ, sở dĩ Nhị Linh chi còn lại một, là vì vị thị linh còn lại đã đánh cắp một nửa bảo vật, chạy theo Nhân tộc đối kháng Ma tộc, mà người đó hiện tại lại là một trong hai Thánh Nhân, Ma Hoặc Thiên.

Ngẫm...

Ma Long phát ra một tiếng long ngâm, âm ba quét qua toàn thủy tinh cầu, dùng dùng dùng, tinh cầu nổ tung, không biết bao nhiêu sinh linh ngã xuống, mà đại quân Ma Tộc đã đi vào Thần Giới, xa xa là từng viên lục địa lơ lửng, phát ra thần quang thần thánh, từng cái từng cái Thần Nhân vô vô quang rực, xếp thành một bức tường vô tận, trên tay thần binh phát sáng, uy nghiêm lắm lắm.

- Đi....

Lucifer phát Ma Tộc Chiến Xì đại quân Ma Tộc xông lên, từng cái từng cái lấy ma khí hoá thần, biến mình trở nên to lớn, hung hăng không cần binh khí, dùng trao, quyền, cước, răng tới tấn công, mà thể phách bom chửng cứng rắn, cộng thêm tiền nguyên lực phòng hộ, công kích trúng người đều chỉ oanh ra lỗ nhỏ vết thương, thần quân bên kia lưng từng, rớt cuộc vớt bỏ thần binh, lấy quyền đối quyền, lấy cước đối cước, mà ma tộc dùng răng, trực tiếp dùng quang rực và bay cả hàm.

Tam Ma Nhân cũng xông lên, lập tức Tứ Đại Thiên Thần ra tay, Lucifer cùng Đại Linh Thiên Thần không ra tay, mà đưa mắt nhìn nhau, bên trong là sát ý nồng đậm đáng sợ.

- Chết....

Âm Ma Hắc trào đánh ra, hoá thành một cái cự trào cao trời đánh tới Tam Thiên Thần, Sans, Sans quang rực đập một cái, thần lực huy động, xuất hiện một pho tượng thần thánh, toà ra vô thượng khí thế, dựng lên cái này cự trào, âm, cả hai đứng im tại chỗ, hiển nhiên lực lượng bên trong đang bùng nhau.

Bên kia Hắc Tuyệt mở ra một cái cổng đại, bên trong chui ra từng đầu quái vật màu đen, như thiên uyển quái vật từ địa ngục chui ra, tu vi ngang bằng với Hắc Tuyệt, từng cái từng cái xông tới Tứ Thiên Thần, há ra miệng lớn cắn tới, mà Nhị Thiên Thần Axis vận chuyển thần lực, cũng triệu hoán ra thủ thần, xông tới đối chiến ma thú của Hắc Tuyệt.

Fama hắc hủ bùng cháy, hoá thành một đầu Hắc Tước, bao phủ nằng ta bên trong, không nói một lời xông tới Nhị Thiên Thần, Nhị Thiên Thần Chara hai bàn tay bắt ấn, thi triển thần thông, biến mình thành một cái Quang Long, gào thét xông tới Hắc Tước.

Âm... Âm... Âm...

Sâu đại cường giả đối chiến, dù sống kinh khủng quá ra, bất kể là thần quân vẫn là ma quân, đều bị đẩy lui ra ngoài, mà Tứ Đại Ma Linh cùng Ngũ Ma Tướng cũng xông lên, Ma Long thần hình thu nhỏ, cao khoảng trăm trượng, nhưng lực lượng sức tích khủng bố vô cùng, bên trong thần quân cũng có tối đỉnh cường giả xông ra, thần thông kích phát, thần quang vô thượng tung bay, đánh tới bảy cái ma tộc, mà Đại Linh Thiên Thần cùng Lucifer cũng đóng, xông lên bên trên đại chiến giao chiến, Đại Linh Thiên Thần Frisk bắn ra thần quang, hoá thành pho tượng thần, từng quyền mạnh mẽ đánh xuống, Lucifer dù sao cũng là người Thần Giới, thần thông cũng kích phát, tạo nên một pho tượng ác ma màu đen, sát khí khủng bố, trao đối quyền, oanh kích không chút nhân nhượng, đôn đôn đều đánh cho đối phương khóe miệng trào ra máu tươi.

- Ma Thần, dừng tay....

Một tiếng thét thần thánh, phương xa bắn tới một luồng sáng khổng lồ, từ từ hiển lộ ra một nữ nhân tóc vàng, hình thể so với Ma Thần còn lớn hơn, cao tới trăm trượng, mà bởi vì nằng vẻ người nóng bỏng, rung động nhẹ một cái liền đem hai toà khủng sơn phong rung lắc tạo ra âm thanh rõ ràng, tay cầm trường phù (bùa có cán dài), đôi cánh chim sau lưng vũ động, tạo ra kinh phong dữ dội.

- Đại Thiên Thần, Elisa, giao ra Phái Thiên Môn mình về đi....

Ma Thần đứng dậy, bước ra khỏi cung điện lơ lửng, thần hình càng ngày biến lớn, cao hơn cả Elisa, toàn thân xuất hiện đầy ma vân, thiên địa thần giới cũng xoay chuyển, nhằm ra một mình ma khí kinh dị.

Phái Thiên Môn, một cái bí bảo, là cảnh công mộ ra thông đạo đi thông giới thứ tư, hư nãi mình vô cùng một cái chìa khoá, mà muốn dùng lực lượng mở ra cánh cổng là không thể, phải dùng đến huyết tể, cho nên Ma Thần mới đi đồ sát hết thủy sinh linh, tiện lợi cho hắn dùng những oán khí này hoá ma khí, từng lần tích lũy tu vi của hắn, phải ra Thánh Nhân bình cảnh, bước vào Đạo Tổ.

- Ưc ngàn vạn sinh linh sẽ chết trong tay ngoại, nếu như ta đưa ra Phái Thiên Môn mình về, Thần Tổ lưu truyền, không thể để nó rơi vào tay Ma Tộc các ngoại.

Đại Thiên Thần Elisa nói, âm ngữ lạnh lẽo, mà khuôn mặt tuyệt đẹp phía sau mũ giáp hiện lên nét giận dữ, đi đến Thần Giới này, không biết bao nhiêu sinh linh đã ngã xuống trong tay Ma Thần, sát khí vô cùng vô tận từ Ma Thần khiến nằng giận dữ vô cùng.

- Ma Tổ đại nhân mệnh lệnh, ta không thể không tôn mệnh, giết...

Ma Thần đôi mắt hiện lên hung quang, trước ngực cuộn cuộn một viên hoá châu màu đen, song trào hiện lên đầy đặc ma vân, đánh tới một quyền, nhân như bình thường nhưng lực lượng bên trong không thể đoá giới, thể phách ma tộc, Nghịch Thiên Thần Thế cùng lực lượng Thánh Nhân khiến Elisa không dám khinh thường, trường phù vung xuống, đón đỡ quyền tới, oanh, cả hai va chạm, sóng khí sát bên khủng bố quét qua, đã thương hết thủy hai quân đội, tất cả đều lui xuống, hai đại thần đánh nhau, kén nhỏ bọn họ làm sao dám đứng gần.

Thần Tổ, Tiên Tổ cùng Ma Tổ, chính là Thủy Tổ của ba giới, trường tồn gần như mãi mãi với ba giới, trừ khi giới đó bị phá hủy hoàn toàn.

- Đàm Ma Phù Vân?

- Quang Linh Phù Vân?

Elisa lần Ma Thần cũng nói, Đàm Ma Phù Vân hiển nhiên là của Ma Thần, phù vân này hoàn chỉnh một cách hoàn hảo, đem ma khí cùng oán khí hoá lực lượng bản thân, ma khí sản sinh càng nhanh, mà Quang Linh Phù Vân cũng không kém, chỉ cần còn ánh sáng, chiến lực sẽ không giảm đi, mà càng đánh càng mạnh.

- Đánh đi, ta không có ý định nương tay với nữ nhân.

- Lo ngoại nạng...

Ma Thần cười cợt, Elisa một phù đáp tới, tương tự như trước một quyền đánh ra, nhưng lực lượng hơn gấp vạn lần, ma khí tu vi lại trên năm trăm, oanh, cự phù bị đánh ngược, hai tay Elisa tê rần, đúng lúc một quyền Ma Thần đánh tới, Elisa mở ra điều dực, kết thành phòng ngự trước mặt, oanh, lần này Ma Thần rút lui, bởi vì cánh tay đã nứt ra, một dòng máu đen rơi xuống, nhưng ngay lập tức vết thương khép lại, để chiến lực hắn lại lần nữa tăng lên.

- Đại Thiên Thần, trăn...

Ma Thần mỉm cười, Nghịch Thiên Thần Thế bạo phát, cả người bành trướng, mà viên hoá châu càng ngày càng lớn, rồi cuộc trở thành một viên hoá tinh, đem Đại Thiên Thần cùng Ma Thần bao lấy, ngăn cách bên ngoài, mà Ma Long thần hình biến lớn, đem toàn bộ đại quân ma tộc thu lại, bao mình trở thành một viên trừng, thần quân vô cùng khổng lồ, thi viên hoá tinh kia xuất hiện dị tượng, oanh, một vòng lửa khủng bố quét ra, đại lục lơ lửng hay là thần quân vẫn là Tứ Đại Thiên Thần, đồng loạt hoá thành tro bụi, thân hồn câu diệt, mà viên trừng Ma Long hoá thành, một xù thương tổn

cũng không có.

Toàn bộ Thần Giới đều chịu vòng lửa tàn phá, mà bên trong viên hoá tinh, chiến lực Elisa tụt xuống vô cùng lớn, đại bại dưới tay Ma Thần, chuyển tiếp theo, chắc ta đã từng nhắc qua rồi nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Cổ thánh chiến (2) - tiên giới phá

Tiên Giới, từng viên từng viên sụp thành một tỉnh đồ, cũng nhau xoay quanh, thu hút nồng đậm tiên nguyên lực, tạo ra Tiên Vực, mà ở Tiên Giới mệnh mỏng, lại có 14 Tiên Vực chứ không phải 13 như ở trăm vạn năm sau.

Thứ mười bốn Tiên Vực, chính là chỗ ở của hai vị Thánh Nhân cùng hai nhĩ tử, Bá Thiên Vương cùng Hồng Nguyệt Thiên Nữ, chỗ này thời gian không chỉ trôi qua chậm chạp, mà tiên nguyên khí nồng đậm đến khó tin, sinh ra tiên long tiên phượng ca hát bay múa.

Ầm...

Một toà biệt viện tự nhiên sụp đổ, sóng khí mạnh mẽ phá hủy mấy toà biệt viện xung quanh, một nam tử về ngoài hai mươi tám, hai mươi chín hiện thân sau lớp bụi mờ mịt, trong tay người này cầm một viên Kì Úc Truyền Tẩn Thạch, thu giữ kì ức và truyền về, mà bên trong là một đoàn đội bị một đại quân giết sạch, mà khí trùng thiên.

- Phu quân, làm sao?

Một bóng người xuất hiện, là một nữ nhân xinh đẹp không thể tả nổi, trời cao cũng không khỏi bị nàng mê hoặc, nặng nề nhấc đặt bàn tay nhỏ lên vai nam tử kia, ôn nhu gọi một tiếng.

- Hoặc Thiên, Thần Giới bị Ma Quân hủy diệt rồi.

- Không thể...

- Ài, đau đau ta....

Nam tử kia nghiêm trọng nói một tiếng, nữ tử xinh đẹp mê hoặc kia chính là Hoặc Thiên Yêu Co, Thánh Nhân thứ hai, mà nam tử kia chính là Ngao Thiên Thánh Tôn, bàn tay kia Hoặc Thiên nắm chặt trên vai Ngao Thiên, lực lượng không khống chế khiến Ngao Thiên run nhô.

- Tiên Giới phải làm sao đây?

Hoặc Thiên khuôn mặt xinh đẹp lo lắng, khiến thiên địa thất sắc, Thánh Nhân cùng thiên địa chính là một thể, một động tác một cử chỉ đều khiến thiên địa làm theo.

- Tự hợp tất cả cường giả, cùng chúng ta ngăn lại Ma Thần.

Ngao Thiên Thánh Tôn nhận nhựt nói, nhưng ngẩng khi lo lắng vô cùng, đại quân Ma Tộc không thể đùa giỡn, Tiên Tổ đã nói, Thần Tổ đại thương, tức Thần Giới đã bị hủy diệt.

Nhanh chóng, cường giả cấp bậc Bán Thánh tập hợp, số lượng không bỏ vô cùng, đạt đến hơn trăm vạn người, từ Bách Luyện đến Thiên Luyện, mà đạt đến chuẩn Thánh Nhân, Vạn Luyện nhưng không có được Thánh Vị có tới hai ngàn người.

Nhanh chóng tập hợp, nhưng ma quân cũng đã nhanh chóng đi tới, xông phá nhanh chóng 12 Tiên Vực, giết chết hàng tỉ sinh linh, mà khí tràn ngập, để Ma Thần càng thêm hùng mạnh.

- Chiến, chiến, chiến...

Bên trong đại quân, một cái thiếu niên nhìn ca chưa đến 18 tuổi, tay cầm chiến phù màu hoàng kim, toà ra vô tận chiến ý, trong đôi mắt hừng hực chiến ý, để mấy cái cường giả phải cách xa hẳn mấy chục trượng, đứng quá gần sẽ bị chiến ý này đưa, đầu nóng lên xông lên nghênh đánh ma quân.

- Bá nhĩ, người đứng gấp, một lát từ từ đánh.

Hoặc Thiên Yêu Co xuất hiện, nhẹ nhàng vỗ về bờ vai của thiếu niên kia, nhất thời chiến ý này đều thu lại, nhưng không phải biến mất, mà là súc tích lại càng trở nên đáng sợ, cả người thiếu niên này bốc lên hừng hực chiến ý như hoa diễm (giống như siêu sayan vậy đó), mà thiếu niên này chính là Bá Thiên Vương.

Ngao...

Một tiếng long ngâm vang vọng cứu thiên, từ hư không rơi ra hàng vạn bóng người, đều là Thiên Luyện Bán Thánh cấp bậc, mà dẫn đầu đội quân này, lại là một vị siêu cấp Bán Thánh, tuy không được Thánh Vị, nhưng lực lượng không khác gì Thánh Nhân, chính là Điện Chủ Chiến Thần Điện, Trảm Khấu Phong.

- Ha, đại ca, ta đến vẫn kịp chứ?

Trảm Khấu Phong cười cười, nói với Ngao Thiên Thánh Tôn, nhưng mà bỗng nhiên trước mặt hắn xuất hiện một cái bóng người màu vàng, không, là chiến ý hừng hực mà tạo thành, vung lưỡi búa lên một hấn.

Bình...

Một tiếng va chạm oanh ninh, không phải kim loại đập lên da thịt tạo ra âm thanh, mà là âm thanh do kim loại đập lên kim loại phát ra, bàn tay thô to của Trảm Khấu Phong chặn lại lưỡi búa, khoẻ miệng co giật, mưng.

- Thảo, tiểu tử, ngươi dám đánh thốc thốc của ngươi?

- Thảo, ngươi thốc thốc đến muộn, ta ngứa tay mãi một chút không được sao? Hi hi hi.

Bá Thiên Vương mắng trở lại, Chiến Thần Thần Phù lấy về, là về sau tìm tâm cười, Trảm Khấu Phong khoẻ mắt nháy nháy, hẳn rất có xúc động tiền lên chà đạp tiểu tử này một hồi, "hi hi hi" con em ngươi.

Xà...

Trảm Khấu Phong trong lòng mắng, nhưng bỗng nhiên cảm giác sống lưng lạnh ngắt, một ánh mắt sắc lạnh đang nhìn hắn, đó là một thiếu nữ có năm phần giống với Hoặc Thiên Yêu Co, lạnh lùng như băng sơn, da như ngọc đục, dung nhan mê hoặc đất trời, phía sau lưng lại là chín vầng trắng màu hồng, chín hình dạng tự khuyết nhỏ đến trắng tròn, vô cùng xinh đẹp.

- A, cháu gái, ta mắng sai, không cần nhìn ta như vậy.

Trảm Khấu Phong sốt sắng, Hồng Nguyệt Cửu Yêu Luân, mỗi một cái đều có năng lực khủng bố, bên trong có một cái nghe được suy nghĩ người khác, nói đúng hơn là dính lên thức hải người khác, đã thương nạn nhân sẽ biến nạn nhân thức hải phá hủy, ngu si trở thành khôi lỗi, nhưng tất cả khôi lỗi này đều là người có ác tâm, hung nhân cuồng sát.

Hồng Nguyệt Thiên Nữ thu hồi ánh mắt, Trảm Khấu Phong thở ra một hơi, mẹ, cái gia đình bốn người này, chuyện môn bất tạt bán tạ.

- Haha, Dương Ngao Thiên, giáo ra Phái Thiên Môn mình với, bản thân tôn cho người chết thoải mái.

Phượng xa có đồng nghìn nghịt đại quân ma tộc tiến tới, trên người màu tươi nhuộm đã biến thành màu đen tím, mà khí trùng thiên, mà một nam nhân Ma Tộc thân thể cao đến trăm trượng dẫn đầu, nam nhân kia cười lớn, đối với Ngao Thiên Thánh Nhân thả xuống từ ngọn.

- Hừ, Tiên Tổ mệnh lệnh, bảo vệ Phái Thiên Môn, trừ khi người đem Tiên Giới hủy diệt hết thấy, cùng bước qua xác ta, nếu không, ngươi cả đời cũng không có được.

Ngao Thiên Thánh Tôn nói, trên người toà ra vô tận hạt quang, sáng chói toàn bộ Tiên Vực, lẫn át mà khí trùng thiên, để sĩ khí của bên ma quân hạ xuống, Ma Thần cười cười, để Lucifer phát lên Chiến Xi, tiền công Tiên Giới.

Và...

Phốc.... Phốc....

Nhưng mà hai bên đại quân chưa kịp xuất binh, thì một cái bóng người màu vàng từ đầu xông vào đại quân ma tộc, chiến phù trong tay bay múa, từng cái đầu ma tộc bị chém bay, văng lên tung toé như cây lúa tùy người gặt hái, không ai khác chính là Bá Thiên Vương chiến ý nồng đàu.

Bốp...

Tiền quân bên này đồng loạt hướng trên mặt mình vỗ tới một chuông, ngay cả hai vị Thánh Nhân, Trảm Khấu Phong cùng Hồng Nguyệt Thiên Nữ nét mặt cũng là cương cố, hai bên còn chưa xuất chiến, ngoại chạy qua bên kia đánh đánh giết giết cái gì.

Mà bên đầu lĩnh Ma Quân lẫn Ma Thần khoẻ miệng co giật, chưa từng thấy có tên nào đầu óc nóng như vậy, một mình tự xông qua quân địch, đánh giết điên cuồng, Ma Thần càng là kì lạ, khí tức tinh thần trên người tên điên này có chút quen thuộc, nhưng lại không biết là gặp ở đâu.

- Giết...

Ma Thần quát lớn, ma quân đồng loạt kêu thét, xông về phía tiền quân, mà ma quân một bộ phận tách ra, dồn dập công kích Bá Thiên Vương. Ngũ Đại Ma Tướng cùng hướng về Bá Thiên Vương công kích.

"....."

Thần Tổ cùng Tiên Tổ sử kư ký.

.....

.....

Dương Tuấn đóng lại quyển cổ tịch trong tay, đây là từ báo khổ Chiến Thần Điện lấy ra, ghi chép lại trăm vạn năm trước Thánh Chiến, nhưng cũng có quá chi tiết, chỉ ghi chép nhân số, người tham gia, thương tổn của Ma Thần bị phong ấn mà thôi, vậy ai phong ấn hai vị Tiên Thánh đây?

Lúc trước Azazel nói qua, tính mạng hai Thánh Nhân nằm trong tay Ma Tộc, nhưng mà Thánh Nhân là cấp bậc nào, chuông không lực lượng thiên địa, thiên địa diệt, Thánh Nhân vong, nếu không bị phong ấn, đặt xuống cấm chế khủng bố, thì sao có thể dễ dàng bị nguy hiểm tính mạng được chứ.

Mà bên trong cổ tịch ghi chép, Thần Tổ đại thương nghiêm trọng, Đại Thiên Thần bỏ đi sinh mệnh, khôi phục Thần Giới một phần, trải qua trăm vạn năm, Thần Giới đã trở về bình thường, hơn nữa còn đại thịnh, nhưng mà, Ma Thần phục sinh, đại họa lần nữa ập xuống.

Hơn nữa, bên trong ghi chép một loại bí bảo, có thể khai thiên, mở ra thông đạo đi giới thứ tư, nhưng lại không nhắc đến nó là thứ gì, làm sao tìm, làm sao sử dụng, nhưng mà dù sao đây cũng chỉ là cổ tịch, ghi chép cũng có hạn.

- Nếu đã như vậy, đi Ma Giới đi...

Dương Tuấn quyết định đi ma giới, để Trảm Khấu Phong này thúc thúc mở ra Thần Môn, bảo hóa hỏa này lại làm một bộ giống như cha mẹ chết, từng li từng tí lấy ra thần thạch, mà mỗi lần lấy ra một viên, lại làm về mặt đau lòng không thôi, khiến Dương Tuấn có xúc động xông lên đánh cái thúc

thức này.

Àm...

Thần Môn mở ra, tiêu hao vô số thần thạch, kết nối với một thế giới chứa đầy Ma Khí, nhưng lại khiến Dương Tuấn cảm giác thoải mái, Ma Thể chính là dùng ma niệm với ma khí xung kích mạch thể, Lục Đạo Kim Thân mặc dù vượt qua Ma Thể một cấp bậc, nhưng vẫn còn hấp thu ma niệm cùng ma khí tăng lên thể chất.

Ở Ma Giới, thể phách cùng man lực mới là thực lực thật sự, tiền nguyên lực bị ma hoá trở thành ma lực cũng chỉ dùng để tăng lên tu vi, không thể tăng lên thể phách cùng man lực, cho nên ở Ma Giới, tu vi không quan trọng, lực lượng đủ mạnh có thể đánh phá hết thảy.

Dương Tuấn chính thức bước vào Ma Giới, Thần Môn hoá thành một luồng sáng, in trên cánh tay trái Dương Tuấn một hình xăm hình cánh của kỳ lạ, chỉ cần Dương Tuấn kích hoạt, Thần Môn liền mở ra, để Dương Tuấn trở về.

Theo Ma Giới phân chia, thể phách ở đây phân chia từ thấp đến cao là Thiết Bì, Ngân Văn, Kim Văn, Xích Văn, Tử Văn, Kim Cương, Địa Văn, Thiên Văn cùng mạnh nhất là Hắc Văn chỉ có Ma Thân tộc mới sở hữu.

Mà man lực mạnh yếu do lưỡng bằng đơn vị gọi là tinh, ví dụ một ma tộc có thể phách Thiết Bì, cứng rắn như kim loại chế ra Tiên Khí, có 12 cấp bậc thì cấp một có thể đánh ra lực lượng là 200 tinh, cấp 2 có thể đánh ra 500 tinh, ngoài ra thể phách khi tăng lên, lực lượng cùng độ cứng cũng tăng lên.

Lục Đạo Kim Thân, khi kích phát toàn thân sẽ có màu vàng, nhưng cấp bậc lại là Xích Văn chứ không phải Kim Văn bởi màu vàng của nó, độ cứng thể phách cũng đạt tới cấp bảy, chỉ cần lực lượng đủ lực hoặc ma khí cùng ma niệm liền có thể tăng cao thể phách lên cực hạn.

Vì lẽ đó, Dương Tuấn muốn hút cạn toàn bộ Ma Giới ma khí.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Hoán Ma Tiêu

Ma Giới chia làm 13 Phong Đô, mỗi Phong Đô lại có một cấp bậc khác nhau, mà Dương Tuấn sau khi đi qua Thần Môn, trực tiếp hạ xuống toà thứ 10 Phong Đô, Thập Ma Đô.

Dương Tuấn dùng một loại bí thuật thay đổi dung mạo, trở thành một nam tử bình thường không thể bình thường hơn, thể phách kích hoạt, trên người có từng đường vân màu vàng của Kim Thân, Dương Tuấn phân cách Bích Lôi Châu cùng Địa Hoà Châu ra khỏi đan điền, bởi vì ma khí đang tràn vào trong, tự thành một viên châu mới, tạm gọi là Âm Ma Châu, mà hoá điểm cũng lời điện chuyển môn khác chế ma khí, Âm Ma Châu vừa mới tụ hợp mà bị hoá điểm cùng lời điện dòng loạt khác chế thì lập tức tan vỡ, vì vậy phải phân cách bọn chúng ra.

Khắp người Dương Tuấn xuất hiện từng vòng xoáy màu đen như hổ đen, đang điên cuồng hút lấy ma khí, sương đen vờn quanh, giống như một đầu ác ma thượng cổ.

Trước tiên, tìm một ít tin tức về Ma Thân tộc, một cái Ngũ Ma Tướng cùng cuối cùng một cái Ma Linh, giảm bớt chiến lực của Ma Quân khi Ma Thân phục sinh, cùng tìm hiểu hai vị Thánh Nhân tình hình.

Thập Ma Đô, một toà thành trì khổng lồ, nơi đúng hơn là một cái đại lục nằm trên một viên tinh cầu, ngoài Thập Ma Đô còn có Viên Nhạ Đô, Thương Âm Đô cùng Tuyệt Ma Đô, mà ở trong Thập Ma Đô hầu như không có người tu tiên, hầu hết đều là phạm nhân, không một chút khí tức tiên giả, nhưng mà nhờ thể phách sau khi kích hoạt, những phạm nhân này lập tức hoá thần, cường đại đến khó tin.

- Nhanh, Thiên Ma đại diện mở ra, nghe nói 100 vị trí đầu có thể đi vào Ma Thân Cảnh.

- Haha, Ma Thân Cảnh, ta đến đây....

- Chỉ cần đi vào trăm vị trí đầu, liền có thể đi vào Ma Thân Cảnh, sau này liền có thể trở thành Ma Thân tộc thực nhận rồi.

Vừa vận bước vào Thập Ma Đô, từng đám từng đám ma tộc trẻ tuổi hào hứng hướng về một phương chạy đi, ma tộc ở Ma Giới so với nhân tộc không khác gì nhau, ngoài trừ ma giặc trên đầu cùng ma vân của thể phách ra thì cả hai không khác gì nhau, mà nữ tử ở ma giới sinh ra đều là ma mỹ cầu hôn, không hề có ma vân như nam tử, Dương Tuấn khá hiểu, nhưng đối với Ma Thân Cảnh rất có hứng thú, đây là Ma Thân một bộ phận dao ra xây thành bị cảnh, bên trong còn có Ma Thân Điện nằm xưa Ma Thân sử dụng, ma khí so với toàn Ma Giới cộng lại chỉ như hổ nhỏ so với đại dương.

- Đi xem...

Dương Tuấn đuổi theo mấy cái ma tộc này, thể phách ma tộc đặc thù, không cần thần pháp cùng tiên nguyên cũng có thể đập không phá hành, nhưng mà nói đúng hơn là chạy bộ trên không, như là một cách rèn luyện thể chất, Dương Tuấn cười nhạt, tốc độ bọn họ quá chậm, Dương Tuấn tốc độ có thể so với những ma tộc này gấp trăm lần, Xích Văn thể phách so với Ngân Văn thể phách chênh lệch vô cùng lớn, nhưng Dương Tuấn cố gắng thu liễm man lực, giảm xuống tốc độ, hẳn cũng đủ đường, chỉ đánh chạy phía sau mà thôi.

Vù vù vù...

Đúng lúc này có mười mấy cái bóng người vượt lên, trên người đều có màu vàng ma vân, là Kim Văn thể phách, Dương Tuấn cười mỉm, Kim Thân hơi phát động, trên người có một tầng vân màu vàng như Kim Văn thể phách, cùng vọt lên đuổi theo mấy người kia.

Thiên Ma đại diện đứng ra trên Thiên Ma Đình, một toà son phong khổng lồ, mà kì lạ hai mặt nó lại dựng đứng như tường thành, cao đến năm ngàn trượng, trên đỉnh của nó là Thiên Ma Cung, nơi diễn ra Thiên Ma đại diện.

Mà thử thách đầu tiên, chính là dùng man lực bản thân, leo lên đỉnh của Thiên Ma Đình này, đứng trước nó dễ dàng, bên trên mới trượng độ cao lại tăng lên trọng lực rất lớn, phải leo lên trên đỉnh này mới tính vượt qua thử thách đầu tiên, muốn vượt qua thử thách này, ít nhất là Ngân Văn thể phách mới cùng cấp đủ man lực leo lên.

Oanh...

Vừa đến dưới chân núi, thì phía bên trên rơi xuống mấy bóng người, sụn ra mấy cái lỗ thủng lớn, toàn thân đầm máu, xương cốt gãy vỡ vang lên rầm rắc, thậm chí có mấy cái thể phách quá yếu, trực tiếp nát xương tan, thử thách cũng thật đáng sợ.

Nhưng đối với Ma Thân Cảnh dự hoặc, không ít kẻ không sợ chết xông lên, từng kẻ từng kẻ như con nhện bám trên vách núi thẳng đứng, kháng cự lại sức nặng đè xuống, gian nan bò lên trên.

Dương Tuấn không cần kích hoạt thể phách, chân nhẹ nhàng bước đi trên vách núi dựng đứng như đất bằng, khiến không ít ma tộc trở mặt, như vậy làm sao chơi, thử thách chỗ nào á?

- Hừm, có tư cách làm người theo đuổi ta...

Bên trong nhóm ma tộc ở lưng chừng Thiên Ma Đình có một cái nam tử ma tộc, ánh mắt thương thức nhìn Dương Tuấn, nhưng mà người bên cạnh hắn liền lập tức cảnh thường, đó là một nam ma tộc trẻ tuổi khác.

- Hừ, Hách Lang Lương Nhặt, người đừng có tự cho mình là đệ nhất thiên hạ.

- Hừ, Phong Linh Liên Động, chuyện của ta không cần ngươi chen vào.

Nam tử ma tộc lúc đầu gọi là Hách Lang Lương Nhặt hừ một tiếng với người kia, Phong Linh Liên Động mặt kính thường, gian nan bước lên vách núi dựng đứng, thể phách càng mạnh, ảnh hưởng với thiên địa, đi trên vách núi như trên đất bằng.

Oanh...

Dương Tuấn nặng nề đáp xuống một bước, đây là nửa lưng chừng núi, độ cao ít nhất cũng đã hai ngàn trượng, ước tính muốn đi lên đỉnh cần nhất bước đi cũng vạn bước đi, mà theo trọng lực áp xuống lại càng khó khăn hơn.

Rắc....

Da dẻ Dương Tuấn tách ra một vết thương, máu tươi màu vàng chảy ra, ầm, vách núi bị một giọt máu rơi xuống, vang ra tiếng chấn động kịch liệt, thình ra một lỗ to bằng nắm tay, thể tu máu tươi vô cùng nặng nề, Dương Tuấn mở ra thể phách, thân thể hiện lên từng đường vân màu vàng, trọng lực nhất thời giảm xuống, Dương Tuấn tiếp tục bước đi.

Àm...

Chỉ còn một đoạn cuối cùng, trọng lực nhất thời tăng lên khủng khiếp, mà người còn trụ lại cũng không còn bao nhiêu người, khoảng chừng hơn mười người, trong đó có hai nữ ma tộc, từng người đang ngồi xếp bằng vận chuyển thể phách, chuẩn bị đột phá áp lực này.

Dương Tuấn hoàn toàn mở ra Lục Đạo Kim Thân, toàn thân biến thành một trượng vàng cao 3 trượng ầm ầm ầm, vách núi không chịu nổi sức nặng khủng bố đó mà rung động, oanh, Dương Tuấn một bước bước ra, vách núi hiện ra một đường vết nứt, oánh oánh oánh, Dương Tuấn bước đi ung dung như đi dạo, nhưng lại làm ra rung chuyển khủng bố, để những ma tộc kia không biết nói gì ngoài im lặng.

Đây là thể chất cỡ nào, mới có uy năng như vậy?

- Chỉ lẽ đây là Vạn Niên Kim Thể? Không có nha, Vạn Niên Kim Thể cũng không mạnh như vậy.

Một cái nữ ma tộc thì thầm nói, trong đôi mắt lấp loe sự tôn trọng cũng như đó kỳ, thể chất không bằng người, tài năng rất là khó chịu.

Xoẹt...

Nhưng bất ngờ là, từ phía trên Thiên Ma Đình bỗng nhiên đánh xuống một luồng ánh dao sáng chói khổng lồ, cắt đôi vách núi dựng đứng ra một đường sâu không thấy đáy, mà ánh dao này lại đánh xuống vị trí của Dương Tuấn.

- Moá, bị nhìn ra rồi?

Dương Tuấn mắng một tiếng, thân thể hơi lay động, xảo diệu tránh né qua luồng ánh dao này, vô, một bóng người đứng trước một Dương Tuấn, tay cầm Hắc Dao lạnh lẽo, sau lưng là đôi cánh đôi màu đen, là một nữ ma tộc, trên người còn có Hắc Văn thể phách.

- Đệ Nhị Ma Tướng, Ma Lệ Na? Tìm được người.

Dương Tuấn gỡ bỏ ngụy trang, biến thành một phong thần tuấn tú trẻ nam nhân, Lục Đạo Kim Thân xoay chuyển, Âm Ma Châu xuất hiện trên đầu hắn, cuộn cuộn ma khí màu đen không ngừng bị nó hấp thu, mà nữ ma tướng Lệ Na kia đôi mắt hiện lên vẻ hung ác, Hắc Dao tách ra làm đôi, chân nhún một cái, bắn về phía Dương Tuấn phát động công kích, Hắc Dao hiện hoá hư ảnh hai đầu hắc long, không ngừng giao thoa nhau tới Dương Tuấn.

- Như người vẫn chưa đủ? Bát Bách Bản Nhân mà thôi.

Dương Tuấn thoắt dãi, lực trong Bản Nhân tuôn ra, kèm theo pháp tắc cùng đạo lưu chuyển, nắm đấm co bóp, oanh, Dương Tuấn một quyền đánh ra, không gian vận vạo, cương khí sắc bén cắt đứt cả hư không, hai đầu hắc long vừa chạm đến đã bị đập tắt, Lệ Na hơi dừng động tác, Hắc Văn trên người tuôn ra, trở thành từng sợi xích màu đen, bắn tới bao vây Dương Tuấn.

Kì... Kì....

Từng sợi xích màu đen bao trùm Dương Tuấn thành viên cầu màu đen, càng ngày càng siết chặt lại làm nó vang lên âm thanh ghê rợn, ầm, một cánh tay lực lưỡng bất ngờ đánh xuyên quí cầu xích màu đen, Lệ Na đôi mắt hơi giãn ra, Hắc Dao ghép lại, biến thành một cái ống tiêu, huyết, tiếng tiêu vang vọng khắp Thiên Ma Đình, mà đúng lúc Dương Tuấn cũng đã đi ra ngoài, trên tay còn cầm Chấn Thiên Thần Phù.

Hệ thống biến mất, nhưng không gian vẫn còn đó, đây là nhờ một loại ma pháp từ một vị điện khác, hơn nữa, Ân Kì Phong Phù siêu bảo khoá ở đây, không có thứ gì là nó không thể chứa được.

Huu.... Huu.... Huu....

Thiên Ma Đỉnh chuyển động, mặt đất bên dưới nứt ra từng đường lớn, bên trong chui ra từng đầu khô lâu màu đen, đồng đúc đến che lấp cả mặt đất, không ngừng leo lên Thiên Ma Đỉnh, bọn chúng không chịu áp lực từ Thiên Ma Đỉnh, trong chớp mắt đã che kín vách núi, mà những ma tộc thiên kiều kìa cũng từ bỏ, đại chiến mờ ra, Thiên Ma Đỉnh đã không tiếp tục thử thách, bọn họ mở ra ma sĩ, phi hành tách ra Thiên Ma Đỉnh.

- Hoán Ma Tiểu? Xương tay của Ma Thần luyện chế?

Dương Tuấn thì thầm, mỗi bộ phận thần thể của Ma Thần có thể luyện chế ra một cái bản Tổ Khí, hơn nửa trái qua trăm vạn năm, bản Tổ Khí khi lĩnh cũng uốn sình ra linh trí, trở thành chuẩn Tổ Khí, trong cổ tịch lục trước Dương Tuấn đọc qua, tổng cộng có 6 cái chuẩn Tổ Khí do Ma Thần luyện chế trước khi bị phong ấn và đã từng xuất hiện trong tay tàn dư ma tộc, mà Hoán Ma Tiểu này có thể triệu hoán khô lâu cường giả đã ngã xuống, hoặc bắt cứ loại sinh linh nào cấp bậc không cao hơn Ma Thần, ở gần 20 vạn năm trước, một nhánh Ma Tộc đã dùng Hoán Ma Tiểu tàn phá một Tien Vực chỉ trong nửa ngày.

- Cái này, hơi khó chơi rồi...

Dương Tuấn sờ sờ cằm nói, nhưng cả người lại là buồng khơi vách núi, tách ra không trung rơi xuống phía dưới, nếu đã đến, thì nộp ma khí cho ta đi.

Àm....

Khu vực Thiên Ma Đỉnh rung chuyển, một cột ánh sáng màu vàng chói mắt bắn lên trời đen, một nam nhân cường tráng cao ba trượng cầm chiến phù đứng bên trong biển khô lâu, kinh động hoàn toàn Thập Ma Đố.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Phong Đô Thí Luyện

Àm.... Âm....

Thập Ma Đố rung chuyển, Thiên Ma Đỉnh vang vọng từng âm thanh giao chiến kịch liệt, ma khí màu đen cuộn cuộn tụ hợp trên người một nam nhân thân cao ba trượng, ma khí càng nhiều, thể phách màu hoàng kim trên người nam nhân kìa càng thêm sáng chói, ngăn trở công kích sắc bén của khô lâu không ngừng cầu xé trên người hắn.

- Đột phá một bước...

Dương Tuấn vỗ ngực mình, oanh một tiếng, cơ thể hắn thu nhỏ lại một chút, nhưng lực lượng sức tích ra càng thêm mạnh mẽ, tinh thần lực tăng lên, bước qua cánh cửa Thiên Luyện, Dương Tuấn đánh ra một đạo phản thần tinh thần lực, đi vào ai luyện của thiên địa tinh thần.

- Đáng giận, tại sao tên này mạnh như vậy?

Ma Lệ Na sắc mặt dữ tợn nghiêm rắng, Hoán Ma Tiểu đã thổi đến cực hạn, sinh linh khô lâu ngã xuống hiện tại không thể tiếp tục phục sinh, mà tên đáng chết kia lại càng ngày càng mạnh, Bá Thiên Vương của Tien tộc trải qua trăm vạn năm vẫn mạnh như vậy sao?

Thánh Nhân thực lực là nhờ vào thiên địa lực lượng, thiên địa còn Thánh Nhân còn, vậy có khi nào, Bá Thiên Vương khi xưa đạt tới ngưỡng của Thánh Nhân, hiện tại, đã thành Thánh?

Dương Tuấn trong chiến đấu mãi đùa tinh thần lực, càng cường hoá lên thể phách, từ Xích Văn nhảy lên Tử Văn, càng làm man lực của hắn trở nên khủng bố gấp bội, khô lâu đánh tới đều bị hắn dùng quyền khí chấn thành tro bụi, cát trở về với cát.

- Không tốt, phải khởi động lực lượng Ma Thần Cảnh.

Ma Lệ Na nhìn thấy cuộc chiến đã nghiêng về một phía, lập tức bay vút lên Thiên Ma Đỉnh, vãi cái hơi thở sau, Thiên Ma Đỉnh trào ra một vầng sáng màu đen, bao vây chu vi ngăn chặn xung quanh Thiên Ma Đỉnh, Dương Tuấn tay bóp nát đầu lâu của một cái khô lâu ma tộc, ánh mắt chăm chú nhìn lên phía trên Thiên Ma Đỉnh, lăm lăm

- Xúc động ý chí Ma Thần sao? Thử đi...

Bên trên Thiên Ma Đỉnh, có một trụ sáng màu đen bắn thẳng lên bầu trời, phủ xuống một cái lồng sáng màu đen bao phủ chu vi Thiên Ma Đỉnh, mà Ma Lệ Na đang quỳ một chân phủ phục bên trụ sáng, bên trong là một đoạn xương cánh tay màu đỏ, phù lên dày đặc vân trụ màu đen, kỳ dị vô cùng, nhưng khi tức từ nó tản ra lại khủng bố vô cùng, tựa như hiện thân của Ma Thần trăm vạn năm trước.

Vù....

Đoạn xương bên kia bay đến trong tay Ma Lệ Na, biến thành một thanh cốt kiếm tinh xảo, mà tu vi của Ma Lệ Na cũng theo đó tăng lên như chong chóng, từ Bát Bách phóng tới Tử Thiên, Thiên Ma Đỉnh rung chuyển, hiện ra từng đường rãnh nứt sâu không thấy đáy, vết rách theo đó lan ra khắp Thiên Ma Đỉnh, ầm ầm ầm, Thiên Ma Đỉnh theo đó nứt toác sụp đổ.

- Chết đi...

Ma Lệ Na từ không trung nhào xuống Dương Tuấn gào lên giận dữ, cốt kiếm trong tay phát ra hắc quang kinh dị, biến hoá ra hư ảnh một đầu ác ma khủng bố, Dương Tuấn sắc mặt hơi nghiêm lại, một đoạn xương của Nghịch Thiên Thần Thể muốn xem thường thì đó là sai lầm, mà quá xem trọng nó, cũng là sai lầm

Thần thể khổng lồ của Dương Tuấn sắc tích trở về bộ dáng thu sinh mãnh mãnh, Chiến Thiên Thần Phù phát ra ánh sáng vàng rực rỡ, kì diệu đối chọi hắc quang của cốt kiếm, Ma Lệ Na mất vẻ hung quang, ngăn van kiếm ánh màu đen ngưng tụ, như thác nước khổng lồ đánh tới Dương Tuấn, mà Chiến Thiên Thần Phù trong tay Dương Tuấn biến đổi thành màu đỏ, toả ra hung lệ khí tức, nồng đậm sát khí kinh thiên, Thương Long Sát Thiên Phù, tích lũy toàn bộ máu tươi, sắt khí, oán niệm của những vong linh dưới phù, đánh ra một kích vô cực.

Tuy nhiên, muốn đánh ra một kích này, cần đến một hơi thở thời gian, hơn nữa, cả người đều lộ ra sơ hở, trong sinh tử giao chiến đây là điểm chí mạng, nhưng mà Thương Long Sát Thiên Phù này vừa mới cần nuốt một đồng lớn oán niệm từ khô lâu, thời gian sức tích ra chưa đến một phần trăm giây, Dương Tuấn trong đôi mắt lộ ra hai luồng hào quang rực rỡ, tay phải nâng phù, như đùa giỡn bỏ ra một phù, nhưng lại như Sáng Thế Thần chém ra thế giới, kinh khí xoáy thành long quyền, đại địa nứt vỡ ra từng mảng như tận thế, hư không xé rách ra từng đường như bị cào xé, Ma Lệ Na khốn một bên sắc, đòn đánh như tan vào hư không, nhưng uy hiệp từ vọng lại càng ngày càng áp sát, oanh, như thác nước kiếm ảnh bị đập tan, Ma Lệ Na hai mắt mờ lờn, bên trong chảy ra huyết lệ kinh dị, sau đó cơ thể dường như bị thứ gì đó cắn nuốt, thu nhỏ rồi biến mất trong hư không như chưa từng tồn tại.

Àm....

Bầu trời Ma Giới vang dội âm thanh giao thiết khắc nghiệt, trên Thiên Ma Đỉnh hiện ra một con mắt màu đen, Thiên Ma Đạo Nhân, kẻ nắm giữ quy tắc một giới, vừa nảy một kích của Dương Tuấn uy hiệp đến nó, để nó tức giận, nó nhưng là tồn tại có thể sánh ngang Đạo Tổ, chỉ cao tới thượng cường giả, nên biết, Tam Giới cộng lại, trừ ra Thiên Ma Đạo Nhân, Thần Quy Chi Nhân cùng Thiên Đạo Chi Nhân ra, thì chỉ có ba cái Đạo Tổ là tam tộc thủy tổ mà thôi.

- Cút....

Dương Tuấn sát khí lăm lăm quật một tiếng, Thiên Ma Đạo Nhân trong trông mất đi hiện ra sự sợ hãi rõ ràng, lập tức ẩn vào trong hư không, trốn chạy nhanh hơn câu, chuyện này nếu để Ma Tộc nhìn thấy sẽ tự động cất sừng tự sát, bị tien tộc mắng một tiếng, cấp bậc Đạo Tổ Thiên Ma Đạo Nhân lên cong đuôi chạy, làm sao để bọn họ có thể tiếp tục.

Dương Tuấn nhặt lên Hoán Ma Tiểu, đoạn xương này gần như không bị phá hủy, chỉ trừ một vài vết vết xước nhỏ bên trên, Nghịch Thiên Thần Thể đúng là nghịch thiên, vạn pháp khó hủy.

- Ma Thần Cảnh bị xúc động ý chí lên không còn chút húng thú.

Dương Tuấn bỏ lại một câu, xoay người rời đi, Thập Ma Đố không còn chỗ tốt, vậy đi Nhất Phong Đố đi, đệ nhất Ma Đố chắc chắn có nhiều trò vui, Dĩ Hành chỉ dục mở ra, Dương Tuấn xé ra hư không, hướng một hướng bay đi, Nhất Phong Đố, đệ nhất ma đô của Ma Giới.

Ở Nhất Phong Đố, tại một tòa cung điện hoành tráng lo lừng trên không, một nữ ma tộc đang dùng ánh mắt đầy ngỡ sất khi nhìn hình ảnh trong một tấm gương, chính là Dương Tuấn đem Ma Lệ Na cho giết, mà nữ Ma Tộc này không ai khác chính là cuối cùng Tử Ma Linh, Quý Đế.

- Hừ, Bá Thiên Vương a Bá Thiên Vương, đợi người đến Nhất Phong Đố, ta sẽ đem Phong Đố Phù đem người giết, thu lại Ma Long Căn cùng Tả Vương Đồng cho Ma Thần đại nhân.

Quý Đế nở nụ cười tía à ác, nói, trên tay xuất hiện một tấm phù văn hoàn chỉnh, chứa đầy ma văn màu đen, đây lại là một trong những chuẩn Tổ Khí của Ma Thần, Phong Đố Phù.

Mà Dương Tuấn hiện tại đang ở Nhị Khúc Đố, bởi vì hắn nghe được một cái tin tức, Phong Tien Ma Cảnh sắp mở ra, trong truyền thuyết chỗ này từng phong ấn xuống đại năng Tien Tộc, hơn nửa đều dùng khung xương của Ma Thần sau khi thoát thai Đại Ngục Thể đặt xuống tạo thành bí cảnh ở hơn trăm vạn năm trước, trải qua bốn mươi vạn năm mới nở ra một lần.

Tinh huyết tuột thọ của một Ngụy Tien khi đi đến Cừu Thiên Bản Thánh cũng có được 50 vạn năm thọ nguyên, tức một đời đại năng cũng chỉ có một lần cơ hội đi vào Phong Tien Ma Cảnh, hơn nửa bên trong nghe nói có một tòa cung điện bằng xương của Long tộc, từ bên trong rơi ra rất nhiều bí bảo, nghe nói còn có Thánh Đan giúp một người leo lên Cừu Thiên Bản Thánh.

Dương Tuấn trong lòng xáy rạch, cung điện xây bằng xương của Long tộc, chẳng lẽ là Thương Long Điện mà "hắn" kia nhắc tới, bên trong là chìa khoá thứ nhất giúp cho Dương Tuấn đi vào một giới cuối cùng.

- Phong Đố Thí Luyện chu cấp 100 cái tiền vào tiêu chuẩn, hiện tại sắp diễn ra ở Nhất Phong Đố, chúng ta mau đi.

- Chỉ cần đi vào 100 cái vị trí đầu tiên có thể đi vào Phong Tien Ma Cảnh.

- Mau đi a....

Trên thông đạo đi Nhất Phong Đố, vô số trẻ tuổi ma tộc đang sôi nổi nghị luận, thông đạo sáng lên, lập tức có vô số ma tộc bước vào, truyền tông thẳng đến Tham Lang Nhai, tham gia Phong Đố Thí Luyện, thắng được trăm vị trí đầu mới có tư cách đi vào Phong Tien Ma Cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Cường địch

Ồm, thực lòng xin lỗi nà, ta bị bão ác bá (tên trường phòng) chuyển công tác xuống chi nhánh khác, sau đó bởi vì bị chỗ làm mới, cho nên quá nhiều thứ phải lo mà Tắt lại sắp đến, nên hơn nửa tháng này ta không có đăng chương nào.

(...)

Cho nên, cứ mừng nhắc ta đi, am phải.

.....

Nhất Phong Đồ, bên ngoài hai vạt đậm Trung Ma Thành là Loạn Phong Sơn, nơi tiến hành Phong Đồ Thí Luyện, Loạn Phong Sơn ý như tên, một toà khổng lồ sơn mạch bao quanh một cái hồ lớn, gọi là Phong Nhạn Hồ, mà cả Loạn Phong Sơn bị phong nhận sắc bén từ Phong Nhạn Hồ này bao quanh, để nó có cái tên Loạn Phong Sơn này.

Ma cũng từng có người thác tức tại sao từ Phong Nhạn Hồ này lại có phong nhận xuất ra, có người từng thử lặn xuống đáy hồ, nhưng lập tức bị phong nhận sắc bén bên trong xé thành mảnh vụn, mà một gói này là Ma Giới, người người đều là thể phách kinh thiên động địa, chỉ lặn xuống liền bị phong nhận xé chết, vậy phong nhận kia mạnh cỡ nào?

Phong Đồ Thí Luyện là một cuộc chiến sinh tồn, người tham dự từ Loạn Phong Sơn phải vừa chiến đấu để tránh dị thú bên trong Loạn Phong Sơn, lại vừa đi tìm kiếm tinh thạch bên trong Loạn Phong Sơn, sau khi thí luyện kết thúc, lấy tinh thạch đổi thành điểm số, phân ra xếp hạng.

Phong Đồ Thí Luyện này do một nhánh Ma Thần tộc tổ chức, chủ yếu lựa chọn ra thiên tài bên trong ma tộc, tuyển vào trong Ma Thần tộc, mà tinh thạch kia cũng rất là trân quý, có thể dùng để luyện đan được tăng cường thể phách, mà bên trong Loạn Phong Sơn cũng có không ít kỳ ngộ, để những thiên kiều này đi vào rèn luyện cũng tìm kiếm giúp bọn họ.

- Bắt đầu đi...

Một cái ma tộc Bào gia lớn tiếng, lập tức các ma tộc người tham gia đạp lên đại địa, như từng viên đạn pháo bắn vào trong Loạn Phong sơn, Dương Tuấn đành đứng ý nhận từ tốn đi vào Loạn Phong sơn, tinh thạch không phải khó tìm, trong thí luyện quy tắc cũng không có nói không được cướp đây.

Loạn Phong sơn tăng bên ngoài có một lớp phong nhận sắc bén, cần lấy thể phách cứng rắn xông qua, mới chính thức đi vào thí luyện, mà dĩ nhiên, có mấy ma tộc thể phách quá kém, bị phong nhận xé thành mảnh vụn, có một ít chỉ là bị cắt ra vết thương sâu.

Dương Tuấn thần thức bao phủ toàn bộ Loạn Phong sơn bên ngoài, trong đầu hắn nhìn thấy được những phong nhận này có một chút vận tự cổ in lên, hơi mờ nhạt và hư hại, nhưng vẫn cường đại không thôi, Kim Văn thể phách cũng bị cắt ra vết thương, mà bên dưới lập tức biến thành thị vận.

- Người có biết đây là thứ gì không?

Dương Tuấn cáo thông chính mình khác bên trong Ân Kí Phong Phù hồi, "hắn" kia hơi suy nghĩ một chút, sau đó nói, những cổ tự này gọi là Thiên Tự, là đặc thù kí tự tinh thần lực của Đạo Tự Sư, một loại nghề nghiệp có thể khác thiên đạo kí tự lên bất cứ đồ vật gì, khiến nó trở thành một cái siêu vật Tô Khí.

- Siêu vật cả Tô Khí? Bên trên Tô Khí còn đồ vật mạnh hơn sao?

Dương Tuấn hơi thắc mắc, "hắn" kia chỉ trả lời, người hiện tại tốt nhất không nên biết, đợi đi lên Thánh Nhân, hoàn sinh mới lần cuối cùng, lúc đó, hết thảy bí mật sẽ mở ra.

Dương Tuấn thờ dài, hắn hiện tại chỉ vừa mới là Thiên Luyện Bán Thánh, xác tích lực lượng thiên địa cũng chỉ được 1 phần ngàn, mà tinh thần lực thì hoàn toàn ngưng lại, không có tiến triển, trừ phi đạt đến loại đan được hoặc bí pháp nào đó tăng lên tinh thần lực, thì mới có thể đi tiếp.

- Bên trong Thương Long Điện có một loại bí pháp tu luyện tinh thần, người có thể đi lấy.

"Hắn" kia để lại một câu, sau đó đóng kín Ân Kí Phong Phù, đẩy thần thức của Dương Tuấn ra ngoài, Dương Tuấn hơi nhún vai, tính cách thật sự của hắn là như vậy sao? Bằng sơn nam thần, khả khả khả.

- Chậm, giao ra tinh thạch, sau đó người có thể lên.

Đang lúc Dương Tuấn băng qua một mảnh rừng, từ bên trên đại thụ rơi xuống năm cái ma tộc, bốn cái là to lớn vạm vỡ nam nhân, mà một cái kia là một nữ ma tộc dáng người nóng bỏng, như con chim nhò áp sát vào lồng ngực của nam nhân ma tộc vừa nói với Dương Tuấn.

- Một chút rác rưởi Từ Văn thể phách, tương mình là vô địch thiên hạ sao?

Dương Tuấn nhẹ nhàng nói, nhưng giọng nói là vô tận kinh thường, dĩ chỗ nào cũng vậy, có không ít kẻ thích gây phiền phức với hắn, thực lực hiện tại của hắn, những này ma tộc chỉ là rác rưởi tùy hân giẫm đạp.

- Hừ, nghe con không sợ cợ, tiếp chiêu...

Một tên ma tộc xông ra, thể phách bộc phát, trên tay hiện lên từng sợi gân xanh thô lớn, lực lượng khủng khiếp vận vào không khí, theo cánh tay tu vào nắm đấm, chính đánh tới ngực Dương Tuấn, một quyền này có thể lên đến 1000 tinh sức mạnh.

Đoán chừng, tên này là Xích Văn thể phách đi.

- Hừ....

Dương Tuấn hừ lạnh một tiếng, một quyền nhẹ nhàng đánh ra, nhưng uy thế so với tên kia càng khủng bố gấp bội, oanh, mắt thấy hai quyền va chạm thời điểm, một luồng sóng khí bùng bực theo bốn phương tám hướng trào ra, như phong nhận sắc bén cắt xé từng cái cổ thụ, đại địa nứt ra từng đường sâu hút.

- A....

Tên ma tộc kia đau đớn hét lên, cánh tay giống như bị thứ gì đó làm cho bành trướng lên, sau đó căng nứt nổ tung, huyết nhục nặng nề như từng toà cự sơn rơi xuống, ầm ầm ầm, toàn khu rừng rung chuyển mãnh liệt, bốn cái ma tộc còn lại miệng hơi há ra, không thể tin tưởng được chuyện trước mắt.

Khan Lạc Di, Xích Văn thể phách, mạnh mẽ thể phách nhất trong nhóm bị một cái mảnh khảnh thân thể nam nhân cho một quyền oanh tạc nát cánh tay, bọn họ đã nhận ra được, bọn họ đã phải tảm sát cứng.

- Đi chết hết đi...

Chiến Thiên Thần Phù xuất hiện, một luồng khí thể khủng bố toả ra bốn phía, dọa cho nhóm ma tộc kia toàn thân vô lực, sắp muốn quỵ phục xuống, nhưng ma tộc kiêu ngạo, bọn họ chỉ hơi cúi thấp người, không có quỵ xuống.

- Các người thể phách không tệ, đem các người trở thành khối lỗi, sau này làm khiên thật đi.

Dương Tuấn lấy ra khối lỗi phù, đối với ma tộc gây sự là không có khoan dung, dùng tinh thần lực đánh ngắt hết thảy, sau đó phân nhỏ khối lỗi phù, dần lên thức hải bọn họ, toàn bộ quá trình chỉ qua mấy hơi thở, toàn bộ năm cái ma tộc đã trở thành khối lỗi.

- Đi tìm tinh thạch cho ta.

Dương Tuấn ra lệnh, lập tức năm cái khối lỗi đổi mất vô hồn tàn đi, Dương Tuấn tiếp tục đi qua, thỉnh thoảng có nhặt được một khối tinh thạch, cũng có gặp được một ít kẻ cướp ngu ngốc, nhưng mà lần này, Dương Tuấn gặp phải cường địch.

Một cái thôn đại nam tử, vô cùng tuấn lãng phong lưu, nhưng mà lần da hơi có chút nhột nhột, nói đúng hơn là so với từ thì không khác bao nhiêu, nếu hắn nằm một chỗ, sẽ có người nghĩ hắn là xác chết.

- Người Tiên Giới? Thú vị.

Nam nhân như xác chết kia phe phẩy xích phiến trong tay, ôn văn nhã nhĩ nói, nhưng trên người hắn toả ra vô tận sát ý, để người khác ớn lạnh, ngay cả Dương Tuấn cũng hơi giật mình, bởi vì hắn không có hiện lộ chút khí tức nào là của người từ Tiên Giới đến, vậy mà nam nhân này lại có thể nhận ra.

- Tên nguyên cớ thể phách song tu, hắn người có liên quan đến Chiến Thần Điện kia đi?

Nam nhân kia nhẹ nhàng nói, đôi mắt lộ ra một tia hung quang, sát ý càng là nhậy vọt, dường như rất là căm ghét Chiến Thần Điện của Trầm Khấu Phong vậy.

Dương Tuấn im lặng, nhưng là bí mật phát động bí pháp, Thiên Đạo Áo Nhân, có thể thông qua quy tắc thiên địa tìm hiểu đối phương, đây là cách mà "hắn" kia dùng cho hệ thống khí đồ xét thông tin.

- Minh, Huyền? A...

Dương Tuấn chỉ kịp nhìn thấy hai chữ đó, thì đôi mắt đã bị một cơn đau không cách nào tả nổi bao trùm, khiến hắn vội vã ngừng Áo Nhân, mà trên tay nam nhân như xác chết Minh Huyền kia lại có một quả cầu máu, nói đúng hơn, là một cái nhân cầu vồng mới bị móc ra.

- Áo Nhân? Quả nhiên có liên quan đến Chiến Thần Điện.

Minh Huyền vứt con người của Dương Tuấn qua một bên, bàn tay nhuộm máu bốc lên một ngọn lửa màu xanh lam u ám đáng sợ, tinh huyết đáng sợ của Kim Thần nhanh chóng bị đốt bốc hơi, mà Dương Tuấn thì một tay che mắt trái, vừa vận chuyển tiên nguyên cùng kim thần lực lượng chữa trị vết thương, nhưng chỗ bị thương lại có lực ăn mòn kì dị khiến chỗ đó không thể lành lại.

"Chỉ là là người Minh Giới?"

Lúc này trong đầu Dương Tuấn vang lên âm thanh của "hắn" kia, Dương Tuấn gấp gấp cầu thông với "hắn", được biết, ngoài Tam Giới cùng một giới cuối cùng, thì còn một ngoại giới khác, nói đúng hơn, một giới đó là bài tha ma của Tam Giới, thời gian trôi qua vô cùng nhanh, từ thi bên trong không những không ngừng chống lại hi thực của thiên địa mà còn từng từ từng từ dần sinh ra linh hồn mới, là những kẻ vực dậy từ U Minh, Minh tộc.

"Bọn chúng sinh ra đã phi thường cường đại, hơn nữa, tiên quyết bọn chúng sử dụng khắc chế pháp tắc, đại đạo lực lượng cùng ức chế phù vận, là đại địch của Tiên Giới"

"Dương Tuấn" kia lạnh lùng nói, âm ngữ lạnh lẽo đến cực hạn, như vô cùng chán ghét Minh tộc này giống như Minh Huyền chán ghét Chiến Thần Điện vậy.

- Không trả lời sao? Vậy đợi ta đem hết từ chi người ăn mòn, sau đó đem lực phù ngữ tạt người lời ra ngoài, để người trả lời ta trong tình trạng sống không bằng chết.

Minh Huyền sát khí lẫm lẫm, xích phiến mở ra, lập tức ma khí lần phong nhận bao trùm Loạn Phong sơn biến mất không còn một mống, mà hư ảnh một đầu Ma Báo xuất hiện sau lưng Minh Huyền, đôi cánh bằng xương mở rộng, trên đầu ma giác nhọn hoắt cùng đôi mắt đỏ ngầu phát ra hung quang đỏ rực, nó giao lên một tiếng, lập tức Loạn Phong sơn như thân cây đứng trước bão lớn, rung lên mãnh liệt, Dương Tuấn cảm giác được, đầu Ma Báo này giống như sát thần, đang giẫm trên biển xương giao lên chiến thắng.

.....

Bên ngoài Loạn Phong Sơn...

- Ngay to, tên Minh tộc kia muốn phát cuồng rồi sao? Dám phát động lực lượng của Minh Dực Ma Báo?

- Rõ ràng hắn nói chỉ muốn đi dạo một vòng thôi sao? Đáng giận.

- Mau đi báo cho Quý Đế đại nhân.

Một đám người của Ma Thần tộc luống cuống, Minh tộc kia là sứ giả của Minh Giới, sở hữu huyết mạch của Minh Dực Ma Báo, thái cổ thần thú cùng sinh ra với Minh Giới, sức lực của hắn, muốn chém xuống Ma Đồ này là chuyện dễ như ăn bánh, mà hiện tại, chuyện đó đang xảy ra.

...

.....

Vô cùng xin lỗi ☹.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* tại miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 93: Hắc ám sát đọa đại nữ thần

Gầm...

Loạn Phong son lần nữa rung chuyển, phong nhận hơi ngưng tụ lại lần nữa bị thổi tan, đầu Minh Dục Ma Bảo kia hiện tại trên người có vài dấu vết thương, mà Minh Huyền trên tay xích phiến cũng hơi có dấu hiệu hư hại, mà trước mặt hẳn là Dương Tuấn nhưng là chỉ chút vết thương.

Quả nhiên, Minh tộc là đại địch của Tiên tộc.

Pháp tắc, đại đạo lực lượng xuất ra đều bị khác chế, một chút xúi uy lực cũng không thể phát ra, mà phù văn thì không quá tệ lại, ít nhất có thể sử dụng một nửa uy lực, cũng may mắn, Minh tộc số lượng người không nhiều, mạnh mẽ ở phương diện hù thực lực lượng cùng huyết mạch khi tân sinh, nếu không Tiên Giới chắc chắn đã không còn tồn tại.

- Tật Bạo Phong Ma...

Minh Huyền hét lên một tiếng, xích phiến trong tay biến hoá, trở thành một cái quạt bằng xương, lập tức cuồng phong màu đen từ cốt phiến kia tuôn ra, hoá thành từng thanh lợi kiếm sắc bén xoẹt qua Dương Tuấn, cắt ra trên người hắn càng nhiều thêm vết thương, kèm theo lực ăn mòn kinh khủng bảo môn sinh lực của Dương Tuấn.

- Khặc, thế phách này chưa đủ rồi..

Dương Tuấn phun ra một ngụm máu đen, hắn đang không ngừng bài trừ lực ăn mòn trong cơ thể, chỉ dùng thế phách ngang kháng, mãi nữa thế phách này.

- Ta ghét nhất Chiến Thần điện người, thế phách dai như gián, rác rưởi.

Minh Huyền khinh bỉ nói, Minh Dục Ma Bảo không ngừng tấn ra lực lượng huyết thống, cường hoá sức mạnh của Minh Huyền, nó tuy là thái cổ thần thú, nhưng cũng chỉ là nhờ huyết mạch của Minh Huyền thuần khiết rất nhiều mới có thể tạm thời mới nó xuất hiện, để không ngừng cường đại huyết mạch lực lượng của Minh Huyền, tuy nhiên, nó cũng có giới hạn.

- Ha, người không phải muốn hù thực tử chi của ta sao? Đến à nha.

Dương Tuấn cười cợt nói, Minh Huyền thực lực tuy đáng sợ, nhưng Dương Tuấn có thế phách này tuy không cứng rắn như Hắc Vân thế phách, nhưng nó có bốn viên nguyên châu, không ngừng cung cấp lực lượng chữa trị thế phách, để Dương Tuấn giống như một khối vàng ròng, dù có ngưng như thế nào thì đặc chất của vàng cũng không cháy ra được.

Mà Dương Tuấn từ đầu tới giờ vẫn chưa có xuất thủ, chỉ là nhẫn nhịn mãi nữa thế phách mà thôi.

- Đáng giận, chết cho ta, Thần Cổ Thực Thiên.

Minh Huyền nổi giận, cốt phiến lần nữa biến hoá, trở thành một cái màu đen kiếm dài, bên trên là một luồng hắc khí lần lần quán quanh, tựa như u linh từ thâm sâu địa ngục, mà Minh Dục Ma Bảo cũng tan biến, nó đã đạt tới cực hạn, hiện tại là lần phóng thích cuối cùng.

Lực lượng như hũy thiên diệt địa bắt đầu ngưng tụ trên thân thanh kiếm, Minh Huyền mắt lóe ra sát khí mãnh liệt, hắn đã quyết giết Dương Tuấn, chứ không đùa giỡn như lúc đầu nữa, hẳn ta thân hình loé lên, quý dị xuất hiện sau lưng Dương Tuấn, hắc kiếm tung lên, như Sát Thần Kiếm đâm xuống Dương Tuấn.

- Trường ta để bất nạt sao?

Dương Tuấn hừ một tiếng, Chiến Thiên Thần Phù xuất hiện, lập tức khí thế Dương Tuấn tăng vọt, Tổ Khí lực lượng không liên quan đến pháp tắc, đại đạo hay phù văn, mà là sức mạnh thượng cổ, tích lũy qua hàng trăm vạn năm mà thành.

Dương Tuấn thân thể biến lớn, Chiến Thiên Thần Phù sức mạnh là man lực, cho nên thân thể phải đạt tới độ chịu lực nhất định, biến hoá xảy ra trong nháy mắt, Dương Tuấn vung phù đi qua, nhanh chóng cản lại một kiếm như hũy thiên diệt địa của Minh Huyền.

- Cái gì!!!!?

Minh Huyền giật mình nói, Thần Cổ Thực Thiên chuyên khắc chế phù văn lực lượng, hơn nữa còn bao hàm vô số sát khí cùng hù thực lực lượng, làm sao có thể dễ dàng bị cản lại như vậy được kia chứ.

- Bán Tổ Khí nhờ vào huyết mạch mà thôi, không có chỗ dừng.

Dương Tuấn chém ngang một phù, sóng khí mạnh mẽ đẩy lui Minh Huyền, theo sát, Dương Tuấn bắt đầu vận sức, chuẩn bị sử dụng Thương Long Sát Thiên Phù.

- Bá Thiên Vuongegg.....

Một tiếng gầm lên giận dữ, toàn bộ khí tức Tiên Giới lẫn Chiến Thiên Thần Phù đều toả ra, tất nhiên sẽ có mấy cái sống lâu năm ma tộc nhận ra, mà chính xác là như vậy, Quý Đế Đế Nhị Ma Linh kia tới rồi.

- Ra, ra là người, chẳng trách, khí tức rất quen thuộc.

Quý Đế thân ảnh hiện ra, sát khí mãnh liệt, trường mâu màu đen đan xen từng sợi hắc lôi, song đực khổng lồ sau lưng nhẹ nhàng vó, giữ vững thân hình trên không trung. Quý Đế nghiêng răng nói, nâng ta nhận ra người lúc trước đánh đuổi mình chạy về Ma Giới.

- Hahaha, Bá Thiên Vương a Bá Thiên Vương, thiên đường có lối người không đi, địa ngục không của người lại vào, chết cho ta....

Quý Đế cười gian dữ, trong tay xuất hiện tấm Phong Đồ Phù lúc trước, chung quanh ma khí mờ nhạt bỗng nhiên trở nên đậm đặc, như hoá thành thực chất sền sệt, một cánh cổng lớn xuất hiện sau lưng Quý Đế, cánh cổng nặng nề mở ra, một nam nhân ma tộc thân người cao lớn xuất hiện, không hề có một chút tu vi, nhưng áp lực lại gần như ngang bằng với Minh Dục Ma Bảo kia. ().

- Phân thân Ma Thần?

Dương Tuấn lăm lăm, phân thân Ma Thần có rất nhiều, quán chế Ma Thần tộc tộc nhân, bên trong cũng có khá nhiều phân thân mạnh mẽ, nhưng cái mạnh nhất, là bản sao thứ hai của Ma Thần bên trong Phong Đồ Phù.

Chát....

Một tiếng vang chát chát, Dương Tuấn bị một lực lượng vô hình đánh bay, bắn xuyên qua Loạn Phong son như một viên đạn pháo, vết thương như mặt đất rạn nứt xuất hiện chỉ chât trên người, chặt vật đứng dậy, Dương Tuấn đã thấy mình đang ở gần một cái hồ lớn, từng vòng xoáy nước chứa phong nhận kháng bổ xoay tròn xung quanh hồ.

Ầm...

Bất ngờ, một bàn tay thò to nhấn đầu Dương Tuấn xuống đất, sức phá hoại như hũy thiên diệt địa lan toả, bấy giờ bên cạnh cái hồ kia xuất hiện một cái hồ còn lớn hơn, khói trắng bốc lên nghi ngút, nước hồ bên cạnh đang chảy qua lỗ thủng này.

- Khụ, quả nhiên người rất mạnh..

Dương Tuấn chặt vật đứng dậy, bản sao Ma Thần không cảm xúc đứng ở đó, tay trái hơi mở ra, một đoàn hoá điểm màu đen bùng lên, nhanh chóng bắn xuyên lên bầu trời, biến thành một thanh hoá kiếm màu đen khổng lồ.

- Đồ Tiên Hoá Kiếm?

"Dương Tuấn" bên trong Ân Kí Phong Phù giật mình nói, Dương Tuấn bên ngoài hơi khó hiểu, nhưng vẫn là cố gắng tránh né thanh hắc hoá kiếm này, khí thế của nó quá khủng khiếp.

Phốc....

Đang lúc này Dương Tuấn bỗng nhiên phun ra một ngụm máu vàng. Chiến Thiên Thần Phù cũng biến mất, đại hán thân thể biến thành mảnh mảnh thư sinh, đôi mắt biến thành linh linh, mái tóc đen cũng biến thành màu bạch kim.

Ý thức của Dương Tuấn đã bị người kia tạm chiếm lấy.

- Ài, ta không muốn uống phí lần hoá sinh cuối cùng ở đây, vì vậy, đành nhờ tới người rồi.

- Hừi, tôn kính chủ nhân của ta, ta luôn sẵn lòng phục vụ ngài mà.

"Dương Tuấn" thở dài nói, một đoàn hắc khí bỗng nhiên xuất hiện sau lưng hắn, trong hắc khí xuất hiện một cổ gai tóc đen dài qua cả chân, nhưng cổ ta đang lơ lửng trên không trung, đôi mắt to tròn chỉ một màu đen hơi hiện ra ý cười, hai cánh tay trắng nhỏ khoắc lên vai "Dương Tuấn" cười nói.

- Ta đem huyết mạch Thánh Nhân làm vật tế, hiện thân đi, Hắc Âm Sa Đọa Đại Nữ Thần.

"Dương Tuấn" cắn ngón tay, vẻ trên không trung một vết máu, cổ gai tóc đen kia nhẹ hé môi, măt lên ngón tay của "Dương Tuấn", đúng lúc Đồ Tiên Hoá Kiếm đâm xuống "Dương Tuấn", oanh một tiếng. Loạn Phong son giống như bị sụp xuống, biến thành một cái hồ sâu khổng lồ như miệng của thượng cổ hung thú, nhưng mà ở nơi trung tâm vẫn còn lại một người, cùng một cái kén đen xỉ xỉ, ngoại trừ Quý Đế cùng Minh Huyền ra thì toàn bộ đều chết sạch.

- Hừi, linh hồn này mùi vị thật ngon.

Cổ gai cả người u ám cười duyên đáng nói, nhưng câu nói lại là lạnh lẽo rợn xương, nâng một tay đâm thẳng vào lồng ngực của bản sao Ma Thần, nhưng lại không có một giọt máu nào chảy, một lỗ nhỏ vết thương cũng có.

Nàng ta kéo ra một đoàn gì đó màu trắng, nàng ta đưa nó lên miệng, giống như đồ ăn vật nuốt chửng xuống bụng, mà bản sao Ma Thần bỗng nhiên xé phanh ngực, gào rống cực kỳ đau đớn, sau đó cơ thể từ từ phân hủy, hoá thành bụi phấn tiêu tán trong không trung.

- Không, không thể...

Quý Đế ôm đầu lăm lăm, bản sao của Ma Thần làm sao có thể bị giết dễ dàng như vậy kia chứ, Minh Huyền sắc mặt hơi đổi, hẳn nghe rõ "Dương Tuấn" nói, Hắc Âm Sa Đọa Đại Nữ Thần.

Hắc Âm Sa Đọa Đại Nữ Thần, là người xé rách ba phần thể giới, ghép thành Minh Giới của hắn ở trong truyền thuyết, ban xuống quy tắc tân sinh linh hồn, bởi vì nàng là đại nữ thần sa ngã vì quá ham muốn ăn linh hồn của sinh linh, đến nỗi tạo ra một thế giới chỉ để làm nông trại cho riêng mình, nhưng bởi vì chuyện này quá tà ác, các đại thần khác đã trấn giết nàng ta, khiến Minh Giới chưa kịp hoàn thành, mất vô số thời gian mới có thể tân sinh ra linh hồn mới.

- Hừi, ta ăn linh hồn bọn chúng được không chủ nhân? Ta đói lắm đây (3).

- Tùy ý....

- Hừi, yêu chủ nhân ta quá cơ.

- Ahhhhhh.....

Chương 94: Bí mật thượng cổ tuyệt mộ

- Tìm về đồ vật cần thiết, mặc dù chúng chỉ là đồ phế phẩm.

"Dương Tuấn" lăm lăm, hẳn đã lấy được chìa khoá đi vào Phong Đồ Thái Luyện, tuy nhiên Loạn Phong sơn cũng đã toàn diệt, người tham gia tìm cơ hội đều đã chết sạch, hơn nữa thực lực của tên kia chưa đủ mạnh, sẽ kéo đến bọn Tam Nhân xuất hiện, sẽ có quá nhiều phiền phức.

- Huýt mạch của Thái Cổ Thương Long cùng Thái Thần Cốt Thương mà người bảo là phế phẩm sao?

Hắc Ám Sa Đạo Đại Nữ Thần phiêu đảng xung quanh "Dương Tuấn" đang phi hành, hẳn lúc đầu thờ dài, ở vị diện này chúng có thể mạnh, nhưng thế giới bên ngoài còn rộng lớn và đáng sợ hơn nhiều, người chỉ là từ sự hắc ám ở vị diện này sinh ra, không biết quá nhiều sự thật.

- Có điều, không ngờ có người lại để lại đi bị tịch Thông Giới Tinh Thần quyết, người đó thật không bình thường.

"Dương Tuấn" suy nghĩ một chút rồi nói, Thông Giới tinh thần quyết, một quyền bị quyết rèn luyện cùng nâng cao tinh thần lực đến cực hạn, khai hoá thức hải thành một vị diện khác, khi tu đến cực hạn, thức hải thành vị diện kia sẽ có vô tận sinh linh, cung cấp tinh thần lực vô cùng vô tận.

Còn về Thái Thần Cốt Thương hay Đồ Tiên Hoà Kiềm, đó là một trong ba đại Tồ Khí mạnh mẽ nhất, do ba vị Đạo Tồ làm ra để có thể "giết" chính mình, Thái Thần Cốt Thương do Thần Tồ dùng xương của Thương Long từ Tiên Giới tinh luyện cùng với tinh hoa trong xương tủy của chính mình mà tạo thành.

Đồ Tiên Hoà Kiềm lại là dùng U Minh chi Hoà Lỗi từ Ma Giới chế luyện mà ra, cộng thêm vô số thần thiết vô thể của Thần Giới mới có thể tạo ra.

Mà thứ cuối cùng là Sát Ma Tinh Cung, không biết dùng vật liệu gì luyện chế, nhưng mà tương truyền, có thể xuyên qua khoảng cách một giới diệt sát Ma Tặc, ngay cả Đạo Tồ cũng khó mà ngoại lệ.

Thế nhưng, Đồ Tiên Hoà Kiềm kia của bản sao Ma Thần bất quá chỉ là mô phỏng của Hoà Kiềm thật sự, nếu không, Hắc Ám Sa Đạo Đại Nữ Thần dù xuất hiện cũng khó lòng cản được.

Mà ở trong Thương Long điện, là hàng thật giả thật Thái Thần Cốt Thương, chỉ là trăm vạn năm qua không ai lấy nó ra được.

Mặt khác, Phong Đồ Thái Luyện cũng không chỉ có ở Loạn Phong sơn này tuyển chọn, mà còn rất nhiều ma tộc ở các nơi khác đến, đi vào tôn kính Ma Thần bí cảnh của bọn họ, thử hỏi ai không muốn کیا chứ?

Nằm ngoài Tháp Ma Đồ, là một vùng hắc ám vô biên, nhưng bên trong lại có từng viên tiểu tinh cầu phát ra ánh sáng, "Dương Tuấn" theo chiếc chìa khóa của Quỷ Đế để lại chỉ dẫn, đi tới một viên tiểu tinh, gọi là Hắc Chu Tinh, nơi chứa bí cảnh của Ma Thần.

Đồng nghĩa ma tộc cùng tinh thuyền vây quanh Hắc Chu Tinh, "Dương Tuấn" cố gắng chen qua biển người này, đi đến trước cổng vào bí cảnh đang bị một nhóm Ma Tộc thủ hộ.

- Dừng lại, bí cảnh chưa mở, không một ai có thể vào?

Một tên Ma Tộc thủ vệ đứng ra cản lại "Dương Tuấn", nhưng đáp lại hắn chỉ có một cái tát gật qua, nhanh đến nỗi hắn không kịp né tránh, nhưng khi phát hiện bên trong không có chút lực lượng nào, hắn ta cười gằn vung đao về phía cổ "Dương Tuấn".

Bốp...

Nhưng mà đao chưa chạm cổ, đầu của hắn đã nổ tung như quả dưa bị đập mạnh, óc tủy cùng máu tươi văng ra tung toé, tinh huởng bất ngờ làm toàn bộ ma tộc ở đây đều ngừng người ra, mà "Dương Tuấn" lại như không quan tâm, lách người đi qua, thẳng đến trước cổng bí cảnh.

- Làm càn...

Cả nhóm thủ vệ xông lên, đánh vũ khí về phía "Dương Tuấn", tốc độ nhanh như thiểm điện, công kích đã ở trước mặt "Dương Tuấn", nhưng một cái bóng đen bỗng nhiên xuất hiện, nó lướt nhẹ cánh tay, oanh oanh oanh, toàn bộ người trước mắt nó nổ tung thành từng mảnh vỡ, máu tươi lần nữa tung toé khắp nơi.

- Oe, linh hồn bọn chúng có mùi vị như rác vậy.

Hắc Ám Sa Đạo Đại Nữ Thần hiện thân, khuôn mặt nàng ta lộ ra vẻ ghét bỏ vô cùng, nhìn đám bong bóng màu trắng đục trước mặt, sau đó phất tay đập nát chúng.

- Giết bọn chúng...

Toàn bộ Ma tộc gầm lên, đồng loạt xông lên, Hắc Ám Sát Đạo Đại Nữ Thần hơi nhún mông, linh hồn rác rưởi các người xông lên làm gì, ta không muốn ăn đầu.

- Làm sạch sẽ...

"Dương Tuấn" chỉ đơn giản nói một câu, sau đó lấy ra chìa khoá, bắt đầu mở ra bí cảnh, có điều, nó lại cần thêm máu của ma tộc cao cấp mới có thể mở ra, nhưng "Dương Tuấn" cắt ra lòng bàn tay, dòng máu màu đỏ nhò từng giọt lên cánh cổng.

Gru... Gru...

Cánh cổng vang lên tiếng rung động mạnh mẽ, cánh cổng phát ra ánh sáng rực rỡ, cánh cổng không lồ từ từ mở ra, như mời gọi người thích thú nó, mà toàn bộ ma tộc xung quanh đã hoàn toàn biến thành bụi phấn dưới tay Hắc Ám Sa Đạo Đại Nữ Thần, nàng ta đang thưởng thức một số nhỏ linh hồn thơm ngon trong mây vạn ma tộc đó.

- Ngươi sử dụng cả Vô Lực Công sao? Ngươi không có "bất lực" đó chứ?

Hắc Ám Sa Đạo Đại Nữ Thần phiêu du xung quanh "Dương Tuấn", cười duyên nói, "Dương Tuấn" không hề trả lời, nàng ta bùi bùi, giống như giận dỗi người yêu vậy, nhưng mà về ngoài hắc ám của cô ta làm cho hành động đó không đáng yêu chút nào.

- Ta đã tu luyện Vô Lực Công tới cực hạn, ngoại cũng nên tu cho xong đi.

"Dương Tuấn" không linh không nóng nói, Hắc Ám Sa Đạo Đại Nữ Thần lăm lăm bùi bùi, Vô Lực Công tu luyện vô cùng khắc nghiệt với nam nhân, thất bại sẽ bị "vô lực" vĩnh viễn, nhưng tu luyện thành công thì vô cùng khủng bố, hữu như vô, sức tích lực lượng đến mức tận cùng, khiến nó giống như vô cùng yếu nhược, càng xem thường nó, nó càng kinh khủng.

- À, ta quên nói với ngươi, dường như Ma tộc cùng Minh tộc vừa làm ra kết minh, muốn tấn công Tiên Giới để tìm kiếm Đồ Tiên Kiềm.

- Cái gì???

Hắc Ám Sa Đạo Đại Nữ Thần ấn ngón tay lên má, vô tình vô cảm nói, nhưng "Dương Tuấn" thì là giật mình thốt lên, ý thức của hắn đang bị lung lay, tên kia đã sắp tỉnh dậy rồi, nhưng mà Đồ Tiên Kiềm làm gì có ở Tiên Giới کیا chứ?

Trừ phi, Ma tộc muốn tìm lại hết thảy đồ vật để giải phóng Ma Thần.

Trong đó có Tứ Linh Ma Cự, Tam Nhân Ma Nhân, cùng vô số đồ vật bị giấu trong Minh Thạch của hai Thánh Nhân.

- Nhanh chóng đi Thương Long điện, sau đó lập tức trở về...

.....

Giao giới giữa hạ và tiên giới, là chỗ phong ấn của Ma Thần, hiện tại hẳn đã thoát ra khỏi quan tài đó lúc trước, nhưng vẫn không thể đi ra chỗ này, vẫn còn thiếu 7 món đồ کیا, thứ mà là Thánh Nhân đã phong ấn hẳn bằng chính thuộc hạ của hắn, đây quả là nỗi ố nhục.

- Cả Quỷ Đế nữa sao?

Lucifer bỗng nhiên xuất hiện, à cái tiếng nói, liên hệ giữa Ma tộc cấp cao với nhau đã dần biến mất, chỉ còn lại Tam Nhân Ma Nhân vẫn còn liên hệ mà thôi.

- Là Bá Thiên Vương, hẳn đang giữ ở trong bốn ma cụ...

Ma Thần chấp tay sau lưng, hai mắt nhắm lại, nhẹ nhàng nói, nhưng sâu bên trong là sự giận dữ vô biên, sau đó hắn quay lại nói với Lucifer.

- Chuẩn bị đánh vào Tiên Giới xong xuôi rồi chứ?

- Vâng, tất cả chỉ cần đợi hiệu lệnh của ngài, Fama cùng Âm Tuyệt sẽ cùng nhau thống lĩnh đại quân.

Lucifer cung kính cúi người nói, đại quân 100 vạn tinh anh Ma Tộc cùng 20 vạn cường giả của Minh tộc đã được hai trong ba Ma Nhân thống suất, đang tiến vào Quang Vực bao trùm Tiên Giới, Lucifer nhìn Ma Thần, cảm giác hắn như đang có điều gì đó rất khó nói.

- Ngài đang băn khoăn gì sao, tôn kính Ma Thần?

Lucifer quyết định hỏi Ma Thần.

- Không có gì, chỉ là ta đang băn khoăn, ngài ấy để lại cho ta Sát Ma Tinh Cung cũng muốn ta đồ sát Thái Thần hai giới là vì nguyên nhân gì thôi.

Ma Thần vô cùng kính trọng nói, hẳn là chỉ cao vô thượng Ma Thần, vậy mà lại dùng kính ngữ để nói chuyện, khiến Lucifer cũng rất khó tin, nhưng mà à lập tức hiểu, người mà Ma Thần tôn kính nhất, đó chính là Tuyên Cổ Đế Nhất Ma Tổ, Tịch Ma, sáng tạo Sát Ma Tinh Cung cùng cường hưng Ma Giới.

- Khi đó ngài ấy bỗng nhiên biến mất trước khi ta đi chinh lược tiên giới, để lại một quyền pháp chỉ làm bằng tinh thần của ngài, cùng với Sát Ma Cung và hiệu lệnh ta đồ sát nhị giới, sau đó 2 vạn năm, ta theo chỉ dẫn của ngài tìm ra Sát Ma Cung ẩn sâu bên trong Thương Cổ Tuyệt Mộ, sau đó kiến phân thân do bị Hồng Nguyệt Thiên Nữ trấn giữ, phong ấn Thượng Cổ Tuyệt Mộ, mà rất may mắn, ta đã nắm giữ được Sát Ma Cung, có thể mô phỏng lấy hình thái cùng 6 phần uy lực của nó, còn nó thì vĩnh viễn chìm vào trong Thủy Tận Hải trong Thương Cổ Tuyệt Mộ, thế gian này ngoài ta và Ma Tổ đại nhân ra, không một ai có thể lấy nó ra nữa.

Ma Thần kể một đoạn dài quá khứ, thật không ngờ Sát Ma Cung lại nằm trong Thương Cổ Tuyệt Mộ, bởi vì không muốn tôn tại chỉ cao vô thượng của Ma tộc như Ma Thần bị người của nhị giới dùng Sát Ma Cung kích sát, Xí Vưu đã bắt chấp tính mạng chạy đến đó, cuối cùng bị sát trận của Hồng Nguyệt Thiên Nữ giết chết.

- Nói như vậy, ngài đánh vào Tiên Giới vì muốn lấy cả Sát Ma Cung và Đồ Tiên Kiềm sao?

Lucifer dò hỏi, Ma Thần hơi trầm ngâm, sau đó gật đầu, hai món đồ nhất Tồ Khí này ma tộc hẳn phải nắm giữ cho bằng được, nếu để Thánh Nhân hay Đại Thiên Thần nắm giữ được, thì Ma tộc diệt vong thời điểm sẽ không quá xa.

Tuy Tiên Giới không còn cường thịnh như trước, nhưng Đại Thiên Thần cùng lực lượng Thần Giới mạnh mẽ đến nỗi không thể xem thường.

Chương 95: Huyết chiến

Phong Đô Thi Luyện - Thương Long điện.

"Dương Tuấn" đi ra ngoài, trên người xuất hiện một bộ giáp bằng xương màu trắng, toà ra uy thế kinh người, tựa như rồng bay lượn khiến phàm nhân nhìn thấy không dám ngáng cao đầu, trong tay hắn cầm một thanh thương cũng làm bằng xương, nhưng nó một màu trắng bạc như bạch ngân, mà Hắc Âm Đại Nữ Thần từ lâu đã biết mặt, nàng là hắc ám chi âm, sợ nhất là chỉ dương cực như Thương Long Thần Thủ, hơn nữa, Thi Thần Thương mới là thứ đáng sợ hơn nhiều.

- Đến lúc trở về rồi, không thể để Ma tộc đánh chiếm Tiên Giới, bí mật của Đồ Tiên Kiếm cùng các năng tính mạng là quan trọng nhất.

"Dương Tuấn" ấn lên phù ấn trên cánh tay, Thần Môn xuất hiện, kéo hắn vào bên trong, đẩy hắn trở về Tiên Giới, đồng thời, hắn cũng trả lời ý thức cho người kia.

- Há? Tên kia đâu rồi?

Dương Tuấn vô vô đầu, nhìn không gian xung quanh, hắn nhớ chính mình đang đối chiến với bản sao Ma Thần thì dường như cơ thể mất hết sự điều khiển, sau đó một cơn buồn ngủ ập tới, để hắn ngủ say trong bóng tối của thức hải, nhưng hiện tại, hắn lại đang ở Mùi Tiên Vực?

"Người không cần lo lắng, tập trung tu luyện tinh thần quyết này đi "

- Ô, bộ giáp này là sao? Hình như là xương của Long tộc.

Dương Tuấn chạm lên bộ giáp, nó lập tức rung động, rồi hoá thành dòng nước trắng bạc chảy vào từng lỗ chân lông của hắn, mà trong đầu Dương Tuấn cũng hiện lên một bản tinh thần quyết, toàn bộ cơ sở đều bị hắn dễ dàng nắm bắt.

"Đại quân Ma cùng Minh tộc sắp đánh vào Tiên Giới rồi, người mau chuẩn bị đi"

Dương Tuấn bị thức nhớ, hắn hơi giật mình, nhưng lo lắng cho chúng nữ, hắn lập tức trở về tập hợp với chúng nữ cùng Mộc Khuê, hắn để các nàng ở lại tu luyện, cùng tài nguyên từ Chiến Thần điện cung cấp, có lẽ các nàng đều đã vào Bán Thánh.

- À, thanh thương này là sao vậy?

Dương Tuấn băng qua hư không, nhìn thành cốt thương trong tay, hơi xoay vòng nhìn nó, cảm giác thoải mái vô cùng, hơn nữa, bên trong còn có truyền thừa một môn thương pháp, gồm 9 thức, mỗi thức uy lực khó lường, có thể còn mạnh hơn cả Chiến Thiên Thần Phủ.

"Đó là Thi Thần Thương, Tổ Khí mệnh nhất trong thương hệ, Thương Long Sát Kỵ, trong truyền thi triển có thể Thi Thần, giết Thần tộc như giết kiến hôi, kể cả Đạo Tổ "

Dương Tuấn vô cùng ngạc nhiên, thanh thương này vậy mà lại có thể giết cả Đạo Tổ, đây là cấp bậc vô thượng của toàn bộ sinh linh trong vị diện này.

"Người cũng nên cẩn thận, U Minh Hoà Tuyền ở Minh Giới đang mở phòng Đồ Tiên Kiếm, ngay cả bản sao Ma Thần cũng mở phòng được nó, nếu như mở phòng được toàn bộ uy lực, đó là ngày tàn của Tiên Giới "

- Xà, người đừng có hù dọa ta chứ.

Dương Tuấn hít vào một ngụm khí lạnh, sự sợ sệt của thanh Đồ Tiên Kiếm kia mặc dù là mở phòng đã vô cùng đáng sợ, huống chi toàn bộ uy lực của nó.

- Vậy, thanh Thi Thần Thương này, chẳng phải có thể đồ sát Thần Giới sao?

Dương Tuấn lần nữa hít vào một ngụm khí lạnh, hỏi lại, hắn kia xác nhận, tuy nhiên, Thi Thần Thương cũng có thể bị hai Tổ Khí còn lại phá hủy, đồng thời, hai Tổ Khí kia cũng sẽ bị Thi Thần Thương phá hủy.

- Đến rồi..

Dương Tuấn hạ xuống Thánh Vực, người bên trong lập tức cảnh giác, nhưng khi thể kinh khủng từ Thi Thần Thương phát ra khiến khí lực của bọn họ không còn một mống, chỉ có thể bất lực cúi đầu nhìn Dương Tuấn đi tới.

- Một tổ sư của các ngươi đâu?

Dương Tuấn nắm lấy một tên đệ tử của Lục Trúc Thánh Vực, hỏi hắn, tên kia khuôn mặt trở nên tái nhợt, lắp bắp trả lời, Một tổ sư cùng Trảm điện chủ đã hội hợp một đại quân, dẫn đầu đi Quang Vực ngăn cản Ma Tộc, chỉ còn lại Hắc Mị Miêu đại nhân ở lại quản lý Lục Trúc Thánh Vực.

- Mị Miêu nâng ấy tư chất quả thật có chút thấp, làm quân sư tốt hơn là đánh trận.

Dương Tuấn bước xuống tên đệ tử kia, nhanh chóng dò theo khí tức của Mị Miêu, nàng đang ở trong một căn phòng tách biệt, xem xét chiến trình tiếp theo của Ma tộc nếu như Quang Vực phòng tuyến thất bại.

- Nàng vắng và rồi, nghỉ ngơi một chút đi.

Dương Tuấn vòng tay ôm Mị Miêu vào lòng, nàng ấy không chút phản kháng hay bất ngờ, bởi vì nàng đã nhận ra khí tức của phu quân mình, nàng với mái tóc màu đen nhánh của mình thật sâu vào trong lồng Dương Tuấn, cảm nhận mùi hương đặc trưng từ hắn, khiến nàng vô cùng thoải mái cùng khoái lạc.

- Ân, chẳng hơn ta được chứ?

Mị Miêu đó mặt cúi đầu nói, như một thiếu nữ e thẹn khiến Dương Tuấn bật cười, khẽ nâng cằm nhỏ của nàng lên, Dương Tuấn đặt lên nó một nụ hôn thật sâu và nồng cháy.

- Ừm...

Mị Miêu cổ họng khẽ ngân lên một tiếng, khuôn mặt trở nên đỏ bừng, cả người giống như có từng dòng điện chạy qua, khiến nàng cả người như muốn tê dại, nhưng nàng biết được tình trạng hiện tại, nên đã kìm nén lại xúc động đẩy lang quân của mình.

- Các tỷ muội đều ở ngoài chặn đánh Ma Tộc, ta sao có thể ở đây cùng chàng ầu yếm được kia chứ?

Mị Miêu xoay người, Dương Tuấn lần nữa âu yếm ôm nàng vào lòng, thật chặt và thật lâu, đến khi nàng chìm vào ngủ say, Dương Tuấn mới đưa nàng vào không gian riêng, còn mình, lên đường đi đến Quang Vực bao phủ Tiên Giới, một vùng tinh không mênh mông.

Nhưng hiện tại, chỗ này đang là một mảnh chiến trường hỗn loạn.

Đại quân Tiên giới mặc dù đông đảo, nhưng lại bị tinh anh Minh tộc vận dụng năng lực đặc thù áp chế, khiến thương vong tăng lên nhanh chóng, sĩ khí nhanh chóng hạ xuống.

Mộc Khuê cùng Trảm Khiếu Phong đang hợp sức ngăn cản hai Ma Nhân của Tam Nhân, trên người Mộc Khuê đang có vô số vết thương, nàng cũng không phải nguyên thể song tu, nên không có thân thể mạnh mẽ như Trảm Khiếu Phong được, ngược lại, Trảm Khiếu Phong đang áp đảo Âm Tuyệt.

- Chết hết đi...

Fama thét lên, không gian u tối bỗng nhiên sáng rực, một đầu phương hoàng rực rỡ xuất hiện, nhiệt độ nhanh chóng tăng lên đến cực hạn, hư không đều như muốn cháy ra thành tro trước sự hiện diện của nó, nhưng mà, con phương hoàng kia đang mọc thêm một cái đầu nữa.

- Không tốt, là Thần Thủ Cửu Phương...

Trảm Khiếu Phong hét lên, nhanh chóng chạy đến bên cạnh Mộc Khuê, cùng hiệu lệnh người của Chiến Thần điện mở phòng hộ trận, giảm thiểu thương tổn.

Cửu Phương, Hoá chi Thần Thủ, tương truyền máu của nó tạo ra U Minh Hoà Tuyền, bởi vì vậy, U Minh Hoà của nó có thể giết hết thầy Thánh Nhân, nhưng mà, huyết mạch của con Cửu Phương này không mạnh như lời kể kia.

Bất quá, dưới Thánh Nhân thì nó có thể gọi là vô địch.

- Thi Thần Thương...

Một luồng hoá mang rực rỡ bắn ra, đúng lúc một luồng sáng màu trắng xoẹt qua, hoá thành một cơn rồng màu trắng chỉ còn lại bộ xương, nhưng nó lại toà ra một luồng sát khí cổ Bạo đáng sợ, nó chặt đứt hoá mang từ Cửu Phương, hoá mang phần nhỉnh, tạt ra hai bên đại quân Tiên giới.

- Phu quân!!!

Mộc Khuê nắm lấy tay trái, ánh mắt nhìn về phương xa, Dương Tuấn đang phi hành tới đây, thanh thương màu trắng bay ngược về trong tay hắn, trên người hắn bọc lên bộ giáp bằng xương, tay khác cầm Chiến Thiên Thần Phủ, vô cùng uy vũ.

- Dám thương tổn người thân của ta, gan của các ngươi thật là lớn.

Dương Tuấn gần đỡ, trên đôi này hắn ghét nhất là có người thương tổn người thân của hắn, hiện tại, hắn muốn giết đám Ma tộc đáng chết này.

- Tiểu tử, ngươi đến hay lắm.

Trảm Khiếu Phong dựng lên ngón cái nói, đại quân Ma Tộc hơi nực nịch, một kích tối cường của Fama đại nhân lại bị một người dễ dàng chặn lại, khiến bọn chúng sĩ tâm có chút không vững.

- Bá Thiên Vương, người đến rất đúng lúc, giao ra Tam Cự Ma Linh cho bọn ta, có thể để Tiên Giới của các ngươi yên bình theo một khoảng thời gian.

Âm Tuyệt đứng ra trấn trảng, giọng nói của hắn lạnh lẽo đến khó tin, nhưng lại đùn nóng sĩ khí của ma quân, để bọn chúng như hít phải thuốc lức, không sợ trời không sợ đất.

- Tam Nhân Ma Nhân, tại sao chỉ đến có hai?

Dương Tuấn hơi khó hiểu, không chút nào đáp lời Âm Tuyệt, khiến hắn vô cùng tức giận, hắn nhưng là một trong ba đại Ma Nhân, lại bị người của Tiên Giới khinh thường trước mặt đại quân Ma Tộc, khiến mặt hắn như bị ai đó tát qua.

- Đáng giận, chết cho ta....

Âm Tuyệt rút đao sau lưng, thanh đao ngay lập tức bốc lên một luồng lửa đen u ám, một loại cảm giác uy hiếp tột độ tràn qua từng người bên đại quân Tiên Giới, ngọn lửa đó như U Minh, lạnh lẽo đáng sợ cực kì.

- Lại là mở phòng Đồ Tiên Kiếm, tuy nhiên không quá mạnh.

"Dương Tuấn" giọng nói vang lên, khiến Dương Tuấn có cảm giác như hần là tri thức của hệ thống vậy, mà có vẻ là như vậy thật.

- Loan Kim Trâm...

Ám Tuyệt lao lên, hoà vào vùng vậy, từng đường hoà điểm bắn ra, cắt qua hư không, chém về phía Dương Tuấn, Dương Tuấn vùng Chiến Thiên Thần Phù qua, một ánh vàng rực rỡ xoẹt qua hoà mang của Ám Tuyệt.

- Hừ...

Ám Tuyệt hừ lạnh, chuyển thanh đao một vòng, từ chém thành đâm, thẳng hướng yết hầu của Dương Tuấn đánh tới, Dương Tuấn lấy Chiến Thiên Thần Phù chặn lại yếu điểm, Thi Thần Thương hướng bên hông của Ám Tuyệt đâm tới.

Vù...

Một quả cầu lửa xoẹt qua, đánh tạt mũi thương của Dương Tuấn ra một bên, Ám Tuyệt thất thế được Fama cứu ngay thì nháy mắt ra, cảnh giác nhìn Dương Tuấn, sau đó nghiêng rắng nói.

- Thi Thần Thương!!!

- Cái gì???

Trầm Khấu Phong gạt mình thoắt lên, Thi Thần Thương là Tỏ Khí mạnh nhất Thương hệ, có thể giết Đạo Tỏ Thần Giới như trò bàn tay, lại rơi vào trong tay của Dương Tuấn.

- Ngay cả Thương Long huyết mạch cũng bị người lấy đi...

Ám Tuyệt nghiêng rắng nghiêng lợi, Thi Thần Thương cùng Thương Long huyết mạch ở trong Thương Long điện đã rất lâu, hần nữa cần lại công kích Dương Tuấn, Ám Tuyệt rút lui, hần bỗng nhiên lộ ra nụ cười gần.

- Vậy người có thể chết được rồi.

Dương Tuấn vùng thương, đâm tới Ám Tuyệt, Ám Tuyệt bỏ xuống một đao, hoà mang biến hoá thành cự long, lần nữa cần lại công kích Dương Tuấn, Ám Tuyệt rút lui, hần bỗng nhiên lộ ra nụ cười gần.

- Bá Thiên Vương, người đã thua trận rồi...

- Ý người là gì???

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Trọng Thương - Tan Vỡ

- Ý của người là gì? Khi nói ta đã thua?

Dương Tuấn khó hiểu, Ám Tuyệt nói trận chiến này Dương Tuấn hần đã thua, nhưng ở bên Tiên quân vẫn chưa có dấu hiệu suy yếu nhân số cùng sĩ khí đến mức thảm hại để có thể bị phản thua cuộc như vậy, nhưng mà nỗi bất an trong lòng hần bỗng nhiên tăng lên.

- Hahaha, người có biết, trăm vạn năm trước, Ma Thần từng đến Tiên Giới đồ sát sinh linh chứ?

Ám Tuyệt ngửa mặt lên trời cười lớn, sau đó nói với Dương Tuấn, Dương Tuấn gật đầu, đây là chuyện đương nhiên hần biết, trăm vạn năm trước, Ma Thần đồ sát Thần Tiên hai giới, nói đúng hơn là cả tam giới lẫn Ma Giới trong đó, sinh linh ở Ma Giới đã tự nguyện hiến linh hồn mình cho Ma Thần, để hần có sức mạnh kinh khủng siêu việt cả Thánh Nhân.

- Vậy nếu một người đã từng đồ sát một giới như vậy, sẽ không để lại một chút mầm mống của mình sao?

Ám Tuyệt bỗng nhiên cười gần, Dương Tuấn chợt hiểu ra, Tiên Quân đang sĩ khí cuộn cuộn bỗng nhiên trở nên u ám kì lạ, miệng thì thầm những lời vô nghĩa, hơn 2/3 người cùng thì thầm khiến lời thì thầm trở nên rõ ràng.

"Trọng sinh, đáng hiến, phụng sự, Ma Thần"

- Đáng gần...

Dương Tuấn nghiêng rắng, Ám Tuyệt thì cười như điên dại, Ma Thần trước khi bị phong ấn, đã gieo ma chủng, tức linh hồn của Ma Tộc từng dâng hiến linh hồn cho Ma Thần vào gốc rễ của Tiên Giới, thay đổi quy tắc của nó, ăn mòn linh hồn của người Tiên Giới, qua thời gian, Tiên Giới sẽ trở thành Ma Giới thứ hai.

- Các nàng, rút lui, thúc thúc, cần hậu nhò người!!

- CMN, tiểu tử, người á, đầu má...

Dương Tuấn kéo chúng nữ cùng những người còn lại không biến thành ma nhân vào trong không gian, Trầm Khấu Phong thì tức gần núng tặc, triệu hoán Chiến Thần điện ngay nga, thu lấy người của Chiến Thần điện vào trong, còn mình xé mở hư không, công lấy Chiến Thần điện bỏ chạy lấy thân.

- Ám Triển Loạn Hư Trâm

- Viêm Toà - Đoạ Ngục Hoả Diễm

Nhìn thấy Dương Tuấn bỏ trốn, Ám Tuyệt cùng Fama đều xuất chiêu, Ám Tuyệt nâng cao hắc đao, hắc ám kéo dài trên thanh đao, khiến nó trở nên không lồ đến khó tin, Fama kéo lấy hoá điểm của Cửu Phương, kết thành một vùng hoà điểm phong bế không gian, muốn bao vây Dương Tuấn vào trong.

- Thi Thần Thương phá...

Dương Tuấn giao to, Thi Thần Thương chói sáng, hoá thành hình ảnh của Thương Long, Thương Long giao thét bay múa, không ngừng đánh tạt hoá điểm của Cửu Phương ra hai phía, để Dương Tuấn có thể thoát ra, nhưng mà đúng lúc này, thanh đao không lồ của Ám Tuyệt đã chém xuống.

- Chết đi...

Ám Tuyệt cười gần, lưỡi đao không lồ chém xuống với tốc độ cực nhanh, Dương Tuấn vừa thoát ra Đoạ Ngục Hoả Diễm của Fama không có thể đỡ, chỉ có thể quay đầu nhìn lại lưỡi đao với phản ứng đỡ lấy chậm chạp.

Phốc....

Bất ngờ, Chiến Thiên Thần Phù rung động, tay trái Dương Tuấn dùng hết sức cần lại lưỡi đao, vừa có lách người thoát đòn trí mạng, nhưng mà đối lại, cánh tay trái cùng phần vai đã bị lưỡi đao chém đứt lia, Chiến Thiên Thần Phù tan vỡ, Dương Tuấn cắn răng thu lấy những mảnh vỡ đó, xé ra hư không chạy trốn khỏi chiến trường.

- Hahaha, đi đánh vào Ma Giới thứ hai của chúng ta, hahaha...

.....

- A, đau thật đấy, phải, Tiểu Chiến, người không sao chứ?

Dương Tuấn trong trạng thái trọng thương lấy ra mình vỡ của Chiến Thiên Thần Phù, ý chí của nó xuất hiện trong trạng thái mờ nhạt, yếu ớt nói.

- Chỉ nhân, ta không sao....

Nói xong, Tiểu Chiến cũng biến mất, tòn nhựt vào trong những mảnh vỡ của Chiến Thiên Thần Phù, Dương Tuấn đau lòng cảm những mảnh vỡ này, tu vi hần không đủ, không thể phát ra uy lực thật sự của Thi Thần Thương, mà Chiến Thiên Thần Phù lại không đủ mạnh để đỡ lại Đồ Tiên Kiếm hàng nhải, nhưng mà, Tiểu Chiến hôm nay đã cứu giúp hần, hần không thể nó tiêu tán.

- Có một cách có thể hồi phục lại nó, người có muốn thử không?

"Dương Tuấn" âm thanh vang lên, Dương Tuấn vui mừng lập tức hỏi cách đó là gì, thì hần kia trả lời, Thần Giới có một nơi gọi là Thái Thần Viên, là nơi các loại Thần Thái sinh sống, Cửu Phương của Fama cũng xuất thân từ đó, mà Thái Cổ Thương Long, là bá vương ở Thái Thần Viên kia.

- Vậy, tìm đến Thần Thái có thể hồi phục cho Tiểu Chiến sao?

- Không, ta nghĩ, nó có lẽ đã xuất hiện.

- Nó, là gì?

- Thao Thiết!!!

- Gì cơ?

Dương Tuấn gạt thốt, Thao Thiết, là Hỗn Độn Thần Thái, nó trên đời này cái gì cũng có thể ăn, chính nó cần xé hỗn độn, phân chia giới, sau đó các Đại Thần mới đắp nên trở lại, trở thành vạn thứ vị diện.

- Đúng, nếu người có thể nhờ hậu duệ của Thao Thiết cần nuôi Chiến Thiên Thần Phù, sau đó tĩnh luyện lại, nó có thể phục hồi.

- Làm sao mới có thể nhờ nó, dù gì nó cũng là hậu duệ của Hỗn Độn Thần Thái.

- Hậu duệ mà thôi, người có huyết mạch của Thái Cổ Thương Long, cộng thêm Thi Thần Thương, chỉ cần người tỉnh thức Thương Long Tâm của Thi Thần Thương, thì vạn cái hậu duệ như nó cũng chỉ có thể quý báu người mà thôi.

- Trâu bò vậy sao?

Dương Tuấn đưa tay giải giải đầu, Thương Long Tâm chính là ý chí bên trong xương của Thương Long khi luyện ra Thi Thần Thương, nó chính là ý chí của Thái Cổ Thương Long, bắt từ bắt diệt, chỉ tồn vạn thú.

Thế nhưng, muốn thức tỉnh nó lại phải cần nắm giữ được hai thức sau của Thương Long Thương Pháp là Long Khấu Cửu Thiên cùng Băng Nhập Phái Hải, cần rất nhiều thời gian mới có thể làm được.

- Không cần lo, chỉ cần người đến đó, ta có cách tạm thời cho người thức tỉnh Thương Long Tâm

- Được, phải nhờ đến Hương Ngọc nữa rồi.

Dương Tuấn đưa Hương Ngọc ra, bởi vì không thể sử dụng sức mạnh của Thần Giới, nên nàng chỉ đánh kho lực tu tiên, hơn nữa không ngừng phát triển Hồn Độn Thần Ma Huyền của nàng, nàng không thể chiến đấu bởi vì tu vi quá thấp, mới chỉ đến Chấn Tiên Vĩ

- Phu quân, chẳng bị thương...

Hương Ngọc vào xuất hiện đã ngay lập tức lo lắng nhìn Dương Tuấn, đưa tay định sờ lên vết thương nhưng lại ngừng vì sợ Dương Tuấn cảm thấy đau, nàng dùng ánh mắt đầy lo lắng nhìn hắn.

- Ta không sao, nàng mau kích phát Thần lực, chúng ta cần đi Thần Giới.

- Ân.

Hương Ngọc găt đầu, kích phát Hồn Độn Thần Ma Huyền, từng sợi xích màu đen cùng trắng xuất hiện quấn quanh nàng, thân lực trắng đen hỗn loạn phát ra ánh sáng rực rỡ, hư không xuất hiện một vết rách, Thiên Đạo chỉ nhàn xuất hiện, nó dùng ánh mắt chán ghét nhìn hai người họ, sau đó một lỗ đen xuất hiện bên cạnh hai người, hút cả hai vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Thay mới

Thần Giới ngoại vực, là một mảnh vô trụ mệnh không, đầy rẫy tinh cầu lấp lánh phía xa, lúc này, giữa hư không bỗng nhiên tràn ra một vết nứt, hai người một nam một nữ xuất hiện, chao đảo giữa khoảng không sau đó mới bình tĩnh lại thân hình.

- Phải, lần nào xuyên giới cũng đều một như vậy.

Dương Tuấn thờ ra một hơi, để Hương Ngọc vào trong không gian nghỉ ngơi, còn mình thì nhờ "hần" kia chứa linh vết thương, mà khi đang ngăn cản tiền nguyên chứa linh vết thương, nhưng hiện tại Dương Tuấn không còn đủ tiền nguyên để trực xuất ma khí nữa rồi, kích hoạt Thi Thần Thương uy năng đối với Bản Thánh như hẳn thật có chút quá sức, hơn nữa còn phải dùng tiền nguyên bao phủ mình khi xuyên giới, làm đan điền Dương Tuấn khó đến không còn gì.

- Đây là Thanh Liên Tâm, chúng liên từ vị diện khác, nó cung cấp sinh mệnh chi thủy không thua kém gì Sinh Mệnh chi thủy, chỉ cần người trồng vào đan điền, từ từ nuôi lớn nó, máu của người sẽ được sinh mệnh thủy của nó dung hợp, cho dù bị thương nặng đến đâu cũng sẽ nhanh chóng hồi phục.

Trước mặt Dương Tuấn xuất hiện một hạt giống màu xanh, kèm theo giọng nói của tên kia mới cho hắn biết, không do dự, Dương Tuấn nuốt xuống hạt giống này, dùng lượng tiền nguyên còn lại đẩy nó vào đan điền, sau đó lại lấy ra tiền thạch, ngồi xuống luyện hoá, muối thức hạt giống thanh liên.

Một luồng khí nóng đi qua khắp cơ thể Dương Tuấn, khu trừ ma khí bên trong vết thương nặng ở tay, tuy nhiên nó cũng không khôi phục lại cánh tay như trước, mà chỉ khu trừ ma khí mà thôi, dù sao, hạt giống này cũng chỉ mới vừa trồng xuống.

Trong đầu Dương Tuấn xuất hiện một thức mặc, đó là đồ vật hoặc gì đó từ vị diện này lại có thể đem đến vị diện khác sử dụng, uy lực không những không giảm, mà càng dễ sử dụng hơn, ví dụ như Không Gian Ma Pháp từ một cái huyền tường lại có thể đem tới tu tiên vị diện sử dụng, hơn nữa, một chút tiêu hao cũng không có.

- Người thức mặc cũng dễ hiểu, tức giới vạn vị diện, đều sinh ra một tấm hai mặt trời và đất, luôn có âm dương tồn tại, biến hoá thành Càn Khôn, xoay vòng luân hồi, tạo ra một thứ lực lượng là Khí, Khí sau đó theo cái biến của vị diện đó thay đổi, trở thành linh khí, ma lực, tiên nguyên, ma khí, v.v. Dù có ở đâu, bản chất thật của nó cũng không thay đổi.

"Dương Tuấn" đơn giản giải thích, Dương Tuấn trong đầu loé sáng, não bộ thông suốt, nơi nào có thiên địa, nơi đó có Càn Khôn Âm Dương, nơi đó có Khí, bản chất của toàn bộ lực lượng.

- Ta hiện tại chỉ còn một tay, làm sao sử dụng Thi Thần Thương đây?

Dương Tuấn ảo não, lúc trước mặc dù chỉ cầm Thi Thần Thương bằng một tay, là vì vẫn còn Chiến Thiên Thần Phủ mạnh mẽ cản trở mấy phần công kích, để hắn có chút thời gian phản ứng, huy động lực lượng của Thi Thần Thương để phản kích, nhưng hiện tại, tay mất phủ vỏ, làm Dương Tuấn đau lòng không thôi.

- Dùng cánh tay già này đi...

Trước mặt Dương Tuấn xuất hiện một cánh tay bằng thép bình thường màu đen, có từng sợi gân nhỏ ve vẩy trên phần vai, Dương Tuấn thử đưa nó lên vai, những sợi gân nhỏ này lập tức biến ra, bám lấy lên vai hắn, ghép lại với nhau vừa khít như cánh tay thực sự.

- Cánh tay này tốt chỗ nào vậy?

Dương Tuấn được vui đối tiền, "người kia" hử một tiếng khinh thường, bắt đầu nói, đây là Liên Huyền Thủ, thuộc giới kim ma pháp vị diện, giết lấy sinh vật sẽ cướp lấy huyết mạch của nó, khiến Liên Huyền Thủ này có thể ảo hoá ra cánh tay của sinh vật đó, mang theo toàn bộ sức mạnh bên trong huyết mạch gắt hái được.

- Vậy, bên trong kẹp được bao nhiêu huyết mạch rồi?

- Bốn cái...

- Bốn cái???

- Từ Tượng Ma Thủ, hài lòng người chưa?

- Nà nì???

Ngược với Từ Tượng Thần Thủ chính là Từ Tượng Ma Thủ, Thanh Long đối Bằng Minh, Chu Tước đối Chúc Giang, Bạch Hổ đối Hắc Trắc, Huyền Vũ đối Nghê Văn.

Bằng Minh, thân tựa như chim, nhưng không lông không thịt, hoàn toàn giống như Thương Long, nhưng nó sinh không phải sắt, mà là thực, bởi vì không lông không thịt, Bằng Minh thêm khát ăn mọi thứ thịt trên đời mà nó nhìn thấy, Thanh Long cũng từng bị nó ăn qua nửa cái mạng, vì vậy Bằng Minh mới bị liệt vào một trong bốn Ma Thủ.

Chúc Giang, tựa như rắn, lại như giao, nhìn như trơn lại như rỗng, toàn thân một màu xanh lam như sông sâu, khác với Chu Tước hừng hực hoặc điểm thiểu ớt càn khôn, Chúc Giang lại là băng sương giá lạnh ngăn cản luân hồi.

Hắc Trắc, nhìn tựa như hươu, nhưng lại như dê, nó là hiện thân của hắc ám, có hàng vạn con mắt, nhìn thấu ác tâm thực lực, cắn nuốt cái tốt, quang minh chính nghĩa, là kẻ thù không đội trời chung của Bạch Hổ, người bảo vệ ánh sáng cùng chính nghĩa.

Nghê Văn, tựa như lừa, nhưng thân như hổ, đầu lại có sừng hươu, tựa như Kỳ Lân, nó là hiện diện của từ vong, cắn nuốt linh hồn muốn đi vào luân hồi, vật càn của Sinh Mệnh Thiên Hà của Huyền Vũ, nơi tâm mật sinh mệnh lực cho linh hồn luân hồi tái sinh, lại bị đầu độc bởi Nghê Văn.

Vì vậy bọn chúng mới bị gọi là Từ Tượng Ma Thủ, làm đều là sự tình thương thiên hại lý.

.....

- CMN, đứng nói nữa, ta đều nói hết cả đa già...

Dương Tuấn không rết mà nư, đầy người mở hơi lạnh toát ra, tên kia giải thích cũng thôi, còn kèm theo hình ảnh chuyển động minh họa, Thanh Long bị một cái cự chàm toàn xương cắn đứt nửa thân dưới, thanh huyết vưon vãi tàn phá tính không, lại tạo ra thêm nhiều tinh cầu mới, sau đó Chu Tước xuất hiện, đứng như cầu phương vô cứu thiên, Chu Tước bay nữa, thì ra một loại hoá điểm cực kì đáng sợ, nhưng lại bị một con trơn kì dị thả ra khối trắng đông bằng, nhưng đông bằng lực cũng nhanh chóng bị hoá điểm nung chảy ra, hoá điểm lần nữa bộc phát thì lại bị đóng băng lần nữa, cứ như vậy tiếp diễn đến cả hai sự cũng lực kiệt.

Bên cạnh, là Bạch Hổ chơi sáng rực rỡ giữa một vùng bóng đêm đáng sợ đến kì lạ, với hàng nghìn hàng vạn con mắt bao vây xung quanh Bạch Hổ, những con mắt đó lộ ra vẻ thèm khát mãnh liệt đối với hào quang rực rỡ của Bạch Hổ, Bạch Hổ há ra miệng lớn, gầm vào trong không gian tối đen, nhưng lại không trúng bất cứ thứ gì, làm nó vô cùng bức tức, cả người nó rung lên, kích thước bắt đầu tăng lên, giống như muốn chen ép đến nỗi tung cái không gian màu đen này ra vậy.

Nhưng đến bên Huyền Vũ cùng Nghê Văn đối chiến, Dương Tuấn lập tức lộ ra vẻ thất vọng mạnh mẽ, mẹ, cái gì đánh, chính là hai cái ở bốn "nước", một trắng một đen, nhưng lại là nồng nặc sinh mệnh cùng từ vong, một khi Huyền Vũ cùng Nghê Văn dính nước của đối phương thì đều vang lên tiếng kêu ai oán ngứa lưng người.

.....

- Thử một chút...

Dương Tuấn kích phát Liên Huyền Thủ, vận dụng huyết mạch của Bằng Minh, cánh tay thép biến thành xương, khá giống với bộ giáp của Thương Long, nhưng không phải là sắt khí nặng nề mà là khu khắt ăn thịt mãnh liệt, hình dáng như trào chim, toàn bằng xương, nhìn qua vô cùng sắc bén, phòng chừng Bản Thánh phòng ngự toàn lực cũng sẽ bị xé ra.

Dương Tuấn lần nữa thay đổi cánh tay trái, bây giờ nó lại biến thành một cánh tay bằng tinh thể xanh lam, toà ra hẳn khí mạnh mẽ như muốn đóng băng mọi thứ, lại kích phát lần nữa, cánh tay tinh thể biến thành màu tím đậm, trên lòng bàn tay lại có một con mắt, khi nhìn vào đó, Dương Tuấn trong lòng dâng lên một nỗi sợ khó hiểu, nhưng nó nhanh chóng bị dập tắt khiến Dương Tuấn có cảm giác lạc lõng.

Cuối cùng, cánh tay biến thành một cái găng giống như móng vuốt của long, nhưng lại là màu đen, toà ra nồng nặc từ khí, như một mảnh từ đá đang có không ngừng từ thì trôi lên, khiến từ khí càng thêm nồng nặc.

Kính sợ, Dương Tuấn thu hồi lại Liên Huyền Thủ, nhanh chóng hỏi tên kia vị trí Thủ Thần Viên, hẳn còn phải hồi phục Tiểu Chiến, quay lại cứu Tiên Giới, không thể phí thời gian ở đây nghịch đồ chơi.

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dân Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Thần - Cự

Thủ Thần Viên nằm ngoài Thần Giới, được một nhóm Thiên Thần tộc quản lý, qua một khoảng thời gian sẽ mở ra Thần Viên, để thần tộc xuất sắc đi vào giành lấy kế ước với Thánh Thủ hoặc có thể là cả Thần Thủ, giúp thực lực bọn họ tăng mạnh, hơn nữa, bên trong còn có Thần Huyền Hồ, giúp Thánh Thủ nổi lên ngăn ngừa bên dưới có thể tăng lên huyết mạch, tích lũy dần có thể trở thành Thần Thủ đối khác.

Có điều, muốn đi vào Thủ Thần Viên cũng không dễ như vậy, một trận chiến đấu sẽ mở ra, tuyển chọn bên trong 100 cái thiên tài, mới có tư cách đi vào trong đó, mà Thần Giới có bao nhiêu thiên tài, chỉ sợ so với có đại có muộn nhiều hơn.

Vì vậy, trận chiến đầu tiên bị xếp sau cùng, vô số thiên tài đó sẽ bị đưa vào Đạo Ngục Bỉ Cảnh, nơi mà các loại quái vật mạnh mẽ sinh sống thành bầy, bộ lạc, với linh trí không kém nhân loại là bao nhiêu, đi vào trong, giết quái vật đối lấy điểm số, phần châu thứ hạng sau đó lại chọn ra trăm người đứng đầu, đi vào Thủ Thần Viên.

Dương Tuấn trà trộn vào nhóm đồng người đi tham gia Đạo Ngục Bí Cảnh, hẳn cơ thể bị khuyết thiếu làm người khác vô cùng chán ghét cùng khinh thường. Thần Giới tu luyện là cái gì? Là thân thể mạnh mẽ, càng là hoàn mỹ, càng là cường đại, một cái cột tay thân thể thì mạnh chỗ nào được.

- Xùy, xùy, tránh xa bọn ta ra, thứ phế nhân.

Có một ít người trẻ tuổi xua đuổi Dương Tuấn, hẳn chỉ cười nhẹ rồi bỏ đi, hẳn không có thù hận gì với Thần Giới, bọn họ cũng không có ý định xấu gì với hắn, thì hẳn cần gì đáp trả để mất thời gian với một đám kiến hôi.

Một hòn đảo khổng lồ trên không trung, là nơi xét xử tư cách đi vào Đạo Ngục Bí Cảnh, bên trong quai vật cùng một ít hoàn cảnh vô cùng nguy hiểm, những người đạt được thực lực tiêu chuẩn mới có thể đi vào và cách để kiểm tra là dùng sức mạnh đánh lên một viên đá, là Nghiệm Công Thạch.

Bên trên có hai dòng chữ khác, dòng phía trên là 7 chữ, Nô, Sĩ, Tướng, Thống, Chủ, Vương, Đế, còn dòng dưới là 6 ô chữ số đều là số 0.

Bảy chữ cái phía trên là phân biệt cấp bậc của quai vật bên trong bị cảnh, từ thấp đến cao là Nô bộc, Chiến Sĩ, Đại Tướng, Thống Soái, Bá Chủ, Yêu Vương và Thiên Đế, còn dòng số bên dưới là đo lường số sức mạnh của người thử nghiệm đánh lên, tiêu chuẩn để đi vào là Chiến Sĩ 5000 lực.

Dương Tuấn có thể nhìn thấy, số người bị đào thải vô cùng khủng bố, đã gần 3 vạn người bị đào thải và chỉ có gần 800 người đạt được tiêu chuẩn, trên một tấm bia đá, có khắc tên và sức mạnh của những người đạt chuẩn.

Đệ nhất: Tiểu Long - Bá Chủ 9 vạn 5 ngàn lực.

Đệ nhị: Janna - Bá Chủ 9 vạn 4 ngàn lực.

Đệ tam: Băng Tâm Trúc - Bá Chủ 9 vạn 3 ngàn 8 trăm lực.

Đệ tứ: Dylan - Bá Chủ 8 vạn 5 ngàn lực.

.....

Dương Tuấn hơi ngạc nhiên, năm mươi người đứng đầu đều là cấp Bá Chủ, hơn nữa, cái tên ở đệ tam khiến hắn chú ý, đây không phải là vị کیا nữ chấp pháp sư sao? Nhắc đến mới nhớ, Dương Tuấn quên mất Tiểu Hắc Sư vẫn còn ngồi trong không gian của hắn.

Từ Thần Hồn Thủ, hay Tiểu Hắc Sư hiện tại đang được vô số từ vọng quy tắc quản lý, không ngừng cung cấp từ vọng lực cho nó phát triển, nếu mà nói, thì nó hiện tại đã sắp sửa đi lên cấp cao Thần Thủ, khi trước nhờ vào Từ Kha khai sinh, nó mới có thể trở thành Thần Thủ, nhưng bởi vì là Từ Vọng mà sinh, nó không thể đánh khề ước với người khác, trừ Dương Tuấn nắm giữ vô số từ vọng quy tắc này.

- Mè ngài tiêu cầu, người mau tỉnh, ta đem người đi chơi.

Dương Tuấn véo véo lỗ tai của Tiểu Hắc, nó hơi cụp lấy hai tai, chiếc đuôi màu đen ngoe nguẩy, đôi mắt nhắm lại mở ra, đôi mắt màu đen long lanh hơi xoay chuyển, nó khẽ gáp một tiếng, sau đó lần qua một bên ưỡn ra bụng nhỏ, như một con chó con muốn cù bụng.

- Dì, người tại sao còn nhỏ hơn lúc trước rồi?

Dương Tuấn sau một hồi đùa giỡn với cái bụng nhỏ của Tiểu Hắc, thì cảm nó lên nhìn một lượt, thể nhưng kích thước ban đầu của nó lớn gấp mấy lần hiện tại, lúc trước giống như một con chó trưởng thành, hiện tại giống như một con chó con.

- Nó sinh ra từ từ vọng, tất nhiên càng thoái hoá, nó càng mạnh mẽ.

Giọng nói lạnh lẽo kia vang lên, Dương Tuấn chợt hiểu ra, lần này một tiện đem Tiểu Hắc ngâm vào Thần Huyết Hồ, để nó trở nên càng thêm mạnh mẽ mới được.

Bí mật xuất hiện lần nữa, Dương Tuấn tiếp tục đi vào hàng chờ trắc nghiệm, gần trời qua hai giờ mới đến lượt người đứng phía trước hắn, một nam tử trẻ tuổi, nhưng đầu tóc lại một màu trắng xoá, thân thể mảnh khảnh không nhìn ra chút nào mang theo sức mạnh gì cả, nhưng hắn có một loại khí chất khiến người ta phải chú ý.

- Mạc Khánh Vũ.

Người nam tử này đi lên phía trước Nghiệm Công thạch, xưng ra tên mình, sau đó bắt đầu vận lực, theo kinh mạch của Mạc Khánh Vũ, Dương Tuấn có thể thấy một dòng hoa điểm đỏ tươi đang cuốn cuộn tích lũy ở tay phải của hắn, không phải thần lực, mà lực hay tiền nguyên, mà thực sự là hoá điểm.

- Gao...

Theo một tiếng gầm thét, Mạc Khánh Vũ nắm đấm bốc lên hoa điểm kinh người, bức người đứng gần lui cách xa hắn năm trượng, oanh, nắm đấm của Mạc Khánh Vũ chạm lên, ngay lập tức một màn làn người ta sợ hãi xuất hiện, chữ cái đầu tiên là Nô sáng lên, sau đó là Sĩ, Tướng, Thống, Chủ, Vương và cuối cùng là Đế, Thiên Đế 5 vạn lực.

Người trắc thí dụi dụi mắt, giống như mình là đang nằm mơ, nhìn thấy đều không phải là thật, nhưng cho dù hắn có cố tới mấy cũng không thể xoá đi sự thật trước mắt, con mẹ nó, thực sự là sức mạnh cấp Đế.

Tấm bia đá bên cạnh phát sáng, người thử nhất Tiểu Long tuột xuống thứ hai, còn chỗ đệ nhất thì bị thay tên khác, là Mạc Khánh Vũ, còn lại người chưa trắc thì đều là nuốt nước bọt ừng ực, quả đáng sợ, hẳn vậy đây là cái gì thần thể, là cái gì lực lượng, tu vi bất quá cũng mới đi vào Thần Hoàng mà thôi.

- Nhật Long huyết thống hậu duệ...

"Dương Tuấn" giọng nói vang lên, dường như biết trước tên کیا sẽ hỏi lại hắn, hẳn bắt đầu giải thích, Thần Thủ khi giao hợp với nhân loại sẽ sinh ra một chủng loại hậu duệ khác biệt, hình người nhưng là mang huyết thống Thần Thủ, huyết mạch càng thuần, thân thể bọn họ càng mạnh mẽ, không cần thông qua bất kì rèn luyện gì cũng có thể tự tăng lên, mà Nhật Long lại khác, nó cần ăn lửa, sức mạnh hay sinh mệnh của nó đều dựa trên ngọn lửa nó ăn, cho nên, Mạc Khánh Vũ không hề có thần lực, mà là hoá điểm.

- Đến lượt người کیا, phế nhân...

Người phía sau Dương Tuấn khinh bỉ nói, Dương Tuấn không nhiều lời đi lên phía trước, không hề định vận dụng bất kì sức mạnh nào, hẳn muốn thử sức mạnh từ Lục Đạo Kim Thân, hiện tại nó đã có Từ Đạo, không biết lực lượng nó phát ra sẽ như thế nào.

- Hừ, phế vật cũng dám tham gia bí cảnh.

- Ta nói, chỉ sợ hắn tay già vừa chạm lên Nghiệm Công thạch liền muốn vỡ.

- Hahaha....

Một đám nói cười vô ve khiến Dương Tuấn cảm giác khó chịu, hết thảy sức mạnh từ từ châu chũy vào Lập Huyết Thủ, nó bắt đầu biến thành màu đen đậm, toả ra sát khí trùng thiên, khiến đám nuôi muỗi lúc trước im bặt, bình, nắm đấm của Dương Tuấn dụng lên Nghiệm Công thạch, không hề có một tiếng động nào cả, như bỏ muối vào biển, không đáng nói một chút nào.

- Người trắc thí thể...!.....

Người kiểm định trắc thí vừa định nói gì đó thì Nghiệm Công thạch cao hai trượng kia bỗng nhiên sụp đổ, biến thành một đồng bóng vật phản tán trong không trung, khối Nghiệm Công thạch cao hai trượng bảy giờ chỉ còn một phần ba, lộ ra hình thù của một quả trứng bầu dục, toàn bộ đều là màu đen, bên trên chỉ có hai chữ Thần - Cục đang phát ra ánh sáng rực rỡ, trên tấm bia đá xuất hiện thêm một dòng nam phản trên cả đệ nhất, Thần Cục - ???.

- Mau báo cho đại trưởng Bão...

Người kiểm định trắc thí truyền âm cho người thuộc hạ, tình huống này từ trước đến nay hẳn chưa từng gặp qua, chỉ đành nhờ vào Đại Trưởng Lão của bọn họ nhìn xem, Dương Tuấn thì khoé miệng co gùt, mẹ, vậy rồi cuộc sức mạnh của Lục Đạo Kim Thân là bao nhiêu, nói cho ta biết à?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 99: Người quen cũ

.....

- Đại trưởng Bão đến rồi!!

Trên không trung, một vị thiên sứ giáng xuống, bốn đôi cánh chim màu trắng thánh khiết phủ xuống, như che đầy lại hết thảy bóng tối, để ánh sáng thần thánh chiếu rọi khắp thiên địa.

- Xảy ra chuyện gì? Lại gặp gặp gọi ta đến như vậy?

Một giọng nói êm dịu mang theo tức giận của nữ giới vang lên, người کیا mở bạch khôi, một khuôn mặt xinh đẹp khó tả phở ra, nàng khuôn mặt thon dài, đôi mắt xanh biếc như lam ngọc, mái tóc màu bạch kim bay phấp phới, mũi nhỏ cao cao, cùng đôi môi hồng hào nổi bật trên làn da trắng như hai đôi cánh của rặng, đứng như một nữ thần thần.

- Hỏi đại trưởng Bão, Nghiệm Công thạch bị người phá hủy, hiện tại Khắc Sư Bà cũng xuất hiện dị thường.

Người kiểm định trắc thí chấp tay trước ngực, cúi đầu nói với vị đại mỹ nhân này, người کیا hơi ngạc nhiên, mấy vạn năm qua trắc thí đều không có chuyện gì xảy ra, tại sao đến hôm nay lại xuất hiện.

- Bẩm, mời ngài tự xem..

Người kiểm định mời vị mỹ nhân کیا đi qua chỗ Dương Tuấn, tên này còn đang sở sò cảm nhận viên đá hình quả trứng trước mặt, bất giác, hắn có một loại cảm giác quen thuộc đối với nó, nhưng hắn chưa từng đi đến Thần Giới, hoặc nói đúng hơn là còn chưa từng đến đây, tại sao lại có cái cảm giác thân thuộc này?

- Người có biết thứ này là gì không?

Dương Tuấn nghiêng câu hỏi của mình về cái "bách khoa toàn thư" trong Ấn Kí Phong Phù, tên کیا im lặng lắc đầu, mặc dù hắn cái gì cũng biết, nhưng cũng có vài thứ hẳn không nhớ được, hoặc là không biết, cho nên hắn không thể trả lời được.

- Theo cổ tịch Thần Nhân đời trước từng nói, Nghiệm Công thạch thực chất là trứng của một loại Thần Thủ, ta từng không tin, nhưng có lẽ là sự thật rồi.

Vị mỹ nữ thiên sứ trầm ngâm, nhìn về viên đá hình quả trứng کیا, xác nhận nó thực chất là trứng của Thần Thủ, Dương Tuấn ở cạnh cũng nghe được, cảm thấy rất bất ngờ.

- Ta nhớ rồi, người cũng thật may mắn.

Giọng nói băng lãnh của tên کیا vang lên, Dương Tuấn vui vẻ, cuối cùng người cũng nhớ, nhưng một giây sau, khuôn mặt Dương Tuấn nhanh chóng cứng lại một cách khó coi.

- Trên thế gian này chỉ có duy nhất một loại Thần Thủ khi còn ở trong Thần Đàn thích hấp thụ sức mạnh thuần túy, chỉ có thể là nó, Thao Thiết.

- Nà nĩ? Để như vậy liền gặp Thao Thiết?

- Người đứng mừng vội, nó vẫn là ầu thú, tuy nhiên, đem nó nuôi dưỡng lớn lên sẽ có lợi cho người.

- Khà, chẳng lẽ mỗi ngày đều phải đánh nó sao?

Trong lúc Dương Tuấn đọc thoại, vị nữ nhân thiên sứ kia lộ ra vẻ mặt cảnh giác, bên trong đám người trác thú, một cột khói tím bản lên, một bóng người cao hai trượng đứng dậy, hân hinh thù kì quái, toàn thân màu tím ma mị, hai tay lại bọc giáp sắt màu đen, bàn tay trái lại là một thanh dao màu đỏ không lồ, tay phải lại cầm một thanh chiến phù làm bằng xương, đáng sợ là cái thứ nên có trên cổ hẳn lại không có, cái cổ trống rỗng bóc ra khỏi tía, bù lại, trước ngực của hắn là một bộ mặt xấu xí, đôi mắt đỏ ngầu cùng miệng rộng đầy răng nhọn.

- Khà khà, tìm được rồi, lần này Ngã Ma chắc chắn rất vui vẻ khi có tộc nhân mới đây.

Người quái dị kia cười lớn, âm thanh rung chuyển mặt đất, toàn bộ người đứng gần hắn đều cố gắng tránh xa hắn ra, nhưng lần đầu tiên như từng cái xúc tua bao lấy bọn họ, mà một màn càng đáng sợ hơn xảy ra, những người bị cuốn lấy đều hoá thành bụi phấn, thân lực từ bọn họ tràn vào trong những cái xúc tua kia, khiến chúng phát ra ánh sáng rực rỡ ma quái.

- Người là ai? Tại sao lại đến đây gây sự?

Vị nữ nhân thiên sứ quát, trên tay nàng xuất hiện hai thanh kiếm sáng loà, người quái dị không đầu kia cười gằn, bước lên một bước, giẫm đạp lên vô số những thân tộc dưới chân, như đang chà đạp mấy con kiến hôi không đáng nhắc tới, bất ngờ, tay trái của hắn chém xuống, một nhát dao khi màu đỏ xoẹt qua, bắn về phía vị nữ nhân thiên sứ kia.

- Vô si....

Vị nữ nhân thiên sứ chấp hai kiếm trước mặt, đỡ lấy công kích của người quái dị kia, nhưng sức mạnh bên trong quá to lớn, khiến nàng bị đẩy lui ra sau, dao khi màu đỏ phân tích, biến thành vô số mũi dao cắt xé trên người nàng, từng cái từng cái lồng chim thẳm đâm máu tươi rơi xuống là tà.

- Để ta nói cho người biết, ta là ai....

"Ta không thể nước mặt lên trời ngao nghễ vạn giới....

Là bởi vì ta đang bận nhìn xem ta đang giẫm đạp lên những thứ gì."

- Thương Cổ Chiến Thần - Hình Thiên -

[Hình Thiên, một trong Tứ Đại Hung Thần, sinh ra từ thượng cổ, bảo hộ Minh Giới, là vị thêm khát sức mạnh thuần túy, yêu thích chà đạp thần, tiên, ma ở trong tam giới, đặt là Thương Cổ Chiến Thần, bởi vì sức mạnh của hắn có thể đánh giết cả Đại Thần, tuy hắn vẫn không thành Thần]

Ngoài ra, Tứ Đại Hung Thần còn có Ngã Ma, Hủ Tôn, Cung Kỳ, Ngã Ma chính là Thần Thú Thao Thiết bị vị tâm thao túng, trở thành Hung Thú, không chấp nhận áp chế của các Đại Thần, muốn ăn mọi thứ trong thiên địa, Hủ Tôn, sinh ra từ Liệt Chúng Di Hải của Nghê Vân, nó thích nhất là ăn tai cấp của mọi loại sinh linh, khiến nó trở thành Hung Thú thứ hai đứng sau Hình Thiên, mà Cung Kỳ, là một đầu chim tước, sinh ra từ thời thượng cổ, là người phụng sự Băng Minh, thích nhất là ăn xương cốt sinh linh, là Hung Thú thứ tư trong Tứ Đại Hung Thú.

- Thao Thiết: thế gian không gì không ăn được.
- Ngã Ma: muốn ăn hết thủy đồ vật trên thế gian.

.....

- Hiểu rồi chứ...

Hình Thiên khuôn mặt trước ngực nở nụ cười khinh thường, hắn hiện tại mặc dù không phải chân thể, nhưng vẫn đủ sức chém giết Thần Giới sụp đổ này, cần gì phải tôn trọng ai chứ, đều là thứ hắn chà đạp dưới chân.

- Chết tiệt, thì ra người đến đây là đánh chủ ý với Thao Thiết sao?

Vị nữ nữ thiên sứ nghiêm rằng tức giận nói, Thao Thiết là bọn họ tôn trọng nhất Thần Thú, căm ghét cái kia Ngã Ma chủng tộc, hôm nay một trong Tứ Hung lại đến đánh giết thần tộc, lại còn muốn mang đi Thần Đán của Thao Thiết để nuôi dưỡng Ngã Ma, để nàng vô cùng tức giận.

- Hahaha, không những vậy, ta còn muốn xống Thủ Thiên Viên, lấy Thần Huyết Hồ mang về Minh Giới, nhưng Hủ Tôn hẳn lại giành việc với ta, để ta phải chạy khắp nơi tìm ầu thú của Thao Thiết.

Hình Thiên cười lớn, khỏi tía không ngừng bắt lấy thân tộc chưa kịp chạy trốn, hút khô thân lực cùng sinh mệnh lực của họ, tâm bố cho Hình Thiên càng thêm mạnh mẽ, có thể là, Dương Tuấn không chút nào rảnh rỗi nói chuyện phiếm, mà đưa tay thu lấy Thần Đán Thao Thiết.

- Lâm nhảm lâm nhảm, ta ghét nhất là kẻ nhiều chuyện.

Dương Tuấn thu lấy Thần Đán xong, ngón tay út đưa lên mũi, ngoáy ngoáy mấy vòng, miệng không im lặng mà mắng lại Hình Thiên, phốc, một viên đen thui đỏ vật bắn ra từ ngón tay Dương Tuấn, bắn thẳng về phía Hình Thiên.

Kết....

Hình Thiên đưa kờai dao trên tay trái đón lấy, viên đỏ vật đen thui xoay tròn trên kờai dao, một luồng khói trắng mạnh mẽ bốc lên, khiến Hình Thiên cũng khá ngạc nhiên với sức mạnh bị đẩy ra của nó.

- Thuần túy lực lượng, ta cảm thấy người rất thú vị.

Hình Thiên cười nói, bất ngờ, hắn cả người bắn ra, chiến phù trong tay nổ ra, như thiên lôi giáng thế, bỏ xuống đầu lâu của Dương Tuấn, Dương Tuấn hơi ngạc nhiên, thân thể của kẻ này mạnh không lời nào diễn tả được, trong khi tiền nguyên hay ma khí đều không có, lại có thể có sức mạnh khó tin như vậy, nhưng mà, Dương Tuấn cảm giác một tia quen thuộc cảm giác đối với kẻ này.

- Vậy, ta đem người luyện thượng...

Keng...

Một luồng quang mang xuất hiện, chặn đứng lưỡi búa của Hình Thiên, nó là một thanh cốt thương, nhưng sáng rực như kim cương, mang theo cỗ khí thế ngạo nghễ cứu thiên thập địa, kèm theo hơi thở của Chân Long, Thần Thú Long Tộc.

- Thái Thần Thương!!!

Hình Thiên rung rung đột ngột lên, một trong Tam Đại Tối Cường Tổ Khí lại xuất hiện trước mặt hắn, để hắn vừa vui vẻ vừa sợ, vui vẻ vì hắn sắp có món đồ chơi khác, mà sợ, là bởi vì đó là thứ để diệt Đạo Tổ lên Thần, mà hắn, chính là cấp bậc đó.

- Biết nhìn hàng, Thái Thần Thương...

Dương Tuấn cười khẩy, Thái Thần Thương biến hoá thành Thương Long, cuốn người bắn tới Hình Thiên, mang theo toàn bộ sức mạnh, chế đuôi đại địa dưới chân, sát khí không bỏ đáng trào, để cả vị nữ nữ thiên sứ mặt cũng trắng xám.

- Chưa mở Trùng Thiên Long Hồn, ta sợ sao?

Hình Thiên không sợ, nhưng hắn quên chính mình không phải chân thể, thực lực chỉ là ước mơ lên Thuần Dương chi thể, Thái Thần Thương dư sức giết chết hắn.

- Trảm...

Hình Thiên quát, dao cùng phủ bổ ra, hoá thành hai đầu độc long đen kịt, gió thiết bay về phía Thương Long, oanh, hai bên va chạm, Thương Long là đệ nhất sát long, hai đầu già long này làm sao có thể chống đỡ, lập tức bị xé thành mảnh vỡ, mà Hình Thiên ở đó cũng bị Thương Long cắn nuốt, chìm trong quang mang sáng chói.

- Aaaa..... Tuyệt... Y.....

Bóng người cao lớn của Hình Thiên bên trong quang mang lại tàn, để lại thân ảnh của một nam tử trẻ tuổi, người kia đau đớn kêu gào, bên trong còn có gọi tên một ai đó, Dương Tuấn lập tức nghe được, trong đầu hắn nhớ đến một người quen ở tu tiên giới.

- Lâm Sinh Long?

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Thú thần viên nguy cơ

Dương Tuấn nắm cơ thể đầy vết thương cùng những hình vẽ kì dị của Lâm Sinh Long, cơ thể của hắn tỏa ra nhiệt khí đáng sợ, khiến tay của Dương Tuấn cũng cảm thấy bỏng rát, da thịt cũng từ từ cháy lõ toét, Lâm Sinh Long sinh mệnh đang trôi đi, như có thứ gì đó đang dần dần ăn mòn linh hồn hắn.

- Thuần Dương chi thể, đối lấy Thuần Âm, cực kì hiếm gặp thân thể.

"Dương Tuấn" giọng nói vang lên, Dương Tuấn trích lấy máu mình, nhờ từng giọt máu vào miệng Sinh Long, giúp hắn khôi phục chút ít sinh mệnh lực, đôi mắt nhắm chặt của Lâm Sinh Long dần dần mở ra, hình ảnh một nhát dần dần hiện rõ trong mắt hắn, một người quen cũ, có lẽ, đó là vị cứu tinh của hắn, hoặc là một linh hồn đang chờ đợi hắn dưới địa ngục vô thường, nhưng, Lâm Sinh Long biết, hắn không chết và người trước mắt hắn là người hẳn luôn chờ đợi. (như gei)

- Là người....

Lâm Sinh Long yếu ớt nói, tay run rẩy nắm lấy tay của Dương Tuấn, yếu ớt nói ra bốn chữ "cứu mọi người ta", sau đó ngã đi, Uyển Nguyệt xuất hiện, nâng nhẹ nhàng đặt tay lên trán Lâm Sinh Long, để nén cỗ nhiệt lực bên trong hắn, sau đó chuyển hắn vào không gian bên trong.

- Người dự định đi cứu nữ nhân kia?

"Dương Tuấn" âm thanh hỏi Dương Tuấn, dù sao hắn cũng biết rõ mình ở kiếp này là một tên diễn lo chuyện bao đồng, có lẽ hắn đã hỏi một câu dư thừa.

- Năng lực của người vẫn chưa đủ, lần trước Âm Tuyệt dùng mộ phong Đồ Tiên Kiếm cũng đủ giết người, người còn muốn đi?

Lại một câu nói đánh thẳng vào đầu Dương Tuấn, hắn im lặng không trả lời, hẳn tự biết thực lực mình ra sao, đánh bại Hình Thiên là do tên kia là ký thác trên người Lâm Sinh Long, mặc dù có Thái Thần Thương, Dương Tuấn cũng không đủ sức đối phó Âm Tuyệt cùng người Minh Giới.

- Đi tìm Thao Thiết, ta muốn mạnh hơn nữa.

- Ồ, đợi một chút...

Dương Tuấn định rời đi, thì bị vị nữ nữ thiên sứ lực trước cản lại, Dương Tuấn cau mày, dường như sợ Dương Tuấn nói gằn, nâng ta vội vàng nói.

- Đại nhân, cầu người mang đầu đàn này an toàn đến Thửu Thần Viên, ta sợ Tử Hùng sẽ lại tìm đến nó, sẽ là đại họa cho Thần Giới.

Nàng ta dùng sức bẻ quai trướng lên, đưa cho Dương Tuấn với một lọ cầu đàn, Dương Tuấn suy nghĩ, nhưng rồi giọng nói trong đầu hân bảo hân đồng ý, xem như trả nhân tình cho Thần Giới.

.....

Quang Minh Thần Điện, là nơi tôn thờ Đại Thiên Thần, là bảo tàng lớn nhất Thần Giới, mà hiện tại, có một tên màu tím kì lạ đang bôi móc trong đám bảo vật đó, hân giống như con người, nhưng trên đầu lại có sừng của dê, mắt đỏ như máu, sau lưng mọc ra hai cánh tay có lưỡi dao như bọ ngựa, mà trên người hân là vết máu vàng óng bết bết.

- Ô, đây rồi...

Người kia tìm thấy được đồ vật gì đó thì ô lên, là một khúc xương nhọn màu vàng, có hoa văn mờ ảo bên trên, toả ra một luồng khí thể chèn ép đáng sợ, người kia cẩn thận để nó vào một cái hộp ngọc, cất lên sau lưng.

- Hửm? Hình Thiên sau bỗng nhiên biến mất?

Người kia quay đầu nhìn về phương xa, hân tức của Hình Thiên bỗng nhiên biến mất khiến hân khó hiểu, ở Thần Giới, không, ở cái già Thần Giới suy thoái này làm gì có kẻ đánh bại được Hình Thiên, cho dù hân chỉ đang kì thác.

- Kekeke, rất thú vị...

Người kia cười ghe rợn, hân bước ra ngoài Quang Minh Thần Điện, nơi này bị phá hủy không chỗ nào nguyên vẹn, đều bị một thứ gì đó sắc bén cực kì cắt qua, mà Quang Minh Thần Điện cùng những thần nhân bảo vệ, đều bị cắt làm tư.

[Hủ Tồn]

Là sinh linh sống trong hư không, nhưng lại vô tình ăn phải xương của Bằng Minh, trở thành Sát Thần của hư không, không gì không thể chém, trung thành tuyệt đối với Bằng Minh.

.....

Đầu đó trong tình không, là một viên cổ tích khổng lồ, được che giấu bằng một loại trận pháp cổ ảo, khiến nó giống như một viên từ tính bình thường, nhưng không một ai biết, đó là tồn tại qua hàng ngàn kỷ nguyên Thủ Thần Viên.

Ngắm... Lệ....

Nơi đó có long ngâm phượng hát, Khảo Sơn Thần Quy công núi ngai dạo, Thủy Long uốn lượn trên chân tảng mây, Kỳ Lân trầm mình trong biển lửa, Uyên Vũ lặn sâu trong sông băng, hàng vĩ hành tượng khiến người khác trợn mắt.

Mà ở bên ngoài có một tầng ánh sáng trắng tinh như ngọc, nhưng mờ ảo khó lường bao phủ toàn bộ Thủ Thần Viên, là đại trận ẩn giấu Thủ Thần Viên khỏi kẻ ngoại lai, nhưng cũng ở khoảng thời gian nhất định, đại trận sẽ mờ ra.

Vù vù...

Dương Tuấn xé rách hư không, mang theo Thao Thiết Ấu Đàn chạy tới tình vực của Thủ Thần Viên, ở đây Thần giả vô số, thông qua nơi khác thì luyện thành công mà đến, chuẩn bị tiến vào Thủ Thần Viên lập kế ước với Thần Thủ, hoặc trầm mình trong Thần Huyết Hồ để gia tăng độ tinh khiết huyết mạch trong người.

- Uy, tại sao quai trướng này không thể nhét vào trong Ấn Kì Phong Phù?

Dương Tuấn tình thần lực cổ hết sức nhét Thao Thiết Ấu Đàn vào trong Phong Phù không gian, nhưng quai trướng chỉ đung đưa mảy cái lên rồi trở ra, đánh bên người Dương Tuấn như trẻ sơ sinh, hút lấy sức mạnh thuần túy của hân.

- Xem ra, nó đã lập kế ước với người.

Giọng nói lạnh lạnh kia vang lên trong đầu Dương Tuấn, khiến hân chỉ có thể lắc đầu thờ dài, hiện tại chỉ có thể đi tìm Thao Thiết chữa trị Chiến Thiên Thần Phù, sau đó đi Minh Giới một chuyến, cứu Lâm Tuyệt Y, tùy tiện phá hủy U Minh Hoả Tuyền, tìm kiếm tung tích hai vị Thánh Nhân.

U.... U.... U....

Bất ngờ, từng âm thanh như ma kều quỷ khóc ón lạnh vang lên khắp nơi, bên trên Thủ Thần Viên xuất hiện một lỗ hồng đen kịt khổng lồ, từ bên trong rơi ra một bóng đen khổng lồ, dài đến vạn trượng, cả người có khí tức tà ác màu đen bao trùm, hai con ngươi như hai viên tiểu tinh đỏ ngầu, nó hình dáng như kì lân, nhưng dài hơn, chỉ có một sừng, lại không có đuôi, hai chân trước lại mọc ra vô số nanh nhọn, quý dị vô cùng.

Rống - Thao Thiết, chui ra đây cho bọn tòn....

Thửu kia rống lên, âm ba hình cung quét ra bốn phía, thần giả xui xẻo không chạy khỏi đó bị chấn vô vạn, linh hồn nhục thể đều yện diệt, quai thực cực kì khủng bố, mà Dương Tuấn lông mày hơi nhú, thứ quái vật này vậy mà lại gọi Thao Thiết cút ra đây?

- Là Ngải Ma, Ngải Ma phân thân...

Giọng nói trầm trọng của người kia vang lên trong đầu Dương Tuấn, trong một ngày lại gặp rồi hai cái Tử Hùng phân thân, có thể thắng Hình Thiên vì hân bất quá là phụ thể ý chí, mà Ngải Ma lại khác, nó là chân chính phân thân, 1 thành sức mạnh của Ngải Ma.

Ừng... Ừng...

Hư không vô tận xuất hiện vòng xoáy, vòng xoáy khổng lồ như muốn thôn phệ cả hư không, đem tình vực này đều nuốt hết sành sành, bên trong chui ra một đầu tượng tự Ngải Ma Thần Thủ, nhưng nó không có khí tức tà ác bao phủ, không có nanh nhọn mọc quanh, mà là như bảo thạch sáng chói toàn thân, thánh khiết vô lượng.

Thao Thiết.

- Hử, một cái phân thân cũng đến Thao Thiết nhất chúng bọn ta làm càn, Ngải Ma lão tổ tông người cũng thật xem thường bọn ta.

Cái kia Thao Thiết mở miệng nói chuyện, bất quá chỉ có Dương Tuấn hiểu được bọn chúng đối thoại, kỳ nguyên cổ ngữ không phải bất cứ ai cũng biết, bọn họ ngờ ngờ ngác ngác, nhìn về hai đầu khổng lồ thần thú, mang theo tò mò cùng sợ hãi.

- Ha ha a, ta một cái phân thân này, đủ diệt người trên dưới nhất chúng.

Ngải Ma ngửa đầu cười lớn, âm ba rung động tinh không, bức hải toàn bộ luyện thần giả ra xa hơn ngàn trượng, quang mang phòng ngự Thủ Thần Viên cũng hiện ra rạn nứt, mà Thao Thiết bên kia tại chỗ thổ huyết, thanh huyết nhuộm màu một tí tinh, sau đó khiến nó âm âm tan vỡ.

- Vậy mà, đạt tới Tru Thần cảnh.

Thao Thiết miệng thì thầm, đối với Thần Thủ tu luyện, thần thể trước tiên là cột mốc, sau đó cường hoá huyết mạch mà tăng lên tu vi, theo đó Tru Thần cảnh tương tự Cửu Thiên Bán Thánh, cộng thêm thần thể cường đại, thì có thể nói là nửa bước Thánh Nhân.

Ngắm...

Thủ Thần Viên vang ra vô số thần thú tiếng rống, vô số thần thú lao ra khỏi Thủ Thần Viên, đối mặt với Ngải Ma ngay cơ, Thủ Thần Viên sẽ lập tức hủy diệt, nếu như Thao Thiết nhất chúng ngải xuống, bọn chúng không thể không đứng lên chống trả.

.....

P/S: Tròn 100c).

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Nên gọi người là ai?

Mấy tháng liền nằm bệnh viện vì gãy tay phải, hắc, số ta thật khổ.

.....

- Hahaha, một đám tạp chủng Thần Thủ, cũng dám ở trước mặt ta làm càn sao?

Âm ba rung chuyển tinh không, Ngải Ma thần thể vạn tượng sắc tích, trở thành một đầu cao trăm trượng Thần Thủ, nhưng lực lượng không những biến mất, là tụ hợp lại một chỗ, càng biến cường đại.

- Hử, liều chết xông lên, bảo vệ chúng ta Thủ Thần Viên.

Một đầu Uyên Long thần thú màu xanh lam gào lên, nó thần thể dài trăm trượng, mọc ra bốn chi long trảo, uốn lượn mà lên, phun ra một cái long hồng, hướng Ngải Ma đánh tới, nhưng trái ngược với thể công mãnh liệt của Uyên Long, Ngải Ma tiện tay một trảo, hư ánh móng vuốt bốn ngón màu đen vạt qua, xé nát long hồng, xé qua cơ thể Uyên Long, đem nó chia năm xẻ bảy.

Ầm.. Ầm..

Thần Giới rung chuyển, như trời đau thương bị kích, Thần Thủ là thiên địa Thần Giới uẩn sinh, tựa như phụ mẫu, mỗi tồn thần thủ ngã xuống, Thần Giới đều sinh dị tượng, giọt giọt kim vũ rơi khắp Thần Giới, như nước mắt của thiên địa đang rơi.

- Hử...

Thao Thiết hử một tiếng, Ngải Ma phân thân này quá mạnh, Tru Thần cảnh, là tối cao nhất cảnh giới trong Thần Thủ, mà Thao Thiết lão tổ bất quá cũng chỉ vừa vào Tru Thần cảnh, nếu mời ngài đi ra, chỉ sợ đánh không lại này Ngải Ma, mà còn tồn thất phong ấn trong Huyết Thần hồ, để cái kia ác ma chui ra, Thần Giới tất loạn.

- Theo ta lên...

Thao Thiết cuồng hồng, há miệng hút một cái, từ tinh, hư không sức mạnh cuộn cuộn theo miệng nó chui vào trong người, bạo phát ra cực kỳ khủng bố chiến lực, có thể sánh ngang với Ngải Ma hiện tại, nhưng nó cũng có hậu quả, chính là muốn mạng người sử dụng.

Hồng...

Đây hư không băng tuyết lồng chim cùng hoà điểm châu rọi, từng cái dòng sông ánh sáng rực rỡ vắt ngang tinh không, vô số tồn Thần Thủ xông lên, dùng hết bản nguyên sức mạnh liều chết với Ngải Ma.

Ngải Ma hai mắt đỏ ngầu loé ra hung quang ác liệt, nó tại chỗ đứng im, không có động đậy, đối mặt trước mắt vô số thần thú vây công, Ngải Ma không chút sợ hãi, nó cả người bắt đầu bắn ra vô số hắc lôi, điện xạ lên chung quanh thần giả, đem bọn họ thiêu đốt cháy đen, tình hoa sinh mệnh hoá

thành từng điểm sáng, dần nhịp lên người nó, mà vô số thần thi vậy công hành động bỗng nhiên chậm chạp lên, duy chỉ có Dương Tuấn đứng im, bao phủ trong màu trắng đồng khí, nhìn này chiến đấu.

- Phần thời gian quy tắc!!!

Giọng nói trầm trọng của người kia vang lên trong đầu Dương Tuấn, dòng khí màu trắng từ Thái Thần Thương càng thêm dày đặc, kháng cự lực lượng vô hình đang ảnh hưởng xung quanh, phần thời gian quy tắc của Ngải Ma thực sự đáng sợ

Thời gian sống lớn, là thứ vận hành quy tắc của vạn giới, có nó, mới có quá khứ, hiện tại và tương lai, sinh mệnh luôn luôn phiêu lưu trên thương du của nó, hành động của sinh mệnh sẽ khiến hạ du ảnh hưởng, tức tương lai bất cứ lúc nào cũng biến đổi, mà phần quy tắc thời gian, chính là chặn đứng sống lớn, đem sinh mệnh cho đồng bằng.

Ừ... Ừ....

Toàn bộ Thần Thủ như bị đông cứng, động tác ngưng trệ giữa hư không, còn Ngải Ma di chuyển thong dong, đảo qua vô số Thủ Thần vậy công, đứng trước mặt Thao Thiết, ngừng lại phần thời gian quy tắc, nắm lấy đầu Thao Thiết.

- Hahaha, bây giờ, gọi đầu Bão già kia ra đây...

Ngải Ma sết chặt đầu của Thao Thiết, toàn bộ Thần Thủ chỉ có thể tro mắt đứng nhìn, bởi vì dù có xông lên, phần quy tắc thời gian của Ngải Ma cũng khiến chúng không làm gì được ngoài làm tượng đá.

- Lão tổ sẽ không đi ra, người biết rõ ngài ấy đang phong ấn cái gì.

Thao Thiết nghiêng răng gầm lên, nhưng Ngải Ma không hề quan tâm mà vẫn sết mạnh hơn, đầu Thao Thiết bị nứt ra, thần huyết xanh kim rơi vãi, Ngải Ma muốn đến Thủ Thần Viên, là vì mục đích lật đổ Thao Thiết nhất chúng, ngoài ra, hắn còn muốn lấy thứ Thao Thiết Tô Thần phong ấn.

Kharu Trục Cổ Chu...

Có thuyền từ thời đại Hồng Hoàng, nghe nói có thể phiêu lưu trên thời gian sống dài, quay ngược thời gian, mà Ngải Ma hay Từ Đại Hùng Thủ muốn Kharu Trục Cổ Chu là vì một thứ càng khủng bố hơn.

- Lão không ra, ta liền đem Thủ Thần Viên trên dưới tiêu diệt.

Ngải Ma gào thét, làn sóng vô hình quét qua, thời gian lập tức như bị đóng băng, lần này, toàn bộ khu vực Thủ Thần Viên đều bị đông cứng thời gian, chỉ có Dương Tuấn lững lờ đứng ở đó, xung quanh bị một dòng khí màu đen bao phủ, chỉ có đôi mắt loé ra hung quang đỏ đậm là không bị che đi.

- Hahaha, Minh Tôn a Minh Tôn, thời gian qua bao lâu, người vẫn còn cái ý định đó, mặc dù ta chỉ là bán thần tính, nhưng đã đủ dùng.

Dương Tuấn mỉm cười, nói, lần bắt đầu cứu trước đi, dòng khí màu đen như thanh kiếm sắc bén cắt đứt toàn bộ phần quy tắc thời gian quanh hắn, Dương Tuấn hiện tại như trở thành một con người khác, nói đúng hơn, người kia đang sử dụng thần thể này, để Dương Tuấn ở trong không gian của An Kỳ Phòng Phủ học tập cách để phần quy tắc.

- Người nào? Sao có thể thoát khỏi phần quy tắc thời gian của ta?

Ngải Ma nhanh chóng phát hiện Dương Tuấn không bị khống chế đi tới, thì ngạc nhiên vô cùng, nhưng cũng không kém phần cảnh giác, nhưng khi phát hiện dòng khí màu đen xung quanh Dương Tuấn, đôi mắt to như một viên tiểu tinh của Ngải Ma càng thêm phóng lớn, tràn ngập sợ hãi.

- Không thể nào, không thể nào...

Ngải Ma run lên, thân thể như bị người ta nắm chặt lấy, không thể nhúc nhích một chút nào, nỗi sợ hãi sâu thẳm nhất đang lan tràn trong hắn, một kẻ có sức mạnh kinh khủng nhất, tưởng như đã biến mất thì lại bỗng nhiên xuất hiện sau hàng ngàn vạn năm.

Vù...

Thân thể khổng lồ của Ngải Ma nhanh chóng tan rã, trở thành một viên châu màu đen trong tay của Dương Tuấn, nó là tâm hạch thể thần của Ngải Ma, nó không ngừng run rẩy, vì bên trong vẫn còn thần thức của Ngải Ma.

- Trở về nói với Minh Tôn hắn, đại địch của hắn đến trả thù.

Rắc... Ah~~~

Dương Tuấn bóp nát tâm hạch, tiếng hét thảm của Ngải Ma phát ra, một luồng sương đen theo tâm hạch vỡ nát bay ra, tan vào hư không, từ thông đạo trở về Minh Giới, mà Ngải Ma rời khỏi, phần quy tắc thời gian cũng biến mất.

- Hả?

Thao Thiết Thái gật mình, khi mà khoanh khác từ vòng kẻ cận bỗng nhiên biến mất, lần nhìn quanh, tìm kiếm thân ảnh Ngải Ma, nhưng hoàn toàn không hề nhìn thấy, chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra, thì Thủ Thần Viên bỗng nhiên lay động, mở đại môn để một nam tử nhân loại đi vào.

- Không thể nào.....

Thao Thiết Thái gật mình quay người, định trở lại Thủ Thần Viên thì một giọng nói có xuạ ngân càn hân, hư ảnh một đầu Thao Thiết màu đen như Ngải Ma xuất hiện, nhưng hoàn toàn không phải ma khí quẩn quanh mà thành, kà là thời gian pháp tắc quá mức dày đặc biến đầu Thao Thiết này trở thành như vậy.

- Thao Thiết Thái, ta có khách quý đến thăm, không cần vọng động.

Hư ảnh Thao Thiết mở miệng, Thao Thiết Thái cúi đầu, đứng đợi ở bên ngoài Thủ Thần Viên, các tộc Thủ Thần khác cũng lảng lạng cúi đầu, hư ảnh Thao Thiết từ từ phai nhạt, biến mất vào Thủ Thần Viên.

Bên trong Thủ Thần Viên có một Thần Huyền Hồ, không biết là máu của thứ gì, nhưng chi ngâm mình trong đó, huyết mạch chi lực sẽ trở nên thuần khiết và cường đại gấp trăm lần, mà ngày lúc này, Bão tổ của Thao Thiết đang ngâm mình trong đó, nhìn nhật nhìn xuống thân ảnh của một nam nhân nhân loại, đang thả một đầu sư tử màu đen vào Thần Huyền Hồ.

- Ta bây giờ nên gọi người là gì? U Tử? Thiên Chiến Hoang? Bá Thiên Vương? Hay Mục Minh Thần?

Lão tổ Thao Thiết, Thao Thiết Mục Hành, nhìn xuống Dương Tuấn hỏi, kẻ này không biết có bao nhiêu cái thân phận, sống còn lâu hơn Bão, từ lúc Thao Thiết Mục Hành Bão chưa khai sinh Thao Thiết nhất tộc, kẻ này đã xưng bá tử giới, nhưng chỉ có cao tăng cường giả mới nhận thức hắn.

- Gọi ta như thế nào đó là tùy người, nhưng hiện tại ta muốn mượn Dung Thần Lô của người một chút.

Dương Tuấn để Tiểu Hắc vào trong Huyền Thần Hồ, nó vui vẻ quẫy đạp bên trong đó, đầu sao nó cũng là vật từ Thần Giới, Huyền Thần Hồ đối với huyết mạch của nó vô cùng có ích, mà Thao Thiết Mục Hành nghe thấy Dương Tuấn muốn mượn Dung Thần Lô của mình thì thờ dài, Huyền Thần Hồ gom sông, một cái lỗ đỉnh bằng ngọc thạch cao 3 trượng nổi lên, nó ngâm mình trong Huyền Thần Hồ nhưng lại không dính một giọt máu nào, cả người sáng loáng, Thao Thiết Mục Hành dùng móng vuốt rạch lên tay một vết thương, để máu xanh lục nhỏ lên lỗ đỉnh, biến nó trở thành một cái lỗ đỉnh nhỏ bằng nắm tay của Dương Tuấn.

- Đi đi, Lành Nguyệt Thần không muốn thấy sự hiện diện của người ở Thần Giới, nằng vào truyền âm cho ta, nói Cửu U Minh Tuyên có hành động lạ, muốn nhờ người đến đó giải quyết giúp nằng.

Thao Thiết Mục Hành cúi đầu, trong mắt loé qua vô số hình ảnh trong quá khứ, oai hùng, tang thương, huyết tính, mềm yếu, đến thời điểm Bão gặp kẻ này, khủng bố, Thao Thiết Mục Hành lắc đầu, gạt bỏ suy nghĩ, nói một chuyện khác.

- Ha, đúng là Cửu U Minh Tuyên, không bao giờ ở yên chịu đựng, ngay cả cái thân thể này cũng bị Đồ Tiên Kiếm bán sao chém bị thương.

Dương Tuấn khinh một nó nụ cười, Cửu U Minh Tuyên của Minh Giới chính là nơi tập trung nhiều Minh Nhân nhất, là những kẻ sống lại từ cái chết, kiến thức vô cùng khủng bố, đem toàn bộ tứ giới siêu cấp thần binh từ Hồng Hoàng đến Thượng Cổ đều có thể phục chế, mở phòng, khiến tam giới không lúc nào yên.

- Nói với nằng, tất cả đều là lỗi của ta.

Dương Tuấn nói, bên trong chất chứa u buồn tột cùng, Thần Giới bỗng nhiên phát sinh dị tượng, nơi nơi có thần âm sâu rảo, khiến thiên địa u buồn, từng giọt từng giọt mưa rơi xuống khỏi bầu trời sao, như thiên địa khóc than, u sầu ảo não.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 102: Tồn tại bí ẩn - Kẻ lạc đường

.....

Tiểu Hắc sau khi tìm Huyền Thần Hồ biến hoá rõ ràng, từ vong quy tắc không còn phát tán ra ngoài mà hợp lại vào từng tế máu thịt xương cốt, tu vi cũng tăng vọt từ Tiên Đế thăng lên Tiên Tôn, nửa bước Bán Thánh, mà Dương Tuấn cũng đem Chiến Thiên Thần Phủ mình về bỏ vào trong Dung Thần Lô, cùng một binh thủy dịch kì lạ.

- Tiểu Chiến, ta đem phong ấn người cởi bỏ, tốt nhất là người nên ngoan ngoãn một chút.

Dương Tuấn bắt tay tay, Dung Thần Lô thân như ngọc thạch phát ra hào quang rực rỡ, Chiến Thiên Thần Phủ mình vô danh dịch thủy thì bắt đầu kết dính lại với nhau, trở thành như cũ không hề hư hại Chiến Thiên Thần Phủ, mà lúc này nó bắt đầu phát sinh dị biến, Long Phụng từ trong Chiến Thiên Thần Phủ thoát ra, hoan hỉ múa hát, từng sợi xích mờ mờ ảo ảo xuất hiện quanh Chiến Thiên Thần Phủ, từng cái từng cái vỡ ra, khiến khí thế của nó càng mạnh.

- Người không phải là Chiến Thiên Thần Phủ, mà là tự sáng tạo ra Tru Minh Thần Phủ, một trong tứ đại Thần Bình Huyền Khí.

Dương Tuấn mỉm cười, Chiến Thiên Thần Phủ biến hoá, hân biết rõ, Thao Thiết Mục Hành cũng biết được vì sao hắn lại muốn mượn Dung Thần Lô của mình, chính là coi phong ấn của Tru Minh Thần Phủ, hai trong tứ đại Thần Bình Huyền Khí đều nằm trong tay một người.

- Lão bất tử, ta muốn nhờ người chăm sóc các nằng.

Dương Tuấn đưa không gian chúng nữ cho Thao Thiết Mục Hành, lần lần này muốn đi Minh Giới, là nơi ta môn nhất, làm sao có thể đem chúng nữ cùng đi, để ở chỗ Thao Thiết Mục Hành, không khác gì một cái siêu cấp bảo tiêu a.

- Hừ, người lúc nào cũng xem ta là bảo mẫu.

Thao Thiết Mục Hành oan ức hừ một tiếng, mẹ, Bão phu đường đường là Thao Thiết Bão tổ tông, lại đi trông chừng nữ nhân của người khác, nhưng cũng đành chịu, ai bảo các nằng là nữ nhân của tên này đây.

- Ca, ta muốn đi cùng ngoài.

Dương Tuấn rời khỏi Thủ Thần Viên, mở thông đạo Minh Giới thì Uyển Nguyệt xuất hiện, Dương Tuấn lắc đầu, nhưng cũng chỉ đành chấp nhận, Uyển Nguyệt quyết định, không ai có thể cản, Uyển Nguyệt còn nói, nằng cảm nhận được khí tức của phụ mẫu, chính xác là từ Minh Giới.

- Được, chúng ta cùng đi.

"Duang Tuấn" sau khi để Duang Tuấn trở lại từ Ân Kí Phong Phủ, thông báo cho hắn là đi đến Minh Giới tìm Cửu U Minh Tuyền địa điểm, Duang Tuấn học tập phản quy tắc thời gian xong, đang cố ngưng tụ Huyền Khí, nhưng không tài nào ngưng tụ được, chỉ đánh tạm thời gạt nó qua một bên, cùng Uyên Nguyệt đi Minh Giới.

- Người nếu muốn ngưng Huyền Khí, tốt nhất nên học xong Thương Long Ân đi.

"Duang Tuấn" kia nhàn nhạt nói, Huyền Khí không phải muốn ngưng là ngưng, nó là phân của phản quy tắc, nhưng lại không phải là quy tắc, hơn nữa cũng không tương hợp với quy tắc, nó là một khái niệm khác biệt, mà Thương Long Ân cũng là một hình thức phản quy tắc, bên trong có tương liên với Huyền Khí, nếu có thể lĩnh ngộ, tất có thể ngưng ra Huyền Khí.

- Uyên Nguyệt, mười cảm nhận được khí tức của hai người họ sao?

Duang Tuấn bên trong thông đạo Minh Giới hỏi Uyên Nguyệt, nàng gật đầu, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt thế mang theo vẻ u buồn cùng vui mừng, một chút lo lắng nữa khiến Uyên Nguyệt như một nhánh cây nhỏ lung linh khiến ai ai cũng muốn bảo vệ.

- Chỉ là khí tức của họ có hơi vẩn đục, bởi vì bị giam ở Minh Giới chẳng?

Uyên Nguyệt lo lắng nói, nàng cùng phụ mẫu có liên kết với nhau qua Đồng Tâm Kết, một loại pháp bảo huyết mạch vô cùng trân quý, chỉ cần nó được kích hoạt, cho dù xa đến hàng ức vạn tinh lý, cũng có thể cảm nhận rõ ràng khí tức của nhau, mà hiện tại, điều Uyên Nguyệt lo lắng nhất chính là khí tức của phụ mẫu bị Minh Giới vẩn đục.

- Chúng ta phải nhanh lên, nếu là hai người họ, sẽ có cách cứu lấy Tiên Giới.

.....

Trong lúc đó, Tiên Giới...

Tiên Giới hiện tại ma khí ngập tràn, tiên nhân không có ma chúng của Ma Thần thì chật vật trốn tránh Ma tộc săn lùng, Hắc Tuyệt cùng Fama đã rời đi, chuẩn bị huyết tế phục sinh Ma Thần, Lucifer thì đến tiếp quản Tiên Giới, tìm kiếm mảnh vỡ Phá Thiên Môn.

- Hoặc Thiên a Hoặc Thiên, người hiện tại ở Minh Giới bị Minh Tuyền dầy vò, chắc chắn rất thoải mái a.

Lucifer mỉm cười mà nở nụ cười, à tìm đến một tòa tiên đảo kỳ kỳ giữa tình không, là nơi cất giấu đại bảo tàng của Hoặc Thiên cùng Duang Ngạo Thiên, nơi này có đầy rẫy tầng tầng phong ấn, tách biệt với 12 Tiên Vực, giống như ở một cái thế giới khác vậy.

- Ma Lục Cầu Thiên.

Lucifer nắm một cái đầu lâu màu đen, thẳm thẳ mặt quyết, đầu lâu phát ra tiếng kêu gào thảm thiết, một luồng sương đen dày đặc thoát ra, chạm đến tầng tầng phong ấn kia thì từng tầng đều bắt đầu bị tan vỡ ra, để Lucifer có thể tiến vào sâu bên trong.

Ma Lục Cầu Thiên, là chỉ tồn pháp kỳ chế tạo từ xương sọ của Ma Thần, ngâm trong Ma Huyết Đầm của Ma Tổ đại nhân tự mình bỏ ra ma huyết, trên đời này không nhìn bất kỳ phong ấn nào, nhưng lại không thể gỡ bỏ phong ấn của Ma Thần, giống như nước đọng nước, một chút tác dụng cũng không có.

- Hahaha, Phá Thiên Môn, Phá Thiên Môn...

Lucifer vận vạo nỗ nở cười quý dị, đối với Phá Thiên Môn mảnh vỡ vô cùng thèm khát, chỉ cần dung hợp lại đủ, mở ra Phá Thiên Môn, thì toàn bộ kế hoạch suốt ngàn vạn năm qua của á sẽ thành công, Ma Thần phục sinh, chìa khoá là Nghịch Thiên Thần Thể mở của Phá Thiên Môn, viễn cảnh đẹp để khiến á không ngừng đến đại cười lớn.

U- U-

Bỗng nhiên, không gian xung quanh Lucifer tối sầm xuống, á còn chưa kịp phản ứng, thì trong không gian tối tăm bắn ra một vết hào quang sáng chói, như muốn chế dỗi không gian này ra, bắn thẳng về phía Lucifer, con người Lucifer co rụt, vội vàng lấy ra một tấm khiên màu đen, chắn ở trước người.

Phốc~

Vết hào quang chém đứt tấm khiên, chém lên người Lucifer một vết thương dài từ vai đến eo, máu tươi bắn ra như thác, nhưng cũng chỉ thương đến huyết nhục, không quá nặng, mà vết hào quang cũng biến mất, Lucifer sắc mặt trắng bệch, á không tin tưởng rằng, tấm khiên của Ma Thần tự rút xương chế tạo lại không chịu nổi một đòn?

- Là kẻ nào???

Lucifer hai mắt đỏ thẫm, răng nanh mọc dài, vô cùng dữ tợn giao thiết, phía xa, một nam tử trung niên tóc dài trắng bạc xuất hiện, trên tay cầm một thanh kiếm gỉ sét tàn tạ như sắt vụn, khuôn mặt vô thần, ánh mắt mờ mịt, liên tục lẩm bẩm ba chữ: "Ta là á?".

- Người là ai? Tại sao lại mạnh như vậy?

Lucifer điên cuồng hỏi nam tử tóc trắng, hắn nhún nhường đầu, đôi mắt mờ mịt nhìn Lucifer, rồi vuốt ve thanh kiếm gỉ sét, giống như hỏi tương lại gì đó, rồi yếu ớt trả lời Lucifer.

- Bọn họ gọi ta là Kẻ lạc đường, nhờ ta ở đây thủ hộ, còn có người đó, chỉ trùng mắt cũng khiến ta sợ hãi.

- Cái gì? Dừng lại gạt ta...

Lucifer điên cuồng, á không quan tâm nữa đến người này, mục tiêu của á là phải nhanh chóng giết người này, mới có thể thoát ra, lấy mảnh vỡ Phá Thiên Môn, hoàn thành kế hoạch, một thanh trường phù với đầu lâu ở đầu phù, cùng một lá phù bốc lửa đen xuất hiện trong tay á, Lucifer nghiền răng, đem phù chỉ quét lên trường phù, đem hung uy nó càng trở nên khủng bố gấp trăm lần, khiến không gian tâm trí này rung động mãnh liệt.

- Thiên Tân...

Người nam tử gọi mình là kẻ lạc đường kia vuốt ve thanh kiếm gỉ sét, nó hơi rung lên như sắp vỡ ra, nhưng lại không hề có dấu hiệu phá hủy, mà trong không gian tâm trí xuất hiện hai vết hào quang, bắn thẳng về phía Lucifer.

Ngay cơ trán ngập, Lucifer xoay trường phù, mệnh mẽ chống cự hai vết hào quang phá không bay tới, rõ ràng nhìn như là vết sáng bình thường, nhưng lại sắc bén như hàng vạn kiếm khí ngưng hợp, hơn nữa lực đạo vô cùng khủng bố, khiến hai cánh tay giữ trường phù của Lucifer rung lên bần bật.

Răng rắc~ Phốc~

Trường phù nhanh chóng bị hai vết hào quang chặt đứt thành ba đoạn, mà hai vết hào quang vẫn như cũ cắt ra hai vết thương dài trên người Lucifer, máu tươi nhuộm đỏ hắc y của á, đôi mắt á càng thêm dữ tợn, á cắn mạnh đầu lưỡi, máu tươi bắn ra, khiến chiến lực á càng thêm mạnh mẽ, thân thể á biến lớn, đôi cánh xương tro troi mọc ra sau lưng, lần da trắng trẻo nhanh chóng biến thành màu đen sạm, Lucifer nhanh chóng biến thành một con ác quỷ thật sự.

- Bớt ta đến như thế này, người là người thứ hai.

Lucifer điên cuồng, hình thái này của á chính là sát chiêu mạnh nhất, lần đầu tiên chính á chống trả trường phạt của Đại Thiên Thần, rồi bỏ Thần Nhân, trở thành Ác Quỷ, mệnh mẽ hơn, tàn bạo hơn và kinh khủng hơn.

Lucifer đập cánh xương, cả người to lớn vọt ra bằng tốc độ khó tin, áp sát nam tử tóc trắng, người kia lạnh nhạt cúi đầu, nhìn thanh kiếm tàn tạ trong tay, mặc cho Lucifer giương nắm múa vuốt, nam tử kia chỉ nhẹ nhàng thẳm thì.

- Địa Khuyết...

Ầm...

Vỗ số vết sáng từ bên dưới chân nam tử tóc trắng bắn ra, chúng dài hơn, to hơn và khủng bố hơn, nhanh gấp trăm lần những vết sáng trước, khiến Lucifer trong hình thái Ác Quỷ cũng không kịp phản ứng, bị vô số vết sáng cắt qua người, lần này chúng không biến mất, mà đem Lucifer trong ánh mắt đỏ thẫm khó tin cắt thành trăm ngàn mảnh nhỏ.

- A, ngu lâu như vậy, không biết người kia còn nhớ đến ta không?

Nam tử tóc trắng lạnh nhạt nói, hoàn toàn không quan tâm đến mình vừa giết một nhân vật cấp bậc nào, hoàn toàn chỉ nhắc đến tồn tại khiến hắn sợ hãi, lặng lẽ ngồi trên rìa của toà tiên đảo, ánh mắt mờ mịt nhìn phương xa.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Ma thần thức tỉnh

.....

Giao giới giữa Tền Giới cùng Tu Tiên Giới, lúc này có từng vết rạn nứt giữa hư không, một đám hắc vụ khổng lồ bao trùm không gian, Hắc Tuyệt cùng Fama nhanh chóng lui ra xa hơn vạn trượng, bên trong hắc vụ có một thân ảnh đang từ từ đứng dậy, đôi mắt đỏ ngầu lộ ra hung quang xuyên thủng hắc vụ, khí thế chấn ép mạnh mẽ khiến hô hấp Hắc Tuyệt cùng Fama trở nên dồn dập, Ma Thần đã còi bỏ xong phong ấn.

- Cảm giác thoải mái tự do, thật sáng khoái...

Ma Thần cảm khái, cảm giác được thoát khỏi phong ấn, vô cùng thoải mái, sự điên cuồng suốt ngàn vạn năm qua súc tích bấy giờ toàn bộ bộc phát, Ma Thần hẳn muốn đồ sát Thần Tiên hai giới một lần nữa.

- Duang Ngạo Thiên, Ma Hoặc Thiên, các người ở Minh Giới đợi ta đến lấy mạng...

Ma Thần gầm lên, âm thanh rung chấn hư không, kinh thiên động địa, sinh linh trong hư không toàn bộ đều bị ám bạo chấn nát, máu tươi màu sắc hỗn tạp nhuộm cả hư không, Hắc Tuyệt cùng Fama tâm thần cũng chấn động, tu vi bạo loạn, khó khăn lắm mới áp chế xuống được.

- Hả? Lucifer Hồn Đẳng?

Ma Thần nhìn nơi nọ, có một ngọn đèn màu xanh dương đang dần dần bị dập tắt, tức linh hồn của Lucifer đã bị chém diệt, Ma Thần vô cùng tức giận, cùng ngạc nhiên, ai có thể giết được Lucifer khi mà hai Thánh Nhân Ấn Bá Thiên Vương cùng Hồng Nguyệt Thiên Nữ đều không ở Tiên Giới?

- Chẳng lẽ là Trầm Khấu Phong? Không thể, hắn không thể đánh bại được Lucifer trong hình dạng Ác Ma a.

Ma Thần nhắm nghiền, nhanh chóng gạt bỏ những suy nghĩ đó, kẻ nào cũng được, chỉ cần hắn đến Tiên giới, kẻ nào cũng được, hắn đều bóp chết ngay lập tức.

- Nghênh kiến Ma Thần đại nhân.

Hắc Tuyết cùng Fama quý gói, cúi đầu trước Ma Thần, Ma Thần mỉm cười chợt biến hoá, trở thành một mũi nhọn sắc bén, vạch lên bàn tay, để từng giọt từng giọt máu đen chảy xuống, rơi trên người Hắc Tuyết cùng Fama, để bọn chúng tu vì dột phá, hình thái biến hoá.

Hắc Tuyết dài thêm hai cánh màu đen, đôi mắt đỏ ngầu, có bắp cuộn cuộn, khí thế bộc phát mạnh mẽ, Fama trên đầu dài thêm một cái sừng đen, hoà điểm xung quanh người càng chói lọi mãnh liệt, Cửu Kỳ Phương ấn trong huyết mạch cũng tiến giải, chân đầu hợp nhất, trở thành Âm Hoang Ma Phụng.

- Trở về Tiên Giới, tìm Phá Thiên Môn mình về cho ta...

Ma Thần mệnh lệnh, Hắc Tuyết cùng Fama cúi đầu nhận lệnh, lập tức trở về Tiên Giới, còn Ma Thần, hẳn muốn đi Thần Giới, uống máu của thần nhân, khôi phục tu vi vì phong bế quá lâu.

.....

Kho tàng của Dương Ngạo Thiên, lúc này nam tử tóc trắng vẫn ngồi đó, vô thần nhìn xa xăm, từ phía đó, có hai luồng hắc quang đang lao đến đây, dẫn theo hàng ngàn ma binh ẩn nấp trong một đám hắc vụ phía sau, không ai khác chính là Hắc Tuyết và Fama.

- Ài, ta mới vừa tỉnh lại, còn muốn ngắm thiên địa một chút nữa, thì phiền phức đã kéo đến.

Nam tử tóc trắng thờ dài cảm thán, thanh kiếm gỉ sét trong tay run run, tựa hồ muốn nói với chủ nhân nó rằng, nó muốn uống máu Ma tộc ngay lúc này.

- Thiên Kinh Địa Dịch, khai...

Nam tử tóc trắng thét lên, tiền đao rung động, từng tia từng tia sáng chói mắt từ tiền đao phóng ra, đan xéo vào nhau, khiến hư không chấn động, thiên khung tràn ngập sấm chớp, lì nhút như mạng nhện, không nhìn ra được một chút kẻ hờ.

- Trận pháp?

Hắc Tuyết ngạc nhiên, uy lực đại trận này thật khủng bố, chứa đựng uy năng của thiên địa, hoàn toàn là chí dương, khác chế hoàn toàn Ma tộc bọn hắn, mà lôi điện lan tràn ra, bao lấy hắc vụ phía sau, đem hàng ngàn ma quân trong đó hết thảy tiêu diệt.

- Đáng gờn....

Hắc Tuyết điên tiết, ma quân này hầu hết đều là tinh anh, không phải muốn bồi dưỡng ra là bồi dưỡng, Hắc Tuyết hận bản thân, tại sao không đem đám tiền nhân bị giao ma chúng đến mà lại đem theo quân tinh anh, Đồ Tiên Hoà Kiếm bản sao bị hắn kéo ra, một vết hỏa điểm tàn ác phóng khai, đem lôi điện cùng chấn động chém đứt, đại trận sụp đổ.

- Âm Hoang, Khấu...

Fama phát tay, Âm Hoang Ma Phụng bay ra, nhanh chóng phóng to thần thể, dài đến vạn trượng, lông to đen kịt toà ra hơi lạnh như vạn năm băng thạch, Âm Hoang Ma Phụng ngửa đầu, thét một tiếng kinh thiên động địa, âm bạo khủng khiếp bao trùm mọi thứ gào thét bắn tới nam tử tóc trắng.

- A, một cái đầu hắc đều cũng dám làm càn, Hoàng, Tôn, lên cho ta...

Nam tử tóc trắng phát tay, bên trên bản بدن dưới toà tiền đao bỗng nhiên lộ ra hai cái hắc động khổng lồ, bên trên chui ra một đầu đại xà, lân phiến đen kịt, trên trán chỉ có duy nhất một con mắt, không hề có miệng, tựa như một đầu trùng, nhưng hoàn toàn là rắn, bên dưới lại là một đầu đường như là giao long, tron trượt như rắn, trên đầu có long giác, lân phiến xám xịt, không hề có mắt, chỉ có một khuôn miệng mở rộng quái dị.

Hoang là đầu đại xà độc nhãn, Tôn lại là đầu giao độc khẩu.

Hoang, Tôn hai đầu hung thủ dùng thần thể dài ngoằn ngoèo của mình quấn lấy Âm Hoang Ma Phụng, Hoang tròng mắt, một tia lực lượng kì dị bắn ra, đem Âm Hoang Ma Phụng lỏng to bên ngoài hoá đá, di động chậm chạp, Âm Hoang Ma Phụng gào thét, đưa lên móng vuốt định chop vào mắt Hoang, nhưng nó bụng đã bị Tôn dùng miệng cắn lấy, xé ra một mảng lớn huyết nhục, máu huyết tung tóe.

- Nhanh, giết hắn...

Hắc Tuyết cùng Fama nhanh chóng áp sát nam tử tóc trắng, Hắc Tuyết nâng Đồ Tiên Hoà Kiếm, Fama rút ra Âm Ma Kiếm, đúc bằng xương của Ma Thần, đồng loạt đâm về phía nam tử tóc trắng, tốc độ cực nhanh, nhất kích sát sát.

Ừng... Ừng...

Thanh kiếm trong tay nam tử tóc trắng run lên, thoát khỏi tay của nam tử tóc trắng này, cảm thấy xuống đất, lập tức một toạ trận pháp được kích hoạt, na di nam tử tóc trắng ra cách đó vào trượng, khiến công kích của Hắc Tuyết và Fama đều đánh vào không khí.

- Thiên Tân, Địa Khuyết...

Nam tử tóc trắng lăm bắm, thanh kiếm gỉ sét bỗng nhiên phân tách thành hai thanh kiếm giống hệt nhau, nhưng một đen một trắng, hơn nữa không còn là thanh kiếm gỉ sét, mà sắc bén như mới, toà ra từng đợt sát khí kinh thiên.

- Không ổn...

Hắc Tuyết cảm giác được từ vọng uy hiếp, nhanh chóng giắt lui, Fama không sợ, nâng ta có huyết mạch Phương Hoàng, tuy là Ma Phụng, nhưng vẫn có thể liên tục tái sinh, nâng ta phóng lên, tiếp tục đâm Âm Ma Kiếm vào mi tâm nam tử tóc trắng.

- Địa Khuyết...

Nam tử tóc trắng chỉ ngón tay xuống đất, thanh kiếm màu đen cảm thấy xuống đất, quang mang chợt lóe, hàng ngàn hàng vạn vật sáng từ bên dưới bắn ra, đem không gian xung quanh Fama bít kín không một kẻ hở, Fama tròng mắt, nhanh chóng kích phát huyết mạch Ma Phụng.

- Á....

Fama thét thảm, cơ thể bị cắt ra thành từng mảnh, nâng ta kinh hãi, khi mà huyết mạch Ma Phụng không thể kích phát, lập tức thần hồn cầu diệt, không chút chậm trễ.

Hắc Tuyết trợn mắt, cực kì sợ hãi, hẳn không thể tin được rằng có một kẻ chỉ một kiếm có thể giết được Fama, kẻ có thể tái sinh bằng huyết mạch, còn Hắc Tuyết hẳn, có cái gì có thể so sánh?

Lệ...

Âm Hoang Ma Phụng bên trên phát ra một tiếng kêu thảm, thần thể tàn tạ rách nát không nhìn được rọi xuống, khí tuyết bỏ mình, mà Hoang, Tôn, cũng đồng loạt hạ xuống, hai thần thể ngoằn ngoèo bao vây toà tiền đao, để Hắc Tuyết không còn lối thoát thân.

- Đồ Tiên Hoà Kiếm, bạo cho ta...

Hắc Tuyết điên cuồng, Đồ Tiên Hoà Kiếm bộc phát, hoá kiếm dài trăm trượng toàn diện bộc phát, một đòn này Hắc Tuyết có tự tin, từng từng thương Bá Thiên Vương, chắc chắn có thể trọng thương kẻ trước mắt, sau nó dùng truyền tống phù, thoát khỏi chỗ này.

- Giết...

Hắc Tuyết gầm lên, nhưng chưa kịp xuất động lực lượng, thì một tia lực lượng kì dị phủ xuống, đem hắn chấn trụ, dường như bị nhốt vào sâu trong bên trong đại địa, toàn thân đều bị kẹt vì trong đá, sau kmg Hắc Tuyết là con mắt đỏ ngầu của Hoang.

- Không, không thể nào...

Hắc Tuyết lập bấp, nam tử tóc trắng đối với hắn nhìn cười nhẹ nhàng, thu lại thanh kiếm, quay lưng rời đi, cùng lúc đó, Tôn lao xuống, đem Hắc Tuyết cùng góc tiền đao thôn phệ vào bụng, Hoang, Tôn cùng nhau vui đùa một chút, rồi trở về bên trong hắc động, toà tiền đao nhanh chóng chìm vào trong im lặng.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Minh Giới

.....

Minh Giới là một cái thốn lớn dòng sông, bên trên có vô số mộ địa trời nổi, oan hồn phiêu đảng, những oan hồn này mỗi cái đều có tu vi không ít hơn Tiên Tôn cấp bậc, mà bên dưới dòng sông này lại là một cái Địa Cung vô tận, so với cái kia vô hạn chiều dài sông lớn bên trên, mà cung dưới đất lại là kéo dài vô hạn bốn phía.

Tòa này Địa Cung gọi là Minh Hà cung, lớn tại vô số Minh Nhân từ Minh Hà bên trên tràn sinh sống lại, tọa lạc một cái vị trí bên trong Địa Cung, phẩm là không phải Minh Nhân bước vào Địa Cung, linh hồn yếu ớt thì trực tiếp thần hồn cầu diệt, nơi này chủ yếu là tinh thần vi tồn, tinh thần lực càng khủng bố, quyền lực bên trong Minh Hà cung càng lớn.

Bên dưới Minh Hà cung còn tồn tại một dòng hóa tuyền đen kịt, nó nhiệt lực khủng bố khiến không gian đều vận vẹo, không ít chỗ đều có xuất hiện lổ đen, tràn lan hủy diệt khí tức, sợ là ngay cả Bán Thánh cũng muốn tránh xa những lổ đen này, mà nơi này hiện tại có mấy cái minh nhân đang đem theo thiên ngoại văn tinh kim thiết bó vào bên trong hóa tuyền, sau đó càng là thả vào hơn mấy ngàn vạn oan hồn, dùng nhào vào trong hóa tuyền.

Hóa tuyền này là tuyệt đại cấm địa của Minh Giới, Tiên, Ma, Thần ba giới đều phải sợ hãi, Cửu U Minh Tuyền, nơi luyện ra vô số kỳ bảo, đủ giết Thần diệt Tiên đó Ma các loại thần binh, mà Cửu U Minh Tuyền này cũng từng luyện ra vô thượng thần binh, có thể giết Minh Tổ, Tru Minh Phiến.

Này Tru Minh Phiến, đồng dạng khủng bố như Đồ Tiên Hoà Kiếm, Thi Thần Thương, Diệt Ma Cung những kia vô thượng thần binh, được Minh Tổ chế luyện, nhằm vào giết bản thân ý định.

Lúc này bên trên bờ Minh Hà, xuất hiện xuống hai bóng người, một nam một nữ, nam dáng người khôi ngô, mặc dù nói không tính cường tráng, nhưng vẫn là to lớn không ít, khuôn mặt tuấn mỹ, hai mắt tinh anh, nữ lại là thiên kiều bá mị, dáng người thuần tha kinh nhân động phách, hai người xuất hiện sau, bên trên Minh Hà có một cái thuyền nhỏ làm bằng xương trắng, được một lão già sắc mặt u ám, chống gậy trúc chờo toát, nhân nhút hời hai người kia, Dương Tuấn cùng Uyển Nguyệt ngạc nhiên, khi mà Minh Giới vậy mà tồn tại người, không phải Minh Nhân.

- Vượt Minh Hà, đi Quý Quan hay muốn đi Minh Hà cung?

Dương Tuấn cùng Uyển Nguyệt chân chờ, bất ngờ, giọng nói của "Dương Tuấn" kia vang lên, nhắc nhở hẳn muốn đi Minh Hà cung, bởi vì muốn đi Cửu U Minh Tuyền, không thể không vượt qua này Minh Hà cung, hơn nữa, để Dương Tuấn cùng Uyển Nguyệt không có chỗ ý, một ánh nhìn mờ mờ từ trong người Dương Tuấn bay ra, đứng tại trên thuyền nhỏ xương trắng.

- Minh Hà cung? Không tiễn.

Lão già sắc mặt u ám đẩy thuyền tránh ra khỏi bờ, lúc này Minh Hà nước sông bỗng nhiên tách ra, lộ một cái thông đạo đi xuống một cái mê cung, Dương Tuấn bà Uyển Nguyệt nhìn nhau, không nói lời nào, nháy vào bên trong đó.

Mà bên kia thuyền nhỏ xương trắng, hình ảnh mờ mờ kia ngưng thực, trở thành một cái nam tử có 8 phần giống Dương Tuấn, nhưng hắn cả đầu tóc dài trắng bạc, hai mắt đen kịt, trên mi tâm lại có thêm một con mắt thứ ba, hẳn cả người mặc màu đen trường bào, cả người ám khí lạnh lẽo, so với Minh Nhân ở Minh Giới càng đáng sợ hơn.

- Lão tặc Minh Tổ, không ngờ ngươi vẫn là rình rử, đi ở đây chờ thuyền, để cái kia Minh Tôn lộ diện.

Nam từ giống với Dương Tuấn kia nhìn nhặt nói, Bão già sắc mặt u ám không hề trả lời, mà từ từ đứng dậy, lúc này bên trên Minh Hà có vô số oan hồn phiêu du bỗng nhiên bị dọa sợ, gào thét bỏ chạy, để Minh Hà bên trên bỗng nhiên chỉ còn lại thuyền nhỏ xương trắng này với hai người.

- Người sống cũng thật dài, vậy mà vượt qua không biết bao nhiêu kỳ nguyên.

Lão già u ám, miệng không hề nhúc nhích, nhưng âm thanh vẫn là tràn ra, để nam từ kia khoé miệng khẽ nhếch, mỉm cười từ dị, nói.

- Chỉ là mấy cái kỳ nguyên, so với người lúc từ cái kia thế giới rơi xuống, còn muốn nhiều.

- Người ngân van năm một lần không tới ta Minh Giới, hôm nay đến đây, có cái gì hằm ý?

Lão già dường như u oán hỏi, để nam từ kia sắc mặt hơi trở nên có quái, làm sao cái này Minh Tổ lời nói giống như thiếu phụ bị lãng quên, oán trách giống như vậy.

- Không nhiều, chỉ là đến nhìn nàng mộ, cùng nhắc nhở người, đem tên kia Minh Tôn áp chế, không muốn làm chuyện quá sức.

- Không thể, ta hạo nghiệp tới, hẳn biết, muốn lật đổ bản cô, một lần bước lên Minh Tổ.

Nam từ kia trong mắt hơi lộ ra kinh ngạc, miệng lại là thờ dài một tiếng, quay đầu nhìn phương xa Quý Quan, Bão già cũng không hề lên tiếng, mặc nhiên chống gậy trúc, đẩy thuyền lần vào sương mù, biến mất.

.....

Bên dưới Minh Hà cùng, hai người Dương Tuấn, Uyên Nguyệt sau khi đi hết thông đạo, đột ngột bị truyền tống mà không thể kháng cự, xuất hiện trong Minh Hà mê cung, này mê cung bức tường đều là màu nâu đất, có từng đường vân kì lạ khác lạ, những bức tường này cao có hơn ngàn trượng, nổi lên với trần đất màu đỏ phía trên, Dương Tuấn lại phát hiện, nơi này cảm phi hành.

- Uyên Nguyệt, muội biết phương hướng chứ?

Dương Tuấn hỏi Uyên Nguyệt, nằng nề đầu, này mê cung vậy mà ngăn cản linh thức truyền ra, tinh thần lực cũng tốt, có thể tràn ra chút ít, phát hiện được khoảng chừng 10 trượng xung quanh phạm vi.

U-

Đáng lúc này có vô số tiếng gào rú thể krong, vô số oan hồn từ bên trong những bức tường bay ra, đôi mắt mở một nhìn hai người Dương Tuấn, một cái chớp mắt, đôi mắt bọn chúng đỏ ngầu, gào rú lao về phía hai người Dương Tuấn.

- Này oan hồn, ngừng đến chúng ta sinh khí.

Uyên Nguyệt hô, Cửu Nguyệt Yêu Luân hiện, bên trong tà hữu hai cái vàng trắng khuyết nhỏ, lộ ra sáng chói quang mang, những quang mang này chạm đến oan hồn, bọn chúng lần lượt gào khóc rợn người, lần lượt tiêu tán thành tro bụi, mà Dương Tuấn cũng hết cách, hẳn không có loại kia khác chế oan hồn bảo vật, chỉ có thể nhờ vào Uyên Nguyệt.

- Hả?

Dương Tuấn ngạc nhiên, khi mà sau lưng bỗng nhiên có vô số oan hồn, theo tốc độ kinh khủng tràn vào người hắn, Uyên Nguyệt càng là sùng sốt, nằng bời vì ngăn phía trước oan hồn, mà quên đề ý đến phía sau lưng Dương Tuấn.

- Cái kia, bỗng nhiên không có cảm giác?

Dương Tuấn hết sức ngạc nhiên, oan hồn chui vào người hắn bỗng nhiên biến mất, như muối rơi vào biển, một xâu cảm giác cũng không thấy, mà ở giữa ngực Dương Tuấn, bỗng nhiên lộ ra một cái vết nứt, bên trong dưới ra, một nhánh xanh lá thanh lên nọ hoa.

- Cái này là như thế nào?

Dương Tuấn ngạc nhiên cực kỳ, sinh cơ trong người bỗng nhiên dồn dập tăng lên, cái kia thanh liên là lần trước hắn gieo trồng Sinh Cơ Thanh Liên, từ trước đến nay vẫn không có cử động, bỗng nhiên hôm nay, theo oan hồn chui vào cơ thể, đột ngột nở ra?

- Lại, lại thứ một hồi.

Dương Tuấn nháy về trước, chui vào trong oan hồn tụ tập thành biển, Uyên Nguyệt không kịp ngăn cản, chỉ có thể nhìn Dương Tuấn bị oan hồn như biển bao vây, lần lượt chui vào trong cơ thể hắn.

Theo oan hồn chui vào cơ thể, cái kia thanh liên theo sát sinh trưởng nhanh hơn, bất quá, hơn ngàn vạn oan hồn thành hai này chui vào trong cơ thể, thanh liên nọ hoa, vèn vèn chỉ lớn hơn một vòng, mà ăn mòn lực nơi tay của Dương Tuấn cũng giảm xuống, hiện hiện ra một chút muốn chữa lành dấu hiệu, khiến Dương Tuấn cường hi, mà thanh liên lớn lên một chút sau dường như có lực hấp dẫn, đem bốn phía oan hồn không ngừng bay ra, chui vào trong cơ thể Dương Tuấn.

Uyên Nguyệt nhìn thấy Dương Tuấn không có việc gì, hơn nữa hiện tại còn đem oan hồn cho thôn phệ, thì trong mắt hiện ra ngưỡng mộ, oan hồn đối với Tiên nhân vô cùng độc hại, có thể đem tu vi cho gạt lùi, còn đem thân thể cho ăn mòn, tệ nhất, đem linh hồn bản thân cho thay thế, đoạt xá.

- Haha, thì ra là vậy, này thanh liên là thuần dương chi vật, mà oan hồn lại là chi âm, âm dương lưỡng hợp, tạo ra sinh cơ, đem thanh liên phát triển.

Dương Tuấn trong lòng cười lớn, hiểu ra mọi chuyện, lập tức hắn đi tới, một kế mê cung này vô số đường lối, đều tuyển chọn một con đường mà đi, một bên tìm kiếm lối ra, một bên đem oan hồn thu vào cơ thể, một mũi tên trúng hai đích.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](#).

Chương 105: Hình Thiên

.....

- Này mê cung còn muốn lớn bao nhiêu đây?

Dương Tuấn chân nắn thở dài, thực sự mỗi lần mê cung chui ra làm hai đường rẽ trái phải, hẳn hồn tuyến bên phải, hi vọng đi đến cửa ra, nhưng rốt cuộc, vẫn không tìm đến, mà càng ngày càng lạc phương hướng, không biết đi như thế nào mới đúng.

Mặc dù vậy, thanh liên gốc rễ đã phát triển hoàn toàn, đem cả người kinh mạch đều bám lấy, không ngừng truyền ra sinh cơ nuôi dưỡng thân thể, mà nọ hoa cũng lớn hơn vài vòng, xem như không uống phí Dương Tuấn đi tới đi lui trong mê cung này.

- Ca, người hấp thụ oan hồn, sẽ không sao chứ?

Uyên Nguyệt lo lắng, Dương Tuấn mỉm cười sờ đầu nàng, ẩm áp trả lời không có gì, mới để Uyên Nguyệt trong lòng treo lên cục đá nặng cho bỏ xuống, nhẹ nhõm hơn rất nhiều, mà lúc này, bỗng nhiên hai người đặt chân vào một quảng trường lớn, ước chừng vạn trượng, trải bằng gạch xanh, ở giữa quảng trường lại có một cái bình trà lớn, tựa như một hòn núi, sừng sững ở đó, hai bên lại là có thêm hai ngọn đèn cây, cháy lên ngọn lửa xanh lục kì dị.

Mà cũng quanh bình trà lớn kia lại có vô số oan hồn, dày đặc đến nỗi hoá thành biển lớn, u u gào rú, mà từ bên trong bình trà lại chui ra càng nhiều oan hồn, mà những oan hồn này lại có màu đỏ, khí tức, đã cao đến Bách Luyện Bán Thánh.

- Cái này là?

- Ca, thứ này không bình thường.

Dương Tuấn chợt hỏi, nhưng Uyên Nguyệt lại là quả quyết lại về sau, cần thận nhìn cái này ẩm trà, có thể đối với Dương Tuấn thôn phệ oan hồn là không có nguy hiểm, nhưng Uyên Nguyệt lại không có năng lực đó, tất nhiên là cảm giác được ngay cơ.

Lúc này từ ba cái thông đạo còn lại dẫn đến quảng trường này, có ba nhóm mình nhân đi tới, nam có nữ có, trẻ có già có, nhưng điểm chung là lần đa bọn họ đều trắng bệch như xác chết, tu vi dao động lại không bằng nhau, mạnh nhất là Bán Thánh Bát Thiên Luyện.

- Luyện hồn ẩm? Gặp trùng bảo vật rồi.

- Oan hồn nhiều như vậy? Hơn nữa càng là Bán Thánh hồn.

- Minh Hoàng dựng lên Minh Hà cung đúng là giàu có.

Ba nhóm mình nhân nghị luận sôi nổi, trong mắt tràn ra khao khát mãnh liệt, nhưng trong mắt càng là chấn chờ, bởi vì ba phương người đều không phải chung một, hai người Dương Tuấn bởi vì không có quá nạnh ba động tính thần nên bị xem là đồ bỏ đi.

Tà thông đạo là một nhóm mặc đồ trắng, cộng thêm vẻ ngoài trắng bệch khiến bọn họ giống như quý Bạch Vô Thường, trên tay đều cầm theo một là cờ nhỏ màu đen, bọn họ đến từ Bạch Minh Môn, một chu môn trung lưu của Minh Hà bắc mạch.

(Chu môn - Minh Hà có bốn nhưng không phải đại địa, cho nên tổng môn chỉ có thể xây dựng trên cốt thuyền, nên gọi là chu môn, Minh Hà cũng có bốn khu vực, chia thành bốn đầu sông, gọi là đông, tây, nam, bắc mạch, trung tâm là Quý Quan.)

Hầu thông đạo là một nhóm mặc đồ đen, đối lập với Bạch Minh Môn, bọn họ là Hắc Minh Môn, tương tự Bạch Minh Môn là bắc mạch trung lưu chu môn, sở dĩ hai tông khác nhau chỉ có một chữ, là bởi vì tổ tông hai môn là mình nhân trùng sinh từ một thể, nhưng gặp biến dị phân tách, khiến bộ công pháp đáng lẽ cân bằng lại bị chia thành Hắc, Bạch hai quyền, mà Hắc, Bạch hai cái mình nhân kia lại không muốn vẫn lạc để nhường lại nọ quyền công pháp, thái hẳn kéo dài, đến ngày nay vẫn vậy.

Mà cái giữa thông đạo là một nhóm người mặc áo xanh lục, đeo mặt nạ quý, mặt xanh nhàn vàng, hung ác mỉm cười, bọn họ là tây mạch trung lưu chu môn, Thái Đạo Môn, hung tàn cực kì, mà cái kia Bát Thiên Bán Thánh là từ nhóm người này dẫn đầu.

- Tà Đạo, không ngờ, lại gặp người ở đây.

Thông đạo bên phải Bão già mở miệng, nhìn về phía đối diện Bão già mặc áo trắng, Bão già tên Tà Đạo theo mắt, khinh thường mở miệng.

- Hừ, Trần Hạ Minh, không cần vờ vịt.

- Haha, vậy, luyện hồn ẩm này chúng ta Hắc Minh Môn muốn 3 phần.

- Hừ, người quên còn có Trương Trấn Thiên sao?

Tà Đạo hừ một tiếng, bên kia Thái Đạo Môn Bão già nhún mày, loại này luyện hồn ẩm bên trong Minh Hà cung hiếm có, lợi ích thì không cần bàn cãi, đối với tiêu bồi tăng lên tu vi là cực kì tốt, Bão dĩ nhiên muốn nuốt trọn Luyện hồn ẩm này, nhưng vẫn là chấn chờ hai phương Hắc, Bạch này trước tiên giao đấu, Bão mới ra tay, nhưng không ngờ Tà Đạo vậy mà trước tiên gọi ra Bão.

- Hừ, vậy một trận chiến liền quyết định.

Trần Hạ Minh hừ hinh, phát tay, để một nam đệ tử trẻ tuổi, tu vi khoảng chừng Thiên Luyện Bán Thánh đình phong đi ra, người này khuôn mặt kiểu ngoan, hất cằm khiêu khích, bên kia Tà Đạo lão giả cũng để một nam đệ tử đi ra, tu vi cũng là ngang bằng người kia, nhưng hắn đôi mắt vô thần, tựa như con rối, từ khi trản ngấp.

Thái Đạo Môn cũng là để một nữ đệ tử đi ra, chỉ là nữ đệ tử này tuy tu vi thấp nhất trong Thái Đạo Môn nhóm người, nhưng cũng đã là Nhị Thiên Bán Thánh, sắc mặt tuy có phần nhợt nhạt, nhưng vẫn là hồng nhuận không ít, dung nhan tuyệt điểm.

Răng rắc....

Nhưng chưa để bọn họ giao chiến, thì sau lưng thông đạo bỗng nhiên xoay chuyển, để một bức tường chặn đứng lối đi, phong toà bốn phía quầng trường thông đạo, mà bên trên từng bức tường lại kì dị mọc ra khuôn mặt người, nhưng chốc lát da thịt liền khô héo, trở thành đầu lâu, mà càng quái dị hơn, những này đầu lâu đều đồng thanh mở miệng.

- Lão quái, lão quái, lão quái thức tỉnh rồi.

Ừng ục....

Cái kia khổng lồ luyện hồn ám sở liên ừng ục, oan hồn xung quanh không tự chủ bị nó hút lấy, đi vào bên trong luyện hồn ám, mà nắp ám lúc này, bỗng nhiên bật ra, một làn khói đen chứa ra, tựa hoá thành một đầu quái dị nhân, cao 5 trượng, tay chân thô to, không đầu, trên ngực lại có một cái khuôn mặt quỷ, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ, vẫn còn đang ngủ say.

Này quái dị nhân, đích xác là cái kia Thượng Cổ Chiến Thần, Hình Thiên.

- Hừ hì, cùng nghiền Hình Thiên đại nhân.

Trên bức tường vô số đầu lâu mang theo xu nịnh giọng nói, hướng Hình Thiên cung kính chào đón, Hình Thiên chân thân cũng mở mắt, lập tức một luồng kinh khủng khí tức, áp chế toàn bộ người ở đây, Thái Đạo Môn lão giả hai mắt tràn ngập to máu, hầu hết các đệ tử không ít ngất đi, không ít quỳ rạp xuống, còn lại đều là công lưng chống chịu, chỉ có Dương Tuấn cùng Uyên Nguyệt là không có chút nào để ý.

- Một mắt cái Thuần Dương chỉ thế, quái thật đáng tiếc, bất quá, hôm nay muốn ăn nó.

Hình Thiên nhàn nhạt nói, quả thật hẳn lúc trước dùng thần hồn đặt lên gần trăm cái Thuần Dương chỉ thế, giúp hắn đi khắp nơi thu thập Thuần Dương chỉ thế, Cực đại oan hồn, hoặc là đặc thù Minh Nhân, đem về để hắn sử dụng, nhưng bất ngờ là trong lúc ngủ say, vậy mà bỗng nhiên mất liên hệ với một cái, khiến hắn vô cùng khó chịu.

Mà hắn không hề biết, thủ phạm liền đứng sau lưng hắn, cần thận đánh giá hắn, nghĩ cách làm sao mài hắn luyện thương kỳ, Dương Tuấn.

- Hình, Hình Thiên?

- Trời ơi, là Đại chỉ Hùng, Hình Thiên chiến thần.

- Đáng ghét, Minh Hà cùng khổng lồ như vậy, tại sao lại dụng một mắt?

Ba phía chủ môn đều sắc mặt kịch biến, miệng không ngừng kinh hô, Hình Thiên hai mắt nhắm lại, trên người có khói đen bay ra, biến hoá thành những cái miệng lớn đầy răng nhọn, theo bốn phía trào ra, hướng những người ở đây um tùm thôn phệ.

- A....

- Cứu...

- Thái Bích Đạo Pháp...

Những cái miệng lớn theo sự khùng bố nuốt chửng những minh nhân đệ tử kia, chỉ kịp kêu thảm một tiếng đã bị cắn nát thân thể, trở thành chất tẩm bổ cho Hình Thiên, mà lão giả của Thái Đạo Môn thì gằm lên, trên người có hào quang xám xịt bắn ra, tạo thành một tấm bích chương ngăn cản những này miệng lớn.

- Loan Nguyệt, Trảm Cung.

Uyên Nguyệt vùng tay, Cửu Nguyệt Yêu Luân bên trên hai vòng lớn loan nguyệt bắn ra, hoá thành nguyệt nhện lớn chừng 2 trượng, hào quang chói mắt, cắt những này khói đen hoá thành miệng lớn như cắt qua thực chất, nhanh chóng tan vỡ từng mảnh, mà Hình Thiên cũng mở ra mắt, trầm giọng.

- Tiên nguyên chi khí, Tiên nhân.

Hình Thiên trong mắt càng là lộ ra sự tham lam, đôi mắt nhìn chăm chăm hai người Uyên Nguyệt và Dương Tuấn, hẳn phát tay, một cỗ hấp lực khủng khiếp tràn ra, hoá thành ốc xoáy, tràn lan ra khỏi Minh Hà cung, tràn ra khỏi Minh Hà, bắn thẳng ra ngoài cả Minh Giới, chạm đến tinh không thiên ngoại, một đầu tàn đao ri sét xuất hiện, theo vòng xoáy hấp lực, chui thẳng vào Minh Giới.

- Khí tức này, xa lạ nhưng lại quen thuộc, lại càng nguy hiểm.

Dương Tuấn cảm giác được một loại khí tức cực kì quen thuộc, tựa như trong kí ức cái kia hai vị Thánh Nhân trên người khí tức, có nghĩa, này tàn đao lại là một thanh Thánh Nhân đao.

- Hủy Thiên Dao, Thiên Băng Địa Lật.

Hình Thiên gằm lên, thanh kia Hủy Thiên Dao âm âm rung động, trên người ri sét rơi xuống, lộ ra vẻ bóng loáng sắc bén, cháy lên ngọn lửa u ám, tựa như một viên lưu tinh rơi xuống này Minh Hà cung, theo sát, Minh Hà bên trên bỗng nhiên tách ra, nhưng này thanh đao rơi xuống.

- Trùng Thiên Long Hồn, Thi Thần Kích.

Dương Tuấn rút Thi Thần Thương, một đầu rồng trơ trọi xương trắng xuất hiện, quấn quanh Dương Tuấn, Hình Thiên sắc mặt chợt đổi, nhưng vẫn là niệm quyết, thanh đao càng là tăng thêm tốc độ, Dương Tuấn trùng chân, cười lên Thương Long, phóng thẳng lên kia thanh đao, Thi Thần Thương nhất kích, Thương Long dưới chân bắn ra, trùng thiên uống trọn, va chạm cái kia thanh đao.

Ầm....

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 106: Bạch Tố Nhiên

.....

Hủy thiên diệt địa nhất kích của Hình Thiên rơi xuống, cỗ khí kinh khủng sát khí khiến đám người bên trong Minh Hà cung như bị ngàn vạn sơn nhạc đè lên, Dương Tuấn trên Thi Thần Thương Long Hồn bộc phát, uốn lượn bay múa, cùng cái kia Hủy Thiên đao va chạm.

Rầm...

Vô thượng lực lượng va đập, nhất thời Minh Hà nhấc lên kinh thiên sóng lớn, toàn bộ Chu Môn trên Minh Hà đều bị chấn động, nhao nhao nhìn về phía Minh Hà cung, nơi đó vẫn còn ba động kịch liệt.

"Xảy ra chuyện gì", bên trong lòng những Minh Giới người đều tự hỏi, thế nhưng không ai dám đi tìm hiểu, Minh Nhân sống hai đời, đã không phải kẻ ngu si, không có ích lợi việc, dĩ nhiên là không cần đi làm.

.....

Oành...

Một cái bóng đen từ trên trời rơi xuống, xuyên qua từng cái bức tường của Minh Hà cung, kéo ra một cái thật dài vết rãnh, gần như phá hư một góc mẽ cung của Minh Hà cung, không ai khác, chính là Dương Tuấn.

Và...

Răng rắc...

Hình Thiên dậm chân, Minh Hà cung mặt đất nứt ra rất nhiều vết nứt, hẳn một cái nhún chân, liền bay lên không trung, tiếp lấy Hủy Thiên đao, một luồng dao khí kinh khủng xuất hiện, kết thành một cái ngàn trượng dao khí màu tím, chém xuống Dương Tuấn.

- Dùng tay....

Uyên Nguyệt hét lên, Cửu Nguyệt Yêu Luân động, chính giữa vàng trắng tròn phát ra quang mang chói mắt, bên trong là từng sợi pháp tắc trùng điệp dính vào nhau, bọn chúng dường như bị kích thích, nho nhỏ phát ra ánh sáng, thế nhưng số lượng nhiều lắm, nho nhỏ ánh sáng góp thành một cái kinh thiên quang trụ, bắn tới Hình Thiên.

- Hừ...

Hình Thiên hừ một tiếng, Luyện Hồn ám nứt ra một cái miệng máu, một cái giống như từ dung nam châm để thành mặt thuần bản ra, nó cả người như một khối nam thạch bị người cắt ra, thô kệch, trên mặt thuần còn khắc một cái kì dị khuôn mặt, tuy thô kệch, nhưng lại vô cùng sống động như thật.

Kia thuần bay đến, chân bên cạnh Hình Thiên, Uyên Nguyệt kinh thiên quang trụ đánh lên, như hòn đá rơi vào biển lớn, nhấc lên không nổi sóng lớn, im lặng biến mất.

Uyên Nguyệt sắc mặt trắng bệch, thấp giọng nói, "U Minh Thuần", hoảng sợ chạy về phía Dương Tuấn, U Minh Thuần, là một cái vô hạn tiếp cận Tổ Khí, bên dưới Thánh Nhân công kích, cho dù nghịch thiên lực lượng, cũng vô pháp đánh vỡ nó.

Rống...

Lúc này bỗng nhiên nơi xa có một tiếng long ngâm đinh tai nhức óc, hư ảnh một đầu Thương Long hiện lên, nó khắp nơi đều là xương, đường ra không thật là cánh, một cỗ nồng đậm sát khí phủ thiên cái địa tràn ra, khiến Minh Hà cung hoàn cảnh âm hàn càng thêm lạnh lẽo.

Một cái thân ảnh bị cột giúp bao trùm chậm rãi bước lên, không nhanh không chậm, nhưng hoàn cảnh chung quanh lại chậm chạp vô cùng, khiến hẳn tốc độ cực kì nhanh, từng sợi màu đen pháp tắc bay múa, so Hình Thiên càng giống như Hung Thần.

Phía sau Long Hồn chính là Long Khải, Dương Tuấn biết được Long Hồn là đánh không lại Hủy Thiên Dao, chỉ đành vận dụng Long Khải, bằng bạc lực lượng đó khiến phía xa Hình Thiên cũng cảm thấy lo lắng.

- Uyên Nguyệt, lui lại đi, để ca gánh người.

Dương Tuấn cười cười nói, Uyển Nguyệt một mặt lo sợ, nhưng vẫn là gạt đầu, ẩn vào trong Cửu Nguyệt Yêu Luân, quan sát Dương Tuấn cùng Hình Thiên, Hình Thiên lúc này đứng trên không trung, nhàn thảnh Dương Tuấn, ném xuống Hủy Thiên Đạo.

Dương Tuấn thâm hiểu, Hình Thiên chiến thần danh tự này không phải tự nhiên mà có, hẳn bởi vì hiểu chiến, càng là đối thủ chỗ ưu tú, hẳn liền đồng dạng dùng loại lực lượng đó khiến chiến đối phương, mà Long Khai, lại là thuần túy lực lượng nhục thân.

- Đến...

Thu hồi Thi Thiên Thương, Dương Tuấn mới cái khiêu khích, Hình Thiên trên tay bấp thập bành trướng, gầm lên một tiếng, nhất quyền oanh tạc mà xuống, không gian xung quanh bị đè nén, lồm vào từng cái vết lõm, cực kì kinh dị.

Rống...

Dương Tuấn trong miệng phát ra long ngâm, nhất quyền nghiền nát, không gian đồng dạng bị đè nén, thế nhưng quyền của Dương Tuấn so Hình Thiên nhanh, hẳn có phần thời gian quy tắc, Hình Thiên lại là đơn thuần lực lượng quy tắc.

Rầm...

Không gian mấy trăm trượng bị oanh nứt, song quyền va chạm, một cổ kinh khủng lực lượng phun trào, đem Minh Hà cung đều chấn động, thế nhưng ngoài ý muốn chính là, cánh tay Dương Tuấn trên Long Khai vậy mà bề nổi, khỏe miệng hân trào ra một cái vết máu.

- Thật kinh khủng lực lượng

Dương Tuấn thảm than, hẳn lực lượng so với Hình Thiên, hẳn toàn lực chỉ bằng Hình Thiên một nửa, nếu như không phải có phần quy tắc thời gian uy năng, lực lượng phản chấn bị định trụ, dần tiêu tán, chỉ sợ Dương Tuấn bị một quyền này đánh nát nhất chỉ.

.....

Từ Môn Quan...

Cái kìa tà mị "Dương Tuấn" ở chỗ này vuốt ve một cái phần mộ, trong mắt là một vòng nhu hòa cùng bi thương, phần mộ này vô cùng đơn giản, chỉ có một cái bằng đá mộ bia, cùng với bằng đá cái lên thành mộ phần, bên trên mộ bia chỉ khắc ba chữ, Bạch Tổ Nhiên.

- Năm đó nếu như tên kia không lời kéo ta làm xằng làm bậy, năng đã không chết.

Lúc này cái kìa lúi đờ lơo gài đi tới, thờ dài một tiếng, nói, tà mị "Dương Tuấn" trong mắt bỗng nhiên phát ra một vòng sát ý, Từ Môn Quan âm khí bỗng nhiên hóa thành vòng xoáy, như một cái khủng bố miệng lớn, muốn cắn nuốt hết thảy.

- Ta biết ngươi hận, ta Bí Tự cũng bị ngươi đánh nát, đời này mặc dù trường sinh, nhưng chỉ có tu vi Thánh Nhân, Thần Tổ đạo tử, ngươi vẫn chưa hết hận sao?

Minh Tổ thờ dài nói, năm xưa, hẳn cùng Thần Tổ một chỗ, muốn dùng Khuru Trục Cổ Chu đánh vỡ Ma Giới một cái thông đạo, đi lên thứ tư thế giới, mặc dù là cao tại thượng Đạo Tổ, nắm giữ quy tắc một cái thế giới, nhưng Cường Giả chỉ tâm, há có điểm dừng?

- Hừ, ta hận, hận này dù Thần giới diệt, Minh giới vong, ta vẫn hận, ngươi nên biết, từ trước đến nay, Ma Giới nhưng là không có Ma Tổ.

Tà mị "Dương Tuấn" gầm lên, bên trong rống giận lời nói nếu như có người nghe được, chỉ sợ vỡ mắt mũi, tứ giới Thần, Ma, Tiên, Minh, ai không biết là mỗi thế giới đều tồn tại một cái Đạo Tổ, không có Đạo Tổ, thế giới đó nhưng là không có quy tắc.

- Haiz, nếu như đã vậy, chỉ bằng ngươi giết ta đi, cho ngươi hận ý nhẹ một phần.

Minh Tổ thờ dài, ngồi xuống một bên, nhắm lại hai mắt, mặc kệ mọi thứ, tùy người chém giết, tà mị "Dương Tuấn" cười lạnh một tiếng, xoay người rồi đi, hẳn một người khác đang gấp ngay cơ.

- Thật là muốn tìm chết, ta cũng thật hi vọng hắn chết, nhưng hắn chết, ta cũng không thoát khỏi gông xiềng của Hoán Sinh phù.

Tà mị "Dương Tuấn" thâm nói, thân ảnh biến mất, hướng Minh Hà cung mà đi, không gian bị xé ra từng đường đáng sợ vết nứt, dường như Minh giới có sụp đổ, hẳn cũng mặc kệ.

- Hẳn là ngai say quá lâu, cho nên không biết Tiên Giới quy tắc vẫn tồn tại sao?

Minh Tổ mờ mắt, thâm nói, thế giới quy tắc tại, chính là Đạo Tổ tại, thế gian này muốn thành Đạo Tổ, có một cái quy tắc, chính là Thánh Nhân lúc dùng pháp tắc ngưng đạo quả, đạo quả ngưng thành Bí Tự, được thế giới ý chỉ thừa nhận, mới thành Đạo Tổ, mà Đạo Tổ là trường sinh, trừ khi có Thánh Nhân trở thành Đạo Tổ chém giết, tranh Đạo thành Tổ, thì mới có thể bị giết chết.

Bạch Tổ Nhiên, nhưng là không có chết.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bá Đạo Dâm Hiệp Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.